

ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี

ที่ ๕/๒๕๖๒

เรื่อง แนวปฏิบัติทางการบัญชี

เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ (๓) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดให้สภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีเพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยการบัญชีและกฎหมายอื่น ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชียังต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงจะใช้บังคับได้

สภาวิชาชีพบัญชี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี ในการประชุมครั้งที่ ๕๔ (๔/๒๕๖๑) เมื่อวันที่ ๒๒ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ให้ใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูล สำหรับธุรกิจประกันภัย ตามที่กำหนดท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๖ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๒

จักรกฤษณ์ พาราพันธกุล

นายกสภาวิชาชีพบัญชี

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

แนวปฏิบัติทางการบัญชี
เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

คำแถลงการณ์

แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยใช้หลักการตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเครื่องมือทางการเงิน เว้นแต่ เรื่องการจัดประเภทและการวัดมูลค่า และการด้อยค่าของตราสารทุน และสัญญาแบบผสม (ดูตารางสรุปความแตกต่างสำหรับแนวปฏิบัติทางการบัญชีและมาตรฐานการรายงานทางการเงิน และเหตุผลของความแตกต่าง) โดยเป็นการอ้างอิงหลักการเทียบเคียงหลักการเดียวกันกับมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน

สารบัญ

บทที่	จากย่อหน้าที่	
1	วัตถุประสงค์	1.1
2	ขอบเขต	2.1
3	การรับรู้รายการและการตัดรายการ	3.1.1
3.1	การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก	3.1.1
3.2	การตัดรายการของสินทรัพย์ทางการเงิน	3.2.1
3.3	การตัดรายการของหนี้สินทางการเงิน	3.3.1
4	การจัดประเภทรายการ	4.1.1
4.1	การจัดประเภทรายการของสินทรัพย์ทางการเงิน	4.1.1
4.2	การจัดประเภทรายการของหนี้สินทางการเงิน	4.2.1
4.3	อนุพันธ์แฝง	4.3.1
4.4	การจัดประเภทรายการใหม่	4.4.1
5	การวัดมูลค่า	5.1.1
5.1	การวัดมูลค่าเมื่อเริ่มแรก	5.1.1
5.2	การวัดมูลค่าภายหลังของสินทรัพย์ทางการเงิน	5.2.1
5.3	การวัดมูลค่าภายหลังของหนี้สินทางการเงิน	5.3.1
5.4	การวัดมูลค่าราคาทุนตัดจำหน่าย	5.4.1
5.5	การด้อยค่า	5.5.1
5.6	ผลกำไรและขาดทุน	5.6.1
6	การบัญชีป้องกันความเสี่ยง	6.1.1
6.1	วัตถุประสงค์และขอบเขตของการบัญชีป้องกันความเสี่ยง	6.1.1
6.2	เครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง	6.2.1
6.3	รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง	6.3.1
6.4	การเข้าเงื่อนไขการบัญชีป้องกันความเสี่ยง	6.4.1
6.5	การบัญชีสำหรับความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงที่เข้าเงื่อนไข	6.5.1
6.6	การป้องกันความเสี่ยงของกลุ่มของรายการ	6.6.1
6.7	ทางเลือกในการเลือกกำหนดฐานะเปิดด้านเครดิตวัดมูลค่าด้วยมูลค่า ยุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน	6.7.1
7	วันถือปฏิบัติ และการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง	7.1.1
7.1	วันถือปฏิบัติ	7.1.1

7.2 การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง 7.2.1

8 การเปิดเผยข้อมูล 8.1

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก คำนิยาม

ภาคผนวก ข แนวทางปฏิบัติ

ภาคผนวก ค แนวทางปฏิบัติ เรื่อง การเปิดเผยข้อมูล

ตารางสรุปความแตกต่างสำหรับแนวปฏิบัติทางการบัญชีและมาตรฐานการรายงานทางการเงินและเหตุผลของความแตกต่าง

บทนำ

เหตุผลในการออกแนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

เนื่องจากมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 4 เรื่อง สัญญาประกันภัย อนุญาตให้ผู้รับประกันภัยที่ใช้การยกเว้นการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน สามารถถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน และให้ใช้ข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 9 ที่จำเป็นในการเปิดเผยข้อมูล และถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศฉบับอื่น ๆ ที่เหมาะสมกับเครื่องมือทางการเงินของกิจการสำหรับรอบระยะเวลารายงานก่อนวันที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย มีผลบังคับใช้วันที่ 1 มกราคม 2564

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง สัญญาประกันภัย (เมื่อมีการประกาศใช้) ย่อหน้าที่ 20ก อนุญาตแต่ไม่ได้กำหนดให้กิจการผู้รับประกันภัยซึ่งเข้าเงื่อนไขตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 20ข มีทางเลือกในการยกเว้นการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเครื่องมือทางการเงิน ซึ่งจะมีผลบังคับใช้ในปี 2563 เป็นการชั่วคราว และหากผู้รับประกันภัยใช้ทางเลือกดังกล่าวจะสามารถถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน และต้องใช้ข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ที่จำเป็นในการเปิดเผยข้อมูล และถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น ๆ ที่เหมาะสมกับเครื่องมือทางการเงินของกิจการสำหรับรอบระยะเวลารายงานก่อนวันที่มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย (เมื่อมีการประกาศใช้) มีผลบังคับใช้วันที่ 1 มกราคม 2565

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากประเทศไทยไม่เคยประกาศใช้มาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน คณะทำงานติดตามและศึกษาผลกระทบมาตรฐานการรายงานทางการเงิน เรื่อง สัญญาประกันภัย (คณะทำงานฯ) จึงจัดทำแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ขึ้นเพื่อถือปฏิบัติเป็นการชั่วคราวแทน มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7 เนื่องจากการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินดังกล่าวก่อนมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย (เมื่อมีการประกาศใช้) จะส่งผลกระทบต่อธุรกิจประกันภัยในประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญในประเด็นต่าง ๆ เช่นเดียวกับธุรกิจประกันภัยในต่างประเทศ ดังนี้

(ก) ผู้ใช้งบการเงินอาจมีความยุ่งยากในการทำความเข้าใจการจับคู่อย่างไม่เหมาะสมทางการบัญชี (Accounting Mismatch) ที่เพิ่มขึ้นและความผันผวนชั่วคราวซึ่งสามารถเกิดในกำไรหรือขาดทุน ถ้ามาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และมาตรฐาน

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

การรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเครื่องมือทางการเงิน มีผลบังคับใช้ก่อนมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย (เมื่อมีการประกาศใช้) (อ้างอิง Exposure draft (2013) ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย ย่อหน้าที่ BC10-BC16)

(ข) บางกิจการที่มีการออกสัญญาภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง สัญญาประกันภัย (เมื่อมีการประกาศใช้) อาจจัดประเภทและวัดมูลค่าไปก่อนแล้วตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเครื่องมือทางการเงิน ก่อนที่จะประเมินผลกระทบจากมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย (เมื่อมีการประกาศใช้) ให้ครบถ้วนซึ่งอาจทำให้เกิดการจับคู่อย่างไม่เหมาะสมทางการบัญชี (อ้างอิง Exposure draft (2013) ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย ย่อหน้าที่ BC17-BC18)

(ค) มาตรฐานการรายงานทางการเงินที่สำคัญดังกล่าวข้างต้นมีการเปลี่ยนแปลงในระยะเวลาที่ใกล้เคียงกัน ส่งผลให้เพิ่มต้นทุนและความพยายามทั้งในส่วนของผู้จัดทำและผู้ใช้งบการเงิน (อ้างอิง Exposure draft (2013) ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย ย่อหน้าที่ BC19-BC21)

จากข้อจำกัดและผลกระทบต่อธุรกิจประกันภัยในประเทศไทยในประเด็นต่างๆ ตามที่กล่าวข้างต้น แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้จึงถูกกำหนดขึ้นโดยมีข้อกำหนดบางเรื่อง กล่าวคือ การจัดประเภทรายการและการวัดมูลค่าสินทรัพย์ทางการเงิน การด้อยค่าของตราสารทุน และสัญญาแบบผสม อาจมีความแตกต่างจากมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน โดยเป็นการอ้างอิงหลักการเทียบเคียงหลักการเดียวกันกับมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน ซึ่งเป็นมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศที่ธุรกิจประกันภัยในต่างประเทศใช้ช้อยกเว้นการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เป็นการชั่วคราว (ดูตารางสรุปความแตกต่างสำหรับแนวปฏิบัติทางการบัญชีและมาตรฐานการรายงานทางการเงิน และเหตุผลของความแตกต่าง)

แนวปฏิบัติทางการบัญชี

เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

บทที่ 1 วัตถุประสงค์

- 1.1 แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดหลักการสำหรับการรายงานทางการเงินสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินเพื่อเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินในการประเมินถึงจำนวนเงิน ระยะเวลา และความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดในอนาคตของกิจการ

บทที่ 2 ขอบเขต

- 2.1 แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ต้องถือปฏิบัติกับผู้รับประกันภัยที่เข้าเงื่อนไขตามย่อหน้าที่ 20ก และ 20ข ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง สัญญาประกันภัย (เมื่อมีการประกาศใช้) สำหรับเครื่องมือทางการเงินทุกประเภท ยกเว้นรายการต่อไปนี้
- 2.1.1 ส่วนได้เสียในบริษัทย่อย บริษัทร่วม และการร่วมค้า ตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง *งบการเงินรวม* มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง *งบการเงินเฉพาะกิจการ* หรือมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง *เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า*
- 2.1.2 สิทธิและภาระผูกพันภายใต้สัญญาเช่าที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 17 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง *สัญญาเช่า* อย่างไรก็ตาม
- 2.1.2.1 ลูกหนี้ตามสัญญาเช่าที่รับรู้โดยผู้ให้เช่า ให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ในเรื่องการตัดรายการและการด้อยค่า
- 2.1.2.2 เจ้าหนี้สัญญาเช่าการเงินที่รับรู้โดยผู้เช่า ให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ในเรื่องการตัดรายการ และ
- 2.1.2.3 อนุพันธ์ที่แฝงในสัญญาเช่า ให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ในเรื่องอนุพันธ์แฝง
- 2.1.3 สิทธิและภาระผูกพันของนายจ้างที่เกิดจากแผนสิทธิประโยชน์ของพนักงานที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 19 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง *ผลประโยชน์ของพนักงาน*
- 2.1.4 เครื่องมือทางการเงินที่ออกโดยกิจการที่เป็นไปตามตามคำนิยามของตราสารทุนตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง *การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน* (ซึ่งรวมถึง สิทธิเลือกและใบสำคัญแสดงสิทธิ) หรือรายการที่จัดเป็นตราสารทุน

ตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 16ก และ 16ข หรือย่อหน้าที่ 16ค และ 16ง ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 อย่างไรก็ดีตาม ผู้ถือตราสารทุนดังกล่าว ต้องถือปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้สำหรับเครื่องมือทางการเงินเหล่านั้น เว้นแต่จะเป็นไปตามข้อยกเว้นในย่อหน้าที่ 2.1.1 ดังกล่าวข้างต้น

- 2.1.5 สิทธิและภาระผูกพันที่เกิดขึ้นภายใต้ (1) สัญญาประกันภัยตามที่ระบุในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง *สัญญาประกันภัย* (เมื่อมีการประกาศใช้) ที่ไม่ใช่สิทธิและภาระผูกพันของผู้ออกที่เกิดภายใต้สัญญาประกันภัยที่เป็นไปตามคำนิยามของสัญญาค้ำประกันทางการเงิน หรือ (2) สัญญาที่อยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 (ปรับปรุง 2561) เนื่องจากสัญญาดังกล่าวมีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลยพินิจ อย่างไรก็ดีตาม แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ถือปฏิบัติกับอนุพันธ์ที่แฝงอยู่ในสัญญาซึ่งอยู่ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 (ปรับปรุง 2561) หากอนุพันธ์แฝงดังกล่าวไม่เป็นสัญญาด้วยตัวของอนุพันธ์เอง ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 (ปรับปรุง 2561) นอกจากนั้น ถ้าผู้ออกสัญญาค้ำประกันทางการเงินยืนยันอย่างเปิดเผยก่อนหน้าว่าพิจารณาสัญญาดังกล่าวเป็นสัญญาประกันภัย และได้ใช้วิธีการบัญชีสำหรับสัญญาประกันภัย ผู้ออกสัญญาอาจเลือกถือปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้หรือมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 (ปรับปรุง 2561) กับสัญญาค้ำประกันทางการเงินดังกล่าว (ดูย่อหน้าที่ ข2.5 ถึง ข2.6) ผู้ออกสัญญาอาจเลือกถือปฏิบัติได้สำหรับแต่ละสัญญา แต่เมื่อเลือกแล้วไม่สามารถยกเลิกได้
- 2.1.6 สัญญาฟอร์เวิร์ดใด ๆ ระหว่างผู้ซื้อและผู้ถือหุ้นที่ประสงค์จะขายหุ้น เพื่อซื้อหรือขายกิจการที่ถูกซื้อซึ่งนำไปสู่การรวมธุรกิจ ณ วันที่ซื้อในอนาคต ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง *การรวมธุรกิจ* โดยระยะเวลาของสัญญาฟอร์เวิร์ดต้องไม่เกินระยะเวลาตามปกติที่สมเหตุสมผลที่จำเป็นต้องได้รับการอนุมัติและการทำรายการให้แล้วเสร็จ
- 2.1.7 ภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อที่ไม่ใช่ภาระผูกพันที่อธิบายในย่อหน้าที่ 2.3 อย่างไรก็ดีตาม ผู้ออกภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อต้องถือปฏิบัติตามข้อกำหนดเรื่องการด้อยค่าตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้กับภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อซึ่งไม่ได้ถูกกำหนดเป็นอย่างอื่นภายใต้ขอบเขตของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ นอกจากนี้ ภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อทั้งหมดให้ปฏิบัติตามข้อกำหนดของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ในเรื่องการตัดรายการ
- 2.1.8 เครื่องมือทางการเงิน สัญญา และภาระผูกพันภายใต้รายการการจ่ายโดยใช้หุ้น เป็นเกณฑ์ที่ปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 2 (ปรับปรุง

- 2561) เรื่อง การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ ยกเว้นสัญญาภายใต้ขอบเขตของย่อหน้าที่ 2.4 ถึง 2.7 ที่ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้
- 2.1.9 สิทธิที่จะได้รับชำระเพื่อชดเชยรายจ่ายจากกิจการซึ่งกิจการต้องจ่ายเพื่อชำระหนี้สินซึ่งรับรู้เป็นประมาณการหนี้สินตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น หรือประมาณการหนี้สินที่กิจการเคยรับรู้ในรอบระยะเวลารายงานก่อนหน้า ให้รับรู้ประมาณการหนี้สินตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2561)
- 2.1.10 สิทธิและภาระผูกพันภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า ที่เป็นเครื่องมือทางการเงิน เว้นแต่มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 กำหนดให้ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้
- 2.2 ข้อกำหนดเกี่ยวกับการด้อยค่าของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ต้องถือปฏิบัติกับสิทธิซึ่งมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า ระบุให้ถือปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการรับรู้ผลกำไรหรือขาดทุนจากการด้อยค่า
- 2.3 ภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อที่อยู่ภายใต้ขอบเขตของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้
- 2.3.1 ภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อที่กิจการเลือกกำหนดให้เป็นหนี้สินทางการเงินซึ่งวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ 4.2.2) กิจการที่มีวิธีปฏิบัติในอดีตที่ขายสินทรัพย์ที่เกิดจากภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อภายในระยะเวลาอันสั้นหลังจากที่เกิดภาระผูกพันแล้ว ต้องถือปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้สำหรับภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อทั้งหมดของกิจการที่จัดอยู่ในประเภทเดียวกัน
- 2.3.2 ภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อที่สามารถชำระสุทธิเป็นเงินสดหรือโดยการส่งมอบ หรือออกเครื่องมือทางการเงินอื่น ภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อดังกล่าวเป็นอนุพันธ์ ภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อไม่ถือว่าเป็นการชำระสุทธิเพียงแค่ว่าเพราะสินเชื่อนั้นมีการจ่ายชำระเป็นงวด (เช่น สินเชื่อก่อสร้างที่อยู่อาศัยที่มีการจ่ายชำระเป็นงวดตามความก้าวหน้าของการก่อสร้าง)
- 2.3.3 ภาระผูกพันที่จะให้กู้ยืมเงินในอัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยตลาด (ดูย่อหน้าที่ 4.2.1.4)
- 2.4 แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ต้องถือปฏิบัติกับสัญญาที่จะซื้อหรือจะขายรายการที่ไม่ใช่รายการทางการเงินซึ่งสามารถชำระสุทธิเป็นเงินสดหรือเครื่องมือทางการเงินอื่น หรือโดยการแลกเปลี่ยนเครื่องมือทางการเงิน เสมือนว่าสัญญาดังกล่าวเป็นเครื่องมือทางการเงิน ยกเว้นสัญญาซึ่งทำขึ้นและถือไว้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรับหรือส่งมอบรายการ

ที่ไม่ใช่รายการทางการเงินตามข้อกำหนดการใช้ การขาย หรือการซื้อที่คาดการณ์ของกิจการ อย่างไรก็ตาม แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ต้องถือปฏิบัติกับสัญญาซึ่งกิจการเลือกกำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 2.5

2.5 สัญญาจะซื้อหรือสัญญาจะขายรายการที่ไม่ใช่รายการทางการเงิน ซึ่งสามารถชำระสุทธิเป็นเงินสดหรือเครื่องมือทางการเงินอื่น หรือโดยการแลกเปลี่ยนเครื่องมือทางการเงินเสมือนหนึ่งว่าสัญญาดังกล่าวเป็นเครื่องมือทางการเงิน กิจการอาจเลือกกำหนดให้สัญญาดังกล่าววัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน ทั้งนี้ เมื่อกำหนดแล้วจะเปลี่ยนแปลงไม่ได้ แม้ว่าสัญญานั้นจะเกิดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรับหรือส่งมอบรายการที่ไม่ใช่รายการทางการเงินเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดการใช้ การขาย หรือการซื้อที่คาดการณ์ของกิจการ การเลือกกำหนดวิธีการวัดมูลค่านี้ให้กระทำได้เฉพาะเมื่อเริ่มต้นสัญญาและเพื่อเป็นการขจัดหรือลดความไม่สอดคล้องของการรับรู้รายการอย่างมีนัยสำคัญ (บางครั้งเรียกว่า การจับคู่อย่างไม่เหมาะสมทางการบัญชี (accounting mismatch)) ซึ่งการจับคู่อย่างไม่เหมาะสมทางการบัญชีจะเกิดขึ้นจากการไม่รับรู้สัญญานั้นเนื่องจากสัญญาดังกล่าวไม่อยู่ในขอบเขตของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ (ดูย่อหน้าที่ 2.4)

2.6 สัญญาจะซื้อหรือสัญญาจะขายรายการที่ไม่ใช่รายการทางการเงินสามารถชำระสุทธิเป็นเงินสดหรือเครื่องมือทางการเงินอื่น หรือโดยการแลกเปลี่ยนเครื่องมือทางการเงินได้หลายวิธี ซึ่งรวมถึงกรณีต่อไปนี้

2.6.1 เมื่อเงื่อนไขในสัญญายอมให้คู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งชำระสุทธิเป็นเงินสดหรือเครื่องมือทางการเงินอื่น หรือโดยการแลกเปลี่ยนเครื่องมือทางการเงิน

2.6.2 เมื่อไม่ได้มีการระบุวิธีชำระไว้ชัดเจนในสัญญาว่าจะชำระสุทธิด้วยเงินสดหรือเครื่องมือทางการเงินอื่น หรือโดยการแลกเปลี่ยนเครื่องมือทางการเงิน แต่กิจการมีวิธีปฏิบัติสำหรับสัญญาที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันโดยชำระสุทธิเป็นเงินสดหรือเครื่องมือทางการเงินอื่น หรือโดยการแลกเปลี่ยนเครื่องมือทางการเงิน (ไม่ว่าจะด้วยการเข้าทำรายการกับคู่สัญญาโดยการทำสัญญาหักกลบหรือโดยการขายสัญญาก่อนที่จะมีการใช้สิทธิตามสัญญานั้นหรือก่อนสัญญาหมดอายุ)

2.6.3 เมื่อกิจการมีวิธีปฏิบัติสำหรับสัญญาที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันในการรับมอบรายการอ้างอิงและขายรายการดังกล่าวภายในระยะเวลาอันสั้นหลังการรับมอบเพื่อวัตถุประสงค์ในการทำกำไรจากความผันผวนในระยะสั้นของราคาหรือส่วนต่างของผู้ค้า และ

2.6.4 เมื่อรายการที่ไม่ใช่รายการทางการเงินเป็นสาระของสัญญาซึ่งสามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที

สัญญาซึ่งเป็นไปตามย่อหน้าที่ 2.6.2 หรือ 2.6.3 ที่ไม่ได้จัดทำขึ้นเพื่อรับหรือส่งมอบรายการที่ไม่ใช่รายการทางการเงินตามข้อกำหนดการใช้ การขาย หรือการซื้อที่คาดการณ์ของกิจการ อยู่ภายใต้ขอบเขตของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ ให้กิจการประเมินสัญญาอื่น ๆ ตาม

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ย่อหน้าที่ 2.4 เพื่อพิจารณาว่าสัญญาดังกล่าวจัดทำขึ้นและถือไว้เพื่อรับหรือส่งมอบรายการที่ไม่ใช่รายการทางการเงินตามข้อกำหนดการใช้ การขาย หรือการซื้อที่คาดการณ์ของกิจการหรือไม่ และเพื่อพิจารณาว่าสัญญาดังกล่าวอยู่ภายใต้ขอบเขตของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้หรือไม่

- 2.7 การออกสิทธิเลือกที่จะซื้อหรือจะขายรายการที่ไม่ใช่รายการทางการเงิน ซึ่งสามารถชำระสุทธิเป็นเงินสดหรือเครื่องมือทางการเงินอื่น หรือโดยการแลกเปลี่ยนเครื่องมือทางการเงิน ตามย่อหน้าที่ 2.6.1 หรือ 2.6.4 อยู่ภายใต้ขอบเขตของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ สัญญาดังกล่าวต้องไม่เป็นสัญญาที่จัดทำขึ้นเพื่อรับหรือส่งมอบรายการที่ไม่ใช่รายการทางการเงินตามข้อกำหนดการใช้ การขาย หรือการซื้อที่คาดการณ์ของกิจการ

บทที่ 3 การรับรู้รายการและการตัดรายการ

3.1 การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก

- 3.1.1 กิจการต้องรับรู้สินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินในงบแสดงฐานะการเงินเฉพาะเมื่อกิจการเป็นคู่สัญญาตามข้อกำหนดของสัญญาของเครื่องมือทางการเงินนั้น (ดูย่อหน้าที่ ข3.1.1 และ ข3.1.2) เมื่อกิจการรับรู้สินทรัพย์ทางการเงินใด ๆ เป็นครั้งแรก กิจการต้องจัดประเภทสินทรัพย์ทางการเงินดังกล่าวตามย่อหน้าที่ 4.1.1 ถึง 4.1.8 และวัดมูลค่าตามย่อหน้าที่ 5.1.1 ถึง 5.1.3 เมื่อกิจการรับรู้หนี้สินทางการเงินใด ๆ เป็นครั้งแรก กิจการต้องจัดประเภทหนี้สินทางการเงินดังกล่าวตามย่อหน้าที่ 4.2.1 และ 4.2.2 และวัดมูลค่าตามย่อหน้าที่ 5.1.1

การซื้อหรือการขายสินทรัพย์ทางการเงินตามวิธีปกติ

- 3.1.2 การซื้อหรือการขายสินทรัพย์ทางการเงินตามวิธีปกติ ต้องรับรู้รายการหรือตัดรายการโดยใช้การบัญชีวันซื้อขายหรือการบัญชีวันชำระตามความเหมาะสม (ดูย่อหน้าที่ ข3.1.3 ถึง ข3.1.6)

3.2 การตัดรายการของสินทรัพย์ทางการเงิน

- 3.2.1 สำหรับงบการเงินรวม ย่อหน้าที่ 3.2.2 ถึง 3.2.9 และย่อหน้าที่ ข3.1.1 ข3.1.2 และ ข3.2.1 ถึง ข3.2.17 ให้ถือปฏิบัติในระดับงบการเงินรวม ดังนั้นให้กิจการรวมบริษัทย่อยทั้งหมดให้เป็นกลุ่มกิจการก่อนตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง งบการเงินรวม แล้วจึงถือปฏิบัติตามย่อหน้าดังกล่าวกับกลุ่มกิจการนั้น
- 3.2.2 กิจการต้องพิจารณาว่าย่อหน้าที่ 3.2.3 ถึง 3.2.9 ต้องถือปฏิบัติกับบางส่วนของสินทรัพย์ทางการเงิน (หรือส่วนหนึ่งของกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน)

หรือสินทรัพย์ทางการเงินทั้งจำนวน (หรือกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันทั้งจำนวน) หรือไม่ แล้วจึงประเมินว่าการตัดรายการมีความเหมาะสมตามข้อกำหนดที่ระบุในย่อหน้าดังกล่าวหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด โดยมีข้อพิจารณาดังต่อไปนี้

3.2.2.1 ให้ถือปฏิบัติย่อหน้าที่ 3.2.3 ถึง 3.2.9 กับบางส่วนของสินทรัพย์ทางการเงิน (หรือส่วนหนึ่งของกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน) ก็ต่อเมื่อส่วนหนึ่งของสินทรัพย์ทางการเงินที่กิจการกำลังพิจารณาตัดรายการเป็นไปตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้

3.2.2.1.1 ส่วนหนึ่งของสินทรัพย์ทางการเงินดังกล่าวประกอบด้วยเพียงแค่กระแสเงินสดที่ระบุไว้อย่างเฉพาะเจาะจงจากสินทรัพย์ทางการเงิน (หรือกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงินที่คล้ายคลึงกัน) เช่น เมื่อกิจการขายแยกส่วนอัตราดอกเบี้ย (interest rate strip) ของสินทรัพย์ทางการเงิน ซึ่งทำให้อีกฝ่ายได้รับสิทธิในกระแสเงินสดส่วนที่เป็นดอกเบี้ย แต่ไม่มีสิทธิในกระแสเงินสดส่วนที่เป็นเงินต้นของตราสารหนี้นั้น ให้กิจการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 3.2.3 ถึง 3.2.9 สำหรับกระแสเงินสดส่วนที่เป็นดอกเบี้ย

3.2.2.1.2 ส่วนหนึ่งของสินทรัพย์ทางการเงินดังกล่าวประกอบด้วยเพียงแค่ส่วนแบ่งตามสัดส่วนอย่างเต็มที่ (fully proportionate (pro rata) share) ของกระแสเงินสดจากสินทรัพย์ทางการเงิน (หรือกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน) เช่น เมื่อกิจการทำข้อตกลงที่ให้อีกฝ่ายได้สิทธิในส่วนแบ่งร้อยละ 90 ของกระแสเงินสดทั้งหมดจากตราสารหนี้ ให้กิจการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 3.2.3 ถึง 3.2.9 กับร้อยละ 90 ของกระแสเงินสดนั้น หากมีคู่สัญญาหลายฝ่าย คู่สัญญาแต่ละฝ่ายไม่จำเป็นต้องมีส่วนแบ่งตามสัดส่วนของกระแสเงินสด ถ้ากิจการผู้โอนมีสิทธิในส่วนแบ่งตามสัดส่วนอย่างเต็มที่

3.2.2.1.3 ส่วนหนึ่งของสินทรัพย์ทางการเงินดังกล่าวประกอบด้วยเพียงแค่ส่วนแบ่งตามสัดส่วนอย่างเต็มที่ ของกระแสเงินสดที่ระบุไว้อย่างเฉพาะเจาะจงจากสินทรัพย์ทางการเงิน (หรือกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน) ตัวอย่างเช่น เมื่อกิจการทำข้อตกลงที่ให้อีกฝ่ายได้สิทธิในส่วนแบ่งร้อยละ 90 ของกระแสเงินสดส่วนที่เป็นดอกเบี้ยจากสินทรัพย์ทางการเงิน ให้กิจการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 3.2.3 ถึง 3.2.9 กับร้อยละ 90

ของกระแสเงินสดส่วนที่เป็นดอกเบี้ยดังกล่าว หากมีคู่สัญญาหลายฝ่าย คู่สัญญาแต่ละฝ่ายไม่จำเป็นต้องมีส่วนแบ่งตามสัดส่วนของกระแสเงินสดที่ระบุไว้อย่างเฉพาะเจาะจง ถ้ากิจการผู้โอนมีสิทธิในส่วนแบ่งตามสัดส่วนอย่างเต็มที่

- 3.2.2.2 ในกรณีอื่นทั้งหมดให้กิจการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 3.2.3 ถึง 3.2.9 กับสินทรัพย์ทางการเงินทั้งจำนวน (หรือกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันทั้งจำนวน) เช่น เมื่อกิจการโอน (1) สิทธิในร้อยละ 90 แรกสุดหรือหลังสุดของเงินสดที่ได้รับจากสินทรัพย์ทางการเงิน (หรือกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงิน) หรือ (2) สิทธิในร้อยละ 90 ของกระแสเงินสดจากกลุ่มลูกหนี้ แต่กิจการให้การค้ำประกันเพื่อชดเชยผลขาดทุนด้านเครดิตให้แก่ผู้ซื้อไม่เกินร้อยละ 8 ของจำนวนเงินต้นของลูกหนี้ ให้กิจการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 3.2.3 ถึง 3.2.9 กับสินทรัพย์ทางการเงินทั้งจำนวน (หรือกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันทั้งจำนวน)

ในย่อหน้าที่ 3.2.3 ถึง 3.2.12 คำว่า “สินทรัพย์ทางการเงิน” หมายถึง บางส่วนของสินทรัพย์ทางการเงิน (หรือส่วนหนึ่งของกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน) ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 3.2.2.1 หรือหมายถึงสินทรัพย์ทางการเงินทั้งจำนวน (หรือกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันทั้งจำนวน)

3.2.3 กิจการต้องตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงิน เฉพาะเมื่อ

3.2.3.1 สิทธิตามสัญญาที่จะได้รับกระแสเงินสดจากสินทรัพย์ทางการเงินหมดอายุ หรือ

3.2.3.2 กิจการโอนสินทรัพย์ทางการเงินตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 3.2.4 และ 3.2.5 และการโอนนั้นเข้าเงื่อนไขการตัดรายการตามย่อหน้าที่ 3.2.6

(ดูย่อหน้าที่ 3.1.2 สำหรับการขายสินทรัพย์ทางการเงินตามวิธีปกติ)

3.2.4 กิจการโอนสินทรัพย์ทางการเงิน ก็ต่อเมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้

3.2.4.1 กิจการโอนสิทธิตามสัญญาที่จะได้รับกระแสเงินสดจากสินทรัพย์ทางการเงินนั้น หรือ

3.2.4.2 กิจการยังคงไว้ซึ่งสิทธิตามสัญญาที่จะได้รับกระแสเงินสดจากสินทรัพย์ทางการเงิน แต่รับภาระผูกพันตามสัญญาที่จะจ่ายกระแสเงินสดนั้นให้กับผู้รับรายใดรายหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งรายตามข้อตกลงที่เป็นไปตามเงื่อนไขในย่อหน้าที่ 3.2.5

3.2.5 เมื่อกิจการยังคงไว้ซึ่งสิทธิตามสัญญาที่จะได้รับกระแสเงินสดจากสินทรัพย์ทางการเงิน (“สินทรัพย์เดิม”) แต่รับภาระผูกพันตามสัญญาที่จะจ่ายกระแสเงินสดนั้นให้กับกิจการใดกิจการหนึ่งหรือหลายกิจการ (“ผู้รับคนสุดท้าย”) ให้กิจการถือว่ารายการดังกล่าวเป็นการโอนสินทรัพย์ทางการเงิน ก็ต่อเมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขทั้งสามข้อดังต่อไปนี้

- 3.2.5.1 กิจการไม่มีภาระผูกพันที่จะจ่ายเงินจำนวนหนึ่งให้กับผู้รับคนสุดท้าย หากกิจการไม่ได้รับชำระเงินจำนวนเดียวกันจากสินทรัพย์เดิม เงินล่วงหน้าระยะสั้นที่กิจการให้ไปโดยที่กิจการมีสิทธิที่จะได้รับเงินต้นคืนเต็มจำนวนรวมทั้งดอกเบี้ยค้างรับตามอัตราดอกเบี้ยตลาด ไม่ถือเป็นการผิดเงื่อนไข
- 3.2.5.2 กิจการมีเงื่อนไขตามสัญญาที่ห้ามมิให้กิจการขายสินทรัพย์เดิมหรือวางสินทรัพย์เดิมเป็นหลักประกัน นอกจากนี้ใช้เป็นหลักประกันสำหรับภาระผูกพันที่จะจ่ายกระแสเงินสดให้แก่ผู้รับคนสุดท้าย
- 3.2.5.3 กิจการมีภาระผูกพันที่จะส่งมอบกระแสเงินสดใด ๆ ที่กิจการรับชำระแทนผู้รับคนสุดท้ายโดยไม่ล่าช้าอย่างมีสาระสำคัญ นอกจากนั้น กิจการไม่มีสิทธิที่จะนำกระแสเงินสดดังกล่าวไปลงทุนใหม่ เว้นแต่เป็นเงินลงทุนในเงินสดหรือรายการเทียบเท่าเงินสด (ตามที่ระบุไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 7 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง *งบกระแสเงินสด*) ในช่วงระยะเวลาชำระสั้น ๆ จากวันที่รับชำระถึงวันที่กำหนดให้ส่งมอบกระแสเงินสดให้ผู้รับคนสุดท้าย และดอกเบี้ยที่เกิดจากการลงทุนนั้นให้ส่งผ่านไปยังผู้รับคนสุดท้ายด้วย
- 3.2.6 เมื่อกิจการโอนสินทรัพย์ทางการเงิน (ดูย่อหน้าที่ 3.2.4) กิจการต้องประเมินว่ากิจการยังคงไว้ซึ่งความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของของสินทรัพย์ทางการเงินไว้มากน้อยเพียงใด
- 3.2.6.1 หากกิจการโอนความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของเกือบทั้งหมดของสินทรัพย์ทางการเงิน กิจการต้องตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงินนั้น และรับรู้สิทธิและภาระผูกพันใด ๆ ที่เกิดขึ้นหรือที่ยังคงไว้จากการโอนเป็นสินทรัพย์หรือหนี้สินแยกจากกัน
- 3.2.6.2 หากกิจการยังคงไว้ซึ่งความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของเกือบทั้งหมดของสินทรัพย์ทางการเงิน กิจการต้องรับรู้สินทรัพย์ทางการเงินนั้นต่อไป
- 3.2.6.3 หากกิจการไม่ได้โอนหรือไม่ได้คงไว้ซึ่งความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของเกือบทั้งหมดของสินทรัพย์ทางการเงิน กิจการต้องพิจารณาว่ากิจการยังคงมีการควบคุมสินทรัพย์ทางการเงินนั้นอยู่หรือไม่
- 3.2.6.3.1 หากกิจการไม่คงไว้ซึ่งการควบคุม กิจการต้องตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงินนั้น และรับรู้สิทธิและภาระผูกพันใด ๆ ที่เกิดขึ้นหรือที่ยังคงไว้จากการโอนเป็นสินทรัพย์หรือหนี้สินแยกจากกัน
- 3.2.6.3.2 หากกิจการยังคงไว้ซึ่งการควบคุม กิจการต้องรับรู้สินทรัพย์ทางการเงินนั้นต่อไปตราบเท่าที่กิจการยังคงมีความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องในสินทรัพย์ทางการเงินนั้น (ดูย่อหน้าที่ 3.2.16)

- 3.2.7 การประเมินการโอนความเสี่ยงและผลตอบแทน (ดูย่อหน้าที่ 3.2.6) ให้เปรียบเทียบฐานะเปิดของกิจการทั้งก่อนและหลังการโอนกับความผันผวนของจำนวนเงินและจังหวะเวลาของกระแสเงินสดสุทธิของสินทรัพย์ที่โอน กิจการยังคงไว้ซึ่งความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของเกือบทั้งหมดของสินทรัพย์ทางการเงิน หากฐานะเปิดต่อความผันผวนในมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดสุทธิในอนาคตจากสินทรัพย์ทางการเงินนั้นไม่เปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญอันเป็นผลมาจากการโอน (เช่น เนื่องจากกิจการขายสินทรัพย์ทางการเงินโดยมีข้อตกลงที่จะซื้อคืนในราคาที่ตั้งที่ หรือราคาขายบวกผลตอบแทนของผู้ให้กู้ยืม) กิจการโอนความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของเกือบทั้งหมดของสินทรัพย์ทางการเงินแล้ว หากฐานะเปิดต่อความผันผวนดังกล่าวไม่มีนัยสำคัญอีกต่อไปเมื่อเปรียบเทียบกับความผันผวนทั้งหมดในมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดสุทธิในอนาคตที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ทางการเงิน (เช่น เนื่องจากกิจการขายสินทรัพย์ทางการเงินโดยมีสิทธิเลือกที่จะซื้อคืนด้วยมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่ซื้อคืน หรือกิจการโอนส่วนแบ่งตามสัดส่วนอย่างเต็มที่ ของกระแสเงินสดจากสินทรัพย์ทางการเงินที่ใหญ่กว่าในข้อตกลงแล้ว เช่น การโอนขายต่อเงินให้กู้ยืม (loan sub-participation) ซึ่งเข้าเงื่อนไขตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 3.2.5)
- 3.2.8 บ่อยครั้งที่เป็นที่ชัดเจนว่ากิจการโอนหรือยังคงไว้ซึ่งความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของเกือบทั้งหมดจึงไม่มีความจำเป็นต้องทำการคำนวณใด ๆ ในกรณีอื่น กิจการจำเป็นต้องคำนวณและเปรียบเทียบฐานะเปิดต่อความผันผวนในมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดสุทธิในอนาคตของกิจการทั้งก่อนและหลังการโอน ให้กิจการใช้อัตราดอกเบี้ยตลาดปัจจุบันที่เหมาะสมเป็นอัตราคิดลดในการคำนวณและการเปรียบเทียบดังกล่าว ให้กิจการพิจารณาความผันผวนในกระแสเงินสดสุทธิที่เป็นไปได้อย่างมีเหตุผลทั้งหมดโดยให้น้ำหนักมากกับผลลัพธ์ที่มีโอกาสเกิดขึ้นสูง
- 3.2.9 การพิจารณาว่ากิจการยังคงไว้ซึ่งการควบคุม (ดูย่อหน้าที่ 3.2.6.3) สินทรัพย์ที่โอนหรือไม่นั้นขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้รับโอนในการขายสินทรัพย์นั้น หากผู้รับโอนมีความสามารถในทางปฏิบัติที่จะขายสินทรัพย์นั้นทั้งจำนวนให้กับบุคคลที่สามซึ่งไม่มีความเกี่ยวข้องกัน และสามารถทำได้เพียงฝ่ายเดียวโดยไม่จำเป็นต้องกำหนดข้อจำกัดเพิ่มเติมในการโอน ให้ถือว่ากิจการไม่คงไว้ซึ่งการควบคุม ในกรณีอื่นทั้งหมดให้ถือว่ากิจการยังคงไว้ซึ่งการควบคุม

การโอนที่เป็นไปตามเงื่อนไขการตัดรายการ

- 3.2.10 หากกิจการโอนสินทรัพย์ทางการเงินซึ่งการโอนนั้นเป็นไปตามเงื่อนไขการตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงินทั้งจำนวน และกิจการยังคงไว้ซึ่งสิทธิในการให้บริการสินทรัพย์ทางการเงิน โดยได้รับค่าธรรมเนียม กิจการต้องรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินที่เกิดจากการให้บริการสำหรับสัญญาบริการนั้น หากกิจการคาดว่าค่าธรรมเนียมที่จะได้รับชดเชยไม่เพียงพอสำหรับการให้บริการของกิจการ กิจการต้องรับรู้หนี้สินที่เกิดจากการให้บริการสำหรับภาระผูกพันการให้บริการด้วยมูลค่ายุติธรรม หากกิจการคาดว่าค่าธรรมเนียมที่จะได้รับมากกว่าที่จะ

ชดเชยการให้บริการ กิจการต้องรับรู้สินทรัพย์ที่เกิดจากการให้บริการสำหรับสิทธิในการให้บริการด้วยจำนวนเงินที่กำหนดจากการปันส่วนมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ทางการเงินที่ใหญ่กว่า ตามข้อกำหนดที่ระบุในย่อหน้าที่ 3.2.13

- 3.2.11 ในกรณีที่การโอนทำให้เกิดการตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงินทั้งจำนวน แต่กิจการได้รับสินทรัพย์ทางการเงินใหม่ หรือรับหนี้สินทางการเงินใหม่หรือหนี้สินที่เกิดจากการให้บริการ กิจการต้องรับรู้สินทรัพย์ทางการเงินใหม่ หนี้สินทางการเงินใหม่ หรือหนี้สินที่เกิดจากการให้บริการดังกล่าวด้วยมูลค่ายุติธรรม
- 3.2.12 ในการตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงินทั้งจำนวน กิจการต้องรับรู้ผลต่างระหว่างมูลค่าต่อไปนี้ในกำไรหรือขาดทุน
  - 3.2.12.1 มูลค่าตามบัญชี (วัดมูลค่า ณ วันที่ตัดรายการ) และ
  - 3.2.12.2 สิ่งตอบแทนที่ได้รับ (รวมถึงสินทรัพย์ใหม่ใด ๆ ที่ได้มาหักด้วยหนี้สินใหม่ใด ๆ ที่รับมา)
- 3.2.13 หากสินทรัพย์ที่โอนเป็นส่วนหนึ่งของสินทรัพย์ทางการเงินที่ใหญ่กว่า (เช่น เมื่อกิจการโอนกระแสเงินสดส่วนที่เป็นดอกเบี้ย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของตราสารหนี้ ดูย่อหน้าที่ 3.2.2.1) และส่วนที่โอนนั้นเป็นไปตามเงื่อนไขการตัดรายการทั้งจำนวน มูลค่าตามบัญชีเดิมของสินทรัพย์ทางการเงินที่ใหญ่กว่าต้องปันส่วนระหว่างส่วนที่ยังคงรับรู้ต่อไป และส่วนที่ตัดรายการโดยใช้เกณฑ์มูลค่ายุติธรรมเปรียบเทียบของส่วนต่างๆ ดังกล่าว ณ วันที่โอนเพื่อวัตถุประสงค์นี้ กิจการต้องถือว่าสินทรัพย์ที่เกิดจากการให้บริการที่ยังคงอยู่ เป็นส่วนที่รับรู้ต่อไป กิจการต้องรับรู้ผลต่างระหว่างมูลค่าต่อไปนี้ในกำไรหรือขาดทุน
  - 3.2.13.1 มูลค่าตามบัญชี (วัดมูลค่า ณ วันที่ตัดรายการ) ที่ปันส่วนให้กับส่วนที่ตัดรายการ และ
  - 3.2.13.2 สิ่งตอบแทนที่ได้รับสำหรับส่วนที่ตัดรายการ (รวมถึงสินทรัพย์ใหม่ใด ๆ ที่ได้มาหักด้วยหนี้สินใหม่ใด ๆ ที่รับมา)
- 3.2.14 เมื่อกิจการปันส่วนมูลค่าตามบัญชีก่อนหน้าของสินทรัพย์ทางการเงินที่ใหญ่กว่า ให้กับส่วนที่รับรู้ต่อไป และส่วนที่ตัดรายการให้กิจการวัดมูลค่ายุติธรรมของส่วนที่รับรู้ต่อไป ในกรณีที่กิจการเคยขายรายการที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับส่วนที่รับรู้ต่อไปหรือในกรณีที่มีรายการซื้อขายอื่นสำหรับรายการดังกล่าว ให้กิจการใช้ราคาล่าสุดของธุรกรรมที่เกิดขึ้นจริงเป็นประมาณการที่ดีที่สุดของมูลค่ายุติธรรม ในกรณีที่ไม่มีราคาซื้อขายหรือไม่มีรายการซื้อขายล่าสุดที่จะสนับสนุนมูลค่ายุติธรรมของส่วนที่รับรู้ต่อไป ให้กิจการใช้ผลต่างระหว่างมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินที่ใหญ่กว่าโดยรวม และสิ่งตอบแทนที่ได้รับจากผู้รับโอนสำหรับส่วนที่ตัดรายการเป็นประมาณการที่ดีที่สุดของมูลค่ายุติธรรม
- การโอนที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขการตัดรายการ
- 3.2.15 หากการโอนไม่ทำให้เกิดการตัดรายการ เนื่องจากกิจการยังคงไว้ซึ่งความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของเกือบทั้งหมดของสินทรัพย์ที่โอน กิจการต้องรับรู้รายการ

สินทรัพย์ที่โอนทั้งจำนวนต่อไป และต้องรับรู้หนี้สินทางการเงินสำหรับสิ่งตอบแทนที่ได้รับ และในระยะเวลาภายหลังจากนั้น กิจการต้องรับรู้รายได้ใด ๆ จากสินทรัพย์ที่โอน และค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากหนี้สินทางการเงินดังกล่าว

ความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องในสินทรัพย์ที่โอน

3.2.16 หากกิจการไม่ได้โอนหรือไม่ได้คงไว้ซึ่งความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของเกือบทั้งหมดของสินทรัพย์ที่โอน และยังคงไว้ซึ่งการควบคุมสินทรัพย์ที่โอน กิจการยังคงรับรู้สินทรัพย์ที่โอนต่อไปตามขอบเขตของความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องของกิจการ ขอบเขตของความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องของกิจการในสินทรัพย์ที่โอน คือ ขอบเขตของที่กิจการมีฐานะเปิดต่อการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของสินทรัพย์ที่โอน เช่น

3.2.16.1 เมื่อความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องของกิจการอยู่ในรูปของการค้ำประกันของสินทรัพย์ที่โอน ขอบเขตของความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องของกิจการ คือ จำนวนเงินที่ต่ำกว่าระหว่าง (1) จำนวนเงินของสินทรัพย์ และ (2) จำนวนเงินสูงสุดของสิ่งตอบแทนที่ได้รับซึ่งกิจการอาจถูกเรียกให้ชำระคืน (จำนวนเงินที่ค้ำประกัน)

3.2.16.2 เมื่อความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องของกิจการอยู่ในรูปของสิทธิเลือกที่กิจการออกหรือสิทธิเลือกที่กิจการซื้อ (หรือทั้งสองอย่าง) บนสินทรัพย์ที่โอน ขอบเขตของความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องของกิจการ คือ จำนวนเงินของสินทรัพย์ที่โอนซึ่งกิจการอาจซื้อคืน อย่างไรก็ตาม ในกรณีของสิทธิเลือกขายสินทรัพย์ที่กิจการออกซึ่งวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม ขอบเขตของความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องของกิจการจะจำกัดเพียงจำนวนเงินที่ต่ำกว่าระหว่างมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่โอน และราคาใช้สิทธิเลือก (ดูย่อหน้าที่ 3.2.13)

3.2.16.3 เมื่อความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องของกิจการอยู่ในรูปของสิทธิเลือกที่ชำระด้วยเงินสดหรือข้อกำหนดที่คล้ายคลึงกันของสินทรัพย์ที่โอน ขอบเขตของความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องของกิจการ จะวัดมูลค่าด้วยวิธีเดียวกันอันเป็นผลมาจากสิทธิเลือกที่ไม่ได้ชำระด้วยเงินสด ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 3.2.16.2 ข้างต้น

3.2.17 เมื่อกิจการยังคงรับรู้สินทรัพย์ต่อไปตามขอบเขตของความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง ให้กิจการรับรู้หนี้สินที่เกี่ยวข้องด้วย แม้ว่าจะมีข้อกำหนดในการวัดมูลค่าอื่น ๆ ในแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ สินทรัพย์ที่โอนและหนี้สินที่เกี่ยวข้องจะวัดมูลค่าตามเกณฑ์ที่สะท้อนถึงสิทธิและภาระผูกพันที่กิจการยังคงไว้ หนี้สินที่เกี่ยวข้องจะวัดมูลค่าด้วยวิธีที่ทำให้มูลค่าตามบัญชีสุทธิของสินทรัพย์ที่โอนและหนี้สินที่เกี่ยวข้อง คือ

3.2.17.1 ราคาทุนตัดจำหน่ายของสิทธิและภาระผูกพันที่กิจการยังคงไว้ หากสินทรัพย์ที่โอนนั้นวัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย หรือ

- 3.2.17.2 มูลค่าที่เท่ากับมูลค่ายุติธรรมของสิทธิและภาระผูกพันที่กิจการยังคงไว้ เมื่อมีการวัดมูลค่าแบบแยกเป็นเอกเทศ หากสินทรัพย์ที่โอนนั้นวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม
- 3.2.18 กิจการต้องรับรู้รายได้ใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากสินทรัพย์ที่โอนตามขอบเขตของความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องของกิจการ และต้องรับรู้ค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากหนี้สินที่เกี่ยวข้อง
- 3.2.19 เพื่อวัตถุประสงค์ในการวัดมูลค่าภายหลัง การรับรู้การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่โอนและหนี้สินที่เกี่ยวข้อง ให้ถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 5.6.1 อย่างสม่ำเสมอในแต่ละข้อกำหนด โดยต้องไม่หักลบ
- 3.2.20 หากขอบเขตของความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องของกิจการเป็นเพียงส่วนหนึ่งของสินทรัพย์ทางการเงิน (เช่น เมื่อกิจการยังคงไว้ซึ่งสิทธิเลือกที่จะซื้อคืนสินทรัพย์ที่โอนบางส่วน หรือยังคงไว้ซึ่งส่วนได้เสียคงเหลือที่ไม่ส่งผลให้กิจการยังคงไว้ซึ่งความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของเกือบทั้งหมดและกิจการยังคงไว้ซึ่งการควบคุม) ให้กิจการปันส่วนมูลค่าตามบัญชีก่อนหน้านี้ของสินทรัพย์ทางการเงินระหว่างส่วนที่กิจการยังคงรับรู้ต่อไปภายใต้ความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง และส่วนที่กิจการไม่รับรู้อีกต่อไปโดยใช้เกณฑ์ของมูลค่ายุติธรรมเปรียบเทียบของส่วนต่าง ๆ เหล่านั้น ณ วันที่โอน เพื่อวัตถุประสงค์นี้ให้กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดที่ระบุในย่อหน้าที่ 3.2.14 กิจการต้องรับรู้ผลต่างระหว่างมูลค่าต่อไปนี้ในกำไรหรือขาดทุน
- 3.2.20.1 มูลค่าตามบัญชี (วัดมูลค่า ณ วันที่ตัดรายการ) ที่ปันส่วนให้กับส่วนที่ไม่รับรู้อีกต่อไป และ
- 3.2.20.2 สิ่งตอบแทนที่ได้รับสำหรับส่วนที่ไม่รับรู้อีกต่อไป
- 3.2.21 หากสินทรัพย์ที่โอนวัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย หนี้สินที่เกี่ยวข้องไม่สามารถใช้ทางเลือกตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ที่อนุญาตให้กิจการเลือกกำหนดหนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน

การโอนทุกประเภท

- 3.2.22 ถ้าสินทรัพย์ที่โอนยังคงรับรู้ต่อไป สินทรัพย์และหนี้สินที่เกี่ยวข้องต้องไม่หักลบ ในทำนองเดียวกันกิจการต้องไม่หักลบรายได้ใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากสินทรัพย์ที่โอนกับค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากหนี้สินที่เกี่ยวข้อง (ดูย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน)
- 3.2.23 หากผู้โอนมอบหลักประกันที่ไม่ใช่เงินสด (เช่น ตราสารหนี้หรือตราสารทุน) ให้กับผู้รับโอน การบัญชีสำหรับหลักประกันของผู้โอนและผู้รับโอนขึ้นอยู่กับผู้รับโอนมีสิทธิที่จะนำหลักประกันนั้นไปขายหรือวางเป็นประกันอีกทอดหนึ่งหรือไม่ และผู้โอนได้ปฏิบัติผิดสัญญาแล้วหรือไม่ ผู้โอนและผู้รับโอนต้องถือปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- 3.2.23.1 หากผู้รับโอนมีสิทธิตามสัญญาหรือตามธรรมเนียมปฏิบัติที่จะนำหลักประกันไปขายหรือวางเป็นประกันอีกทอดหนึ่ง เช่นนี้ ผู้โอนต้องจัดประเภทรายการใหม่สำหรับสินทรัพย์นั้นในงบแสดงฐานะการเงินของกิจการ (เช่น ให้เป็นสินทรัพย์ที่ให้ยืม ตราสารทุนที่วางเป็นประกัน หรือลูกหนี้ซื้อคืน) โดยแสดงแยกต่างหากจากสินทรัพย์อื่น
  - 3.2.23.2 หากผู้รับโอนขายหลักประกันที่ได้รับมา ผู้รับโอนต้องรับรู้สิ่งที่ตอบแทนที่ได้รับจากการขาย และรับรู้หนี้สินจากภาระผูกพันที่ต้องส่งคืนหลักประกันด้วยมูลค่ายุติธรรม
  - 3.2.23.3 หากผู้โอนปฏิบัติผิดสัญญาภายใต้ข้อกำหนดของสัญญา และไม่มีสิทธิที่จะไถ่ถอนหลักประกันคืนอีกต่อไป ผู้โอนต้องตัดรายการหลักประกันนั้น และผู้รับโอนต้องรับรู้หลักประกันเป็นสินทรัพย์โดยวัดมูลค่าเมื่อเริ่มแรกด้วยมูลค่ายุติธรรม หรือ ในกรณีที่ผู้รับโอนได้ขายหลักประกันดังกล่าวไปแล้ว ผู้รับโอนต้องตัดรายการภาระผูกพันที่ต้องส่งคืนหลักประกัน
  - 3.2.23.4 ทั้งนี้ ยกเว้นที่ได้กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 3.2.23.3 ผู้โอนยังคงต้องยกยอดหลักประกันเป็นสินทรัพย์ และผู้รับโอนต้องไม่รับรู้หลักประกันเป็นสินทรัพย์
- 3.3 การตัดรายการของหนี้สินทางการเงิน
    - 3.3.1 กิจการต้องตัดรายการหนี้สินทางการเงิน (หรือบางส่วนของหนี้สินทางการเงิน) ออกจากงบแสดงฐานะการเงิน เฉพาะเมื่อหนี้สินทางการเงินนั้นสิ้นสุดลง เช่น เมื่อภาระผูกพันที่ระบุในสัญญาได้มีการปฏิบัติตามแล้ว ได้มีการยกเลิก หรือสิ้นสุด
    - 3.3.2 การแลกเปลี่ยนตราสารหนี้ที่มีความแตกต่างอย่างมากในข้อกำหนดระหว่างผู้กู้และผู้ให้กู้ ต้องถือเป็นการสิ้นสุดของหนี้สินทางการเงินเดิม และถือเป็นการรับรู้รายการของหนี้สินทางการเงินใหม่ ในทำนองเดียวกัน การเปลี่ยนแปลงอย่างมากในข้อกำหนดของหนี้สินทางการเงินที่มีอยู่หรือบางส่วนของหนี้สินนั้น (ไม่ว่าจะเกิดขึ้นเพราะปัญหาทางการเงินของลูกหนี้หรือไม่ก็ตาม) ต้องถือปฏิบัติเป็นการสิ้นสุดของหนี้สินทางการเงินเดิม และถือเป็นการรับรู้รายการของหนี้สินทางการเงินใหม่
    - 3.3.3 กิจการต้องรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนสำหรับผลแตกต่างระหว่างมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินทางการเงิน (หรือบางส่วนของหนี้สินทางการเงิน) ที่สิ้นสุดลงหรือที่ได้โอนให้กับกิจการอื่น และสิ่งตอบแทนที่จ่ายซึ่งรวมถึงสินทรัพย์ที่ไม่ใช่เงินสดที่ได้โอนไปหรือหนี้สินที่รับมา
    - 3.3.4 หากกิจการซื้อคืนหนี้สินทางการเงินบางส่วน กิจการต้องปันส่วนมูลค่าตามบัญชีก่อนหน้านี้ของหนี้สินทางการเงินระหว่างส่วนที่กิจการยังคงรับรู้ต่อไปและส่วนที่มีการตัดรายการ โดยใช้เกณฑ์ของมูลค่ายุติธรรมเปรียบเทียบของส่วนต่างๆ เหล่านั้น ณ วันที่ซื้อคืน ผลแตกต่างระหว่าง (1) มูลค่าตามบัญชีที่ปันส่วนให้กับส่วนที่มีการตัดรายการ และ (2) สิ่งตอบแทนที่จ่าย

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ซึ่งรวมถึงสินทรัพย์ที่ไม่ใช่เงินสดที่ได้ออนไปหรือหนี้สินที่รับมาสำหรับส่วนที่ตัดรายการ ต้องรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน

บทที่ 4 การจัดประเภทรายการ

4.1 การจัดประเภทรายการของสินทรัพย์ทางการเงิน

4.1.1 ในกรณีที่ไม่นำย่อหน้าที่ 4.1.8 มาถือปฏิบัติ กิจการต้องจัดประเภทสินทรัพย์ทางการเงิน ณ วันที่กิจการได้มา ดังต่อไปนี้

4.1.1.1 หลักทรัพย์เพื่อค้า

4.1.1.1.1 ตราสารทุน

4.1.1.1.2 ตราสารหนี้

4.1.1.2 หลักทรัพย์เพื่อขาย

4.1.1.2.1 ตราสารทุน

4.1.1.2.2 ตราสารหนี้

4.1.1.3 ตราสารหนี้ที่จะถือจนครบกำหนด

4.1.1.4 ลูกหนี้และเงินให้กู้ยืม

ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน กิจการต้องทบทวนความเหมาะสมในการจัดประเภทสินทรัพย์ทางการเงินที่แสดงไว้แต่เดิม

4.1.2 สินทรัพย์ทางการเงินต้องวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน หากสินทรัพย์ทางการเงินนั้นไม่ได้มีการวัดมูลค่าตามย่อหน้าที่ 4.1.1

4.1.3 ตามปกติการค้าหลักทรัพย์เป็นการที่กิจการเข้าทำการซื้อขายหลักทรัพย์ที่มีสภาพซื้อขายคล่องและสามารถเปลี่ยนมือได้บ่อย ดังนั้น หลักทรัพย์เพื่อค้าจึงหมายถึง หลักทรัพย์ที่กิจการถือไว้เพื่อวัตถุประสงค์ในการหากำไรจากการขึ้นลงของราคาในช่วงเวลาสั้น ๆ โดยจัดรวมเป็นกลุ่มหลักทรัพย์ซึ่งกิจการเจาะจงถือไว้เพื่อค้า ทำให้หลักทรัพย์ในกลุ่มมีการหมุนเวียนอย่างต่อเนื่อง หลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าหลักทรัพย์ที่กิจการได้มาเป็นหลักทรัพย์เพื่อค้า ได้แก่ การที่กิจการทำการซื้อขายกลุ่มหลักทรัพย์อย่างสม่ำเสมอจนมีรูปแบบที่ชัดเจนว่าหลักทรัพย์ในกลุ่มมีการหมุนเวียนเพื่อทำกำไรช่วงสั้นอย่างแน่นอน หลักทรัพย์ดังกล่าวแตกต่างจากหลักทรัพย์เพื่อขาย ซึ่งเป็นหลักทรัพย์ที่กิจการถือไว้เพื่อการอื่นโดยมิได้มีวัตถุประสงค์หลักที่จะค้าหลักทรัพย์นั้น แม้ว่ากิจการจะเต็มใจขายหลักทรัพย์ดังกล่าวทันทีที่โอกาสอำนวย ดังนั้นหลักทรัพย์ที่กิจการได้มาโดยไม่มีวัตถุประสงค์ที่แน่นอน ต้องจัดประเภทเป็นหลักทรัพย์เพื่อขายในทันที ทั้งนี้ในกรณีที่เงินลงทุนในตราสารทุนเพื่อขายที่อยู่ภายใต้ขอบเขตของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ต้องไม่เป็นสิ่งตอบแทนที่คาดว่าจะต้องจ่ายซึ่งเกิดจากการรวมธุรกิจตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การรวมธุรกิจ

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- 4.1.4 กิจการจะจัดประเภทตราสารหนี้เป็นตราสารหนี้ที่จะถือจนครบกำหนดก็ต่อเมื่อกิจการมีความตั้งใจแน่วแน่และมีความสามารถที่จะถือตราสารดังกล่าวไปจนครบกำหนด โดยที่กิจการจะขายตราสารดังกล่าวก่อนครบกำหนดหรือไม่โอนเปลี่ยนประเภทตราสารดังกล่าวเว้นแต่จะเกิดสถานการณ์ตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 4.1.5 กิจการจะต้องทบทวนความตั้งใจที่จะถือตราสารหนี้ที่จะถือจนครบกำหนดทุกรายการเพื่อโอนเปลี่ยนประเภทหากกิจการขายหรือโอนเปลี่ยนประเภทตราสารหนี้ที่จะถือจนครบกำหนดรายการใดรายการหนึ่งทั้งที่สถานการณ์ในย่อหน้าที่ 4.1.5 ไม่เกิดขึ้น
- 4.1.5 การเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ต่อไปนี้อาจทำให้กิจการต้องเปลี่ยนความตั้งใจที่จะถือตราสารหนี้ไปจนครบกำหนดโดยที่ไม่จำเป็นต้องทบทวนความตั้งใจที่จะถือตราสารหนี้รายการอื่นไปจนครบกำหนด การจำหน่ายหรือโอนเปลี่ยนประเภทตราสารหนี้ดังกล่าวจะไม่ถือว่าเป็นการกระทำที่สม่ำเสมอกับการจัดประเภทที่ทำไว้เดิม
- 4.1.5.1 มีหลักฐานที่แสดงว่าความน่าเชื่อถือของผู้ออกตราสารลดลงอย่างเป็นสาระสำคัญ
- 4.1.5.2 มีการเปลี่ยนแปลงกฎหมายภาษีอากรซึ่งเป็นผลให้มีการยกเลิกหรือลดข้อลดหย่อนทางภาษีอากรเกี่ยวกับดอกเบี้ยที่จะได้รับตราสารหนี้ซึ่งกรณีนี้ไม่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีโดยทั่วไป
- 4.1.5.3 มีการรวมกิจการหรือจำหน่ายกิจการที่สำคัญซึ่งทำให้กิจการต้องขายหรือโอนตราสารหนี้ที่จะถือจนครบกำหนดเพื่อให้กิจการรักษาระดับความเสี่ยงในอัตราดอกเบี้ยหรือความเสี่ยงด้านเครดิตของกิจการไว้ดังเดิม
- 4.1.5.4 มีการเปลี่ยนแปลงกฎหมายที่ส่งผลให้กิจการไม่สามารถถือเงินลงทุนบางชนิดไว้ในระดับที่กิจการเคยถือไว้ได้ ทำให้กิจการจำเป็นต้องจำหน่ายตราสารหนี้ดังกล่าว
- 4.1.5.5 มีการเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดหรือกฎหมายเกี่ยวกับการรักษาระดับเงินทุนของกิจการทำให้กิจการต้องลดขนาดลงโดยการขายเงินลงทุนดังกล่าว
- นอกจากสถานการณ์ข้างต้น กิจการอาจไม่จำเป็นต้องทบทวนความตั้งใจหรือความสามารถที่จะถือตราสารหนี้รายการอื่นไปจนครบกำหนด หากกิจการต้องขายหรือโอนเปลี่ยนประเภทตราสารหนี้รายการหนึ่งเนื่องจากสถานการณ์ที่ไม่อาจคาดการณ์ได้ ซึ่งสถานการณ์นี้เกิดจากเหตุการณ์ที่ไม่เป็นปกติสำหรับกิจการหรือเกิดเหตุการณ์ที่เป็นเอกเทศและไม่คาดว่าจะเกิดขึ้นอีก กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการขายหรือโอนเปลี่ยนประเภทตราสารหนี้ดังกล่าวตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 8.7ง
- 4.1.6 กิจการต้องไม่จัดประเภทตราสารหนี้เป็นตราสารหนี้ที่จะถือจนครบกำหนดหากกิจการเพียงแต่ตั้งใจว่าจะถือตราสารหนี้ไปอย่างไม่มีการกำหนด หรือจะถือไว้เพื่อขายภายใต้สถานการณ์ต่อไปนี้
- 4.1.6.1 อัตราดอกเบี้ยในตลาดของตราสารหนี้ที่เปลี่ยนไปทำให้ความเสี่ยงในการชำระหนี้สูงขึ้น

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- 4.1.6.2 กิจการมีความจำเป็นต้องเพิ่มสภาพคล่อง ตัวอย่างเช่น มีผู้มาขอคืนเงินมัดจำ มีผู้ต้องการกู้เงินเป็นจำนวนมาก หรือกิจการต้องจ่ายค่าเรียกร้องจากกรมธรรม์ประกันภัย
  - 4.1.6.3 เงินลงทุนที่สามารถใช้ทดแทนตราสารหนี้ดังกล่าวมีอัตราดอกเบี้ยที่จูงใจให้นำลงทุนกว่า
  - 4.1.6.4 มีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขและแหล่งที่มาของเงินทุน
  - 4.1.6.5 มีการเปลี่ยนแปลงในความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน
- 4.1.7 หากกิจการขายตราสารหนี้ในลักษณะตามข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้ จะถือว่าการขายนั้นกระทำเมื่อครบกำหนด
- 4.1.7.1 กิจการขายตราสารหนี้เมื่อใกล้ถึงวันครบกำหนด หรือใกล้ถึงวันที่ผู้ออกตราสารสามารถใช้สิทธิไถ่ถอนก่อนครบกำหนดหากมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่ผู้ออกตราสารจะใช้สิทธิไถ่ถอนนั้น ซึ่งระยะเวลาจากวันที่ขายถึงวันครบกำหนดใกล้เคียงกันจนทำให้ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยไม่เป็นตัวแปรที่สำคัญในการกำหนดราคาของตราสารอีกต่อไป
  - 4.1.7.2 กิจการขายตราสารหนี้หลังจากที่ได้รับชำระเงินส่วนใหญ่ของเงินต้นที่คงค้างอยู่ ณ วันที่ได้ตราสารมา

ทางเลือกในการเลือกกำหนดให้สินทรัพย์ทางการเงินวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน

- 4.1.8 ถึงแม้จะมีข้อกำหนดตามย่อหน้าที่ 4.1.1 ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก กิจการอาจเลือกกำหนดให้สินทรัพย์ทางการเงินวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน ทั้งนี้เมื่อกำหนดแล้วไม่สามารถยกเลิกได้ หากการกำหนดดังกล่าวช่วยขจัดหรือลดความไม่สอดคล้องของการวัดมูลค่าหรือการรับรู้รายการอย่างมีนัยสำคัญ (บางครั้งเรียกว่าการจับคู่อย่างไม่เหมาะสมทางการบัญชี ซึ่งอาจเกิดขึ้นจากการวัดมูลค่าสินทรัพย์หรือหนี้สินหรือการรับรู้ผลกำไรและขาดทุนจากรายการดังกล่าวด้วยเกณฑ์ที่แตกต่างกัน (ดูย่อหน้าที่ ข4.1.3 ถึง ข4.1.6)

4.2 การจัดประเภทรายการของหนี้สินทางการเงิน

- 4.2.1 กิจการต้องจัดประเภทหนี้สินทางการเงินทั้งหมดเป็นหนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าภายหลังด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย ยกเว้น
- 4.2.1.1 หนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน หนี้สินดังกล่าวรวมถึงหนี้สินอนุพันธ์ต้องวัดมูลค่าภายหลังด้วยมูลค่ายุติธรรม
  - 4.2.1.2 หนี้สินทางการเงินที่เกิดขึ้นจากการโอนสินทรัพย์ทางการเงินที่ไม่เข้าเงื่อนไขการตัดรายการหรือเมื่อถือปฏิบัติตามเกณฑ์ความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง

ให้กิจการนำย่อหน้าที่ 3.2.15 และ 3.2.17 มาถือปฏิบัติในการวัดมูลค่าของหนี้สินทางการเงินดังกล่าว

- 4.2.1.3 สัญญาค้ำประกันทางการเงิน ภายหลังจากรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก ผู้ออกสัญญาดังกล่าวต้อง (ยกเว้นเมื่อถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 4.2.1.1 หรือ 4.2.1.2) วัดมูลค่าภายหลังของสัญญาดังกล่าวด้วยมูลค่าที่สูงกว่าระหว่าง
- 4.2.1.3.1 จำนวนเงินของค่าเผื่อผลขาดทุนที่กำหนดในหมวดที่ 5.5 และ
- 4.2.1.3.2 จำนวนเงินที่รับรู้เมื่อเริ่มแรก (ดูย่อหน้าที่ 5.1.1) หักจำนวนเงินสะสมของรายได้ (เมื่อเหมาะสม) ที่รับรู้ตามหลักการของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า
- 4.2.1.4 ภาระผูกพันที่จะให้สินเชื่อที่อัตราดอกเบี้ยต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยตลาด ผู้ให้สินเชื่อดังกล่าวต้อง (ยกเว้นเมื่อปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 4.2.1.1) วัดมูลค่าภายหลังของภาระผูกพันดังกล่าวด้วยมูลค่าที่สูงกว่าระหว่าง
- 4.2.1.4.1 จำนวนเงินของค่าเผื่อผลขาดทุนที่กำหนดในหมวดที่ 5.5 และ
- 4.2.1.4.2 จำนวนเงินที่รับรู้เมื่อเริ่มแรก (ดูย่อหน้าที่ 5.1.1) หักจำนวนเงินสะสมของรายได้ (เมื่อเหมาะสม) ที่รับรู้ตามหลักการของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า
- 4.2.1.5 สิ่งตอบแทนที่คาดว่าจะต้องจ่ายที่รับรู้โดยผู้ซื้อในการรวมธุรกิจที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การรวมธุรกิจ สิ่งตอบแทนที่คาดว่าจะต้องจ่ายดังกล่าวต้องวัดมูลค่าภายหลังด้วยมูลค่ายุติธรรมโดยรับรู้การเปลี่ยนแปลงของมูลค่ายุติธรรมในกำไรหรือขาดทุน

ทางเลือกในการเลือกกำหนดให้หนี้สินทางการเงินวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน

- 4.2.2 ณ วันที่มีการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก กิจการอาจเลือกกำหนด (ไม่สามารถยกเลิกได้) ให้หนี้สินทางการเงินวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน เมื่อข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 4.3.4 อนุญาตให้ทำได้ หรือเมื่อการกำหนดดังกล่าวส่งผลให้ข้อมูลดังกล่าวเกี่ยวข้องกับตัดสินใจมากขึ้นเนื่องจาก
- 4.2.2.1 การกำหนดดังกล่าวช่วยขจัดหรือลดความไม่สอดคล้องในการวัดมูลค่าหรือการรับรู้รายการอย่างมีนัยสำคัญ (บางครั้งอาจเรียกว่าการจับคู่อย่างไม่เหมาะสมทางการบัญชีที่จะเกิดจากการวัดมูลค่าสินทรัพย์หรือหนี้สินหรือการรับรู้ผลกำไรและขาดทุนจากรายการดังกล่าวด้วยเกณฑ์ที่แตกต่างกัน (ดูย่อหน้าที่ ข4.1.3 ถึง ข4.1.6) หรือ

4.2.2.2 กลุ่มของหนี้สินทางการเงินหรือสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินที่มีการบริหารและประเมินผลการดำเนินงานด้วยเกณฑ์มูลค่ายุติธรรม ซึ่งสอดคล้องกับกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยง หรือกลยุทธ์การลงทุนที่เป็นลายลักษณ์อักษร และข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มดังกล่าวมีการนำเสนอเป็นการภายในต่อผู้บริหารสำคัญของกิจการ (ตามคำจำกัดความในมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 24 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้อง) เช่น คณะกรรมการและประธานเจ้าหน้าที่บริหารของกิจการ (ดูย่อหน้าที่ ข4.1.7 ถึง ข4.1.10)

4.3 อนุพันธ์แฝง

4.3.1 อนุพันธ์แฝง คือ องค์ประกอบของสัญญาแบบผสมที่ประกอบด้วยสัญญาหลักที่ไม่ใช่อนุพันธ์ โดยกระแสเงินสดบางส่วน of เครื่องมือทางการเงินแบบผสมนี้จะเปลี่ยนแปลงในทิศทางที่คล้ายคลึงกับอนุพันธ์เดี่ยว อนุพันธ์แฝงทำให้กระแสเงินสดตามสัญญาบางส่วนหรือทั้งหมดเปลี่ยนแปลงไปตามอัตราดอกเบี้ยที่กำหนด ราคาของเครื่องมือทางการเงิน ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ดัชนีราคาหรือดัชนีอัตรา อันดับความน่าเชื่อถือด้านเครดิต หรือดัชนีความน่าเชื่อถือด้านเครดิต หรือตัวแปรอื่นที่กำหนดไว้ในกรณีของตัวแปรที่ไม่ใช่ตัวแปรทางการเงินที่ไม่เฉพาะเจาะจงกับคู่สัญญาเท่านั้น อนุพันธ์ที่ผูกติดกับเครื่องมือทางการเงิน แต่สามารถโอนได้ตามสัญญาอย่างอิสระจากเครื่องมือทางการเงินนั้น หรือมีคู่สัญญาที่ต่างไปไม่ถือเป็นอนุพันธ์แฝง แต่เป็นเครื่องมือทางการเงินที่แยกต่างหาก

สัญญาแบบผสม

4.3.2 อนุพันธ์แฝงในสัญญาแบบผสมต้องแยกออกจากสัญญาหลักและถือเป็นอนุพันธ์ภายใต้แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ ก็ต่อเมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขทุกข้อดังต่อไปนี้

4.3.2.1 ลักษณะเชิงเศรษฐกิจและความเสี่ยงของอนุพันธ์แฝงไม่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับลักษณะเชิงเศรษฐกิจและความเสี่ยงของสัญญาหลัก (ดูย่อหน้าที่ ข4.3.5 และ ข4.3.8)

4.3.2.2 เครื่องมือทางการเงินที่แยกต่างหากซึ่งมีเงื่อนไขเช่นเดียวกับอนุพันธ์แฝง มีลักษณะตรงตามคำนิยามของอนุพันธ์ และ

4.3.2.3 สัญญาแบบผสมนี้ไม่ได้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมที่การเปลี่ยนแปลงของมูลค่ายุติธรรมรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน (เช่น อนุพันธ์ที่แฝงในหนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนไม่แยกออกจากสัญญาหลัก)

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- 4.3.3 ในกรณีที่อนุพันธ์แฝงแยกออกจากสัญญาหลัก กิจการต้องถือปฏิบัติกับสัญญาหลักตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เหมาะสม แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ไม่ได้กำหนดว่าอนุพันธ์แฝงต้องแสดงรายการแยกต่างหากในงบแสดงฐานะทางการเงินหรือไม่
- 4.3.4 ถึงแม้จะมีข้อกำหนดตามย่อหน้าที่ 4.3.2 และ 4.3.3 หากสัญญาประกอบด้วยอนุพันธ์แฝงหนึ่งรายการหรือมากกว่า กิจการอาจเลือกกำหนดให้สัญญาแบบผสมทั้งสัญญาวัตถุมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน เว้นแต่
- 4.3.4.1 อนุพันธ์แฝงไม่ได้เปลี่ยนแปลงกระแสเงินสดตามสัญญาอย่างมีนัยสำคัญ หรือ
- 4.3.4.2 มีความชัดเจนโดยอาศัยการวิเคราะห์เพียงเล็กน้อยหรือไม่ต้องวิเคราะห์เมื่อพิจารณาตั้งแต่แรกเริ่มว่าการแยกอนุพันธ์แฝงสำหรับเครื่องมือทางการเงินแบบผสมที่คล้ายคลึงนั้นเป็นเรื่องต้องห้าม เช่น สิทธิเลือกที่จะจ่ายชำระเงินก่อนครบกำหนดที่แฝงอยู่กับเงินกู้ยืมซึ่งอนุญาตให้จ่ายชำระคืนก่อนครบกำหนดด้วยมูลค่าที่ใกล้เคียงกับราคาทุนตัดจำหน่าย
- 4.3.5 หากกิจการต้องแยกอนุพันธ์แฝงออกจากสัญญาหลักตามข้อกำหนดของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ แต่ไม่สามารถวัดมูลค่าอนุพันธ์แฝงแยกต่างหากได้ ทั้ง ณ วันที่ได้มาหรือ ณ วันที่สิ้นรอบระยะเวลารายงานในภายหลัง กิจการต้องเลือกกำหนดให้สัญญาแบบผสมทั้งสัญญาวัตถุมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน
- 4.3.6 หากกิจการไม่สามารถวัดมูลค่ายุติธรรมของอนุพันธ์แฝงได้อย่างน่าเชื่อถือจากเงื่อนไขและข้อกำหนดของอนุพันธ์แฝงนั้น ให้กิจการวัดมูลค่ายุติธรรมของอนุพันธ์แฝงด้วยผลต่างระหว่างมูลค่ายุติธรรมของสัญญาแบบผสมกับมูลค่ายุติธรรมของสัญญาหลัก หากกิจการไม่สามารถวัดมูลค่ายุติธรรมของอนุพันธ์แฝงตามวิธีดังกล่าว ให้กิจการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 4.3.5 และเลือกกำหนดให้สัญญาแบบผสมดังกล่าววัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน
- 4.4 การจัดประเภทรายการใหม่
- 4.4.1 กิจการต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการโอนเปลี่ยนสินทรัพย์ทางการเงินจากประเภทหนึ่งไปเป็นอีกประเภทหนึ่ง ดังต่อไปนี้
- 4.4.1.1 การโอนเปลี่ยนเงินลงทุนในตราสารทุนและตราสารหนี้
- 4.4.1.1.1 สำหรับการโอนเปลี่ยนหลักทรัพย์เพื่อค่าไปเป็นเงินลงทุนประเภทอื่น กิจการต้องใช้มูลค่ายุติธรรม ณ วันที่โอนในการบันทึกบัญชีและรับรู้ผลต่างระหว่างมูลค่าตามบัญชีกับมูลค่ายุติธรรม ณ วันนั้นในกำไรหรือขาดทุนทันที
- 4.4.1.1.2 สำหรับการโอนเปลี่ยนเงินลงทุนประเภทอื่นไปเป็นหลักทรัพย์เพื่อค่า กิจการต้องใช้มูลค่ายุติธรรม ณ วันที่โอนในการบันทึกบัญชีและรับรู้ผลต่างระหว่างมูลค่าตามบัญชีกับมูลค่ายุติธรรม ณ วันนั้น พร้อมทั้ง

กลับบัญชีทุกบัญชีที่เกี่ยวข้องกับเงินลงทุนที่โอนเปลี่ยนในกำไรหรือขาดทุนทันที

- 4.4.1.1.3 สำหรับตราสารหนี้ที่โอนเปลี่ยนจากหลักทรัพย์เพื่อขายไปเป็นตราสารหนี้ที่จะถือจนครบกำหนด กิจการต้องใช้มูลค่ายุติธรรม ณ วันที่โอนในการบันทึกบัญชีและปรับปรุงส่วนเกินทุนหรือส่วนต่ำกว่าทุนที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงมูลค่าของเงินลงทุนด้วยผลต่างระหว่างมูลค่าตามบัญชีกับมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่โอน ส่วนเกินทุนหรือส่วนต่ำกว่าทุนดังกล่าวยังคงแสดงเป็นรายการแยกต่างหากในองค์ประกอบอื่นของส่วนของผู้ถือหุ้น และต้องตัดจำหน่ายตลอดอายุที่เหลืออยู่ของตราสารหนี้ ในลักษณะเดียวกันกับการตัดจำหน่ายส่วนเกินหรือส่วนลดของตราสารหนี้โดยใช้วิธีอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงหรือวิธีอื่นที่ให้ผลไม่แตกต่างกัน
- 4.4.1.1.4 สำหรับการโอนเปลี่ยนตราสารหนี้ที่จะถือจนครบกำหนดไปเป็นหลักทรัพย์เพื่อขาย กิจการต้องใช้มูลค่ายุติธรรม ณ วันที่โอนในการบันทึกบัญชีและรับรู้ผลต่างระหว่างมูลค่าตามบัญชีกับมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่โอนเป็นรายการแยกต่างหากในองค์ประกอบอื่นของส่วนของผู้ถือหุ้น
- 4.4.1.2 ตามปกติ การโอนเปลี่ยนเงินลงทุนจากประเภทหนึ่งไปเป็นอีกประเภทหนึ่งจะไม่เกิดขึ้นบ่อย เนื่องจากกิจการต้องมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนในการถือเงินลงทุนนับตั้งแต่เริ่มแรกที่ได้เงินลงทุนมา หากกิจการไม่มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนกิจการต้องจัดประเภทเงินลงทุนนั้นเป็นหลักทรัพย์เพื่อขายในทันที อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ที่เปลี่ยนไปอาจทำให้กิจการต้องโอนเปลี่ยนประเภทเงินลงทุน การโอนเปลี่ยนประเภทเงินลงทุนบางประเภทต้องมีหลักฐานสนับสนุนอย่างเพียงพอ เช่น การโอนเปลี่ยนระหว่างหลักทรัพย์เพื่อค้าและหลักทรัพย์เพื่อขายต้องมีหลักฐานสนับสนุนในเวลาต่อมาว่ากิจการได้ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้
- 4.4.2 กิจการต้องไม่จัดประเภทรายการใหม่สำหรับหนี้สินทางการเงินใดๆ
- 4.4.3 การเปลี่ยนแปลงในสถานการณ์ดังต่อไปนี้ไม่ถือเป็นการจัดประเภทรายการใหม่ตามวัตถุประสงค์ของย่อหน้าที่ 4.4.1 ถึง 4.4.2
- 4.4.3.1 รายการซึ่งในอดีตเลือกกำหนดให้เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงที่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดหรือการป้องกันความเสี่ยงในเงินลงทุนสุทธิ ซึ่งไม่เข้าเงื่อนไขการป้องกันความเสี่ยงอีกต่อไป

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- 4.4.3.2 รายการที่เลือกกำหนดให้เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงที่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดหรือการป้องกันความเสี่ยงในเงินลงทุนสุทธิ และ
- 4.4.3.3 การเปลี่ยนแปลงการวัดมูลค่าตามที่กำหนดไว้ในหมวดที่ 6.7

บทที่ 5 การวัดมูลค่า

5.1 การวัดมูลค่าเมื่อเริ่มแรก

5.1.1 ยกเว้นลูกหนี้การค้าภายใต้ขอบเขตของย่อหน้าที่ 5.1.3 ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก กิจการต้องวัดมูลค่าสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินที่ไม่ได้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนด้วยมูลค่ายุติธรรม บวกหรือหักด้วยต้นทุนการทำรายการ ซึ่งเกี่ยวข้องโดยตรงกับการได้มาหรือการออกสินทรัพย์ทางการเงิน หรือหนี้สินทางการเงินนั้น

5.1.1ก อย่างไรก็ตาม หากมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกแตกต่างจากราคาของรายการ กิจการต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 5.1.2ก

5.1.2 ในกรณีที่กิจการใช้การบัญชีวันชำระ สำหรับสินทรัพย์ที่วัดมูลค่าภายหลังด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย สินทรัพย์ดังกล่าวให้รับรู้เมื่อเริ่มแรกด้วยมูลค่ายุติธรรม ณ วันซื้อขาย (ดูย่อหน้าที่ 3.1.3 ถึง 3.1.6)

5.1.3 แม้จะมีข้อกำหนดตามย่อหน้าที่ 5.1.1 ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก กิจการต้องวัดมูลค่าลูกหนี้การค้าด้วยราคาของรายการ (ตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า) ในกรณีที่ลูกค้านำการค้าไม่มีองค์ประกอบเกี่ยวกับการจัดหาเงินที่มีนัยสำคัญตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 (หรือเมื่อกิจการใช้วิธีผ่อนปรนในทางปฏิบัติตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 63 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15)

5.2 การวัดมูลค่าภายหลังของสินทรัพย์ทางการเงิน

5.2.1 หลังจากการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก กิจการต้องวัดมูลค่าสินทรัพย์ทางการเงิน ด้วยวิธี

5.2.1.1 *หลักทรัพย์เพื่อค้า* ด้วย มูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน

5.2.1.2 *หลักทรัพย์เพื่อขาย* ด้วย มูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

5.2.1.3 *ตราสารหนี้ที่จะถือจนครบกำหนด* ด้วย *วิธีราคาทุนตัดจำหน่าย*

5.2.1.4 *ลูกหนี้และเงินให้กู้ยืม* ด้วย *วิธีราคาทุนตัดจำหน่าย*

5.2.1.5 *อนุพันธ์* ด้วย มูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือ ขาดทุน

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- 5.2.2 กิจการต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดเรื่องการด้อยค่าในบทที่ 5.5 สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่จัดประเภทเป็นหลักทรัพย์เพื่อขายตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 4.1.1.2 สินทรัพย์ทางการเงินที่จัดประเภทเป็นตราสารหนี้ที่จะถือจนครบกำหนดตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 4.1.1.3 และลูกหนี้และเงินให้กู้ยืมตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 4.1.1.4
- 5.2.3 กิจการต้องถือปฏิบัติตามข้อกำหนดเรื่องการบัญชีป้องกันความเสี่ยงตามย่อหน้าที่ 6.5.7 ถึง 6.5.13 สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่กำหนดให้เป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง และหากกิจการมีการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรมของความเสี่ยงอัตราดอกเบี้ยแบบเป็นกลุ่ม (fair value hedge for a portfolio hedge of interest rate risk) กิจการสามารถเลือกถือปฏิบัติตามแนวปฏิบัติที่ใช้อยู่ต่อไป และให้เปิดเผยเกี่ยวกับข้อเท็จจริงดังกล่าว
- 5.3 การวัดมูลค่าภายหลังของหนี้สินทางการเงิน
- 5.3.1 ภายหลังการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก กิจการต้องวัดมูลค่าหนี้สินทางการเงินตามย่อหน้าที่ 4.2.1 ถึง 4.2.2
- 5.3.2 กิจการต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดเรื่องการบัญชีป้องกันความเสี่ยงตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.5.7 ถึง 6.5.13 สำหรับหนี้สินทางการเงินที่เลือกกำหนดให้เป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง และหากกิจการมีการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรมของความเสี่ยงอัตราดอกเบี้ยแบบเป็นกลุ่ม (fair value hedge for a portfolio hedge of interest rate risk) กิจการสามารถเลือกถือปฏิบัติตามแนวปฏิบัติที่ใช้อยู่ต่อไป
- 5.4 การวัดมูลค่าราคาทุนตัดจำหน่าย
- สินทรัพย์ทางการเงิน
- วิธีดอกเบี้ยที่แท้จริง
- 5.4.1 ดอกเบี้ยรับต้องคำนวณโดยใช้วิธีดอกเบี้ยที่แท้จริง (ดูภาคผนวก ก และย่อหน้าที่ ข 5.4.1 ถึง ข 5.4.7) การคำนวณนี้ให้ใช้อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงกับมูลค่าตามบัญชีขั้นต้นของสินทรัพย์ทางการเงิน ยกเว้น
- 5.4.1.1 สินทรัพย์ทางการเงินที่มีการด้อยค่าด้านเครดิตเมื่อซื้อหรือเมื่อกำเนิด สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินเหล่านี้ กิจการต้องใช้อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงปรับด้วยความเสี่ยงด้านเครดิตกับราคาทุนตัดจำหน่ายของสินทรัพย์ทางการเงินตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก
- 5.4.1.2 สินทรัพย์ทางการเงินที่ไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงินที่มีการด้อยค่าด้านเครดิตเมื่อซื้อหรือเมื่อกำเนิด แต่กลายเป็นสินทรัพย์ทางการเงินที่มีการด้อยค่า

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ด้านเครดิตในภายหลัง สำหรับสินทรัพย์เหล่านี้ กิจการต้องใช้อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงกับราคาทุนตัดจำหน่ายของสินทรัพย์ทางการเงินนั้น สำหรับรอบระยะเวลารายงานภายหลัง

- 5.4.2 กิจการที่คำนวณดอกเบี้ยรับโดยใช้วิธีดอกเบี้ยที่แท้จริงกับราคาทุนตัดจำหน่ายของสินทรัพย์ทางการเงินตามย่อหน้าที่ 5.4.1.2 ในรอบระยะเวลาที่รายงาน ต้องคำนวณดอกเบี้ยรับโดยใช้อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงกับมูลค่าตามบัญชีขั้นต้นในรอบระยะเวลารายงานภายหลัง หากความเสี่ยงด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงินมีการเปลี่ยนแปลงดีขึ้นจนทำให้สินทรัพย์ทางการเงินดังกล่าวไม่มีการด้อยค่าด้านเครดิตอีกต่อไป และความเสี่ยงด้านเครดิตที่ดีขึ้นนี้มีความเกี่ยวพันอย่างเป็นรูปธรรมกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นหลังจากการที่กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 5.4.1.2 (เช่น อันดับความน่าเชื่อถือของผู้กู้ดีขึ้น)

การเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดตามสัญญา

- 5.4.3 เมื่อกระแสเงินสดตามสัญญาของสินทรัพย์ทางการเงินมีการเจรจาต่อรองใหม่หรือมีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขเป็นอย่างอื่น และการเจรจาต่อรองใหม่หรือการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวไม่ส่งผลให้มีการตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงินนั้นตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ กิจการต้องคำนวณมูลค่าตามบัญชีขั้นต้นใหม่ของสินทรัพย์ทางการเงิน และต้องรับรู้ผลกำไรหรือขาดทุนจากการเปลี่ยนแปลงในกำไรหรือขาดทุน มูลค่าตามบัญชีขั้นต้นของสินทรัพย์ทางการเงินต้องคำนวณใหม่ด้วยมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดตามสัญญาที่มีการเจรจาต่อรองใหม่หรือเปลี่ยนแปลง ที่คิดลดด้วยอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงเดิมของสินทรัพย์ทางการเงิน (หรือใช้อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงปรับด้วยความเสี่ยงด้านเครดิต สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่มีการด้อยค่าด้านเครดิตเมื่อซื้อหรือเมื่อกำเนิต) หรือเมื่อสามารถใช้ได้ ให้ใช้อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงที่ปรับใหม่ที่คำนวณตามย่อหน้าที่ 6.5.9 ต้นทุนหรือค่าธรรมเนียมใดๆ ที่เกิดขึ้นให้นำไปปรับปรุงกับมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ทางการเงินที่เปลี่ยนแปลง และให้ตัดจำหน่ายตลอดอายุที่เหลืออยู่ของสินทรัพย์ทางการเงินที่เปลี่ยนแปลง

การตัดออกจากบัญชี

- 5.4.4 กิจการต้องลดมูลค่าตามบัญชีขั้นต้นของสินทรัพย์ทางการเงินโดยตรง เมื่อกิจการไม่สามารถคาดการณ์ได้อย่างสมเหตุสมผลว่าจะได้รับคืนสินทรัพย์ทางการเงินทั้งจำนวนหรือบางส่วน การตัดออกจากบัญชีถือเป็นสถานการณ์หนึ่งของการตัดรายการ (ดูย่อหน้าที่ 3.2.16.18)

5.5 การด้อยค่า

การรับรู้รายการสำหรับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

การด้อยค่าของตราสารทุน

- 5.5.1 กิจการต้องบันทึกการด้อยค่าของตราสารทุนซึ่งจัดประเภทเป็นหลักทรัพย์เพื่อขายเข้ากำไรหรือขาดทุนทันทีที่มีหลักฐานสนับสนุนว่าหลักทรัพย์นั้นด้อยค่า อย่างไรก็ตาม กิจการต้องรับรู้ค่าเพื่อผลขาดทุนในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและไม่ปรับลดมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ทางการเงินตราสารทุนในงบแสดงฐานะการเงิน ทั้งนี้หลักฐานสนับสนุนว่าหลักทรัพย์เพื่อขายเกิดการด้อยค่า มีดังต่อไปนี้
- 5.5.1.1 กิจการที่ออกหลักทรัพย์กำลังประสบปัญหาทางการเงินอย่างมีสาระสำคัญ
  - 5.5.1.2 การผิดสัญญา เช่น การไม่จ่ายชำระ หรือการผิดนัดสัญญา ในการจ่ายชำระดอกเบี้ยและเงินต้น
  - 5.5.1.3 ผู้ให้กู้ยืมยอมผ่อนปรนเงื่อนไขการชำระหนี้ให้แก่ผู้ออกหลักทรัพย์ เนื่องจากเหตุผลทางเศรษฐกิจหรือทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทางการเงินของผู้ออกหลักทรัพย์ซึ่งหากเป็นกรณีอื่นผู้ให้กู้ยืมจะไม่พิจารณาอนุมัติ
  - 5.5.1.4 มีความเป็นไปได้สูงที่กิจการผู้ออกหลักทรัพย์จะล้มละลายหรือฟื้นฟูกิจการหรือปรับโครงสร้างทางการเงิน
  - 5.5.1.5 หลักทรัพย์นั้นไม่มีการซื้อขายในตลาดที่มีสภาพคล่องอีกต่อไปเนื่องจากปัญหาทางการเงิน
  - 5.5.1.6 มีหลักฐานที่ชัดเจนว่ามีการลดลงในประมาณการกระแสเงินสดในอนาคตจากกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงินตั้งแต่การรับรู้ดังกล่าวเมื่อเริ่มแรก ซึ่งถึงแม้ว่าการลดลงจะไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นของสินทรัพย์รายการใดในกลุ่ม ซึ่งรวมถึงเหตุการณ์ดังต่อไปนี้
    - 5.5.1.6.1 การเปลี่ยนแปลงในทางลบของความสามารถในการชำระเงินของผู้ออกหลักทรัพย์ (เช่นการเพิ่มขึ้นของจำนวนของจำนวนเงินกู้ยืมประเภทบัตรเครดิตซึ่งมีการใช้สินเชื่อเต็มจำนวนและจ่ายชำระรายเดือนด้วยจำนวนเงินขั้นต่ำ) หรือ
    - 5.5.1.6.2 สภาพเศรษฐกิจในระดับประเทศหรือในระดับท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์กับการไม่ปฏิบัติตามสัญญาของสินทรัพย์ในกลุ่ม (เช่นการเพิ่มขึ้นของอัตราการว่างงานในภูมิภาคของผู้ออกหลักทรัพย์ การลดลงของราคาอสังหาริมทรัพย์ในบริเวณที่เดียวกันกับที่ใช้ในการจำนอง การลดลงของราคาน้ำมันสำหรับเงินให้สินเชื่อแก่ผู้ผลิตน้ำมัน หรือการเปลี่ยนแปลงในทางลบของสภาพอุตสาหกรรมที่กระทบผู้ออกหลักทรัพย์)
  - 5.5.1.7 นอกเหนือจากประเภทของเหตุการณ์ที่ระบุในย่อหน้าที่ 5.5.1.1 ถึง 5.5.1.6 หลักฐานที่ชัดเจนของการด้อยค่าสำหรับการลงทุนในตราสารทุนรวมถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญที่มีในทางลบค่าสภาพแวดล้อมทางด้านเทคโนโลยี การตลาด เศรษฐกิจ และกฎหมาย ที่ผู้ออกหลักทรัพย์ประกอบกิจการอยู่

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ซึ่งแสดงให้เห็นว่าต้นทุนการลงทุนในตราสารทุนนั้นอาจไม่สามารถเรียกคืนกลับมาได้ การลดลงอย่างมีสาระสำคัญหรืออย่างต่อเนื่องของมูลค่ายุติธรรมของเงินลงทุนในตราสารทุนจนต่ำกว่าราคาทุนถือเป็นหลักฐานที่ชัดเจนของการด้อยค่า

การด้อยค่าของตราสารหนี้

วิธีการทั่วไป

- 5.5.2 กิจการต้องรับรู้ค่าเพื่อผลขาดทุนสำหรับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นของสินทรัพย์ทางการเงินซึ่งวัดมูลค่าตามย่อหน้าที่ 4.1.1.2.2 หรือ 4.1.1.3 หรือ 4.1.1.4 ลูกหนี้ตามสัญญาเช่า สินทรัพย์ที่เกิดจากสัญญาหรือภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อ และสัญญาค้ำประกันทางการเงินที่เป็นไปตามข้อกำหนดเรื่องการด้อยค่าตามย่อหน้าที่ 2.1.7 4.2.1.3 หรือ 4.2.1.4
- 5.5.3 กิจการต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดเรื่องการด้อยค่าสำหรับการรับรู้รายการและการวัดมูลค่าของค่าเพื่อผลขาดทุนของตราสารหนี้ซึ่งจัดประเภทเป็นหลักทรัพย์เพื่อขาย ตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 4.1.1.2.2 อย่างไรก็ตาม กิจการต้องรับรู้ค่าเพื่อผลขาดทุนในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและต้องไม่ลดมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ทางการเงินตราสารหนี้ในงบแสดงฐานะการเงิน
- 5.5.4 ตามที่กล่าวในย่อหน้าที่ 5.5.14 ถึง 5.5.17 ในแต่ละวันที่รายงาน กิจการต้องวัดมูลค่าของค่าเพื่อผลขาดทุนของเครื่องมือทางการเงินด้วยจำนวนเงินที่เท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ หากความเสี่ยงด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงินเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญนับตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก
- 5.5.5 วัตถุประสงค์ของข้อกำหนดการด้อยค่าเพื่อรับรู้ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุของเครื่องมือทางการเงินทั้งหมดที่มีความเสี่ยงด้านเครดิตเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญนับตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก ไม่ว่าจะประเมินดังกล่าวจะเป็นรายสัญญาหรือเป็นรายกลุ่ม โดยให้พิจารณาข้อมูลสนับสนุนที่มีความสมเหตุสมผลทั้งหมดซึ่งรวมถึงข้อมูลที่มีการคาดการณ์ไปในอนาคต
- 5.5.6 ตามที่กล่าวในย่อหน้าที่ 5.5.14 ถึง 5.5.17 ณ วันที่รายงาน หากความเสี่ยงด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงินไม่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญนับตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก กิจการต้องวัดมูลค่าของค่าเพื่อผลขาดทุนของเครื่องมือทางการเงินด้วยจำนวนเงินที่เท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นใน 12 เดือนข้างหน้า
- 5.5.7 สำหรับภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อ และสัญญาค้ำประกันทางการเงิน ให้ถือว่าวันที่กิจการเริ่มเป็นคู่สัญญาในภาระผูกพันที่ไม่สามารถยกเลิกได้เป็นวันที่มีการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกตามวัตถุประสงค์ของการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดการด้อยค่า
- 5.5.8 หากกิจการวัดมูลค่าของค่าเพื่อผลขาดทุนของเครื่องมือทางการเงินด้วยจำนวนเงินที่เท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุในรอบระยะเวลารายงานก่อน แต่ ณ วันที่

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

รายงานปัจจุบัน กิจการพิจารณาแล้วเห็นว่ากิจการไม่ต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 5.5.4 กิจการต้องวัดมูลค่าของค่าเผื่อผลขาดทุนด้วยจำนวนเงินที่เท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นใน 12 เดือนข้างหน้า ณ วันที่รายงานปัจจุบัน

- 5.5.9 กิจการต้องรับรู้จำนวนเงินของผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น (หรือกลับรายการผลขาดทุน) เพื่อปรับปรุงค่าเผื่อผลขาดทุน ณ วันที่รายงาน ให้เป็นจำนวนเงินที่ต้องรับรู้ตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ เป็นผลกำไรหรือขาดทุนจากการด้อยค่าในกำไรหรือขาดทุน

การพิจารณาการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญของความเสี่ยงด้านเครดิต

- 5.5.10 ณ แต่ละวันที่รายงาน กิจการต้องประเมินว่าความเสี่ยงด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงินเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญนับตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกหรือไม่ ในการประเมินดังกล่าว กิจการต้องใช้ในการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงของการผิดสัญญาที่จะเกิดขึ้นตลอดอายุของเครื่องมือทางการเงินที่คาดไว้ แทนการใช้การเปลี่ยนแปลงของจำนวนเงินของผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ในการประเมินดังกล่าว กิจการต้องเปรียบเทียบความเสี่ยงของการผิดสัญญาที่จะเกิดขึ้นของเครื่องมือทางการเงิน ณ วันที่รายงาน กับความเสี่ยงของการผิดสัญญาที่จะเกิดขึ้นของเครื่องมือทางการเงิน ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก และพิจารณาข้อมูลสนับสนุนและสมเหตุสมผลที่สามารถหาได้โดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป ซึ่งเป็นข้อบ่งชี้ถึงการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญของความเสี่ยงด้านเครดิตนับตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก
- 5.5.11 กิจการอาจสันนิษฐานว่าความเสี่ยงด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงินไม่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญนับตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก หากพิจารณาแล้วว่าเครื่องมือทางการเงินนั้นมีความเสี่ยงด้านเครดิตต่ำ ณ วันที่รายงาน (ดูย่อหน้าที่ ข5.5.22 ถึง ข5.5.24)
- 5.5.12 ในการพิจารณาว่าความเสี่ยงด้านเครดิตเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญนับตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกหรือไม่ กิจการไม่สามารถใช้เพียงข้อมูลการค้างชำระเกินกำหนดเพียงอย่างเดียวในการพิจารณา หากกิจการสามารถหาข้อมูลคาดการณ์อนาคตที่สนับสนุนและสมเหตุสมผลโดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป อย่างไรก็ตาม หากกิจการไม่สามารถหาข้อมูลคาดการณ์อนาคตนอกเหนือจากสถานะการค้างชำระเกินกำหนด (ไม่ว่าจะเป็นการพิจารณาเป็นรายสัญญาหรือเป็นกลุ่ม) โดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป กิจการอาจใช้ข้อมูลการค้างชำระเกินกำหนดเพื่อพิจารณาว่าความเสี่ยงด้านเครดิตเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญนับตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกหรือไม่ ไม่ว่ากิจการจะใช้วิธีใดในการประเมินการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญของความเสี่ยงด้านเครดิต ให้มีข้อสันนิษฐานที่สามารถโต้แย้งได้ว่าความเสี่ยงด้านเครดิตของสินทรัพย์ทางการเงินเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญนับตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก เมื่อมีการค้างชำระการจ่ายเงินตามสัญญาเกินกว่า 30 วัน กิจการสามารถโต้แย้งข้อสันนิษฐานดังกล่าว หากกิจการมีข้อมูลสนับสนุนและสมเหตุสมผลโดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไปที่แสดง

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ให้เห็นว่าความเสี่ยงด้านเครดิตไม่ได้เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญนับตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก แม้ว่าจะมีการค้างชำระการจ่ายเงินตามสัญญาเกินกว่า 30 วัน ในกรณีที่เกิดการประเมินว่าความเสี่ยงด้านเครดิตเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญก่อนมีการค้างชำระการจ่ายเงินตามสัญญาเกินกว่า 30 วัน กิจการไม่สามารถใช้ข้อสันนิษฐานดังกล่าวได้

สินทรัพย์ทางการเงินที่มีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไข

5.5.13 หากมีการเจรจาต่อรองใหม่หรือเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขของกระแสเงินสดตามสัญญาของสินทรัพย์ทางการเงินและไม่มี การตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงินนั้น กิจการต้องประเมินว่าความเสี่ยงด้านเครดิตของสินทรัพย์ทางการเงินดังกล่าวเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.5.4 หรือไม่ โดยเปรียบเทียบ

5.5.13.1 ความเสี่ยงของการผิดสัญญาที่จะเกิดขึ้น ณ วันที่รายงาน (อ้างอิงจากเงื่อนไขตามสัญญาที่มีการเปลี่ยนแปลง) และ

5.5.13.2 ความเสี่ยงของการผิดสัญญาที่จะเกิดขึ้น ณ การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก (อ้างอิงจากเงื่อนไขตามสัญญาเดิมที่ไม่มีการเปลี่ยนแปลง)

สินทรัพย์ทางการเงินที่มีการด้อยค่าด้านเครดิตเมื่อซื้อหรือเมื่อกำเนิด

5.5.14 ถึงแม้จะมีข้อกำหนดตามย่อหน้าที่ 5.5.4 และ 5.5.6 ณ วันที่รายงาน กิจการต้องรับรู้ค่าเพื่อผลขาดทุนจากการด้อยค่าของสินทรัพย์ทางการเงินที่มีการด้อยค่าด้านเครดิตเมื่อซื้อหรือเมื่อกำเนิด ด้วยผลสะสมของการเปลี่ยนแปลงในผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ นับตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกเท่านั้น

5.5.15 ณ แต่ละวันที่รายงาน กิจการต้องรับรู้จำนวนเงินของการเปลี่ยนแปลงของผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ เป็นผลกำไรหรือขาดทุนจากการด้อยค่าในกำไรหรือขาดทุน กิจการต้องรับรู้การเปลี่ยนแปลงในทางที่ดีขึ้นของผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ เป็นผลกำไรจากการด้อยค่า แม้ว่าผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุดังกล่าวเป็นจำนวนเงินน้อยกว่าผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นซึ่งเคยรวมอยู่ในกระแสเงินสดที่ประมาณการ ณ การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก

วิธีการอย่างง่าย สำหรับลูกหนี้การค้า สินทรัพย์ที่เกิดจากสัญญา และ ลูกหนี้ตามสัญญาเช่า

5.5.16 ถึงแม้จะมีข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 5.5.4 และ 5.5.6 กิจการต้องวัดมูลค่าของค่าเพื่อผลขาดทุนด้วยจำนวนเงินเท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุเสมอสำหรับ

5.5.16.1 ลูกหนี้การค้าหรือสินทรัพย์ที่เกิดจากสัญญาที่เกิดจากรายการที่อยู่ภายใต้

ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า และ

5.5.16.1.1 ไม่มีองค์ประกอบเกี่ยวกับการจัดหาเงินที่มีนัยสำคัญตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า (หรือ เมื่อกิจการใช้วิธีผ่อนปรนในทางปฏิบัติตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 63 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15) หรือ

5.5.16.1.2 มีองค์ประกอบเกี่ยวกับการจัดหาเงินที่มีนัยสำคัญตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า ถ้ากิจการเลือกนโยบายการบัญชีในการวัดมูลค่าของค่าเพื่อผลขาดทุนด้วยจำนวนเงินที่เท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ นโยบายการบัญชีดังกล่าวต้องถือปฏิบัติกับลูกหนี้การค้าหรือสินทรัพย์ที่เกิดจากสัญญาทั้งหมด แต่อาจถือปฏิบัติแยกกันระหว่างลูกหนี้การค้ากับสินทรัพย์ที่เกิดจากสัญญา

5.5.16.2 ลูกหนี้ตามสัญญาเช่าที่เกิดจากรายการที่อยู่ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 17 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง สัญญาเช่า หากกิจการเลือกนโยบายการบัญชีในการวัดมูลค่าของค่าเพื่อผลขาดทุนด้วยจำนวนเงินที่เท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ นโยบายการบัญชีดังกล่าวต้องถือปฏิบัติกับลูกหนี้ตามสัญญาเช่าทั้งหมด แต่อาจถือปฏิบัติแยกกันระหว่างลูกหนี้ตามสัญญาเช่าการเงินและลูกหนี้ตามสัญญาเช่าดำเนินงาน

5.5.17 กิจการอาจเลือกนโยบายการบัญชีสำหรับลูกหนี้การค้า ลูกหนี้ตามสัญญาเช่า และสินทรัพย์ที่เกิดจากสัญญา โดยอิสระจากกันได้

การวัดมูลค่าผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

5.5.18 กิจการต้องวัดมูลค่าผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นของเครื่องมือทางการเงินโดยวิธีการที่สะท้อนถึงเรื่องต่อไปนี้

5.5.18.1 จำนวนเงินที่ค่านึงถึงความน่าจะเป็นถ่วงน้ำหนักและปราศจากอคติ ซึ่งพิจารณาจากการประเมินช่วงของผลลัพธ์ที่เป็นไปได้

5.5.18.2 มูลค่าเงินตามเวลา และ

5.5.18.3 ข้อมูลสนับสนุนและสมเหตุสมผลโดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป ณ วันที่รายงาน เกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีต สภาพการณ์ปัจจุบัน และการพยากรณ์สถานะเศรษฐกิจในอนาคต

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- 5.5.19 ในการวัดมูลค่าผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น กิจการไม่จำเป็นต้องระบุสถานการณ์ที่เป็นไปได้ทุกสถานการณ์ อย่างไรก็ตาม กิจการต้องพิจารณาความเสี่ยงหรือความน่าจะเป็นที่ผลขาดทุนด้านเครดิตจะเกิดขึ้น โดยสะท้อนทั้งความน่าจะเป็นที่ผลขาดทุนด้านเครดิตจะเกิดขึ้น และความน่าจะเป็นที่ผลขาดทุนด้านเครดิตจะไม่เกิดขึ้น แม้ว่าความน่าจะเป็นที่ผลขาดทุนด้านเครดิตจะเกิดขึ้นอยู่ในระดับต่ำมาก
- 5.5.20 ช่วงระยะเวลาที่ยาวที่สุดที่ใช้ในการพิจารณาในการวัดมูลค่าผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น คือระยะเวลาที่ยาวที่สุดตามสัญญา (รวมถึงสิทธิเลือกที่จะขยายระยะเวลา) ซึ่งกิจการมีฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านเครดิต และไม่มีระยะเวลาที่ยาวนานกว่านั้น แม้ว่าระยะเวลาที่ยาวนานกว่านั้นจะสอดคล้องกับวิธีปฏิบัติในการดำเนินธุรกิจก็ตาม
- 5.5.21 อย่างไรก็ตาม เครื่องมือทางการเงินบางประเภทประกอบด้วยเงินให้กู้ยืมและภาระผูกพันที่ยังไม่ใช้และความสามารถตามสัญญาของกิจการในการเรียกร้องให้จ่ายชำระและยกเลิกภาระผูกพันที่ยังไม่ใช้นั้นไม่ได้จำกัดฐานะเปิดต่อผลขาดทุนด้านเครดิตของกิจการในระยะเวลาที่ทวงถามตามสัญญา สำหรับเครื่องมือทางการเงินดังกล่าวเท่านั้นที่กิจการต้องวัดมูลค่าผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดระยะเวลาที่กิจการมีฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านเครดิตและผลขาดทุนด้านเครดิตที่ว่าจะเกิดขึ้นนี้จะไม่ลดลงด้วยมาตรการในการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิต แม้ว่าระยะเวลาดังกล่าวจะยาวเกินกว่าระยะเวลายาวที่สุดตามสัญญา

5.6 ผลกำไรและขาดทุน

- 5.6.1 ผลกำไรหรือขาดทุนจากสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมต้องรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน เว้นแต่
- 5.6.1.1 เป็นส่วนหนึ่งของความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยง (ดูย่อหน้าที่ 6.5.7 ถึง 6.5.13 และหากกิจการมีการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรมของความเสี่ยงอัตราดอกเบี้ยแบบเป็นกลุ่ม (fair value hedge for a portfolio hedge of interest rate risk) กิจการสามารถเลือกถือปฏิบัติตามแนวปฏิบัติที่ใช้อยู่ต่อไป) หรือ
- 5.6.1.2 เป็นหนี้สินทางการเงินที่กิจการเลือกกำหนดให้แสดงด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน และกิจการต้องแสดงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามย่อหน้าที่ 4.4.1.4
- 5.6.1.3 เป็นหลักทรัพย์เพื่อขาย และกิจการต้องรับรู้การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามย่อหน้าที่ 5.6.8
- 5.6.1ก เงินปันผลให้รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนก็ต่อเมื่อ
- 5.6.1ก.1 กิจการมีสิทธิที่จะได้รับเงินปันผล
- 5.6.1ก.2 มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่กิจการจะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจของเงินปันผลนั้น และ

- 5.6.1ก.3 กิจการสามารถวัดมูลค่าจำนวนเงินของเงินปันผลได้อย่างน่าเชื่อถือ
- 5.6.2 ผลกำไรหรือขาดทุนจากสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่ายและไม่ใช่เป็นส่วนหนึ่งของความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยง (ดูย่อหน้าที่ 6.5.7 ถึง 6.5.13 และหากกิจการมีการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรมของความเสี่ยงอัตราดอกเบี้ยแบบเป็นกลุ่ม (fair value hedge for a portfolio hedge of interest rate risk) กิจการสามารถเลือกถือปฏิบัติตามแนวปฏิบัติที่ใช้อยู่ต่อไป) ต้องรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน เมื่อสินทรัพย์ทางการเงินนั้นมีการตัดรายการหรือมีการจัดประเภทรายการใหม่ตามย่อหน้าที่ 4.4.1.2 หรือผ่านกระบวนการตัดจำหน่าย หรือเพื่อรับรู้ผลกำไรหรือขาดทุนจากการด้อยค่า ถ้ากิจการจัดประเภทรายการใหม่สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินออกจากประเภทที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย กิจการต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 4.4.1.2 และ 4.4.1.4 ผลกำไรหรือขาดทุนจากหนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่ายและไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงต้องรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนเมื่อหนี้สินทางการเงินนั้นมีการตัดรายการและผ่านกระบวนการตัดจำหน่าย (ดูย่อหน้าที่ 5.6.2 สำหรับแนวปฏิบัติเกี่ยวกับกำไรหรือขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ)
- 5.6.3 ผลกำไรหรือขาดทุนจากสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินที่เป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงในความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงต้องรับรู้ตามย่อหน้าที่ 6.5.7 ถึง 6.5.13 และหากกิจการมีการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรมของความเสี่ยงอัตราดอกเบี้ยแบบเป็นกลุ่ม (fair value hedge for a portfolio hedge of interest rate risk) กิจการสามารถเลือกถือปฏิบัติตามแนวปฏิบัติที่ใช้อยู่ต่อไป
- 5.6.4 หากกิจการรับรู้สินทรัพย์ทางการเงินโดยใช้การบัญชีวันชำระ (ดูย่อหน้าที่ 3.1.2 ข3.1.3 และ ข3.1.6) สำหรับสินทรัพย์ที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่ายไม่ให้อำนาจการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่จะได้รับระหว่างช่วงเวลาตั้งแต่วันซื้อขายและวันจ่ายชำระ อย่างไรก็ตาม สำหรับสินทรัพย์ที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมต้องรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนหรือในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.6.1 วันซื้อขายถือเป็นวันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกเพื่อวัตถุประสงค์ในการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดการด้อยค่า

หนี้สินที่เลือกกำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน

- 5.6.5 กิจการต้องแสดงผลกำไรหรือขาดทุนจากหนี้สินทางการเงินที่เลือกกำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 4.2.2 หรือย่อหน้าที่ 4.3.4 ดังต่อไปนี้
- 5.6.5.1 จำนวนเงินของการเปลี่ยนแปลงมูลค่ายุติธรรมของหนี้สินทางการเงินที่เป็นผลจากการเปลี่ยนแปลงความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินนั้นต้องแสดงในกำไร

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น (ดูย่อหน้าที่ ข5.6.13 ถึง ข5.6.20) และ

5.6.5.2 จำนวนเงินคงเหลือจากการเปลี่ยนแปลงมูลค่ายุติธรรมของหนี้สินดังกล่าว ต้องแสดงในกำไรหรือขาดทุน

เว้นแต่การปฏิบัติต่อผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงจากความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สิน ตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 5.6.5.1 จะก่อให้เกิดหรือขยายการจับคู่อย่างไม่เหมาะสม ทางการบัญชี ในกำไรหรือขาดทุน (ในกรณีดังกล่าวให้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 5.6.6) ย่อหน้าที่ ข5.6.5 ถึง ข5.6.7 และ ข5.6.10 ถึง ข5.6.12 ให้แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการ พิจารณาว่ามีการก่อให้เกิดหรือขยายการจับคู่อย่างไม่เหมาะสมทางการบัญชีหรือไม่

5.6.6 หากข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 5.6.5 ก่อให้เกิดหรือขยายการจับคู่อย่างไม่เหมาะสม ทางการบัญชีในกำไรหรือขาดทุน กิจการต้องแสดงผลกำไรหรือขาดทุนทั้งหมดของหนี้สิน (รวมถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินนั้น) ในกำไร หรือขาดทุน

5.6.7 ถึงแม้จะมีข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 5.6.5 และ 5.6.6 กิจการต้องแสดงผลกำไรและขาดทุนทั้งหมด ที่เกิดจากภาวะผูกพันวงเงินสินเชื่อและสัญญาค้ำประกันทางการเงินที่เลือกกำหนดให้ วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนในกำไรหรือขาดทุน

สินทรัพย์ที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

5.6.8 ผลกำไรหรือขาดทุนของสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุน เบ็ดเสร็จอื่น ต้องรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ยกเว้นผลกำไรหรือขาดทุนจาก การด้อยค่า (ดูหมวดที่ 5.5) และผลกำไรและขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา ต่างประเทศของตราสารหนี้ (ดูย่อหน้าที่ ข5.6.2 ถึง ข5.6.2ก) จนกระทั่งมีการตัดรายการ หรือจัดประเภทรายการใหม่สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินนั้น เมื่อมีการตัดรายการสินทรัพย์ ทางการเงิน ผลสะสมของผลกำไรหรือขาดทุนที่รับรู้ไว้ก่อนหน้าในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ให้จัดประเภทรายการใหม่จากส่วนของเจ้าของไปยังกำไรหรือขาดทุนซึ่งถือเป็นการปรับปรุง การจัดประเภทรายการใหม่ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การ นำเสนองบการเงิน) หากมีการจัดประเภทรายการใหม่สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินออกจาก ประเภทที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น กิจการต้องถือปฏิบัติกับ ผลสะสมของผลกำไรหรือขาดทุนที่รับรู้ไว้ก่อนหน้าในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ดอกเบี้ยที่ คำนวณโดยใช้วิธีดอกเบี้ยที่แท้จริงให้รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน สำหรับแนวปฏิบัติเกี่ยวกับ กำไรหรือขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของตราสารทุน ให้ดูย่อหน้าที่ ข5.7.3

5.6.9 ตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 5.6.8 หากตราสารหนี้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่าน กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น จำนวนเงินที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนเป็นจำนวนเงินเดียวกับจำนวน

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

เงินที่จะรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนเสมือนว่าสินทรัพย์ทางการเงินดังกล่าววัดมูลค่าด้วยราคา
ทุนตัดจำหน่าย

บทที่ 6 การบัญชีป้องกันความเสี่ยง

6.1 วัตถุประสงค์และขอบเขตของการบัญชีป้องกันความเสี่ยง

- 6.1.1 การบัญชีป้องกันความเสี่ยงมีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงผลกระทบในงบการเงิน ซึ่งเกิดจากกิจกรรมการบริหารความเสี่ยงของกิจการที่ใช้เครื่องมือทางการเงินในการจัดการฐานะเปิดที่เกิดขึ้นจากความเสี่ยงนั้น ๆ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อกำไรหรือขาดทุน วิธีการดังกล่าวมีเป้าหมายในการแสดงถึงบริบทของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงภายใต้การบัญชีป้องกันความเสี่ยง เพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์และผลกระทบที่เกิดขึ้น
- 6.1.2 กิจการอาจเลือกกำหนดความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงระหว่างเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง และรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงตามย่อหน้าที่ 6.2.1 ถึง 6.3.7 และย่อหน้าที่ 6.2.1 ถึง 6.3.25 สำหรับความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงที่เข้าเงื่อนไข กิจการต้องถือปฏิบัติกับผลกำไรหรือขาดทุนจากเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงตามย่อหน้าที่ 6.5.1 ถึง 6.5.13 และย่อหน้าที่ 6.5.1 ถึง 6.5.28 สำหรับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่เป็นกลุ่มรายการ กิจการต้องถือปฏิบัติตามเกณฑ์ที่กำหนดเพิ่มเติมตามย่อหน้าที่ 6.6.1 ถึง 6.6.6 และ ย่อหน้าที่ 6.6.1 ถึง 6.6.16
- 6.1.3 สำหรับการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรมต่อฐานะเปิดต่อความเสี่ยงอัตราดอกเบี้ยของกลุ่มสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงิน (และเพียงแค่การป้องกันความเสี่ยงนี้เท่านั้น) กิจการสามารถเลือกถือปฏิบัติตามแนวปฏิบัติที่ใช้อยู่ต่อไป ทั้งนี้ให้กิจการเปิดเผยข้อเท็จจริงเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าว

6.2 เครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง

เครื่องมือที่เข้าเงื่อนไข

- 6.2.1 กิจการอาจเลือกกำหนดให้ออนุพันธ์ที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนเป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง ยกเว้นสิทธิเลือกซึ่งเป็นลายลักษณ์อักษรบางประเภท (ดูย่อหน้าที่ 6.2.4)
- 6.2.2 กิจการอาจเลือกกำหนดให้สินทรัพย์ทางการเงินที่ไม่ใช่ออนุพันธ์หรือหนี้สินทางการเงินที่ไม่ใช่ออนุพันธ์ที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนเป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง ยกเว้นหนี้สินทางการเงินที่เลือกกำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนที่การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมอันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงในความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินดังกล่าวแสดงในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามข้อกำหนด

ในย่อหน้าที่ 5.6.5 สำหรับการป้องกันความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศ องค์ประกอบของความ
ความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศของสินทรัพย์ทางการเงินที่ไม่ใช่อนุพันธ์หรือหนี้สิน
ทางการเงินที่ไม่ใช่อนุพันธ์อาจเลือกกำหนดให้เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง

- 6.2.3 เพื่อวัตถุประสงค์ของการบัญชีป้องกันความเสี่ยง เฉพาะสัญญากับคู่สัญญาภายนอกกิจการ
ที่เสนอรายงานเท่านั้น (เช่น ภายนอกกลุ่มกิจการหรือกิจการที่รายงาน) ที่สามารถเลือก
กำหนด ให้เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง

การเลือกกำหนดเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง

- 6.2.4 เครื่องมือที่เข้าเงื่อนไขต้องเลือกกำหนดให้เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงทั้งจำนวน ยกเว้น
กรณีดังต่อไปนี้

6.2.4.1 กิจการแยกมูลค่าที่แท้จริงและมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือกออกจากกัน และกิจการ
เลือกกำหนดให้การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าที่แท้จริงของสิทธิเลือกเท่านั้น โดยไม่รวม
การเปลี่ยนแปลงของมูลค่าตามเวลาเป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง
(ดูย่อหน้าที่ 6.5.14 และย่อหน้าที่ ข6.5.29 ถึง ข6.5.33)

6.2.4.2 กิจการแยกองค์ประกอบราคาล่วงหน้าและองค์ประกอบราคาปัจจุบันของสัญญา
ฟอร์เวิร์ดออกจากกัน และกิจการเลือกกำหนดให้การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของ
องค์ประกอบราคาปัจจุบันของสัญญาฟอร์เวิร์ดเท่านั้น โดยไม่รวมองค์ประกอบราคา
ล่วงหน้า เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง ในทำนองเดียวกัน ส่วนต่าง
อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศอาจแยกจากและไม่รวมในการเลือกกำหนด
เครื่องมือทางการเงินให้เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง (ดูย่อหน้าที่ 6.5.15
และย่อหน้าที่ ข6.5.34 ถึง ข6.5.39) และ

6.2.4.3 กิจการอาจเลือกกำหนดให้สัดส่วนของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง (เช่น ร้อยละ 50
ของจำนวนเงินที่กำหนดไว้เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงในความสัมพันธ์ของ
การป้องกันความเสี่ยง อย่างไรก็ตาม กิจการไม่อาจเลือกกำหนดให้ส่วนใดส่วนหนึ่งของ
การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมที่เกิดขึ้นเพียงช่วงใดช่วงหนึ่งของระยะเวลา
ระหว่างที่เครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงยังมีผลอยู่เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง

- 6.2.5 กลุ่มของรายการต่อไปนี้ กิจการอาจพิจารณารวมกันและเลือกกำหนดร่วมกันให้เป็นเครื่องมือ
ที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง (รวมถึงสถานการณ์ที่ความเสี่ยงที่เกิดจากเครื่องมือที่ใช้ป้องกัน
ความเสี่ยงบางรายการหักลบกับความเสี่ยงที่เกิดจากเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงอื่น)

6.2.5.1 อนุพันธ์หรือสัดส่วนของอนุพันธ์ และ

6.2.5.2 รายการที่ไม่ใช่อนุพันธ์หรือสัดส่วนของรายการที่ไม่ใช่อนุพันธ์

- 6.2.6 อย่างไรก็ตาม ตราสารอนุพันธ์ทางการเงินซึ่งรวมสิทธิเลือกที่เป็นลายลักษณ์อักษรและสิทธิเลือก
ที่กิจการซื้อ (ตัวอย่างเช่น สิทธิเลือกอัตราดอกเบี้ยแบบคอลลาร์) ไม่เข้าเงื่อนไขในการเป็น

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

เครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง หากรายการดังกล่าวให้ผลเหมือนสิทธิเลือกที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่หักกลบได้ ณ วันที่เลือกกำหนด (เว้นแต่เข้าเงื่อนไขตามย่อหน้าที่ ข6.2.4) ในทำนองเดียวกัน เครื่องมือทางการเงินตั้งแต่สองรายการขึ้นไป (หรือสัดส่วนของเครื่องมือทางการเงินนั้น) อาจเลือกกำหนดแบบร่วมกันให้เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงเฉพาะเมื่อการรวมกันแล้วให้ผลไม่เหมือนสิทธิเลือกที่เป็นลายลักษณ์อักษรที่หักกลบได้ ณ วันที่เลือกกำหนด (เว้นแต่เข้าเงื่อนไขตามย่อหน้าที่ ข6.2.4)

6.3 รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง

รายการที่เข้าเงื่อนไข

6.3.1 รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงสามารถเป็นได้ทั้งสินทรัพย์หรือหนี้สินที่ได้รับรู้รายการแล้ว **สัญญาผูกมัดที่ยังไม่ได้รับรู้รายการ รายการที่คาดการณ์หรือเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศ** ซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้

6.3.1.1 รายการเดี่ยว หรือ

6.3.1.2 กลุ่มของรายการ (ให้ปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 6.6.1 ถึง 6.6.6 และย่อหน้าที่ ข6.6.1 ถึง ข6.6.16)

รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงสามารถเป็นส่วนประกอบของรายการหรือกลุ่มของรายการดังกล่าวได้ (ดูย่อหน้าที่ 6.3.7 และย่อหน้าที่ ข6.3.7 ถึง ข6.3.25)

6.3.2 รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงต้องวัดมูลค่าได้อย่างน่าเชื่อถือ

6.3.3 หากรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงเป็นรายการที่คาดการณ์ (หรือส่วนประกอบของรายการที่คาดการณ์) รายการนั้นต้องมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ในระดับสูงมาก

6.3.4 ฐานะเปิดโดยรวมซึ่งเป็นการรวมกันของฐานะเปิดที่เข้าเงื่อนไขของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงตามย่อหน้าที่ 6.3.1 และอนุพันธ์อาจเลือกกำหนดให้เป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงได้ (ดูย่อหน้าที่ ข6.3.3 ถึง ข6.3.4) นอกจากนี้รายการที่คาดการณ์ของฐานะเปิดโดยรวม (กล่าวคือ รายการที่ไม่มีข้อผูกมัดแต่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคตซึ่งจะก่อให้เกิดฐานะเปิดและอนุพันธ์) ถือเป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง ถ้าฐานะเปิดโดยรวมมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ในระดับสูงมาก และเมื่อรายการดังกล่าวเกิดขึ้นก็จะไม่เป็นรายการคาดการณ์อีกต่อไป

6.3.5 ตามวัตถุประสงค์ของการบัญชีป้องกันความเสี่ยง สินทรัพย์ หนี้สิน สัญญาผูกมัด หรือรายการที่คาดการณ์ที่มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ในระดับสูงมากกับคู่สัญญาภายนอกกิจการที่เสนอรายงานเท่านั้น สามารถเลือกกำหนดให้เป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง การบัญชีป้องกันความเสี่ยงสามารถถือปฏิบัติกับรายการระหว่างกิจการในกลุ่มกิจการเดียวกันได้เฉพาะงบการเงินแต่ละกิจการหรืองบการเงินเฉพาะของกิจการเหล่านั้นเท่านั้น

โดยไม่สามารถนำไปถือปฏิบัติกับงบการเงินรวมของกลุ่มกิจการ ยกเว้นงบการเงินรวมของกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนตามที่กำหนดในมาตรฐานรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง งบการเงินรวม ซึ่งรายการระหว่างกิจการที่ดำเนินธุรกิจด้านการลงทุนและบริษัทย่อยที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน จะไม่มีการตัดรายการระหว่างกันในการจัดทำงบการเงินรวม

- 6.3.6 อย่างไรก็ตาม ย่อหน้าที่ 6.3.5 ไม่ใช่สำหรับรายการต่อไปนี้ ความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศของรายการที่เป็นตัวเงินระหว่างกันในกลุ่มกิจการ (เช่น เจ้าหนี้หรือลูกหนี้ระหว่างบริษัทย่อยสองบริษัท) อาจเข้าเงื่อนไขถือเป็นการที่มีการป้องกันความเสี่ยงในงบการเงินรวมได้ หากรายการดังกล่าวก่อให้เกิดฐานะเปิดต่อกำไรหรือขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศที่ไม่มีการตัดรายการระหว่างกันได้อย่างครบทั้งหมดในการจัดทำงบการเงินรวมตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 กำไรหรือขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของรายการที่เป็นตัวเงินระหว่างกันในกลุ่มกิจการไม่ถือว่ามี การตัดรายการระหว่างกันได้อย่างครบทั้งหมดในการจัดทำงบการเงินรวม เมื่อรายการที่เป็นตัวเงินระหว่างกันในกลุ่มกิจการนั้นเป็นรายการซึ่งเกิดขึ้นระหว่างสองกิจการในกลุ่มกิจการที่มีสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานแตกต่างกัน นอกจากนี้ ความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศของรายการระหว่างกันในกลุ่มกิจการที่คาดการณ์ซึ่งมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ในระดับสูงมาก อาจเข้าเงื่อนไขเป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงในงบการเงินรวมได้ หากรายการดังกล่าวเป็นรายการที่กำหนดด้วยสกุลเงินอื่นที่ไม่ใช่สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการที่เข้าทำรายการ และความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศนี้จะส่งผลกระทบต่อกำไรหรือขาดทุนรวม

การเลือกกำหนดรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง

- 6.3.7 กิจการอาจเลือกกำหนดรายการทั้งจำนวนหรือส่วนประกอบของรายการเป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงในความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยง รายการทั้งจำนวนประกอบด้วย การเปลี่ยนแปลงทั้งหมดในกระแสเงินสดหรือมูลค่ายุติธรรมของรายการนั้น ส่วนประกอบของรายการประกอบด้วยเพียงบางส่วนของ การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมทั้งจำนวนหรือความผันผวนของกระแสเงินสดทั้งจำนวนของรายการ ในกรณีดังกล่าว กิจการอาจเลือกกำหนดให้ประเภทของส่วนประกอบ (รวมถึงการรวมส่วนประกอบ) ดังต่อไปนี้เท่านั้นเป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง

6.3.7.1 เฉพาะการเปลี่ยนแปลงในกระแสเงินสดหรือมูลค่ายุติธรรมของรายการอันเนื่องมาจาก ความเสี่ยงหนึ่งหรือหลายความเสี่ยงที่เฉพาะเจาะจง (ส่วนประกอบความเสี่ยง) หากส่วนประกอบความเสี่ยงดังกล่าวสามารถระบุแยกต่างหากได้และวัดมูลค่าได้อย่าง

นำเชื่อถือ โดยอาศัยการประเมินภายใต้บริบทของโครงสร้างตลาดใดโครงสร้างหนึ่ง (ดูย่อหน้าที่ ข6.3.8 ถึง ข6.3.15) ส่วนประกอบความเสี่ยงนั้นให้รวมถึงการเลือก กำหนดเฉพาะแค่การเปลี่ยนแปลงในกระแสเงินสดหรือมูลค่ายุติธรรมของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่สูงกว่าหรือต่ำกว่าเมื่อเทียบกับราคาที่กำหนดหรือตัวแปรอื่นๆ (ความเสี่ยงด้านเดียว)

6.3.7.2 กระแสเงินสดตามสัญญาที่เลือกไว้หนึ่งรายการหรือมากกว่า

6.3.7.3 ส่วนประกอบของจำนวนเงินที่กำหนดไว้ กล่าวคือ ส่วนใดส่วนหนึ่งที่ระบุไว้ของจำนวนเงินของรายการ (ดูย่อหน้าที่ ข6.3.16 ถึง ข6.3.20)

6.4 การเข้าเงื่อนไขการบัญชีป้องกันความเสี่ยง

6.4.1 ความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงเข้าเงื่อนไขการบัญชีป้องกันความเสี่ยงเมื่อเป็นไปตามเกณฑ์ทุกข้อดังต่อไปนี้

6.4.1.1 ความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงประกอบด้วยเพียงเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่สามารถนำมาใช้ได้ในความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงเท่านั้น

6.4.1.2 ณ การเริ่มต้นของความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยง กิจการมีการเลือก กำหนดและการจัดทำเอกสารที่เป็นทางการซึ่งระบุถึงความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยง และวัตถุประสงค์และกลยุทธ์ในการบริหารความเสี่ยงของกิจการในการป้องกันความเสี่ยง เอกสารดังกล่าวต้องระบุถึงเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง ลักษณะของความเสี่ยงที่ป้องกัน และวิธีการที่กิจการใช้ในการประเมินว่าความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงเป็นไปตามข้อกำหนดความมีประสิทธิภาพในการป้องกันความเสี่ยง (รวมถึงการวิเคราะห์ถึงสาเหตุของความไม่มีประสิทธิภาพและวิธีการในการกำหนดอัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยง)

6.4.1.3 ความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงเป็นไปตามข้อกำหนดของความมีประสิทธิภาพในการป้องกันความเสี่ยงทุกข้อดังต่อไปนี้

6.4.1.3.1 มีความสัมพันธ์เชิงเศรษฐกิจระหว่างรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงและเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง (ดูย่อหน้าที่ ข6.4.4 ถึง ข6.4.6)

6.4.1.3.2 ผลกระทบของความเสี่ยงด้านเครดิตไม่เหนือกว่าการเปลี่ยนแปลงมูลค่าอันเกิดจากความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ (ดูย่อหน้าที่ ข6.4.7 ถึง ข6.4.8) และ

6.4.1.3.3 อัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยงของความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงเท่ากับอัตราส่วนของปริมาณของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงซึ่งกิจการได้ป้องกันความเสี่ยงต่อปริมาณของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงซึ่งกิจการได้ใช้ป้องกันความเสี่ยงสำหรับปริมาณของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงดังกล่าว อย่างไรก็ตาม การเลือกกำหนดความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงต้องไม่สะท้อนความไม่สมดุระหว่างค่าน้ำหนักของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงกับเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงที่จะก่อให้เกิดความไม่มีประสิทธิผลของการป้องกันความเสี่ยง (ไม่ว่าจะรับรู้รายการแล้วหรือไม่) ซึ่งก่อให้เกิดผลลัพธ์ทางบัญชีที่จะไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการบัญชีป้องกันความเสี่ยง (ดูย่อหน้าที่ ข6.4.9 ถึง ข6.4.11)

6.5 การบัญชีสำหรับความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงที่เข้าเงื่อนไข

6.5.1 กิจการถือปฏิบัติตามการบัญชีป้องกันความเสี่ยงกับความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงที่เข้าเงื่อนไขตามย่อหน้าที่ 6.4.1 (ซึ่งรวมถึงการที่กิจการตัดสินใจเลือกกำหนดความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยง)

6.5.2 ความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงแบ่งออกเป็น 3 ประเภท ดังต่อไปนี้

6.5.2.1 การป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรม คือ การป้องกันความเสี่ยงของฐานะเปิดต่อการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์หรือหนี้สินที่รับรู้รายการแล้ว หรือสัญญาผูกมัดที่ยังไม่ได้รับรู้รายการ หรือส่วนประกอบของรายการดังกล่าวข้างต้น อันเนื่องมาจากความเสี่ยงใดความเสี่ยงหนึ่งและมีผลกระทบต่อกำไรหรือขาดทุน

6.5.2.2 การป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด คือ การป้องกันความเสี่ยงของฐานะเปิดต่อความผันผวนของกระแสเงินสด อันเนื่องมาจากความเสี่ยงใดความเสี่ยงหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์หรือหนี้สินที่รับรู้รายการแล้ว (เช่น การจ่ายชำระดอกเบี้ยในอนาคตทั้งหมดหรือบางส่วนของหนี้สินที่มีอัตราดอกเบี้ยลอยตัว) หรือรายการที่คาดการณ์ที่มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ในระดับสูงมาก หรือส่วนประกอบของรายการดังกล่าวข้างต้น และมีผลกระทบต่อกำไรหรือขาดทุน

6.5.2.3 การป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศตามที่นิยามไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

- 6.5.3 การป้องกันความเสี่ยงของความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศของสัญญาผูกมัด อาจถือปฏิบัติตาม การป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรมหรือการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด
- 6.5.4 หากความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงยุติการเป็นไปตามข้อกำหนดของความมี ประสิทธิภาพในการป้องกันความเสี่ยงเกี่ยวกับอัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยง (ดูย่อ หน้าที่ 6.4.1.3.3) แต่วัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยงสำหรับความสัมพันธ์ของการ ป้องกันความเสี่ยงที่เลือกกำหนดไว้ยังคงเป็นเช่นเดิม กิจการต้องปรับอัตราส่วนการป้องกัน ความเสี่ยงของความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงนั้นเพื่อให้กลับมาเป็นไปตาม ข้อกำหนดของความมีประสิทธิภาพในการป้องกันความเสี่ยง (หรือสามารถเรียกอีกอย่างหนึ่ง ได้ว่าการปรับสมดุล (rebalancing) ดูย่อหน้าที่ ข6.5.7 ถึง ข6.5.21)
- 6.5.5 กิจการต้องยกเลิกการใช้การบัญชีป้องกันความเสี่ยงโดยทันทีเป็นต้นไป เฉพาะเมื่อ ความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยง (หรือบางส่วนของความสัมพันธ์ของการป้องกัน ความเสี่ยง) ยุติการเป็นไปตามข้อกำหนดของความมีประสิทธิภาพในการป้องกันความเสี่ยง (หลังจากการพิจารณาการปรับสมดุลของความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยง ถ้าสามารถปฏิบัติได้) ทั้งนี้ให้รวมถึงเหตุการณ์ที่เครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงหมดอายุ หรือขาย ยกเลิกหรือใช้สิทธิ ในการนี้การทดแทนหรือการต่ออายุเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความ เสี่ยงหนึ่งให้เป็นอีกเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงหนึ่ง ไม่ถือว่าเป็นการหมดอายุหรือ ยกเลิก หากการทำสัญญาใหม่ทดแทนหรือการต่ออายุเป็นส่วนหนึ่งและสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยงที่บันทึกไว้ นอกจากนี้ในการนี้ เครื่องมือที่ใช้ป้องกัน ความเสี่ยงไม่ถือว่าเป็นหมดอายุหรือยกเลิก หากมีลักษณะดังต่อไปนี้
- 6.5.5.1 ผลทางกฎหมายหรือข้อบังคับ หรือผลจากการออกกฎหมายหรือข้อบังคับทำให้ คู่สัญญาของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงตกลงกันให้คู่สัญญาหักบัญชีไม่ว่า จะหนึ่งรายหรือหลายรายเข้ามาเป็นคู่สัญญาใหม่ของแต่ละฝ่ายแทนที่คู่สัญญา เดิม ในการนี้ คู่สัญญาหักบัญชี หมายถึง คู่สัญญากลาง (บางครั้งเรียกว่า องค์กรหักบัญชี หรือ ตัวแทนหักบัญชี) หรือกิจการหนึ่งหรือหลายกิจการ เช่น สมาชิกหักบัญชีขององค์กรหักบัญชี หรือลูกค้าของสมาชิกหักบัญชีขององค์กรหัก บัญชี ที่ทำหน้าที่ในฐานะคู่สัญญาที่ทำให้มีการหักบัญชีโดยคู่สัญญากลาง อย่างไรก็ตาม เมื่อคู่สัญญาของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงทดแทนคู่สัญญา เดิมด้วยคู่สัญญาที่ต่างไป และคู่สัญญาแต่ละฝ่ายมีการหักบัญชีโดยใช้คู่สัญญา กลางรายเดียวกันให้ถือว่าเป็นไปตามข้อกำหนดตามย่อหน้าย่อยนี้
- 6.5.5.2 การเปลี่ยนแปลงอื่น (ถ้ามี) ในเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงให้จำกัดเพียง เท่าที่จำเป็นเพื่อทำให้เกิดการทดแทนคู่สัญญาดังกล่าว การเปลี่ยนแปลงข้างต้น ให้จำกัดเพียงเท่าที่สอดคล้องกับเงื่อนไขที่อาจจะเกิดขึ้นได้ หากเครื่องมือที่ใช้ ป้องกันความเสี่ยงดังกล่าวได้หักบัญชีตั้งแต่แรกโดยคู่สัญญาหักบัญชี

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

การเปลี่ยนแปลงเหล่านี้รวมถึงการเปลี่ยนแปลงในข้อกำหนดเกี่ยวกับหลักประกัน สิทธิในการหักลดยอดคงค้างของลูกค้าหนี้และเจ้าหนี้ และค่าธรรมเนียมตามกฎหมาย

การยกเลิกการใช้การบัญชีป้องกันความเสี่ยงสามารถส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ของการป้องกัน ความเสี่ยงทั้งจำนวนหรือเพียงบางส่วนก็ได้ (ซึ่งหากเป็นกรณีหลังให้ใช้การบัญชีป้องกัน ความเสี่ยงต่อไปกับความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงส่วนที่เหลือ)

6.5.6 กิจการต้องถือปฏิบัติตาม

6.5.6.1 ย่อหน้าที่ 6.5.9 เมื่อกิจการยกเลิกการใช้การบัญชีป้องกันความเสี่ยงสำหรับการ ป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรมซึ่งรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงเป็น (หรือ เป็นส่วนประกอบของ) เครื่องมือทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย และ

6.5.6.2 ย่อหน้าที่ 6.5.11 เมื่อยกเลิกการใช้การบัญชีป้องกันความเสี่ยงสำหรับป้องกันความ เสี่ยงในกระแสเงินสด

การป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรม

6.5.7 トラบที่การป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรมยังคงเข้าเงื่อนไขตามย่อหน้าที่ 6.4.1 ให้กิจการถือปฏิบัติกับความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยง ดังต่อไปนี้

6.5.7.1 ผลกำไรหรือขาดทุนจากเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงต้องรับรู้ในกำไรหรือ ขาดทุน

6.5.7.2 ผลกำไรหรือขาดทุนจากการป้องกันความเสี่ยงของรายการที่มีการป้องกันความ เสี่ยงต้องนำไปปรับปรุงกับมูลค่าตามบัญชีของรายการที่มีการป้องกันความ เสี่ยงนั้น (ถ้าสามารถปฏิบัติได้) และต้องรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน ในกรณีที่รายการที่มี การป้องกันความเสี่ยงเป็นสินทรัพย์ทางการเงิน (หรือเป็นส่วนประกอบของ สินทรัพย์ทางการเงิน) ที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ อื่นตามย่อหน้าที่ 5.2.1.2 ให้รับรู้ผลกำไรหรือขาดทุนจากการป้องกันความเสี่ยง ของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงในกำไรหรือขาดทุน ในกรณีที่รายการที่มี การป้องกันความเสี่ยงนั้นเป็นสัญญาผูกมัดที่ยังไม่ได้รับรู้รายการ (หรือ ส่วนประกอบของสัญญาผูกมัด) ผลสะสมของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรม ของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงนับตั้งแต่การเลือกกำหนดให้เป็นรายการที่ การป้องกันความเสี่ยงให้รับรู้เป็นสินทรัพย์หรือหนี้สิน พร้อมกับรับรู้การ เปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นผลกำไรหรือขาดทุนในกำไรหรือขาดทุน

6.5.8 เมื่อรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรมเป็นสัญญาผูกมัด (หรือเป็นส่วนประกอบ ของสัญญาผูกมัด) เพื่อให้ได้มาซึ่งสินทรัพย์หรือก่อให้เกิดหนี้สิน ให้กิจการปรับมูลค่าตามบัญชี

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

เมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์หรือหนี้สินซึ่งเป็นผลจากการที่กิจการได้ปฏิบัติตามสัญญาผูกมัด ด้วยผลสะสมของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่เคยรับรู้ไว้ในงบแสดงฐานะการเงิน

- 6.5.9 การปรับปรุงใด ๆ ที่เกิดขึ้นตามย่อหน้าที่ 6.5.7.2 ต้องตัดจำหน่ายไปยังกำไรหรือขาดทุน หากรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงเป็นเครื่องมือทางการเงิน (หรือเป็นส่วนประกอบของเครื่องมือทางการเงิน) ที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย การตัดจำหน่ายอาจเริ่มต้นทันทีที่มีการปรับปรุงเกิดขึ้น และต้องเริ่มก่อนที่รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงนั้นยุติที่จะมีการปรับปรุงผลกำไรหรือขาดทุนจากการป้องกันความเสี่ยงนั้น การตัดจำหน่ายดังกล่าวคำนวณโดยใช้อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงที่คำนวณใหม่ ณ วันที่เริ่มการตัดจำหน่าย ในกรณีของสินทรัพย์ทางการเงิน (หรือเป็นส่วนประกอบของสินทรัพย์ทางการเงิน) ที่เป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงและวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามย่อหน้าที่ 5.2.1.2 ให้ตัดจำหน่ายในลักษณะเดียวกัน แต่ใช้จำนวนเงินซึ่งเป็นผลสะสมของผลกำไรหรือขาดทุนที่เคยรับรู้ก่อนหน้าตามย่อหน้าที่ 6.5.7.2 โดยไม่ปรับปรุงกับมูลค่าตามบัญชี

การป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด

- 6.5.10 トラบที่การป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดเป็นไปตามเงื่อนไขตามย่อหน้าที่ 6.4.1 ความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงต้องถือปฏิบัติดังต่อไปนี้

6.5.10.1 ให้ปรับปรุงส่วนประกอบแยกต่างหากของส่วนของผู้เป็นเจ้าของซึ่งเกี่ยวข้องกับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง (สำรองการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด) จะปรับปรุงด้วยจำนวนที่ต่ำกว่าของรายการใดรายการหนึ่งต่อไปนี้ (เป็นจำนวนเงินค่าสัมบูรณ์)

6.5.10.1.1 ผลสะสมของผลกำไรหรือขาดทุนจากเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง นับจากการเริ่มต้นของการป้องกันความเสี่ยง และ

6.5.10.1.2 ผลสะสมของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรม (มูลค่าปัจจุบัน) ของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง (กล่าวคือ มูลค่าปัจจุบันของผลสะสมของการเปลี่ยนแปลงในกระแสเงินสดอนาคตที่คาดการณ์ที่มีการป้องกันความเสี่ยง) โดยนับจากการเริ่มต้นของการป้องกันความเสี่ยง

6.5.10.2 ผลกำไรหรือขาดทุนในส่วนที่มีประสิทธิผลของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง (กล่าวคือ ส่วนที่หักลบกับการเปลี่ยนแปลงในสำรองการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดที่คำนวณตามย่อหน้าที่ 6.5.10.1) ต้องรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

- 6.5.10.3 ผลกำไรหรือขาดทุนส่วนที่เหลือของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง (หรือผลกำไรหรือขาดทุนที่คงเหลือของการเปลี่ยนแปลงของสำรองการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดที่คำนวณตามย่อหน้าที่ 6.5.10.1) ถือเป็นส่วนของ การป้องกันความเสี่ยงที่ไม่มีประสิทธิผลที่ต้องรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน
- 6.5.10.4 จำนวนเงินสะสมในสำรองการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด ตามย่อหน้าที่ 6.5.10.1 ต้องถือปฏิบัติ ดังต่อไปนี้
- 6.5.10.4.1 หากรายการที่คาดการณ์ที่มีการป้องกันความเสี่ยงทำให้เกิดการรับรู้รายการของสินทรัพย์ที่ไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินที่ไม่ใช่หนี้สินทางการเงินในภายหลัง หรือรายการที่คาดการณ์ที่มีการป้องกันความเสี่ยงสำหรับสินทรัพย์ที่ไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินที่ไม่ใช่หนี้สินทางการเงินกลายเป็นสัญญาผูกมัดที่ต้องถือปฏิบัติตามการบัญชีป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรม กิจการต้องโอนจำนวนเงินของสำรองการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดตรงไปรวมอยู่ในราคาทุนเริ่มแรกหรือมูลค่าตามบัญชีอื่นของสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้น รายการดังกล่าวไม่ถือเป็นการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน) ดังนั้นจึงไม่กระทบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น
- 6.5.10.4.2 สำหรับการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดนอกเหนือจากรายการที่กล่าวถึงในย่อหน้าที่ 6.5.10.4.1 จำนวนเงินข้างต้นต้องจัดประเภทรายการใหม่จากสำรองการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดไปเป็นกำไรหรือขาดทุนโดยถือเป็นการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน) ในรอบระยะเวลา รายงานเดียวกันหรือในรอบระยะเวลารายงานที่ กระแสเงินสดอนาคตที่คาดการณ์ที่มีการป้องกันความเสี่ยงส่งผลกระทบต่อกำไรหรือขาดทุน (เช่น ในรอบระยะเวลารายงานที่มีการรับรู้ ดอกเบี้ยรับหรือดอกเบี้ยจ่าย หรือเมื่อยอดขายที่คาดการณ์ได้เกิดขึ้น)
- 6.5.10.4.3 อย่างไรก็ตาม หากจำนวนเงินข้างต้นเป็นผลขาดทุน และกิจการคาดว่าผลขาดทุนทั้งหมดหรือบางส่วนนั้นจะไม่ได้รับคืนภายในหนึ่งรอบระยะเวลาในอนาคตหรือนานกว่านั้น กิจการต้องจัดประเภทรายการใหม่สำหรับจำนวนเงินที่ไม่คาดว่าจะได้รับคืนเข้ากำไร

หรือขาดทุนในทันที โดยถือเป็นการปรับปรุงการจัดประเภท
รายการใหม่ (คู่มือมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2561)
เรื่อง การนำเสนองบการเงิน)

- 6.5.11 เมื่อกิจการยกเลิกการบัญชีป้องกันความเสี่ยงสำหรับการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด (ดูย่อหน้าที่ 6.5.5 และ 6.5.6.2) กิจการต้องถือปฏิบัติกับจำนวนเงินที่สะสมไว้ในสำรองการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด ตามย่อหน้าที่ 6.5.10.1 ดังต่อไปนี้
- 6.5.11.1 หากกระแสเงินสดอนาคตที่มีการป้องกันความเสี่ยงยังคงคาดการณ์ว่าจะเกิดขึ้น จำนวนเงินดังกล่าวต้องคงอยู่ในสำรองการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด จนกระทั่งกระแสเงินสดอนาคตนั้นได้เกิดขึ้นหรือจนกระทั่งมีการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 6.5.10.4.3 เมื่อกระแสเงินสดอนาคตเกิดขึ้น ให้กิจการถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 6.5.10.4
- 6.5.11.2 หากกระแสเงินสดอนาคตที่มีการป้องกันความเสี่ยงไม่คาดว่าจะเกิดขึ้นอีกต่อไป จำนวนดังกล่าวต้องจัดประเภทรายการใหม่ในทันทีจากสำรองการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดไปกำไรหรือขาดทุนโดยถือเป็นการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ (คู่มือมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน) กระแสเงินสดอนาคตที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่ไม่มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ในระดับสูงมากอาจจะยังคงคาดการณ์ว่าจะเกิดขึ้นได้

การป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศ

- 6.5.12 การป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศ ซึ่งรวมการป้องกันความเสี่ยงของรายการที่เป็นตัวเงินที่ถือเป็นส่วนหนึ่งของเงินลงทุนสุทธิ (คู่มือมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ) ต้องถือปฏิบัติในทำนองคล้ายกันกับการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด
- 6.5.12.1 ส่วนหนึ่งของผลกำไรหรือขาดทุนของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงในส่วนที่มีประสิทธิภาพต้องรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น (ดูย่อหน้าที่ 6.5.10) และ
- 6.5.12.2 ส่วนที่ไม่มีประสิทธิภาพต้องรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน
- 6.5.13 ผลสะสมของผลกำไรหรือขาดทุนของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงในส่วนที่มีประสิทธิภาพที่สะสมไว้ในสำรองการแปลงค่าเงินตราต่างประเทศต้องจัดประเภทรายการใหม่จากส่วนของเจ้าของไปยังกำไรหรือขาดทุน โดยถือเป็นการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ (คู่มือมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน) ตามย่อหน้าที่ 48 ถึง 49 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง ผลกระทบจากการ

เปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ) เกี่ยวกับการจำหน่ายหน่วยงานต่างประเทศทั้งหมดหรือบางส่วน

การบัญชีสำหรับมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือก

- 6.5.14 เมื่อกิจการแยกมูลค่าที่แท้จริงและมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือกและเลือกกำหนดให้เฉพาะการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าที่แท้จริงของสิทธิเลือกเป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง (ดูย่อหน้าที่ 6.2.4.1) กิจการต้องถือปฏิบัติกับมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือกดังต่อไปนี้ (ดูย่อหน้าที่ ข6.5.29 ถึง ข6.5.33)
- 6.5.14.1 กิจการต้องแยกความแตกต่างของมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือกตามประเภทของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง ซึ่งใช้สิทธิเลือกในการป้องกันความเสี่ยง (ดูย่อหน้าที่ ข6.5.29) ดังนี้
- 6.5.14.1.1 รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงแบบธุรกรรมสัมพันธ์ หรือ
- 6.5.14.1.2 รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงแบบช่วงเวลาสัมพันธ์
- 6.5.14.2 การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือกที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงแบบธุรกรรมสัมพันธ์ต้องรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงนั้น และจำนวนเงินดังกล่าวต้องสะสมไว้ในส่วนประกอบแยกต่างหากในส่วนของเจ้าของผลสะสมของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมที่เกิดขึ้นจากมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือกที่สะสมไว้ในส่วนประกอบแยกต่างหากในส่วนของเจ้าของ (“จำนวนเงิน”) นั้น ต้องถือปฏิบัติดังต่อไปนี้
- 6.5.14.2.1 หากรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงในภายหลังก่อให้เกิดการรับรู้รายการของสินทรัพย์ที่ไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินที่ไม่ใช่หนี้สินทางการเงิน หรือ สัญญาผูกมัดสำหรับสินทรัพย์ที่ไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินที่ไม่ใช่หนี้สินทางการเงินซึ่งถือปฏิบัติตามการบัญชีป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรม กิจการต้องโอน “จำนวนเงิน” นั้นจากส่วนประกอบแยกต่างหากในส่วนของเจ้าของตรงไปราคาทุนเริ่มแรกหรือมูลค่าตามบัญชีอื่นของสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้น โดยไม่ถือเป็นการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน) ดังนั้นจึงไม่กระทบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น)
- 6.5.14.2.2 สำหรับความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงนอกเหนือจากที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 6.5.14.2.1 จำนวนเงินนั้นต้องจัดประเภทรายการใหม่จากส่วนประกอบแยกต่างหากในส่วนของเจ้าของไปกำไร

หรือขาดทุน โดยถือเป็นการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ (คู่มือมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2561)) ภายในรอบระยะเวลารายงานเดียวกันหรือในรอบระยะเวลารายงานซึ่งกระแสเงินสดอนาคตที่คาดการณ์ที่มีการป้องกันความเสี่ยงส่งผลกระทบต่อกำไรหรือขาดทุน (เช่น เมื่อยอดขายที่คาดการณ์เกิดขึ้น)

6.5.14.2.3 อย่างไรก็ตาม หากจำนวนเงินนั้นทั้งหมดหรือบางส่วนนั้นไม่คาดว่าจะได้รับคืนภายในหนึ่งรอบระยะเวลารายงานในอนาคตหรือนานกว่านั้น จำนวนเงินนั้นที่ไม่คาดว่าจะได้รับคืนต้องจัดประเภทรายการใหม่ในทันทีไปกำไรหรือขาดทุน โดยถือเป็นการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ (คู่มือมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2561))

6.5.14.3 การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือกที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงแบบช่วงเวลาสัมพันธ์ต้องรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงนั้น และต้องสะสมในส่วนประกอบแยกต่างหากของส่วนของผู้ถือหุ้น มูลค่าตามเวลา ณ วันที่มีการเลือกกำหนดให้สิทธิเลือกเป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงต้องตัดจำหน่ายอย่างเป็นระบบและสมเหตุสมผลตลอดระยะเวลาที่การปรับปรุงการป้องกันความเสี่ยงสำหรับมูลค่าที่แท้จริงของสิทธิเลือกส่งผลกระทบต่อกำไรหรือ ดังนั้น ในแต่ละรอบระยะเวลา รายงาน จำนวนเงินที่ตัดจำหน่ายส่วนต้องจัดประเภทรายการใหม่จากส่วนประกอบแยกต่างหากของผู้ถือหุ้นไปกำไรหรือขาดทุน โดยถือเป็นการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ (คู่มือมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง (ปรับปรุง 2561)) อย่างไรก็ตาม หากมีการยกเลิกการบัญชีป้องกันความเสี่ยงสำหรับความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงที่มีการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าที่แท้จริงของสิทธิเลือกเป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง กิจการต้องจัดประเภทรายการใหม่ในทันทีสำหรับจำนวนเงินสุทธิ (กล่าวคือ รวมการตัดจำหน่ายสะสม) ที่สะสมไว้ในส่วนประกอบแยกต่างหากของผู้ถือหุ้นต้องไปยังกำไรหรือขาดทุน โดยถือเป็นการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ (คู่มือมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2561))

การบัญชีสำหรับองค์ประกอบราคาล่วงหน้าของสัญญาฟอว์เวิร์ดและส่วนต่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของเครื่องมือทางการเงิน

6.5.15 เมื่อกิจการแยกองค์ประกอบราคาล่วงหน้าและองค์ประกอบราคาปัจจุบันของสัญญาฟอว์เวิร์ดและเลือกกำหนดให้เฉพาะการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าขององค์ประกอบราคาปัจจุบันของสัญญาฟอว์เวิร์ดเป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง หรือเมื่อกิจการแยกส่วนต่างอัตราแลกเปลี่ยน

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

เงินตราต่างประเทศออกจากเครื่องมือทางการเงินและไม่รวมรายการดังกล่าวในการเลือกกำหนดให้เครื่องมือทางการเงินนั้นเป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง (ดูย่อหน้าที่ 6.2.4.2) กิจกรรมอาจถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 6.5.14 กับองค์ประกอบราคาล่วงหน้าของสัญญาฟอร์เวิร์ด หรือส่วนต่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ในลักษณะเดียวกันกับการถือปฏิบัติต่อมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือกในกรณีดังกล่าว กิจกรรมต้องถือปฏิบัติตามแนวปฏิบัติตามย่อหน้าที่ ข6.5.34 ถึง ข6.5.39

6.6 การป้องกันความเสี่ยงของกลุ่มของรายการ

การที่กลุ่มของรายการสามารถถือเป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง

6.6.1 กลุ่มของรายการ (รวมถึงกลุ่มของรายการที่รวมกันเป็นฐานะสุทธิ ดูย่อหน้าที่ ข6.6.1 ถึง ข6.6.8) สามารถเป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงได้เฉพาะเมื่อ

6.6.1.1 กลุ่มของรายการประกอบไปด้วยรายการ (รวมถึงส่วนประกอบของรายการ) ที่แต่ละรายการสามารถเป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงได้

6.6.1.2 รายการต่าง ๆ ในกลุ่มมีการบริหารรวมกันแบบกลุ่มเพื่อวัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยง และ

6.6.1.3 ในกรณีของการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดของกลุ่มของรายการที่มีความผันผวนในกระแสเงินสดที่ไม่คาดว่าจะเป็นสัดส่วนที่ใกล้เคียงกับความผันผวนโดยรวมในกระแสเงินสดของกลุ่มของรายการ จนทำให้เกิดการหักกลบลบฐานะความเสี่ยง

6.6.1.3.1 ให้ถือเป็นการป้องกันความเสี่ยงของความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศ และ

6.6.1.3.2 การเลือกกำหนดฐานะสุทธิดังกล่าวระบุรอบระยะเวลารายงานที่รายการที่คาดการณ์คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อกำไรหรือขาดทุน รวมถึงลักษณะและปริมาณด้วย (ดูย่อหน้าที่ ข6.6.7 ถึง ข6.6.8)

การเลือกกำหนดของส่วนประกอบของจำนวนเงินที่กำหนดไว้

6.6.2 ส่วนประกอบที่เป็นสัดส่วนของกลุ่มของรายการที่เป็นไปตามเกณฑ์ถือเป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่เป็นไปตามเกณฑ์ หากการเลือกกำหนดนี้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการบริหารความเสี่ยงของกิจการ

6.6.3 ส่วนประกอบลำดับชั้นในกลุ่มรายการโดยรวม (เช่น ลำดับชั้นล่างสุด) สามารถถือปฏิบัติตามการบัญชีป้องกันความเสี่ยงได้เฉพาะเมื่อ

6.6.3.1 ส่วนประกอบลำดับชั้นดังกล่าวสามารถระบุแยกต่างหากได้และวัดมูลค่าได้อย่างน่าเชื่อถือ

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- 6.6.3.2 วัตถุประสงค์ในการบริหารความเสี่ยงคือการป้องกันความเสี่ยงส่วนประกอบลำดับชั้น
- 6.6.3.3 รายการในกลุ่มของรายการโดยรวมที่ซึ่งมีลำดับชั้นระบุไว้ในกลุ่มนั้น มีฐานะเปิดต่อความเสี่ยงที่มีการป้องกันความเสี่ยงประเภทเดียวกัน (เพื่อให้การวัดมูลค่าของลำดับชั้นที่มีการป้องกันความเสี่ยงไม่ได้รับผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญจากรายการใดรายการหนึ่งในกลุ่มของรายการโดยรวมซึ่งรวมกันขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของลำดับชั้นที่มีการป้องกันความเสี่ยง)
- 6.6.3.4 ในการป้องกันความเสี่ยงของรายการที่มีอยู่ (เช่น สัญญาผูกมัดที่ยังไม่ได้รับรู้รายการหรือสินทรัพย์ที่รับรู้รายการ) กิจการสามารถระบุและติดตามกลุ่มของรายการโดยรวมที่มีการระบุลำดับชั้นที่มีการป้องกันความเสี่ยง (เพื่อให้กิจการสามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดของการบัญชีสำหรับความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงที่เข้าเงื่อนไข) และ
- 6.6.3.5 รายการใดๆ ในกลุ่มของรายการที่มีสิทธิเลือกที่จะจ่ายชำระก่อนครบกำหนดให้ถือว่าเข้าเงื่อนไขของข้อกำหนดสำหรับส่วนประกอบของจำนวนเงินที่กำหนดไว้ (ดูย่อหน้าที่ ข6.3.20)

การแสดงรายการ

- 6.6.4 สำหรับการป้องกันความเสี่ยงของกลุ่มของรายการที่มีฐานะความเสี่ยงที่หักกลบ (กล่าวคือในการป้องกันความเสี่ยงฐานะสุทธิ) ซึ่งความเสี่ยงที่ได้รับการป้องกันความเสี่ยงของกลุ่มของรายการส่งผลกระทบต่อรายการรายบรรทัดที่หลากหลายในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ให้แสดงผลกำไรหรือขาดทุนจากการป้องกันความเสี่ยงในงบการเงินดังกล่าวเป็นรายการรายบรรทัดแยกต่างหากจากรายการที่ได้รับผลกระทบจากรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง ดังนั้น ในงบการเงินดังกล่าว จำนวนเงินในรายการรายบรรทัดที่เกี่ยวข้องกับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง (เช่น รายได้ หรือ ต้นทุนขาย) ไม่ได้รับผลกระทบใดๆ
- 6.6.5 สำหรับสินทรัพย์และหนี้สินที่มีการป้องกันความเสี่ยงร่วมกันเป็นกลุ่มในการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรม กิจการต้องรับรู้ผลกำไรหรือขาดทุนของสินทรัพย์และหนี้สินแต่ละรายการในงบแสดงฐานะการเงินโดยเป็นรายการปรับปรุงของมูลค่าตามบัญชีของรายการแต่ละรายการดังกล่าวซึ่งรวมกันเป็นกลุ่มของรายการตามย่อหน้าที่ 6.5.7.2

ฐานะสุทธิเป็นศูนย์

- 6.6.6 เมื่อรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงเป็นกลุ่มซึ่งเป็นฐานะสุทธิเป็นศูนย์ (กล่าวคือ รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงหักกลบอย่างสมบูรณ์ด้วยตนเองกับความเสี่ยงที่มีการบริหารแบบกลุ่ม) กิจการสามารถเลือกกำหนดให้รายการดังกล่าวอยู่ในความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงโดยไม่มีเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง หากเป็นไปตามเงื่อนไขดังนี้

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- 6.6.6.1 การป้องกันความเสี่ยงเป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์การป้องกันความเสี่ยงของความเสี่ยงสุทธิที่มีความต่อเนื่อง โดยที่กิจการป้องกันความเสี่ยงฐานะประเภทเดิมที่สร้างขึ้นใหม่อย่างเป็นประจำเมื่อเวลาผ่านไป (เช่น เมื่อรายการนั้นเข้าใกล้ช่วงเวลาที่กิจการป้องกันความเสี่ยง)
- 6.6.6.2 ขนาดของฐานะสุทธิที่มีการป้องกันความเสี่ยงเปลี่ยนแปลงไปตลอดอายุของกลยุทธ์การป้องกันความเสี่ยงของความเสี่ยงสุทธิที่มีความต่อเนื่อง และกิจการใช้เครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงที่เข้าเงื่อนไขเพื่อป้องกันความเสี่ยงของความเสี่ยงสุทธินั้น (กล่าวคือ เมื่อฐานะสุทธิไม่เป็นศูนย์)
- 6.6.6.3 ตามปกติแล้วการบัญชีการป้องกันความเสี่ยงสามารถถือปฏิบัติสำหรับฐานะสุทธิดังกล่าวเมื่อฐานะสุทธิไม่เป็นศูนย์และเมื่อมีการป้องกันความเสี่ยงด้วยเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงที่เข้าเงื่อนไข และ
- 6.6.6.4 การไม่ถือปฏิบัติตามการบัญชีการป้องกันความเสี่ยงสำหรับรายการฐานะสุทธิที่เป็นศูนย์จะก่อให้เกิดผลลัพธ์ทางบัญชีที่ไม่สม่ำเสมอ เนื่องจากการบัญชีป้องกันความเสี่ยงจะไม่รับรู้ฐานะความเสี่ยงที่หักกลับ ซึ่งหากเป็นอย่างอื่นจะมีการรับรู้ในการป้องกันความเสี่ยงของฐานะสุทธิ
- 6.7 ทางเลือกในการเลือกกำหนดฐานะเปิดด้านเครดิตวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน
- การที่ฐานะเปิดด้านเครดิตสามารถเลือกกำหนดที่มูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน
- 6.7.1 หากกิจการใช้อ่อนุพันธ์ด้านเครดิตที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนในการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงินทั้งหมดหรือบางส่วน (ฐานะเปิดด้านเครดิต) กิจการอาจเลือกกำหนดให้เครื่องมือทางการเงินในส่วนที่กิจการบริหารวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน (กล่าวคือ เครื่องมือทางการเงินทั้งหมดหรือตามสัดส่วน) เมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขต่อไปนี้
- 6.7.1.1 ชื่อของฐานะเปิดด้านเครดิต (เช่น ผู้กู้ยืม หรือผู้ครอบครองภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อ) ตรงกันกับชื่อของกิจการที่อ้างอิงไว้ในในอนุพันธ์ด้านเครดิต (การมีชื่อตรงกัน) และ
- 6.7.1.2 ระดับของสิทธิเรียกร้องของเครื่องมือทางการเงินตรงกันกับระดับของสิทธิเรียกร้องของเครื่องมือที่สามารถส่งมอบได้ซึ่งเป็นไปตามสัญญาอนุพันธ์ด้านเครดิต
- ในการเลือกกำหนดดังกล่าว กิจการอาจไม่ต้องคำนึงถึงว่าเครื่องมือทางการเงินที่มีการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิตอยู่ภายใต้ขอบเขตของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้หรือไม่ (เช่น กิจการอาจเลือกกำหนดดังกล่าวสำหรับภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อซึ่งไม่อยู่ภายใต้

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ขอบเขตของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้) กิจการอาจเลือกกำหนดดังกล่าวสำหรับ เครื่องมือทางการเงินเมื่อมีการรับรู้รายการเริ่มแรก หรือในภายหลัง หรือขณะที่เครื่องมือทางการเงินยังไม่ได้รับรู้รายการ กิจการต้องจัดทำเอกสารเกี่ยวกับการเลือกกำหนดดังกล่าวไปพร้อมกัน

การบัญชีสำหรับฐานะเปิดด้านเครดิตที่เลือกกำหนดที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน

6.7.2 หากกิจการเลือกกำหนดให้วัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงินด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามย่อหน้าที่ 6.7.1 หลังจากการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก หรือยังไม่มีมีการรับรู้รายการมาก่อน กิจการต้องรับรู้ผลต่างระหว่างมูลค่าตามบัญชี (ถ้ามี) กับมูลค่ายุติธรรม ณ เวลาที่มีการเลือกกำหนดดังกล่าวในกำไรหรือขาดทุนโดยทันที สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามย่อหน้าที่ 5.2.1.2 กิจการต้องจัดประเภทรายการใหม่สำหรับผลสะสมของผลกำไรหรือขาดทุนที่เคยรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นโดยทันทีจากส่วนของเจ้าของไปกำไรหรือขาดทุน โดยถือเป็นการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ (คู่มือฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน)

6.7.3 กิจการต้องยกเลิกการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงินหรือสัดส่วนของเครื่องมือทางการเงินที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านเครดิตด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน เมื่อเป็นไปตามเงื่อนไขต่อไปนี้

6.7.3.1 ไม่เข้าเงื่อนไขตามย่อหน้าที่ 6.7.1 อีกต่อไป เช่น

6.7.3.1.1 อนุพันธ์ด้านเครดิตหรือเครื่องมือทางการเงินที่เกี่ยวข้องที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านเครดิตนั้นหมดอายุหรือขาย ยกเลิก หรือชำระ หรือ

6.7.3.1.2 ไม่ได้บริหารความเสี่ยงด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงินโดยใช้ อนุพันธ์ด้านเครดิตอีกต่อไป เช่น กรณีดังกล่าวสามารถเกิดขึ้นได้ เนื่องจากคุณภาพเครดิตของผู้กู้ยืมหรือผู้ครอบครองภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อดีขึ้น หรือมีการเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดด้านเงินทุนของกิจการ และ

6.7.3.2 เครื่องมือทางการเงินที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านเครดิตไม่ได้กำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนหากไม่มีการเลือกกำหนดดังกล่าว

6.7.4 เมื่อกิจการยกเลิกการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน หรือสัดส่วนของเครื่องมือทางการเงินที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านเครดิตด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน ให้ถือว่ามูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือทางการเงิน ณ วันที่มีการยกเลิกดังกล่าวเป็นมูลค่าตามบัญชีใหม่ของเครื่องมือทางการเงินนั้น หลังจากนั้น ให้วัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงินด้วยการวัดมูลค่าที่เคยใช้ ก่อนที่จะมีการเลือกกำหนดให้เครื่องมือทางการเงินวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือ

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ขาดทุน (รวมถึงการตัดจำหน่ายอันเป็นผลมาจากมูลค่าตามบัญชีใหม่) เช่น สินทรัพย์ทางการเงินเคยจัดประเภทตั้งแต่เริ่มแรกให้วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย ให้กลับไปวัดมูลค่าตามเดิม และให้คำนวณอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงใหม่จากมูลค่าตามบัญชีขั้นต้นใหม่ ณ วันที่มีการยกเลิกการวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน

บทที่ 7 วันถือปฏิบัติ และการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

7.1 วันถือปฏิบัติ

7.1.1 แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ เป็นทางเลือกในการใช้การบัญชีสำหรับเครื่องมือทางการเงินสำหรับงบการเงินที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2563 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้ถือปฏิบัติก่อนวันที่มีผลบังคับใช้สำหรับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2562 เป็นต้นไปเท่านั้น หากกิจการเลือกถือปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว

หากกิจการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มาถือปฏิบัติก่อนวันที่มีผลบังคับใช้กับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2562 เป็นต้นไป กิจการต้องถือปฏิบัติพร้อมกับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 16 เรื่อง การป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศ และการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 19 เรื่อง การชำระหนี้สินทางการเงินด้วยตราสารทุน

7.1.2 นอกจากข้อกำหนดตามย่อหน้าที่ 7.1.1 สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มก่อนวันที่ 1 มกราคม 2563 กิจการอาจเลือกถือปฏิบัติก่อนวันที่มีผลบังคับใช้เฉพาะข้อกำหนดสำหรับการนำเสนอผลกำไรและขาดทุนจากหนี้สินทางการเงินที่เลือกกำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน ตามย่อหน้าที่ 5.6.1.2 5.6.5 ถึง 5.6.7 7.2.9 และย่อหน้าที่ ข5.6.5 ถึง ข5.6.20 โดยไม่ต้องถือปฏิบัติตามข้อกำหนดอื่น ๆ ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ หากกิจการเลือกที่จะปฏิบัติเฉพาะย่อหน้าเหล่านั้น กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงและให้การเปิดเผยที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 8.5 ถึง 8.6 (ดูย่อหน้าที่ 7.2.2 และ 7.2.10) อย่างต่อเนื่อง

7.1.3 กิจการต้องถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 4.1.3 และ 4.2.1 กับการรวมธุรกิจตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การรวมธุรกิจ โดยทันทีเป็นต้นไป

7.2 การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

7.2.1 เมื่อกิจการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้เป็นครั้งแรก กิจการมีทางเลือกสำหรับการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง ดังนี้

7.2.1.1 กิจการสามารถเลือกปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้แบบปรับปรุงย้อนหลังตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงการประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด เว้นแต่ที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 7.2.3 ถึง 7.2.21 และต้องไม่ปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้กับรายการที่ได้มีการตัดรายการแล้ว ณ วันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรก หรือ

7.2.1.2 กิจการสามารถเลือกปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้โดยปรับปรุงรายการผลกระทบสะสมที่เกิดจากการใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้เป็นครั้งแรกเป็นรายการปรับปรุงกับกำไรสะสม (หรือองค์ประกอบอื่นของส่วนของผู้ถือหุ้น (ตามความเหมาะสม)) ณ วันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรก ทั้งนี้ให้เปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว ทางเลือกการปรับปรุงกำไรสะสมใช้ปฏิบัติกับย่อหน้าที่ 7.2.3 ถึง 7.2.5 7.2.12 และ 7.2.17 เท่านั้น

7.2.2 ตามวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงตามย่อหน้าที่ 7.2.1 7.2.3 ถึง 7.2.21 วันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรก คือ วันที่กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้เป็นครั้งแรก และต้องเป็นวันแรกของรอบระยะเวลารายงานภายหลังการประกาศใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ การปฏิบัติในช่วงการเปลี่ยนแปลงสามารถเกี่ยวข้องกับวันที่เริ่มต้นใช้ครั้งแรกหนึ่งวันหรือมากกว่าหนึ่งวันสำหรับข้อกำหนดที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับวิธีการที่กิจการเลือกถือปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางการบัญชี

การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงสำหรับการจัดประเภทรายการและการวัดมูลค่า (บทที่ 4 และ 5)

7.2.3 ณ วันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรก กิจการอาจเลือกกำหนดให้ สินทรัพย์ทางการเงินวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.1.8

การเลือกกำหนดดังกล่าวต้องมาจากพื้นฐานข้อเท็จจริงและสถานการณ์ที่มีอยู่ ณ วันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรก การจัดประเภทรายการต้องมีการปรับย้อนหลัง ทั้งนี้กิจการอาจเลือกปรับปรุงรายการผลกระทบสะสมจากการจัดประเภทรายการดังกล่าวที่เกิดจากการใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชี ฉบับนี้เป็นครั้งแรก เป็นรายการปรับปรุงกับกำไรสะสม (หรือองค์ประกอบอื่นของส่วนของผู้ถือหุ้น (ตามความเหมาะสม)) ณ วันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรก ทั้งนี้ให้เปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

7.2.4 ณ วันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรก กิจการ

7.2.4.1 ต้องยกเลิกการเลือกกำหนดให้สินทรัพย์ทางการเงินวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนที่ได้เคยกำหนดไว้ในอดีต หากสินทรัพย์ทางการเงินนั้นไม่เข้าเงื่อนไขตามย่อหน้าที่ 4.1.8

7.2.4.2 อาจเลือกที่จะยกเลิกการเลือกกำหนดให้สินทรัพย์ทางการเงินวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนที่ได้เคยกำหนดไว้ในอดีต แม้ว่าสินทรัพย์ทางการเงินนั้นเข้าเงื่อนไขตามย่อหน้าที่ 4.1.8

การยกเลิกการกำหนดการแสดงรายการดังกล่าวต้องมาจากพื้นฐานข้อเท็จจริงและสถานการณ์ที่มีอยู่ ณ วันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรก การจัดประเภทรายการต้องมีการปรับย้อนหลัง ทั้งนี้กิจการอาจเลือกปรับปรุงรายการผลกระทบสะสมจากการจัดประเภทรายการดังกล่าวที่เกิดจากการใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้เป็นครั้งแรก เป็นรายการปรับปรุงกับกำไรสะสม ณ วันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรก ทั้งนี้ให้เปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว

7.2.5 ณ วันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรก กิจการ

7.2.5.1 อาจเลือกกำหนดให้หนี้สินทางการเงินวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.2.2.1

7.2.5.2 ต้องยกเลิกการเลือกกำหนดให้หนี้สินทางการเงินวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนหากเคยเลือกกำหนดให้การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกเข้าเงื่อนไขตามย่อหน้าที่ 4.2.2.1 และการเลือกกำหนดนั้นไม่เป็นไปตามเงื่อนไข ณ วันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรก

7.2.5.3 อาจเลือกที่จะยกเลิกการเลือกกำหนดให้หนี้สินทางการเงินวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนหากเคยเลือกกำหนดให้การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกเข้าเงื่อนไขตามย่อหน้าที่ 4.2.2.1 และการเลือกกำหนดนั้นเป็นไปตามเงื่อนไข ณ วันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรก

การเลือกกำหนดและการยกเลิกต้องมาจากพื้นฐานข้อเท็จจริงและสถานการณ์ที่มีอยู่ ณ วันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรก การจัดประเภทรายการต้องมีการปรับย้อนหลัง ทั้งนี้กิจการอาจเลือกปรับปรุงรายการผลกระทบสะสมจากการจัดประเภทรายการดังกล่าวที่เกิดจากการใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้เป็นครั้งแรก เป็นรายการปรับปรุงกับกำไรสะสม ณ วันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรก ทั้งนี้ให้เปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว

7.2.6 สำหรับการปรับปรุงการรับรู้รายได้หรือค่าใช้จ่ายดอกเบี้ยตามวิธีดอกเบี้ยที่แท้จริง กิจการมีทางเลือกดังนี้

7.2.6.1 หากกิจการไม่สามารถปฏิบัติตามได้ ในการปรับย้อนหลังตามวิธีดอกเบี้ยที่แท้จริง (ตามที่ได้นิยามไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด) กิจการต้องปฏิบัติตามดังนี้

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- 7.2.6.1.1 ให้ใช้มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงิน หรือหนี้สินทางการเงิน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานแต่ละรอบที่นำมาเปรียบเทียบเป็นมูลค่าตามบัญชีขั้นต้นของสินทรัพย์ทางการเงินนั้น หรือเป็นราคาทุนตัดจำหน่ายของหนี้สินทางการเงินถ้ากิจการปรับปรุงรายการในงวดก่อน และ
- 7.2.6.1.2 ให้ใช้มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงิน ณ วันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรก เป็นมูลค่าตามบัญชีขั้นต้นใหม่ของสินทรัพย์ทางการเงินหรือเป็นราคาทุนตัดจำหน่ายใหม่ของหนี้สินทางการเงิน ณ วันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรก
- 7.2.6.2 คำนวณอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง ณ วันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรก ดังนี้
- 7.2.6.2.1 สำหรับสัญญาที่เกิดขึ้นก่อนวันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรก กิจการสามารถคำนวณอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงจากกระแสเงินสดคงเหลือ โดยคำนวณจากกระแสเงินสดนับตั้งแต่วันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรก
- 7.2.6.2.2 สำหรับสัญญาที่เกิดขึ้นในหรือหลังจากวันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรกตามที่กำหนดในบทที่ 5 ของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้
- 7.2.7 หากกิจการวัดมูลค่าเงินลงทุนในตราสารทุนด้วยราคาทุนก่อนที่จะถือปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ (เดิมถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 105 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การบัญชีสำหรับเงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุน) สำหรับเงินลงทุนในตราสารทุนที่ไม่มีราคาเสนอซื้อขายในตลาดที่มีสภาพคล่องสำหรับตราสารที่เหมือนกัน (กล่าวคือ ข้อมูลระดับ 1) หรือสำหรับสินทรัพย์อนุพันธ์ และสินทรัพย์อนุพันธ์ที่มีความสัมพันธ์กับตราสารทุน และต้องมีการชำระหรือรับชำระโดยการส่งมอบตราสารทุนดังกล่าวที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุน หรือวิธีใดนอกเหนือจากมูลค่ายุติธรรม หรือไม่เคยบันทึกบัญชี สำหรับอนุพันธ์ดังกล่าวที่มีอยู่ ณ วันแรกที่ถือปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ กิจการต้องวัดมูลค่าเงินลงทุนหรือตราสารดังกล่าวด้วยมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรก ผลต่างระหว่างมูลค่าตามบัญชีเดิมและมูลค่ายุติธรรมต้องรับรู้ในกำไรสะสมต้นงวด (หรือองค์ประกอบอื่นของส่วนของผู้ถือหุ้น (ตามความเหมาะสม)) ของรอบระยะเวลารายงานที่รวมวันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรก
- 7.2.8 หากกิจการวัดมูลค่าหนี้สินอนุพันธ์ หรือหนี้สินอนุพันธ์ที่มีความสัมพันธ์กับตราสารทุนและต้องมีการชำระโดยการส่งมอบตราสารทุนดังกล่าวที่ไม่มีราคาเสนอซื้อขายในตลาดที่มีสภาพคล่องสำหรับตราสารที่เหมือนกัน (กล่าวคือ ข้อมูลระดับ 1) ด้วยราคาทุน หรือวิธีใดนอกเหนือจากมูลค่ายุติธรรม หรือไม่เคยบันทึกบัญชี สำหรับอนุพันธ์ดังกล่าวที่มีอยู่ ณ วันแรกที่ถือปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ กิจการต้องวัดมูลค่าหนี้สินอนุพันธ์ดังกล่าวด้วยมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรก ผลต่างระหว่างมูลค่าตามบัญชีเดิมและมูลค่า

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ยุติธรรมต้องรับรู้ในกำไรสะสมต้นงวดในรอบระยะเวลาบัญชีที่รวมวันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรก

- 7.2.9 ณ วันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรก กิจการต้องพิจารณาจากข้อเท็จจริงและสถานการณ์ที่มีอยู่ ณ วันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรกว่าวิธีการตามที่กล่าวในย่อหน้าที่ 5.6.5 จะก่อให้เกิดหรือขยายการจับคู่อย่างไม่เหมาะสมทางการบัญชี ในกำไรหรือขาดทุนหรือไม่ หากทำให้เกิดหรือขยายการจับคู่อย่างไม่เหมาะสมทางการบัญชี กิจการต้องนำแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้มาถือปฏิบัติย้อนหลัง
- 7.2.9ก ณ วันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรก กิจการอาจเลือกกำหนดให้สัญญาที่มีอยู่ ณ วันที่ดังกล่าว ตามย่อหน้าที่ 2.5 เฉพาะเมื่อกิจการเลือกกำหนดให้สัญญาที่คล้ายคลึงกันทุกสัญญา การเปลี่ยนแปลงในสินทรัพย์สุทธิที่เกิดขึ้นจากการเลือกกำหนดดังกล่าวให้รับรู้ในกำไรสะสม ณ วันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรก
- 7.2.10 ถึงแม้ว่าจะมีข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 7.2.1 กิจการที่ถือปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดประเภทรายการและการวัดมูลค่าตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ (ซึ่งรวมถึงข้อกำหนดที่เกี่ยวกับการวัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่ายสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินและการด้อยค่าตามที่กล่าวในหมวดที่ 5.4 และ 5.5) ต้องเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.35 ณ แต่ไม่จำเป็นต้องปรับปรุงรายการในงวดก่อนย้อนหลัง กิจการอาจปรับปรุงรายการในงวดก่อนย้อนหลัง ก็ต่อเมื่อสามารถทำได้โดยปราศจากการเข้าใจถึงปัญหาหลังจากที่เหตุการณ์ได้เกิดขึ้นแล้ว หากกิจการไม่ปรับปรุงรายการในงวดก่อนย้อนหลัง กิจการต้องรับรู้ผลต่างระหว่างมูลค่าตามบัญชีเดิมและมูลค่าตามบัญชี ณ ต้นงวดของรอบปีบัญชีที่รวมวันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรก ในกำไรสะสมต้นงวด (หรือองค์ประกอบอื่นของส่วนของผู้ถือหุ้น (ตามความเหมาะสม)) ของรอบปีบัญชีที่รวมวันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรก อย่างไรก็ตาม หากกิจการปรับปรุงรายการในงวดก่อนย้อนหลัง งบการเงินที่ปรับปรุงต้องสะท้อนข้อกำหนดทั้งหมดของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้
- 7.2.11 หากกิจการจัดทำรายงานทางการเงินระหว่างกาลตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 34 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การรายงานทางการเงินระหว่างกาล กิจการไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้กับงวดระหว่างกาลงวดก่อนวันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรก หากกิจการไม่สามารถปฏิบัติตามได้ (ดังที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด)

การด้อยค่า (หมวดที่ 5.5)

- 7.2.12 เมื่อกิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการด้อยค่าในหมวดที่ 5.5 ของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้เป็นครั้งแรก กิจการมีทางเลือกการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง ดังนี้

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- 7.2.12.1 ถือปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการด้อยค่าในหมวดที่ 5.5 โดยปรับปรุงย้อนหลังตามข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาดตามย่อหน้าที่ 7.2.10 และ 7.2.13 ถึง 7.2.15 หรือ
- 7.2.12.2 นอกเหนือจากข้อกำหนดการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงตามที่กล่าวในย่อหน้าที่ 7.2.13 ถึง 7.2.15 กิจการอาจเลือกปรับปรุงผลกระทบสะสมเกี่ยวกับการด้อยค่าจากการถือปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้เป็นครั้งแรก โดยรับรู้ผลกระทบสะสมดังกล่าวเป็นรายการปรับปรุงกับกำไรสะสม ณ วันแรกที่ถือปฏิบัติ ทั้งนี้กิจการต้องเปิดเผยการเลือกทางเลือกนี้ หรือ
- 7.2.12.3 หากการปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการด้อยค่าในหมวดที่ 5.5 ของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้เป็นครั้งแรก ทำให้กิจการต้องรับรู้ค่าเผื่อผลขาดทุน ณ วันแรกที่ถือปฏิบัติสูงกว่าค่าเผื่อผลขาดทุนตามนโยบายการบัญชีเดิมของกิจการ กิจการอาจเลือกรับรู้ผลกระทบสะสมจากการเปลี่ยนแปลง ณ วันแรกที่ถือปฏิบัติในกำไรหรือขาดทุนตามวิธีเส้นตรงภายในระยะเวลาไม่เกิน 3 ปีนับจากวันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรก ทั้งนี้กิจการต้องเปิดเผยการเลือกทางเลือกนี้ และเปิดเผยจำนวนผลกระทบสะสมของค่าเผื่อผลขาดทุนที่ยังไม่ได้รับรู้ และที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนในงวดปัจจุบันทุกวันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน
- 7.2.13 ณ วันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรก กิจการต้องใช้ข้อมูลสนับสนุนและสมเหตุสมผลที่สามารถหาได้โดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไปที่จะกำหนดความเสี่ยงด้านเครดิต ณ วันที่เครื่องมือทางการเงินมีการรับรู้เมื่อเริ่มแรก (หรือ ณ วันที่กิจการเป็นคู่สัญญาที่ไม่สามารถยกเลิกสัญญาได้ สำหรับภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อและสัญญาค้ำประกันทางการเงิน ตามย่อหน้าที่ 5.5.7) และเปรียบเทียบความเสี่ยงข้างต้นกับความเสี่ยงด้านเครดิต ณ วันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรก
- อย่างไรก็ตาม กิจการสามารถใช้วิธีการพิจารณาความเสี่ยงด้านเครดิตล่าสุดที่กิจการใช้อยู่ก่อนวันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรก และใช้ข้อมูลสนับสนุนและสมเหตุสมผลที่สามารถหาได้โดยไม่ต้องใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป ในการกำหนดความเสี่ยงด้านเครดิตเสมือนเริ่มแรกเพื่อทดแทนความเสี่ยงด้านเครดิต ณ วันที่เครื่องมือทางการเงินมีการรับรู้เมื่อเริ่มแรก (หรือ ณ วันที่กิจการเป็นคู่สัญญาที่ไม่สามารถยกเลิกสัญญาได้ สำหรับภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อและสัญญาค้ำประกันทางการเงิน)
- 7.2.14 เมื่อพิจารณาว่าความเสี่ยงด้านเครดิตมีการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญนับจากวันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกหรือไม่ กิจการที่อาจปฏิบัติดังนี้
- 7.2.14.1 ปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 5.5.11 และย่อหน้าที่ ข5.5.22 ถึง ข5.5.24 และ

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- 7.2.14.2 ปฏิบัติตามข้อสันนิษฐานที่สามารถโต้แย้งได้ตามย่อหน้าที่ 5.5.12 สำหรับการค้างชำระการจ่ายเงินตามสัญญาเกินกว่า 30 วัน หากกิจการจะนำข้อกำหนดเกี่ยวกับการด้อยค่ามาถือปฏิบัติ โดยระบุว่าการเพิ่มขึ้นของความเสี่ยงด้านเครดิตอย่างมีนัยสำคัญตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของเครื่องมือทางการเงิน โดยอาศัยข้อมูลการค้างชำระเกินกำหนดเป็นเกณฑ์
- 7.2.15 ณ วันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรก หากการพิจารณาว่าการเพิ่มขึ้นของความเสี่ยงด้านเครดิตอย่างมีนัยสำคัญตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกหรือไม่ จะใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป กิจการต้องรับรู้ค่าเผื่อผลขาดทุนด้วยจำนวนเงินเท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ ณ แต่ละวันที่รายงานจนกว่าเครื่องมือทางการเงินดังกล่าวถูกตัดรายการ (เว้นแต่เครื่องมือทางการเงินนั้นมีความเสี่ยงด้านเครดิตต่ำ ณ วันที่รายงาน ให้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 7.2.14.1)

การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงสำหรับการบัญชีป้องกันความเสี่ยง (บทที่ 6)

- 7.2.16 เมื่อกิจการถือปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้เป็นครั้งแรก สำหรับการบริหารความเสี่ยงแบบพลวัต (dynamic risk management) กิจการอาจถือปฏิบัติตามแนวทางที่ปฏิบัติอยู่ต่อไป หรือแนวทางปฏิบัติอื่นแทนข้อกำหนดในบทที่ 6 ของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ โดยต้องปฏิบัติตามความสัมพันธ์ของการบริหารความเสี่ยงแบบพลวัตทั้งหมด

โดยทั่วไปการบริหารความเสี่ยงแบบพลวัตได้ (dynamic risk management) จะมีลักษณะดังต่อไปนี้

- 7.2.16.1 เป็นการบริหารความเสี่ยงของกลุ่มสินทรัพย์ทางการเงินที่ฐานะเปิดต่อความเสี่ยง มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา (open portfolio) โดยมีการเพิ่มขึ้นของฐานะเปิดต่อความเสี่ยงใหม่ ๆ อย่างสม่ำเสมอ และฐานะเปิดต่อความเสี่ยงที่มีอยู่นั้นได้หมดไป และ
- 7.2.16.2 เมื่อรูปแบบของความเสี่ยงของกลุ่มสินทรัพย์ทางการเงินนั้นมีการเปลี่ยนแปลงไป การบริหารความเสี่ยงก็จะถูกปรับเปลี่ยนอย่างสม่ำเสมอเพื่อตอบสนองต่อฐานะความเสี่ยงสุทธิที่เปลี่ยนแปลงไป

นอกจากนี้ การบริหารความเสี่ยงแบบพลวัต (dynamic risk management) อาจมีลักษณะบางประการดังต่อไปนี้

- 7.2.16.3 สำหรับการบริหารความเสี่ยงอัตราดอกเบี้ย อาจมีวัตถุประสงค์เพื่อรักษารายได้ดอกเบี้ยสุทธิจากกลุ่มสินทรัพย์ทางการเงินที่ฐานะเปิดต่อความเสี่ยง มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา (open portfolio) ให้อยู่ในช่วงเป้าหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งผันแปรไปตามอัตราดอกเบี้ยตลาด
- 7.2.16.4 การบริหารความเสี่ยงทางการเงินที่อาจนำมาใช้กับกลุ่มสินทรัพย์ทางการเงินที่ฐานะเปิดต่อความเสี่ยงมีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา (open portfolio) ที่มีฐานะ

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

เปิดต่อความเสี่ยงที่อ้างอิงจากประมาณการของปริมาณ และ/หรือ ช่วงเวลาของกระแสเงินสด (ตัวอย่างเช่น ฐานะเปิดต่อความเสี่ยงที่อ้างอิงกับพฤติกรรม)

- 7.2.16.5 กลุ่มสินทรัพย์ทางการเงินที่บริหารจัดการนั้นมีเพียงความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากฐานะเปิดต่อความเสี่ยงจากแหล่งภายนอกกิจการเท่านั้น
- 7.2.17 กิจการต้องถือปฏิบัติข้อกำหนดของการบัญชีป้องกันความเสี่ยงของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้แบบเปลี่ยนทันที เว้นแต่ที่ได้กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 7.2.21
- 7.2.18 ในการถือปฏิบัติตามการบัญชีป้องกันความเสี่ยงนับจากวันที่เริ่มต้นการปฏิบัติตามข้อกำหนดของการบัญชีป้องกันความเสี่ยงตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ เงื่อนไขทั้งหมดต้องเข้าเงื่อนไขการบัญชีป้องกันความเสี่ยง ณ วันดังกล่าว
- 7.2.19 ในกรณีที่กิจการมีการป้องกันความเสี่ยงก่อนวันที่ถือปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้เป็นครั้งแรก และการป้องกันความเสี่ยงดังกล่าวเป็นไปตามเงื่อนไขของการบัญชีป้องกันความเสี่ยงตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ (ดูย่อหน้าที่ 6.4.1) หลังจากที่คำนึงถึงการปรับสมดุลของความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงในช่วงการเปลี่ยนแปลงแล้ว (ดูย่อหน้าที่ 7.2.20.2) กิจการสามารถใช้การบัญชีป้องกันความเสี่ยงตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ต่อไปได้
- นอกเหนือจากข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 7.2.20 ถึง 7.2.21 หากการป้องกันความเสี่ยงใดเป็นไปตามเงื่อนไขของการบัญชีป้องกันความเสี่ยงตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ ณ วันที่ถือปฏิบัติเป็นครั้งแรก ให้กิจการปรับปรุงรายการผลกระทบสะสมที่เกิดจากการใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้เป็นครั้งแรก ดังนี้
- 7.2.19.1 สำหรับการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรม ให้รับรู้ผลกระทบสะสมเป็นรายการปรับปรุงกับกำไรสะสม ณ วันแรกที่น่าแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้มาถือปฏิบัติ
- 7.2.19.2 สำหรับการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดและการป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิของหน่วยงานต่างประเทศ
- 7.2.19.2.1 ผลกระทบสะสมจากการป้องกันความเสี่ยงส่วนที่มีประสิทธิภาพ ให้ถือเป็นรายการปรับปรุงกับองค์ประกอบอื่นของส่วนของผู้ถือหุ้น ณ วันแรกที่น่าแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้มาถือปฏิบัติ
- 7.2.19.2.2 ผลกระทบสะสมจากการป้องกันความเสี่ยงส่วนที่ไม่มีประสิทธิภาพ ให้ถือเป็นรายการปรับปรุงกับกำไรสะสม ณ วันแรกที่น่าแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้มาถือปฏิบัติ
- 7.2.20 ณ วันแรกถือปฏิบัติตามการบัญชีป้องกันความเสี่ยงตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้
- 7.2.20.1 กิจการอาจเริ่มใช้ข้อกำหนดของการบัญชีป้องกันความเสี่ยงตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ในเวลาเดียวกับที่กิจการยุติการปฏิบัติตามข้อกำหนดการบัญชีป้องกันความเสี่ยงที่ใช้อยู่เดิม และ

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- 7.2.20.2 กิจการต้องพิจารณาอัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยงตามข้อกำหนดการบัญชีป้องกันความเสี่ยงที่ใช้อยู่เดิมเป็นจุดเริ่มต้นในการปรับสมดุลอัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยงของความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงที่ยังคงอยู่ (ถ้าสามารถปฏิบัติได้) ผลกำไรหรือขาดทุนจากการปรับสมดุลดังกล่าวต้องรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน
- 7.2.21 นอกเหนือจากการถือปฏิบัติแบบเปลี่ยนทันทีเกี่ยวกับการบัญชีป้องกันความเสี่ยงตามที่กำหนดในแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้
- 7.2.21.1 กิจการต้องนำการบัญชีสำหรับมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือกย่อหน้าที่ 6.5.15 มาถือปฏิบัติแบบปรับย้อนหลัง หากตามแนวทางที่ใช้อยู่เดิม เฉพาะเมื่อการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าที่แท้จริงของสิทธิเลือกมีการเลือกกำหนดให้เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงในความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยง การปรับย้อนหลังให้ถือปฏิบัติเฉพาะกับความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงที่มีอยู่ ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลาบัญชีที่นำมาเปรียบเทียบแรกสุดหรือเมื่อมีการเลือกกำหนดภายหลัง
- 7.2.21.2 กิจการอาจนำการบัญชีสำหรับองค์ประกอบราคาล่วงหน้าของสัญญาฟอร์เวิร์ดตามย่อหน้าที่ 6.5.16 มาถือปฏิบัติแบบปรับย้อนหลัง หากตามแนวทางที่ใช้อยู่เดิม เฉพาะเมื่อการเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบราคาปัจจุบันของสัญญาฟอร์เวิร์ดมีการเลือกกำหนดให้เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงในความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยง การปรับย้อนหลังให้ถือปฏิบัติเฉพาะกับความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงที่มีอยู่ ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลาบัญชีที่นำมาเปรียบเทียบแรกสุดหรือเมื่อมีการเลือกกำหนดภายหลัง นอกจากนี้ หากกิจการเลือกปรับย้อนหลังสำหรับการบัญชีดังกล่าว การปรับย้อนหลังนี้ต้องถือปฏิบัติกับความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงทั้งหมดซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขการเลือกดังกล่าว (เช่น การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงนี้ไม่มีทางเลือกข้างต้นสำหรับปฏิบัติเป็นรายความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงได้ การบัญชีสำหรับส่วนต่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (ดูย่อหน้าที่ 6.5.16) อาจถือปฏิบัติโดยปรับย้อนหลังสำหรับความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงซึ่งมีอยู่ ณ วันเริ่มต้นของรอบระยะเวลาบัญชีที่นำมาเปรียบเทียบแรกสุดหรือเมื่อมีการเลือกกำหนดภายหลัง
- 7.2.21.3 กิจการต้องถือปฏิบัติแบบย้อนหลังสำหรับข้อกำหนดตามย่อหน้าที่ 6.5.6 ที่ว่าเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงไม่ถือว่าหมดอายุหรือยกเลิก หากมีลักษณะดังต่อไปนี้
- 7.2.21.3.1 ผลทางกฎหมายหรือข้อบังคับ หรือผลจากการออกกฎหมายหรือข้อบังคับทำให้คู่สัญญาของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงตกลงกันให้คู่สัญญาหักบัญชีไม่ว่าจะหนึ่งรายหรือหลายรายเข้ามาเป็นคู่สัญญาใหม่ของแต่ละฝ่ายแทนที่คู่สัญญาเดิม และ

7.2.21.3.2 การเปลี่ยนแปลงอื่น (ถ้ามี) ในเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง ให้จำกัดเพียงเท่าที่จำเป็นเพื่อทำให้เกิดการทดแทนคู่สัญญาดังกล่าว

บทที่ 8 การเปิดเผยข้อมูล

ประเภทของเครื่องมือทางการเงินและระดับของการเปิดเผยข้อมูล

8.1 ในกรณีที่แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลตามประเภทของเครื่องมือทางการเงิน กิจการต้องจัดกลุ่มเครื่องมือทางการเงินเป็นประเภทต่างๆ ให้เหมาะสมกับลักษณะของข้อมูลที่เปิดเผย และคำนึงถึงลักษณะของเครื่องมือทางการเงินดังกล่าวด้วย กิจการต้องให้ข้อมูลที่เพียงพอ เพื่อให้สามารถกระทบยอดกับรายการรายบรรทัดที่แสดงรายการในงบแสดงฐานะการเงินได้

ความมีนัยสำคัญของเครื่องมือทางการเงินต่อฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน

8.2 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินความมีนัยสำคัญของเครื่องมือทางการเงินต่อฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน

งบแสดงฐานะการเงิน

ประเภทของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน

8.3 กิจการต้องเปิดเผยมูลค่าตามบัญชีของเครื่องมือทางการเงินแต่ละประเภทในงบแสดงฐานะการเงินหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน ตามที่กำหนดในแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ ดังต่อไปนี้

8.3.1 สินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน โดยให้แยกแสดงระหว่าง (1) สินทรัพย์ทางการเงินที่กิจการกำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกหรือในภายหลังตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.7.1 และ (2) เงินลงทุนในหลักทรัพย์เพื่อค้าและสินทรัพย์ทางการเงินที่กำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามที่กำหนดในแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้

8.3.2 หนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน โดยให้แยกแสดงระหว่าง (1) หนี้สินทางการเงินที่กิจการกำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกหรือในภายหลังตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.7.1 และ (2) หนี้สินทางการเงินที่เป็นไปตามคำนิยามการถือไว้เพื่อค้าในแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- 8.3.3 สินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย
  - 8.3.4 หนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย
  - 8.3.5 สินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น โดยให้แยกแสดงระหว่าง (1) เงินลงทุนในตราสารหนี้ และ (2) เงินลงทุนในตราสารทุน ตามที่กำหนดในแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้
- 8.4 ในกรณีที่กิจการกำหนดให้สินทรัพย์ทางการเงิน (หรือกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงิน) วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน แทนการวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นหรือราคาทุนตัดจำหน่าย กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้
- 8.4.1 ฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิตของสินทรัพย์ทางการเงิน (หรือกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงิน) (ดูย่อหน้าที่ 8.30.1) ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน
  - 8.4.2 จำนวนเงินของฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิตที่ลดลงจากอนุพันธ์ด้านเครดิตที่เกี่ยวข้องหรือเครื่องมือทางการเงินที่คล้ายคลึงกัน (ดูย่อหน้าที่ 8.30.2)
  - 8.4.3 จำนวนเงินของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงิน (หรือกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงิน) ในระหว่างรอบระยะเวลารายงานและผลสะสมของการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตของสินทรัพย์ทางการเงิน จำนวนเงินดังกล่าวสามารถกำหนดตามข้อใดข้อหนึ่งต่อไปนี้
    - 8.4.3.1 จำนวนเงินของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงิน ซึ่งไม่ได้เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของสถานะตลาดที่ทำให้เกิดความเสี่ยงด้านตลาด หรือ
    - 8.4.3.2 จำนวนเงินซึ่งกำหนดโดยวิธีการอื่นซึ่งกิจการเชื่อว่าแสดงถึงจำนวนเงินของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินอันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงความเสี่ยงด้านเครดิตของสินทรัพย์ได้อย่างเที่ยงธรรมมากกว่า
  - 8.4.4 จำนวนเงินของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของอนุพันธ์ด้านเครดิตที่เกี่ยวข้องหรือเครื่องมือทางการเงินที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งเกิดขึ้นในระหว่างรอบระยะเวลารายงานและผลสะสมของการเปลี่ยนแปลงนับตั้งแต่วันที่กิจการกำหนดให้สินทรัพย์ทางการเงินวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน
- 8.5 ในกรณีที่กิจการกำหนดให้หนี้สินทางการเงินวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.2.2 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และต้องแสดงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินดังกล่าวในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น (ดูย่อหน้าที่ 5.6.5) กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- 8.5.1 ผลสะสมของจำนวนเงินของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของหนี้สินทางการเงิน ซึ่งเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินดังกล่าว (ดูย่อหน้าที่ 5.6.13 ถึง 5.6.20 สำหรับแนวทางการพิจารณาผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สิน)
  - 8.5.2 ความแตกต่างระหว่างมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินทางการเงินและมูลค่าที่กิจการต้องจ่ายชำระตามสัญญาแก่ผู้ถือครองภาระผูกพัน ณ วันครบกำหนดสัญญา
  - 8.5.3 การโอนผลสะสมของกำไรหรือขาดทุนภายในส่วนของผู้ถือหุ้นในระหว่างรอบระยะเวลา รายงาน รวมทั้งเหตุผลของการโอนดังกล่าว
  - 8.5.4 จำนวนเงินที่แสดงในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น (ถ้ามี) ซึ่งรับรู้เมื่อมีการตัดรายการสำหรับหนี้สินที่ถูกตัดรายการในระหว่างรอบระยะเวลา รายงาน
- 8.5ก ในกรณีที่กิจการกำหนดให้หนี้สินทางการเงินวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.2.2 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และต้องแสดงการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมทั้งหมดของหนี้สินดังกล่าว (รวมถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สิน) ในกำไรหรือขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ 5.6.5 และ 5.6.6) กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้
- 8.5ก.1 จำนวนเงินของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของหนี้สินทางการเงิน ในระหว่างรอบระยะเวลา รายงานและผลสะสมของการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินดังกล่าว (ดูย่อหน้าที่ 5.6.13 ถึง 5.6.20 สำหรับแนวทางการพิจารณาผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สิน) และ
  - 8.5ก.2 ความแตกต่างระหว่างมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินทางการเงินและมูลค่าที่กิจการต้องจ่ายตามสัญญาแก่ผู้ถือครองภาระผูกพัน ณ วันครบกำหนดสัญญา
- 8.6 นอกจากนี้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้
- 8.6.1 คำอธิบายอย่างละเอียดของวิธีที่กิจการใช้เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 8.4.3 8.5.1 และ 8.5ก.1 และย่อหน้าที่ 5.6.5.1 รวมถึงคำอธิบายเหตุผลที่วิธีการดังกล่าวมีความเหมาะสม
  - 8.6.2 ในกรณีที่กิจการเชื่อว่า การเปิดเผยข้อมูลไม่ว่าจะในงบแสดงฐานะการเงินหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงินเพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 8.4.3 8.5.1 หรือ 8.5ก.1 หรือย่อหน้าที่ 5.6.5.1 ไม่แสดงการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินอันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตอย่างเที่ยงธรรม กิจการต้องเปิดเผยเหตุผลซึ่งนำไปสู่ข้อสรุปดังกล่าวและปัจจัยที่กิจการเชื่อว่าเกี่ยวข้องด้วย
  - 8.6.3 คำอธิบายอย่างละเอียดของวิธีการที่กิจการใช้ในการพิจารณาว่าการแสดงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

จะก่อให้เกิดหรือเพิ่มการจับคู่อย่างไม่เหมาะสมทางการบัญชีของกำไรหรือขาดทุน หรือไม่ (ดูย่อหน้าที่ 5.6.5 และ 5.6.6) หากกิจการต้องแสดงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินในกำไรหรือขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ 5.6.6) กิจการต้องเปิดเผยคำอธิบายอย่างละเอียดของความสัมพันธ์เชิงเศรษฐกิจตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.6.6 ด้วย

การจัดประเภทรายการใหม่

- 8.7ก หากในรอบระยะเวลารายงานปัจจุบันหรือรอบระยะเวลารายงานก่อนหน้า กิจการจัดประเภทรายการใหม่สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินใด ๆ ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.4.1 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลสำหรับแต่ละเหตุการณ์ดังต่อไปนี้
- 8.7ก.1 วันที่จัดประเภทรายการใหม่
- 8.7ก.2 คำอธิบายเชิงคุณภาพของผลกระทบต่องบการเงินของกิจการ
- 8.7ก.3 จำนวนเงินที่จัดประเภทรายการใหม่ ทั้งเข้าและออกในแต่ละประเภท
- 8.7ข สำหรับแต่ละรอบระยะเวลารายงานภายหลังการจัดประเภทรายการใหม่จนกระทั่งการตัดรายการกิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้สำหรับสินทรัพย์ที่ถูกจัดประเภทรายการใหม่ออกจากประเภทหลักทรัพย์เพื่อค้า ไปเป็นประเภทที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่ายหรือมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.4.1
- 8.7ข.1 อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงที่กำหนด ณ วันที่จัดประเภทรายการใหม่ และ
- 8.7ข.2 ดอกเบี้ยรับที่กิจการรับรู้
- 8.7ค ตั้งแต่วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานประจำปีล่าสุด หากกิจการจัดประเภทรายการใหม่สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินออกจากประเภทหลักทรัพย์เพื่อขายไปเป็นประเภทตราสารหนี้ที่จะถือจนครบกำหนด หรือออกจากประเภทหลักทรัพย์เพื่อค้าไปเป็นประเภทตราสารหนี้ที่จะถือจนครบกำหนดหรือหลักทรัพย์เพื่อขาย กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้
- 8.7ค.1 มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงิน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน และ
- 8.7ค.2 ผลกำไรหรือขาดทุนจากมูลค่ายุติธรรมที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนหรือกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในระหว่างรอบระยะเวลารายงานที่จะเกิดขึ้น หากสินทรัพย์ทางการเงินนั้นไม่ถูกจัดประเภทรายการใหม่
- 8.7ง กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลสำหรับการขายหรือการโอนเปลี่ยนประเภทตราสารหนี้ที่จะถือจนครบกำหนดในหมายเหตุประกอบงบการเงิน ดังต่อไปนี้
- 8.7ง.1 จำนวนต้นทุนตัดจำหน่ายของหลักทรัพย์ที่มีการขายหรือการโอนเปลี่ยน
- 8.7ง.2 จำนวนรวมของรายการกำไรหรือขาดทุนสุทธิที่เกิดขึ้น
- 8.7ง.3 จำนวนรวมของรายการกำไรหรือขาดทุนสุทธิที่ยังไม่เกิดขึ้น

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- 8.7ง.4 สถานการณ์อาจทำให้กิจการต้องเปลี่ยนความตั้งใจที่จะถือตราสารหนี้ไปจนครบกำหนดโดยที่ไม่จำเป็นต้องทบทวนความตั้งใจที่จะถือตราสารหนี้รายการอื่นไปจนครบกำหนด ตามย่อหน้าที่ 4.1.5 ของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ ที่ทำให้กิจการขายหรือโอนเปลี่ยนตราสารหนี้

การหักกลบลินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน

- 8.8ก การเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้าที่ 8.8ข ถึง 8.8จ เป็นข้อกำหนดเพิ่มเติมในการเปิดเผยข้อมูลอื่น ๆ ของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ และให้ถือปฏิบัติสำหรับเครื่องมือทางการเงินที่รับรู้ทุกรายการแล้วซึ่งหักกลบลบหนี้ได้ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน นอกจากนี้ การเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวถือปฏิบัติกับเครื่องมือทางการเงินที่รับรู้แล้วและอยู่ภายใต้ข้อตกลงหลักของการหักกลบลบหนี้ที่มีผลบังคับใช้หรือข้อตกลงที่คล้ายคลึงกัน โดยไม่คำนึงว่ารายการดังกล่าวหักกลบลบหนี้ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 หรือไม่
- 8.8ข กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่ช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินผลกระทบหรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากข้อตกลงการหักกลบลบหนี้ที่มีต่อฐานะการเงินของกิจการ ซึ่งรวมถึงผลกระทบหรือผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นของสิทธิในการหักกลบลบหนี้ที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ทางการเงินที่รับรู้และหนี้สินทางการเงินที่รับรู้ของกิจการซึ่งอยู่ภายใต้ขอบเขตของย่อหน้าที่ 8.8ก
- 8.8ค เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในย่อหน้าที่ 8.8ข กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณแยกจากกันสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่รับรู้และหนี้สินทางการเงินที่รับรู้ ซึ่งอยู่ภายใต้ขอบเขตของย่อหน้าที่ 8.8ก ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ดังต่อไปนี้
- 8.8ค.1 จำนวนเงินขั้นต้น (gross amount) ของสินทรัพย์ทางการเงินที่รับรู้และหนี้สินทางการเงินที่รับรู้
- 8.8ค.2 จำนวนเงินที่หักกลบลบหนี้ได้ตามเงื่อนไขในย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน เมื่อคำนวณจำนวนเงินสุทธิที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงิน
- 8.8ค.3 จำนวนเงินสุทธิที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงิน
- 8.8ค.4 จำนวนเงินที่อยู่ภายใต้ข้อตกลงหลักของการหักกลบลบหนี้ที่มีผลบังคับใช้หรือข้อตกลงที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งไม่ได้นำมารวมอยู่ในย่อหน้าที่ 8.8ค.2 ซึ่งรวมถึง
- 8.8ค.4.1 จำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงินที่รับรู้ ซึ่งไม่เป็นไปตามเงื่อนไขของการหักกลบลบหนี้บางข้อหรือทุกข้อในย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 และ
- 8.8ค.4.2 จำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับหลักประกันทางการเงิน (รวมถึงหลักประกันเงินสด) และ

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

8.8ค.5 จำนวนเงินสุทธิหลังหักจำนวนเงินในย่อหน้าที่ 8.8ค.4 จากจำนวนเงินในย่อหน้าที่ 8.8ค.3 ข้างต้น

ข้อมูลที่กำหนดในย่อหน้านี้ต้องแสดงในรูปแบบตาราง แยกระหว่างสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน เว้นแต่การแสดงด้วยรูปแบบอื่นเหมาะสมกว่า

- 8.8ง จำนวนเงินรวมที่เปิดเผยตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.8ค.4 สำหรับเครื่องมือทางการเงินหนึ่ง ต้องไม่เกินกว่าจำนวนเงินที่เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 8.8ค.3 สำหรับเครื่องมือทางการเงินนั้น
- 8.8จ กิจการต้องเปิดเผยคำอธิบายเกี่ยวกับสิทธิในการหักกลบที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ทางการเงินที่รับรู้และหนี้สินทางการเงินที่รับรู้ของกิจการ ซึ่งอยู่ภายใต้ข้อตกลงหลักของการหักกลบที่มีผลบังคับใช้และข้อตกลงที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งเปิดเผยตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.8ค.4 รวมถึงลักษณะของสิทธิเหล่านั้นด้วย
- 8.8ฉ หากข้อมูลที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.8ข ถึง 8.8จ ถูกเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินมากกว่าหนึ่งข้อ กิจการต้องอ้างอิงระหว่างหมายเหตุประกอบงบการเงินเหล่านั้นด้วย

หลักประกัน

- 8.9 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลทุกข้อต่อไปนี้
- 8.9.1 มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ทางการเงินที่กิจการนำไปวางเป็นหลักประกันสำหรับหนี้สินหรือหนี้สินที่อาจเกิดขึ้น รวมถึงจำนวนเงินดังกล่าวที่จัดประเภทรายการใหม่ตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 3.2.23.1 และ
- 8.9.2 ข้อกำหนดและเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการวางหลักประกัน
- 8.10 ในกรณีที่กิจการถือครองหลักประกัน (ไม่ว่าจะเป็นสินทรัพย์ทางการเงินหรือไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงิน) และมีสิทธิในการนำหลักประกันไปขายหรือวางเป็นประกันต่ออีกทอดหนึ่ง โดยที่เจ้าของหลักประกันนั้นไม่ได้ผิดสัญญา กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลทุกข้อต่อไปนี้
- 8.10.1 มูลค่ายุติธรรมของหลักประกันที่กิจการถือครอง
- 8.10.2 มูลค่ายุติธรรมของหลักประกันที่นำไปขายหรือวางเป็นประกันต่ออีกทอดหนึ่ง และเปิดเผยว่ากิจการมีภาระผูกพันที่จะต้องส่งคืนหลักประกันหรือไม่ และ
- 8.10.3 ข้อกำหนดและเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักประกัน

บัญชีค่าเผื่อผลขาดทุนด้านเครดิต

- 8.11ก มูลค่าตามบัญชีของตราสารหนี้เผื่อขาย จะไม่ลดมูลค่าลงด้วยค่าเผื่อผลขาดทุน และกิจการต้องไม่แสดงค่าเผื่อผลขาดทุนแยกต่างหากในงบแสดงฐานะการเงินเป็นยอดหักมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ทางการเงิน อย่างไรก็ตาม กิจการต้องเปิดเผยค่าเผื่อผลขาดทุนในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

เครื่องมือทางการเงินแบบผสมซึ่งประกอบด้วยอนุพันธ์แฝงหลายรายการ

- 8.12 ในกรณีที่กิจการออกเครื่องมือทางการเงินซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบของหนี้สินและ ส่วนของเจ้าของ (ดูย่อหน้าที่ 28 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการ เครื่องมือทางการเงิน) และเครื่องมือทางการเงินนั้นประกอบด้วยอนุพันธ์แฝงหลายรายการซึ่ง มูลค่าของอนุพันธ์แฝงเหล่านั้นมีความสัมพันธ์กัน (เช่น ตราสารหนี้แปลงสภาพที่ให้สิทธิผู้ออกใน การเรียกคืนก่อนกำหนด) กิจการต้องเปิดเผยการคงอยู่ของลักษณะเหล่านั้น

การผิดสัญญาและการละเมิดสัญญา

- 8.13 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลทุกข้อต่อไปนี้ สำหรับเงินกู้ยืมที่รับรู้ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน
- 8.13.1 รายละเอียดของการผิดสัญญาเกี่ยวกับเงินต้น ดอกเบี้ย เงินสดหรือสินทรัพย์อื่น ที่สำรองไว้เพื่อชำระหนี้สิน (sinking fund) หรือข้อกำหนดในการไถ่ถอนเงินกู้ยืม ดังกล่าว ที่เกิดขึ้นในระหว่างรอบระยะเวลารายงาน
- 8.13.2 มูลค่าตามบัญชีของเงินกู้ยืมที่ผิดสัญญา ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน และ
- 8.13.3 เปิดเผยว่ากิจการได้แก้ไขการผิดสัญญาหรือมีการเจรจาปรับเงื่อนไขของเงินกู้ยืมใหม่ หรือไม่ ก่อนที่จะได้รับอนุมัติให้ออกงบการเงิน
- 8.14 ในกรณีที่กิจการมีการละเมิดเงื่อนไขข้อตกลงการกู้ยืม นอกเหนือจากที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.13 ในระหว่างรอบระยะเวลารายงาน และการละเมิดดังกล่าวอนุญาตให้ผู้ให้กู้ยืมเรียกร้องให้กิจการ จ่ายชำระหนี้คืนเร็วขึ้น กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลในลักษณะเดียวกันกับที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.13 (เว้นแต่การละเมิดดังกล่าวจะได้รับการแก้ไขแล้ว หรือมีการเจรจาปรับเงื่อนไขของเงิน กู้ยืมใหม่ ก่อนหรือ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน)

งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

รายการรายได้ ค่าใช้จ่าย ผลกำไรหรือขาดทุน

- 8.15 กิจการต้องเปิดเผยรายการรายได้ ค่าใช้จ่าย ผลกำไรหรือขาดทุนดังต่อไปนี้ ในงบกำไรขาดทุน เบ็ดเสร็จหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน
- 8.15.1 ผลกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิที่เกิดจากรายการต่อไปนี้
- 8.15.1.1 สินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม ผ่านกำไรหรือขาดทุน โดยให้แยกแสดงระหว่างผลกำไรสุทธิหรือขาดทุน สุทธิที่เกิดจากสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินที่กำหนดให้ วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนในการรับรู้รายการเมื่อ เริ่มแรก หรือในภายหลังตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.7.1 และผลกำไร สุทธิหรือขาดทุนสุทธิที่เกิดจากสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สิน

ทางการเงินที่ต้องวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามที่กำหนดในแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ (เช่น หนี้สินทางการเงินที่เป็นไปตามคำนิยามถือไว้เพื่อค้าในแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้) สำหรับหนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน กิจการต้องแยกแยะแสดงระหว่างผลกำไรหรือขาดทุนที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและจำนวนเงินที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน

- 8.15.1.2 หนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย
- 8.15.1.3 ตราสารหนี้ที่จะถือจนครบกำหนด
- 8.15.1.4 เงินลงทุนในตราสารทุนซึ่งจัดประเภทเป็นหลักทรัพย์เพื่อขาย
- 8.15.1.5 หลักทรัพย์เพื่อขายตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.1.3 โดยแยกแสดงระหว่างผลกำไรหรือขาดทุนที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในระหว่างรอบระยะเวลารายงานและผลกำไรหรือขาดทุนที่จัดประเภทรายการใหม่จากกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสะสมไปยังกำไรหรือขาดทุนสำหรับรอบระยะเวลารายงานเมื่อมีการตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงิน
- 8.15.2 ดอกเบี้ยรับรวมและดอกเบี้ยจ่ายรวม (ซึ่งคำนวณโดยใช้วิธีดอกเบี้ยที่แท้จริง) สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่ายหรือที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.1.3 (แสดงจำนวนดังกล่าวแยกจากกัน) หรือหนี้สินทางการเงินที่ไม่ได้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน
- 8.15.3 รายได้ค่าธรรมเนียมและค่าใช้จ่ายค่าธรรมเนียม (นอกเหนือจากจำนวนเงินที่รวมในการคำนวณอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง) ที่เกิดจาก
  - 8.15.3.1 สินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินที่ไม่ได้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน และ
  - 8.15.3.2 การดำเนินธุรกิจด้านการดูแลผลประโยชน์หรือเก็บรักษาสินทรัพย์อื่นใด (trust and other fiduciary activities) ซึ่งทำให้เกิดการถือครองหรือมีการลงทุนในสินทรัพย์แทนบุคคล ทรัสต์ โครงการผลประโยชน์หลังออกจากงาน และสถาบันอื่น
- 8.15ก กิจการต้องเปิดเผยการวิเคราะห์ผลกำไรหรือขาดทุนที่รับรู้ในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จที่เกิดจากการตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย โดยแยกแสดงรายการระหว่างผลกำไรและขาดทุนที่เกิดจากการตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงินเหล่านั้น การเปิดเผยข้อมูลนี้ต้องรวมถึงเหตุผลของการตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงินเหล่านั้นด้วย

การเปิดเผยข้อมูลอื่น

นโยบายการบัญชี

- 8.16 ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 117 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง *การนำเสนองบการเงิน* กิจการต้องเปิดเผยโดยสรุปเกี่ยวกับนโยบายการบัญชีที่สำคัญซึ่งประกอบด้วยเกณฑ์ในการวัดมูลค่าเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่ง (หรือหลายเกณฑ์) ที่ใช้ในการจัดทำงบการเงิน และนโยบายการบัญชีอื่นที่เกี่ยวข้องต่อความเข้าใจในงบการเงิน

การบัญชีป้องกันความเสี่ยง

- 8.16ก กิจการต้องถือปฏิบัติตามข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้าที่ 8.16ข ถึง 8.16จ สำหรับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงที่กิจการป้องกันความเสี่ยง และเลือกที่จะใช้การบัญชีป้องกันความเสี่ยง การเปิดเผยข้อมูลการบัญชีป้องกันความเสี่ยงต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับ
- 8.16ก.1 กลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงของกิจการและการนำกลยุทธ์มาใช้บริหารความเสี่ยง
  - 8.16ก.2 ผลของการป้องกันความเสี่ยงของกิจการที่อาจมีต่อจำนวนเงิน จังหวะเวลา และความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดในอนาคตของกิจการ และ
  - 8.16ก.3 ผลกระทบของการบัญชีป้องกันความเสี่ยงที่มีต้องบแสดงฐานะการเงิน งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ และงบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้นของกิจการ
- 8.16ข กิจการต้องแสดงการเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในหนึ่งหัวข้อของหมายเหตุประกอบงบการเงินหรือแสดงเป็นส่วนแยกเฉพาะในงบการเงิน อย่างไรก็ตาม กิจการไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลซ้ำกับที่ได้แสดงไว้แล้ว หากงบการเงินมีการอ้างอิงไปยังข้อมูลดังกล่าวในรายงานอื่น เช่น การวิเคราะห์และคำอธิบายของฝ่ายจัดการหรือรายงานความเสี่ยง ซึ่งผู้ใช้งบการเงินสามารถเข้าถึงได้ภายใต้เงื่อนไขและช่วงเวลาเดียวกับงบการเงิน งบการเงินที่ไม่มีการอ้างอิงไปยังข้อมูลดังกล่าวถือเป็นงบการเงินที่ไม่สมบูรณ์
- 8.16ค เมื่อกิจการต้องพิจารณาความเสี่ยงแต่ละประเภทโดยอิงกับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงที่กิจการตัดสินใจจะป้องกันความเสี่ยงและถือปฏิบัติตามการบัญชีป้องกันความเสี่ยง ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.17ก ถึง 8.17จ ที่กำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูลแยกตามประเภทความเสี่ยง กิจการต้องพิจารณาประเภทความเสี่ยงอย่างสม่ำเสมอสำหรับการเปิดเผยข้อมูลการบัญชีป้องกันความเสี่ยงทั้งหมด
- 8.16ง เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในย่อหน้าที่ 8.16ก (เว้นแต่กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น) กิจการต้องพิจารณาถึงความละเอียดในการเปิดเผยข้อมูล การให้ความสำคัญในด้านต่างๆ ของข้อกำหนดของการเปิดเผยข้อมูล ระดับที่เหมาะสมในการรวมหรือแยกข้อมูล และพิจารณาว่าผู้ใช้งบการเงินต้องการคำอธิบายเพิ่มเติมเพื่อประเมินข้อมูลเชิงปริมาณที่เปิดเผยหรือไม่ อย่างไรก็ตาม สำหรับข้อกำหนดของการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกันในแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม
กิจการต้องใช้การรวมหรือแยกข้อมูลในระดับเดียวกัน

กลยุทธ์การบริหารความเสี่ยง

- 8.17ก กิจการต้องอธิบายกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงสำหรับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงแต่ละประเภท
ที่กิจการตัดสินใจป้องกันความเสี่ยง และถือปฏิบัติตามการบัญชีป้องกันความเสี่ยง คำอธิบายนี้
ต้องช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินได้ว่า (ตัวอย่างเช่น)
- 8.17ก.1 ความเสี่ยงแต่ละประเภทเกิดขึ้นได้อย่างไร
  - 8.17ก.2 กิจการบริหารความเสี่ยงแต่ละประเภทอย่างไร รวมถึงประเมินว่ากิจการป้องกันความเสี่ยง
รายการทั้งจำนวนสำหรับความเสี่ยงทั้งหมด หรือป้องกันความเสี่ยงองค์ประกอบใด
องค์ประกอบหนึ่ง (หรือหลายองค์ประกอบ) ของรายการพร้อมเหตุผล
  - 8.17ก.3 กิจการบริหารฐานะเปิดต่อความเสี่ยงมากน้อยเพียงใด
- 8.17ข เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 8.17ก การเปิดเผยข้อมูลควรรวมถึงคำอธิบายรายการ
ดังนี้ (ซึ่งมิได้จำกัดเพียงรายการเหล่านี้เท่านั้น)
- 8.17ข.1 เครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงที่กิจการใช้ในการป้องกันฐานะเปิดต่อความเสี่ยง
(และวิธีการนำมาใช้)
  - 8.17ข.2 วิธีที่กิจการพิจารณาความสัมพันธ์เชิงเศรษฐกิจระหว่างรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง
และเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงเพื่อวัตถุประสงค์ในการประเมินประสิทธิผล
ในการป้องกันความเสี่ยง และ
  - 8.17ข.3 วิธีที่กิจการกำหนดอัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยง และแหล่งที่มาของความไม่มี
ประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยง
- 8.17ค เมื่อกิจการกำหนดให้องค์ประกอบความเสี่ยงที่ระบุเป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง
(ดูย่อหน้าที่ 6.3.7) กิจการต้องให้ข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณดังต่อไปนี้
นอกเหนือจากการเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.17ก และ 8.17ข
- 8.17ค.1 วิธีที่กิจการระบุงค์ประกอบความเสี่ยงที่กำหนดให้เป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง
(รวมถึงคำอธิบายลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบความเสี่ยงและ
รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงโดยรวม) และ
  - 8.17ค.2 วิธีที่องค์ประกอบความเสี่ยงเกี่ยวข้องกับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง
ทั้งจำนวน (เช่น จากประสบการณ์ในอดีต องค์ประกอบความเสี่ยงที่ถูกกำหนดให้ม
ีการป้องกันความเสี่ยงครอบคลุมโดยเฉลี่ยร้อยละ 80 ของการเปลี่ยนแปลงใน
มูลค่ายุติธรรมของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงโดยรวม)

จำนวนเงิน จังหวะเวลา และความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดในอนาคต

- 8.18ก กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณตามประเภทความเสี่ยง เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินข้อกำหนดและเงื่อนไขของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและผลกระทบต่อจำนวนเงิน จังหวะเวลา และความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดในอนาคตของกิจการ เว้นแต่ได้รับยกเว้นตามย่อหน้าที่ 8.18ค
- 8.18ข เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 8.18ก กิจการต้องเปิดเผยรายละเอียดดังนี้
- 8.18ข.1 โครงร่างของจังหวะเวลาของจำนวนเงินที่กำหนดไว้ของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง และ
- 8.18ข.2 ราคา หรืออัตราเฉลี่ยของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง (ตัวอย่างเช่น ราคาใช้สิทธิ หรือราคาฟอร์เวิร์ด เป็นต้น) (ถ้ามี)
- 8.18ค ในสถานการณ์ที่กิจการกำหนดความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงขึ้นใหม่ (กล่าวคือ ยกเลิกและเริ่มต้นใหม่) เป็นประจำ เนื่องจากทั้งเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงมีการเปลี่ยนแปลงบ่อย (กล่าวคือ กิจการใช้กระบวนการบริหารความเสี่ยงแบบพลวัต ซึ่งทั้งฐานะเปิดและเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง ไม่ได้คงอยู่เป็นระยะเวลาอันยาวนาน ดังเช่นตัวอย่างในย่อหน้าที่ ข6.5.24.2)
- 8.18ค.1 กิจการได้รับยกเว้นจากการเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.18ก และ 8.18ข
- 8.18ค.2 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังนี้
- 8.18ค.2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับกลยุทธ์ขั้นสูงสุดในการบริหารความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงเหล่านั้น
- 8.18ค.2.2 คำอธิบายที่สะท้อนกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงของกิจการโดยใช้การบัญชีป้องกันความเสี่ยงและวิธีกำหนดความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงเหล่านั้น และ
- 8.18ค.2.3 ข้อบ่งชี้ว่าความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงถูกยกเลิกและเริ่มต้นใหม่บ่อยเพียงใดภายใต้กระบวนการของกิจการที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงเหล่านั้น
- 8.18ง กิจการต้องเปิดเผยคำอธิบายเกี่ยวกับแหล่งที่มาของความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยง ซึ่งคาดว่าจะกระทบต่อความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงในระหว่างอายุสัญญา นั้น โดยเปิดเผยแยกตามประเภทความเสี่ยง
- 8.18จ หากมีแหล่งที่มาอื่นของความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงปรากฏขึ้นในความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยง กิจการต้องเปิดเผยแหล่งที่มาเหล่านั้น โดยแยกตามประเภทความเสี่ยง และอธิบายผลของความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงนั้น
- 8.18ฉ สำหรับการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด กิจการต้องเปิดเผยคำอธิบายเกี่ยวกับรายการที่คาดการณ์ได้ ๆ ที่ได้ใช้การบัญชีป้องกันความเสี่ยงแล้วในรอบระยะเวลารายงานก่อน แต่ไม่คาดว่าจะเกิดขึ้นอีกต่อไป

ผลกระทบของการบัญชีป้องกันความเสี่ยงต่อฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน

- 8.19ก กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลในรูปแบบตารางสำหรับจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับรายการที่กำหนดให้เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง โดยแยกตามประเภทความเสี่ยงสำหรับการป้องกันความเสี่ยงแต่ละประเภท (การป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรม การป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด หรือการป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิของหน่วยงานต่างประเทศ) ดังนี้
- 8.19ก.1 มูลค่าตามบัญชีของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง (แยกแสดงระหว่างสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน)
- 8.19ก.2 รายการรายบรรทัดในงบแสดงฐานะการเงินที่รวมเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง
- 8.19ก.3 การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงซึ่งใช้เป็นเกณฑ์ในการรับรู้ความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงสำหรับรอบระยะเวลารายงาน และ
- 8.19ก.4 จำนวนเงินที่กำหนดไว้ของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง (รวมถึงปริมาณ เช่น ต้นหรือลูกบาศก์เมตร)
- 8.19ข กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลในรูปแบบตารางสำหรับจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง โดยแยกตามประเภทความเสี่ยงสำหรับการป้องกันความเสี่ยงแต่ละประเภท ดังนี้
- 8.19ข.1 สำหรับการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรม
- 8.19ข.1.1 มูลค่าตามบัญชีของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่รับรู้ในงบแสดงฐานะการเงิน (แสดงสินทรัพย์แยกจากหนี้สิน)
- 8.19ข.1.2 จำนวนเงินสะสมของการปรับปรุงการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรมของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง ซึ่งรวมอยู่ในมูลค่าตามบัญชีของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่รับรู้ในงบแสดงฐานะการเงิน (แสดงสินทรัพย์แยกจากหนี้สิน)
- 8.19ข.1.3 รายการรายบรรทัดในงบแสดงฐานะการเงินที่รวมรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง
- 8.19ข.1.4 การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงซึ่งใช้เป็นเกณฑ์ในการรับรู้ความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงสำหรับรอบระยะเวลารายงาน และ
- 8.19ข.1.5 จำนวนเงินสะสมของการปรับปรุงการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรมที่คงเหลืออยู่ในงบแสดงฐานะการเงินสำหรับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงใด ๆ ที่ได้หยุดปรับผลกำไรและขาดทุนจากการป้องกันความเสี่ยง ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.5.9
- 8.19ข.2 สำหรับการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดและการป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิของหน่วยงานต่างประเทศ

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- 8.19ข.2.1 การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการรับรู้ความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงสำหรับรอบระยะเวลารายงาน (กล่าวคือ สำหรับการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าที่ใช้ในการกำหนดความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงที่รับรู้ ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.5.10.3)
  - 8.19ข.2.2 ยอดคงเหลือของบัญชีสำรองสำหรับการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดและของบัญชีสำรองสำหรับการแปลงค่าเงินตราต่างประเทศ สำหรับการป้องกันความเสี่ยงที่ยังคงเกิดขึ้นต่อไป ซึ่งเป็นไปตามย่อหน้าที่ 6.5.11 และ 6.5.12.1 และ
  - 8.19ข.2.3 ยอดคงเหลือของบัญชีสำรองสำหรับการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดและของบัญชีสำรองสำหรับการแปลงค่าเงินตราต่างประเทศที่เหลืออยู่จากความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงใดๆ ที่ไม่เป็นไปตามการบัญชีป้องกันความเสี่ยงอีกต่อไป
- 8.19ค กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลในรูปแบบตาราง โดยแยกตามประเภทความเสี่ยงสำหรับการป้องกันความเสี่ยงแต่ละประเภท ดังนี้
- 8.19ค.1 สำหรับการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรม
    - 8.19ค.1.1 ความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยง กล่าวคือ ความแตกต่างระหว่างผลกำไรหรือขาดทุนจากการป้องกันความเสี่ยงของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง ที่ได้รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน (หรือกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับการป้องกันความเสี่ยงของตราสารทุนสำหรับหลักทรัพย์เพื่อขาย) และ
    - 8.19ค.1.2 รายการรายบรรทัดในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จที่รวมความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงที่รับรู้
  - 8.19ค.2 สำหรับการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดและการป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศ
    - 8.19ค.2.1 ผลกำไรหรือขาดทุนจากการป้องกันความเสี่ยงที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในรอบระยะเวลารายงาน
    - 8.19ค.2.2 ความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน
    - 8.19ค.2.3 รายการรายบรรทัดในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จที่รวมความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงที่รับรู้
    - 8.19ค.2.4 จำนวนเงินของบัญชีสำรองสำหรับการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดหรือของบัญชีสำรองสำหรับการแปลงค่าเงินตราต่างประเทศ

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ที่โอนไปยังกำไรหรือขาดทุน ซึ่งถือเป็นการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่(ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน) (แยกระหว่างจำนวนเงินที่ได้ถือปฏิบัติ ตามการบัญชีป้องกันความเสี่ยงมาก่อนแต่ไม่คาดว่าจะเสียดเงินสดในอนาคตที่ได้ป้องกันความเสี่ยงจะเกิดขึ้นอีกต่อไป และจำนวนเงินที่โอน เนื่องจากรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงมีผลกระทบต่อกำไรหรือขาดทุนแล้ว)

8.19ค.2.5 รายการรายบรรทัดในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จที่รวมการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2561)) และ

8.19ค.2.6 สำหรับการป้องกันความเสี่ยงของฐานะสุทธิ ผลกำไรหรือขาดทุนจากการป้องกันความเสี่ยงที่รับรู้เป็นรายการรายบรรทัดที่แยกต่างหากในงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ (ดูย่อหน้าที่ 6.6.4)

8.19ง หากปริมาณของความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงที่ได้รับยกเว้นตามย่อหน้าที่ 8.18ค ไม่ได้เป็นตัวแทนของปริมาณปกติในระหว่างรอบระยะเวลารายงาน (กล่าวคือ ปริมาณ ณ วันที่รายงานไม่สะท้อนปริมาณในระหว่างรอบระยะเวลารายงาน) กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวและเหตุผลที่กิจการเชื่อว่า ปริมาณดังกล่าวไม่ได้เป็นตัวแทน

8.19จ กิจการต้องแสดงการกระหายอดแต่ละองค์ประกอบของส่วนของเจ้าของและการวิเคราะห์กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน โดย

8.19จ.1 ต้องแยกแสดงจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้าที่ 8.19ค.2.1 และ 8.19ค.2.4 และจำนวนเงินตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.5.10.4.1 และ 6.5.10.4.3 เป็นอย่างน้อย

8.19จ.2 ต้องแยกแสดงระหว่างจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือกที่ป้องกันความเสี่ยง รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงเกี่ยวกับธุรกรรม และจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือกที่ป้องกันความเสี่ยง รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงเกี่ยวกับช่วงเวลา เมื่อกิจการถือปฏิบัติต่อมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือกตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.5.14 และ

8.19จ.3 ต้องแยกแสดงระหว่างจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบฟอร์เวิร์ดของสัญญาฟอร์เวิร์ด และส่วนต่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของเครื่องมือทางการเงินที่ใช้ในการป้องกันความเสี่ยงรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงเกี่ยวกับธุรกรรม และจำนวนเงินที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบฟอร์เวิร์ดของสัญญาฟอร์เวิร์ด และส่วนต่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของเครื่องมือทางการเงินที่ป้องกันความเสี่ยง

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงเกี่ยวกับช่วงเวลา เมื่อกิจการถือปฏิบัติต่อจำนวนเงินเหล่านั้นตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.5.15

- 8.19จ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.19จ แยกตามประเภทความเสี่ยง ซึ่งการเปิดเผยดังกล่าวอาจเปิดเผยในหมายเหตุประกอบงบการเงินก็ได้

ทางเลือกในการกำหนดให้ฐานะเปิดด้านเครดิตวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน

- 8.19ข หากกิจการกำหนดให้เครื่องมือทางการเงินหรือบางส่วนของเครื่องมือทางการเงินวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน เนื่องจากมีการใช้อนุพันธ์ด้านเครดิตในการจัดการความเสี่ยงด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงินนั้น กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้

8.19ข.1 สำหรับอนุพันธ์ด้านเครดิตที่ใช้ในการจัดการความเสี่ยงด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงินที่กำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.7.1 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลการกระทบยอดของแต่ละรายการสำหรับจำนวนเงินที่กำหนดไว้ และมูลค่ายุติธรรม ณ วันเริ่มต้นและวันสิ้นสุดรอบระยะเวลารายงาน

8.19ข.2 ผลกำไรหรือขาดทุนที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนจากการกำหนดให้เครื่องมือทางการเงินหรือบางส่วนของเครื่องมือทางการเงินวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.7.1 และ

8.19ข.3 มูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือทางการเงินที่ถือเป็นมูลค่าตามบัญชีใหม่ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.7.4 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และจำนวนเงินที่กำหนดไว้หรือจำนวนเงินต้นที่เกี่ยวข้อง เมื่อมีการยกเลิกการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงินหรือบางส่วนของเครื่องมือทางการเงินด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน (กิจการไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวในรอบระยะเวลารายงานถัดไป เว้นแต่เป็นการให้ข้อมูลเปรียบเทียบตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน)

มูลค่ายุติธรรม

- 8.20 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินแต่ละประเภท (ดูย่อหน้าที่ 8.1) ในลักษณะที่จะช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถเปรียบเทียบกับมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินแต่ละประเภทดังกล่าวได้ ยกเว้นตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 8.23

- 8.21 ในการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่ายุติธรรม กิจการต้องจัดกลุ่มสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินเป็นประเภทต่างๆ แต่กิจการต้องหักกลบระหว่างมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินเฉพาะรายการที่มีการหักกลมมูลค่าตามบัญชีระหว่างกันในงบแสดงฐานะการเงิน

8.22 ในบางกรณีกิจการไม่สามารถรับรู้ผลกำไรหรือขาดทุนในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงิน เนื่องจากมูลค่ายุติธรรมไม่ได้อิงตั้งจากราคาเสนอซื้อขายในตลาดที่มีสภาพคล่องสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินอย่างเดียวกัน (กล่าวคือ ข้อมูลระดับ 1) หรือจากเทคนิคการประเมินมูลค่าที่ใช้เฉพาะข้อมูลจากตลาดที่สามารถสังเกตได้ (ดูย่อหน้าที่ ข5.1.2 ก) ในกรณีดังกล่าวกิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังนี้ ตามประเภทของสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงิน

8.22.1 นโยบายการบัญชีในการรับรู้กำไรหรือขาดทุนจากผลต่างระหว่างมูลค่ายุติธรรมที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก และราคาของรายการเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบันต่างๆ (รวมถึงเวลา) ที่ผู้ร่วมตลาดใช้พิจารณาในการกำหนดราคาสินทรัพย์หรือหนี้สิน (ดูย่อหน้าที่ ข5.1.2ก.2)

8.22.2 ผลต่างรวมทั้งยังไม่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน ณ วันเริ่มต้นและวันสิ้นสุดรอบระยะเวลารายงาน และการกระทบยอดของการเปลี่ยนแปลงในยอดคงเหลือของผลต่างดังกล่าว

8.22.3 เหตุผลที่กิจการสรุปว่า ราคาของรายการไม่ได้เป็นหลักฐานที่ดีที่สุดของมูลค่ายุติธรรม รวมถึงคำอธิบายหลักฐานที่สนับสนุนมูลค่ายุติธรรมนั้น

8.23 กิจการไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่ายุติธรรมสำหรับกรณีต่อไปนี้

8.23.1 เมื่อมูลค่าตามบัญชีเป็นค่าประมาณที่สมเหตุสมผลของมูลค่ายุติธรรม อาทิ เครื่องมือทางการเงิน เช่น ลูกหนี้การค้าระยะสั้นและเจ้าหนี้การค้าระยะสั้น

8.23.2 สำหรับสัญญาที่มีลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์ตามดุลยพินิจ (ตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง สัญญาประกันภัย (เมื่อมีการประกาศใช้)) หากไม่สามารถวัดมูลค่ายุติธรรมของลักษณะการร่วมรับผลประโยชน์ดังกล่าวได้อย่างน่าเชื่อถือ

8.24 ในกรณีตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.23.2 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเพื่อช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถใช้ดุลยพินิจในการพิจารณาขอบเขตของความแตกต่างที่อาจเกิดขึ้นระหว่างมูลค่าตามบัญชีและมูลค่ายุติธรรมของสัญญาดังกล่าว ซึ่งรวมถึง

8.24.1 ข้อเท็จจริงที่กิจการไม่ได้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือเหล่านี้ เนื่องจากไม่สามารถวัดมูลค่ายุติธรรมได้อย่างน่าเชื่อถือ

8.24.2 คำอธิบายเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงิน มูลค่าตามบัญชี และเหตุผลที่ไม่สามารถวัดมูลค่ายุติธรรมได้อย่างน่าเชื่อถือ

8.24.3 ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดของเครื่องมือดังกล่าว

8.24.4 ข้อมูลเกี่ยวกับความตั้งใจของกิจการว่าจะจำหน่ายเครื่องมือทางการเงินดังกล่าวหรือไม่ อย่างไร และ

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- 8.24.5 ในกรณีที่มีการตัดรายการเครื่องมือทางการเงินซึ่งในอดีตไม่สามารถวัดมูลค่า ยุติธรรมได้อย่างน่าเชื่อถือ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว มูลค่าตามบัญชี ณ วันที่ตัดรายการ และผลกำไรหรือขาดทุนที่รับรู้

ลักษณะและระดับของความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงิน

- 8.25 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลซึ่งช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินลักษณะและระดับของความความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงินที่กิจการมี ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน
- 8.26 การเปิดเผยข้อมูลที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.27 ถึง 8.35 เน้นเกี่ยวกับความเสี่ยงซึ่งเกิดจากเครื่องมือทางการเงิน และวิธีการในการจัดการความเสี่ยงดังกล่าว โดยทั่วไปความเสี่ยงเหล่านี้รวมถึง (แต่ไม่จำกัดเพียง) ความเสี่ยงด้านเครดิต ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง และความเสี่ยงด้านตลาด เป็นต้น
- 8.26ก ในบริบทของการเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณ การเปิดเผยข้อมูลเชิงคุณภาพจะช่วยให้ผู้ใช้ข้อมูลสามารถเชื่อมโยงการเปิดเผยข้อมูลที่มีความสัมพันธ์กันและทำให้เห็นภาพรวมของลักษณะและระดับของความความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงินได้ การเปิดเผยข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณอย่างมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันมีส่วนช่วยให้ผู้ใช้ข้อมูลประเมินฐานะเปิดต่อความเสี่ยงของกิจการได้ดียิ่งขึ้น

การเปิดเผยข้อมูลเชิงคุณภาพ

- 8.27 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้สำหรับความเสี่ยงแต่ละประเภทที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงิน
- 8.27.1 ฐานะเปิดต่อความเสี่ยงที่มีและเกิดขึ้นได้อย่างไร
- 8.27.2 วัตถุประสงค์ นโยบายและกระบวนการในการบริหารความเสี่ยง รวมทั้งวิธีการที่ใช้ในการวัดความเสี่ยง และ
- 8.27.3 การเปลี่ยนแปลงใดๆ ของข้อมูลในย่อหน้าที่ 8.27.1 หรือ 8.27.2 ในรอบระยะเวลา รายงานก่อน

การเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณ

- 8.28 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้สำหรับความเสี่ยงแต่ละประเภทที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงิน
- 8.28.1 ข้อมูลสรุปเชิงปริมาณเกี่ยวกับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงที่มี ณ วันสิ้นรอบระยะเวลา รายงาน การเปิดเผยข้อมูลนี้ต้องจัดทำขึ้นจากข้อมูลที่เสนอเป็นการภายในให้แก่ผู้บริหารสำคัญของกิจการ (ตามคำนิยามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 24

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

(ปรับปรุง 2561) เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน)

เช่น คณะกรรมการของกิจการ หรือประธานเจ้าหน้าที่บริหาร

- 8.28.2 การเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.29ก ถึง 8.35 นอกเหนือจากที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.28.1
- 8.28.3 การกระจุกตัวของความเสี่ยง หากยังไม่ได้เปิดเผยอย่างชัดเจนในการเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้าที่ 8.28.1 และ 8.28.2
- 8.29 ถ้าข้อมูลเชิงปริมาณที่เปิดเผย ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ไม่แสดงให้เห็นถึงฐานะเปิดต่อความเสี่ยงที่มีอยู่ของกิจการในระหว่างรอบระยะเวลารายงาน กิจการต้องให้ข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อแสดงให้เห็นถึงความเสี่ยงที่มีอยู่

ความเสี่ยงด้านเครดิต

ขอบเขตและวัตถุประสงค์

- 8.29ก กิจการต้องถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของการเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้าที่ 8.29ฉ ถึง 8.29ท สำหรับเครื่องมือทางการเงินที่ต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดของการด้อยค่าในแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ อย่างไรก็ตาม
- 8.29ก.1 ย่อหน้าที่ 8.29ญ.1 กำหนดให้ถือปฏิบัติกับลูกหนี้การค้า สินทรัพย์ตามสัญญา หรือ ลูกหนี้ตามสัญญาเช่าที่ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุรับรู้ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.5.16 หากสินทรัพย์ทางการเงินเหล่านั้นมีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขภายหลัง 30 วัน นับจากวันครบกำหนดชำระ และ
- 8.29ก.2 ย่อหน้าที่ 8.29ญ.2 ไม่ถือปฏิบัติกับลูกหนี้ตามสัญญาเช่า
- 8.29ข การเปิดเผยข้อมูลความเสี่ยงด้านเครดิตตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.29ฉ ถึง 8.29ท จะทำให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจผลกระทบของความเสี่ยงด้านเครดิตต่อจำนวนเงิน ระยะเวลา และความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดในอนาคต เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลความเสี่ยงด้านเครดิตดังต่อไปนี้
- 8.29ข.1 ข้อมูลเกี่ยวกับแนวปฏิบัติการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิตของกิจการและแนวปฏิบัติดังกล่าวเกี่ยวข้องกับอย่างไรกับการรับรู้รายการและการวัดมูลค่าผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น รวมทั้งวิธีการ ข้อสมมติและข้อมูลที่ใช้วัดมูลค่าผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น
- 8.29ข.2 ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพที่จะทำให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินจำนวนเงินที่เกิดขึ้นจากผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในงบการเงิน รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงในจำนวนเงินของผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นและเหตุผลของการเปลี่ยนแปลงนั้น และ

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- 8.29ข.3 ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านเครดิตของกิจการ (กล่าวคือ ความเสี่ยงด้านเครดิตซึ่งมีอยู่เป็นปกติวิสัยของสินทรัพย์ทางการเงินและภาระผูกพันในการให้สินเชื่อของกิจการ) รวมถึงการกระจุกตัวของความเสี่ยงด้านเครดิตที่มีนัยสำคัญ
- 8.29ค กิจการไม่จำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูลซ้ำกับที่ได้แสดงไว้แล้ว หากงบการเงินมีการอ้างอิงไปยังข้อมูลดังกล่าวในรายงานอื่น เช่น การวิเคราะห์และคำอธิบายของฝ่ายจัดการหรือรายงานความเสี่ยง ซึ่งผู้ใช้งบการเงินสามารถเข้าถึงได้ภายใต้เงื่อนไขและช่วงเวลาเดียวกับงบการเงิน งบการเงินที่ไม่มีการอ้างอิงไปยังข้อมูลดังกล่าวถือเป็นงบการเงินที่ไม่สมบูรณ์
- 8.29ง เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในย่อหน้าที่ 8.29ข (เว้นแต่กำหนดไว้เป็นอย่างอื่น) กิจการต้องพิจารณาถึงความละเอียดในการเปิดเผยข้อมูล การให้ความสำคัญในด้านต่าง ๆ ของข้อกำหนดของการเปิดเผยข้อมูล ระดับที่เหมาะสมในการรวมหรือแยกข้อมูล และพิจารณาว่าผู้ใช้งบการเงินต้องการคำอธิบายเพิ่มเติมเพื่อประเมินข้อมูลเชิงปริมาณที่เปิดเผยหรือไม่
- 8.29จ หากการเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.29ฉ ถึง 8.29ท ไม่เพียงพอที่จะทำให้บรรลู่วัตถุประสงค์ในย่อหน้าที่ 8.29ข กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมที่จำเป็นเพื่อให้บรรลู่วัตถุประสงค์เหล่านั้น

แนวปฏิบัติการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิต

- 8.29ฉ กิจการต้องอธิบายแนวปฏิบัติการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิตของกิจการ และแนวปฏิบัติดังกล่าวเกี่ยวข้องกับอย่างไรกับการรับรู้รายการและการวัดมูลค่าผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น เพื่อให้บรรลู่วัตถุประสงค์นี้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่ทำให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจและสามารถประเมิน
- 8.29ฉ.1 การที่กิจการพิจารณาอย่างไรว่าความเสี่ยงด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงินเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ ตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก ซึ่งรวมถึงพิจารณาว่า
- 8.29ฉ.1.1 เครื่องมือทางการเงินมีความเสี่ยงด้านเครดิตต่ำตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.5.11 หรือไม่ อย่างไร รวมถึงประเภทของเครื่องมือทางการเงินที่ถือปฏิบัติตามย่อหน้าดังกล่าวด้วย และ
- 8.29ฉ.1.2 ข้อสันนิษฐานในย่อหน้าที่ 5.5.12 ที่ว่าความเสี่ยงด้านเครดิตถือว่าเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก เมื่อสินทรัพย์ทางการเงินดังกล่าวเกินกำหนดชำระมากกว่า 30 วัน สามารถโต้แย้งได้หรือไม่ อย่างไร
- 8.29ฉ.2 คำนียามของการผิดสัญญาของกิจการ รวมถึงเหตุผลในการเลือกค่านียามนั้น
- 8.29ฉ.3 การที่กิจการจัดกลุ่มเครื่องมือทางการเงินอย่างไร หากมีการวัดผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นแบบกลุ่ม

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- 8.29ฉ.4 การที่กิจการพิจารณาอย่างไรว่าสินทรัพย์ทางการเงินเป็นสินทรัพย์ทางการเงินที่ต้องค่าด้านเครดิต
- 8.29ฉ.5 นโยบายการตัดออกจากบัญชีของกิจการ รวมถึงข้อบ่งชี้ว่าไม่มีความคาดหวังที่สมเหตุสมผลที่จะได้รับคืน และข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายดังกล่าวสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่ตัดจำหน่ายแล้ว แต่ยังคงอยู่ภายใต้การบังคับให้ชำระได้ และ
- 8.29ฉ.6 การที่กิจการนำข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 5.5.13 มาถือปฏิบัติอย่างไรสำหรับการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขเกี่ยวกับกระแสเงินสดตามสัญญาของสินทรัพย์ทางการเงิน รวมถึง
  - 8.29ฉ.6.1 สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่ค่าเผื่อผลขาดทุนได้วัดมูลค่าให้มีจำนวนเงินเท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุกิจการได้พิจารณาอย่างไรว่าความเสี่ยงด้านเครดิตของสินทรัพย์ทางการเงินดังกล่าวที่มีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไข ปรับตัวดีขึ้นจนทำให้ค่าเผื่อผลขาดทุนกลับมาสู่สภาพเดิมที่วัดมูลค่าด้วยจำนวนเงินที่เท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นใน 12 เดือนข้างหน้าตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.5.6 หรือไม่ และ
  - 8.29ฉ.6.2 กิจการติดตามอย่างไรว่าค่าเผื่อผลขาดทุนของสินทรัพย์ทางการเงินที่เป็นไปตามเงื่อนไขในข้อ 8.29ฉ.6.1 มีการวัดมูลค่าใหม่ในภายหลังให้มีจำนวนเงินเท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.5.4 มากน้อยเพียงใด
- 8.29ข กิจการต้องอธิบายเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้า ข้อสมมติและเทคนิคการประมาณการที่ใช้ในการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในหัวข้อที่ 5.5 สำหรับวัตถุประสงค์ดังกล่าวกิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้
  - 8.29ข.1 เกณฑ์พื้นฐานของปัจจัยนำเข้า และข้อสมมติและเทคนิคการประมาณการที่ใช้ในการ
    - 8.29ข.1.1 วัดมูลค่าผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นใน 12 เดือนข้างหน้า และผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ
    - 8.29ข.1.2 พิจารณาว่า ความเสี่ยงด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงินเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกหรือไม่ และ
    - 8.29ข.1.3 พิจารณาว่า สินทรัพย์ทางการเงินเป็นสินทรัพย์ทางการเงินที่ต้องค่าด้านเครดิตหรือไม่
  - 8.29ข.2 วิธีการใช้ข้อมูลคาดการณ์อนาคตในการพิจารณาผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น รวมทั้งการใช้ข้อมูลทางเศรษฐศาสตร์มหภาค และ
  - 8.29ข.3 การเปลี่ยนแปลงในเทคนิคการประมาณการหรือข้อสมมติที่มีนัยสำคัญที่เกิดขึ้นในระหว่างรอบระยะเวลารายงานและเหตุผลสำหรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

ข้อมูลเชิงปริมาณและข้อมูลเชิงคุณภาพเกี่ยวกับจำนวนเงินที่เกิดขึ้นจากผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

- 8.29ข กิจการต้องแสดงการกระทบยอดค่าเผื่อผลขาดทุนจากยอดคงเหลือต้นงวดไปยังยอดคงเหลือปลายงวดในรูปแบบตารางแยกตามประเภทของเครื่องมือทางการเงิน เพื่ออธิบายการเปลี่ยนแปลงค่าเผื่อผลขาดทุนและเหตุผลสำหรับการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น โดยแยกแสดงการเปลี่ยนแปลงระหว่างรอบระยะเวลารายงานสำหรับ
- 8.29ข.1 ค่าเผื่อผลขาดทุนที่วัดมูลค่าด้วยจำนวนเงินเท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นใน 12 เดือนข้างหน้า
- 8.29ข.2 ค่าเผื่อผลขาดทุนที่วัดมูลค่าด้วยจำนวนเงินเท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุสำหรับ
- 8.29ข.2.1 เครื่องมือทางการเงินที่ความเสี่ยงด้านเครดิตเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก แต่ไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงินที่ด้อยค่าด้านเครดิต
- 8.29ข.2.2 สินทรัพย์ทางการเงินที่ด้อยค่าด้านเครดิต ณ วันที่รายงาน (แต่ไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงินที่มีการด้อยค่าด้านเครดิตตั้งแต่ซื้อหรือเริ่มแรก) และ
- 8.29ข.2.3 ลูกหนี้การค้า สินทรัพย์ตามสัญญา หรือลูกหนี้ตามสัญญาเช่าที่ค่าเผื่อผลขาดทุนวัดมูลค่าตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.5.16
- 8.29ข.3 สินทรัพย์ทางการเงินที่มีการด้อยค่าด้านเครดิตตั้งแต่ซื้อหรือเริ่มแรก นอกจากการกระทบยอดค่าเผื่อผลขาดทุนแล้ว กิจการต้องเปิดเผยจำนวนเงินรวมของผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นที่ไม่คิดลด ณ การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่เริ่มรับรู้ระหว่างรอบระยะเวลารายงาน
- 8.29ฉ กิจการต้องอธิบายว่าการเปลี่ยนแปลงที่มีนัยสำคัญในมูลค่าตามบัญชีขั้นต้นของเครื่องมือทางการเงินในระหว่างรอบระยะเวลารายงานทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในค่าเผื่อผลขาดทุนอย่างไร เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจการเปลี่ยนแปลงของค่าเผื่อผลขาดทุนที่เปิดเผยตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.29ข กิจการต้องแยกแสดงข้อมูลดังกล่าวสำหรับเครื่องมือทางการเงินที่มีค่าเผื่อผลขาดทุนตามที่แสดงในย่อหน้าที่ 8.29ข.1 ถึง 8.29ข.3 และต้องเปิดเผยข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณที่เกี่ยวข้องด้วย ตัวอย่างของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าตามบัญชีขั้นต้นของเครื่องมือทางการเงินที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในค่าเผื่อผลขาดทุนอาจรวมถึง
- 8.29ฉ.1 การเปลี่ยนแปลงเนื่องจากเครื่องมือทางการเงินที่เริ่มมีหรือได้มาระหว่างรอบระยะเวลารายงาน

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- 8.29ฅ.2 การเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดตามสัญญาของสินทรัพย์ทางการเงินซึ่งไม่ได้ทำให้เกิดการตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงินเหล่านั้นตามที่กำหนดในแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้
- 8.29ฅ.3 การเปลี่ยนแปลงเนื่องจากเครื่องมือทางการเงินถูกตัดรายการระหว่างรอบระยะเวลารายงาน (รวมถึงการตัดจำหน่ายรายการเหล่านั้นด้วย) และ
- 8.29ฅ.4 การเปลี่ยนแปลงที่ไม่ว่าจะเกิดขึ้นจากค่าเผื่อผลขาดทุนที่วัดมูลค่าด้วยจำนวนเงินเท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นใน 12 เดือนข้างหน้า หรือผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ
- 8.29ณ เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจลักษณะและผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของกระแสเงินสดตามสัญญาที่ไม่ทำให้เกิดการตัดรายการต่อสินทรัพย์ทางการเงิน และผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวต่อการวัดมูลค่าผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้
- 8.29ณ.1 ราคาทุนตัดจำหน่ายก่อนการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวและผลกำไรหรือขาดทุนสุทธิจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวที่รับรู้สำหรับสินทรัพย์ทางการเงิน ซึ่งกระแสเงินสดตามสัญญาได้เปลี่ยนแปลงระหว่างรอบระยะเวลารายงาน เมื่อสินทรัพย์ทางการเงินดังกล่าวมีจำนวนเงินค่าเผื่อผลขาดทุนเท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ และ
- 8.29ณ.2 มูลค่าตามบัญชีขั้นต้น ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานของสินทรัพย์ทางการเงินที่มีการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก โดยค่าเผื่อผลขาดทุนเคยวัดมูลค่าด้วยจำนวนเงินเท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ และในระหว่างรอบระยะเวลารายงาน ค่าเผื่อผลขาดทุนได้เปลี่ยนเป็นจำนวนเงินเท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นใน 12 เดือนข้างหน้า
- 8.29ญ เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจผลกระทบของหลักประกันและการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ ที่มีต่อจำนวนเงินที่เกิดขึ้นจากผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังต่อไปนี้แยกตามประเภทของเครื่องมือทางการเงิน
- 8.29ญ.1 จำนวนเงินซึ่งเป็นตัวแทนที่ดีที่สุดของฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิต ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน โดยไม่ต้องคำนึงถึงหลักประกันใด ๆ ที่ถือครองอยู่ หรือการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ (เช่น ข้อตกลงหักกลบ ซึ่งไม่เข้าเงื่อนไขของการหักกลบตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน)
- 8.29ญ.2 คำอธิบายเชิงพรรณนาเกี่ยวกับหลักประกันที่กิจการถือครองไว้เพื่อเป็นประกันและการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ รวมทั้ง
- 8.29ญ.2.1 คำอธิบายของลักษณะและคุณภาพของหลักประกันที่กิจการถือครองไว้

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- 8.29ก.2.2 คำอธิบายของการเปลี่ยนแปลงที่มีนัยสำคัญในคุณภาพของหลักประกัน หรือการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ ที่เป็นผลมาจากการเสื่อมค่า หรือการเปลี่ยนแปลงในนโยบายหลักประกันของกิจการในระหว่างรอบ ระยะเวลารายงาน และ
- 8.29ก.2.3 ข้อมูลเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินที่กิจการไม่ได้รับรู้ค่าเพื่อผลขาดทุน เนื่องจากมีหลักประกัน
- 8.29ก.3 ข้อมูลเชิงปริมาณเกี่ยวกับหลักประกันที่กิจการถือครองไว้เพื่อเป็นประกันและการ ปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ (เช่น มูลค่าหลักประกันและการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้าน อื่น ๆ ที่ลดความเสี่ยงด้านเครดิต) สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่ด้อยค่าด้านเครดิต ณ วันที่รายงาน
- 8.29ก กิจการต้องเปิดเผยยอดคงเหลือตามสัญญาของสินทรัพย์ทางการเงินที่ถูกตัดจำหน่ายระหว่าง รอบระยะเวลารายงานและยังอยู่ภายใต้การบังคับให้ชำระได้

ฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านเครดิต

- 8.29ฐ กิจการต้องเปิดเผยมูลค่าตามบัญชีขั้นต้นของสินทรัพย์ทางการเงินและฐานะเปิดต่อความเสี่ยง ด้านเครดิตของภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อและสัญญาค้ำประกันทางการเงิน โดยแยกตามระดับ การจัดอันดับความเสี่ยงด้านเครดิต เพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินฐานะเปิดต่อ ความเสี่ยงด้านเครดิตของกิจการและเข้าใจการกระจุกตัวของความเสี่ยงด้านเครดิตที่มีนัยสำคัญ ของกิจการ โดยกิจการต้องเปิดเผยข้อมูลแยกตามประเภทของเครื่องมือทางการเงินดังนี้
- 8.29ฐ.1 เครื่องมือทางการเงินที่ค่าเพื่อผลขาดทุนที่วัดมูลค่าด้วยจำนวนเงินเท่ากับผลขาดทุน ด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นใน 12 เดือนข้างหน้า
- 8.29ฐ.2 เครื่องมือทางการเงินที่ค่าเพื่อผลขาดทุนที่วัดมูลค่าด้วยจำนวนเงินเท่ากับผลขาดทุน ด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ และที่เป็น
- 8.29ฐ.2.1 เครื่องมือทางการเงินที่ความเสี่ยงด้านเครดิตเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก แต่ไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงิน ที่ด้อยค่าด้านเครดิต
- 8.29ฐ.2.2 สินทรัพย์ทางการเงินที่ด้อยค่าด้านเครดิต ณ วันที่รายงาน (แต่ไม่ใช่ สินทรัพย์ทางการเงินที่มีการด้อยค่าด้านเครดิตตั้งแต่ซื้อหรือเริ่มแรก) และ
- 8.29ฐ.2.3 ลูกหนี้การค้า สินทรัพย์ตามสัญญา หรือลูกหนี้ตามสัญญาเช่าที่ค่าเพื่อ ผลขาดทุนวัดมูลค่าตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.5.16
- 8.29ฐ.3 เครื่องมือทางการเงินที่เป็นสินทรัพย์ทางการเงินที่มีการด้อยค่าด้านเครดิตตั้งแต่ซื้อ หรือเริ่มแรก

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- 8.29ท สำหรับลูกหนี้การค้า สินทรัพย์ตามสัญญา และลูกหนี้ตามสัญญาเช่า ซึ่งกิจการได้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 5.5.16 ข้อมูลที่แสดงตามย่อหน้าที่ 8.29ฐ อาจอ้างอิงกับวิธีเมทริกซ์ประมาณการ (provision matrix) (ดูย่อหน้าที่ ข5.5.35)
- 8.30 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลทุกข้อต่อไปนี้ตามประเภทของเครื่องมือทางการเงิน สำหรับเครื่องมือทางการเงินภายใต้ขอบเขตของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ แต่ไม่ได้ถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของการด้อยค่าในแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้
- 8.30.1 จำนวนเงินซึ่งเป็นตัวแทนที่ดีที่สุดของฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิต ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน โดยไม่ต้องคำนึงถึงหลักประกันใด ๆ ที่ถือครองอยู่ หรือการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ (เช่น ข้อตกลงหักกลบ ซึ่งไม่เข้าเงื่อนไขของการหักกลบตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน) การเปิดเผยข้อมูลนี้ไม่ได้กำหนดสำหรับเครื่องมือทางการเงินซึ่งมูลค่าตามบัญชีเป็นตัวแทนที่ดีที่สุดของฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิต
- 8.30.2 คำอธิบายของหลักประกันที่กิจการถือครองไว้เพื่อเป็นประกันและการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ และผลกระทบทางการเงินของรายการดังกล่าว (เช่น มูลค่าหลักประกันและการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ ที่ลดความเสี่ยงด้านเครดิต) โดยคำนึงถึงจำนวนเงินที่เป็นตัวแทนที่ดีที่สุดของฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิต (ตามที่เปิดเผยในย่อหน้าที่ 8.30.1 หรือแสดงด้วยมูลค่าตามบัญชีของเครื่องมือทางการเงิน)

หลักประกันและการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ ที่ได้รับ

- 8.31 ในกรณีที่กิจการได้รับสินทรัพย์ทางการเงินหรือสินทรัพย์ที่ไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงินในระหว่างรอบระยะเวลารายงาน จากการเข้าเป็นเจ้าของหลักประกันที่ถือครองเป็นประกันหรือเรียกร้องการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ (เช่น การค้ำประกัน) และสินทรัพย์ดังกล่าวเข้าเงื่อนไขการรับรู้รายการตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้ สำหรับสินทรัพย์ที่กิจการถือครองไว้ ณ วันที่รายงาน
- 8.31.1 ลักษณะและมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ และ
- 8.31.2 นโยบายของกิจการในการจำหน่ายหรือการใช้ประโยชน์ในการดำเนินงานจากสินทรัพย์ หากสินทรัพย์เหล่านั้นไม่สามารถจะเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที

ความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง

- 8.32 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- 8.32.1 การวิเคราะห์ระยะเวลาครบกำหนดสำหรับหนี้สินทางการเงินที่ไม่ใช่ออนุพันธ์ (รวมถึงสัญญาค้ำประกันทางการเงินที่ออก) โดยแสดงระยะเวลาครบกำหนดคงเหลือตามสัญญา
- 8.32.2 การวิเคราะห์ระยะเวลาครบกำหนดสำหรับหนี้สินทางการเงินที่เป็นอนุพันธ์ โดยต้องรวมระยะเวลาครบกำหนดคงเหลือตามสัญญา สำหรับหนี้สินทางการเงินที่เป็นอนุพันธ์เหล่านั้น ซึ่งระยะเวลาครบกำหนดตามสัญญามีความจำเป็นในการทำความเข้าใจจังหวะเวลาของกระแสเงินสด (ดูย่อหน้าที่ ๘10ข)
- 8.32.3 คำอธิบายถึงการบริหารความเสี่ยงด้านสภาพคล่องของกิจการซึ่งมีอยู่เป็นปกติวิสัย ในย่อหน้าที่ 8.32.1 และ 8.32.2

ความเสี่ยงด้านตลาด

การวิเคราะห์ความอ่อนไหว

- 8.33 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลทุกข้อต่อไปนี้ เว้นแต่จะถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 8.34
  - 8.33.1 วิเคราะห์ความอ่อนไหวสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดแต่ละประเภทที่กิจการมีอยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน โดยแสดงถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องที่มีต่อกำไรหรือขาดทุนและส่วนของผู้ถือหุ้นของกิจการที่เป็นไปได้อย่างมีเหตุผล ณ วันนั้น
  - 8.33.2 วิธีและข้อสมมติที่ใช้ในการจัดทำการวิเคราะห์ความอ่อนไหว และ
  - 8.33.3 การเปลี่ยนแปลงวิธีและข้อสมมติที่ใช้ในการวิเคราะห์ความอ่อนไหวจากรอบระยะเวลารายงานก่อน รวมถึงเหตุผลของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว
- 8.34 หากกิจการจัดทำการวิเคราะห์ความอ่อนไหว เช่น มูลค่าของความเสียหาย (Value-At-Risk) ซึ่งสะท้อนถึงการพึ่งพาอาศัยกันระหว่างตัวแปรความเสี่ยง (เช่น อัตราดอกเบี้ยและอัตราแลกเปลี่ยน) และกิจการใช้การวิเคราะห์ความอ่อนไหวดังกล่าวในการบริหารความเสี่ยงทางการเงิน กิจการสามารถใช้การวิเคราะห์ความอ่อนไหวดังกล่าวเปิดเผยแทนการวิเคราะห์ที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.33 นอกจากนี้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้
  - 8.34.1 คำอธิบายถึงวิธีที่ใช้ในการจัดทำการวิเคราะห์ความอ่อนไหว และคำอธิบายถึงพารามิเตอร์หลักและข้อสมมติหลักสำหรับข้อมูลที่แสดง และ
  - 8.34.2 คำอธิบายถึงวัตถุประสงค์ของวิธีที่ใช้และข้อจำกัดที่อาจทำให้ข้อมูลไม่สะท้อนอย่างเต็มที่ถึงมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์และหนี้สินที่เกี่ยวข้อง

การเปิดเผยข้อมูลความเสี่ยงด้านตลาดอื่น

- 8.35 ในกรณีที่การวิเคราะห์ความอ่อนไหวที่เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 8.33 หรือ 8.34 ไม่เป็นตัวแทนของความเสียหายซึ่งมีอยู่เป็นปกติวิสัยในเครื่องมือทางการเงิน (เช่น เนื่องจากฐานะเปิดสิ้นปีไม่สะท้อนฐานะเปิดระหว่างปี) กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงและเหตุผลที่ทำให้เชื่อได้ว่าการวิเคราะห์ความอ่อนไหวดังกล่าวไม่เป็นตัวแทน

การโอนสินทรัพย์ทางการเงิน

- 8.35ก ข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้าที่ 8.35ข ถึง 8.35ช ที่เกี่ยวข้องกับการโอนสินทรัพย์ทางการเงินเสริมข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลอื่นตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ กิจการต้องนำเสนอการเปิดเผยข้อมูลที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.35ข ถึง 8.35ช ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน กิจการต้องแสดงการเปิดเผยข้อมูลที่กำหนดสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนทั้งหมด ซึ่งไม่ได้ตัดรายการและสำหรับความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องใด ๆ ที่ปรากฏอยู่ ณ วันที่รายงานของสินทรัพย์ที่โอน โดยไม่คำนึงว่ารายการโอนที่เกี่ยวข้องดังกล่าวเกิดขึ้นเมื่อใด เพื่อวัตถุประสงค์ในการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้าเหล่านั้น กิจการโอนสินทรัพย์ทางการเงินทั้งหมดหรือบางส่วน (สินทรัพย์ทางการเงินที่โอน) ก็ต่อเมื่อกิจการ

8.35ก.1 โอนสิทธิตามสัญญาที่จะได้รับกระแสเงินสดของสินทรัพย์ทางการเงินนั้น หรือ

8.35ก.2 ยังคงไว้ซึ่งสิทธิตามสัญญาที่จะได้รับกระแสเงินสดของสินทรัพย์ทางการเงินนั้น แต่ยอมรับภาระผูกพันตามสัญญาที่จะต้องจ่ายกระแสเงินสดให้แก่ผู้รับคนใดคนหนึ่งหรือหลายคนตามข้อตกลงนั้น

- 8.35ข กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลที่ทำให้ผู้ใช้งบการเงินของกิจการ

8.35ข.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างสินทรัพย์ทางการเงินที่โอน ซึ่งไม่ได้ตัดรายการทั้งจำนวน และหนี้สินที่เกี่ยวข้อง และ

8.35ข.2 สามารถประเมินลักษณะและความเสี่ยงเกี่ยวกับความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องของกิจการในสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้ตัดรายการ

- 8.35ค เพื่อวัตถุประสงค์ในการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้าที่ 42จ ถึง 42ข หากในการโอนสินทรัพย์ทางการเงิน กิจการยังคงไว้ซึ่งสิทธิหรือภาระผูกพันตามสัญญาใดๆ ซึ่งมีอยู่เป็นปกติวิสัยในสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนหรือได้รับสิทธิหรือภาระผูกพันตามสัญญาใหม่ใดๆ เกี่ยวกับสินทรัพย์ทางการเงินที่โอน ให้ถือว่ากิจการมีความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องในสินทรัพย์ทางการเงินที่โอน เพื่อวัตถุประสงค์ในการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้าที่ 8.35จ ถึง 8.35ช รายการดังต่อไปนี้ไม่เข้าข่ายเป็นความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง

8.35ค.1 การรับรองและการรับประกันตามปกติเกี่ยวกับการโอนที่ฉ้อฉล และแนวคิดของความสมเหตุสมผล ความสุจริตใจและการตกลงอย่างเที่ยงธรรมที่ทำให้การโอนเป็นโมฆะ ซึ่งเป็นผลมาจากการดำเนินการตามกฎหมาย

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- 8.35ค.2 สัญญาฟอร์เวิร์ด สิทธิเลือก และสัญญาอื่นที่จะทำให้ได้สินทรัพย์ทางการเงินที่โอนกลับมาซึ่งราคาตามสัญญา (หรือราคาใช้สิทธิ) เป็นมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินที่โอน หรือ
- 8.35ค.3 ข้อตกลงที่กิจการยังคงไว้ซึ่งสิทธิตามสัญญาที่จะได้รับกระแสเงินสดของสินทรัพย์ทางการเงิน แต่ยอมรับภาระผูกพันตามสัญญาที่จะต้องจ่ายกระแสเงินสดให้แก่กิจการใดกิจการหนึ่งหรือหลายกิจการ และเป็นไปตามเงื่อนไขในย่อหน้าที่ 3.2.5.1 ถึง 3.2.5.3

สินทรัพย์ทางการเงินที่โอนโดยไม่ตัดรายการทั้งจำนวน

- 8.35ง กิจการอาจโอนสินทรัพย์ทางการเงินในลักษณะที่บางส่วนหรือทั้งหมดของสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนไม่เข้าเงื่อนไขการตัดรายการ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.35ข.1 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลในแต่ละวันที่รายงานตามประเภทของสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนที่ไม่ตัดรายการทั้งจำนวนดังนี้
  - 8.35ง.1 ลักษณะของสินทรัพย์ที่โอน
  - 8.35ง.2 ลักษณะของความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของที่กิจการเปิดรับ
  - 8.35ง.3 คำอธิบายถึงลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างสินทรัพย์ที่โอนและหนี้สินที่เกี่ยวข้อง รวมถึงข้อจำกัดที่เกิดขึ้นจากการโอนในการใช้สินทรัพย์ที่โอนนั้นของกิจการที่รายงาน
  - 8.35ง.4 ตารางการกำหนดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่โอน มูลค่ายุติธรรมของหนี้สินที่เกี่ยวข้องและฐานะสุทธิ (ความแตกต่างระหว่างมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่โอนและหนี้สินที่เกี่ยวข้อง) เมื่อคู่สัญญาของหนี้สินที่เกี่ยวข้องมีสิทธิไล่เบี้ยเพียงแค่สินทรัพย์ที่โอน
  - 8.35ง.5 มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ที่โอนและหนี้สินที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่กิจการยังคงรับรู้สินทรัพย์ที่โอนทั้งหมด
  - 8.35ง.6 มูลค่าตามบัญชีรวมของสินทรัพย์เดิมก่อนการโอน มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ที่กิจการยังคงรับรู้ และมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินที่เกี่ยวข้อง ในกรณีที่กิจการยังคงรับรู้สินทรัพย์ภายใต้ขอบเขตของความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง (ดูย่อหน้าที่ 3.2.6.3.2 และ 3.2.16)

สินทรัพย์ทางการเงินที่โอนโดยตัดรายการทั้งจำนวน

- 8.35จ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.35ข.2 เมื่อกิจการตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนทั้งจำนวน (ดูย่อหน้าที่ 3.2.6.1 และ 3.2.6.3.1) แต่ยังคงมีความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องในสินทรัพย์เหล่านั้น กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลขั้นต่ำดังต่อไปนี้โดยแยกตามประเภทของความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องในแต่ละวันที่รายงาน

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- 8.35จ.1 มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินที่รับรู้ในงบแสดงฐานะการเงินของกิจการ ซึ่งแสดงถึงความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องในสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้ตัดรายการของกิจการ และมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินที่รับรู้แยกเป็นรายการรายบรรทัด
- 8.35จ.2 มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์และหนี้สินที่แสดงถึงความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องในสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้ตัดรายการของกิจการ
- 8.35จ.3 จำนวนเงินซึ่งเป็นตัวแทนที่ดีที่สุดถึงฐานะเปิดสูงสุดของกิจการต่อผลขาดทุนจากความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องในสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้ตัดรายการ และข้อมูลที่แสดงถึงวิธีการในการกำหนดฐานะเปิดสูงสุดต่อผลขาดทุน
- 8.35จ.4 กระแสเงินสดออกที่ไม่คิดลดซึ่งจำเป็นหรืออาจจำเป็นต้องใช้ซื้อคืนสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้ตัดรายการ (เช่น ราคาใช้สิทธิของข้อตกลงสิทธิเลือก) หรือจำนวนอื่นซึ่งจะชำระให้ผู้รับโอนสินทรัพย์ที่โอน หากกระแสเงินสดออกมีความผันแปรจำนวนเงินที่เปิดเผยต้องขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่ปรากฏในแต่ละวันที่รายงาน
- 8.35จ.5 การวิเคราะห์ระยะเวลาครบกำหนดของกระแสเงินสดออกที่ไม่คิดลดซึ่งจำเป็น หรืออาจจำเป็นต้องใช้ซื้อคืนสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้ตัดรายการหรือจำนวนอื่นซึ่งจะชำระให้ผู้รับโอนสินทรัพย์ที่โอน กิจการต้องแสดงระยะเวลาครบกำหนดคงเหลือตามสัญญาของความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องของกิจการ
- 8.35จ.6 ข้อมูลเชิงคุณภาพซึ่งอธิบายและสนับสนุนการเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.35จ.1 ถึง 8.35จ.5
- 8.35ฉ หากกิจการมีความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องมากกว่าหนึ่งประเภทในสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้ตัดรายการ กิจการอาจรวมข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.35จ ที่เกี่ยวกับสินทรัพย์นั้นและรายงานสินทรัพย์นั้นภายใต้ความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องเพียงประเภทเดียว
- 8.35ช นอกจากนี้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องแต่ละประเภทดังนี้
- 8.35ช.1 ผลกำไรหรือขาดทุนที่รับรู้ ณ วันที่โอนสินทรัพย์
- 8.35ช.2 รายได้และค่าใช้จ่ายที่รับรู้จากความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องในสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้ตัดรายการของกิจการทั้งในรอบระยะเวลารายงานและมูลค่าสะสม (เช่น การเปลี่ยนแปลงมูลค่ายุติธรรมของอนุพันธ์)
- 8.35ช.3 หากจำนวนเงินรวมของสิ่งตอบแทนที่ได้รับจากการโอน (ซึ่งเข้าเงื่อนไขของการตัดรายการ) ในรอบระยะเวลารายงาน ไม่กระจายอย่างสม่ำเสมอตลอดรอบระยะเวลารายงาน (เช่น หากจำนวนเงินรวมเกือบทั้งหมดของการโอนเกิดขึ้น ณ วันใกล้ ๆ สิ้นรอบระยะเวลารายงาน)
- 8.35ช.3.1 เวลาที่เกิดการโอนที่มีจำนวนเงินสูงที่สุดเกิดขึ้นภายในรอบระยะเวลารายงาน (เช่น 5 วันสุดท้ายก่อนวันสิ้นสุดรอบระยะเวลารายงาน)

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

8.35ข.3.2 จำนวนเงินที่รับรู้ (เช่น ผลกำไรหรือขาดทุนที่เกี่ยวข้อง) จากการโอนที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้นของรอบระยะเวลารายงาน และ

8.35ข.3.3 จำนวนเงินรวมของสิ่งตอบแทนที่ได้รับจากการโอนที่เกิดขึ้นในช่วงเวลานั้นของรอบระยะเวลารายงาน

กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลสำหรับแต่ละรอบระยะเวลารายงานที่มีการนำเสนองบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ

ข้อมูลเพิ่มเติม

8.35ข กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลอื่นเพิ่มเติมที่กิจการพิจารณาว่ามีความจำเป็นที่จะทำให้บรรลุมิติวัตถุประสงค์ของการเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้าที่ 8.35ข

การใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้มาถือปฏิบัติเป็นครั้งแรก

8.35ฉ การเปลี่ยนแปลงมูลค่าตามบัญชีที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในการวัดมูลค่าซึ่งเกี่ยวข้องกับการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้

การเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้านี้ไม่จำเป็นต้องถือปฏิบัติหลังจากรอบระยะเวลารายงานประจำปีที่กิจการได้ถือปฏิบัติเป็นครั้งแรก ตามข้อกำหนดการวัดมูลค่าและการวัดมูลค่าสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินในแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้

8.35ญ ณ วันที่ถือปฏิบัติเป็นครั้งแรกตามหมวดที่ 5.5 ของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเพื่อช่วยให้สามารถระบวยอดคงเหลือ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานของค่าเผื่อหนี้สงสัยจะสูญตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 101 เรื่อง หนี้สงสัยจะสูญ และหนี้สูญ ค่าเผื่อการด้อยค่าตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 105 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การบัญชีสำหรับเงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุน และประมาณการหนี้สินตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 37 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง ประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้น และสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น กับยอดคงเหลือ ณ วันต้นงวดของรอบระยะเวลารายงานของค่าเผื่อผลขาดทุนตามที่กำหนดในแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ สำหรับสินทรัพย์ทางการเงิน กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลตามประเภทการวัดมูลค่าสินทรัพย์ทางการเงินที่เกี่ยวข้องตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 105 (ปรับปรุง 2559) และแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ และต้องแยกแสดงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงประเภทการวัดมูลค่าที่มีต่อค่าเผื่อผลขาดทุน ณ วันนั้น

8.35ฎ ในรอบระยะเวลารายงานที่มีการใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้มาถือปฏิบัติเป็นครั้งแรก กิจการไม่จำเป็นต้องเปิดเผยจำนวนเงินของรายการรายบรรทัดที่จะรายงานตามข้อกำหนดการวัดมูลค่าและการวัดมูลค่า (รวมถึงข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับการวัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่ายของสินทรัพย์ทางการเงินและการด้อยค่าตามหัวข้อที่ 5.4 และ 5.5) ของ

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- 8.35ก.1 แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้สำหรับรอบระยะเวลารายงานก่อน ๆ
- 8.35ก.2 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 105 (ปรับปรุง 2559) เรื่อง การบัญชีสำหรับเงินลงทุนในตราสารหนี้และตราสารทุน สำหรับรอบระยะเวลารายงานปัจจุบัน
- 8.35ก หากกิจการเลือกใช้วิธีเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไป (แทนวิธีปรับงบการเงินย้อนหลัง) การคำนวณอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงสำหรับสัญญาที่เกิดขึ้นก่อนวันแรกที่มีการถือปฏิบัติโดยคำนวณจากกระแสเงินสดนับตั้งแต่วันแรกที่มีการถือปฏิบัติ และการเลือกใช้นโยบายการบัญชีป้องกันความเสี่ยงโดยถือปฏิบัติตามแนวปฏิบัติที่ใช้อยู่ต่อไป ตามที่กำหนดในแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ ให้กิจการเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว นอกจากนี้ หากกิจการเลือกรับรู้ผลขาดทุนจากการด้อยค่าของเครื่องมือทางการเงินเป็นค่าใช้จ่ายตามวิธีเส้นตรงภายในระยะเวลา 3 ปี นับจากวันที่นำแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้มาใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูล ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานเกี่ยวกับ (1) จำนวนผลขาดทุนที่ยังไม่ได้รับรู้ และ (2) จำนวนผลขาดทุนที่รับรู้ในรอบระยะเวลารายงานปัจจุบัน

วันถือปฏิบัติและการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง

- 8.36 สำหรับงบการเงินประจำปีที่กิจการถือปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้เป็นครั้งแรก กิจการไม่จำเป็นต้องแสดงข้อมูลเปรียบเทียบสำหรับการเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.25 ถึง 8.35 ซึ่งเกี่ยวกับลักษณะและระดับของความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงิน

ภาคผนวก ก

คำนิยาม

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน

เงินลงทุน	<p>สินทรัพย์ที่กิจการมีไว้เพื่อเพิ่มความมั่งคั่งให้กับกิจการ ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของส่วนแบ่งที่จะได้รับ (เช่น ดอกเบี้ย ค่าสิทธิ และเงินปันผล) ในรูปของราคาที่สูงขึ้น หรือในรูปของประโยชน์อย่างอื่นที่กิจการได้รับ (เช่น ประโยชน์ที่ได้รับจากความสัมพันธ์ทางการค้า) รายการต่อไปนี้ไม่ถือเป็นเงินลงทุน</p> <p>ก) สินค้าคงเหลือ ตามที่นิยามไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 2 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง สินค้าคงเหลือ</p> <p>ข) ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ที่ไม่ใช่อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน ตามที่นิยามไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 16 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์</p> <p>ค) อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน ตามที่นิยามไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 40 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน</p>
หลักทรัพย์เพื่อค่า	<p>เงินลงทุนในตราสารหนี้ทุกชนิดหรือตราสารทุนในความต้องการของตลาดที่กิจการถือไว้โดยมีวัตถุประสงค์หลักที่จะขายในอนาคตอันใกล้ ทำให้กิจการถือหลักทรัพย์นั้นไว้เป็นระยะเวลาสั้น ๆ เพื่อหากำไรจากการเปลี่ยนแปลงราคาของหลักทรัพย์ ดังนั้น หลักทรัพย์เพื่อค่าจึงมีอัตราผลตอบแทนสูง</p>
หลักทรัพย์เพื่อขาย	<p>เงินลงทุนในตราสารหนี้ทุกชนิดหรือตราสารทุนในความต้องการของตลาดซึ่งไม่ถือเป็นหลักทรัพย์เพื่อค่า และในขณะเดียวกันไม่ถือเป็นตราสารหนี้ที่จะถือจนครบกำหนดหรือเงินลงทุนในบริษัทย่อยหรือบริษัทร่วม การร่วมค้า</p>
ตราสารหนี้ที่จะถือจนครบกำหนด	<p>เงินลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทตราสารหนี้ที่กิจการมีความตั้งใจแน่วแน่ และมีความสามารถที่จะถือไว้จนครบกำหนดได้ก่อน</p>
ผลขาดทุนด้านเครดิตที่	<p>สัดส่วนของผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุซึ่งเป็น</p>

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

คาดว่าจะเกิดขึ้นใน 12 เดือนข้างหน้า	ผลขาดทุนด้านเครดิตจากเหตุการณ์ปฏิบัติผิดสัญญาของเครื่องมือทางการเงินที่มีความเป็นไปได้ว่าจะเกิดขึ้นภายใน 12 เดือนหลังจากวันที่รายงาน
ราคาทุนตัดจำหน่ายของสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงิน	มูลค่าของสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินที่รับรู้เมื่อเริ่มแรก หักด้วยการจ่ายชำระคืนเงินต้น บวกหรือหักค่าตัดจำหน่ายสะสมที่คำนวณโดยใช้วิธีดอกเบี้ยที่แท้จริง ซึ่งเกิดจากผลต่างระหว่างมูลค่าที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกและมูลค่า ณ วันที่ครบกำหนด และปรับปรุงด้วยค่าเผื่อผลขาดทุนสำหรับกรณีของสินทรัพย์ทางการเงิน
สินทรัพย์ที่เกิดจากสัญญา	สิทธิเรียกร้องที่มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรียกว่า <i>รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า</i> กำหนดให้ปฏิบัติตามเกณฑ์การรับรู้และการวัดมูลค่าผลกำไรหรือขาดทุนจากการด้อยค่าของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้
สินทรัพย์ทางการเงินที่มีการด้อยค่าด้านเครดิต	<p>สินทรัพย์ทางการเงินมีการด้อยค่าด้านเครดิตเมื่อเกิดเหตุการณ์ใด เหตุการณ์หนึ่งหรือหลายเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดผลกระทบต่อประมาณการกระแสเงินสดในอนาคตของสินทรัพย์ทางการเงิน โดยหลักฐานที่แสดงว่าสินทรัพย์ทางการเงินมีการด้อยค่าด้านเครดิตครอบคลุมถึงข้อมูลที่สังเกตได้จากเหตุการณ์ดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> (ก) การประสบปัญหาทางการเงินอย่างมีนัยสำคัญของผู้ออกหรือผู้กู้ (ข) การละเมิดสัญญา เช่น การปฏิบัติผิดสัญญาหรือการค้างชำระเกินกำหนด (ค) ผู้ให้กู้ผ่อนปรนเงื่อนไขแก่ผู้กู้ที่มีปัญหาทางการเงินเนื่องจากเศรษฐกิจหรือเงื่อนไขตามสัญญา ซึ่งผู้ให้กู้จะไม่พิจารณาผ่อนปรนให้ในกรณีอื่น ๆ (ง) มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่ผู้กู้จะล้มละลายหรือปรับโครงสร้างทางการเงิน (จ) การล่มสลายของตลาดซื้อขายคล่องของสินทรัพย์ทางการเงินเนื่องจากประสบปัญหาทางการเงิน หรือ (ฉ) การซื้อหรือการได้มาซึ่งสินทรัพย์ทางการเงินด้วยราคาที่มีส่วนลดจำนวนมากซึ่งสะท้อนถึงผลขาดทุนด้านเครดิตที่เกิดขึ้น <p>ในบางครั้งอาจไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นผลจากเหตุการณ์ใดที่ส่งผลให้สินทรัพย์มีการด้อยค่าด้านเครดิต แต่อาจเกิดจากผลกระทบของเหตุการณ์หลายเหตุการณ์รวมกัน</p>

ผลขาดทุนด้านเครดิต ผลต่างระหว่างกระแสเงินสดตามสัญญาทั้งหมดซึ่งกิจการต้องได้รับและกระแสเงินสดทั้งหมดซึ่งกิจการคาดว่าจะได้รับ (นั่นคือ จำนวนเงินที่คาดว่าจะไม่ได้รับทั้งหมด) คิดลดด้วยอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงเมื่อเริ่มแรก (หรืออัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงปรับด้วยความเสี่ยงด้านเครดิตสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่มีการด้อยค่าด้านเครดิตเมื่อซื้อหรือเมื่อกำเนิด) กิจการต้องประมาณกระแสเงินสดโดยพิจารณาถึงเงื่อนไขตามสัญญาทั้งหมดของเครื่องมือทางการเงิน (ตัวอย่างเช่น การชำระเงินก่อนครบกำหนด การขยายระยะเวลา สิทธิเลือกที่จะซื้อ และสิทธิเลือกที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน) ตลอดอายุของเครื่องมือทางการเงินที่คาดไว้นั้น กระแสเงินสดที่พิจารณาต้องรวมถึงกระแสเงินสดที่ได้มาจากการขายหลักประกันที่ถือไว้หรือส่วนปรับปรุงด้านเครดิตอื่น ๆ ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของเงื่อนไขตามสัญญา โดยมีข้อสันนิษฐานว่าอายุที่คาดไว้ของเครื่องมือทางการเงินสามารถประมาณการได้อย่างน่าเชื่อถือ อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ไม่สามารถประมาณการอายุของเครื่องมือทางการเงินได้อย่างน่าเชื่อถือ กิจการต้องใช้อายุคงเหลือตามสัญญาของเครื่องมือทางการเงิน ซึ่งกรณีดังกล่าวยากที่จะเกิดขึ้น

อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงปรับด้วยความเสี่ยงด้านเครดิต อัตราที่ใช้ในการคิดลดประมาณการเงินสดจ่ายหรือรับในอนาคตตลอดอายุของสินทรัพย์ทางการเงินที่คาดไว้ เพื่อให้ได้ราคาทุนตัดจำหน่ายของสินทรัพย์ทางการเงินที่มีการด้อยค่าด้านเครดิตเมื่อซื้อหรือเมื่อกำเนิดในการคำนวณอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงปรับด้วยความเสี่ยงด้านเครดิต กิจการต้องประมาณการกระแสเงินสดที่คาดว่าจะได้รับโดยพิจารณาเงื่อนไขของสัญญาทั้งหมดของสินทรัพย์ทางการเงิน (ตัวอย่างเช่น การชำระเงินก่อนครบกำหนด การขยายระยะเวลา สิทธิเลือกที่จะซื้อ และสิทธิเลือกที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน) และผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นโดยการคำนวณให้รวมถึงค่าธรรมเนียมและต้นทุนในการรับและจ่ายทั้งหมดระหว่างคู่สัญญาตามสัญญา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง (ดูย่อหน้าที่ ข5.4.1 ถึง ข5.4.3) ต้นทุนการทำรายการ และส่วนเกินมูลค่าหรือส่วนลดมูลค่าอื่น ๆ ทั้งหมด โดยมีข้อสันนิษฐานว่ากระแสเงินสดและอายุที่คาดไว้ของกลุ่มของเครื่องมือทางการเงินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันสามารถประมาณได้อย่างน่าเชื่อถือ อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ไม่สามารถประมาณกระแสเงินสดหรืออายุคงเหลือของเครื่องมือทางการเงิน (หรือกลุ่มของเครื่องมือทางการเงิน) ได้อย่างน่าเชื่อถือ กิจการต้องใช้กระแสเงินสดตามสัญญาตลอดอายุสัญญาของเครื่องมือทางการเงินนั้น (หรือกลุ่มของเครื่องมือทางการเงินนั้น) ซึ่งกรณีดังกล่าวยากที่จะเกิดขึ้น

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

การตัดรายการ	การตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินที่ได้เคยรับรู้ออกจากงบแสดงฐานะการเงินของกิจการ
อนุพันธ์	<p>เครื่องมือทางการเงินหรือสัญญาอื่นภายใต้ขอบเขตของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ ที่มีลักษณะทั้งสามข้อดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> (ก) มูลค่าของเครื่องมือทางการเงินเปลี่ยนแปลงไปตามการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรที่ระบุไว้ เช่น อัตราดอกเบี้ย ราคาของเครื่องมือทางการเงิน ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ดัชนีราคาหรือดัชนีอัตรา อันดับความน่าเชื่อถือด้านเครดิตหรือดัชนีความน่าเชื่อถือด้านเครดิต หรือตัวแปรอื่น โดยมีเงื่อนไขว่ากรณีของตัวแปรที่ไม่ใช่ตัวแปรทางการเงิน ตัวแปรนั้นไม่ใช่ตัวแปรที่เฉพาะเจาะจงกับคู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง (บางครั้งเรียกว่า รายการอ้างอิง) (ข) ไม่มีการจ่ายเงินลงทุนสุทธิเมื่อเริ่มแรก หรือจ่ายด้วยจำนวนเพียงเล็กน้อยเมื่อเทียบกับสัญญาประเภทอื่นซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าในลักษณะเดียวกันต่อการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยตลาด (ค) การรับหรือจ่ายชำระจะกระทำในอนาคต
เงินปันผล	การจัดสรรกำไรให้กับผู้ถือตราสารทุนตามสัดส่วนการถือครองเงินทุนในแต่ละประเภท
วิธีดอกเบี้ยที่แท้จริง	วิธีที่ใช้ในการคำนวณราคาทุนตัดจำหน่ายของสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงิน และมีการปันส่วนและรับรู้ดอกเบี้ยรับหรือดอกเบี้ยจ่ายในกำไรหรือขาดทุนตลอดช่วงระยะเวลาที่เกี่ยวข้อง
อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง	อัตราที่ใช้ในการคิดลดประมาณการเงินสดจ่ายหรือรับในอนาคตตลอดอายุที่คาดไว้ของสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินเพื่อให้ได้มูลค่าตามบัญชีขั้นต้นของสินทรัพย์ทางการเงิน หรือราคาทุนตัดจำหน่ายของหนี้สินทางการเงิน ในการคำนวณอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง กิจการต้องประมาณการกระแสเงินสดที่คาดว่าจะได้รับโดยพิจารณาเงื่อนไขของสัญญาทั้งหมดของเครื่องมือทางการเงินนั้น (ตัวอย่างเช่น การชำระเงินก่อนครบกำหนดการขยายระยะเวลา สิทธิเลือกที่จะซื้อ และสิทธิเลือกที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน) แต่ต้องไม่พิจารณาผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น โดยการคำนวณนี้ให้รวมถึงค่าธรรมเนียมและต้นทุนในการรับและจ่ายทั้งหมดระหว่างคู่สัญญาตามสัญญา ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

(ดูย่อหน้าที่ ข5.4.1 ถึง ข5.4.3) **ต้นทุนการทำรายการ** และส่วนเกินหรือส่วนลดมูลค่าอื่น ๆ ทั้งหมด โดยมีข้อสันนิษฐานว่ากระแสเงินสดและอายุที่คาดไว้ของกลุ่มของเครื่องมือทางการเงินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันสามารถประมาณการได้อย่างน่าเชื่อถือ อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ไม่สามารถประมาณการกระแสเงินสดหรืออายุที่คาดไว้ของเครื่องมือทางการเงิน (หรือกลุ่มของเครื่องมือทางการเงิน) ได้อย่างน่าเชื่อถือ กิจการต้องใช้กระแสเงินสดตามสัญญาตลอดอายุสัญญาของเครื่องมือทางการเงินนั้น (หรือกลุ่มของเครื่องมือทางการเงินนั้น) ซึ่งกรณีดังกล่าวยากยิ่งที่จะเกิดขึ้น

ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น	ผลขาดทุนด้านเครดิตที่ถัวเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักจากความเสี่ยงของการปฏิบัติผิดสัญญาที่อาจจะเกิดขึ้น
สัญญาค้ำประกันทางการเงิน	สัญญาที่กำหนดให้ผู้ค้ำประกันตามสัญญาต้องจ่ายชดเชยให้แก่ผู้ที่ได้รับการค้ำประกันสำหรับความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นหากลูกหนี้ที่ระบุไว้ในสัญญาไม่สามารถจ่ายชำระเงินเมื่อครบกำหนดตามเงื่อนไขเมื่อเริ่มแรกหรือเงื่อนไขที่เปลี่ยนแปลงของตราสารหนี้
หนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน	หนี้สินทางการเงินที่เข้าเงื่อนไขอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ (ก) มีลักษณะตรงตามคำนิยามของการถือไว้เพื่อค้า (ข) ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก หรือวันที่เกิดรายการ กิจการได้เลือกกำหนดให้หนี้สินทางการเงินนั้นวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามที่ได้กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 4.2.2 หรือ 4.3.4 (ค) เป็นการเลือกกำหนดให้รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกหรือในภายหลังด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามย่อหน้าที่ 6.7.1
สัญญาผูกมัด	ข้อตกลงผูกมัดที่จะแลกเปลี่ยนทรัพยากรตามจำนวนและราคาที่กำหนดไว้ ณ วันใดวันหนึ่งหรือหลายวันที่กำหนดไว้ในอนาคต
รายการที่คาดการณ์	รายการที่ไม่มีข้อผูกมัดแต่คาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต
มูลค่าตามบัญชีขั้นต้นของสินทรัพย์ทางการเงิน	ราคาทุนตัดจำหน่ายของสินทรัพย์ทางการเงิน ก่อนที่จะมีการปรับปรุงค่าเมื่อผลขาดทุน
อัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยง	ความสัมพันธ์ระหว่างจำนวนของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและจำนวนของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงในเรื่องของการถ่วงน้ำหนักเปรียบเทียบ

<p>ผลกำไรหรือขาดทุนจากการด้อยค่า</p>	<p>ผลกำไรหรือขาดทุนที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 5.5.9 และกำไรหรือขาดทุนที่เกิดขึ้นเนื่องจากการปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการด้อยค่าที่กำหนดไว้ในหมวดที่ 5.5</p>
<p>ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ</p>	<p>ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากเหตุการณ์ปฏิบัติผิดสัญญาที่มีความเป็นไปได้ว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุของเครื่องมือทางการเงินที่คาดว่าจะเกิดขึ้น</p>
<p>ค่าเผื่อผลขาดทุน</p>	<p>ค่าเผื่อสำหรับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นของสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 4.1.2 ลูกหนี้ตามสัญญาเช่าและสินทรัพย์ที่เกิดจากสัญญา มูลค่าการด้อยค่าสะสมสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 4.1.3 และประมาณการหนี้สินสำหรับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากภาวะผูกพันวงเงินสินเชื่อ และสัญญาค้ำประกันทางการเงิน</p>
<p>ผลกำไรหรือขาดทุนจากการเปลี่ยนแปลง</p>	<p>จำนวนที่เกิดขึ้นจากการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีขั้นต้นของสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อให้สะท้อนกระแสเงินสดตามสัญญาที่ตกลงกันใหม่หรือเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขใหม่ โดยกิจการคำนวณมูลค่าตามบัญชีขั้นต้นของสินทรัพย์ทางการเงินใหม่จากมูลค่าปัจจุบันของประมาณการเงินสดรับหรือจ่ายชำระในอนาคตตลอดอายุที่คาดว่าจะได้รับของสินทรัพย์ทางการเงินที่มีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขใหม่ ซึ่งถูกคิดลดด้วยอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงเมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์ทางการเงิน (หรืออัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงปรับด้วยความเสี่ยงด้านเครดิตเมื่อเริ่มแรกสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่มีการด้อยค่าด้านเครดิตเมื่อซื้อหรือเมื่อกำเนิด) หรืออัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงที่ปรับปรุงใหม่ เมื่อเข้าเงื่อนไขตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 6.5.10 ในการประมาณการกระแสเงินสดที่คาดว่าจะได้รับของสินทรัพย์ทางการเงิน กิจการต้องพิจารณาเงื่อนไขตามสัญญาทั้งหมดของสินทรัพย์ทางการเงิน (ตัวอย่างเช่น การชำระเงินก่อนครบกำหนด สิทธิเลือกที่จะซื้อ หรือสิทธิเลือกที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน) แต่ต้องไม่พิจารณาผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ยกเว้นสินทรัพย์ทางการเงินที่มีการด้อยค่าด้านเครดิตเมื่อซื้อหรือเมื่อกำเนิด กิจการต้องพิจารณาผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นเมื่อเริ่มแรกที่ถูกพิจารณารวมในการคำนวณอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงปรับด้วยความเสี่ยงด้านเครดิตเมื่อเริ่มแรก</p>

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

การค้างชำระเกินกำหนด	สินทรัพย์ทางการเงินจะถือว่าค้างชำระเกินกำหนดเมื่อคู่สัญญาไม่จ่ายชำระเมื่อถึงกำหนดชำระตามที่กำหนดไว้ในสัญญา
สินทรัพย์ทางการเงินที่มี การด้อยค่าด้านเครดิต เมื่อซื้อหรือเมื่อกำเนิด	สินทรัพย์ทางการเงินที่ด้อยค่าด้านเครดิตเมื่อซื้อหรือเมื่อกำเนิด ณ การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก
วันที่จัดประเภทรายการ ใหม่	วันแรกของรอบระยะเวลารายงานแรกหลังจากการเปลี่ยนแปลงการจัดประเภทสินทรัพย์ทางการเงินใหม่
การซื้อหรือการขายตาม วิธีปกติ	การซื้อหรือการขายสินทรัพย์ทางการเงินภายใต้สัญญาที่มีเงื่อนไขการส่งมอบสินทรัพย์ภายในระยะเวลาที่กำหนดขึ้นจากหลักเกณฑ์หรือวิธีปฏิบัติโดยทั่วไปของตลาดซื้อขายที่พิจารณา
ต้นทุนการทำรายการ	ต้นทุนส่วนเพิ่มที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการซื้อ การออกตราสาร หรือการจำหน่ายสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงิน (ดูย่อหน้าที่ 5.4.8) โดยต้นทุนส่วนเพิ่มนี้จะไม่เกิดขึ้นถ้ากิจการไม่ซื้อ ไม่ออกตราสาร หรือไม่จำหน่ายเครื่องมือทางการเงิน
ความเสี่ยงด้านเครดิต	ความเสี่ยงที่คู่สัญญาของเครื่องมือทางการเงินฝ่ายหนึ่งจะทำให้เกิดผลขาดทุนทางการเงินต่อคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งโดยการที่ไม่สามารถจ่ายชำระภาระผูกพัน
ระดับการจัดอันดับความ เสี่ยงด้านเครดิต	การจัดอันดับความเสี่ยงด้านเครดิตซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของความเสี่ยงจากการผิดสัญญาที่เกิดขึ้นกับเครื่องมือทางการเงิน
ความเสี่ยงด้านสกุลเงิน	ความเสี่ยงที่มูลค่ายุติธรรมหรือกระแสเงินสดในอนาคตของเครื่องมือทางการเงินจะมีความผันผวนอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ
ความเสี่ยงด้านอัตรา ดอกเบี้ย	ความเสี่ยงที่มูลค่ายุติธรรมหรือกระแสเงินสดในอนาคตของเครื่องมือทางการเงินจะมีความผันผวนอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยตลาด
ความเสี่ยงด้านสภาพ คล่อง	ความเสี่ยงที่กิจการจะเผชิญกับความยากลำบากในการชำระคืนภาระผูกพันที่เกี่ยวข้องกับหนี้สินทางการเงิน ซึ่งต้องชำระด้วยเงินสดหรือสินทรัพย์ทางการเงินอื่น

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

เงินกู้ยืม เงินกู้ยืมเป็นหนี้สินทางการเงิน ที่นอกเหนือจากเจ้าหนี้การค้าระยะสั้นซึ่งมีระยะเวลาการจ่ายชำระตามปกติ

ความเสี่ยงด้านตลาด ความเสี่ยงที่มูลค่ายุติธรรมหรือกระแสเงินสดในอนาคตของเครื่องมือทางการเงินจะมีความผันผวนอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของราคาตลาด ความเสี่ยงด้านตลาดประกอบด้วยความเสี่ยง 3 ประเภท ได้แก่ ความเสี่ยงด้านสกุลเงิน ความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ย และความเสี่ยงด้านราคาอื่น

ความเสี่ยงด้านราคาอื่น ความเสี่ยงที่มูลค่ายุติธรรมหรือกระแสเงินสดในอนาคตของเครื่องมือทางการเงินจะมีความผันผวนอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของราคาตลาด (นอกเหนือจากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยหรือความเสี่ยงด้านสกุลเงิน) การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวอาจมีสาเหตุมาจากปัจจัยเฉพาะกับเครื่องมือทางการเงินแต่ละประเภท หรือกับผู้ออกเครื่องมือทางการเงินนั้น หรือปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลกระทบต่อเครื่องมือทางการเงินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันซึ่งมีการซื้อขายอยู่ในตลาด

คำนิยามของคำศัพท์ต่อไปนี้ได้กำหนดอยู่ในย่อหน้าที่ 11 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน ภาคผนวก ก ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม หรือภาคผนวก ก ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า และได้นำมาใช้ในแนวปฏิบัติทางการบัญชี ฉบับนี้โดยมีความหมายเช่นเดียวกับที่ระบุไว้ในมาตรฐานมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 ภาคผนวก ก ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 (ปรับปรุง 2561) หรือภาคผนวก ก ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15

- ตราสารทุน
- มูลค่ายุติธรรม
- สินทรัพย์ทางการเงิน
- เครื่องมือทางการเงิน
- หนี้สินทางการเงิน
- ราคาของรายการ

ภาคผนวก ข

แนวทางปฏิบัติ

ภาคผนวกนี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้

ขอบเขต (บทที่ 2)

- ข2.1 สัญญาบางประเภทกำหนดให้มีการจ่ายชำระโดยอ้างอิงจากสภาพอากาศ ภูมิประเทศ หรือ ลักษณะทางกายภาพอื่น ๆ (สัญญาซึ่งอ้างอิงกับตัวแปรด้านสภาพอากาศในบางครั้งเรียกว่า “อนุพันธ์สภาพอากาศ” ถ้าสัญญาดังกล่าวไม่อยู่ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง สัญญาประกันภัย (เมื่อมีการประกาศใช้) สัญญาดังกล่าวจะอยู่ภายใต้ขอบเขตของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้
- ข2.2 แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ไม่ได้เปลี่ยนแปลงข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องกับโครงการผลประโยชน์ของพนักงานซึ่งต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 26 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การบัญชี และการรายงานสำหรับโครงการผลประโยชน์เมื่อออกจากงาน และสัญญาค่าสิทธิซึ่งคำนวณจากปริมาณการขายและรายได้จากการให้บริการซึ่งต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า
- ข2.3 ในบางครั้ง กิจการมีการลงทุนในเชิงกลยุทธ์ในตราสารทุนที่ออกโดยกิจการอื่นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างหรือรักษาความสัมพันธ์ของการดำเนินงานในระยะยาวกับกิจการดังกล่าว ผู้ลงทุนหรือผู้ร่วมค้าต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า ในการพิจารณาถึงความเหมาะสมในการใช้วิธีส่วนได้เสียเพื่อบันทึกบัญชีเงินลงทุน
- ข2.4 แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินของผู้รับประกันที่นอกเหนือจากสิทธิและภาระผูกพันที่ได้รับการยกเว้นตามย่อหน้าที่ 2.1.5 เนื่องจากเรื่องดังกล่าวอยู่ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง สัญญาประกันภัย (เมื่อมีการประกาศใช้)
- ข2.5 สัญญาค่าประกันทางการเงินอาจมีรูปแบบทางกฎหมายที่แตกต่างกัน เช่น การค้าประกัน เลตเตอร์ออฟเครดิตบางประเภท สัญญาการรับประกันด้านเครดิต หรือสัญญาประกันภัย อย่างไรก็ตาม วิธีปฏิบัติทางการบัญชีจะไม่ขึ้นอยู่กับรูปแบบทางกฎหมาย ตัวอย่างต่อไปนี้เป็นวิธีปฏิบัติที่เหมาะสม (ดูย่อหน้าที่ 2.1.5)
- ข2.5.1 แม้ว่าสัญญาค่าประกันทางการเงินจะเข้าเงื่อนไขตามคำนิยามของสัญญาประกันภัยตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง สัญญาประกันภัย (เมื่อมีการประกาศใช้) แต่หากความเสี่ยงที่ถูกโอนไปมีนัยสำคัญ สัญญาค่าประกันทางการเงินดังกล่าวอยู่ภายใต้ขอบเขตของแนวปฏิบัติ

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ทางการบัญชีฉบับนี้ อย่างไรก็ตาม หากผู้ค้าประกันตามสัญญาได้กำหนดอย่างชัดเจนก่อนหน้าว่าสัญญาดังกล่าวเป็นสัญญาประกันภัยและได้ถือปฏิบัติตามวิธีการบัญชีสำหรับสัญญาประกันภัยแล้ว ผู้ค้าประกันตามสัญญาอาจเลือกที่จะถือปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้หรือมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 (ปรับปรุง 2561) ก็ได้ และหากผู้ค้าประกันตามสัญญาเลือกที่จะถือปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ ผู้ออกสัญญาต้องรับรู้สัญญาค้าประกันทางการเงินเมื่อเริ่มแรกด้วยมูลค่ายุติธรรมตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.1.1 หากสัญญาค้าประกันทางการเงินดังกล่าวเป็นการออกให้บุคคลหรือกิจการที่ไม่เกี่ยวข้องกันในการทำรายการค้าตามปกติ มูลค่ายุติธรรมเมื่อเริ่มแรกจะเท่ากับเบี้ยประกันที่ได้รับ เว้นแต่จะมีหลักฐานกำหนดเป็นอย่างอื่น ดังนั้น หากสัญญาค้าประกันทางการเงินไม่ได้เลือกกำหนดเมื่อเริ่มแรกให้แสดงด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนหรือไม่ได้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 3.2.15 ถึง 3.2.23 และย่อหน้าที่ ข3.2.12 ถึง ข3.2.17 (กรณีที่มีการโอนสินทรัพย์ทางการเงินไม่เข้าเงื่อนไขการตัดรายการหรือยังคงมีความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องในสินทรัพย์ที่โอน) ผู้ค้าประกันตามสัญญาต้องวัดมูลค่าสัญญาดังกล่าวด้วยมูลค่าที่สูงกว่าระหว่าง

ข2.5.1.1 จำนวนเงินที่กำหนดในหมวดที่ 5.5 และ

ข2.5.1.2 จำนวนเงินที่รับรู้เมื่อเริ่มแรกหักจำนวนเงินสะสมของรายได้ (เมื่อเหมาะสม) ที่รับรู้ตามหลักการของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า (ดูย่อหน้าที่ 4.2.1.3)

ข2.5.2 สัญญาค้าประกันด้านเครดิตบางประเภทไม่ได้กำหนดเงื่อนไขก่อนจ่ายชำระหนี้ให้ผู้ถือสัญญาค้าประกันต้องมีความเสี่ยงและเกิดผลสูญเสียจากการที่ลูกหนี้ไม่สามารถจ่ายชำระหนี้เมื่อครบกำหนด เช่น การค้าประกันที่กำหนดให้การจ่ายชำระขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงในการจัดอันดับความน่าเชื่อถือด้านเครดิตหรือดัชนีความน่าเชื่อถือด้านเครดิตตามที่กำหนด การค้าประกันดังกล่าวไม่ถือเป็นสัญญาค้าประกันทางการเงินตามที่กำหนดขอบเขตของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ และไม่ถือเป็นสัญญาประกันภัยตามคำนิยามในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง สัญญาประกันภัย (เมื่อมีการประกาศใช้) การค้าประกันดังกล่าวถือเป็นอนุพันธ์ โดยให้ผู้ค้าประกันตามสัญญาดังกล่าวถือปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้

ข2.5.3 หากการออกสัญญาค้าประกันทางการเงินเกี่ยวข้องกับการขายสินค้าให้ผู้ค้าประกันตามสัญญาถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า เมื่อรับรู้รายได้จากการค้าประกันและรายได้จากการขายสินค้า

ข2.6 โดยปกติ การรับรองโดยผู้ค้าประกันตามสัญญาว่าสัญญาที่ออกเป็นสัญญาประกันภัยจะเกิดขึ้นในการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ค้าประกันตามสัญญากับลูกค้าและผู้กำกับดูแล ในสัญญา เอกสาร

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ทางธุรกิจ และงบการเงิน นอกจากนี้ สัญญาประกันภัยมีข้อกำหนดทางบัญชีที่แตกต่างจากข้อกำหนดทางบัญชีของธุรกรรมประเภทอื่น ๆ เช่น สัญญาต่างๆ ที่ออกโดยธนาคารหรือธุรกิจเอกชน ในกรณีดังกล่าววงการเงินของผู้ค้าประกันตามสัญญา มักมีข้อความที่แสดงว่าผู้ค้าประกันตามสัญญาได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดทางบัญชีสำหรับสัญญาประกันภัย

การรับรู้รายการและการตัดรายการ (บทที่ 3)

การรับรู้เมื่อเริ่มแรก (บทที่ 3.1)

- ข3.1.1 ตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 3.1.1 กิจการรับรู้สิทธิและภาระผูกพันตามสัญญาทั้งหมดภายใต้อนุพันธ์เป็นสินทรัพย์และหนี้สินในงบแสดงฐานะทางการเงินตามลำดับ ยกเว้นอนุพันธ์ที่ทำให้การโอนสินทรัพย์ทางการเงินไม่ถือเป็นการขาย (ดูย่อหน้าที่ ข3.2.14) หากการโอนสินทรัพย์ทางการเงินไม่เข้าเงื่อนไขของการตัดรายการ ผู้รับโอนต้องไม่รับรู้สินทรัพย์ที่โอนนั้นเป็นสินทรัพย์ของตน (ดูย่อหน้าที่ ข3.2.15)
- ข3.1.2 ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงการนำข้อกำหนดตามย่อหน้าที่ 3.1.1 มาปฏิบัติ
- ข3.1.2.1 ลูกหนี้หรือเจ้าหนี้ที่ไม่มีเงื่อนไขที่รับรู้เป็นสินทรัพย์หรือหนี้สินเมื่อกิจการเข้าไปเป็นคู่สัญญา ซึ่งทำให้กิจการมีสิทธิตามกฎหมายในการรับเงินสด หรือมีภาระผูกพันตามกฎหมายในการจ่ายเงินสด
- ข3.1.2.2 โดยทั่วไป สินทรัพย์ที่จะได้มาและหนี้สินที่จะเกิดขึ้นจากผลของสัญญาผูกมัดในการซื้อหรือขายสินค้าหรือบริการจะไม่ถูกรับรู้รายการจนกระทั่งมีคู่สัญญาอย่างน้อยหนึ่งรายปฏิบัติตามสัญญา เช่น โดยทั่วไปกิจการที่ได้รับคำสั่งซื้อจะไม่รับรู้รายการสินทรัพย์ (และกิจการที่สั่งซื้อจะไม่รับรู้รายการหนี้สิน) ณ วันที่มีการตกลงกัน แต่จะชะลอการรับรู้รายการออกไปจนกว่าสินค้าหรือบริการนั้นจะมีการขนส่ง ส่งมอบ หรือให้บริการ หากสัญญาผูกมัดในการซื้อหรือขายรายการที่ไม่ใช่รายการทางการเงินอยู่ภายใต้ขอบเขตของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ ในย่อหน้าที่ 2.4 ถึง 2.7 มูลค่ายุติธรรมสุทธิของสัญญาดังกล่าวจะถูกรับรู้เป็นสินทรัพย์หรือหนี้สิน ณ วันที่มีการตกลงกัน (ดูย่อหน้าที่ ข4.1.4.3) นอกจากนี้ หากสัญญาผูกมัดที่ยังไม่ได้รับรู้รายการเลือกกำหนดให้เป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงในการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรม ให้รับรู้การเปลี่ยนแปลงใดๆ ในมูลค่ายุติธรรมสุทธิ เป็นสินทรัพย์หรือหนี้สินหลังจากการเริ่มต้นการป้องกันความเสี่ยง (ดูย่อหน้าที่ 6.5.7.2 และ 6.5.8)
- ข3.1.2.3 สัญญาฟอร์เวิร์ดซึ่งอยู่ภายใต้ขอบเขตของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ (ดูย่อหน้าที่ 2.1) ถูกรับรู้เป็นสินทรัพย์หรือหนี้สินในวันที่มีการตกลงกัน แทนวันที่มีการจ่ายชำระ เมื่อกิจการเข้าเป็นคู่สัญญาของสัญญาฟอร์เวิร์ด มูลค่ายุติธรรมของสิทธิและภาระผูกพันมักจะเท่ากัน ดังนั้น มูลค่ายุติธรรมสุทธิของ

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

สัญญาฟอร์เวิร์ดเท่ากับศูนย์ หากมูลค่ายุติธรรมสุทธิของสัญญาฟอร์เวิร์ดไม่เท่ากับศูนย์ สัญญาดังกล่าวจะถูกรับรู้เป็นสินทรัพย์หรือหนี้สิน

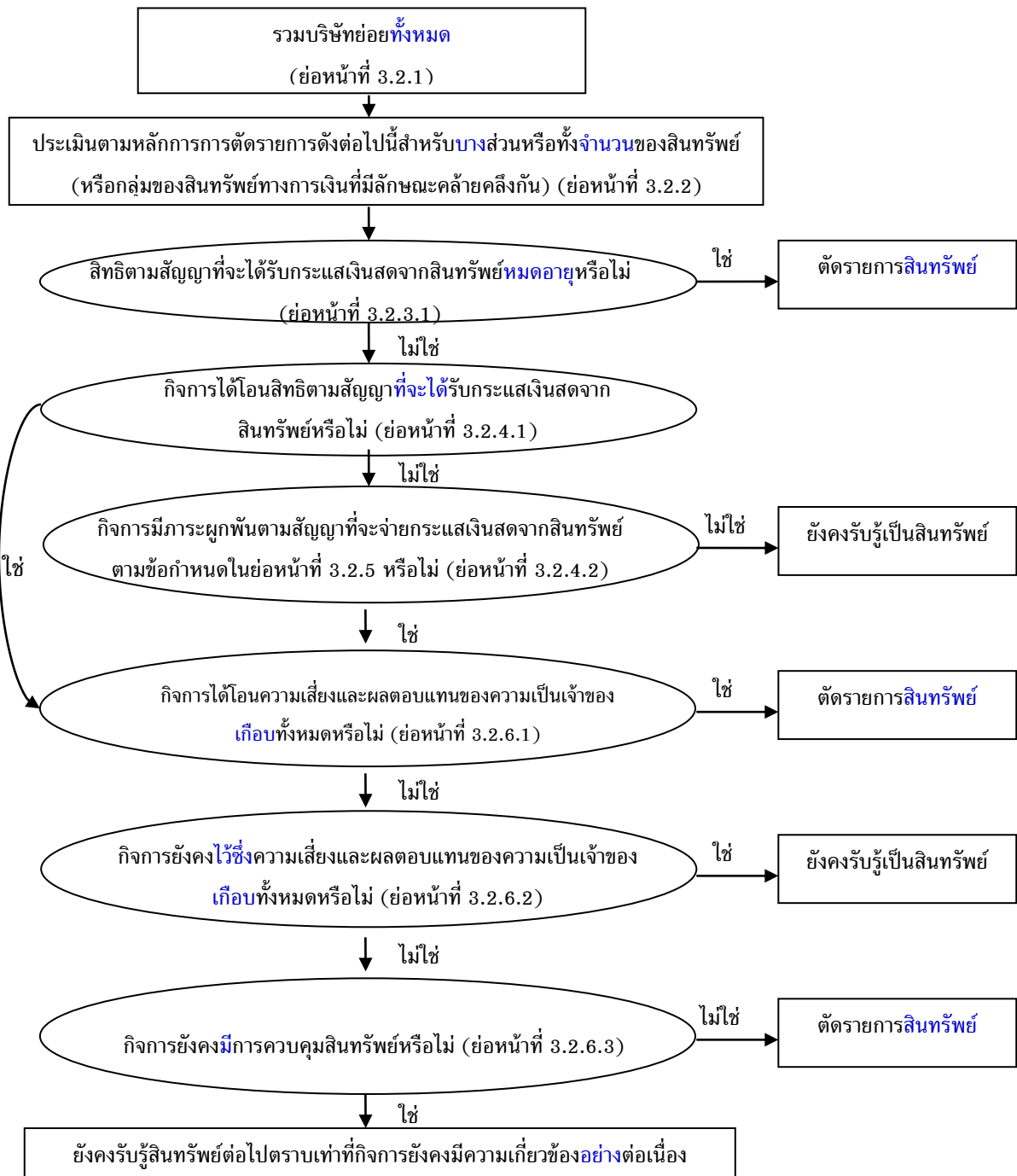
- ข3.1.2.4 สัญญาสิทธิเลือกซึ่งอยู่ภายในขอบเขตของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ (ดูย่อหน้า 2.1) จะถูกรับรู้เป็นสินทรัพย์หรือหนี้สินเมื่อผู้ถือครองหรือผู้ออกเข้าไปเป็นคู่สัญญา
- ข3.1.2.5 รายการในอนาคตที่วางแผนไว้ซึ่งไม่ว่าจะมีความน่าจะเป็นมากเพียงใดก็ไม่ถือเป็นสินทรัพย์หรือหนี้สิน เนื่องจากกิจการยังไม่ได้เข้าไปเป็นคู่สัญญา

การซื้อหรือการขายสินทรัพย์ทางการเงินตามวิธีปกติ

- ข3.1.3 การซื้อหรือการขายสินทรัพย์ทางการเงินตามวิธีปกติ กิจการจะรับรู้รายการโดยใช้การบัญชีวันซื้อขายหรือการบัญชีวันชำระตามที่ระบุในย่อหน้าที่ ข3.1.5 และ ข3.1.6 กิจการต้องใช้วิธีปฏิบัติแบบเดียวกันอย่างสม่ำเสมอสำหรับการซื้อและการขายสินทรัพย์ทางการเงินทั้งหมดที่ถูกจัดประเภทแบบเดียวกันตามที่กำหนดในแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ สำหรับวัตถุประสงค์นี้สินทรัพย์ที่ต้องวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนจะถูกจัดประเภทแยกต่างหากจากสินทรัพย์ที่เลือกกำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน
- ข3.1.4 สัญญาซึ่งกำหนดหรืออนุญาตให้มีการจ่ายชำระสุทธิสำหรับการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของสัญญาถือว่าไม่ใช่สัญญาตามวิธีปกติ โดยสัญญาดังกล่าวจะถูกบันทึกบัญชีเป็นอนุพันธ์ในช่วงเวลาระหว่างวันซื้อขายและวันจ่ายชำระ
- ข3.1.5 วันซื้อขาย คือ วันที่กิจการมีข้อผูกมัดที่จะซื้อหรือขายสินทรัพย์ การบัญชีวันซื้อขายจะเกี่ยวข้องกับ (1) การรับรู้สินทรัพย์ที่จะได้รับและหนี้สินที่จะต้องจ่ายในวันซื้อขาย และ (2) การตัดรายการสินทรัพย์ที่ถูกขาย รับรู้กำไรหรือขาดทุนใดๆ จากการขาย และรับรู้ลูกหนี้จากการจ่ายชำระจากผู้ซื้อในวันซื้อขาย โดยทั่วไปดอกเบี้ยของสินทรัพย์และหนี้สินที่เกี่ยวข้องกันจะไม่ถูกรับรู้จนกว่าจะถึงวันจ่ายชำระและโอนกรรมสิทธิ์
- ข3.1.6 วันจ่ายชำระ คือ วันที่สินทรัพย์ถูกส่งมอบแก่หรือส่งมอบโดยกิจการ การบัญชีวันชำระ ณ วันจ่ายชำระจะเกี่ยวข้องกับ (1) การรับรู้สินทรัพย์ในวันที่กิจการได้รับสินทรัพย์นั้น และ (2) การตัดรายการสินทรัพย์และรับรู้กำไรหรือขาดทุนใดๆ จากการขาย ในวันที่กิจการได้ส่งมอบสินทรัพย์เมื่อการบัญชีวันชำระถูกนำมาถือปฏิบัติให้กิจการบันทึกบัญชีสำหรับการเปลี่ยนแปลงใดๆ ในมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่จะได้รับระหว่างวันซื้อขายและวันจ่ายชำระในลักษณะเดียวกับการบันทึกบัญชีสำหรับสินทรัพย์ที่ได้มา กล่าวคือ การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าจะไม่ถูกรับรู้สำหรับสินทรัพย์ที่ใช้ราคาทุนตัดจำหน่าย แต่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนสำหรับสินทรัพย์ที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ทางการเงินที่แสดงด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน และรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.2.1.2

การตัดรายการของสินทรัพย์ทางการเงิน (บทที่ 3.2)

ข3.2.1 แผนภูมิต่อไปนี้แสดงการประเมินการตัดรายการของสินทรัพย์ทางการเงิน

ข้อตกลงซึ่งทำให้กิจการยังคงไว้ซึ่งสิทธิตามสัญญาที่จะได้รับกระแสเงินสดจากสินทรัพย์ทางการเงิน แต่รับภาระผูกพันตามสัญญาที่จะจ่ายกระแสเงินสดนั้นให้กับผู้รับรายใดรายหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งราย (ย่อหน้าที่ 3.2.4.2)

ข3.2.2 เมื่อสถานการณ์ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 3.2.4.2 (เมื่อกิจการยังคงไว้ซึ่งสิทธิตามสัญญาที่จะได้รับกระแสเงินสดจากสินทรัพย์ทางการเงิน แต่รับภาระผูกพันตามสัญญาที่จะจ่าย

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

กระแสเงินสดนั้นให้กับผู้รับรายใดรายหนึ่งหรือมากกว่าหนึ่งราย) เกิดขึ้น เช่น หากกิจการเป็นทรัสต์ และจ่ายผลประโยชน์ในสินทรัพย์ทางการเงินที่เป็นสินทรัพย์ทางการเงินอ้างอิงซึ่งกิจการเป็นเจ้าของและให้บริการสินทรัพย์ทางการเงินนั้นให้แก่ผู้ลงทุน ในกรณีดังกล่าวสินทรัพย์ทางการเงินนั้นถือว่าเข้าเงื่อนไขสำหรับการตัดรายการหากเป็นไปตามเงื่อนไขที่ระบุในย่อหน้าที่ 3.2.5 และ 3.2.6

- ข3.2.3 ในการนำย่อหน้าที่ 3.2.5 มาถือปฏิบัติ กิจการอาจเป็นผู้ออกสินทรัพย์ทางการเงิน หรือเป็นกลุ่มกิจการที่รวมบริษัทย่อย ซึ่งได้รับโอนสินทรัพย์ทางการเงินมาและส่งต่อกระแสเงินสดจากสินทรัพย์ทางการเงินนั้นให้แก่ผู้ลงทุนซึ่งเป็นบุคคลที่สามซึ่งไม่มีความเกี่ยวข้องกัน

การประเมินการโอนความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของ (ย่อหน้าที่ 3.2.6)

- ข3.2.4 ตัวอย่างที่กิจการได้โอนความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของเกือบทั้งหมด
- ข3.2.4.1 การขายสินทรัพย์ทางการเงินอย่างไม่มีเงื่อนไข
  - ข3.2.4.2 การขายสินทรัพย์ทางการเงินพร้อมกับสิทธิเลือกในการซื้อคืนสินทรัพย์ทางการเงินดังกล่าวด้วยมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่มีการซื้อคืน และ
  - ข3.2.4.3 การขายสินทรัพย์ทางการเงินพร้อมกับสิทธิเลือกที่จะซื้อหรือสิทธิเลือกที่จะขายซึ่งอยู่ในฐานะขาดทุนอย่างมาก (เช่น สิทธิเลือกซึ่งอยู่ในฐานะขาดทุน และมีความเป็นไปได้สูงที่จะไม่มีกำไรในอนาคตก่อนหมดอายุ)
- ข3.2.5 ตัวอย่างกรณีที่กิจการยังคงไว้ซึ่งความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของเกือบทั้งหมด
- ข3.2.5.1 รายการขายและซื้อคืน ซึ่งราคาที่ซื้อคืนคือราคาที่ถูกกำหนดไว้ หรือ คือราคาขายบวกด้วยผลตอบแทนของผู้ให้กู้ยืม
  - ข3.2.5.2 สัญญาการให้ยืมหลักทรัพย์
  - ข3.2.5.3 การขายสินทรัพย์ทางการเงินพร้อมกับธุรกรรมการแลกเปลี่ยนผลตอบแทนรวม ซึ่งจะรับโอนความเสี่ยงด้านตลาดกลับมาที่กิจการ
  - ข3.2.5.4 การขายสินทรัพย์ทางการเงินพร้อมกับสิทธิเลือกที่จะซื้อหรือสิทธิเลือกที่จะขายซึ่งอยู่ในฐานะได้กำไรอย่างมาก (เช่น สิทธิเลือกซึ่งอยู่ในฐานะได้กำไร และมีความเป็นไปได้สูงที่จะไม่เกิดขาดทุนก่อนหมดอายุ) และ
  - ข3.2.5.5 การขายลูกหนี้ระยะสั้นซึ่งกิจการได้ค้ำประกันการชดเชยให้กับผู้รับโอนในกรณีที่อาจเกิดผลขาดทุนด้านเครดิต
- ข3.2.6 หากกิจการพิจารณาว่าผลที่เกิดขึ้นจากการโอนทำให้กิจการโอนความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของเกือบทั้งหมดของสินทรัพย์ที่โอน กิจการไม่รับรู้สินทรัพย์ที่โอนอีกในอนาคต ยกเว้นกรณีที่กิจการซื้อสินทรัพย์ที่โอนกลับคืนมาโดยการทำการรายการใหม่

การประเมินการโอนการควบคุม

- ข3.2.7 กิจการไม่คงไว้ซึ่งการควบคุมในสินทรัพย์ที่โอนหากผู้รับโอนมีความสามารถในทางปฏิบัติในการขายสินทรัพย์ดังกล่าว กิจการยังคงมีการควบคุมในสินทรัพย์ที่โอนหากในทางปฏิบัติผู้รับโอนไม่มีความสามารถในการขายสินทรัพย์ที่โอน ในทางปฏิบัติผู้รับโอนมีความสามารถในการขายสินทรัพย์ที่โอนหากสินทรัพย์ดังกล่าวมีการซื้อขายในตลาดซื้อขายคล่อง เนื่องจากผู้รับโอนสามารถซื้อสินทรัพย์ที่โอนกลับคืนมาได้จากตลาดหากผู้รับโอนจำเป็นต้องส่งคืนสินทรัพย์ให้กับกิจการ เช่น ในทางปฏิบัติผู้รับโอนอาจมีความสามารถในการขายสินทรัพย์ที่โอนหากสินทรัพย์นั้นอยู่ภายใต้สิทธิเลือกที่อนุญาตให้กิจการซื้อสินทรัพย์นั้นกลับคืนมา แต่ผู้รับโอนสามารถหาสินทรัพย์ที่โอนได้จากตลาดทันทีเมื่อมีการใช้สิทธิเลือก หากกิจการยังคงมีสิทธิเลือกดังกล่าวอยู่ และผู้รับโอนไม่สามารถหาสินทรัพย์ที่โอนได้จากตลาดทันทีเมื่อมีการใช้สิทธิเลือก จะถือว่าในทางปฏิบัติผู้รับโอนไม่มีความสามารถในการขายสินทรัพย์ที่โอน
- ข3.2.8 ในทางปฏิบัติผู้รับโอนมีความสามารถในการขายสินทรัพย์ที่โอนเฉพาะเมื่อผู้รับโอนสามารถขายสินทรัพย์นั้นได้ทั้งจำนวนให้กับบุคคลที่สามซึ่งไม่มีความเกี่ยวข้องกัน และสามารถใช้สิทธิดังกล่าวได้เพียงฝ่ายเดียวและไม่มีการกำหนดข้อจำกัดเพิ่มเติมในการโอน ประเด็นที่สำคัญคืออะไรที่ผู้รับโอนสามารถทำได้บ้างในทางปฏิบัติ นอกเหนือจากสิทธิตามสัญญาที่ผู้รับโอนสามารถหรือไม่สามารถทำอะไรกับสินทรัพย์ที่โอนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
- ข3.2.8.1 สิทธิตามสัญญาในการจำหน่ายสินทรัพย์ที่โอนมีผลกระทบในทางปฏิบัติเพียงเล็กน้อยหากไม่มีตลาดสำหรับสินทรัพย์ที่โอน และ
- ข3.2.8.2 ความสามารถในการจำหน่ายสินทรัพย์ที่โอนมีผลกระทบในทางปฏิบัติเพียงเล็กน้อยหากไม่สามารถใช้สิทธิได้อย่างอิสระ ดังนี้
- ข3.2.8.2.1 ความสามารถในการจำหน่ายสินทรัพย์ที่โอนของผู้รับโอนจะต้องเป็นอิสระจากการกระทำของบุคคลอื่น (กล่าวคือ ต้องเป็นความสามารถเพียงฝ่ายเดียว) และ
- ข3.2.8.2.2 ผู้รับโอนต้องสามารถจำหน่ายสินทรัพย์ที่โอนโดยไม่มีความจำเป็นที่จะมีการกำหนดข้อจำกัดหรือเงื่อนไขในการโอน เช่น เงื่อนไขเกี่ยวกับการให้บริการสินทรัพย์ที่ถูกให้ยืม หรือเงื่อนไขเกี่ยวกับการให้สิทธิที่จะซื้อขายแก่ผู้รับโอนเพื่อซื้อคืนสินทรัพย์
- ข3.2.9 การที่ผู้รับโอนไม่อาจขายสินทรัพย์ที่โอนเพียงอย่างเดียวไม่ได้หมายความว่าผู้โอนยังคงไว้ซึ่งการควบคุมในสินทรัพย์ที่โอน อย่างไรก็ตาม หากสิทธิที่จะขายหรือการค้าประกันจำกัดผู้รับโอนจากการขายสินทรัพย์ที่โอน ส่งผลให้ผู้โอนยังคงไว้ซึ่งการควบคุมสินทรัพย์ที่โอน หากสิทธิที่จะขายหรือการค้าประกันมีมูลค่าเพียงพอที่จะทำให้ผู้รับโอนไม่ขายสินทรัพย์ที่โอนเนื่องจากในทางปฏิบัติผู้รับโอนจะไม่สามารถขายสินทรัพย์ที่โอนให้กับบุคคลที่สามได้โดยไม่กำหนดเงื่อนไขหรือข้อจำกัดอื่นที่คล้ายคลึงกัน แต่ผู้รับโอนจึงถือสินทรัพย์ที่โอนไว้เพื่อการ

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

รับชำระจากการค้าประกันหรือสิทธิที่จะขาย ภายใต้สถานการณ์นี้ผู้โอนยังคงไว้ซึ่งการควบคุมในสินทรัพย์ที่โอน

การโอนที่เป็นไปตามเงื่อนไขการตัดรายการ

- ข3.2.10 กิจการอาจยังคงสิทธิในบางส่วนของดอกเบี้ยของสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนโดยถือเป็นค่าตอบแทนในการให้บริการสินทรัพย์เหล่านั้น ดอกเบี้ยบางส่วนที่กิจการจะไม่ได้รับเมื่อเลิกสัญญา หรือโอนสัญญาให้บริการ จะมีการปันส่วนไปยังสินทรัพย์หรือหนี้สินที่เกิดจากการให้บริการ ดอกเบี้ยบางส่วนที่กิจการยังคงได้รับเมื่อมีการยุติหรือโอนสัญญาการให้บริการคือลูกหนี้ดอกเบี้ย (interest-only strip receivable) เช่น หากกิจการยังคงได้รับดอกเบี้ยใดๆ เมื่อมีการเลิกสัญญาหรือโอนสัญญาการให้บริการ ส่วนต่างของดอกเบี้ยทั้งหมดคือลูกหนี้ดอกเบี้ย (interest-only strip receivable) เพื่อวัตถุประสงค์ในการนำย่อหน้าที่ 3.2.13 มาปฏิบัติ มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่เกิดจากการให้บริการและลูกหนี้ดอกเบี้ย (interest-only strip receivable) จะมีการใช้ในการปันส่วนมูลค่าตามบัญชีของลูกหนี้ระหว่างส่วนของสินทรัพย์ที่ตัดรายการและส่วนที่รับรู้ต่อไป หากไม่มีการระบุค่าธรรมเนียมในการให้บริการหรือค่าธรรมเนียมที่จะได้รับและคาดว่าจะไม่สามารถชดเชยการให้บริการได้อย่างเพียงพอ นั้นให้รับรู้หนี้สินจากการให้บริการด้วยมูลค่ายุติธรรม
- ข3.2.11 เมื่อวัดมูลค่ายุติธรรมของส่วนที่รับรู้ต่อไปและส่วนที่ตัดรายการ เพื่อวัตถุประสงค์ในการนำย่อหน้าที่ 3.2.13 มาปฏิบัติ กิจการต้องนำข้อกำหนดเกี่ยวกับการวัดมูลค่ายุติธรรมในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 13 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม มาปฏิบัติเพิ่มเติมจากย่อหน้าที่ 3.2.14

การโอนที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขการตัดรายการ

- ข3.2.12 ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงการนำหลักการตามย่อหน้าที่ 3.2.15 มาปฏิบัติ หากกิจการมีการค้าประกันผลขาดทุนจากการปฏิบัติผิดสัญญาจากสินทรัพย์ที่โอน ทำให้สินทรัพย์ที่โอนไม่สามารถถูกตัดรายการได้ เนื่องจากกิจการยังคงความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของเกือบทั้งหมดของสินทรัพย์ที่โอน สินทรัพย์ที่โอนยังคงต้องถูกรับรู้ทั้งจำนวนและสิ่งตอบแทนที่ได้รับจะต้องถูกรับรู้เป็นหนี้สิน

ความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องในสินทรัพย์ที่โอน

- ข3.2.13 ตัวอย่างต่อไปนี้เป็นการวัดมูลค่าสินทรัพย์ที่โอนและหนี้สินที่เกี่ยวข้องภายใต้ย่อหน้าที่ 3.2.16

สินทรัพย์ทุกประเภท

ข3.2.13.1 หากกิจการค้าประกันในการจ่ายชำระผลขาดทุนจากการปฏิบัติผิดสัญญาจากสินทรัพย์ที่โอน ทำให้สินทรัพย์ที่โอนไม่สามารถถูกตัดรายการได้ตามขอบเขตของความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง ณ วันที่มีการโอน สินทรัพย์ที่โอนต้องถูกวัดมูลค่าด้วยจำนวนที่ต่ำกว่าของ (1) มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ และ (2) จำนวนเงินสูงสุดของสิ่งตอบแทนที่ได้รับซึ่งกิจการอาจถูกเรียกให้ชำระคืน (“จำนวนเงินที่ค้าประกัน”) หนี้สินที่เกี่ยวข้องจะมีการรับรู้เมื่อเริ่มแรกด้วยจำนวนเงินที่ค้าประกันบวกด้วยมูลค่ายุติธรรมของการค้าประกัน (ซึ่งโดยทั่วไปคือสิ่งตอบแทนที่ได้รับสำหรับการค้าประกัน) หลังจากนั้น มูลค่ายุติธรรมเมื่อเริ่มแรกของการค้าประกันจะมีการรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนเมื่อเข้าตามหลักภาวะผูกพัน (ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า) และมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์จะลดด้วยค่าเผื่อผลขาดทุน

สินทรัพย์ที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย

ข3.2.13.2 หากภาวะผูกพันในสัญญาสิทธิที่จะขาย (สิทธิที่ผู้ถือมีสิทธิที่จะขายคืน) ซึ่งออกโดยกิจการ หรือสัญญาสิทธิที่จะซื้อที่ถือโดยกิจการ ทำให้สินทรัพย์ที่โอนไม่สามารถถูกตัดรายการและกิจการวัดมูลค่าสินทรัพย์ที่โอนด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย หนี้สินที่เกี่ยวข้องจะถูกรับรู้ด้วยราคาทุน (เช่น สิ่งตอบแทนที่ได้รับ) ปรับปรุงด้วยการตัดจำหน่ายของส่วนต่างใด ๆ ระหว่างทุนและมูลค่าตามบัญชีเริ่มต้นของสินทรัพย์ที่โอน ณ วันที่สัญญาสิทธิเลือกหมดอายุ เช่น สมมุติว่ามูลค่าตามบัญชีเริ่มต้นของสินทรัพย์ ณ วันที่มีการโอนเท่ากับ 98 และมูลค่าของสิ่งตอบแทนที่ได้รับเท่ากับ 95 มูลค่าตามบัญชีเริ่มต้นของสินทรัพย์ ณ วันที่มีการใช้สิทธิเท่ากับ 100 มูลค่าตามบัญชีเมื่อเริ่มแรกของหนี้สินที่เกี่ยวข้องเท่ากับ 95 และส่วนต่างระหว่างมูลค่า 95 และ 100 ให้รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนโดยใช้วิธีดกเบี้ยที่แท้จริง หากสัญญาสิทธิเลือกถูกใช้สิทธิ ผลต่างใด ๆ ระหว่างมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินที่เกี่ยวข้องและราคาที่ใช้สิทธิให้รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน

สินทรัพย์ที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม

ข3.2.13.3 หากสัญญาสิทธิที่จะซื้อของกิจการทำให้ไม่สามารถตัดรายการสินทรัพย์ที่โอนและกิจการวัดมูลค่าสินทรัพย์ที่โอนด้วยมูลค่ายุติธรรม สินทรัพย์ยังคงต้องถูกวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมต่อไป หนี้สินที่เกี่ยวข้องวัดมูลค่าด้วย (1) ราคาใช้สิทธิหักด้วยมูลค่าตามเวลาของสัญญาสิทธิที่จะซื้อ หากสัญญาสิทธิที่จะซื้ออยู่ในฐานะกำไรหรือเท่ากับทุน หรือ (2) มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่โอนหักด้วยมูลค่าตามเวลา

ของสัญญาสิทธิที่จะซื้อ หากสัญญาสิทธิที่จะซื้ออยู่ในฐานะขาดทุน การปรับปรุงการวัดมูลค่าของหนี้สินที่เกี่ยวข้องทำให้มั่นใจว่ามูลค่าที่แสดงในบัญชีสุทธิของสินทรัพย์และหนี้สินที่เกี่ยวข้องคือมูลค่ายุติธรรมของสัญญาสิทธิที่จะซื้อ เช่น หากมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์อ้างอิงเท่ากับ 80 ราคาใช้สิทธิเท่ากับ 95 และมูลค่าตามเวลาของสัญญาสิทธิที่จะซื้อเท่ากับ 5 ดังนั้น มูลค่าตามบัญชีของหนี้สินที่เกี่ยวข้องเท่ากับ 75 ($80 - 5$) และมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ที่โอนเท่ากับ 80 (ซึ่งคือมูลค่ายุติธรรม)

ข3.2.13.4 หากสัญญาสิทธิที่จะขายซึ่งออกโดยกิจการทำให้ไม่สามารถตัดรายการสินทรัพย์ที่โอนและกิจการวัดมูลค่าสินทรัพย์ที่โอนด้วยมูลค่ายุติธรรม หนี้สินที่เกี่ยวข้องจะถูกวัดมูลค่าด้วยราคาใช้สิทธิบวกด้วยมูลค่าตามเวลาของสัญญาสิทธิที่จะขาย การวัดมูลค่าสินทรัพย์ด้วยมูลค่ายุติธรรมจะต้องวัดที่มูลค่าที่ต่ำกว่าระหว่างมูลค่ายุติธรรมและราคาใช้สิทธิ เนื่องจากกิจการไม่มีสิทธิที่จะเพิ่มมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่โอนให้สูงกว่าราคาใช้สิทธิของสัญญาสิทธิที่จะขาย วิธีการดังกล่าวทำให้มั่นใจว่ามูลค่าตามบัญชีสุทธิของสินทรัพย์และหนี้สินที่เกี่ยวข้องเท่ากับมูลค่ายุติธรรมของภาระผูกพันในสัญญาสิทธิที่จะขาย เช่น หากมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์อ้างอิงเท่ากับ 120 ราคาใช้สิทธิเท่ากับ 100 และมูลค่าตามเวลาของสัญญาสิทธิที่จะขายเท่ากับ 5 ดังนั้น มูลค่าตามบัญชีของหนี้สินที่เกี่ยวข้องเท่ากับ 105 ($100 + 5$) และมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์เท่ากับ 100 (ในกรณีนี้คือราคาใช้สิทธิ)

ข3.2.13.5 หากสัญญาคอลลาร์ (collar) ซึ่งเป็นการซื้อสิทธิที่จะซื้อและการขายสิทธิที่จะขายทำให้ไม่สามารถตัดรายการสินทรัพย์ที่โอนและกิจการวัดมูลค่าสินทรัพย์ที่โอนด้วยมูลค่ายุติธรรม กิจการยังคงต้องวัดมูลค่าสินทรัพย์ด้วยมูลค่ายุติธรรม หนี้สินที่เกี่ยวข้องจะถูกวัดมูลค่าด้วย (1) ผลรวมของราคาใช้สิทธิที่จะซื้อและมูลค่ายุติธรรมของสัญญาสิทธิที่จะขายหักด้วยมูลค่าตามเวลาของสัญญาสิทธิที่จะซื้อ หากสัญญาสิทธิที่จะซื้อ มีฐานะเท่าทุนหรือกำไร หรือ (2) ผลรวมของมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์และมูลค่ายุติธรรมของสัญญาสิทธิที่จะขายหักด้วยมูลค่าตามเวลาของสัญญาสิทธิที่จะซื้อ หากสัญญาสิทธิที่จะซื้อ มีฐานะขาดทุน การปรับปรุงหนี้สินที่เกี่ยวข้องทำให้มั่นใจว่ามูลค่าตามบัญชีสุทธิของสินทรัพย์และหนี้สินที่เกี่ยวข้องเท่ากับมูลค่ายุติธรรมของสัญญาสิทธิที่กิจการถืออยู่หรือที่ออกขายโดยกิจการ เช่น สมมติว่ากิจการโอนสินทรัพย์ทางการเงินซึ่งถูกวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมพร้อมกันกับการซื้อสัญญาสิทธิที่จะซื้อด้วยราคาใช้สิทธิที่ 120 และออกขายสัญญาสิทธิที่จะขายด้วยราคาใช้สิทธิที่ 80 สมมติว่ามูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์เท่ากับ 100 ณ วันที่มีการโอน มูลค่าตามเวลาของสัญญาสิทธิที่จะขายและสัญญาสิทธิที่จะซื้อเท่ากับ 1 และ 5 ตามลำดับ ในกรณีนี้กิจการรับรู้

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

สินทรัพย์ที่ 100 (มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์) และรับรู้หนี้สินที่ 96 $((100+1)-5)$ โดยสินทรัพย์สุทธิเท่ากับ 4 ซึ่งเท่ากับมูลค่ายุติธรรมของสัญญาสิทธิที่กิจการถืออยู่และออกขายโดยกิจการ

การโอนทุกประเภท

- ข3.2.14 ในกรณีที่การโอนสินทรัพย์ทางการเงินไม่เข้าเงื่อนไขเป็นการตัดรายการสิทธิตามสัญญาหรือภาระผูกพันที่เกี่ยวข้องกับการโอนของผู้โอนจะไม่ถูกบันทึกบัญชีแยกต่างหากเป็นอนุพันธ์ หากการรับรู้ทั้งอนุพันธ์และสินทรัพย์ที่โอนหรือหนี้สินที่เกิดขึ้นจากการโอนส่งผลให้มีการรับรู้สิทธิหรือภาระผูกพันที่เหมือนกันซ้ำสองครั้ง เช่น สัญญาสิทธิที่จะซื้อซึ่งผู้โอนถืออยู่ทำให้การโอนสินทรัพย์ไม่ถือเป็นการขาย ในกรณีดังกล่าวสัญญาสิทธิที่จะซื้อจะไม่ถูกรับรู้แยกต่างหากเป็นสินทรัพย์อนุพันธ์
- ข3.2.15 ในกรณีที่การโอนสินทรัพย์ทางการเงินไม่เข้าเงื่อนไขเป็นการตัดรายการผู้รับโอนไม่ต้องรับรู้สินทรัพย์ที่โอนเป็นสินทรัพย์ของตน ผู้รับโอนต้องตัดรายการเงินสดหรือสิ่งตอบแทนจ่ายอื่น และรับรู้ลูกหนี้ที่เกิดจากผู้โอน หากผู้โอนมีทั้งสิทธิและภาระผูกพันในการซื้อการควบคุมในสินทรัพย์ที่โอนทั้งจำนวนกลับคืนมาด้วยจำนวนเงินที่แน่นอน (เช่น ภายใต้อสัญญาซื้อคืน) ผู้รับโอนอาจวัดมูลค่าลูกหนี้โดยใช้ราคาทุนตัดจำหน่าย

ตัวอย่าง

- ข3.2.16 ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงถึงการนำหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการตัดรายการของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้มาปฏิบัติ
- ข3.2.16.1 **สัญญาซื้อคืนและการให้ยืมหลักทรัพย์** หากสินทรัพย์ทางการเงินถูกขายภายใต้สัญญาซื้อคืนด้วยราคาที่แน่นอนหรือด้วยราคาขายบวกผลตอบแทนของผู้ให้กู้ หรือหากสินทรัพย์ทางการเงินถูกยืมภายใต้สัญญาที่จะส่งคืนสินทรัพย์ทางการเงินนั้นให้แก่ผู้โอน สินทรัพย์ทางการเงินนั้นจะไม่ถูกตัดรายการ เนื่องจากผู้โอนยังคงไว้ซึ่งความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของที่มีนัยสำคัญทั้งหมด หากผู้รับโอนได้รับสิทธิในการขายสินทรัพย์หรือนำสินทรัพย์ไปวางเป็นประกัน ผู้โอนต้องเปลี่ยนประเภทการแสดงรายการสินทรัพย์ในงบแสดงฐานะทางการเงินของตน เช่น สินทรัพย์ที่ให้ยืม หรือลูกหนี้ซื้อคืน
- ข3.2.16.2 **สัญญาซื้อคืนและการให้ยืมหลักทรัพย์** สินทรัพย์ซึ่งมีลักษณะเหมือนกันอย่างมีนัยสำคัญ หากสินทรัพย์ทางการเงินถูกขายภายใต้สัญญาซื้อคืนสินทรัพย์ที่มีลักษณะเหมือนกันหรือมีลักษณะเหมือนกันอย่างมีนัยสำคัญด้วยราคาที่แน่นอนหรือด้วยราคาขายบวกผลตอบแทนของผู้ให้กู้ หรือหากสินทรัพย์ทางการเงินถูกยืมหรือถูกให้ยืมภายใต้สัญญาที่จะส่งคืนสินทรัพย์ที่มีลักษณะเหมือนกันหรือ

มีลักษณะเหมือนกันอย่างมีนัยสำคัญให้แก่ผู้โอน สิทธิทางการเงินนั้นจะไม่ถูกตัดรายการ เนื่องจากผู้โอนยังคงไว้ซึ่งความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของที่มีนัยสำคัญทั้งหมด

- ข3.2.16.3 สัญญาซื้อคืนและการให้ยืมหลักทรัพย์ สิทธิในการเปลี่ยนแปลง หากสัญญาซื้อคืนด้วยราคาซื้อคืนที่แน่นอน หรือด้วยราคาที่เท่ากับราคาขายบวกด้วยผลตอบแทนของผู้ให้กู้ หรือรายการให้ยืมหลักทรัพย์ที่มีลักษณะเหมือนกันซึ่งให้สิทธิผู้รับโอนในการเปลี่ยนแปลงด้วยสินทรัพย์ซึ่งมีลักษณะเหมือนกันและมีมูลค่ายุติธรรมเท่ากับสินทรัพย์ที่โอน ณ วันที่มีการซื้อคืนสินทรัพย์ที่ขายหรือให้ยืมภายใต้สัญญาซื้อคืนหรือการให้ยืมหลักทรัพย์จะไม่ถูกตัดรายการ เนื่องจากผู้โอนยังคงไว้ซึ่งความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของที่มีนัยสำคัญทั้งหมด
- ข3.2.16.4 สิทธิซื้อคืนลำดับแรกด้วยมูลค่ายุติธรรม หากกิจการขายสินทรัพย์ทางการเงินและยังคงมีเพียงสิทธิซื้อคืนลำดับแรกในการซื้อคืนสินทรัพย์ที่โอนด้วยมูลค่ายุติธรรมหากต่อมาผู้รับโอนขายสินทรัพย์ดังกล่าว กิจการสามารถตัดรายการสินทรัพย์ได้เนื่องจากกิจการได้โอนความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของที่มีนัยสำคัญทั้งหมด
- ข3.2.16.5 รายการขายและซื้อคืน การซื้อคืนสินทรัพย์ทางการเงินในระยะเวลาด้านสั้นภายหลังจากการขาย ในบางครั้งจะถูกพิจารณาว่าเป็นการขายแล้วซื้อคืน การซื้อคืนดังกล่าวไม่ได้ขัดขวางการตัดรายการ ถ้าหากว่ารายการขายเดิมเป็นไปตามเงื่อนไขของการตัด อย่างไรก็ตาม หากสัญญาขายสินทรัพย์ทางการเงินทำขึ้นพร้อมกับสัญญาซื้อคืนสินทรัพย์ประเภทเดียวกันด้วยราคาที่แน่นอนหรือด้วยราคาขายบวกผลตอบแทนของผู้ให้กู้ สินทรัพย์ดังกล่าวจะไม่ถูกตัดรายการ
- ข3.2.16.6 สัญญาสิทธิที่จะขายและสัญญาสิทธิที่จะซื้อซึ่งมีฐานะได้กำไรอย่างมาก หากสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนสามารถถูกซื้อคืนโดยผู้โอน และสัญญาสิทธิที่จะซื้อซึ่งมีฐานะได้กำไรอย่างมาก การโอนไม่ถือว่าเป็นการตัดรายการ เนื่องจากผู้โอนยังคงไว้ซึ่งความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของที่มีนัยสำคัญทั้งหมด ในทำนองเดียวกัน หากสินทรัพย์ทางการเงินสามารถถูกขายคืนโดยผู้รับโอน และสัญญาสิทธิที่จะขายมีฐานะได้กำไรอย่างมาก การโอนไม่ถือว่าเป็นการตัดรายการ เนื่องจากผู้โอนยังคงไว้ซึ่งความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของที่มีนัยสำคัญทั้งหมด
- ข3.2.16.7 สัญญาสิทธิที่จะขายและสิทธิที่จะซื้อซึ่งมีฐานะขาดทุนอย่างมาก สิทธิทางการเงินซึ่งถูกโอนภายใต้สิทธิที่จะขายซึ่งมีฐานะขาดทุนอย่างมากที่ถือโดยผู้รับโอน หรือสิทธิที่จะซื้อซึ่งมีฐานะขาดทุนอย่างมากที่ถือโดยผู้โอน จะถูกตัดรายการเนื่องจากผู้โอนได้โอนความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของที่มีนัยสำคัญทั้งหมด

- ข3.2.16.8 สินทรัพย์ที่มีโอกาสถูกซื้อซึ่งขึ้นอยู่กับสิทธิที่จะซื้อที่ไม่ทำให้เกิดกำไรหรือขาดทุนอย่างมาก หากกิจการถือสัญญาสิทธิที่จะซื้อสินทรัพย์ซึ่งสามารถหาได้ทันทีในตลาดและสัญญาสิทธิที่จะซื้อไม่มีฐานะได้กำไรหรือขาดทุนอย่างมาก สินทรัพย์จะถูกตัดรายการ เนื่องจากกิจการ (1) ไม่ได้คงไว้หรือไม่ได้โอนความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของที่มีนัยสำคัญทั้งหมด และ (2) ไม่มีอำนาจควบคุม อย่างไรก็ตาม หากไม่สามารถหาสินทรัพย์ได้ทันทีในตลาด การตัดรายการจะไม่สามารถทำได้ภายในขอบเขตของจำนวนเงินของสินทรัพย์ ซึ่งมีสัญญาสิทธิที่จะซื้อ เนื่องจากกิจการยังคงมีอำนาจควบคุมในสินทรัพย์
- ข3.2.16.9 สินทรัพย์ที่มีโอกาสที่จะขายซึ่งขึ้นอยู่กับสิทธิที่จะขายที่ออกโดยกิจการซึ่งไม่ทำให้เกิดกำไรหรือขาดทุนอย่างมาก หากกิจการโอนสินทรัพย์ทางการเงินซึ่งไม่สามารถหาได้ทันทีในตลาด และขายสัญญาสิทธิที่จะขายซึ่งไม่มีฐานะขาดทุนอย่างมาก กิจการไม่ได้คงไว้หรือไม่ได้โอนความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของที่มีนัยสำคัญทั้งหมดเนื่องจากสัญญาสิทธิที่จะขายดังกล่าว กิจการยังคงมีอำนาจควบคุมในสินทรัพย์หากสิทธิที่จะขายมีมูลค่ามากพอที่จะทำให้ผู้รับโอนไม่ขายสินทรัพย์ ในกรณีดังกล่าวสินทรัพย์ยังคงถูกรับรู้ตามขอบเขตของความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องของผู้โอน (ดูย่อหน้าที่ ข3.2.9) และจะถือว่ากิจการโอนการควบคุมสินทรัพย์หากสัญญาสิทธิที่จะขายไม่มีมูลค่ามากพอที่จะทำให้ผู้รับโอนไม่ขายสินทรัพย์ ในกรณีดังกล่าวสินทรัพย์จะถูกตัดรายการ
- ข3.2.16.10 สินทรัพย์ซึ่งมีสัญญาสิทธิที่จะซื้อ สัญญาสิทธิที่จะขาย หรือสัญญาซื้อคืนล่วงหน้า ด้วยมูลค่ายุติธรรม การโอนสินทรัพย์ทางการเงินซึ่งมีเพียงสัญญาสิทธิที่จะซื้อ สัญญาสิทธิที่จะขาย หรือสัญญาซื้อคืนล่วงหน้า ซึ่งสามารถใช้สิทธิหรือซื้อคืนด้วยราคาที่เท่ากับมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงิน ณ วันที่มีการซื้อคืน จะส่งผลให้มีการตัดรายการ เนื่องจากมีการโอนความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของที่มีนัยสำคัญทั้งหมด
- ข3.2.16.11 สัญญาสิทธิที่จะซื้อหรือสัญญาสิทธิที่จะขายซึ่งจ่ายชำระเป็นเงินสด กิจการประเมินการโอนสินทรัพย์ทางการเงินซึ่งมีสัญญาสิทธิที่จะขาย หรือสัญญาสิทธิที่จะซื้อ หรือสัญญาซื้อคืนล่วงหน้า ที่จะถูกจ่ายชำระสุทธิด้วยเงินสด เพื่อพิจารณาว่ากิจการยังคงไว้ซึ่งความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของที่มีนัยสำคัญทั้งหมดหรือไม่ หากกิจการไม่ได้คงไว้ซึ่งความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของที่มีนัยสำคัญทั้งหมดในสินทรัพย์ที่โอนให้กิจการพิจารณาว่ากิจการยังคงมีอำนาจควบคุมในสินทรัพย์ที่โอนหรือไม่ การที่สัญญาสิทธิที่จะขาย หรือสัญญาสิทธิที่จะซื้อ หรือสัญญาซื้อคืนล่วงหน้าดังกล่าว ถูกจ่ายชำระสุทธิด้วยเงินสดไม่ได้หมายความว่ากิจการได้โอนอำนาจควบคุมแล้ว (ดูย่อหน้าที่ ข3.2.9 และ ข3.2.16.7 ถึง ข3.2.16.9 ข้างต้น)

- ข3.2.16.12 *การยกเลิกการจำกัดรายการ* คือ สิทธิซื้อคืนอย่างไม่มีเงื่อนไข (สัญญาสิทธิที่จะซื้อ) ซึ่งให้สิทธิกิจการในการเรียกคืนสินทรัพย์ที่โอนโดยขึ้นอยู่กับข้อจำกัดบางอย่าง โดยมีเงื่อนไขว่าสัญญาสิทธิที่จะซื้อดังกล่าวต้องส่งผลให้กิจการไม่ได้คงไว้หรือไม่ได้โอนความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของที่มีนัยสำคัญทั้งหมด ซึ่งจะทำให้ไม่สามารถตัดรายการได้โดยเฉพาะจำนวนเงินซึ่งอยู่ภายใต้เงื่อนไขการซื้อคืน (สมมติว่าผู้รับโอนไม่สามารถขายสินทรัพย์) เช่น หากมูลค่าตามบัญชีและจำนวนเงินที่ได้จากการโอนสินทรัพย์ที่ให้ยืมเท่ากับ 100,000 และเงินให้สินเชื่อแต่ละรายการสามารถเรียกคืนได้ แต่จำนวนเงินรวมของเงินให้สินเชื่อที่สามารถถูกซื้อคืนจะต้องไม่เกิน 10,000 โดย 90,000 ของเงินให้สินเชื่อจะเข้าข่ายเป็นการตัดรายการ
- ข3.2.16.13 *สัญญาซื้อคืนส่วนที่เหลือ* กิจการที่อาจเป็นผู้โอนซึ่งให้บริการแก่สินทรัพย์ที่โอน อาจถือสิทธิซื้อคืนส่วนที่เหลือ เพื่อซื้อคืนสินทรัพย์ที่โอนเมื่อจำนวนเงินของสินทรัพย์คงเหลือมีมูลค่าลดลงถึงระดับที่กำหนดไว้ซึ่งต้นทุนของการให้บริการดังกล่าวกลายเป็นภาระของกิจการเมื่อเปรียบเทียบกับกำไรจากการให้บริการ โดยมีเงื่อนไขว่าสิทธิซื้อคืนส่วนที่เหลือดังกล่าวส่งผลให้กิจการไม่ได้คงไว้หรือไม่ได้โอนความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของที่มีนัยสำคัญทั้งหมด และผู้รับโอนไม่สามารถขายสินทรัพย์ได้ ซึ่งจะทำให้ไม่สามารถตัดรายการได้เฉพาะจำนวนเงินของสินทรัพย์ซึ่งอยู่ภายใต้สัญญาสิทธิที่จะซื้อ
- ข3.2.16.14 *ส่วนได้เสียแบบด้อยสิทธิและการค้ำประกันด้านเครดิต* กิจการอาจค้ำประกันส่วนสูญเสียของสินทรัพย์แก่ผู้รับโอนโดยการเข้าไปถือส่วนได้เสียแบบด้อยสิทธิบางส่วนหรือทั้งหมดในสินทรัพย์ที่โอน หรืออีกทางเลือกหนึ่ง กิจการอาจค้ำประกันส่วนสูญเสียของสินทรัพย์แก่ผู้รับโอนในรูปของการค้ำประกันด้านเครดิตซึ่งอาจไม่จำกัดหรือจำกัดจำนวนเงินที่ระบุไว้ หากกิจการยังคงไว้ซึ่งความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของที่มีนัยสำคัญทั้งหมด สินทรัพย์นั้นยังคงต้องถูกรับรู้ทั้งจำนวน หากกิจการยังคงไว้ซึ่งความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของที่มีนัยสำคัญและยังคงมีอำนาจควบคุมบางส่วน ซึ่งจะไม่สามารถตัดรายการได้สำหรับจำนวนเงินสดหรือสินทรัพย์อื่นที่กิจการสามารถถูกเรียกให้จ่ายชำระ
- ข3.2.16.15 *สัญญาแลกเปลี่ยนผลตอบแทนทั้งหมด* กิจการอาจขายสินทรัพย์ทางการเงินให้แก่ผู้รับโอนและเข้าทำธุรกรรมแลกเปลี่ยนผลตอบแทนทั้งหมดกับผู้รับโอน ซึ่งกระแสเงินสดจากดอกเบี้ยจ่ายทั้งหมดของสินทรัพย์อ้างอิงจะถูกส่งให้แก่กิจการเพื่อเป็นการแลกเปลี่ยนกับการจ่ายชำระด้วยจำนวนเงินคงที่หรือการจ่ายชำระด้วยอัตราผันแปร และการเพิ่มขึ้นหรือการลดลงใดๆ ในมูลค่า

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ยุติธรรมของสินทรัพย์อ้างอิงกิจการจะเป็นผู้ชดเชย ดังนั้น ในกรณีดังกล่าวจะไม่สามารถตัดรายการสินทรัพย์ทั้งจำนวน

ข3.2.16.16 **สัญญาแลกเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ย** กิจการอาจโอนสินทรัพย์ทางการเงินที่มีอัตราดอกเบี้ยคงที่ให้แก่ผู้รับโอนและเข้าทำสัญญาแลกเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยกับผู้รับโอน เพื่อรับอัตราดอกเบี้ยคงที่และจ่ายอัตราดอกเบี้ยผันแปรโดยอ้างอิงจากจำนวนเงินตามสัญญาซึ่งเท่ากับจำนวนเงินต้นของสินทรัพย์ทางการเงินที่โอน สัญญาแลกเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยไม่ได้ทำให้สินทรัพย์ที่โอนไม่สามารถถูกตัดหากการจ่ายชำระของสัญญาแลกเปลี่ยนไม่ได้ขึ้นอยู่กับจ่ายชำระสินทรัพย์ที่โอน

ข3.2.16.17 **สัญญาแลกเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยแบบตัดจำหน่าย** กิจการอาจโอนสินทรัพย์ทางการเงินที่มีอัตราดอกเบี้ยคงที่ซึ่งมีการทยอยลดเงินต้นตลอดช่วงระยะเวลาหนึ่งให้แก่ผู้รับโอนและเข้าทำสัญญาแลกเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยแบบตัดจำหน่ายกับผู้รับโอนเพื่อรับอัตราดอกเบี้ยคงที่และจ่ายอัตราดอกเบี้ยผันแปรโดยอ้างอิงกับจำนวนเงินตามสัญญา ถ้าจำนวนเงินตามสัญญา มีการตัดจำหน่ายตามระยะเวลาซึ่งเท่ากับจำนวนเงินต้นของสินทรัพย์ทางการเงินที่โอน การแลกเปลี่ยนดังกล่าวจะทำให้กิจการยังคงมีความเสี่ยงจากการชำระคืนก่อนครบกำหนด ในกรณีดังกล่าวกิจการยังคงรับรู้สินทรัพย์ที่โอนทั้งหมดหรือสินทรัพย์ที่โอนตามขอบเขตของความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง ในทางกลับกัน หากการตัดจำหน่ายมูลค่าอ้างอิงตามสัญญาของสัญญาแลกเปลี่ยนไม่สัมพันธ์กับยอดคงเหลือของเงินต้นของสินทรัพย์ที่โอน สัญญาแลกเปลี่ยนดังกล่าวไม่ส่งผลให้กิจการยังคงไว้ซึ่งความเสี่ยงจากการชำระเงินก่อนครบกำหนดของสินทรัพย์ ดังนั้น กิจการสามารถตัดรายการสินทรัพย์ที่โอนได้ โดยมีเงื่อนไขว่าการจ่ายชำระของสัญญาแลกเปลี่ยนไม่ได้ขึ้นอยู่กับจ่ายชำระดอกเบี้ยของสินทรัพย์ที่โอน และสัญญาแลกเปลี่ยนไม่ได้ส่งผลให้กิจการยังคงไว้ซึ่งความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของที่มีนัยสำคัญใดๆ ในสินทรัพย์ที่โอน

ข3.2.16.18 **การตัดออกจากบัญชี** กิจการไม่มีการคาดคะเนอย่างสมเหตุสมผลในการได้รับคืนกระแสเงินสดตามสัญญาของสินทรัพย์ทางการเงินทั้งหมดหรือบางส่วน

ข3.2.17 **ย่อหน้านี้แสดงถึงการนำการพิจารณาความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องมาถือปฏิบัติเมื่อกิจการยังคงมีความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องในสินทรัพย์ทางการเงินบางส่วน**

สมมติว่ากิจการมีกลุ่มของเงินให้สินเชื่อที่อาจมีการชำระคืนก่อนครบกำหนดโดยมีอัตราดอกเบี้ยตามสัญญาและอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงเท่ากับร้อยละ 10 และมีเงินต้นตามราคาทุนตัดจำหน่ายเท่ากับ 10,000 กิจการได้เข้าทำรายการโอนสินทรัพย์โดยได้รับเงินจำนวน 9,115 ผู้รับโอนได้รับสิทธิในเงินต้นที่ได้รับ จำนวน 9,000 และได้รับดอกเบี้ยร้อยละ 9.5 ของเงินต้นดังกล่าว กิจการยังคงสิทธิในเงินต้นที่ได้รับจำนวน 1,000 ดอกเบี้ยร้อยละ 10 ของเงินต้น

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ดังกล่าว และอัตราดอกเบี้ยส่วนเกิน ร้อยละ 0.5 ของเงินต้น 9,000 เงินที่ได้รับจากการชำระเงินก่อนครบกำหนดจะถูกปันส่วนระหว่างกิจการและผู้รับโอนตามสัดส่วน 1 ต่อ 9 แต่การปฏิบัติผิดสัญญาใดๆ จะถูกหักออกจากส่วนได้เสียของกิจการจำนวน 1,000 ก่อน จนกว่าส่วนนี้จะหมดไป มูลค่ายุติธรรมของเงินให้สินเชื่อ ณ วันที่ทำรายการเท่ากับ 10,100 และมูลค่ายุติธรรมของอัตราดอกเบี้ยส่วนเกินที่ร้อยละ 0.5 นั้นเท่ากับ 40

กิจการพิจารณาว่ากิจการได้โอนความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของที่มีนัยสำคัญบางส่วน (เช่น ความเสี่ยงจากการชำระเงินก่อนครบกำหนดที่มีนัยสำคัญ) แต่ยังคงไว้ซึ่งความเสี่ยงและผลตอบแทนของความเป็นเจ้าของที่มีนัยสำคัญบางส่วน (เนื่องจากกิจการยังมีส่วนได้เสียแบบด้อยสิทธิ) และยังคงมีอำนาจควบคุม ดังนั้น กิจการจึงนำการพิจารณาความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องมาปฏิบัติ

ในการถือปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ กิจการวิเคราะห์ธุรกรรม ดังนี้ (ก) การคงไว้ตามสัดส่วนของส่วนได้เสียจำนวน 1,000 บวกด้วย (ข) การมีส่วนได้เสียแบบด้อยสิทธิ เพื่อให้การคำนวณส่วนสูญเสียของสินทรัพย์สำหรับผลขาดทุนด้านเครดิตแก่ผู้รับโอน

กิจการคำนวณว่าจำนวน 9,090 (90% x 10,100) ของสิ่งตอบแทนที่ได้รับจำนวน 9,115 แสดงถึงสิ่งตอบแทนในสัดส่วนร้อยละ 90 ส่วนที่เหลือของสิ่งตอบแทนที่ได้รับ (25) แสดงถึงสิ่งตอบแทนที่ได้รับจากส่วนได้เสียแบบด้อยสิทธิเพื่อคำนวณส่วนสูญเสียของสินทรัพย์สำหรับผลขาดทุนด้านเครดิตแก่ผู้รับโอน นอกจากนี้ อัตราดอกเบี้ยส่วนเกิน ที่ร้อยละ 0.5 แสดงถึงสิ่งตอบแทนที่ได้รับสำหรับการคำนวณส่วนสูญเสียของสินทรัพย์ ดังนั้น สิ่งตอบแทนที่ได้รับทั้งหมดสำหรับการคำนวณส่วนสูญเสียของสินทรัพย์เท่ากับ 65 (25 + 40)

กิจการคำนวณกำไรหรือขาดทุนจากการขายร้อยละ 90 ของกระแสเงินสด สมมติว่ามูลค่ายุติธรรมสำหรับส่วนของร้อยละ 10 ที่คงไว้ และร้อยละ 90 ที่โอน ไม่สามารถหาได้แยกต่างหาก ณ วันที่ทำรายการ กิจการปันส่วนมูลค่าตามบัญชีตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 3.2.14 ดังนี้

	มูลค่ายุติธรรม	ร้อยละ	การปันส่วน มูลค่าที่แสดงในบัญชี
ส่วนที่โอน	9,090	90%	9,000
ส่วนที่คงไว้	<u>1,010</u>	10%	<u>1,000</u>
	<u>10,100</u>		<u>10,000</u>

กิจการคำนวณกำไรหรือขาดทุนจากการขายส่วนร้อยละ 90 ของกระแสเงินสด โดยการหักมูลค่าตามบัญชีของส่วนที่โอนจากสิ่งตอบแทนที่ได้รับ ซึ่งเท่ากับ 90 (9,090 - 9,000) มูลค่าตามบัญชีของส่วนที่กิจการคงไว้คือ 1,000

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

นอกจากนั้น กิจการรับรู้ความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องซึ่งเป็นผลมาจากการถือส่วนได้เสียแบบด้อยสิทธิสำหรับผลขาดทุนด้านเครดิต ดังนั้น กิจการรับรู้สินทรัพย์ด้วยจำนวน 1,000 (จำนวนสูงสุดที่จะไม่ได้รับจากการมีส่วนได้เสียแบบด้อยสิทธิ) และรับรู้หนี้สินที่เกี่ยวข้องจำนวน 1,065 (ซึ่งคือจำนวนสูงสุดที่จะไม่ได้รับจากการมีส่วนได้เสียแบบด้อยสิทธิซึ่งเท่ากับ 1,000 บวกด้วยมูลค่ายุติธรรมของส่วนได้เสียแบบด้อยสิทธิจำนวน 65)

กิจการใช้ข้อมูลทั้งหมดข้างต้นในการบันทึกบัญชีดังนี้

	เดบิต	เครดิต
สินทรัพย์เดิม		9,000
	-	
รับรู้สินทรัพย์จากการมีส่วนได้เสียแบบด้อยสิทธิ หรือส่วนได้เสียคงเหลือ	1,000	-
รับรู้สินทรัพย์สำหรับสิ่งตอบแทนที่ได้รับในรูปของ อัตราดอกเบี้ยส่วนเกิน	40	-
กำไรหรือขาดทุน (กำไรจากการโอน)	-	90
หนี้สิน	-	1,065
เงินสดรับ	9,115	-
รวม	10,155	10,155

ภายหลังจากเกิดรายการ มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์เท่ากับ 2,040 ซึ่งประกอบด้วยจำนวน 1,000 ที่แสดงถึงการปันส่วนต้นทุนของส่วนที่คงไว้ และจำนวน 1,040 ที่แสดงถึงความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องของกิจการจากการมีส่วนได้เสียแบบด้อยสิทธิสำหรับผลขาดทุนด้านเครดิต (ซึ่งรวมถึงอัตราดอกเบี้ยส่วนเกิน จำนวน 40)

ในรอบระยะเวลาต่อมา กิจการรับรู้สิ่งตอบแทนที่ได้รับสำหรับการค้าประกันส่วนสูญเสียของสินทรัพย์ (65) ตามสัดส่วนของระยะเวลา รับรู้ดอกเบี้ยค้างรับจากสินทรัพย์ที่รับรู้โดยใช้วิธีดอกเบี้ยที่แท้จริง และรับรู้การด้อยค่าของเงินให้สินเชื่อ ของสินทรัพย์ที่รับรู้ เช่น สมมติว่าในปีถัดมาเกิดการขาดทุนจากการด้อยค่าจากเงินให้สินเชื่อที่เป็นสินทรัพย์อ้างอิงจำนวน 300 ดังนั้นกิจการลดมูลค่าสินทรัพย์ที่ได้รับรู้ไว้แล้วนั้นด้วยจำนวน 600 (300 ที่เกี่ยวข้องกัส่วนได้เสียที่คงไว้ และ 300 ที่เกี่ยวข้องกับความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องซึ่งเกิดขึ้นจากส่วนได้เสียแบบด้อยสิทธิสำหรับการขาดทุนจากการด้อยค่า) และลดหนี้สินที่รับรู้จำนวน 300 ทำให้มีผลกำไรหรือขาดทุนสุทธิจากการด้อยค่าจำนวน 300

การตัดรายการของหนี้สินทางการเงิน (หมวดที่ 3.3)

- ข3.3.1 หนี้สินทางการเงิน (หรือบางส่วนของหนี้สินทางการเงิน) จะถูกตัดออกจากบัญชีเมื่อลูกหนี้มีลักษณะใดลักษณะหนึ่งต่อไปนี้
- ข3.3.1.1 จ่ายชำระหนี้สิน (หรือบางส่วนของหนี้สิน) คืนแก่เจ้าหนี้ ซึ่งโดยปกติจ่ายชำระด้วยเงินสด สินทรัพย์ทางการเงินอื่น สินค้าหรือบริการ หรือ
- ข3.3.1.2 หลุดพ้นจากความรับผิดชอบตามกฎหมายสำหรับหนี้สินนั้น (หรือบางส่วนของหนี้สิน) โดยกระบวนการทางกฎหมายหรือโดยเจ้าหนี้ (หากลูกหนี้ให้การค้ำประกัน อาจยังคงเข้าเงื่อนไขนี้ได้)
- ข3.3.2 หากผู้ออกตราสารหนี้ซื้อตราสารนั้นกลับคืนมา หนี้สินจะถูกยกเลิก ถึงแม้ว่าผู้ออกเป็นผู้เสนอราคาซื้อขายปกติของตราสารนั้นหรือมีความตั้งใจที่จะขายคืนในระยะเวลาอันใกล้
- ข3.3.3 การจ่ายชำระหนี้ให้กับบุคคลที่สามซึ่งรวมถึงทรัสต์ (ในบางครั้งเรียกว่า ‘in-substance defeasance’) โดยกิจการไม่ได้ช่วยลดภาระผูกพันหลักที่ลูกหนี้มีต่อเจ้าหนี้ โดยไม่มีการปลดหนี้ตามกฎหมาย
- ข3.3.4 หากลูกหนี้จ่ายชำระหนี้ให้แก่บุคคลที่สามเพื่อให้บริการผูกพันในหนี้สินและแจ้งแก่เจ้าหนี้ว่าบุคคลที่สามได้รับการผูกพันในหนี้สินไว้แล้ว ลูกหนี้ยังไม่สามารถตัดรายการภาระผูกพันในหนี้สินได้ เว้นแต่จะเป็นไปตามเงื่อนไขในย่อหน้าที่ ข3.3.1.2 หากลูกหนี้จ่ายชำระหนี้ให้แก่บุคคลที่สามเพื่อให้บริการผูกพันในหนี้สินและได้รับการปลดหนี้ตามกฎหมายจากเจ้าหนี้ ลูกหนี้สามารถตัดบัญชีหนี้สินนั้นได้ อย่างไรก็ตาม หากลูกหนี้ตกลงจะชำระหนี้ให้แก่บุคคลที่สามหรือชำระหนี้โดยตรงไปยังเจ้าหนี้เดิม ให้ลูกหนี้รับรู้ภาระผูกพันในหนี้สินใหม่ที่มีต่อบุคคลที่สาม
- ข3.3.5 ถึงแม้ว่าการปลดหนี้ตามกฎหมายไม่ว่าจะโดยกระบวนการทางกฎหมายหรือโดยเจ้าหนี้ ส่งผลให้มีการตัดรายการหนี้สิน กิจการอาจรับรู้หนี้สินใหม่หากสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนไม่เข้าเงื่อนไขการตัดรายการตามย่อหน้าที่ 3.2.1 ถึง 3.2.23 หากไม่เป็นไปตามเงื่อนไขดังกล่าว สินทรัพย์ที่โอนจะไม่ถูกตัดรายการ และกิจการต้องรับรู้หนี้สินใหม่ที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ที่โอน
- ข3.3.6 ตามวัตถุประสงค์ของย่อหน้าที่ 3.3.2 ข้อกำหนดจะมีความแตกต่างอย่างมากหากการคิดลดมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดภายใต้เงื่อนไขใหม่รวมถึงค่าธรรมเนียมจ่ายใด ๆ สุทธิด้วยค่าธรรมเนียมรับใด ๆ และคิดลดโดยใช้อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงเดิม ซึ่งมีความแตกต่างอย่างน้อยร้อยละ 10 จากการคิดลดมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดคงเหลือของหนี้สินทางการเงินเดิม หากการแลกเปลี่ยนตราสารหนี้หรือการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขถูกพิจารณาว่าเป็นการยกเลิกหนี้สินเดิม ต้นทุนหรือค่าธรรมเนียมใด ๆ ที่เกิดขึ้นจะถูกรับรู้เป็นส่วนหนึ่งของการทำหรือขาดทุนจากการยกเลิกหนี้สินเดิม หากการแลกเปลี่ยนหรือการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขไม่ถูกพิจารณาว่าเป็นการยกเลิกหนี้สินเดิม ต้นทุนหรือค่าธรรมเนียมใด ๆ ที่เกิดขึ้นจะต้องนำไปปรับปรุงกับมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินและตัดจำหน่ายตลอดระยะเวลาที่เหลืออยู่ของหนี้สินที่มีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไข

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- ข3.3.7 ในบางกรณี เจ้าหนี้ปลดลูกหนี้จากภาระผูกพันในการจ่ายชำระหนี้ แต่ลูกหนี้รับภาระในการค้ำประกันการจ่ายชำระหากคู่สัญญาที่เป็นผู้รับผิดชอบหลักจากการปฏิบัติผิดสัญญาในสถานการณ์ดังกล่าวให้ลูกหนี้
- ข3.3.7.1 รับรู้หนี้สินทางการเงินใหม่ ด้วยมูลค่ายุติธรรมของภาระผูกพันสำหรับการค้ำประกัน และ
- ข3.3.7.2 รับรู้กำไรหรือขาดทุนจากผลต่างระหว่าง (1) การจ่ายใดๆ และ (2) มูลค่าตามบัญชีของหนี้สินทางการเงินเดิมหักด้วยมูลค่ายุติธรรมของหนี้สินทางการเงินใหม่

การจัดประเภทรายการ (บทที่ 4)

การจัดประเภทรายการของสินทรัพย์ทางการเงิน (หมวดที่ 4.1)

ทางเลือกในการเลือกกำหนดให้สินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน (หมวดที่ 4.1 และ 4.2)

- ข4.1.1 ตามเงื่อนไขในย่อหน้าที่ 4.1.8 และ 4.2.2 แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้อ่อนุญาตให้กิจการเลือกกำหนดให้สินทรัพย์ทางการเงิน หนี้สินทางการเงินหรือกลุ่มของเครื่องมือทางการเงิน (สินทรัพย์ทางการเงิน หนี้สินทางการเงินหรือทั้งสองประเภท) แสดงด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนโดยการการวัดมูลค่าด้วยวิธีนี้ส่งผลให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องมากขึ้น
- ข4.1.2 การตัดสินใจของกิจการที่จะเลือกกำหนดให้สินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินแสดงด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนจะคล้ายกับการเลือกใช้นโยบายการบัญชี (ถึงแม้จะแตกต่างจากการเลือกนโยบายการบัญชีที่ไม่จำเป็นต้องนำมาถือปฏิบัติกับธุรกรรมที่คล้ายกันทั้งหมดอย่างต่อเนื่อง) เมื่อกิจการมีทางเลือกตามย่อหน้าที่ 14.2 ของมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด กำหนดว่านโยบายการบัญชีที่เลือกใช้ทำให้งบการเงินให้ข้อมูลที่น่าเชื่อถือได้และเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากขึ้นสำหรับส่วนที่เกี่ยวข้องกับผลกระทบของรายการ เหตุการณ์อื่นหรือสถานการณ์ที่มีต่อฐานะการเงิน ผลการดำเนินการ และกระแสเงินสดของกิจการ เช่น ในกรณีที่กิจการเลือกกำหนดให้หนี้สินทางการเงินวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน ย่อหน้าที่ 4.2.2 กล่าวถึงสองกรณีที่ต้องให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องอื่นๆ มากขึ้น ดังนั้นในการเลือกดังกล่าวตามย่อหน้าที่ 4.2.2 กิจการจะต้องแสดงให้เห็นถึงการเลือกหรือไม่เลือกตามสถานการณ์ทั้งสองสถานการณ์

การเลือกกำหนดเพื่อขจัดหรือลดการจับคู่อย่างไม่เหมาะสมทางการบัญชีอย่างมีนัยสำคัญ

- ข4.1.3 การวัดมูลค่าสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงิน และการรับรู้การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าที่เกิดขึ้นจะขึ้นอยู่กับการจัดประเภทของเครื่องมือทางการเงินและการพิจารณาว่า

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

เครื่องมือทางการเงินนั้นถือเป็นส่วนหนึ่งของความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยงที่เลือกกำหนดขึ้นหรือไม่ ข้อกำหนดดังกล่าวอาจก่อให้เกิดความไม่สอดคล้องในการวัดมูลค่าและการรับรู้รายการ (บางครั้งอาจอ้างอิงถึงการจับคู่อย่างไม่เหมาะสมทางการบัญชี) เช่น หากกิจการไม่เลือกกำหนดให้เครื่องมือทางการเงินแสดงมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน สินทรัพย์ทางการเงินรายการหนึ่งอาจจัดประเภท และวัดมูลค่าภายหลังด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน ในขณะที่หนี้สินอีกรายการหนึ่งที่กิจการพิจารณาว่ามีความเกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ดังกล่าวต้องวัดมูลค่าภายหลังด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย (ซึ่งไม่มีการรับรู้การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรม) จากสถานการณ์ดังกล่าว กิจการอาจได้ข้อสรุปว่างบการเงินของกิจการจะให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจได้มากกว่าหากทั้งสินทรัพย์และหนี้สินนั้นมีการวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน

ข4.1.4 ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงให้เห็นถึงกรณีที่เข้าเงื่อนไขที่กำหนดข้างต้น ซึ่งในทุกกรณีกิจการอาจใช้เงื่อนไขข้างต้นในการเลือกกำหนดให้สินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินแสดงด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนได้หากเป็นไปตามหลักการในย่อหน้าที่ 4.1.8 หรือ 4.2.2.1

ข4.1.4.1 กิจการมีหนี้สินภายใต้สัญญาประกันภัยซึ่งการวัดมูลค่าได้นำข้อมูลในปัจจุบันมาร่วมพิจารณา (ตามที่อนุญาตในย่อหน้าที่ 24 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง สัญญาประกันภัย (เมื่อมีการประกาศใช้)) และมีสินทรัพย์ทางการเงินที่กิจการพิจารณาว่ามีความเกี่ยวข้องกัน ซึ่งในกรณีดังกล่าวหากกิจการไม่กำหนดให้แสดงมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนจะถูกวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นหรือราคาทุนตัดจำหน่าย

ข4.1.4.2 กิจการมีสินทรัพย์ทางการเงิน หนี้สินทางการเงิน หรือทั้งสองประเภทซึ่งมีการร่วมรับความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ย ซึ่งส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมในทิศทางตรงข้ามกันและมีแนวโน้มที่จะหักกลบกันในที่สุด อย่างไรก็ตาม มีเพียงเครื่องมือทางการเงินบางประเภทเท่านั้นที่มีการวัดมูลค่าที่มูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน (ได้แก่ อนุพันธ์ หรือที่ถูกจัดประเภทเป็นถือไว้เพื่อค้า) นอกจากนี้ อาจรวมถึงกรณีที่ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดของการบัญชีป้องกันความเสี่ยง เช่น ไม่เป็นไปตามข้อกำหนดในเรื่องความมีประสิทธิภาพในการป้องกันความเสี่ยงตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.4.1

ข4.1.4.3 กิจการมีสินทรัพย์ทางการเงิน หนี้สินทางการเงิน หรือทั้งสองประเภทซึ่งมีการร่วมรับความเสี่ยง เช่น ความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ย ซึ่งส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมในทิศทางตรงข้ามกันและมีแนวโน้มที่จะหักกลบกันในที่สุด และไม่มีสินทรัพย์ทางการเงิน หรือหนี้สินทางการเงินที่จะเข้าเงื่อนไขเป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง เนื่องจากไม่ได้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือ

ขาดทุน นอกจากนี้ การไม่สามารถปฏิบัติตามการบัญชีป้องกันความเสี่ยงจะทำให้เกิดความไม่สอดคล้องในการรับรู้รายการกำไรและขาดทุนอย่างมีนัยสำคัญ เช่น กิจการซื้อกลุ่มของเงินให้สินเชื่อโดยการออกหุ้นกู้ที่มีการซื้อขายกันในตลาด โดยที่การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของทั้งสองรายการดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะหักกลบกันได้ นอกจากนี้ หากกิจการมีการซื้อขายหุ้นกู้เป็นประจำ แต่แทบจะไม่มีรายการซื้อขายเงินให้สินเชื่อ การรายงานทั้งเงินให้สินเชื่อและหุ้นกู้ด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนจะช่วยให้เกิดความไม่สอดคล้องในช่วงเวลาของการรับรู้รายการกำไรและขาดทุนซึ่งอาจเกิดขึ้นจากการวัดมูลค่ารายการทั้งสองด้วยราคาทุนตัดจำหน่ายและรับรู้กำไรและขาดทุนเมื่อมีการซื้อคืนหุ้นกู้ในแต่ละครั้ง

ข4.1.5 กรณีตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าก่อน ซึ่งมีการเลือกกำหนดให้สินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินวัดมูลค่าเมื่อเริ่มแรกด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน จะช่วยขจัดหรือลดความไม่สอดคล้องของการวัดมูลค่าหรือการรับรู้รายการได้อย่างมีนัยสำคัญ และให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจได้มากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติแล้ว กิจการไม่จำเป็นต้องวัดมูลค่าสินทรัพย์และหนี้สินทั้งหมดหรือรับรู้ความไม่สอดคล้องในช่วงเวลาเดียวกัน การเหลื่อมเวลาที่สมเหตุสมผลอาจเกิดขึ้นได้เนื่องจากรายการที่เกิดขึ้นแต่ละรายการได้เลือกกำหนดให้รับรู้มูลค่าเมื่อเริ่มแรกด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน และในขณะที่มีการรับรู้มูลค่าเมื่อเริ่มแรกนั้นสามารถคาดการณ์ได้ว่ารายการอื่นๆ ที่เหลือจะเกิดขึ้น

ข4.1.6 กิจการไม่ควรเลือกกำหนดให้บางส่วนของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินที่มีความไม่สอดคล้องกันให้แสดงมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน หากการกำหนดดังกล่าวไม่ช่วยขจัดหรือลดความไม่สอดคล้องที่เกิดขึ้นได้อย่างมีนัยสำคัญ และไม่ทำให้เกิดข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจได้มากขึ้น แต่กิจการสามารถเลือกกำหนดให้แสดงมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนกับบางส่วนของสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินที่คล้ายคลึงกันจำนวนหนึ่งได้ หากการกำหนดดังกล่าวช่วยลดความไม่สอดคล้องที่เกิดขึ้นได้อย่างมีนัยสำคัญ เช่น กิจการมีหนี้สินทางการเงินที่คล้ายคลึงกันจำนวนหนึ่งมูลค่ารวม 100 และมีสินทรัพย์ทางการเงินที่คล้ายคลึงกันจำนวนหนึ่งมูลค่ารวม 50 โดยที่สินทรัพย์และหนี้สินดังกล่าววัดมูลค่าบนหลักการที่ต่างกัน กิจการอาจต้องการลดความไม่สอดคล้องในการวัดมูลค่าอย่างมีนัยสำคัญด้วยการเลือกกำหนดให้สินทรัพย์ทั้งหมด และเพียงบางส่วนของหนี้สิน (เช่น หนี้สินแต่ละรายการที่เมื่อรวมกันมีมูลค่ารวม 45) ให้รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน อย่างไรก็ตาม หากการเลือกกำหนดให้แสดงมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนต้องนำมาถือปฏิบัติกับเครื่องมือทางการเงินแต่ละรายการทั้งจำนวน กิจการในตัวอย่างนี้ต้องเลือกกำหนดหนี้สินรายการหนึ่งหรือหลายรายการให้แสดงมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนทั้งจำนวน โดยไม่สามารถเลือกกำหนดการวัดมูลค่าดังกล่าวเฉพาะกับส่วนประกอบใดส่วนประกอบหนึ่งของหนี้สินแต่ละรายการนั้น (เช่น การเปลี่ยนแปลงสำหรับมูลค่าเฉพาะที่เกิดจากความเสี่ยงประเภทใดประเภทหนึ่ง

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

เช่น การเปลี่ยนแปลงในอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง) หรือเฉพาะกับสัดส่วนใดสัดส่วนหนึ่ง (ร้อยละ) ของหนี้สินแต่ละรายการ

กลุ่มของหนี้สินทางการเงิน หรือสินทรัพย์ทางการเงิน และหนี้สินทางการเงินถูกจัดการ และประเมินผลบนพื้นฐานของมูลค่ายุติธรรม

- ข4.1.7 กิจการอาจบริหารจัดการกลุ่มหนี้สินทางการเงิน หรือทั้งสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน และประเมินผลการบริหารตามลักษณะของการวัดมูลค่ากลุ่มของเครื่องมือทางการเงินดังกล่าวด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน ซึ่งทำให้ข้อมูลเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากขึ้น ประเด็นที่สำคัญคือการพิจารณาแนวทางที่กิจการใช้ในการบริหารและประเมินผลการบริหาร แทนการมุ่งเน้นการพิจารณาลักษณะของเครื่องมือทางการเงินนั้น
- ข4.1.8 ตัวอย่างเช่น กิจการอาจใช้เงื่อนไขข้างต้นในการเลือกกำหนดให้หนี้สินทางการเงินแสดงมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนได้หากเป็นไปตามหลักการในย่อหน้าที่ 4.2.2.2 และกิจการมีสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน ซึ่งมีการร่วมรับความเสี่ยงตั้งแต่หนึ่งประเภทขึ้นไป และความเสี่ยงดังกล่าวถูกบริหารและประเมินผลบนพื้นฐานของมูลค่ายุติธรรมตามที่กำหนดไว้ในนโยบายการบริหารสินทรัพย์และหนี้สินที่จัดทำขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษร เช่น กิจการออกผลิตภัณฑ์ทางการเงินที่ซับซ้อน ซึ่งประกอบไปด้วยอนุพันธ์แฝงหลายประเภทและมีการบริหารความเสี่ยงที่เกิดขึ้นบนหลักการของมูลค่ายุติธรรมโดยใช้เครื่องมือทางการเงินทั้งที่เป็นอนุพันธ์และไม่ใช้อนุพันธ์
- ข4.1.9 ตามที่ได้กล่าวไปข้างต้น เงื่อนไขนี้ขึ้นอยู่กับแนวทางที่กิจการบริหารจัดการและประเมินมูลค่ากลุ่มของเครื่องมือทางการเงินที่กำลังพิจารณา ดังนั้น (ขึ้นอยู่กับข้อกำหนดในเรื่องการเลือกกำหนดการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก) กิจการซึ่งเลือกกำหนดให้หนี้สินทางการเงินแสดงมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนภายใต้เงื่อนไขข้อนี้ ก็จะเลือกกำหนดหนี้สินทางการเงินทุกประเภทที่มีคุณสมบัติซึ่งมีการบริหารและประเมินมูลค่าร่วมกัน
- ข4.1.10 เอกสารต่างๆ เกี่ยวกับกลยุทธ์ของกิจการไม่จำเป็นต้องจัดทำอย่างครอบคลุม แต่ควรเพียงพอสำหรับการแสดงให้เห็นว่าเป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.2.2.2 เอกสารดังกล่าวไม่ต้องจัดทำสำหรับเครื่องมือทางการเงินแต่ละรายการ โดยอาจจัดทำเป็นกลุ่มได้ เช่น หากระบบในการบริหารแผนงานหนึ่งๆ ได้รับการอนุมัติจากผู้บริหารสำคัญของกิจการแล้ว สามารถแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าการประเมินผลการบริหารแผนงานอยู่บนหลักการนี้ กิจการไม่จำเป็นต้องจัดทำเอกสารใดเพิ่มเติมเพื่อแสดงว่าเป็นไปตามเงื่อนไขในย่อหน้าที่ 4.2.2.2 อีก

อนุพันธ์แฝง (หมวดที่ 4.3)

- ข4.3.1 เมื่อกิจการเข้าเป็นคู่สัญญาของสัญญาแบบผสม ย่อหน้าที่ 4.3.2 กำหนดให้กิจการต้องระบุอนุพันธ์แฝงนั้น และประเมินว่าจำเป็นต้องแยกแสดงจากสัญญาหลักหรือไม่ ในกรณีที่จำเป็นต้องแยกแสดงจากสัญญาหลัก กิจการต้องวัดมูลค่าอนุพันธ์ด้วยมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกและวัดมูลค่าภายหลังด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน
- ข4.3.2 หากสัญญาหลักไม่มีการระบุหรือกำหนดวันครบกำหนดไว้ล่วงหน้า และแสดงถึงส่วนได้เสียคงเหลือในสินทรัพย์สุทธิของกิจการ ลักษณะเชิงเศรษฐกิจและความเสี่ยง (ของสัญญาหลัก) คือลักษณะของตราสารทุน และอนุพันธ์แฝงจำเป็นต้องมีลักษณะของส่วนได้เสียที่สัมพันธ์กับกิจการเดียวกันจึงจะพิจารณาได้ว่ามีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด หากสัญญาหลักไม่ใช่ตราสารทุนและมีลักษณะตามคำนิยามของเครื่องมือทางการเงิน ดังนั้นลักษณะเชิงเศรษฐกิจและความเสี่ยง (ของสัญญาหลัก) คือลักษณะของตราสารหนี้
- ข4.3.3 อนุพันธ์แฝงประเภทที่ไม่ใช่สิทธิเลือก (เช่น อนุพันธ์แฝงที่เป็นสัญญาฟอร์เวิร์ด หรือสัญญาแลกเปลี่ยน) จะถูกแยกออกจากสัญญาหลักโดยพิจารณาจากเงื่อนไขที่ระบุไว้ชัดเจนหรือโดยนัย เพื่อที่จะส่งผลให้อนุพันธ์แฝงดังกล่าวมีมูลค่ายุติธรรมเท่ากับศูนย์ ณ การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก ส่วนอนุพันธ์แฝงประเภทสิทธิเลือก (เช่น อนุพันธ์แฝงที่เป็นสิทธิเลือกที่จะขายสิทธิเลือกที่จะซื้อ มูลค่าสูงสุด มูลค่าต่ำสุด หรือ สิทธิที่จะแลกเปลี่ยน) จะถูกแยกออกจากสัญญาหลักโดยพิจารณาจากเงื่อนไขของส่วนที่เป็นสิทธิเลือก มูลค่าของสัญญาหลักที่แสดงในบัญชีเมื่อเริ่มแรก คือ ส่วนที่เหลือหลังจากแยกอนุพันธ์แฝงออกไปแล้ว
- ข4.3.4 โดยทั่วไปอนุพันธ์แฝงหลายประเภทที่แฝงอยู่ในสัญญาแบบผสมรายการเดียวกันจะถูกพิจารณาว่าเป็นอนุพันธ์แฝงแบบผสมหนึ่งรายการ อย่างไรก็ตาม อนุพันธ์แฝงที่ถูกจัดประเภทเป็นทุน (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน) จะถูกบันทึกบัญชีแยกต่างหากจากอนุพันธ์แฝงที่ถูกจัดประเภทเป็นสินทรัพย์หรือหนี้สิน นอกจากนี้ หากสัญญาแบบผสมที่ประกอบด้วยอนุพันธ์แฝงมากกว่าหนึ่งประเภท และอนุพันธ์แฝงเหล่านั้นสัมพันธ์กับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงที่แตกต่างกัน และสามารถแยกจากกันได้ทันที และเป็นอิสระต่อกัน อนุพันธ์แฝงเหล่านี้จะถูกบันทึกบัญชีแยกจากกัน
- ข4.3.5 ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงถึงลักษณะเชิงเศรษฐกิจและความเสี่ยงของอนุพันธ์แฝงที่ไม่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับสัญญาหลัก (ย่อหน้าที่ 4.3.2.1) ตามตัวอย่างต่อไปนี้สมมติว่าอนุพันธ์แฝงมีลักษณะตามข้อกำหนดที่ระบุในย่อหน้าที่ 4.3.2.2 และ 4.3.2.3 โดยกิจการต้องบันทึกบัญชีอนุพันธ์แฝงแยกต่างหากจากสัญญาหลัก
- ข4.3.5.1 สัญญาสิทธิที่จะขาย ที่แฝงอยู่ในเครื่องมือทางการเงินที่ทำให้ผู้ถือมีสิทธิเรียกร้องให้ผู้ออกซื้อคืนเครื่องมือทางการเงินด้วยเงินสดหรือสินทรัพย์อื่น ที่ผันแปรตามการเปลี่ยนแปลงในราคาหรือดัชนีของหุ้นหรือสินค้าโภคภัณฑ์ จะถือว่าไม่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับตราสารหนี้ที่เป็นสัญญาหลัก

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- ข4.3.5.2 สิทธิหรือข้อกำหนดโดยอัตโนมัติที่จะขยายระยะเวลาครบกำหนดที่เหลืออยู่ของตราสารหนี้ ซึ่งไม่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับตราสารหนี้ที่เป็นสัญญาหลัก เว้นแต่จะมีการปรับอัตราดอกเบี้ยให้เป็นอัตราตลาดปัจจุบันในช่วงที่มีการขยายระยะเวลา หากกิจการออกตราสารหนี้และผู้ถือตราสารหนี้ดังกล่าวมีการขายสิทธิเลือกที่จะซื้อตราสารหนี้ดังกล่าวให้กับบุคคลที่สาม ผู้ออกจะพิจารณาว่าสิทธิเลือกที่จะซื้อดังกล่าวเป็นการขยายระยะเวลาครบกำหนดของตราสารหนี้ ถ้าผู้ออกมีส่วนร่วมหรืออำนวยความสะดวกในการขายตราสารหนี้ ซึ่งเป็นผลมาจากการใช้สิทธิเลือกที่จะซื้อนั้น
- ข4.3.5.3 ตราสารหนี้หรือสัญญาประกันภัยที่เป็นสัญญาหลัก ซึ่งการจ่ายเงินต้นหรือดอกเบี้ยสัมพันธ์กับดัชนีตราสารทุนที่แฝงอยู่ถือว่าไม่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับสัญญาหลัก เนื่องจากความเสี่ยงของสัญญาหลักและอนุพันธ์แฝงไม่คล้ายคลึงกัน
- ข4.3.5.4 ตราสารหนี้หรือสัญญาประกันภัยที่เป็นสัญญาหลัก ซึ่งการจ่ายเงินต้นหรือดอกเบี้ยสัมพันธ์กับดัชนีสินค้าโภคภัณฑ์ที่แฝงอยู่ ถือว่าไม่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับสัญญาหลัก เนื่องจากความเสี่ยงของสัญญาหลักและอนุพันธ์แฝงไม่คล้ายคลึงกัน
- ข4.3.5.5 สัญญาสิทธิที่จะซื้อ สัญญาสิทธิที่จะขาย สิทธิชำระเงินก่อนครบกำหนด ที่แฝงอยู่ในตราสารหนี้ที่เป็นสัญญาหลักหรือสัญญาประกันภัย ถือว่าไม่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับสัญญาหลัก เว้นแต่
- ข4.3.5.5.1 ราคาใช้สิทธิจะเท่ากับราคาทุนตัดจำหน่ายโดยประมาณของตราสารหนี้ ในวันที่มีการใช้สิทธิแต่ละครั้งหรือมูลค่าตามบัญชีของสัญญาประกันภัยหลัก หรือ
- ข4.3.5.5.2 ราคาใช้สิทธิของสิทธิชำระเงินก่อนครบกำหนดสามารถคืนเงินให้แก่ผู้ให้กู้เป็นจำนวนเงินเท่ากับมูลค่าปัจจุบันโดยประมาณของดอกเบี้ยที่สูญเสียไปจากระยะเวลาที่เหลือของสัญญาหลัก ดอกเบี้ยที่สูญเสียไปเท่ากับเงินต้นที่จ่ายคืนก่อนครบกำหนดคุณด้วยความแตกต่างของอัตราดอกเบี้ย ความแตกต่างของอัตราดอกเบี้ยคือส่วนเกินของอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงของสัญญาหลักกับอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงที่กิจการจะได้รับ ณ วันที่ชำระเงินก่อนครบกำหนด ถ้านำกลับไปลงทุนใหม่ในสัญญาที่คล้ายคลึงกันสำหรับระยะเวลาที่เหลือของสัญญาหลัก
- การประเมินว่าสัญญาสิทธิที่จะซื้อหรือสัญญาสิทธิที่จะขายมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับตราสารหนี้ที่เป็นสัญญาหลักหรือไม่ จะถูกพิจารณาก่อนที่จะมีการแยกองค์ประกอบที่เป็นทุน ภายใต้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน
- ข4.3.5.6 อนุพันธ์ด้านเครดิต ที่แฝงอยู่ในตราสารหนี้ที่เป็นสัญญาหลักและอนุญาตให้คู่สัญญาฝ่ายหนึ่ง (“ผู้รับผลประโยชน์”) โอนความเสี่ยงด้านเครดิตของสินทรัพย์

อ้างอิงเฉพาะรายการ ซึ่งอาจไม่มีความเป็นเจ้าของไปยังคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง (“ผู้ค้ำประกัน”) และถือว่าไม่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับตราสารหนี้ที่เป็นสัญญาหลัก อนุพันธ์ด้านเครดิตดังกล่าวอนุญาตให้ผู้ค้ำประกันรับโอนความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์อ้างอิง โดยไม่จำเป็นต้องเป็นเจ้าของสินทรัพย์นั้นโดยตรง

- ข4.3.6 ตัวอย่างของสัญญาแบบผสม ได้แก่ เครื่องมือทางการเงินที่ให้สิทธิผู้ถือในการขายเครื่องมือทางการเงินคืนให้แก่ผู้ออก โดยแลกกับเงินสดหรือสินทรัพย์ทางการเงินอื่นที่ผันแปรตามการเปลี่ยนแปลงของดัชนีตราสารทุนหรือดัชนีสินค้าโภคภัณฑ์ซึ่งอาจเพิ่มขึ้นหรือลดลง (“เครื่องมือทางการเงินที่มีสิทธิขายคืน”) เว้นแต่ผู้ออกจะเลือกกำหนดในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกให้เครื่องมือทางการเงินที่มีสิทธิขายคืนเป็นหนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน โดยเครื่องมือทางการเงินดังกล่าวจะถูกกำหนดให้แยกอนุพันธ์แฝงออกมา (เช่น การจ่ายเงินต้นตามดัชนี) ตามย่อหน้าที่ 4.3.2 เนื่องจากสัญญาหลักคือตราสารหนี้ภายใต้ย่อหน้าที่ ข4.3.2 และการจ่ายเงินต้นตามดัชนีไม่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับตราสารหนี้ที่เป็นสัญญาหลัก ภายใต้ย่อหน้าที่ ข4.3.5.1 ทั้งนี้ เนื่องจากการจ่ายเงินต้นสามารถเพิ่มขึ้นและลดลง จึงถือว่าอนุพันธ์แฝงเป็นอนุพันธ์ประเภทที่ไม่ให้สิทธิเลือกที่จะซื้อหรือจะขาย โดยมูลค่าของอนุพันธ์แฝงดังกล่าวจะถูกกำหนดตามตัวแปรอ้างอิง
- ข4.3.7 ในกรณีของเครื่องมือทางการเงินที่ให้สิทธิขายคืน ซึ่งสามารถขายคืนได้ตลอดเวลา โดยได้รับเงินสดในจำนวนเท่ากับสัดส่วนที่ถืออยู่ในมูลค่าสินทรัพย์สุทธิของกิจการ (เช่น หน่วยลงทุนในกองทุนเปิด หรือ กรมธรรม์ประกันชีวิตควบการลงทุน) การแยกอนุพันธ์แฝงและบันทึกบัญชีสำหรับแต่ละองค์ประกอบ ทำให้ทราบมูลค่าถัดถอนของสัญญาแบบผสม ซึ่งต้องชำระ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน หากผู้ถือใช้สิทธิในการขายเครื่องมือทางการเงินนั้นคืนให้กับผู้ออก
- ข4.3.8 ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงถึงลักษณะเชิงเศรษฐกิจและความเสี่ยงของอนุพันธ์แฝงที่มีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับสัญญาหลัก ในตัวอย่างนี้ กิจการไม่ต้องบันทึกบัญชีอนุพันธ์แฝงแยกต่างหากจากสัญญาหลัก
- ข4.3.8.1 อนุพันธ์แฝงซึ่งตัวแปรอ้างอิง คืออัตราดอกเบี้ย หรือดัชนีอัตราดอกเบี้ยซึ่งสามารถเปลี่ยนแปลงจำนวนเงินของดอกเบี้ยที่จะถูกจ่ายหรือที่จะได้รับจากสัญญาแห่งนี้หรือสัญญารับประกันที่มีดอกเบี้ยซึ่งเป็นสัญญาหลัก ถือว่ามีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับสัญญาหลัก เว้นแต่ สัญญาแบบผสม จะมีการชำระโดยผู้ถือไม่ได้รับเงินลงทุนคืนในส่วนที่มีนัยสำคัญทั้งหมด หรืออนุพันธ์แฝงสามารถเพิ่มอัตราผลตอบแทนเมื่อเริ่มต้นจากสัญญาหลักให้แก่ผู้ถือได้อย่างน้อยสองเท่า และส่งผลให้ได้รับอัตราผลตอบแทนอย่างน้อยสองเท่าจากอัตราผลตอบแทนตลาดสำหรับสัญญาที่มีเงื่อนไขเหมือนกับสัญญาหลัก
- ข4.3.8.2 อัตราต่ำสุดหรืออัตราสูงสุดที่แฝงอยู่ในอัตราดอกเบี้ยของสัญญาแห่งนี้หรือสัญญารับประกัน ถือว่ามีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับสัญญาหลัก หากอัตราสูงสุดที่กำหนดไว้เท่ากับหรือสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยตลาด และอัตราต่ำสุดที่กำหนด

ไว้เท่ากับหรือต่ำกว่าอัตราดอกเบี้ยตลาดในขณะที่มีการออกสัญญานั้น และอัตราสูงสุดหรืออัตราต่ำสุดนั้นไม่ได้เป็นการปรับมูลค่าทางการเงินเมื่อเปรียบเทียบกับสัญญาหลัก ในทำนองเดียวกัน เงื่อนไขที่ประกอบอยู่ในสัญญาเพื่อซื้อหรือขายสินทรัพย์ (เช่น สินค้าโภคภัณฑ์) ที่กำหนดอัตราสูงสุดและอัตราต่ำสุดของราคาที่จะจ่ายหรือได้รับสำหรับสินทรัพย์นั้น ถือว่ามีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับสัญญาหลัก หากทั้งอัตราสูงสุดและอัตราต่ำสุดอยู่ในฐานะขาดทุน ณ วันเริ่มต้นและไม่ได้มีผลในการปรับมูลค่าทางการเงิน

ข4.3.8.3 อนุพันธ์แฝงประเภทอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ซึ่งทำให้การจ่ายเงินต้นหรือดอกเบี้ยถูกกำหนดเป็นเงินตราต่างประเทศและแฝงอยู่ในตราสารหนี้ที่เป็นสัญญาหลัก (เช่น หุ้นกู้ที่มีสองอัตราแลกเปลี่ยน (dual currency bond)) จะถือว่ามีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับตราสารหนี้ที่เป็นสัญญาหลัก โดยอนุพันธ์ดังกล่าวไม่ต้องถูกแยกออกจากสัญญาหลัก เนื่องจากมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ กำหนดให้กำไรและขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของรายการที่เป็นตัวเงินต้องถูกรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน

ข4.3.8.4 อนุพันธ์แฝงประเภทอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศซึ่งแฝงอยู่ในสัญญาหลักซึ่งเป็นสัญญาประกันภัย หรือไม่ใช่เครื่องมือทางการเงิน (เช่น สัญญาในการซื้อหรือขายรายการที่ไม่ใช่รายการทางการเงินซึ่งราคาของรายการดังกล่าวถูกกำหนดเป็นเงินตราต่างประเทศ) จะถือว่ามีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับสัญญาหลัก ถ้าไม่มีการปรับมูลค่าทางการเงิน ไม่มีลักษณะของสิทธิเลือก และกำหนดให้การจ่ายเงินทำในสกุลเงินใดสกุลเงินหนึ่งต่อไปนี้

ข4.3.8.4.1 สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของผู้สัญญาใดๆ ในสัญญานั้น

ข4.3.8.4.2 สกุลเงินซึ่งราคาของสินค้าหรือบริการที่จะได้รับมาหรือที่จะต้องส่งมอบถูกกำหนดเป็นปกติในการค้าทั่วโลก (เช่น สกุลเงินดอลลาร์สหรัฐสำหรับรายการซื้อขายน้ำมันดิบ)

ข4.3.8.4.3 สกุลเงินซึ่งใช้โดยทั่วไปในสัญญาซื้อหรือขายรายการที่ไม่ใช่รายการทางการเงินในสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจซึ่งรายการนั้นเกิดขึ้น (เช่น สกุลเงินที่มีความมั่นคงและมีสภาพคล่อง ซึ่งใช้โดยทั่วไปในธุรกิจของท้องถิ่นหรือการค้าทั่วโลก)

ข4.3.8.5 สิทธิที่จะชำระเงินก่อนครบกำหนดที่แฝงอยู่ในส่วนที่เป็นดอกเบี้ยเพียงอย่างเดียว หรือ ส่วนที่เป็นเงินต้นเพียงอย่างเดียว ถือว่ามีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับสัญญาหลัก ถ้าหากว่าสัญญาหลัก

ข4.3.8.5.1 เกิดขึ้นจากการแยกสิทธิที่จะรับกระแสเงินสดตามสัญญาของสินทรัพย์ทางการเงิน ซึ่งสัญญาหลักไม่มีอนุพันธ์แฝง และ

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- ข4.3.8.5.2 ไม่มีเงื่อนไขใดที่ไม่ได้แสดงอยู่ในตราสารหนี้เดิมที่เป็นสัญญาหลัก
- ข4.3.8.6 อนุพันธ์แฝงในสัญญาเช่าที่เป็นสัญญาหลัก ถือว่ามีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับสัญญาหลัก หากอนุพันธ์แฝงคือ
- ข4.3.8.6.1 ดัชนีที่เกี่ยวข้องกับเงินเพื่อ เช่น ดัชนีการจ่ายค่าเช่าต่อดัชนีราคาผู้บริโภค (ถ้าหากว่าสัญญาเช่านั้นไม่มีการปรับมูลค่าทางการเงินและดัชนีมีความสัมพันธ์กับเงินเพื่อในสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจของกิจการ)
- ข4.3.8.6.2 ค่าเช่าที่อาจเกิดขึ้นที่มีเงื่อนไขอ้างอิงกับการขายที่เกี่ยวข้อง หรือ
- ข4.3.8.6.3 ค่าเช่าที่อาจเกิดขึ้นที่มีเงื่อนไขอ้างอิงกับอัตราดอกเบี้ยผันแปร
- ข4.3.8.7 กรรมธรรม์ประกันชีวิตควบการลงทุน ที่แฝงอยู่ในเครื่องมือทางการเงินหลักหรือสัญญาประกันภัยที่เป็นสัญญาหลักจะถือว่ามีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับสัญญาหลักดังกล่าว หากการจ่ายเงินถูกกำหนดในรูปของหน่วยลงทุนที่สะท้อนมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ในกองทุน ลักษณะของกรรมธรรม์ประกันชีวิตควบการลงทุนเป็นเงื่อนไขตามสัญญาที่กำหนดการจ่ายเงินชำระเงินในรูปของหน่วยของเงินลงทุนในกองทุนทั้งภายในและภายนอก
- ข4.3.8.8 อนุพันธ์ที่แฝงอยู่ในสัญญาประกันภัยจะถือว่ามีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับสัญญาประกันภัยซึ่งเป็นสัญญาหลัก หากอนุพันธ์แฝงและสัญญาประกันภัยที่เป็นสัญญาหลักมีความเกี่ยวข้องกันจนทำให้กิจการไม่สามารถวัดมูลค่าของอนุพันธ์แฝงแยกต่างหากได้ (นั่นคือ ไม่สามารถวัดมูลค่าแยกต่างหาก โดยไม่พิจารณาควบคู่ไปกับสัญญาหลักได้)

ตราสารที่มีอนุพันธ์แฝง

- ข4.3.9 ตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข4.3.1 เมื่อกิจการเข้าเป็นคู่สัญญาของสัญญาแบบผสมที่สัญญาหลักไม่ได้เป็นสินทรัพย์ที่อยู่ในขอบเขตของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ และมีอนุพันธ์แฝงหนึ่งรายการหรือมากกว่า ย่อหน้าที่ 4.3.2 กำหนดให้กิจการต้องระบุอนุพันธ์แฝงนั้น และประเมินว่าจำเป็นต้องแยกแสดงจากสัญญาหลักหรือไม่ ในกรณีที่จำเป็นต้องแยกแสดงจากสัญญาหลัก กิจการต้องวัดมูลค่าอนุพันธ์ด้วยมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกและวัดมูลค่าภายหลัง ข้อกำหนดนี้อาจจะทำให้การวัดมูลค่าซับซ้อนยิ่งขึ้นหรือมีความน่าเชื่อถือน้อยกว่า การวัดมูลค่าตราสารทั้งหมดด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน ด้วยเหตุผลดังกล่าว แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้จึงอนุญาตให้สามารถเลือกกำหนดให้สัญญาแบบผสมทั้งหมดวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน
- ข4.3.10 ข้อกำหนดดังกล่าวสามารถนำไปปฏิบัติได้ แม้ว่าย่อหน้าที่ 4.3.2 จะกำหนดให้ต้องแยกอนุพันธ์แฝงจากสัญญาหลัก หรือห้ามไม่ให้แยกจากสัญญาหลัก อย่างไรก็ตาม ย่อหน้าที่ 4.3.4 อาจไม่เหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการเลือกกำหนดให้สัญญาแบบผสมแสดงมูลค่าด้วยมูลค่า

ยุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.3.4.1 และ 4.3.4.2 เนื่องจากไม่ได้ลดความซับซ้อนหรือช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือ

การประเมินอนุพันธ์แฝงใหม่

- ข4.3.11 ตามย่อหน้าที่ 4.3.2 กิจการจะต้องประเมินว่าจำเป็นต้องแยกอนุพันธ์แฝงจากสัญญาหลักหรือไม่และบันทึกเป็นอนุพันธ์เมื่อกิจการเข้าเป็นคู่สัญญาในครั้งแรก โดยห้ามประเมินใหม่ในภายหลังเว้นแต่จะมีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขของสัญญาซึ่งทำให้กระแสเงินสดเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ นอกเหนือจากที่สัญญากำหนดไว้ให้มีการประเมินใหม่ กิจการต้องกำหนดว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงกระแสเงินสดอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ โดยพิจารณาจากกระแสเงินสดที่คาดว่าจะได้ในอนาคตที่เกี่ยวข้องกับอนุพันธ์แฝง สัญญาหลักหรือทั้งสัญญาหลักและอนุพันธ์แฝงว่ามีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญของกระแสเงินสดที่คาดว่าจะได้รับในอนาคตที่เคยกำหนดไว้ในสัญญาหรือไม่
- ข4.3.12 ย่อหน้าที่ ข4.3.11 ไม่ใช้กับอนุพันธ์แฝงที่รวมอยู่ในสัญญาที่ได้มาจาก
- ข4.3.12.1 การรวมธุรกิจ (ตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การรวมธุรกิจ)
- ข4.3.12.2 การรวมกันของกิจการหรือการรวมธุรกิจภายใต้การควบคุมเดียวกันที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ ข1 ถึง ข4 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การรวมธุรกิจ หรือ
- ข4.3.12.3 การก่อตั้งการร่วมค้าตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 11 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การร่วมกิจการ หรือการประเมินความเป็นไปได้ ณ วันที่ได้มาซึ่งกิจการ¹

การจัดประเภทรายการใหม่ของสินทรัพย์ทางการเงิน

- ข4.4.1 หากกิจการมีการจัดประเภทรายการใหม่สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินตามย่อหน้าที่ 4.4.1 กิจการต้องปรับปรุงการจัดประเภทรายการแบบเปลี่ยนทันทีนับจากวันที่จัดประเภทรายการใหม่ ทั้งนี้ เนื่องจากตราสารหนี้ที่วัดมูลค่าด้วยวิธีราคาทุนตัดจำหน่ายและวิธีวัดมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นมีการกำหนดอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก และปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการด้อยค่าด้วยวิธีเดียวกัน ดังนั้น เมื่อกิจการจัดประเภทรายการใหม่สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินโดยโอนเปลี่ยนระหว่างวิธีราคาทุนตัดจำหน่ายและวิธีวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านทางกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

¹ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การรวมธุรกิจ การได้มาซึ่งสัญญาที่มีอนุพันธ์แฝง อันเนื่องมาจากการรวมธุรกิจ

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- ข4.4.1.1 การรับรู้ดอกเบี้ยรับนั้นไม่เปลี่ยนแปลง และกิจการยังคงใช้อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงเดิมต่อไป
- ข4.4.1.2 การวัดผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นนั้นไม่มีการเปลี่ยนแปลง เนื่องจาก การวัดมูลค่าทั้งสองประเภทนั้นใช้วิธีการบันทึกการด้อยค่าแบบเดียวกัน แต่อย่างไรก็ตาม หากสินทรัพย์ทางการเงินมีการจัดประเภทรายการใหม่ โดยเปลี่ยนจากการวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นเป็น ราคาทุนตัดจำหน่าย ค่าเผื่อผลขาดทุนจะแสดงเป็นรายการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชี ชันต้นของสินทรัพย์ทางการเงินนับจากวันที่จัดประเภทรายการใหม่ แต่ถ้าสินทรัพย์ทางการเงินนั้นจัดประเภทรายการใหม่โดยเปลี่ยนจากราคาทุนตัดจำหน่ายเป็นวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น กิจการต้อง ตัดรายการค่าเผื่อผลขาดทุน (ดังนั้น จึงไม่แสดงรายการค่าเผื่อผลขาดทุนเป็น รายการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีชันต้นอีกต่อไป) แต่จะรับรู้เป็นขาดทุนจากการ ด้อยค่าสะสม (ด้วยจำนวนที่เท่ากัน) ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น และเปิดเผยนับ จากวันที่จัดประเภทรายการใหม่
- ข4.4.2 อย่างไรก็ตาม สำหรับตราสารหนี้ที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนนั้น ไม่กำหนดให้ต้องแยกรับรู้ดอกเบี้ยรับหรือผลของกำไรหรือขาดทุนจากการด้อยค่า ดังนั้น เมื่อ กิจการมีการจัดประเภทรายการใหม่สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินโดยโอนออกจากสินทรัพย์ ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงจะถูกกำหนด ตามมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ ณ วันที่จัดประเภทรายการใหม่ นอกจากนี้ เพื่อวัตถุประสงค์ ในการนำหมวดที่ 5.5 มาปฏิบัติกับสินทรัพย์ทางการเงินนับจากวันที่จัดประเภทรายการใหม่ ให้ถือว่าวันที่จัดประเภทรายการใหม่นั้นเป็นวันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก

การวัดมูลค่า (บทที่ 5)

การวัดมูลค่าเมื่อเริ่มแรก (หมวดที่ 5.1)

- ข5.1.1 มูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือทางการเงิน ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก โดยทั่วไปคือราคา ของรายการ (เช่น มูลค่ายุติธรรมของสิ่งตอบแทนที่ให้ไปหรือสิ่งตอบแทนที่ได้รับ ดูย่อหน้าที 5.1.2ก และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การวัด มูลค่ายุติธรรม) อย่างไรก็ตาม หากสิ่งตอบแทนที่ให้ไปหรือสิ่งตอบแทนที่ได้รับมีมากกว่า เครื่องมือทางการเงิน กิจการต้องวัดมูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือทางการเงิน ตัวอย่างเช่น มูลค่ายุติธรรมของเงินกู้ยืมระยะยาวหรือลูกหนี้ที่ไม่มีดอกเบี้ยสามารถวัดมูลค่าโดยใช้มูลค่า ปัจจุบันของกระแสเงินสดรับในอนาคตทั้งหมดคิดลดด้วยอัตราดอกเบี้ยตลาดของเครื่องมือ ทางการเงินที่คล้ายคลึงกัน (มีสกุลเงิน เงื่อนไขการกู้ยืม อัตราดอกเบี้ย และปัจจัยอื่นที่ คล้ายคลึงกัน) ที่มีอันดับความน่าเชื่อถือด้านเครดิตระดับเดียวกัน เงินให้กู้ยืมส่วนที่เพิ่มขึ้น

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

คือค่าใช้จ่ายหรือการลดลงของรายได้ เว้นแต่เงินให้กู้ยืมนั้นเข้าเงื่อนไขการรับรู้เป็นสินทรัพย์ประเภทอื่น

ข5.1.2 หากกิจการให้กู้ยืมเงินที่มีอัตราดอกเบี้ยไม่เป็นไปตามอัตราตลาด (เช่น อัตราดอกเบี้ยร้อยละ 5 ในขณะที่อัตราดอกเบี้ยตลาดสำหรับเงินให้กู้ยืมที่คล้ายคลึงกันเป็นร้อยละ 8) และได้รับค่าธรรมเนียมเริ่มแรกเป็นการชดเชย กิจการต้องรับรู้เงินให้กู้ยืมดังกล่าวด้วยมูลค่ายุติธรรมซึ่งสุทธิจากค่าธรรมเนียมที่ได้รับ

ข5.1.2ก หลักฐานที่ดีที่สุดสำหรับมูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือทางการเงิน ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก โดยทั่วไปคือราคาของรายการ (เช่น มูลค่ายุติธรรมของสิ่งตอบแทนที่ให้ไปหรือสิ่งตอบแทนที่ได้รับ ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 13 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การวัดมูลค่ายุติธรรม) หากกิจการกำหนดว่ามูลค่ายุติธรรม ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกแตกต่างจากราคาของรายการตั้งที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 5.1.1ก กิจการต้องบันทึกเครื่องมือทางการเงินดังกล่าวตามวิธีต่อไปนี้

ข5.1.2ก.1 วัดมูลค่าตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 5.1.1 หากมูลค่ายุติธรรมได้มาจากราคาเสนอซื้อขายในตลาดที่มีสภาพคล่องสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินอย่างเดียวกัน (เช่น ข้อมูลระดับ 1) หรือได้จากเทคนิคการประเมินมูลค่าที่ใช้ข้อมูลที่สังเกตได้จากตลาด กิจการต้องรับรู้ผลต่างระหว่างมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก และราคาของรายการเป็นผลกำไรหรือขาดทุน

ข5.1.2ก.2 ในกรณีอื่นๆ ให้วัดมูลค่าตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 5.1.1 โดยปรับปรุงส่วนต่างระหว่างมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก และราคาของรายการภายหลังการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก กิจการต้องรับรู้ผลต่างรายการตัดบัญชีเป็นกำไรหรือขาดทุนได้เฉพาะส่วนที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน (รวมถึงปัจจัยด้านเวลา) ซึ่งผู้ร่วมตลาดนำมาพิจารณาในการกำหนดราคาสินทรัพย์หรือหนี้สิน

การวัดมูลค่าภายหลัง (หมวดที่ 5.2 และ 5.3)

ข5.2.1 หากเครื่องมือทางการเงินที่บันทึกเป็นสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน แล้วมูลค่ายุติธรรมลดลงต่ำกว่าศูนย์ เครื่องมือทางการเงินดังกล่าวถือเป็นหนี้สินทางการเงินที่ต้องวัดมูลค่าตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.2.1 อย่างไรก็ตาม หากสัญญาแบบผสมซึ่งสัญญาหลักเป็นสินทรัพย์ตามขอบเขตของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้

ข5.2.2 ตัวอย่างต่อไปนี้แสดงการบันทึกบัญชีสำหรับต้นทุนการทำรายการสำหรับการวัดมูลค่าเมื่อเริ่มแรก และการวัดมูลค่าภายหลังของสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม โดยการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น กิจการซื้อสินทรัพย์ทางการเงินที่ราคา 100 บาทด้วยค่านายหน้าในการซื้อ 2 ณ วันที่รับรู้เมื่อเริ่มแรก กิจการจะรับรู้สินทรัพย์ที่ 102 วันถัดมาเป็นวันที่สิ้นรอบระยะเวลารายงาน ซึ่งราคาตลาดของสินทรัพย์

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

เป็น 100 หากมีการขายสินทรัพย์ต้องจ่ายค่านายหน้า 3 ณ วันดังกล่าว กิจการต้องวัดมูลค่าสินทรัพย์ที่ 100 (โดยไม่ต้องคำนึงถึงค่านายหน้าในการขาย) และรับรู้ขาดทุน 2 ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น หากสินทรัพย์ทางการเงินวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ต้นทุนการทำรายการจะถูกตัดจำหน่ายไปยังกำไรหรือขาดทุนโดยใช้วิธีดอกเบี้ยวที่แท้จริง

- ข5.2.2ก การวัดมูลค่าภายหลังของสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงิน และการรับรู้ผลกำไรหรือขาดทุนในภายหลังตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ ข5.1.2ก จะต้องสอดคล้องกับข้อกำหนดของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้

การลงทุนในตราสารทุนและสัญญาที่เกี่ยวข้องกับเงินลงทุน

- ข5.2.3 การลงทุนในตราสารทุนและสัญญาที่เกี่ยวข้องกับตราสารดังกล่าว ทั้งหมดต้องวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม อย่างไรก็ตาม ในสถานการณ์ที่จำกัดราคาทุนอาจเป็นมูลค่าที่เหมาะสมในการประเมินมูลค่ายุติธรรม เช่นในกรณีที่ไม่มีข้อมูลปัจจุบันมากพอที่จะวัดมูลค่ายุติธรรม หรือในกรณีที่มีช่วงข้อมูลของมูลค่ายุติธรรมที่กว้างและราคาทุนแสดงถึงมูลค่ายุติธรรมโดยประมาณที่ดีที่สุดของช่วงข้อมูลดังกล่าว
- ข5.2.4 ข้อบ่งชี้ว่าราคาทุนอาจมิใช่มูลค่ายุติธรรมโดยประมาณ ได้แก่
- ข5.2.4.1 การเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในผลการดำเนินงานของกิจการที่ไปลงทุนเมื่อเปรียบเทียบกับงบประมาณ แผนงาน หรือเป้าหมายในการดำเนินงาน
  - ข5.2.4.2 การเปลี่ยนแปลงของการคาดการณ์ว่าเป้าหมายการดำเนินงานของผลิตภัณฑ์เชิงเทคนิคของกิจการที่ไปลงทุนจะเป็นไปตามเป้าหมาย
  - ข5.2.4.3 การเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในตลาดที่เกี่ยวกับเงินทุนของกิจการที่ไปลงทุน ผลิตภัณฑ์ หรือ ความเป็นไปได้ของผลิตภัณฑ์ของกิจการที่ไปลงทุน
  - ข5.2.4.4 การเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญของเศรษฐกิจโลก หรือสภาพแวดล้อมทางด้านเศรษฐกิจที่กิจการที่ลงทุนประกอบกิจการอยู่
  - ข5.2.4.5 การเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในผลการดำเนินงานของกิจการอื่นที่สามารถเทียบเคียงกันได้ หรือการประเมินมูลค่าที่คาดการณ์จากตลาดโดยรวม
  - ข5.2.4.6 ปัจจัยภายในของกิจการที่ไปลงทุน เช่น การทุจริต ความขัดแย้งทางธุรกิจ การฟ้องร้องดำเนินคดี การเปลี่ยนแปลงผู้บริหารหรือกลยุทธ์ของกิจการ
  - ข5.2.4.7 หลักฐานการทำธุรกรรมกับภายนอกเกี่ยวกับเงินทุนของกิจการที่ลงทุน ทั้งจากกิจการที่ลงทุนเอง (เช่น การออกตราสารทุนใหม่) หรือจากการโอนตราสารทุนระหว่างบุคคลที่สาม
- ข5.2.5 เนื่องจากข้อบ่งชี้ในย่อหน้าที่ ข5.2.4 มิได้ครอบคลุมข้อบ่งชี้ทุกกรณี ดังนั้น กิจการต้องใช้ข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานและการดำเนินการของกิจการที่ลงทุน ซึ่งได้รับหลังจากวันที่

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก หากปัจจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวบ่งชี้ว่าราคาทุนอาจมิใช่มูลค่ายุติธรรมโดยประมาณ กิจการต้องวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม

- ข5.2.6 ราคาทุนไม่อาจเป็นมูลค่ายุติธรรมโดยประมาณที่ดีที่สุด หากลงทุนในตราสารทุนที่มีราคาเสนอซื้อขาย (หรือสัญญาที่เกี่ยวข้องกับตราสารทุนที่มีราคาเสนอซื้อขาย)

การวัดมูลค่าราคาทุนตัดจำหน่าย (หมวดที่ 5.4)

วิธีดอกระเบียบที่แท้จริง

- ข5.4.1 ในการนำวิธีดอกระเบียบที่แท้จริงมาถือปฏิบัติ ให้กิจการระบุค่าธรรมเนียมที่เป็นองค์ประกอบของอัตราดอกระเบียบที่แท้จริงของเครื่องมือทางการเงิน แม้ว่าค่าที่ใช้เรียกค่าธรรมเนียมสำหรับการให้บริการทางการเงินดังกล่าวอาจไม่ได้แสดงถึงลักษณะและเนื้อหาของการให้บริการค่าธรรมเนียมที่เป็นองค์ประกอบของอัตราดอกระเบียบที่แท้จริงของเครื่องมือทางการเงินถือเป็นรายการปรับปรุงอัตราดอกระเบียบที่แท้จริง เว้นแต่ในกรณีที่เครื่องมือทางการเงินนั้นวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมโดยรับรู้การเปลี่ยนแปลงของมูลค่ายุติธรรมในกำไรหรือขาดทุน ในกรณีเหล่านี้ ค่าธรรมเนียมที่เกิดขึ้นจะรับรู้เป็นรายได้หรือค่าใช้จ่าย ของเครื่องมือทางการเงิน ณ วันที่รับรู้เมื่อเริ่มแรก

- ข5.4.2 ค่าธรรมเนียมที่เป็นองค์ประกอบของอัตราดอกระเบียบที่แท้จริงของเครื่องมือทางการเงินประกอบด้วย

ข5.4.2.1 ค่าธรรมเนียมในการทำรายการที่กิจการได้รับจากการก่อให้เกิดหรือการได้มาซึ่งสินทรัพย์ทางการเงิน ค่าธรรมเนียมดังกล่าวอาจรวมถึงค่าตอบแทนในการดำเนินการต่างๆ เช่น การประเมินสถานะทางการเงินของผู้กู้ การประเมินและการบันทึกสัญญาการค้าประกัน การวางหลักประกัน และการจัดเตรียมหลักประกันอื่น ๆ การเจรจาต่อรองเงื่อนไขของเครื่องมือทางการเงิน การจัดเตรียมและดำเนินการทางเอกสาร และการปิดธุรกรรม ค่าธรรมเนียมเหล่านี้ถือเป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องในการออกเครื่องมือทางการเงินดังกล่าว

ข5.4.2.2 ค่าธรรมเนียมที่กิจการได้รับจากการให้สินเชื่อ เมื่อภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อดังกล่าวไม่ได้ถูกวัดมูลค่าตามย่อหน้าที่ 4.2.1.1 และมีความเป็นไปได้ที่กิจการจะให้สินเชื่อในที่สุด ค่าธรรมเนียมเหล่านี้เป็นค่าตอบแทนที่เกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ได้มาซึ่งเครื่องมือทางการเงิน ถ้าภาระผูกพันสิ้นสุดลงโดยไม่มี การให้สินเชื่อ กิจการต้องรับรู้ค่าธรรมเนียมดังกล่าวเป็นรายได้เมื่อภาระผูกพันสิ้นสุด

ข5.4.2.3 ค่าธรรมเนียมที่กิจการจ่ายไปสำหรับการออกหนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย ค่าธรรมเนียมเหล่านี้ถือเป็นองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องในการออกหนี้สินทางการเงิน ให้กิจการแยกค่าธรรมเนียมและต้นทุนที่เป็นองค์ประกอบของ

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงสำหรับหนี้สินทางการเงินนอกจากค่าธรรมเนียมและต้นทุนการทำรายการที่เกี่ยวข้องกับสิทธิในการให้บริการ เช่น การบริการจัดการการลงทุน

ข5.4.3 ค่าธรรมเนียมที่ไม่ถือเป็นองค์ประกอบของอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงของเครื่องมือทางการเงิน และถูกบันทึกตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 15 เรื่อง รายได้จากสัญญาที่ทำกับลูกค้า ประกอบด้วย

ข5.4.3.1 ค่าธรรมเนียมการบริหารจัดการสินเชื่อ

ข5.4.3.2 ค่าธรรมเนียมที่กิจการได้รับในการเข้าผูกพันวงเงินสินเชื่อเมื่อภาระผูกพันที่จะให้สินเชื่อไม่ได้ถูกวัดมูลค่าตามย่อหน้าที่ 4.2.1.1 และไม่มีความเป็นไปได้ที่กิจการจะเข้าทำสัญญาให้สินเชื่อแบบเฉพาะเจาะจง และ

ข5.4.3.3 ค่าธรรมเนียมการให้สินเชื่อร่วมที่กิจการได้รับการจัดการการให้สินเชื่อแต่กิจการไม่ได้ร่วมเป็นผู้ให้สินเชื่อในกลุ่มดังกล่าว (หรือร่วมเป็นผู้ให้สินเชื่อที่มีอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงเหมือนกับผู้ให้สินเชื่อรายอื่นๆ ในกลุ่มที่มีความเสี่ยงในลักษณะเทียบเคียงกันได้)

ข5.4.4 เมื่อนำวิธีดอกเบี้ยที่แท้จริงมาถือปฏิบัติ โดยทั่วไปกิจการจะตัดจำหน่ายค่าธรรมเนียม ค่าธรรมเนียมเพื่ออัตราดอกเบี้ย (points) ที่จ่ายไปหรือได้รับมา ต้นทุนการทำรายการ และส่วนเพิ่มหรือส่วนลดอื่นๆ ที่รวมอยู่ในการคำนวณอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงตลอดอายุที่คาดไว้ของเครื่องมือทางการเงินนั้น อย่างไรก็ตาม กิจการต้องใช้ระยะเวลาที่สั้นที่สุดหากระยะเวลาดังกล่าวเกี่ยวข้องกับค่าธรรมเนียม ค่าธรรมเนียมเพื่ออัตราดอกเบี้ยที่จ่ายไปหรือได้รับมา ต้นทุนการทำรายการ และส่วนเพิ่มหรือส่วนลดอื่นๆ กรณีดังกล่าว ได้แก่ การที่ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับค่าธรรมเนียม ค่าธรรมเนียมเพื่ออัตราดอกเบี้ยที่จ่ายไปหรือได้รับมา ต้นทุนการทำรายการ และส่วนเพิ่มหรือส่วนลดอื่นๆ ถูกปรับมูลค่าตามอัตราตลาดก่อนวันครบกำหนดชำระที่คาดการณ์ของเครื่องมือทางการเงินนั้น ซึ่งระยะเวลาการตัดจำหน่ายที่เหมาะสมคือระยะเวลาที่จะถึงกำหนดปรับราคาครั้งต่อไป เช่น หากส่วนเพิ่มหรือส่วนลดของเครื่องมือทางการเงินที่มีอัตราดอกเบี้ยลอยตัวสะท้อนถึงดอกเบี้ยคงค้างของเครื่องมือทางการเงินนั้น นับตั้งแต่การจ่ายดอกเบี้ยครั้งสุดท้ายหรือการเปลี่ยนแปลงในอัตราดอกเบี้ยในตลาดเนื่องจากอัตราดอกเบี้ยลอยตัวจะถูกปรับตามอัตราดอกเบี้ยในตลาด ดังนั้น มูลค่าดังกล่าวจะต้องถูกตัดจำหน่ายไปจนถึงวันที่มีการปรับอัตราดอกเบี้ยลอยตัวตามอัตราตลาดอีกครั้ง ทั้งนี้ เพราะส่วนเพิ่มหรือส่วนลดมูลค่ามีความสัมพันธ์กับระยะเวลาที่จะมีการปรับอัตราดอกเบี้ยครั้งต่อไป ซึ่ง ณ วันนั้น ตัวแปรซึ่งสัมพันธ์กับส่วนเพิ่มหรือส่วนลดมูลค่า (เช่น อัตราดอกเบี้ย) จะถูกปรับไปที่อัตราตลาด อย่างไรก็ตาม หากส่วนเพิ่มหรือส่วนลดมูลค่าเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงในอัตราผลตอบแทนเพื่อชดเชยความเสี่ยงด้านเครดิตบนอัตราดอกเบี้ยลอยตัวที่ระบุในเครื่องมือทางการเงิน หรือตัวแปรอื่นๆ ที่ไม่ได้ถูกปรับไปเป็นอัตราตลาดมูลค่าดังกล่าว จะถูกตัดจำหน่ายตลอดอายุที่คาดไว้ของเครื่องมือทางการเงินนั้น

- ข5.4.5 สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินที่มีอัตราดอกเบี้ยลอยตัว การทบทวนการประมาณการกระแสเงินสดเป็นครั้งคราวเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลงในอัตราดอกเบี้ยตลาดจะทำให้อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงมีการเปลี่ยนแปลง หากสินทรัพย์ทางการเงินที่มีอัตราดอกเบี้ยลอยตัวหรือหนี้สินทางการเงินที่มีอัตราดอกเบี้ยลอยตัวถูกรับรู้เมื่อเริ่มแรกด้วยจำนวนเงินที่เท่ากับเงินต้นที่จะได้รับหรือที่จะจ่ายเมื่อครบกำหนด โดยปกติแล้วการทบทวนการประมาณการดอกเบี้ยจ่ายในอนาคตจะไม่มีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์หรือหนี้สิน
- ข5.4.6 หากกิจการมีการปรับประมาณการจ่ายเงินหรือรับเงิน (ไม่รวมการเปลี่ยนแปลงตามย่อหน้าที่ 5.4.3 และการเปลี่ยนแปลงประมาณการผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น) กิจการต้องปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีขั้นต้นของสินทรัพย์ทางการเงินหรือราคาหุ้นตัดจำหน่ายของหนี้สินทางการเงิน (หรือกลุ่มของเครื่องมือทางการเงิน) เพื่อให้สะท้อนจำนวนเงินที่เกิดขึ้นจริงหรือจำนวนเงินประมาณการของกระแสเงินสดตามสัญญาที่ถูกปรับ กิจการต้องคำนวณมูลค่าตามบัญชีขั้นต้นของสินทรัพย์ทางการเงินหรือราคาหุ้นตัดจำหน่ายของหนี้สินทางการเงินใหม่ตามมูลค่าปัจจุบันของประมาณการกระแสเงินสดในอนาคตที่คิดลดด้วยอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงเดิมของเครื่องมือทางการเงินดังกล่าว (หรือใช้อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงปรับด้วยความเสี่ยงด้านเครดิต สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่มีการด้อยค่าด้านเครดิตเมื่อซื้อหรือเมื่อกำเนิด) หรือในกรณีที่เข้าเงื่อนไข ให้กิจการคำนวณอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงใหม่ ตามย่อหน้าที่ 6.5.9 โดยรายการปรับปรุงที่เกิดขึ้นจะถูกรับรู้เป็นรายได้หรือค่าใช้จ่ายในกำไรหรือขาดทุน
- ข5.4.7 ในบางกรณี สินทรัพย์ทางการเงินจะถูกพิจารณาว่ามีการด้อยค่าด้านเครดิตตั้งแต่วินิจฉัยการเมื่อเริ่มแรกเพราะมีความเสี่ยงด้านเครดิตที่สูงมาก และในกรณีที่ซื้อมา กิจการซื้อมาด้วยส่วนลดจำนวนมาก กิจการต้องรวมผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นเมื่อเริ่มแรกในการประมาณการกระแสเงินสดเพื่อคำนวณอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงปรับด้วยความเสี่ยงด้านเครดิตของสินทรัพย์ทางการเงินที่มีการด้อยค่าด้านเครดิตเมื่อซื้อหรือเมื่อกำเนิด ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก อย่างไรก็ตาม ไม่ได้หมายความว่ากิจการต้องใช้อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงปรับด้วยความเสี่ยงด้านเครดิตเพียงเพราะว่าสินทรัพย์ทางการเงินนั้นมีความเสี่ยงด้านเครดิตในระดับสูงตั้งแต่วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก

ต้นทุนการทำรายการ

- ข5.4.8 ต้นทุนการทำรายการรวมถึงค่าธรรมเนียมและค่านายหน้าที่ยจ่ายให้กับตัวแทน (รวมถึงพนักงานที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนขาย) ที่ปรึกษา นายหน้า และตัวแทนจำหน่าย ภาษีหรือค่าธรรมเนียมที่หน่วยงานกำกับดูแลและตลาดหลักทรัพย์เรียกเก็บ และค่าภาษีอากรในการโอน ต้นทุนการทำรายการไม่รวมถึงส่วนเกินหรือส่วนลดมูลค่าของหุ้นกู้ ต้นทุนในการจัดหาเงินทุน หรือค่าใช้จ่ายในการบริหารเป็นการภายใน หรือต้นทุนในการถือครอง

การตัดออกจากบัญชี

- ข5.4.9 สินทรัพย์ทางการเงินสามารถตัดออกจากบัญชีได้ทั้งจำนวนหรือบางส่วน เช่น กิจการวางแผนที่จะบังคับเอาหลักประกันของสินทรัพย์ทางการเงินและคาดว่าจะได้รับคืนจากหลักประกันไม่เกินร้อยละ 30 ของมูลค่าสินทรัพย์ทางการเงิน ถ้ากิจการคาดว่าจะไม่มีโอกาสได้รับคืนกระแสเงินสดใดๆ จากสินทรัพย์ทางการเงินอีกก็ควรตัดออกจากบัญชีส่วนที่เหลือร้อยละ 70 ของมูลค่าสินทรัพย์ทางการเงิน

การด้อยค่า (หมวดที่ 5.5)

หลักเกณฑ์การประเมินการด้อยค่าแบบกลุ่มและแต่ละรายการ

- ข5.5.1 กิจการอาจจำเป็นต้องประเมินการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญของความเสี่ยงด้านเครดิตอย่างกลุ่มเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการรับรู้ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุเมื่อความเสี่ยงด้านเครดิตเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญนับตั้งแต่วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก อาจจำเป็นต้องประเมินการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญของความเสี่ยงด้านเครดิตแบบเป็นกลุ่มสินทรัพย์ โดยพิจารณาจากข้อมูลที่แสดงให้เห็นว่าความเสี่ยงด้านเครดิตเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ตัวอย่างเช่น ความเสี่ยงด้านเครดิตของกลุ่มหรือกลุ่มย่อยของเครื่องมือทางการเงิน โดยการประเมินแบบกลุ่มทำให้แน่ใจว่ากิจการได้ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ของการรับรู้ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุเมื่อความเสี่ยงด้านเครดิตเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ แม้ว่าการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญของความเสี่ยงด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงินแต่ละรายการจะยังไม่มีหลักฐานปรากฏก็ตาม
- ข5.5.2 โดยปกติแล้วการรับรู้ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุนั้นรับรู้ก่อนที่เครื่องมือทางการเงินนั้นจะมีสถานะค้างชำระเกินกำหนด เนื่องจากความเสี่ยงด้านเครดิตจะเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญก่อนที่เครื่องมือทางการเงินจะมีสถานะค้างชำระเกินกำหนด หรือมีปัจจัยอื่นของผู้กู้ที่แสดงให้เห็นว่าความเสี่ยงด้านเครดิตเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ (เช่น การปรับปรุงเงื่อนไขของสัญญาใหม่หรือการปรับปรุงโครงสร้างหนี้) ดังนั้นหากมีข้อมูลที่สนับสนุนและมีความสมเหตุสมผลที่มีการคาดการณ์ไปในอนาคตได้ดีกว่าข้อมูลการค้างชำระเกินกำหนด โดยไม่ต้องใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป กิจการต้องนำข้อมูลดังกล่าวมาใช้ในการประเมินการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตด้วย
- ข5.5.3 อย่างไรก็ตาม ด้วยลักษณะของเครื่องมือทางการเงินและข้อมูลเกี่ยวกับความเสี่ยงด้านเครดิตที่สามารถหาได้ของกลุ่มเครื่องมือทางการเงินบางประเภท กิจการอาจไม่สามารถระบุได้ว่าเครื่องมือทางการเงินแต่ละรายการมีการเปลี่ยนแปลงความเสี่ยงด้านเครดิตอย่างมีนัยสำคัญก่อนที่เครื่องมือทางการเงินนั้นจะมีสถานะค้างชำระเกินกำหนด โดยอาจเป็นกรณีของเครื่องมือทางการเงินประเภทสินเชื่อรายย่อยซึ่งกิจการมีข้อมูลน้อยหรือไม่ได้รับ และไม่ได้ติดตามข้อมูล

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

เกี่ยวกับความเสี่ยงด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงินแต่ละรายการอย่างสม่ำเสมอจนกว่าลูกค้าจะเมิดตามเงื่อนไขในสัญญา หากกิจการไม่สามารถระบุการเปลี่ยนแปลงความเสี่ยงด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงินแต่ละรายการก่อนที่เครื่องมือทางการเงินนั้นจะมีสถานะค้างชำระเกินกำหนด การวัดค่าเพื่อผลขาดทุนโดยพิจารณาจากเฉพาะข้อมูลด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงินแต่ละรายการจะไม่สามารถแสดงถึงการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตนับจากวันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกได้อย่างสมเหตุสมผล

ข5.5.4 ในบางสถานการณ์ที่กิจการไม่สามารถหาข้อมูลที่สนับสนุนและมีความสมเหตุสมผลของเครื่องมือทางการเงินแต่ละรายการได้โดยไม่ต้องใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไปเพื่อวัดมูลค่าผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ ในกรณีดังกล่าวให้กิจการรับรู้ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุตามเกณฑ์โดยการประเมินแบบกลุ่มโดยพิจารณาจากข้อมูลความเสี่ยงด้านเครดิตที่ครอบคลุม ซึ่งต้องรวมไม่เพียงข้อมูลการค้างชำระเกินกำหนดแต่รวมถึงข้อมูลด้านเครดิตทั้งหมดที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อมูลเชิงเศรษฐศาสตร์มหภาคที่มีการคาดการณ์ในอนาคต เพื่อประมาณผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุเมื่อความเสี่ยงด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงินแต่ละรายการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญนับจากวันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก

ข5.5.5 ตามวัตถุประสงค์ของการพิจารณาการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญของความเสี่ยงด้านเครดิตและการรับรู้ค่าเพื่อผลขาดทุนตามเกณฑ์การประเมินแบบกลุ่ม กิจการสามารถจัดกลุ่มเครื่องมือทางการเงินตามความเสี่ยงด้านเครดิตที่มีลักษณะร่วมกันเพื่อให้ง่ายต่อการวิเคราะห์สามารถทำให้ระบุการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญของความเสี่ยงด้านเครดิตในระยะเวลาที่เหมาะสม กิจการไม่ควรทำให้ข้อมูลดังกล่าวคลุมเครือโดยการจัดกลุ่มเครื่องมือทางการเงินที่มีลักษณะความเสี่ยงที่แตกต่างกันไว้ด้วยกัน ตัวอย่างของความเสี่ยงด้านเครดิตที่คล้ายคลึงกัน อาจรวมถึงแต่ไม่ได้จำกัดเฉพาะ

ข5.5.5.1 ประเภทของตราสาร

ข5.5.5.2 จัดอันดับความเสี่ยงด้านเครดิต

ข5.5.5.3 ประเภทของหลักประกัน

ข5.5.5.4 วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก

ข5.5.5.5 ระยะเวลาคงเหลือจนถึงครบกำหนด

ข5.5.5.6 อุตสาหกรรม

ข5.5.5.7 สถานที่ตั้งของผู้กู้ยืม และ

ข5.5.5.8 มูลค่าของหลักประกันเทียบกับสินทรัพย์ทางการเงิน หากมีผลกระทบต่อความน่าจะเป็นของความเสี่ยงของการปฏิบัติผิดสัญญา (เช่น สินเชื่อที่มีการค้ำประกันแบบไม่มีสิทธิไถ่เบียในบางกิจการหรืออัตราส่วนเงินให้สินเชื่อต่อมูลค่าหลักประกัน (Loan to value ratio))

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- ข5.5.6 ย่อหน้า 5.5.5 กำหนดให้กิจการต้องรับรู้ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุของเครื่องมือทางการเงินทั้งหมดที่ความเสี่ยงด้านเครดิตเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญนับจากวันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก ดังนั้น เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ดังกล่าว หากกิจการไม่สามารถจัดกลุ่มเครื่องมือทางการเงินตามความเสี่ยงด้านเครดิตมีลักษณะร่วมกัน เพื่อพิจารณาการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญของความเสี่ยงด้านเครดิตนับจากวันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกได้ กิจการต้องรับรู้ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุเฉพาะส่วนที่มีความเสี่ยงด้านเครดิตเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ การจัดกลุ่มเครื่องมือทางการเงินเพื่อประเมินว่ามีการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตแบบกลุ่มหรือไม่ อาจเปลี่ยนแปลงได้เมื่อมีข้อมูลใหม่เกี่ยวกับความเสี่ยงด้านเครดิตของกลุ่มเครื่องมือทางการเงินหรือของเครื่องมือทางการเงินแต่ละรายการ

ระยะเวลาในการรับรู้ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ

- ข5.5.7 ในการประเมินว่าควรรับรู้ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุหรือไม่นั้น ให้พิจารณาจากการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญของความน่าจะเป็นหรือความเสี่ยงของการปฏิบัติผิดสัญญา นับจากวันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก (โดยไม่คำนึงว่าเครื่องมือทางการเงินมีการกำหนดราคาใหม่เพื่อสะท้อนถึงความเสี่ยงด้านเครดิตที่เพิ่มขึ้นหรือไม่) แทนการพิจารณาจากหลักฐานที่แสดงว่าสินทรัพย์ทางการเงินมีการด้อยค่าด้านเครดิตแล้ว ณ วันที่รายงานหรือเมื่อการปฏิบัติผิดสัญญาเกิดขึ้น โดยทั่วไปแล้วความเสี่ยงด้านเครดิตจะเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญก่อนที่สินทรัพย์ทางการเงินนั้นจะเกิดการด้อยค่าด้านเครดิต หรือก่อนที่จะมีการปฏิบัติผิดสัญญาเกิดขึ้น
- ข5.5.8 สำหรับภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อ กิจการต้องพิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงของการปฏิบัติผิดสัญญาที่เกิดขึ้นของเงินให้สินเชื่อที่เกี่ยวข้องกับภาระผูกพันนั้น สำหรับสัญญาค้ำประกันทางการเงิน กิจการต้องพิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงที่ลูกหนี้จะปฏิบัติผิดสัญญา
- ข5.5.9 การเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญของความเสี่ยงด้านเครดิตนับจากวันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกนั้นขึ้นอยู่กับความเสี่ยงของการปฏิบัติผิดสัญญา ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงของการปฏิบัติผิดสัญญาที่เกิดขึ้นของเครื่องมือทางการเงินที่มีความเสี่ยงของการปฏิบัติผิดสัญญาที่เกิดขึ้นเมื่อเริ่มแรกต่ำกว่า จะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญมากกว่าเครื่องมือทางการเงินที่มีความเสี่ยงของการปฏิบัติผิดสัญญาที่เกิดขึ้นเมื่อเริ่มแรกสูงกว่า
- ข5.5.10 ความเสี่ยงของการปฏิบัติผิดสัญญาที่เกิดขึ้นกับเครื่องมือทางการเงินต่าง ๆ ที่มีระดับความเสี่ยงด้านเครดิตที่เทียบเท่ากัน เครื่องมือทางการเงินที่มีอายุที่คาดไว้มากกว่าจะมีความเสี่ยงของการปฏิบัติผิดสัญญาสูงกว่า ตัวอย่างเช่น ความเสี่ยงของการปฏิบัติผิดสัญญาที่

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- เกิดขึ้นของหุ้นกู้ระดับ AAA ที่มีอายุที่คาดไว้ 10 ปี จะสูงกว่าความเสี่ยงของการปฏิบัติผิดสัญญาของหุ้นกู้ระดับ AAA ที่มีอายุที่คาดไว้ 5 ปี
- ข5.5.11 เนื่องจากอายุที่คาดไว้ของเครื่องมือทางการเงินกับความเสี่ยงของการปฏิบัติผิดสัญญาที่เกิดขึ้นมีความสัมพันธ์กัน ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตไม่สามารถประเมินโดยเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงของการปฏิบัติผิดสัญญาที่เกิดขึ้นตลอดอายุที่คาดไว้เท่านั้น ตัวอย่างเช่น หากความเสี่ยงของการปฏิบัติผิดสัญญาที่เกิดขึ้นของเครื่องมือทางการเงินที่มีอายุที่คาดไว้ 10 ปี ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก เท่ากับความเสี่ยงของการปฏิบัติผิดสัญญาของเครื่องมือทางการเงินที่มีอายุที่คาดไว้คงเหลือ 5 ปี แสดงว่าเครื่องมือทางการเงินที่มีอายุที่คาดไว้คงเหลือ 5 ปี มีความเสี่ยงด้านเครดิตเพิ่มขึ้น เนื่องจากโดยปกติแล้วความเสี่ยงของการปฏิบัติผิดสัญญาในช่วงอายุที่คาดไว้จะลดลงเมื่อระยะเวลาผ่านไป หากความเสี่ยงด้านเครดิตนั้นไม่มีการเปลี่ยนแปลง และเครื่องมือทางการเงินนั้นใกล้จะครบกำหนด อย่างไรก็ตาม สำหรับเครื่องมือทางการเงินที่มีภาระผูกพันต้องจ่ายเงินจำนวนที่มีนัยสำคัญใกล้วันครบกำหนด ความเสี่ยงของการปฏิบัติผิดสัญญาอาจไม่ลดลงเมื่อระยะเวลาผ่านไป โดยในกรณีดังกล่าว กิจการควรพิจารณาถึงปัจจัยเชิงคุณภาพอื่นๆ ที่จะแสดงให้เห็นว่าความเสี่ยงด้านเครดิตเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญนับวันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก
- ข5.5.12 กิจการอาจใช้วิธีการต่างๆ ในการประเมินว่าความเสี่ยงด้านเครดิตเครื่องมือทางการเงินเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญนับตั้งแต่นับวันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกหรือไม่ หรือในการวัดผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ด้วยวิธีการที่แตกต่างกันตามเครื่องมือทางการเงินที่แตกต่างกัน โดยวิธีการที่ไม่ได้นำความน่าจะเป็นของการปฏิบัติผิดสัญญาที่ชัดเจนมาใช้ในการประเมินหรือการคำนวณ เช่น วิธีการที่ใช้อัตราผลขาดทุนด้านเครดิต ก็เป็นไปตามข้อกำหนดของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ ซึ่งกำหนดว่ากิจการสามารถแยกการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงของการปฏิบัติผิดสัญญาออกจากการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรอื่นๆ ของผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น เช่น หลักประกัน และในการประเมินนั้นให้กิจการพิจารณาถึงปัจจัยดังต่อไปนี้
- ข5.5.12.1 การเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงของการปฏิบัติผิดสัญญาที่เกิดขึ้นนับตั้งแต่นับวันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก
- ข5.5.12.2 อายุที่คาดไว้ของเครื่องมือทางการเงิน และ
- ข5.5.12.3 ข้อมูลที่สนับสนุนและมีความสมเหตุสมผล ซึ่งสามารถหาได้โดยไม่ต้องใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานซึ่งอาจกระทบต่อความเสี่ยงด้านเครดิต
- ข5.5.13 วิธีการที่ใช้ในการพิจารณาว่า เครื่องมือทางการเงินมีความเสี่ยงด้านเครดิตเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญนับวันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกหรือไม่ ควรพิจารณาจากลักษณะของเครื่องมือทางการเงิน (หรือกลุ่มเครื่องมือทางการเงิน) และข้อมูลการปฏิบัติผิดสัญญาในอดีตของเครื่องมือทางการเงินที่สามารถเปรียบเทียบกันได้ แม้ว่าจะมีข้อกำหนดในย่อหน้าที่

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

5.5.10 แล้ว แต่สำหรับเครื่องมือทางการเงินที่มีข้อมูลการปฏิบัติผิดสัญญาที่ไม่กระจุกตัวอยู่ในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งของอายุที่คาดไว้ของเครื่องมือทางการเงิน การเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงของการปฏิบัติผิดสัญญาที่จะเกิดขึ้นใน 12 เดือนข้างหน้า อาจเป็นประมาณการของการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงของการปฏิบัติผิดสัญญาตลอดอายุของเครื่องมือทางการเงินอย่างสมเหตุสมผล ในกรณีนี้กิจการอาจใช้การเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงของการปฏิบัติผิดสัญญาที่จะเกิดขึ้นใน 12 เดือนข้างหน้า ในการพิจารณาว่าความเสี่ยงด้านเครดิตเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญนับตั้งแต่วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกหรือไม่ เว้นแต่จะมีสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่งบ่งชี้ว่ากิจการจำเป็นต้องประเมินการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงของการปฏิบัติผิดสัญญาที่เกิดขึ้นตลอดอายุเครื่องมือทางการเงิน

ข5.5.14 อย่างไรก็ตาม การใช้การเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงของการปฏิบัติผิดสัญญาที่จะเกิดขึ้นใน 12 เดือนข้างหน้า ในการพิจารณาว่าควรรับรู้ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุหรือไม่ อาจไม่เหมาะสมสำหรับเครื่องมือทางการเงินบางประเภท หรือในบางสถานการณ์ ตัวอย่างเช่น การเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงของการปฏิบัติผิดสัญญาที่จะเกิดขึ้นใน 12 เดือนข้างหน้า อาจไม่ใช่เกณฑ์ที่เหมาะสมที่จะประเมินว่า เครื่องมือทางการเงินที่มีอายุสัญญา มากกว่า 12 เดือน มีความเสี่ยงด้านเครดิตเพิ่มขึ้นเมื่อ

ข5.5.14.1 เครื่องมือทางการเงินนั้นมีภาระผูกพันที่ต้องจ่ายเงินจำนวนที่มีนัยสำคัญในช่วงเวลาที่มากกว่า 12 เดือนข้างหน้า

ข5.5.14.2 การเปลี่ยนแปลง ของปัจจัยเชิงเศรษฐศาสตร์มหภาคที่เกี่ยวข้อง หรือปัจจัยอื่นที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงด้านเครดิตไม่สะท้อนถึงความเสี่ยงของการปฏิบัติผิดสัญญาที่จะเกิดขึ้นใน 12 เดือนข้างหน้าได้อย่างเหมาะสม หรือ

ข5.5.14.3 การเปลี่ยนแปลงของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงด้านเครดิตส่งผลกระทบต่อความเสี่ยงด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงิน (หรือมีผลกระทบที่ชัดเจนขึ้น) มากกว่า 12 เดือน

การพิจารณาว่าความเสี่ยงด้านเครดิตเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญนับจากวันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกหรือไม่

ข5.5.15 ในการพิจารณาว่าต้องรับรู้ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุหรือไม่ กิจการควรพิจารณาจากข้อมูลที่สนับสนุนและมีความสมเหตุสมผล ซึ่งสามารถหาได้โดยไม่ต้องใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป และอาจส่งผลกระทบต่อความเสี่ยงด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงินตามย่อหน้าที่ 5.5.18.3 โดยกิจการไม่จำเป็นต้องหาข้อมูลโดยละเอียดเพื่อพิจารณาว่าความเสี่ยงด้านเครดิตเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญนับตั้งแต่วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกหรือไม่

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- ข5.5.16 การวิเคราะห์ความเสี่ยงด้านเครดิตคือ การวิเคราะห์ปัจจัยหลายปัจจัยในภาพรวม โดยพิจารณาว่ามีปัจจัยใดที่เกี่ยวข้อง และน้ำหนักของปัจจัยนั้นเมื่อเทียบกับปัจจัยอื่น ๆ ซึ่งขึ้นอยู่กับประเภทของผลิตภัณฑ์ ลักษณะของเครื่องมือทางการเงินและผู้กู้ยืม ตลอดจนเขตพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ โดยกิจการต้องพิจารณาข้อมูลที่สนับสนุนและมีความสมเหตุสมผล ซึ่งสามารถหาได้โดยไม่ต้องใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป และเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงินที่ประเมิน อย่างไรก็ตาม ปัจจัยหรือข้อบ่งชี้ อาจไม่สามารถระบุได้ในระดับของเครื่องมือทางการเงินแต่ละรายการ โดยในกรณีนี้ กิจการควรประเมินปัจจัยหรือข้อบ่งชี้เป็นกลุ่ม หรือบางส่วนของกลุ่มเครื่องมือทางการเงิน เพื่อพิจารณาว่าเป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 5.5.4 ที่ต้องรับรู้ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุหรือไม่
- ข5.5.17 รายการต่อไปนี้ อาจต้องใช้ในการประเมินการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิต ทั้งนี้ รายการดังกล่าวไม่ครอบคลุมรายการทั้งหมด
- ข5.5.17.1 การเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญของตัวชี้วัดราคาภายในของความเสี่ยงด้านเครดิต ซึ่งเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิต นับตั้งแต่วันที่รับรู้เมื่อเริ่มแรก ซึ่งรวมถึง (แต่ไม่จำกัดเฉพาะ) ส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยที่อาจเปลี่ยนแปลง หากมีการออกเครื่องมือทางการเงินหรือเครื่องมือทางการเงินที่คล้ายคลึงกันที่มีเงื่อนไขและคู่สัญญาเหมือนกัน ณ วันที่รายงาน
- ข5.5.17.2 การเปลี่ยนแปลงของอัตราหรือเงื่อนไขของเครื่องมือทางการเงินที่มีอยู่ซึ่งอาจแตกต่างจากเดิมอย่างมีนัยสำคัญ หากมีการออกเครื่องมือทางการเงินนั้นใหม่ ณ วันที่รายงาน (เช่น ข้อตกลงทางการเงินที่มีความเข้มงวดมากขึ้น หลักประกันหรือสัญญาค้ำประกันที่มีจำนวนสูงขึ้น หรือสัดส่วนรายได้ต่อหนี้ที่สูงขึ้น) เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงิน นับตั้งแต่วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก
- ข5.5.17.3 การเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญของบ่งชี้จากตลาดภายนอกที่เกี่ยวกับความเสี่ยงด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงินหรือเครื่องมือทางการเงินที่คล้ายคลึงกันที่มีอายุที่คาดไว้เท่ากัน การเปลี่ยนแปลงของตัวชี้วัดจากตลาดภายนอกของความเสี่ยงด้านเครดิตรวมถึง (แต่ไม่ครอบคลุมทั้งหมด)
- ข5.5.17.3.1 ส่วนต่างอัตราดอกเบี้ย
- ข5.5.17.3.2 ราคาของสัญญาการรับประกันด้านเครดิต (credit default swap) สำหรับผู้กู้ยืม
- ข5.5.17.3.3 ระยะเวลา หรือสัดส่วนของมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินที่ต่ำกว่าราคาทุนตัดจำหน่าย และ
- ข5.5.17.3.4 ข้อมูลตลาดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับผู้กู้ยืม เช่น การเปลี่ยนแปลงราคาของตราสารหนี้และตราสารทุนของผู้กู้ยืม

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- ข5.5.17.4 การเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญที่เกิดขึ้นจริงหรือที่คาดว่าจะเกิดขึ้นของการจัดอันดับความน่าเชื่อถือด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงินโดยบุคคลภายนอก
- ข5.5.17.5 การลดอันดับความน่าเชื่อถือด้านเครดิตของผู้กู้ยืมภายในกิจการ หรือการลดลงของคะแนนพฤติกรรมที่ใช้ในการประเมินความเสี่ยงด้านเครดิตภายในกิจการที่เกิดขึ้นจริงหรือที่คาดว่าจะเกิดขึ้น โดยการจัดอันดับความน่าเชื่อถือด้านเครดิตภายในกิจการหรือการให้คะแนนพฤติกรรมภายในกิจการจะมีความน่าเชื่อถือมากขึ้น เมื่อนำข้อมูลดังกล่าวไปเทียบกับข้อมูลการจัดอันดับความน่าเชื่อถือด้านเครดิตโดยบุคคลภายนอก หรือมีข้อมูลสนับสนุนจากกรณีศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติผิดสัญญา
- ข5.5.17.6 การเปลี่ยนแปลงในทางลบของสภาพทางธุรกิจ ทางการเงิน หรือทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นหรือที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งอาจทำให้ความสามารถของผู้กู้ยืมในการปฏิบัติตามภาระผูกพันหนี้สินเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ เช่น อัตราดอกเบี้ยที่เพิ่มขึ้นหรือคาดว่าจะเพิ่มขึ้น หรืออัตราการว่างงานที่เพิ่มขึ้นหรือที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ
- ข5.5.17.7 การเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญของผลการดำเนินการของผู้กู้ยืมที่เกิดขึ้นหรือคาดว่าจะเกิดขึ้น เช่น รายได้หรือกำไรที่ลดลงหรือคาดว่าจะลดลง ความเสี่ยงจากการดำเนินงานที่เพิ่มขึ้น การขาดเงินทุนหมุนเวียน คุณภาพของสินทรัพย์ที่ลดลง การก่อภาระหนี้สินเพิ่มขึ้น สภาพคล่อง ปัญหาด้านการบริหารจัดการ หรือการเปลี่ยนแปลงขอบเขตของธุรกิจ หรือโครงสร้างองค์กร (เช่น การยกเลิกธุรกิจใดธุรกิจหนึ่งของกิจการ) ซึ่งทำให้ความสามารถของผู้กู้ยืมในการปฏิบัติตามภาระผูกพันหนี้สินของกิจการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญ
- ข5.5.17.8 การเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญของความเสี่ยงด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงินอื่นของผู้กู้ยืมรายนั้น
- ข5.5.17.9 การเปลี่ยนแปลงในทางลบอย่างมีนัยสำคัญของสภาพแวดล้อมทั้งทางกฎหมาย เศรษฐกิจ หรือเทคโนโลยีของผู้กู้ยืม ที่เกิดขึ้นหรือตามที่จะเกิดขึ้น ซึ่งทำให้ของความสามารถของผู้กู้ยืมในการปฏิบัติตามภาระผูกพันหนี้สินของกิจการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญเช่น ความต้องการซื้อผลิตภัณฑ์ของผู้กู้ยืมที่ลดลงเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี
- ข5.5.17.10 การเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญในมูลค่าของหลักประกัน หรือคุณภาพของการค้ำประกันโดยบุคคลที่สาม หรือการรับประกันด้านเครดิต ซึ่งคาดว่าจะลดแรงจูงใจของผู้กู้ยืมในการชำระตามสัญญา หรือมีผลกระทบต่อความน่าจะเป็นในการปฏิบัติผิดสัญญา ตัวอย่างเช่น หากมูลค่าหลักประกันลดลง เนื่องจาก

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ราคาลดลง ผู้กู้ยืมบางรายอาจมีแรงจูงใจที่จะปฏิบัติผิดสัญญาเงินกู้ซื้อบ้านมากขึ้น

- ข5.5.17.11 การเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญของคุณภาพของการค้าประกันโดยผู้ถือหุ้น (หรือบริษัทใหญ่) หากผู้ถือหุ้น (หรือบริษัทใหญ่) มีแรงจูงใจและความสามารถทางการเงินในการช่วยเหลือโดยการเพิ่มทุนหรือให้เงินสด เพื่อมิให้การปฏิบัติผิดสัญญาเกิดขึ้น
- ข5.5.17.12 การเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญซึ่งคาดว่าจะลดแรงจูงใจของผู้กู้ยืมในการจ่ายชำระหนี้ตามสัญญา เช่น บริษัทใหญ่ หรือบริษัทในเครืออื่นๆ ให้ความช่วยเหลือทางการเงิน หรือการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญที่เกิดขึ้นจริงหรือที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในคุณภาพของการรับประกันด้านเครดิต โดยคุณภาพของการรับประกันด้านเครดิตนั้น รวมถึงการพิจารณาสถานะทางการเงินของผู้ค้าประกัน และ/หรือ ดอกเบี้ยของตราสารที่ออกธุรกรรมการแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ไม่ว่าดอกเบี้ยต่อยลิตินั้นจะสามารถรองรับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นหรือไม่ก็ตาม (เช่น หลักทรัพย์ค้าประกัน)
- ข5.5.17.13 การเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวกับเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสินเชื่อที่คาดว่าจะเกิดขึ้น รวมถึงกรณีการละเมิดสัญญาซึ่งทำให้มีการยกเลิกหรือการแก้ไขเงื่อนไขสัญญา ช่วงเวลาการหยุดชำระดอกเบี้ย การปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ย การขอหลักประกัน หรือการค้าประกันเพิ่มขึ้น หรือการเปลี่ยนแปลงอื่นๆ ตามกรอบสัญญาของเครื่องมือทางการเงิน
- ข5.5.17.14 การเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญของผลการดำเนินงานและพฤติกรรมของผู้กู้ยืมที่คาดว่าจะเกิดขึ้น รวมถึงการเปลี่ยนแปลงของสถานะการจ่ายชำระหนี้ของผู้กู้ยืมในกลุ่ม (ตัวอย่างเช่น การเพิ่มขึ้นของจำนวนหรือสัดส่วนของการจ่ายชำระหนี้ตามสัญญาที่ล่าช้า หรือการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญของจำนวนผู้ใช้บัตรเครดิต ซึ่งคาดว่าเกือบจะหรือจะใช้เกินวงเงินที่ได้รับ หรือผู้ที่คาดว่าจะผ่อนชำระเงินรายเดือนเพียงจำนวนเงินขั้นต่ำ)
- ข5.5.17.15 การเปลี่ยนแปลงวิธีการจัดการด้านเครดิตของกิจการที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงิน โดยอ้างอิงตามตัวชี้วัดของการเปลี่ยนแปลงของความเสถียรด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงิน วิธีปฏิบัติในการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิตที่คาดว่าจะเน้นเชิงรุกมากขึ้นหรือให้ความสำคัญกับการจัดการเครื่องมือซึ่งรวมถึงการติดตามและการควบคุมอย่างใกล้ชิดมากขึ้น หรือกิจการที่แทรกแซงผู้กู้ยืม
- ข5.5.17.16 ข้อมูลการค้างชำระเกินกำหนด รวมถึงข้อสันนิษฐานที่สามารถโต้แย้งได้ในย่อหน้าที่ 5.5.12

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ข5.5.18 ในบางกรณี ข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณที่ไม่ใช่ข้อมูลทางสถิติที่สามารถหาได้อาจเพียงพอที่จะใช้ในการพิจารณาว่า เครื่องมือทางการเงินนั้นเข้าเงื่อนไขต้องรับรู้ค่าเผื่อผลขาดทุน ด้วยจำนวนที่เท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ กล่าวคือข้อมูลนั้นไม่จำเป็นต้องผ่านการคำนวณทางสถิติ หรือกระบวนการจัดอันดับความน่าเชื่อถือด้านเครดิต เพื่อพิจารณาว่าความเสี่ยงด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงินเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ ในกรณีอื่น ๆ กิจการอาจจำเป็นต้องพิจารณาข้อมูลอื่น ๆ ซึ่งรวมถึงข้อมูลจากการคำนวณทางสถิติหรือกระบวนการจัดอันดับความน่าเชื่อถือด้านเครดิต หรืออีกนัยหนึ่งกิจการอาจอ้างอิงจากการประเมินข้อมูลทั้งสองประเภท เช่น ปัจจัยเชิงคุณภาพที่ไม่รวมอยู่ในกระบวนการจัดอันดับความน่าเชื่อถือด้านเครดิตภายในกิจการ และการจัดประเภทของการจัดอันดับความน่าเชื่อถือด้านเครดิตภายในกิจการ ณ วันที่รายงาน ซึ่งมีการพิจารณาถึงลักษณะของความเสี่ยงด้านเครดิต ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก หากข้อมูลทั้งสองประเภทนั้นมีความเกี่ยวข้องกัน

ข้อสันนิษฐานที่สามารถโต้แย้งได้เกี่ยวกับการค้างชำระเกินกำหนดเกินกว่า 30 วัน

ข5.5.19 ข้อสันนิษฐานที่สามารถโต้แย้งได้ในย่อหน้าที่ 5.5.12 นั้นไม่ใช่ตัวชี้วัดที่ชัดเจนที่จะทำให้สามารถระบุได้ว่ากิจการควรรับรู้ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ แต่สามารถกำหนดให้เป็นจุดสุดท้ายที่ใช้ในการพิจารณารับรู้ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ แม้ว่าจะมีการนำข้อมูลที่เป็นการคาดการณ์ในอนาคตมาใช้ก็ตาม (ซึ่งรวมถึงปัจจัยเชิงเศรษฐศาสตร์มหภาคในระดับกลุ่มของรายการ)

ข5.5.20 กิจการสามารถโต้แย้งข้อสันนิษฐานนี้ได้ อย่างไรก็ตาม การที่จะสามารถโต้แย้งได้นั้น กิจการจะต้องมีข้อมูลที่สนับสนุนและมีความสมเหตุสมผลแสดงให้เห็นว่า หากมีการค้างชำระการจ่ายเงินตามสัญญาเกินกว่า 30 วัน ก็ไม่แสดงว่าความเสี่ยงด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงินเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ตัวอย่างเช่น เมื่อการค้างชำระเกินกำหนดเกิดจากความผิดพลาดด้านการจัดการ แทนที่จะเกิดจากปัญหาทางการเงินของผู้กู้ยืม หรือกิจการมีหลักฐานในอดีตที่แสดงให้เห็นว่าการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญของความเสี่ยงของการปฏิบัติผิดสัญญาที่มีการค้างชำระเกินกำหนดเกินกว่า 30 วันไม่มีความสัมพันธ์สัมพันธ์กัน แต่หลักฐานนั้นแสดงว่าการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญของความเสี่ยงด้านเครดิตความสัมพันธ์กับสินทรัพย์ทางการเงินที่มีการค้างชำระเกินกำหนดเกินกว่า 60 วัน

ข5.5.21 กิจการไม่สามารถกำหนดให้ระยะเวลาของการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญของความเสี่ยงด้านเครดิตและรับรู้ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ กับระยะเวลาที่สินทรัพย์ทางการเงินมีการด้อยค่าด้านเครดิตหรือเป็นไปตามคำนิยามภายในของกิจการเกี่ยวกับการปฏิบัติผิดสัญญา

เครื่องมือทางการเงินที่มีความเสี่ยงด้านเครดิตต่ำ ณ วันที่รายงาน

- ข5.5.22 ความเสี่ยงด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงินถือว่าอยู่ในระดับต่ำตามความหมายของย่อหน้าที่ 5.5.11 ก็ต่อเมื่อเครื่องมือทางการเงินนั้นมีความเสี่ยงของการปฏิบัติผิดสัญญาต่ำ และผู้กู้ยืมสามารถจ่ายชำระกระแสเงินสดตามสัญญาในระยะเวลาอันใกล้ และการเปลี่ยนแปลงเชิงลบของเศรษฐกิจและธุรกิจในระยะยาว ไม่อาจลดความสามารถของผู้กู้ยืมในการจ่ายชำระกระแสเงินสดตามสัญญาได้ แต่เครื่องมือทางการเงินจะไม่ถือว่ามีความเสี่ยงด้านเครดิตในระดับต่ำ หากเครื่องมือทางการเงินนั้นมีความเสี่ยงในการขาดทุนต่ำเพราะมีหลักประกัน และเครื่องมือทางการเงินที่ไม่มีหลักประกันจะถือว่าไม่มีความเสี่ยงด้านเครดิตต่ำ นอกจากนี้เครื่องมือทางการเงินยังไม่ถือว่ามีความเสี่ยงด้านเครดิตต่ำเพราะเครื่องมือทางการเงินนั้นมีความเสี่ยงของการปฏิบัติผิดสัญญาต่ำกว่าเครื่องมือทางการเงินอื่นๆ ของกิจการ หรือต่ำกว่าเมื่อเทียบกับความเสี่ยงด้านเครดิตของประเทศที่กิจการนั้นประกอบกิจการ
- ข5.5.23 ในการพิจารณาว่าเครื่องมือทางการเงินมีความเสี่ยงด้านเครดิตต่ำหรือไม่นั้น กิจการอาจพิจารณาจากการจัดอันดับความเสี่ยงด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงินภายในกิจการหรือวิธีการอื่นๆ ที่สอดคล้องกับนิยามของความเสี่ยงด้านเครดิตต่ำที่เข้าใจตรงกันโดยทั่วไป และที่พิจารณาจากความเสี่ยงและประเภทของเครื่องมือทางการเงินที่กิจการประเมิน โดยเครื่องมือทางการเงินที่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือด้านเครดิตโดยบุคคลภายนอกเป็นเครื่องมือทางการเงินที่อยู่ใน ‘ระดับนำลงทุน’ (investment grade) อาจเป็นตัวอย่างหนึ่งของเครื่องมือทางการเงินที่ถือว่ามีความเสี่ยงด้านเครดิตต่ำ อย่างไรก็ตาม เครื่องมือทางการเงินไม่จำเป็นต้องได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือด้านเครดิตโดยบุคคลภายนอก จึงจะถือว่ามีความเสี่ยงด้านเครดิตต่ำ แต่ควรพิจารณาว่าความเสี่ยงด้านเครดิตอยู่ในระดับต่ำจากมุมมองของผู้มีส่วนร่วมในตลาดซึ่งได้คำนึงถึงข้อกำหนดและเงื่อนไขทั้งหมดของเครื่องมือทางการเงิน
- ข5.5.24 การที่กิจการไม่รับรู้ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุด้วยเหตุผลว่าเครื่องมือทางการเงินนั้นมีความเสี่ยงด้านเครดิตต่ำระยะเวลารอบก่อนแต่ ณ วันที่รายงานก่อน และไม่ถือว่ามีความเสี่ยงด้านเครดิตต่ำ ณ วันที่รายงาน การจะรับรู้ผลขาดทุนดังกล่าวได้นั้นกิจการต้องพิจารณาว่าความเสี่ยงด้านเครดิตเพิ่มสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญนับจากวันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกหรือไม่ เพื่อพิจารณาว่ากิจการต้องรับรู้ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุเข้าเงื่อนไขการรับรู้ตามย่อหน้าที่ 5.5.4 หรือไม่

การเปลี่ยนแปลงเงื่อนไข

- ข5.5.25 ในบางสถานการณ์ การเจรจาตกลงหรือการเปลี่ยนแปลงกระแสเงินสดตามสัญญาของสินทรัพย์ทางการเงินใหม่อาจทำให้มีการตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงินเดิมตามที่กำหนดในแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ โดยเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขของสินทรัพย์ทางการเงินแล้วทำให้ต้องตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงินเดิมและรับรู้สินทรัพย์ทางการเงินที่มีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไข

ให้ถือว่าสินทรัพย์ที่มีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขนั้นเป็นสินทรัพย์ทางการเงิน 'ใหม่' ตามวัตถุประสงค์ของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้

ข5.5.26 วันที่มีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขสัญญาให้ถือว่าเป็นวันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการด้อยค่ากับสินทรัพย์ทางการเงินที่มีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไข ซึ่งโดยทั่วไปกิจการจะวัดค่าเพื่อผลขาดทุนของสินทรัพย์ทางการเงินดังกล่าวเท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นใน 12 เดือนข้างหน้าจนกว่าจะเข้าเงื่อนไขที่ต้องรับรู้ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุตามย่อหน้าที่ 5.5.4 อย่างไรก็ตาม ในบางสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขอาจทำให้มีการตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงินเดิม อาจเป็นหลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าสินทรัพย์ทางการเงินที่มีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขมีการด้อยค่าด้านเครดิต ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก ดังนั้น ควรรับรู้สินทรัพย์ทางการเงินนั้นเป็นสินทรัพย์ทางการเงินที่มีการด้อยค่าด้านเครดิตเมื่อกำเนิด สถานการณ์เช่นนี้อาจเกิดขึ้นเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขสินทรัพย์ด้อยคุณภาพอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งทำให้ต้องตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงินเดิม โดยในกรณีนี้ อาจเป็นไปได้ว่าการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขอาจทำให้สินทรัพย์ทางการเงินใหม่นั้นมีการด้อยค่าด้านเครดิต ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก

ข5.5.27 หากมีการเจรจาตกลงหรือมีการเปลี่ยนแปลงกระแสเงินสดตามสัญญาของสินทรัพย์ทางการเงินใหม่ แต่ไม่มีการตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงินเดิม ไม่ได้แสดงว่าสินทรัพย์ทางการเงินนั้นมีความเสี่ยงด้านเครดิตต่ำลง โดยกิจการควรประเมินว่ามีความเสี่ยงด้านเครดิตเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญนับจากวันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกหรือไม่จากข้อมูลที่สนับสนุนและมีความสมเหตุสมผล ซึ่งสามารถหาได้โดยไม่ต้องใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป ซึ่งรวมถึงข้อมูลในอดีต ข้อมูลการคาดการณ์ไปในอนาคตและการประเมินความเสี่ยงด้านเครดิตตลอดอายุที่คาดไว้ของสินทรัพย์ทางการเงินนั้น ซึ่งรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ต่างๆ ที่ทำให้มีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขนั้นด้วย หลักฐานที่แสดงว่าเครื่องมือทางการเงินไม่เข้าเงื่อนไขต้องรับรู้ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุรวมถึงประวัติการชำระเงินตรงเวลาและเป็นปัจจุบันตามข้อกำหนด ของสัญญาที่ปรับปรุงใหม่แล้ว โดยทั่วไปลูกค้าจะแสดงพฤติกรรมชำระหนี้ที่ดีและต่อเนื่องในช่วงระยะเวลาหนึ่งก่อนที่จะพิจารณาได้ว่าความเสี่ยงด้านเครดิตลดลง ตัวอย่างเช่น ประวัติการผิดนัดชำระหนี้หรือการชำระหนี้ที่ไม่ครบถ้วนจะไม่ถูกลบหลังจากที่มีการจ่ายชำระหนี้ตามกำหนดชำระเพียงงวดเดียวจากการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขต่างๆ ของสัญญา

การวัดมูลค่าผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

- ข5.5.28 ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น คือ ประมาณการค่าความน่าจะเป็นของผลขาดทุนด้านเครดิตถ่วงน้ำหนัก (เช่น มูลค่าปัจจุบันของจำนวนเงินสดที่คาดว่าจะไม่ได้รับทั้งหมด) ตลอดช่วงอายุที่คาดไว้ของเครื่องมือทางการเงิน จำนวนเงินสดที่คาดว่าจะไม่ได้รับ คือ ส่วนต่างระหว่างกระแสเงินสดตามสัญญาและกระแสเงินสดที่คาดว่าจะได้รับ เนื่องจากผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นพิจารณาถึงจำนวนและจังหวะเวลาการชำระเงิน ดังนั้นผลขาดทุนด้านเครดิตจึงเกิดขึ้นได้ถึงแม้ว่ากิจการคาดว่าจะได้รับเงินเต็มจำนวนแต่เงินนั้นได้รับภายหลังจากวันที่กำหนดไว้ในสัญญา
- ข5.5.29 สำหรับสินทรัพย์ทางการเงิน ผลขาดทุนด้านเครดิต คือมูลค่าปัจจุบันของผลต่างระหว่าง
- ข5.5.29.1 กระแสเงินสดที่ถึงกำหนดจ่ายให้กิจการตามสัญญา และ
- ข5.5.29.2 กระแสเงินสดที่กิจการคาดว่าจะได้รับ
- ข5.5.30 สำหรับภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อที่ยังไม่ได้เบิกใช้ ผลขาดทุนด้านเครดิต คือมูลค่าปัจจุบันของผลต่างระหว่าง
- ข5.5.30.1 กระแสเงินสดตามสัญญาที่ถึงกำหนดชำระ ในกรณีที่ผู้ถือสัญญาเบิกใช้สินเชื่อ และ
- ข5.5.30.2 กระแสเงินสดที่กิจการคาดว่าจะได้รับ ในกรณีที่สินเชื่อถูกเบิกใช้
- ข5.5.31 การประมาณการผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นสำหรับภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อของกิจการต้องสอดคล้องกับการคาดการณ์การเบิกสินเชื่อของภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อ นั้น เช่น พิจารณาสัดส่วนของภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อที่คาดว่าจะถูกเบิกใช้ใน 12 เดือนข้างหน้า นับตั้งแต่วันที่รายงานเมื่อประมาณผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นใน 12 เดือนข้างหน้า และสัดส่วนของภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อที่คาดว่าจะถูกเบิกใช้ตลอดประมาณการอายุที่คาดว่าจะเกิดขึ้นของภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อเมื่อประมาณการผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ
- ข5.5.32 สำหรับสัญญาค้ำประกันทางการเงิน กิจการต้องชำระเงินเฉพาะในกรณีที่ลูกหนี้ปฏิบัติผิดสัญญา ซึ่งเป็นไปตามเงื่อนไขของเครื่องมือทางการเงินที่มีการค้ำประกัน ดังนั้นจำนวนเงินสดที่คาดว่าจะไม่ได้รับ คือประมาณการจ่ายเงินชดเชยที่จะจ่ายให้ผู้ถือสัญญาสำหรับผลขาดทุนด้านเครดิตหักจำนวนเงินที่กิจการคาดว่าจะได้รับจากผู้ถือสัญญา ลูกหนี้ หรือบุคคลใด โดยหากสินทรัพย์มีการค้ำประกันอย่างเต็มจำนวน ค่าประมาณการของจำนวนเงินสดที่คาดว่าจะไม่ได้รับสำหรับสัญญาค้ำประกันทางการเงินจะสอดคล้องกับค่าโดยประมาณของจำนวนเงินสดที่คาดว่าจะไม่ได้รับสำหรับสินทรัพย์ที่มีการค้ำประกัน
- ข5.5.33 สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่มีการด้อยค่าด้านเครดิต ณ วันที่รายงาน แต่ไม่ได้เป็นสินทรัพย์ทางการเงินที่มีการด้อยค่าด้านเครดิตเมื่อซื้อหรือเมื่อกำเนิต กิจการต้องวัดมูลค่าผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นโดยใช้ผลต่างระหว่างมูลค่าตามบัญชีขั้นต้นของสินทรัพย์กับ

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดที่คาดว่าจะได้รับในอนาคตคิดลดด้วยอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงที่ใช้ตอนเริ่มแรกของสินทรัพย์ทางการเงินนั้น การปรับปรุงผลต่างดังกล่าวจะถูกรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนเป็นผลกำไรหรือขาดทุนจากการด้อยค่า

ข5.5.34 ในการวัดมูลค่าของค่าเผื่อผลขาดทุนสำหรับลูกหนี้ตามสัญญาเช่า กระแสเงินสดที่ใช้สำหรับระบุผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นควรจะสอดคล้องกับกระแสเงินสดที่ใช้สำหรับการประเมินลูกหนี้ตามสัญญาเช่าตามที่กำหนดใน มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 17 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง *สัญญาเช่า* (เมื่อมีการประกาศใช้)

ข5.5.35 กิจการอาจใช้วิธีการที่เหมาะสมในการวัดมูลค่าผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น หากผลขาดทุนนั้นสอดคล้องกับหลักการในย่อหน้าที่ 5.5.18 ตัวอย่างเช่น การคำนวณผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นสำหรับลูกหนี้การค้าโดยใช้ตารางการตั้งสำรอง โดยที่กิจการสามารถใช้ข้อมูลผลขาดทุนด้านเครดิตจากประสบการณ์ในอดีต (ซึ่งมีการปรับปรุงให้เหมาะสมตามย่อหน้าที่ ข5.5.51 ถึง ข5.5.52) สำหรับลูกหนี้การค้าเพื่อคำนวณผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นใน 12 เดือนข้างหน้า หรือผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุตามความเหมาะสม ตารางการตั้งสำรองเป็นตัวอย่างหนึ่งที่สามารถระบุอัตราการกันสำรองที่คงที่ โดยขึ้นอยู่กับจำนวนวันที่ค้างชำระเกินกำหนดของลูกหนี้การค้า (ตัวอย่างเช่น อัตราการกันสำรองร้อยละ 1 หากยังไม่ค้างชำระเกินกำหนด ร้อยละ 2 หากค้างชำระเกินกำหนดไม่เกิน 30 วัน และร้อยละ 3 หากค้างชำระเกินกำหนดเกินกว่า 30 วัน แต่ไม่เกิน 90 วัน และร้อยละ 20 หากค้างชำระเกินกำหนดเกินกว่า 90 – 180 วัน เป็นต้น) ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับการกระจายของฐานลูกค้า กิจการอาจจะทำการจัดกลุ่มตามความเหมาะสม หากข้อมูลผลขาดทุนด้านเครดิตจากประสบการณ์ในอดีตนั้นแสดงให้เห็นถึงรูปแบบของผลขาดทุนที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในแต่ละกลุ่มลูกค้า ตัวอย่างของหลักเกณฑ์ที่อาจถูกใช้ในการจัดกลุ่มสินทรัพย์ประกอบด้วย เขตพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ ประเภทของผลิตภัณฑ์ การจัดอันดับความน่าเชื่อถือของลูกค้า หลักประกันเงินกู้หรือการประกันสินเชื่อการค้าและประเภทของลูกค้า (เช่น ร้านค้าส่งหรือร้านค้าปลีก)

นิยามของการปฏิบัติผิดสัญญา

ข5.5.36 ย่อหน้าที่ 5.5.10 กำหนดว่า ในการระบุว่าความเสี่ยงด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงินมีการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญหรือไม่ กิจการต้องพิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงจากการไม่ชำระเงินตามสัญญาที่เกิดขึ้นนับจากวันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก

ข5.5.37 เมื่อกำหนดนิยามการปฏิบัติผิดสัญญาตามวัตถุประสงค์ของการพิจารณาความเสี่ยงจากการปฏิบัติผิดสัญญาที่เกิดขึ้น กิจการต้องใช้คำนิยามการปฏิบัติผิดสัญญาที่สอดคล้องกับคำนิยามที่ใช้เพื่อบริหารความเสี่ยงด้านเครดิตภายในกิจการ สำหรับเครื่องมือทางการเงินที่เกี่ยวข้องและพิจารณาถึงข้อบ่งชี้เชิงคุณภาพ (ตัวอย่างเช่น ข้อตกลงทางการเงิน)

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ตามความเหมาะสม อย่างไรก็ตาม มีข้อสันนิษฐานที่สามารถโต้แย้งได้ว่าการปฏิบัติผิดสัญญา นั้นจะไม่เกิดขึ้นหลังจากที่สินทรัพย์ทางการเงินนั้นค้างชำระเกินกำหนดเกินกว่า 90 วันแล้ว เว้นแต่กิจการจะมีข้อมูลที่มีความสมเหตุสมผลและสามารถสนับสนุนได้ที่แสดงว่าการปฏิบัติผิดสัญญาในช่วงเวลาที่เกินกว่านั้นมีความเหมาะสมมากกว่า คำนิยามของการปฏิบัติผิดสัญญาที่ใช้ตามวัตถุประสงค์เหล่านี้ต้องนำไปใช้กับเครื่องมือทางการเงินทั้งหมดอย่างสม่ำเสมอ นอกจากนี้ว่าข้อมูลที่มีอยู่นั้นจะแสดงให้เห็นว่า มีคำนิยามการปฏิบัติผิดสัญญาอย่างอื่นที่มีความเหมาะสมกับเครื่องมือทางการเงินนั้นๆ มากกว่า

ระยะเวลาในการประมาณการผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

- ข5.5.38 อ้างอิงตามย่อหน้าที่ 5.5.20 ระยะเวลาที่นานที่สุดที่ใช้วัดผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นคือ ระยะเวลาสูงสุดตามสัญญาที่กิจการมีความเสี่ยงด้านเครดิต สำหรับภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อและสัญญาค้ำประกันทางการเงิน คือระยะเวลาสูงสุดตามสัญญาตลอดระยะเวลาที่กิจการมีภาระผูกพันตามสัญญาในปัจจุบันที่จะขยายสินเชื่อ
- ข5.5.39 อย่างไรก็ตาม อ้างอิงย่อหน้าที่ 5.5.21 เครื่องมือทางการเงินบางประเภทซึ่งรวมถึงเงินให้สินเชื่อและภาระผูกพันที่ยังไม่ใช่ ซึ่งกิจการสามารถเรียกร้องให้ชำระเงินคืนและยกเลิกภาระผูกพันที่ยังไม่ใช่หนี้ได้ ไม่ได้จำกัดให้กิจการได้รับผลขาดทุนด้านเครดิตในช่วงระยะเวลาการแจ้งการยกเลิกล่วงหน้าตามสัญญา ตัวอย่างเช่น วงเงินสินเชื่อหมุนเวียน เช่น บัตรเครดิต และวงเงินเบิกเกินบัญชีตามสัญญานั้นผู้ให้กู้ยืมสามารถยกเลิกวงเงินได้โดยการแจ้งล่วงหน้าเพียงหนึ่งวัน อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติผู้ให้กู้ยืมมักจะขยายระยะเวลาการให้เครดิตยาวนานขึ้น และจะยกเลิกวงเงินเมื่อความเสี่ยงด้านเครดิตของผู้กู้ยืมนั้นเพิ่มสูงขึ้น ซึ่งอาจเข้าไปที่จะป้องกันการขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นบางส่วนหรือทั้งหมด เครื่องมือทางการเงินมักมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้ซึ่งเป็นผลจากลักษณะของเครื่องมือทางการเงิน วิธีการจัดการเครื่องมือทางการเงิน และลักษณะของข้อมูลที่สามารถหาได้ซึ่งบอกถึงการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญของความเสี่ยงด้านเครดิต
- ข5.5.39.1 เครื่องมือทางการเงินนั้นไม่ได้กำหนดระยะเวลาการชำระเงินหรือโครงสร้างการชำระเงินคืนที่มีระยะเวลาที่แน่นอน และมักมีระยะเวลาการบอกเลิกสัญญาที่สั้น (เช่น หนึ่งวัน)
- ข5.5.39.2 ความสามารถในการยกเลิกสัญญานั้นจะไม่ถูกบังคับใช้ในการดำเนินงานตามปกติในการจัดการเครื่องมือทางการเงินนั้น และสัญญานั้นอาจถูกยกเลิกก็ต่อเมื่อกิจการตระหนักถึงความเสี่ยงด้านเครดิตที่เพิ่มสูงขึ้นตามระดับวงเงินที่ได้รับ และ
- ข5.5.39.3 เครื่องมือทางการเงินนั้นมีการจัดการแบบเป็นกลุ่ม

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- ข5.5.40 ในการระบุช่วงเวลาที่กิจการคาดว่าจะเผชิญกับความเสี่ยงด้านเครดิต หากผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นไม่ได้ถูกปรับลดลงโดยการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิตตามปกติของกิจการ กิจการควรพิจารณาถึงปัจจัยต่าง ๆ อาทิเช่น ข้อมูลและประสบการณ์ในอดีตดังนี้
- ข5.5.40.1 ช่วงระยะเวลาที่กิจการเผชิญกับความเสี่ยงด้านเครดิตสำหรับเครื่องมือทางการเงินที่มีลักษณะเหมือนกัน
- ข5.5.40.2 ระยะเวลาของการปฏิบัติผิดสัญญาที่เกี่ยวข้องซึ่งเกิดขึ้นกับเครื่องมือทางการเงินที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันภายหลังจากการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญของความเสี่ยงด้านเครดิต และ
- ข5.5.40.3 มาตรการการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิต ซึ่งกิจการคาดว่าจะดำเนินการเมื่อความเสี่ยงด้านเครดิตสำหรับเครื่องมือทางการเงินนั้นเพิ่มสูงขึ้น เช่น การลดหรือการยกเลิกวงเงินที่ยังไม่ได้เบิกใช้

ผลลัพธ์ตามค่าความน่าจะเป็นถ่วงน้ำหนัก (Probability-weighted outcome)

- ข5.5.41 วัตถุประสงค์ของการประมาณการผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นนั้น ไม่ใช่เพื่อการประมาณการสถานการณ์ที่แย่ที่สุดหรือที่ดีที่สุด แต่ว่าการประมาณการผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นนั้นควรสะท้อนให้เห็นถึงความน่าจะเป็นที่จะเกิดผลขาดทุนด้านเครดิต และความน่าจะเป็นที่จะไม่เกิดผลขาดทุนด้านเครดิต แม้ว่าโอกาสที่ผลลัพธ์ส่วนใหญ่จะไม่มีผลขาดทุนด้านเครดิตเกิดขึ้นก็ตาม
- ข5.5.42 ย่อหน้า 5.5.18.1 กำหนดให้ประมาณการผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นต้องสะท้อนถึงความเป็นกลางและถ่วงน้ำหนักด้วยค่าความน่าจะเป็นซึ่งได้จากการประเมินค่าของผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ ในทางปฏิบัติ อาจไม่จำเป็นต้องมีการวิเคราะห์ที่ซับซ้อน โดยในบางกรณีการใช้แบบจำลองอย่างง่ายก็อาจเพียงพอ โดยไม่จำเป็นต้องมีการจำลองสถานการณ์ที่มากเกินไป ตัวอย่างเช่น ค่าเฉลี่ยผลขาดทุนด้านเครดิตของกลุ่มเครื่องมือทางการเงินขนาดใหญ่ที่มีลักษณะความเสี่ยงที่คล้ายกันนั้นอาจเป็นค่าประมาณการที่สมเหตุสมผลสำหรับค่าความน่าจะเป็นถ่วงน้ำหนัก ส่วนในสถานการณ์อื่น การกำหนดสถานการณ์จำลองที่สามารถระบุถึงจำนวนและจังหวะเวลาของกระแสเงินสดที่เป็นไปได้ รวมทั้งค่าความน่าจะเป็นของกระแสเงินสดนั้นอาจเป็นสิ่งจำเป็น โดยในสถานการณ์ดังกล่าวนี้ ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจะต้องสะท้อนถึงผลลัพธ์อย่างน้อยสองผลลัพธ์ตามที่กล่าวในย่อหน้า 5.5.19
- ข5.5.43 สำหรับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุนั้น กิจการต้องประเมินความเสี่ยงจากการปฏิบัติผิดสัญญาที่เกิดขึ้นกับเครื่องมือทางการเงินตลอดช่วงอายุที่คาดไว้ของเครื่องมือทางการเงินนั้น โดยผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นใน 12 เดือนข้างหน้า นั้นคือส่วนหนึ่งของผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงจำนวนเงินสดที่คาดว่าจะไม่ได้รับตลอดอายุเครื่องมือทางการเงิน หากเกิดการปฏิบัติผิดสัญญาภายใน

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

12 เดือนนับจากวันที่รายงาน (หรือช่วงเวลาที่สั้นกว่า หากอายุที่คาดไว้ของเครื่องมือทางการเงินนั้นสั้นกว่า 12 เดือน) ถ่วงน้ำหนักด้วยความน่าจะเป็นของการปฏิบัติผิดสัญญาที่จะเกิดขึ้น ดังนั้นผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นใน 12 เดือนข้างหน้า จึงไม่ใช่ทั้งผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุที่คาดการณ์ว่าจะเกิดการปฏิบัติผิดสัญญาในช่วง 12 เดือนข้างหน้า หรือจำนวนเงินสดที่คาดว่าจะไม่ได้รับที่คาดว่าจะเกิดขึ้นในช่วง 12 เดือนข้างหน้า

มูลค่าเงินตามเวลา

- ข5.5.44 ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นต้องถูกคิดลดจนถึงวันที่รายงาน ไม่ใช่ถึงวันที่คาดว่าจะเกิดการปฏิบัติผิดสัญญา หรือวันอื่นใด โดยใช้อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงตามสัญญา ซึ่งถูกกำหนด ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกหรือค่าประมาณอัตราดอกเบี้ยที่ใกล้เคียงที่สุด หากเครื่องมือทางการเงินนั้นมีอัตราดอกเบี้ยผันแปร ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจะถูกคิดลดโดยใช้อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงในปัจจุบันตามที่กล่าวในย่อหน้าที่ ข5.4.5
- ข5.5.45 สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่มีการด้อยค่าด้านเครดิตเมื่อซื้อหรือเมื่อกำเนิด ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นนั้นจะถูกคิดลดด้วยอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงปรับด้วยความเสี่ยงด้านเครดิตซึ่งได้ถูกกำหนด ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก
- ข5.5.46 ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นสำหรับลูกหนี้ตามสัญญาเช่นนั้นจะถูกคิดลดโดยใช้อัตราคิดลดเดียวกับที่ใช้ในการวัดมูลค่าลูกหนี้ตามสัญญาเช่าตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 17 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง สัญญาเช่า
- ข5.5.47 ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นสำหรับภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อ นั้น ต้องคิดลดด้วยอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงตามสัญญา หรือค่าประมาณอัตราดอกเบี้ยที่ใกล้เคียงที่สุด ซึ่งจะถูกใช้เมื่อมีการรับรู้สินทรัพย์ทางการเงินที่เกิดขึ้นจากภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อ เพื่อวัตถุประสงค์ในการนำข้อกำหนดเกี่ยวกับการด้อยค่าไปปฏิบัติ นั้น สินทรัพย์ทางการเงินที่มีการรับรู้หลังจากการเบิกใช้ภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อจะถูกจัดว่าเป็นภาระผูกพันที่ต่อเนื่อง แทนที่จะถูกจัดว่าเป็นเครื่องมือทางการเงินใหม่ ดังนั้นผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินดังกล่าวมีการวัดมูลค่าโดยพิจารณาถึงความเสี่ยงด้านเครดิตเมื่อเริ่มแรกของภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อ โดยนับจากวันที่ที่กิจการมีภาระผูกพันที่ไม่สามารถเพิกถอนได้
- ข5.5.48 ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นสำหรับสัญญาค้ำประกันทางการเงิน หรือภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อหากไม่สามารถกำหนดอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงตามสัญญา อัตราคิดลดที่ใช้ควรสะท้อนถึงตลาดในปัจจุบันเพื่อประมาณมูลค่าเงินตามเวลา รวมถึงความเสี่ยงต่างๆที่อาจมีผลต่อกระแสเงินสดเป็นการเฉพาะ โดยความเสี่ยงต่างๆ นั้นจะถูกปรับเข้าไปในอัตราคิดลดแทนที่การปรับจำนวนเงินสดที่คาดว่าจะไม่ได้รับ

ข้อมูลที่มีความสมเหตุสมผลและสามารถสนับสนุนได้

- ข5.5.49 ตามวัตถุประสงค์ของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ ข้อมูลที่มีความสมเหตุสมผลและสามารถสนับสนุนได้คือข้อมูลที่สามารถหาได้อย่างสมเหตุสมผล ณ วันที่รายงานโดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไปเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีต สถานการณ์ในปัจจุบันและการคาดการณ์ถึงสถานะทางเศรษฐกิจในอนาคต ข้อมูลที่หาได้เพื่อวัตถุประสงค์ในการรายงานทางการเงินถูกพิจารณาว่าเป็นข้อมูลที่สามารถหาได้โดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป
- ข5.5.50 กิจการไม่จำเป็นต้องรวบรวมผลการคาดการณ์สถานะในอนาคตตลอดช่วงอายุที่คาดไว้ของเครื่องมือทางการเงิน ระดับการพิจารณาความจำเป็นในการประเมินผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นนั้นขึ้นอยู่กับความพร้อมของข้อมูลโดยละเอียด โดยที่หากมีการคาดการณ์ในระยะเวลาที่ยาวนานขึ้น ความมีอยู่ของข้อมูลโดยละเอียดนั้นจะลดลงและระดับของการใช้ดุลพินิจสำหรับการประเมินผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นนั้นจะเพิ่มขึ้น การประเมินผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นนั้นไม่จำเป็นที่จะต้องประเมินโดยละเอียดสำหรับช่วงเวลาในอนาคตที่ไกลออกไป โดยช่วงเวลาในอนาคตที่ไกลออกไปนั้น กิจการอาจใช้การประมาณค่าช่วงเวลาดังกล่าวจากข้อมูลที่มีอยู่โดยละเอียดได้
- ข5.5.51 กิจการไม่จำเป็นต้องทำการสืบค้นข้อมูลโดยละเอียด แต่ควรพิจารณาถึงข้อมูลทั้งหมดที่มีความสมเหตุสมผลและสามารถสนับสนุนได้และที่สามารถหาได้โดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไปและเกี่ยวข้องกับการประมาณการผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นซึ่งรวมถึงผลกระทบของการชำระเงินก่อนครบกำหนด ข้อมูลที่ใช้ควรรวมปัจจัยเฉพาะของผู้กู้ยืม สถานะการณ์ทางเศรษฐกิจโดยทั่วไป และการประเมินทิศทางทั้งในปัจจุบันและในอนาคต ณ วันที่รายงาน กิจการอาจใช้ข้อมูลจากหลายแหล่ง ซึ่งอาจเป็นทั้งแหล่งข้อมูลภายใน (เฉพาะกิจการ) และแหล่งข้อมูลภายนอก แหล่งข้อมูลที่เป็นไปได้นั้นประกอบไปด้วยข้อมูลภายในเกี่ยวกับผลขาดทุนด้านเครดิตจากประสบการณ์ในอดีต การจัดอันดับเครดิตภายใน ข้อมูลผลขาดทุนด้านเครดิตจากประสบการณ์ในอดีตของกิจการอื่น ๆ การจัดอันดับเครดิตภายนอก รายงานและค่าสถิติต่าง ๆ ส่วนกิจการที่ไม่มีแหล่งข้อมูลหรือมีไม่เพียงพอ แหล่งข้อมูลเฉพาะกิจการอาจใช้ข้อมูลของธุรกิจในกลุ่มธุรกิจเดียวกันสำหรับเครื่องมือทางการเงินที่สามารถเปรียบเทียบกันได้ (หรือกลุ่มเครื่องมือทางการเงินต่าง ๆ)
- ข5.5.52 ข้อมูลในอดีตเป็นสิ่งสำคัญหลักหรือพื้นฐานสำหรับการวัดผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น อย่างไรก็ตาม กิจการควรปรับปรุงข้อมูลในอดีต เช่น ข้อมูลผลขาดทุนด้านเครดิตจากประสบการณ์ บนพื้นฐานของการสะท้อนสถานการณ์ในปัจจุบัน และคาดการณ์สถานการณ์ในอนาคตซึ่งไม่มีผลกระทบจากสถานการณ์ในช่วงเวลาที่ใช้ข้อมูลในอดีตเป็นตัวตั้งต้นจากข้อมูลที่สังเกตได้ตามความสมเหตุสมผลและสามารถสนับสนุนได้โดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไป ณ วันที่รายงาน และเพื่อกำจัดผลกระทบของสถานการณ์นั้นของ

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ช่วงเวลาในอดีตที่ไม่เกี่ยวข้องกับกระแสเงินสดตามสัญญาในอนาคต ในบางกรณีข้อมูลที่มีความสมเหตุสมผลและมีข้อสนับสนุนได้ดีที่สุดสามารถเป็นข้อมูลในอดีตที่ไม่จำเป็นต้องมีการแก้ไขได้ โดยขึ้นอยู่กับลักษณะของข้อมูลในอดีต และเมื่อคำนวณโดยเปรียบเทียบกับสถานการณ์ต่างๆ ณ วันที่รายงานและคุณลักษณะต่างๆของเครื่องมือทางการเงินควรถูกพิจารณา การประมาณการเปลี่ยนแปลงผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นนั้นควรจะถูกสะท้อนและสอดคล้องกับทิศทางการเปลี่ยนแปลงของข้อมูลที่ได้ (เช่น การเปลี่ยนแปลงของอัตราการว่างงาน ราคาอสังหาริมทรัพย์ ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ สถานะของการชำระเงินหรือปัจจัยอื่นๆ ที่เป็นตัวบ่งชี้ถึงผลขาดทุนด้านเครดิตสำหรับเครื่องมือทางการเงิน หรือกลุ่มเครื่องมือทางการเงินและระดับความรุนแรงของความเปลี่ยนแปลงเหล่านั้น) กิจการควรทบทวนวิธีการและสมมติฐานต่างๆ ที่ใช้ในการประมาณการผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นเป็นประจำ เพื่อลดความแตกต่างระหว่างค่าประมาณและผลขาดทุนด้านเครดิตที่เกิดขึ้นจริง

ข5.5.53 เมื่อใช้ข้อมูลผลขาดทุนด้านเครดิตจากประสบการณ์ในอดีตเพื่อประมาณผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น สิ่งสำคัญคือข้อมูลเกี่ยวกับอัตราผลขาดทุนด้านเครดิตในอดีตจะถูกนำไปใช้กับกลุ่มต่างๆ ที่มีลักษณะที่สอดคล้องกับกลุ่มซึ่งกิจการเอาข้อมูลอัตราผลขาดทุนด้านเครดิตในอดีตมาใช้ ดังนั้นวิธีการที่นำไปปฏิบัตินั้นควรทำให้แต่ละกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงินมีข้อมูลของผลขาดทุนด้านเครดิตจากประสบการณ์ที่ผ่านมาที่สอดคล้องกันภายในกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงินมีลักษณะความเสี่ยงที่คล้ายกัน รวมทั้งมีข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้องซึ่งสามารถหาได้โดยทั่วไปและสะท้อนถึงสถานะต่างๆในปัจจุบัน

ข5.5.54 ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นควรสะท้อนถึงความคาดหวังของกิจการต่อผลขาดทุนด้านเครดิต อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาถึงข้อมูลทั้งหมดที่มีความสมเหตุสมผลและสามารถสนับสนุน และที่สามารถหาได้โดยไม่ใช้ต้นทุนหรือความพยายามที่มากเกินไปเพื่อประมาณผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น กิจการควรพิจารณาถึงข้อมูลที่สังเกตได้ในตลาดซึ่งเกี่ยวกับความเสี่ยงด้านเครดิตของเครื่องมือทางการเงินนั้นๆ หรือเครื่องมือทางการเงินที่คล้ายคลึงกัน

หลักประกัน

ข5.5.55 ตามวัตถุประสงค์ในการวัดผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น การประมาณจำนวนเงินสดที่คาดว่าจะไม่ได้รับที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ควรคำนึงถึงกระแสเงินสดที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากหลักประกัน และการรับประกันด้านเครดิตของสินทรัพย์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของเงื่อนไขตามสัญญา และกิจการนั้นไม่ได้รับรู้แยกต่างหาก การประมาณจำนวนเงินสดที่คาดว่าจะไม่ได้รับสำหรับเครื่องมือทางการเงินที่มีหลักประกันนั้นควรคำนึงถึงการคาดการณ์จำนวนและจังหวะเวลาของกระแสเงินสดที่จะได้รับจากการยึดหลักประกันที่หักต้นทุนของการได้มาและการขาย

หลักประกัน โดยไม่คำนึงว่าการยึดทรัพย์นั้นเป็นไปได้หรือไม่ (ซึ่งก็คือ ค่าโดยประมาณของ กระแสเงินสดที่คาดว่าจะเกิดขึ้นนั้นจะพิจารณาถึงความน่าจะเป็นของการยึดทรัพย์และกระแสเงินสดที่เกิดขึ้น) ดังนั้น การคาดการณ์กระแสเงินสดจึงควรที่จะวิเคราะห์ถึงระยะเวลาในการขายหลักประกัน ซึ่งอาจจะยาวกว่าอายุของสัญญาด้วย หลักประกันใด ๆ ที่ได้จากการยึดทรัพย์นั้นจะไม่ถูกรับรู้เป็นสินทรัพย์แยกต่างหากจากเครื่องมือทางการเงินที่มีหลักประกัน เว้นแต่หลักประกันนั้นเข้าเงื่อนไขการรับรู้เป็นสินทรัพย์ตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้หรือมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น ๆ

ผลกำไรและขาดทุน (หมวดที่ 5.6)

- ข5.6.1 ยกเว้นในกรณีที่น่าย่อหน้าที่ 4.1.8 ไปถือปฏิบัติ สินทรัพย์ทางการเงินเมื่อขายที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ให้รับรู้สินทรัพย์ทางการเงินที่มีลักษณะดังกล่าวในกำไรหรือขาดทุนรวมกับว่าวัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย ในขณะที่สินทรัพย์ทางการเงินนั้นวัดมูลค่าในงบแสดงฐานะการเงินด้วยมูลค่ายุติธรรม ผลกำไรหรือขาดทุน นอกเหนือจากที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนตามย่อหน้าที่ 5.6.8 ถึง 5.6.9 ให้รับรู้เป็นกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น โดยเมื่อตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงินเหล่านั้น ให้โอนผลกำไรหรือขาดทุนสะสมที่เคยรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นไปกำไรหรือขาดทุน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงผลกำไรหรือขาดทุนซึ่งจะถูกรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนเมื่อตัดรายการหากสินทรัพย์ทางการเงินดังกล่าววัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย
- ข5.6.2 กิจการที่ถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ กับสินทรัพย์และหนี้สินทางการเงินที่เป็นตัวเงิน ตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2561) และเป็นสกุลเงินตราต่างประเทศ โดยที่มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2561) กำหนดให้กำไรหรือขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนของสินทรัพย์และหนี้สินที่เป็นตัวเงิน รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน ยกเว้นรายการที่เป็นตัวเงินที่เลือกกำหนดให้เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงของการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด (ดูย่อหน้าที่ 6.5.10) การป้องกันความเสี่ยงสำหรับการลงทุนสุทธิ (ดูย่อหน้าที่ 6.5.12)
- ข5.6.2ก ตามวัตถุประสงค์ในการรับรู้กำไรหรือขาดทุนจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ สินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นนั้นถือว่าเป็นรายการที่เป็นตัวเงิน ดังนั้น สินทรัพย์ทางการเงินดังกล่าวจะถูกถือเสมือนว่าเป็นสินทรัพย์ที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่ายในสกุลเงินตราต่างประเทศ ผลต่างจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของส่วนที่เป็นราคาทุนที่

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- ตัดจำหน่ายนั้นจะถูกรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน และรับรู้ความเปลี่ยนแปลงอื่นของมูลค่าตามบัญชีตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 5.6.8
- ข5.6.3 สำหรับตราสารทุนเพื่อขาย การเปลี่ยนแปลงของมูลค่ายุติธรรมของเงินลงทุนในตราสารทุนนั้นไม่ใช่รายการที่เป็นตัวเงิน ดังนั้น ผลกำไรหรือขาดทุนที่แสดงในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นรวมถึงองค์ประกอบของอัตราแลกเปลี่ยนที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่ในกรณีที่เป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง ให้รับรู้กำไรขาดทุนในการป้องกันความเสี่ยงในกำไรหรือขาดทุน
- ข5.6.4 หากสินทรัพย์ที่เป็นตัวเงินที่ไม่ใช่อนุพันธ์และหนี้สินที่เป็นตัวเงินที่ไม่ใช่อนุพันธ์ มีความสัมพันธ์กันในลักษณะของการป้องกันความเสี่ยง การเปลี่ยนแปลงในองค์ประกอบส่วนที่เป็นเงินตราต่างประเทศของเครื่องมือทางการเงินเหล่านั้นจะแสดงในกำไรหรือขาดทุน

หนี้สินทางการเงินที่เลือกกำหนดให้แสดงด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน

- ข5.6.5 เมื่อกิจการเลือกกำหนดให้หนี้สินทางการเงินแสดงมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน จะต้องพิจารณาว่าผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินต้องแสดงในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นหรือไม่ ซึ่งอาจก่อให้เกิดหรือเพิ่มการจับคู่อย่างไม่เหมาะสมทางการบัญชี ในส่วนของกำไรหรือขาดทุน การจับคู่อย่างไม่เหมาะสมทางการบัญชีจะเกิดหรือเพิ่มมากขึ้น ถ้าการนำเสนอผลของความเปลี่ยนแปลงในความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นนั้นไปส่งผลให้เกิดความไม่สอดคล้องกันมากขึ้นในกำไรหรือขาดทุน มากกว่าหากนำจำนวนดังกล่าวแสดงในกำไรหรือขาดทุน
- ข5.6.6 เพื่อกำหนดว่าหนี้สินทางการเงินที่กำหนดให้แสดงมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน กิจการต้องประเมินถึงผลกระทบของความเปลี่ยนแปลงในความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินที่คาดว่าจะเกิดขึ้นว่ามีส่วนช่วยชดเชยกำไรหรือขาดทุนจากการเปลี่ยนแปลงในส่วนของมูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือทางการเงินอื่นที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนหรือไม่ การคาดการณ์ดังกล่าวต้องคำนึงถึงความเสี่ยงของทางเศรษฐกิจต่อคุณลักษณะของหนี้สิน และคุณลักษณะของเครื่องมือทางการเงินอื่นด้วย
- ข5.6.7 การกำหนดให้หนี้สินทางการเงินแสดงด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน จะกำหนดเมื่อมีการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกและไม่มีภาระประเมินใหม่ เพื่อวัตถุประสงค์ในทางปฏิบัติ กิจการไม่จำเป็นต้องระบุสินทรัพย์และหนี้สินทั้งหมดที่ทำให้เกิดการจับคู่อย่างไม่เหมาะสมทางการบัญชีว่าเกิด ณ เวลาเดียวกัน การเกิดรายการที่ช้ากว่าอย่างสมเหตุสมผลนั้นอนุญาตที่ทำ หากธุรกรรมใด ๆ ที่เหลืออยู่ที่คาดว่าจะเกิดขึ้น กิจการต้องถือปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอในการกำหนดว่า การแสดงผลกระทบของความเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นนั้นก่อให้เกิดหรือเพิ่มการจับคู่อย่างไม่เหมาะสมทางการบัญชี ในกำไรหรือขาดทุนหรือไม่ แต่อย่างไรก็ตามกิจการอาจใช้วิธีการอื่น ๆ ที่แตกต่างกันได้เมื่อมีความแตกต่างของสถานะเศรษฐกิจที่สัมพันธ์กับลักษณะของหนี้สินที่เลือกกำหนดให้แสดงมูลค่า

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- ด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนกับลักษณะของเครื่องมือทางการเงินอื่น ๆ บทที่ 8 ของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ นั้นกำหนดให้กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลในเชิงคุณภาพในหมายเหตุประกอบงบการเงินเกี่ยวกับวิธีการที่กิจการใช้ในการกำหนด
- ข5.6.8 หากการไม่สามารถจับคู่ทางบัญชีนั้นเกิดขึ้นหรือเพิ่มมากขึ้น กิจการต้องแสดงการเปลี่ยนแปลงทั้งหมดในมูลค่ายุติธรรม (ซึ่งรวมถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สิน) ในกำไรหรือขาดทุน หากความไม่สอดคล้องนั้นไม่เกิดขึ้นหรือไม่เพิ่มมากขึ้น กิจการต้องแสดงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น
- ข5.6.9 จำนวนที่แสดงในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นต้องไม่ถูกโอนไปเป็นกำไรหรือขาดทุนในภายหลัง อย่างไรก็ตาม กิจการอาจโอนผลสะสมของกำไรหรือขาดทุนภายในส่วนของเจ้าของ
- ข5.6.10 ตัวอย่างต่อไปนี้อธิบายถึงสถานการณ์ของการจับคู่อย่างไม่เหมาะสมทางการบัญชี ที่เกิดขึ้นในกำไรหรือขาดทุน ถ้าผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงในความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินนั้นแสดงในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ธนาकारแห่งหนึ่งปล่อยสินเชื่อให้กับลูกค้าและกองทุนต่าง ๆ ด้วยการขายพันธบัตรที่มีคุณลักษณะที่สอดคล้องกัน (เช่น จำนวนเงินคงค้าง ประวัติการชำระเงินคืน ระยะเวลา และสกุลเงิน) ในตลาด เงื่อนไขตามสัญญาเงินกู้อนุญาตให้ผู้กู้ (ลูกค้าที่ทำการจำนอง) สามารถจ่ายชำระเงินก่อนครบกำหนดได้ (ซึ่งเป็นการทำตามภาระผูกพันที่มีต่อธนาकार) ด้วยการซื้อพันธบัตรตามมูลค่ายุติธรรมในตลาด และส่งมอบพันธบัตรนั้นให้กับธนาकार จากการที่มีสิทธิในการชำระเงินคืนก่อนครบกำหนดตามสัญญา หากคุณภาพเครดิตของพันธบัตรนั้นด้อยลงหรือแย่ลง (ดังนั้นมูลค่ายุติธรรมของหนี้สินของธนาकारจะลดลง) มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่ให้กับธนาकारจะลดลงตามด้วยการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์นั้นจะสะท้อนให้เห็นถึงสิทธิตามสัญญาของลูกค้าในการจ่ายชำระคืนสินเชื่อจำนองก่อนถึงกำหนดได้ด้วยการซื้อพันธบัตรตามมูลค่ายุติธรรม (ที่มีมูลค่าลดลงในตัวอย่างนี้) และส่งมอบพันธบัตรนั้นให้กับธนาकारที่รับจำนอง ดังนั้นผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงความเสี่ยงด้านสินเครดิตของหนี้สิน (พันธบัตร) จะเป็นสิ่งชดเชยกำไรหรือขาดทุน ให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงิน (สินเชื่อ) โดยหากผลกระทบของความเปลี่ยนแปลงในความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินนั้นแสดงในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นจะทำให้เกิดการจับคู่อย่างไม่เหมาะสมทางการบัญชี ในกำไรหรือขาดทุน ดังนั้นธนาकारที่รับจำนองจึงถูกกำหนดให้ต้องแสดงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของหนี้สินทางการเงิน (ซึ่งรวมถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินด้วย) ในกำไรและขาดทุน
- ข5.6.11 ตัวอย่างในย่อหน้าที่ ข5.6.10 นั้นมีความเกี่ยวเนื่องระหว่างผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินและการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงิน (ซึ่งเป็นผลลัพธ์ของสิทธิตามสัญญาของลูกค้าในการจ่ายชำระคืนสินเชื่อก่อนกำหนด

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ด้วยการซื้อพันธบัตรตามมูลค่ายุติธรรม และส่งมอบพันธบัตรนั้นให้กับธนาคาร) อย่างไรก็ตาม การจับคู่อย่างไม่เหมาะสมทางการบัญชี นั้นอาจเกิดกับขึ้นได้ในกรณีที่ไม่มีความเกี่ยวเนื่องกัน

ข5.6.12 เพื่อวัตถุประสงค์ในการนำย่อหน้าที่ 5.6.5 และ 5.6.6 มาปฏิบัติ การจับคู่อย่างไม่เหมาะสมทางการบัญชี นั้นไม่ได้เกิดจากวิธีการวัดมูลค่าที่กิจการใช้ในการกำหนดผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินเท่านั้น การจับคู่อย่างไม่เหมาะสมทางการบัญชี ในกำไรหรือขาดทุนนั้นจะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อ ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สิน (ตามที่ระบุไว้ในบทที่ 8 ของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้) นั้นถูกคาดการณ์เพื่อชดเชยการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือทางการเงินอื่น การไม่สามารถจับคู่ทางบัญชีอันเนื่องมาจากวิธีการวัดมูลค่าแต่เพียงอย่างเดียว (เช่น เกิดจากการที่กิจการนั้นไม่แยกการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินออกจากการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมอื่น ๆ) นั้นไม่ส่งผลกระทบต่อข้อกำหนดตามย่อหน้าที่ 5.6.5 และ 5.6.6 เช่น กิจการนั้นอาจไม่แยกการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินออกจากการเปลี่ยนแปลงในความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง หากกิจการนั้นแสดงผลกระทบของทั้งสองปัจจัยรวมกันในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น การไม่สามารถจับคู่ได้นั้นอาจเกิดขึ้นเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงในความเสี่ยงด้านสภาพคล่องนั้นอาจรวมอยู่ในการวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินของกิจการและการเปลี่ยนแปลงของมูลค่ายุติธรรมทั้งหมดของสินทรัพย์นั้นแสดงในกำไรและขาดทุน อย่างไรก็ตามการไม่สามารถจับคู่ทางบัญชีนั้นเกิดจากการวัดมูลค่าที่ไม่ชัดเจน ไม่ใช่ความสัมพันธ์ที่ชดเชยกันตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ ข5.6.6 และจะไม่ส่งผลกระทบต่อการพิจารณาตามย่อหน้าที่ 5.6.5 และ 5.6.6

คำจำกัดความของ “ความเสี่ยงด้านเครดิต” (ย่อหน้าที่ 5.6.5 และ 5.6.6)

ข5.6.13 บทที่ 8 ของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ ระบุว่าความเสี่ยงด้านเครดิตเป็น “ความเสี่ยงที่ฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดมีต่อเครื่องมือทางการเงิน ซึ่งส่งผลให้อีกฝ่ายหนึ่งขาดทุนทางการเงินจากการไม่ปฏิบัติตามภาระผูกพัน” ข้อกำหนดตามย่อหน้าที่ 5.6.5.1 นั้นเกี่ยวข้องกับความเสี่ยงที่ผู้ออกนั้นอาจไม่ปฏิบัติตามภาระผูกพันนั้น โดยไม่มีความจำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับความน่าเชื่อถือด้านเครดิตของผู้ออก ตัวอย่างเช่น ในกรณีที่กิจการออกหนี้สินที่เหมือนกันทั้งที่มีสินทรัพย์ค้ำประกันและไม่มีสินทรัพย์ค้ำประกัน ความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินทั้งสองนั้นจะแตกต่างกัน แม้ว่าผู้ออกคนเดียวกันก็ตาม หนี้สินที่มีสินทรัพย์ค้ำประกันจะมีความเสี่ยงด้านเครดิตของน้อยกว่าหนี้สินที่ไม่มีสินทรัพย์ค้ำประกัน ความเสี่ยงด้านเครดิตสำหรับหนี้สินที่มีสินทรัพย์ค้ำประกันอาจเข้าใกล้ศูนย์ก็ได้

ข5.6.14 เพื่อวัตถุประสงค์ในการนำย่อหน้าที่ 5.6.5.1 มาปฏิบัติ ความเสี่ยงด้านเครดิตนั้นแตกต่างจากความเสี่ยงของผลการดำเนินงานจากสินทรัพย์ที่ระบุไว้ ความเสี่ยงของผลการดำเนินงานจากสินทรัพย์ที่ระบุไว้ไม่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงที่กิจการไม่สามารถยกเลิกภาระผูกพันบางอย่างได้

แต่ว่าเกี่ยวกับความเสี่ยงที่รายการสินทรัพย์ใด ๆ หรือกลุ่มสินทรัพย์นั้นจะมีผลกระทบต่อ
ขาดทุน (หรือขาดทุนอย่างมาก)

ข5.6.15 ตัวอย่างต่อไปนี้เป็นการประเมินความเสี่ยงจากการดำเนินการของสินทรัพย์ที่ระบุไว้

ข5.6.15.1 หนี้สินที่มีลักษณะเชื่อมต่อหน่วย (unit-linking feature) โดยที่จำนวนเงินจาก
ผู้ลงทุนถูกกำหนดจากผลการดำเนินงานของสินทรัพย์ที่ระบุไว้ หนี้สินที่มี
ลักษณะการเชื่อมต่อหน่วย (unit-linking feature) ที่ส่งผลกระทบต่อมูลค่า
ยุติธรรมถือเป็นความเสี่ยงของผลการดำเนินงานจากสินทรัพย์ที่ระบุไว้ไม่ใช่
ความเสี่ยงด้านเครดิต

ข5.6.15.2 หนี้สินที่ออกโดยกิจการซึ่งมีโครงสร้างเฉพาะตัวซึ่งมีลักษณะดังต่อไปนี้
เป็นกิจการที่เป็นนิติบุคคลตามกฎหมายแยกต่างหากทำให้สินทรัพย์ของกิจการ
มีการกันไว้เพื่อผลประโยชน์ของนักลงทุนโดยเฉพาะ ถึงแม้จะอยู่ในสถานะที่
ล้มละลาย กิจการไม่สามารถทำธุรกรรมอื่น ๆ และสินทรัพย์ของกิจการนั้นไม่
สามารถนำไปจำนอง จำนวนเงินดังกล่าวจะเป็นของนักลงทุนในกรณีที่สินทรัพย์
ได้กันไว้สำหรับสินทรัพย์ที่สามารถสร้างกระแสเงินสดได้เท่านั้น ดังนั้น
การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของหนี้สินนั้นสะท้อนการเปลี่ยนแปลงมูลค่า
ยุติธรรมของสินทรัพย์ ผลอันเนื่องมาจากผลการดำเนินงานของสินทรัพย์สำหรับ
มูลค่ายุติธรรมของหนี้สินจัดเป็นความเสี่ยงของผลการดำเนินงานจากสินทรัพย์
ที่ระบุไว้ ไม่ใช่ความเสี่ยงด้านเครดิต

การประเมินผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในความเสี่ยงด้านเครดิต

ข5.6.16 เพื่อวัตถุประสงค์ในการนำย่อหน้าที่ 5.6.5.1 มาปฏิบัติ กิจการสามารถประมาณจำนวนเงิน
ของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของหนี้สินทางการเงินที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของ
ความเสี่ยงด้านเครดิตด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งดังนี้

ข5.6.16.1 เป็นจำนวนเงินของการเปลี่ยนแปลงของมูลค่ายุติธรรมที่ไม่ได้เกิดจากการ
เปลี่ยนแปลงของสถานะตลาดที่ทำให้ความเสี่ยงด้านตลาดเพิ่มขึ้น (ดูย่อหน้าที่
ข5.6.17 และ ข5.6.18) หรือ

ข5.6.16.2 ใช้วิธีการอื่นซึ่งกิจการเชื่อว่าวิธีนั้นสามารถแสดงจำนวนเงินของการเปลี่ยนแปลง
ในมูลค่ายุติธรรมของหนี้สินที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตได้
อย่างน่าเชื่อถือ

ข5.6.17 การเปลี่ยนแปลงในสถานะตลาดที่ทำให้ความเสี่ยงด้านตลาดเพิ่มขึ้นรวมถึงการเปลี่ยนแปลง
อัตราดอกเบี้ยอ้างอิง ราคาของเครื่องมือทางการเงินของกิจการอื่น ราคาสินค้าโภคภัณฑ์
อัตราแลกเปลี่ยนต่างประเทศ หรือดัชนีราคาหรือดัชนีอัตรา

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- ข5.6.18 ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงของสถานะตลาดที่มีผลต่อหนี้สินอย่างมีนัยสำคัญ เป็นการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยที่สังเกตได้ (อัตราอ้างอิง) จำนวนเงินที่กล่าวตามย่อหน้าที่ ข5.6.16.1 สามารถประมาณได้ดังต่อไปนี้
- ข5.6.18.1 ชั้นที่หนึ่งกิจการต้องคำนวณอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงของหนี้สิน ณ วันเริ่มรอบระยะเวลา โดยใช้มูลค่ายุติธรรมของหนี้สินและกระแสเงินสดตามสัญญาของหนี้สิน ณ วันเริ่มรอบระยะเวลา โดยหักจากอัตราผลตอบแทนของอัตราดอกเบี้ยที่สังเกตได้ (อัตราอ้างอิง) ณ วันเริ่มรอบระยะเวลา เพื่อให้ตรงกับองค์ประกอบเฉพาะของอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงของเครื่องมือทางการเงินนั้น
- ข5.6.18.2 ชั้นต่อไปกิจการต้องคำนวณมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดของหนี้สินโดยใช้กระแสเงินสดตามสัญญาของหนี้สิน ณ วันสิ้นรอบระยะเวลา และอัตราคิดลดเท่ากับผลรวมของ (1) อัตราดอกเบี้ยที่สังเกตได้ (อัตราอ้างอิง) ณ วันสิ้นรอบระยะเวลา และ (2) ส่วนประกอบเฉพาะของอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงของเครื่องมือทางการเงินนั้น ตามที่พิจารณาในย่อหน้าที่ ข5.6.18.1
- ข5.6.18.3 ความแตกต่างระหว่างมูลค่ายุติธรรมของหนี้สิน ณ วันสิ้นระยะเวลาและจำนวนเงินที่ประมาณได้ตามย่อหน้าที่ ข5.6.18.2 เป็นการเปลี่ยนแปลงของมูลค่ายุติธรรมที่ไม่ได้เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในอัตราดอกเบี้ยที่สังเกตได้ (อัตราอ้างอิง) กิจการต้องแสดงจำนวนเงินดังกล่าวในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามย่อหน้าที่ 5.6.5.1
- ข5.6.19 ตัวอย่างในย่อหน้าที่ ข5.6.18 สมมติว่า การเปลี่ยนแปลงของมูลค่ายุติธรรมที่มาจากปัจจัยอื่นๆ นอกเหนือจากการเปลี่ยนแปลงในความเสี่ยงด้านเครดิตหรือการเปลี่ยนแปลงในอัตราดอกเบี้ยที่สังเกตได้ (อัตราอ้างอิง) มีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญ จะถือว่าวิธีการนี้ไม่เหมาะสม ถ้าการเปลี่ยนแปลงของมูลค่ายุติธรรมมาจากปัจจัยอื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญ ในกรณีดังกล่าว กิจการจำเป็นต้องใช้วิธีอื่นที่จะประเมินผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินได้อย่างน่าเชื่อถือ (ดูย่อหน้าที่ ข5.6.16.2) เช่น ในกรณีที่มีเครื่องมือทางการเงินที่มีอนุพันธ์แฝง การเปลี่ยนแปลงของมูลค่ายุติธรรมของอนุพันธ์แฝงจะไม่รวมในจำนวนเงินที่แสดงในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ตามย่อหน้าที่ 5.6.5.1
- ข5.6.20 ในการวัดมูลค่ายุติธรรม วิธีการวัดมูลค่ายุติธรรมที่กิจการใช้ในการพิจารณาสัดส่วนการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของหนี้สินที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของความเสี่ยงด้านเครดิตนั้น กิจการต้องใช้ข้อมูลที่สามารถสังเกตได้ที่มีความเกี่ยวข้องให้มากที่สุดและใช้ข้อมูลที่ไม่สามารถสังเกตได้ให้น้อยที่สุด

การบัญชีป้องกันความเสี่ยง (บทที่ 6)

เครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง (หมวดที่ 6.2)

เครื่องมือที่เข้าเงื่อนไข

- ข6.2.1 อนุพันธ์ซึ่งแฝงในสัญญาแบบผสมซึ่งไม่บันทึกบัญชีเป็นรายการแยกต่างหาก กิจการไม่สามารถเลือกกำหนดให้อนุพันธ์แฝงดังกล่าวเป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง
- ข6.2.2 ตราสารทุนที่กิจการเป็นผู้ออกนั้นไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินของกิจการ ดังนั้นกิจการจึงไม่สามารถเลือกกำหนดเป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง
- ข6.2.3 สำหรับการป้องกันความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศ องค์ประกอบของความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศของเครื่องมือทางการเงินที่ไม่ใช้อนุพันธ์ ต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ

สัญญาสิทธิที่กิจการเป็นผู้ออก

- ข6.2.4 แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ไม่ได้จำกัดสถานการณ์ที่กิจการอาจเลือกกำหนดให้อนุพันธ์ซึ่งวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนเป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง ยกเว้นสัญญาสิทธิที่กิจการเป็นผู้ออก (written options) บางประเภท สัญญาสิทธิที่กิจการเป็นผู้ออก (written options) นั้นไม่เข้าเงื่อนไขเป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง เว้นแต่เลือกกำหนดให้สัญญาสิทธิดังกล่าวหักลบกับสัญญาสิทธิที่กิจการได้ซื้อ (purchased options) รวมถึงสัญญาสิทธิที่แฝงในเครื่องมือทางการเงินอื่น (ตัวอย่างเช่น การออกสัญญาสิทธิที่จะซื้อเพื่อป้องกันความเสี่ยงในหนี้สินที่อาจถูกเรียกชำระคืนก่อนครบกำหนด)

การเลือกกำหนดเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง

- ข6.2.5 สำหรับการป้องกันความเสี่ยงนอกเหนือจากการป้องกันความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศ เมื่อกิจการเลือกกำหนดสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินที่ไม่ใช้อนุพันธ์ที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนเป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง กิจการอาจเลือกกำหนดให้ทั้งหมดของเครื่องมือทางการเงินดังกล่าวเป็นเครื่องมือป้องกันความเสี่ยงทั้งหมดหรือกำหนดเป็นสัดส่วนก็ได้
- ข6.2.6 เครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงรายการใดรายการหนึ่งอาจเลือกกำหนดให้เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงมากกว่าหนึ่งความเสี่ยงก็ได้ โดยต้องเป็นไปตามเงื่อนไขที่ว่ามีการเลือกกำหนดเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงที่เฉพาะเจาะจงกับฐานะความเสี่ยงที่

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

แตกต่างกันของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง ซึ่งรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงดังกล่าวสามารถมีความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงที่แตกต่างกันได้

รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง (หมวดที่ 6.3)

รายการที่เข้าเงื่อนไข

- ข6.3.1 กิจการไม่สามารถกำหนดให้สัญญาผูกมัดเพื่อซื้อธุรกิจในการรวมธุรกิจ เป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง ยกเว้นความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศ เนื่องจากความเสี่ยงอื่น ๆ ไม่สามารถระบุและวัดมูลค่าได้อย่างเฉพาะเจาะจง ซึ่งความเสี่ยงอื่น ๆ เหล่านั้นถือเป็นความเสี่ยงทั่วไปในการดำเนินธุรกิจ
- ข6.3.2 เงินลงทุนตามวิธีส่วนได้เสียไม่สามารถถือเป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรม เนื่องจากวิธีส่วนได้เสียนั้นจะรับรู้กำไรหรือขาดทุนของกิจการที่ไปลงทุนตามสัดส่วนการลงทุนในกำไรหรือขาดทุน แทนที่จะเป็นการรับรู้การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของเงินลงทุน ด้วยเหตุผลเดียวกัน เงินลงทุนในบริษัทย่อยที่นำมาจัดทางการเงินรวมก็ไม่สามารถถือเป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรมเช่นกัน เนื่องจากในการจัดทางการเงินรวมนั้นกิจการรับรู้กำไรหรือขาดทุนของบริษัทย่อยในกำไรหรือขาดทุน แทนที่จะเป็นการรับรู้การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของเงินลงทุน ซึ่งจะแตกต่างจากการป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศ ซึ่งเป็นการป้องกันความเสี่ยงในอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ไม่ใช่เป็นการป้องกันความเสี่ยงของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของเงินลงทุน
- ข6.3.3 ย่อหน้าที่ 6.3.4 อนุญาตให้กิจการเลือกกำหนดรายการซึ่งเป็นการรวมกันของฐานะเปิดต่อความเสี่ยงและอนุพันธ์ ให้เป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงสำหรับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงโดยรวม (hedged items aggregated exposures) เมื่อมีการเลือกกำหนดรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงดังกล่าว กิจการต้องประเมินว่า ฐานะเปิดต่อความเสี่ยงโดยรวมนั้นได้รวมฐานะเปิดต่อความเสี่ยงและอนุพันธ์ที่ก่อให้เกิดฐานะเปิดต่อความเสี่ยงรวมที่แตกต่าง โดยมีการจัดการราวกับเป็นฐานะเปิดต่อความเสี่ยงใดความเสี่ยงหนึ่ง (หรือกลุ่มความเสี่ยง) เป็นการเฉพาะหรือไม่ กรณีดังกล่าว กิจการอาจเลือกกำหนดรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงเป็นแบบฐานะเปิดต่อความเสี่ยงโดยรวม (aggregated exposures) ก็ได้ ตัวอย่างเช่น
- ข6.3.3.1 กิจการอาจป้องกันความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของราคา (ราคาซื้อเป็นสกุลเงินดอลลาร์สหรัฐฯ) สำหรับการซื้อกาแฟที่มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ในระดับสูงมากในระยะเวลา 15 เดือนโดยใช้สัญญาฟอว์เวิร์ดสำหรับกาแฟที่มีระยะเวลาของสัญญา 15 เดือน กิจการสามารถพิจารณาว่าการซื้อกาแฟที่มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ในระดับสูงมากและสัญญาฟอว์เวิร์ดสำหรับกาแฟดังกล่าว เป็นความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศสกุลดอลลาร์สหรัฐฯจำนวนคงที่ในอีก 15 เดือนข้างหน้า

เพื่อกำหนดเป็นวัตถุประสงค์ในการบริหารความเสี่ยง (กล่าวคือ เป็นเหมือน กระแสเงินสดจ่ายในสกุลดอลลาร์สหรัฐฯจำนวนคงที่ในระยะเวลาอีก 15 เดือนข้างหน้านั่นเอง)

ข6.3.3.2 กิจการอาจป้องกันความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศตลอดอายุสัญญาของหนี้สินสกุลเงินตราต่างประเทศที่มีอัตราดอกเบี้ยคงที่ 10 ปี อย่างไรก็ตาม กิจการยอมรับความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยคงที่ในสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานสำหรับระยะสั้นถึงกลางเท่านั้น (กล่าวคือ สองปี) และความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยลอยตัวในสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานสำหรับระยะเวลาที่เหลือจนครบกำหนด ทุกสองปี ณ วันสิ้นรอบระยะเวลาตามสัญญา (กล่าวคือ มีการต่ออายุทุกสองปี) กิจการจะดำเนินการเพื่อปรับให้เป็นอัตราดอกเบี้ยคงที่ในอีกสองปีข้างหน้า (ถ้าระดับของดอกเบี้ยส่งผลให้กิจการพิจารณาว่าควรกำหนดให้เป็นอัตราดอกเบี้ยคงที่) ในสถานการณ์ดังกล่าว กิจการอาจเข้าทำสัญญาแลกเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยจากอัตราดอกเบี้ยคงที่เป็นอัตราดอกเบี้ยลอยตัวและแลกเปลี่ยนสกุลเงินโดยมีอายุสัญญา 10 ปี (10-year fixed-to-floating cross-currency interest rate swap) โดยเปลี่ยนจากหนี้สินสกุลเงินต่างประเทศอัตราดอกเบี้ยคงที่เป็นหนี้สินในสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานอัตราดอกเบี้ยลอยตัว ซึ่งสัญญาดังกล่าวทับซ้อนกับสัญญาแลกเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยในระยะเวลา 2 ปี ในระยะเวลา 2 ปีนั้นจึงเกิดเป็นหนี้สินสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานจากหนี้สินอัตราดอกเบี้ยลอยตัวเป็นอัตราดอกเบี้ยคงที่ ในแง่ของวัตถุประสงค์เพื่อการบริหารความเสี่ยง ผลลัพธ์สุทธิของหนี้สินในสกุลเงินตราต่างประเทศอัตราดอกเบี้ยคงที่และสัญญาการแลกเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยจากอัตราดอกเบี้ยคงที่เป็นอัตราดอกเบี้ยลอยตัว และแลกเปลี่ยนสกุลเงินอายุสัญญา 10 ปี จะเท่ากับการมีหนี้สินในสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานอัตราดอกเบี้ยลอยตัวระยะเวลา 10 ปี

ข6.3.4 เมื่อเลือกกำหนดรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงสำหรับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงโดยรวม (aggregated exposures) กิจการต้องพิจารณาผลกระทบรวมจากรายการซึ่งประกอบกันเป็นฐานะเปิดต่อความเสี่ยงโดยรวมเพื่อวัตถุประสงค์ในการประเมินประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงและวัดมูลค่าความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงดังกล่าว อย่างไรก็ตาม รายการซึ่งประกอบกันเป็นฐานะเปิดต่อความเสี่ยงโดยรวมยังคงต้องบันทึกบัญชีแยกจากกัน ตัวอย่างเช่น

ข6.3.4.1 รับรู้อนุพันธ์ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความเสี่ยงโดยรวม เป็นสินทรัพย์หรือหนี้สินแยกต่างหากโดยวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม และ

ข6.3.4.2 ถ้าความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงถูกเลือกกำหนดขึ้นระหว่างรายการซึ่งประกอบกันเป็นฐานะเปิดต่อความเสี่ยงโดยรวม วิธีซึ่งรวมอนุพันธ์เป็นส่วนหนึ่งของฐานะเปิดต่อความเสี่ยงโดยรวมต้องสอดคล้องกับการเลือกกำหนดอนุพันธ์

ดังกล่าวเป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง ณ ระดับของฐานะเปิดต่อความเสี่ยงโดยรวม ตัวอย่างเช่น ถ้ากิจการแยกองค์ประกอบราคาฟอร์เวิร์ดของอนุพันธ์จากส่วนที่เลือกกำหนดให้เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงสำหรับความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงระหว่างรายการซึ่งประกอบกันเป็นฐานะเปิดต่อความเสี่ยงโดยรวม กิจการก็ต้องแยกองค์ประกอบราคาฟอร์เวิร์ดเมื่อจะต้องรวมอนุพันธ์ดังกล่าวเป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงอันเป็นส่วนหนึ่งของฐานะเปิดต่อความเสี่ยงโดยรวม มิฉะนั้น ความเสี่ยงโดยรวมจะต้องรวมเอาอนุพันธ์เข้าไว้ทั้งหมดหรือตามสัดส่วนของอนุพันธ์

- ข6.3.5 ย่อหน้าที่ 6.3.6 กำหนดว่า ในงบการเงินรวม ความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศของรายการที่คาดการณ์ซึ่งเป็นรายการกับกิจการที่เกี่ยวข้องกันที่มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ในระดับสูงมาก อาจเข้าเงื่อนไขเป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดได้ โดยมีเงื่อนไขว่ารายการดังกล่าวต้องอยู่ในรูปของสกุลเงินใด ๆ ที่ไม่ใช่สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการที่เข้าทำรายการดังกล่าว และความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศนั้นต้องส่งผลกระทบต่อกำไรหรือขาดทุนรวม สำหรับวัตถุประสงค์ดังกล่าว กิจการที่กล่าวถึงอาจเป็นบริษัทใหญ่ บริษัทย่อย บริษัทร่วม การร่วมการงาน หรือสาขา ก็ได้ หากความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศของรายการระหว่างกันที่คาดการณ์ไว้ไม่มีผลกระทบต่อกำไรหรือขาดทุนรวม รายการระหว่างกันดังกล่าวไม่ถือว่าเข้าเงื่อนไขเป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง ซึ่งโดยปกติ ได้แก่ การจ่ายค่าสิทธิ การจ่ายดอกเบี้ย หรือการจ่ายค่าบริหารจัดการ ซึ่งมีการคิดค่าบริการระหว่างบริษัทในกลุ่ม เว้นแต่รายการดังกล่าวจะเกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก แต่หากความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศของรายการระหว่างกันที่คาดการณ์ไว้มีผลกระทบต่อกำไรหรือขาดทุนรวม รายการระหว่างกันดังกล่าวจะถือว่าเข้าเงื่อนไขเป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง ตัวอย่างเช่น การซื้อหรือขายสินค้าที่คาดการณ์ไว้ระหว่างบริษัทในกลุ่ม โดยที่สินค้าดังกล่าวจะมีการขายต่อบุคคลภายนอก ในทำนองเดียวกัน รายการระหว่างกันที่คาดการณ์ไว้ที่เป็นการขายอาคารและอุปกรณ์ระหว่างบริษัทในกลุ่มซึ่งเป็นผู้ผลิตให้แก่อีกบริษัทหนึ่งในกลุ่มซึ่งจะใช้ประโยชน์จากอาคารและอุปกรณ์นั้นในการดำเนินธุรกิจ รายการดังกล่าวอาจมีผลกระทบต่อกำไรหรือขาดทุนรวมได้ ซึ่งอาจเกิดจากการคิดค่าเสื่อมราคาที่เกิดขึ้นจากการใช้สินทรัพย์นั้น และจำนวนที่รับรู้เมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์ถาวรอาจเปลี่ยนแปลงไปหากรายการระหว่างกันที่คาดการณ์ไว้นั้นเป็นสกุลเงินใด ๆ ที่ไม่ใช่สกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานของกิจการที่ซื้ออาคารและอุปกรณ์
- ข6.3.6 หากการป้องกันความเสี่ยงของรายการที่คาดการณ์ซึ่งเป็นรายการระหว่างกิจการที่เกี่ยวข้องกันที่มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่จะเกิดขึ้นเข้าเงื่อนไขของการบัญชีป้องกันความเสี่ยง ผลกำไรหรือขาดทุนใด ๆ ต้องรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นหรือตัดออกจากกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.5.10 ในรอบระยะเวลาที่เกี่ยวข้องหรือในรอบระยะเวลาที่ความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศของรายการที่ได้รับการป้องกันความเสี่ยงมีผลกระทบต่อกำไรหรือขาดทุนรวม

การเลือกกำหนดรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง

- ข6.3.7 การกำหนดส่วนประกอบของรายการเป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง ทั้งนี้ส่วนประกอบของรายการนั้นเป็นส่วนหนึ่งของรายการทั้งหมด ดังนั้นส่วนประกอบของรายการจึงสะท้อนเพียงความเสี่ยงบางส่วนของรายการซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของความเสี่ยงหรือสะท้อนความเสี่ยงเพียงบางกรณี (ตัวอย่างเช่น เมื่อเลือกกำหนดเพียงสัดส่วนหนึ่งของรายการ เป็นต้น)

ส่วนประกอบความเสี่ยง

- ข6.3.8 เพื่อเข้าเงื่อนไขเป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง ส่วนประกอบความเสี่ยงต้องเป็นองค์ประกอบของรายการทางการเงินหรือหรือรายการที่ไม่ใช่รายการทางการเงินที่สามารถระบุองค์ประกอบได้แยกต่างหาก และการเปลี่ยนแปลงในกระแสเงินสดหรือมูลค่ายุติธรรมของรายการอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของส่วนประกอบความเสี่ยงต้องสามารถวัดมูลค่าได้อย่างน่าเชื่อถือ
- ข6.3.9 เมื่อระบุส่วนประกอบความเสี่ยงที่เข้าเงื่อนไขเป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง กิจการต้องประเมินส่วนประกอบความเสี่ยงดังกล่าวในบริบทของโครงสร้างตลาดที่เฉพาะเจาะจงต่อความเสี่ยงหรือกลุ่มความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องและในที่ตั้งกิจกรรมป้องกันความเสี่ยงเกิดขึ้น การตัดสินใจดังกล่าวจำเป็นต้องมีการประเมินข้อเท็จจริงและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องซึ่งจะแตกต่างกันไปตามความเสี่ยงและตลาด
- ข6.3.10 เมื่อเลือกกำหนดส่วนประกอบความเสี่ยงเป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง กิจการต้องพิจารณาว่าส่วนประกอบความเสี่ยงได้ถูกระบุอย่างชัดเจนในสัญญา (ส่วนประกอบความเสี่ยงที่ระบุตามสัญญา) หรือบอกเป็นนัยโดยเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่ายุติธรรมหรือกระแสเงินสดของรายการ (ส่วนประกอบความเสี่ยงที่ไม่ได้ระบุตามสัญญา) ส่วนประกอบความเสี่ยงที่ไม่ได้ระบุตามสัญญาสามารถเกี่ยวข้องกับรายการที่ไม่เป็นสัญญา (ตัวอย่างเช่น รายการที่คาดการณ์) หรือสัญญาที่ไม่ระบุองค์ประกอบอย่างชัดเจน (ตัวอย่างเช่น สัญญาผูกมัดที่กำหนดราคาเพียงราคาเดียวแทนที่จะกำหนดเป็นสูตรการคำนวณราคาซึ่งอ้างอิงข้อมูลที่หลากหลาย) ตัวอย่างเช่น
- ข6.3.10.1 กิจการ ก มีสัญญาระยะยาวเพื่อซื้อแก๊สธรรมชาติซึ่งใช้สูตรคำนวณราคาที่ระบุตามสัญญาโดยอ้างอิงจากสินค้าโภคภัณฑ์และปัจจัยอื่น (ตัวอย่างเช่น น้ำมัน น้ำมันเตา และองค์ประกอบอื่น เช่น ค่าขนส่ง) กิจการ ก ป้องกันความเสี่ยงองค์ประกอบของน้ำมันในสัญญาซื้อดังกล่าวโดยใช้สัญญาฟอว์เวิร์ดน้ำมัน เนื่องจากองค์ประกอบของน้ำมันถูกระบุในข้อกำหนดและเงื่อนไขตามสัญญาซื้อ ดังนั้นส่วนประกอบความเสี่ยงจึงเป็นสิ่งที่ถูกระบุตามสัญญา อย่างไรก็ตามจากสูตรการคำนวณราคา กิจการ ก สรุปได้ว่าความเสี่ยงของราคาน้ำมันสามารถระบุแยกได้ต่างหาก โดยมีราคาตลาดของสัญญาฟอว์เวิร์ดน้ำมันในเวลาเดียวกัน กิจการ ก จึงสรุปได้ว่าความเสี่ยงของราคาน้ำมันสามารถวัดมูลค่าได้อย่างน่าเชื่อถือ ดังนั้น

ความเสี่ยงของราคาน้ำมันในสัญญาซื้อขายจึงสามารถเป็นส่วนประกอบความเสี่ยงที่เข้าเงื่อนไขในการเลือกกำหนดเป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง

ข6.3.10.2 กิจการ ข ทำการป้องกันความเสี่ยงในการซื้อกาแฟล่วงหน้าโดยพิจารณาจากการคาดการณ์การผลิตของกิจการ การป้องกันความเสี่ยงจะเริ่มและดำเนินการเป็นระยะเวลาไม่เกิน 15 เดือน ก่อนการส่งมอบสินค้าที่คาดการณ์ไว้ กิจการ ข ได้เพิ่มปริมาณกาแฟที่ป้องกันความเสี่ยงตามกาลเวลา (ตามวันที่ส่งมอบ) โดยกิจการ ข ใช้สัญญา 2 ประเภท ในการจัดการความเสี่ยงในราคากาแฟ

ข6.3.10.2.1 สัญญาซื้อขายกาแฟในตลาดล่วงหน้า และ

ข6.3.10.2.2 สัญญาซื้อขายกาแฟอาราบิก้าจากโคลัมเบียโดยส่งมอบมายังโรงงานที่ระบุไว้ สัญญานี้กำหนดราคากาแฟต่อตันโดยใช้สูตรการคำนวณราคา ซึ่งคำนวณจากราคาตามสัญญาซื้อขายกาแฟในตลาดล่วงหน้ารวมกับราคาส่วนแตกต่างคงที่และค่าบริการขนส่งผันแปร สัญญาซื้อขายกาแฟเป็นสัญญาที่มีภาวะโดยกิจการ ข ที่จะต้องรับภาระให้มีการส่งมอบกาแฟเกิดขึ้นจริง

การเข้าทำสัญญาส่งซื้อกาแฟสำหรับการส่งมอบที่เกี่ยวข้องกับฤดูเก็บเกี่ยวในปัจจุบันอนุญาตให้กิจการ ข กำหนดราคาส่วนต่างระหว่างคุณภาพจริงของกาแฟที่ซื้อ (กาแฟอาราบิก้าจากโคลัมเบีย) กับคุณภาพมาตรฐานที่เป็นเกณฑ์อ้างอิงของสัญญาซื้อขายในตลาดล่วงหน้าเป็นราคาคงที่ อย่างไรก็ตาม สำหรับการส่งมอบที่เกี่ยวข้องกับฤดูเก็บเกี่ยวถัดไป ตลาดยังไม่เปิดให้ทำสัญญาการส่งซื้อกาแฟ ดังนั้นราคาส่วนต่างดังกล่าวจึงไม่สามารถกำหนดได้ กิจการ ข ใช้สัญญาซื้อขายกาแฟในตลาดล่วงหน้าในการป้องกันความเสี่ยงในราคากาแฟที่มีเกณฑ์อ้างอิงคุณภาพเป็นองค์ประกอบสำหรับความเสี่ยงในราคากาแฟของฤดูเก็บเกี่ยวปัจจุบันเช่นเดียวกับฤดูเก็บเกี่ยวถัดไป กิจการ ข ได้พิจารณาว่ากิจการมีความเสี่ยง 3 ด้าน ความเสี่ยงในราคากาแฟที่สะท้อนเกณฑ์อ้างอิงคุณภาพ ความเสี่ยงจากราคากาแฟที่สะท้อนความแตกต่างระหว่างราคากาแฟที่มีเกณฑ์อ้างอิงคุณภาพมาตรฐานกับราคากาแฟที่เป็นกาแฟอาราบิก้าจากโคลัมเบียที่ได้รับส่งมอบจริงและราคาค่าขนส่งที่ผันแปร หลังจากที่กิจการ ข เข้าทำสัญญาส่งซื้อกาแฟสำหรับการส่งมอบที่เกี่ยวข้องกับฤดูเก็บเกี่ยวปัจจุบัน ความเสี่ยงในราคากาแฟที่สะท้อนเกณฑ์อ้างอิงคุณภาพเป็นส่วนประกอบความเสี่ยงที่ระบุไว้ตามสัญญาเนื่องจากสูตรการคำนวณราคาได้รวมการปรับราคาตามดัชนีราคาสัญญาซื้อขายกาแฟในตลาดล่วงหน้า กิจการ ข สรุปได้ว่าส่วนประกอบความเสี่ยงสามารถระบุองค์ประกอบแยกได้ต่างหากและสามารถวัดมูลค่าได้อย่างน่าเชื่อถือสำหรับการส่งมอบที่เกี่ยวข้องกับฤดูเก็บเกี่ยวถัดไป กิจการ ข ยังไม่สามารถเข้าทำสัญญาซื้อขายกาแฟ (กล่าวคือ การส่งมอบดังกล่าวเป็นรายการที่คาดการณ์)

ดังนั้นความเสี่ยงในราคาค่าเผื่อที่สะท้อนเกณฑ์อ้างอิงคุณภาพถือเป็นส่วนประกอบ ความเสี่ยงที่ไม่มีสัญญา การวิเคราะห์ของกิจการ ข เรื่องโครงสร้างตลาดได้ คำนึงถึงวิธีตราค่าเผื่อเฉพาะเจาะจงที่ท้ายสุดกิจการ ข ได้รับ ดังนั้นตามเกณฑ์ที่ มีการวิเคราะห์โครงสร้างตลาดนี้ กิจการ ข สรุปได้ว่ารายการที่คาดการณ์ได้รวม ความเสี่ยงในราคาค่าเผื่อที่สะท้อนเกณฑ์อ้างอิงคุณภาพตามส่วนประกอบความ เสี่ยงที่สามารถระบุองค์ประกอบได้แยกต่างหากและสามารถวัดมูลค่าได้อย่าง น่าเชื่อถือถึงแม้จะไม่มีข้อกำหนดเป็นสัญญา ดังนั้นกิจการ ข อาจเลือกกำหนด ความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงตามพื้นฐานส่วนประกอบความเสี่ยง (สำหรับความเสี่ยงในราคาค่าเผื่อที่สะท้อนเกณฑ์อ้างอิงคุณภาพ) สำหรับสัญญา ซื้อค่าเผื่อรวมถึงรายการซื้อที่คาดการณ์ไว้

ข6.3.10.3 กิจการ ค ป้องกันความเสี่ยงส่วนหนึ่งของการซื้อน้ำมันเครื่องบินตามการบริโภค ของกิจการที่คาดการณ์เป็นระยะเวลาไม่เกิน 24 เดือนก่อนการส่งมอบและเพิ่ม ปริมาณในการป้องกันความเสี่ยงตามกาลเวลา กิจการ ค ป้องกันความเสี่ยงโดยใช้ สัญญาหลากหลายประเภทขึ้นอยู่กับรอบระยะเวลาการป้องกันความเสี่ยงซึ่งเป็น ผลมาจากสภาพคล่องของตลาดอนุพันธ์ สำหรับรอบระยะยาว (12-24 เดือน) กิจการ ค ใช้ สัญญาน้ำมันดิบเนื่องจากมีสภาพคล่องเพียงพอ สำหรับรอบ ระยะเวลา 6-12 เดือน กิจการ ค ใช้อนุพันธ์น้ำมันเนื่องจากมีสภาพคล่องที่ เพียงพอ สำหรับรอบระยะเวลาไม่เกิน 6 เดือน กิจการ ค ใช้สัญญาน้ำมันเครื่องบิน การวิเคราะห์ของกิจการ ค เกี่ยวกับโครงสร้างตลาดน้ำมันและผลิตภัณฑ์น้ำมัน และการประเมินผลที่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

ข6.3.10.3.1 กิจการ ค ดำเนินธุรกิจในด้านภูมิศาสตร์โดยใช้น้ำมันดิบเบรนท์ เป็นเกณฑ์อ้างอิง น้ำมันดิบเป็นเกณฑ์อ้างอิงวัตถุดิบที่กระทบ ราคาผลิตภัณฑ์น้ำมันกลั่นหลายชนิดเนื่องจากน้ำมันดิบเป็น วัตถุดิบพื้นฐาน น้ำมันเป็นเกณฑ์อ้างอิงสำหรับผลิตภัณฑ์น้ำมัน กลั่นซึ่งใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงในการกำหนดราคาน้ำมันกลั่นทั่วไป ซึ่งราคานี้มีผลกระทบต่อตราสารอนุพันธ์ทางการเงินประเภท ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับตลาดน้ำมันดิบและผลิตภัณฑ์น้ำมันกลั่นที่ กิจการ ค ดำเนินธุรกิจอยู่ ตราสารอนุพันธ์ทางการเงินดังกล่าว ได้แก่

- สัญญาซื้อขายน้ำมันดิบล่วงหน้าอ้างอิงกับน้ำมันดิบเบรนท์
- สัญญาซื้อขายน้ำมันล่วงหน้าซึ่งใช้เป็นข้อมูลอ้างอิงในการ กำหนดราคาน้ำมันกลั่น ตัวอย่างเช่น อนุพันธ์ส่วนต่างของ น้ำมันเครื่องบิน (jet fuel spread derivative) ซึ่งช่วย

ชดเชยราคาส่วนต่างระหว่างราคาน้ำมันเครื่องบินกับราคาน้ำมันมาตรฐานและ

- อนุพันธ์ส่วนต่างราคาน้ำมันมาตรฐาน (อนุพันธ์สำหรับส่วนต่างราคาระหว่างน้ำมันดิบและผลิตภัณฑ์น้ำมันสำเร็จรูป (ถ้าไรจากผลิตภัณฑ์น้ำมันกลั่น)) ที่อ้างอิงจากน้ำมันดิบเบรนท์

ข6.3.10.3.2 การกำหนดราคาผลิตภัณฑ์น้ำมันกลั่นจะไม่ขึ้นกับน้ำมันดิบเฉพาะเจาะจงใด ๆ ที่ถูกกลั่นมาจากโรงกลั่นน้ำมันเฉพาะเจาะจงเนื่องจากผลิตภัณฑ์น้ำมันกลั่น (เช่น น้ำมันหรือน้ำมันเครื่องบิน) เป็นผลิตภัณฑ์มาตรฐาน

ดังนั้นกิจการ ค สรุปว่าความเสี่ยงในราคาซื้อน้ำมันเครื่องบินได้รวมส่วนประกอบความเสี่ยงในราคาของน้ำมันดิบซึ่งมาจากความเสี่ยงในราคาน้ำมันดิบเบรนท์และราคาน้ำมัน แม้ว่าน้ำมันดิบและน้ำมันไม่ถูกระบุไว้ในข้อตกลงตามสัญญาใด ๆ กิจการ ค สรุปว่าองค์ประกอบความเสี่ยงทั้งสองนี้สามารถระบุองค์ประกอบแยกได้ต่างหากและสามารถวัดมูลค่าได้อย่างน่าเชื่อถือแม้ว่าจะไม่ได้ระบุไว้ในสัญญา ดังนั้น กิจการ ค อาจเลือกกำหนดความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงสำหรับการซื้อน้ำมันเครื่องบินที่คาดการณ์ไว้ ตามเกณฑ์ส่วนประกอบความเสี่ยง (สำหรับน้ำมันดิบและน้ำมัน) การวิเคราะห์นี้ยังสามารถอธิบายเพิ่มเติมได้ ตัวอย่างเช่น หากกิจการ ค ใช้อนุพันธ์น้ำมันดิบที่อ้างอิงกับน้ำมันดิบดับบลิวทีไอ (West Texas Intermediate (WTI)) การเปลี่ยนแปลงของราคาส่วนต่างระหว่างน้ำมันดิบเบรนท์กับน้ำมันดิบดับบลิวทีไออาจเป็นเหตุทำให้การป้องกันความเสี่ยงไม่มีประสิทธิผล

ข6.3.10.4 กิจการ ง ถือตราสารหนี้อัตราดอกเบี้ยคงที่ ตราสารนี้ถูกออกในสภาพแวดล้อมที่ตลาดมีตราสารหนี้ที่ลักษณะคล้ายคลึงกันส่วนมากมีการเปรียบเทียบอัตราส่วนต่างของตราสารหนี้กับอัตราอ้างอิง (เช่น LIBOR) และในสภาพแวดล้อมดังกล่าวตราสารที่มีอัตราดอกเบี้ยลอยตัว โดยปกติแล้วจะมีการอ้างอิงกับอัตราอ้างอิง สัญญาแลกเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยโดยส่วนใหญ่จะใช้จัดการความเสี่ยงในอัตราดอกเบี้ยตามอัตราอ้างอิงโดยไม่คำนึงถึงอัตราส่วนต่างของตราสารหนี้กับอัตราอ้างอิง ราคาของตราสารหนี้อัตราดอกเบี้ยคงที่ที่ผันแปรโดยตรงตามการเปลี่ยนแปลงของอัตราอ้างอิงที่เกิดขึ้น กิจการ ง สรุปว่าอัตราอ้างอิงเป็นองค์ประกอบที่สามารถระบุได้แยกต่างหากและวัดมูลค่าได้อย่างน่าเชื่อถือ ดังนั้น กิจการ ง อาจเลือกกำหนดความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงสำหรับตราสารหนี้อัตราดอกเบี้ยคงที่ตามพื้นฐานของส่วนประกอบความเสี่ยงที่เป็นความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- ข6.3.11 เมื่อเลือกกำหนดส่วนประกอบความเสี่ยงเป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงให้ถือปฏิบัติการบัญชีป้องกันความเสี่ยงกับส่วนประกอบความเสี่ยงนั้นเช่นเดียวกับที่ถือปฏิบัติกับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงอื่นๆ ซึ่งมีได้เป็นส่วนประกอบความเสี่ยง ตัวอย่างเช่น การปฏิบัติตามหลักเกณฑ์คุณสมบัติรวมถึงความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงต้องเป็นไปตามข้อกำหนดของการมีประสิทธิภาพในการป้องกันความเสี่ยง และมีการวัดมูลค่าและรับรู้การป้องกันความเสี่ยงที่ไม่มีประสิทธิภาพ
- ข6.3.12 กิจการยังสามารถเลือกกำหนดให้การเปลี่ยนแปลงในกระแสเงินสดหรือมูลค่ายุติธรรมของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่เป็นไปในทิศทางที่สูงกว่าหรือต่ำกว่าราคาหรือตัวแปรอื่นที่ระบุไว้ (ความเสี่ยงทางเดียว (one-sided risk)) เป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงมูลค่าที่แท้จริง (intrinsic value) ของสัญญาสิทธิที่กิจการซื้อมาซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง (สมมุติว่าตราสารนี้มีเงื่อนไขเกี่ยวกับเงินต้นเหมือนกับความเสี่ยงที่เลือกกำหนด) ซึ่งไม่ใช่ส่วนของมูลค่าตามเวลา จะสะท้อนความเสี่ยงด้านเดียวในรายการที่ได้รับการป้องกันความเสี่ยง ตัวอย่างเช่น กิจการสามารถเลือกกำหนดความแปรปรวนของกระแสเงินสดในอนาคตอันเป็นผลกระทบมาจากการเพิ่มขึ้นของราคาซื้อสินค้าโภคภัณฑ์ที่คาดการณ์ไว้ ในสถานการณ์เช่นนี้ กิจการเลือกกำหนดเฉพาะกระแสเงินสดที่ขาดทุนจากการเพิ่มขึ้นของราคาที่สูงกว่าระดับที่ระบุไว้เป็นรายการที่ได้รับการป้องกันความเสี่ยง การป้องกันความเสี่ยงไม่รวมมูลค่าตามเวลาของสัญญาสิทธิที่กิจการซื้อมา เนื่องจากมูลค่าตามเวลาไม่เป็นองค์ประกอบของรายการที่คาดการณ์ที่ส่งผลกระทบต่อกำไรและขาดทุน
- ข6.3.13 มีข้อสันนิษฐานที่สามารถโต้แย้งว่า หากไม่มีการระบุความเสี่ยงจากสถานะเงินเฟ้อไว้ในสัญญา ความเสี่ยงนั้นจะไม่สามารถระบุเป็นส่วนประกอบที่ได้แยกต่างหากและไม่สามารถวัดมูลค่าได้อย่างน่าเชื่อถือ ซึ่งทำให้ไม่สามารถเลือกกำหนดให้เป็นส่วนประกอบความเสี่ยงของเครื่องมือทางการเงิน อย่างไรก็ตามในสถานการณ์ที่จำกัด มีความเป็นไปได้ที่จะระบุส่วนประกอบความเสี่ยงในความเสี่ยงจากอัตราเงินเฟ้อเป็นความเสี่ยงที่สามารถระบุองค์ประกอบได้แยกต่างหาก และสามารถวัดมูลค่าได้อย่างน่าเชื่อถือ ทั้งนี้เนื่องจากกรณีดังกล่าวเป็นกรณีที่มีลักษณะเฉพาะของสภาพแวดล้อมในภาวะเงินเฟ้อและตลาดตราสารหนี้ที่เกี่ยวข้อง
- ข6.3.14 ตัวอย่างเช่น กิจการออกตราสารหนี้ในสภาพแวดล้อมที่พันธบัตรชดเชยเงินเฟ้อ (inflation-linked bonds) โดยมีปริมาณและโครงสร้างอัตราผลตอบแทนที่ส่งผลให้เกิดตลาดที่มีสภาพคล่องเพียงพอที่อนุญาตให้มีหุ้นกู้ที่มีโครงสร้างอัตราผลตอบแทนของอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงแบบที่ไม่มีการจ่ายดอกเบี้ย ซึ่งในแต่ละสกุลเงินนั้น สถานะเงินเฟ้อเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องที่มีการพิจารณาแยกต่างหากในแต่ละตลาดตราสารหนี้ ในสถานการณ์ดังกล่าวส่วนประกอบความเสี่ยงจากสถานะเงินเฟ้อสามารถกำหนดได้ โดยการคิดลดกระแสเงินสดของตราสารหนี้ที่มีการป้องกันความเสี่ยงโดยใช้โครงสร้างอัตราผลตอบแทนของอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงที่ไม่มีการจ่ายดอกเบี้ย (กล่าวคือ กรณีคล้ายกับการกำหนดองค์ประกอบอัตราดอกเบี้ยที่ปราศจากความเสี่ยง) แต่โดยส่วนมากส่วนประกอบความเสี่ยงจากสถานะเงินเฟ้อไม่สามารถระบุ

องค์ประกอบได้แยกต่างหากและไม่สามารถวัดมูลค่าได้อย่างน่าเชื่อถือ ตัวอย่างเช่น กิจการออกตราสารหนี้อัตราดอกเบี้ยปกติในสภาพแวดล้อมที่ตลาดสำหรับพันธบัตรชดเชยเงินเพื่อที่มีสภาพคล่องไม่เพียงพอที่จะอนุญาตให้มีโครงสร้างอัตราผลตอบแทนของอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงแบบที่ไม่มีการจ่ายดอกเบี้ย ในกรณีนี้การวิเคราะห์โครงสร้างตลาดรวมถึงปัจจัยและสถานการณ์ต่าง ๆ ไม่เอื้อให้กิจการสรุปว่าสถานะเงินเพื่อเป็นปัจจัยเกี่ยวข้องที่ตลาดตราสารหนี้จะพิจารณาแยกต่างหาก ดังนั้นกิจการจึงไม่สามารถจัดการกับข้อสันนิษฐานที่ยังมีข้อโต้แย้งเรื่องความเสี่ยงจากสถานะเงินเพื่อที่ไม่มีการระบุในสัญญา ไม่สามารถระบุองค์ประกอบแยกต่างหากและไม่สามารถวัดมูลค่าได้อย่างน่าเชื่อถือ ส่วนประกอบความเสี่ยงจากสถานะเงินเพื่อจึงไม่เข้าเงื่อนไขเป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง กรณีนี้ถูกนำมาถือปฏิบัติโดยไม่คำนึงถึงเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงจากสถานะเงินเพื่อที่กิจการได้เข้าทำรายการจริงแล้ว กล่าวโดยเฉพาะ กิจการไม่สามารถกระทำเพียงคำนวณระยะเวลาผลตอบแทนและเงื่อนไขของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงจากสถานะเงินเพื่อจริงโดยใช้ระยะเวลาผลตอบแทนและเงื่อนไขดังกล่าวอ้างอิงกับตราสารหนี้อัตราดอกเบี้ยปกติได้

- ข6.3.15 ส่วนประกอบความเสี่ยงจากสถานะเงินเพื่อที่ระบุตามสัญญาของกระแสเงินสดของพันธบัตรชดเชยเงินเพื่อ (สมมติว่าไม่มีข้อกำหนดให้บันทึกบัญชีอนุพันธ์แฝงเป็นรายการแยกต่างหาก) สามารถระบุองค์ประกอบได้แยกต่างหากและสามารถวัดมูลค่าได้อย่างน่าเชื่อถือได้ตราบใดที่ส่วนประกอบความเสี่ยงจากสถานะเงินเพื่อไม่ส่งผลกระทบต่อกระแสเงินสดอื่นของพันธบัตรนั้น

องค์ประกอบของจำนวนเงินที่กำหนดไว้

- ข6.3.16 องค์ประกอบของจำนวนเงินที่กำหนดไว้ ที่สามารถเลือกกำหนดให้เป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงตามความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงมีสองประเภท คือ องค์ประกอบนั้นเป็นส่วนหนึ่งของรายการทั้งหมดหรือเป็นส่วนประกอบลำดับชั้น (layer component) ประเภทขององค์ประกอบมีผลต่อผลลัพธ์ทางบัญชี ดังนั้น กิจการควรเลือกกำหนดองค์ประกอบเพื่อให้การจัดทำบัญชีสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยงของกิจการ
- ข6.3.17 ตัวอย่างเช่น องค์ประกอบที่เป็นสัดส่วนร้อยละ 50 ของกระแสเงินสดตามสัญญาเงินกู้
- ข6.3.18 ส่วนประกอบลำดับชั้นอาจถูกระบุได้จากกลุ่มประชากรเปิดที่เฉพาะเจาะจงหรือจากจำนวนเงินที่กำหนดไว้ ตามที่ระบุ ตัวอย่างดังนี้
- ข6.3.18.1 ส่วนของปริมาณธุรกรรมที่เป็นตัวเงิน ตัวอย่างเช่น กระแสเงินสดจากการขายที่เป็นเงินตราต่างประเทศจำนวน 10 ซึ่งถัดจาก 20 แรก สำหรับรายการของเดือนมีนาคม 255X
- ข6.3.18.2 ส่วนของปริมาณทางกายภาพ ตัวอย่างเช่น ชั้นล่างสุดของแก๊สธรรมชาติที่วัดปริมาณได้ 5 ล้านลูกบาศก์เมตร ซึ่งถูกเก็บรักษาไว้ในสถานที่ กขค

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- ข6.3.18.3 ส่วนของปริมาณทางกายภาพหรือปริมาณธุรกรรมอื่น ตัวอย่างเช่น น้ำมัน 100 บาร์เรลแรกที่ซื้อในเดือนมิถุนายน 255X หรือ ยอดขายของกระแสไฟฟ้า 100 เมกกะวัตต์แรกในเดือนมิถุนายน 255X หรือ
- ข6.3.18.4 ลำดับชั้นจากจำนวนเงินที่กำหนดไว้ของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง ตัวอย่างเช่น 80 ล้านสุดท้ายของสัญญาผูกมัดมูลค่า 100 ล้าน ระดับชั้นล่างสุด 20 ล้านของพันธบัตรอัตราดอกเบี้ยคงที่มูลค่า 100 ล้าน หรือระดับชั้นสูงสุด 30 ล้านจากตราสารหนี้อัตราดอกเบี้ยคงที่ จำนวนเงินรวม 100 ล้าน ที่สามารถจ่ายล่วงหน้าได้ในราคายุติธรรม (จำนวนเงินที่กำหนดไว้ตามที่ระบุคือ 100 ล้าน)
- ข6.3.19 หากส่วนประกอบลำดับชั้นถูกเลือกกำหนดในการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรม กิจการต้องกำหนดส่วนประกอบนั้นจากจำนวนเงินที่กำหนดไว้ตามที่ระบุ ในการปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรมที่เข้าเงื่อนไข กิจการต้องวัดมูลค่ารายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงใหม่สำหรับการเปลี่ยนแปลงของมูลค่ายุติธรรม (กล่าวคือ วัดมูลค่ารายการใหม่ เพื่อหามูลค่ายุติธรรมที่เปลี่ยนแปลงไปตามความเสี่ยงที่มีการป้องกัน) การปรับปรุงรายการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรมต้องรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนก่อนที่จะถูกตัดรายการ ดังนั้นกิจการจำเป็นต้องติดตามถึงรายการที่เกี่ยวข้องกับรายการปรับปรุงการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรมดังกล่าว สำหรับส่วนประกอบลำดับชั้นในการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรม กิจการต้องติดตามจำนวนเงินที่กำหนดไว้ตามที่ระบุ เช่น ในย่อหน้าที่ข6.3.18.4 จำนวนเงินที่กำหนดไว้ตามที่ระบุทั้งหมดของ 100 ล้านจะต้องมีการติดตามเพื่อที่จะกำหนดระดับชั้นล่างสุด 20 ล้าน หรือระดับชั้นสูงสุด 30 ล้าน
- ข6.3.20 ส่วนประกอบลำดับชั้นที่รวมสิทธิในการชำระเงินก่อนครบกำหนดไม่มีคุณสมบัติที่จะถูกเลือกกำหนดให้เป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรม หากมูลค่ายุติธรรมของสิทธิในการชำระเงินก่อนครบกำหนดนั้นได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในความเสี่ยงที่มีการป้องกัน ยกเว้นการเลือกกำหนดระดับชั้นได้รวมผลกระทบของสิทธิในการชำระเงินก่อนครบกำหนดที่เกี่ยวข้อง เมื่อพิจารณาการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง

ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบและกระแสเงินสดทั้งหมดของรายการ

- ข6.3.21 หากองค์ประกอบกระแสเงินสดของรายการทางการเงินและรายการที่ไม่ใช่รายการทางการเงิน ถูกเลือกกำหนดให้เป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง องค์ประกอบดังกล่าวจะต้องมีค่าน้อยกว่าหรือเท่ากับกระแสเงินสดรวมของรายการทั้งรายการ อย่างไรก็ตามกระแสเงินสดรวมของรายการดังกล่าวอาจถูกเลือกกำหนดให้เป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงและมีการป้องกันความเสี่ยงเพียงความเสี่ยงเดียว (ตัวอย่างเช่น การเปลี่ยนแปลงเฉพาะที่เป็นไปตามการเปลี่ยนแปลงใน LIBOR หรือเกณฑ์อ้างอิงราคาสินค้าโภคภัณฑ์)

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- ข6.3.22 ตัวอย่างเช่น กรณีหนี้สินทางการเงินที่อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงต่อปีต่ำกว่า LIBOR กิจการไม่สามารถเลือกกำหนด
- ข6.3.22.1 องค์ประกอบหนี้สินให้เท่ากับดอกเบี้ย LIBOR (รวมกับเงินต้นในกรณีที่เป็นการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรม) และ
- ข6.3.22.2 องค์ประกอบคงเหลือติดลบ
- ข6.3.23 อย่างไรก็ตามในกรณีที่หนี้สินทางการเงินอัตราดอกเบี้ยคงที่ ที่อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงต่อปีมีค่า (ตัวอย่างเช่น) ต่ำกว่า LIBOR ร้อยละ 1 กิจการสามารถเลือกกำหนดเป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่มีการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าหนี้สินทั้งหมด (คือ เงินต้นรวมกับดอกเบี้ยที่ LIBOR - 1%) ไปตามการเปลี่ยนแปลงของ LIBOR หากเครื่องมือทางการเงินที่มีอัตราดอกเบี้ยคงที่ที่มีการป้องกันความเสี่ยงในช่วงเวลาหลังจากวันเริ่มต้นและอัตราดอกเบี้ยมีการเปลี่ยนแปลงไปในเวลาเดียวกัน กิจการสามารถเลือกกำหนดส่วนประกอบความเสี่ยงให้มีค่าเท่ากับอัตราอ้างอิงที่สูงกว่าอัตราดอกเบี้ยตามสัญญาของรายการที่จ่ายไป กิจการสามารถกระทำโดยมีเงื่อนไขว่าอัตราอ้างอิงต้องมีค่าน้อยกว่าอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงต่อปีที่ถูกคำนวณตามสมมติฐานที่ว่ากิจการได้ทำการซื้อเครื่องมือทางการเงินนั้นในวันแรกที่เครื่องมือถูกเลือกกำหนดให้เป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงทางการเงิน ตัวอย่างเช่น สมมติว่ากิจการออกสินทรัพย์ทางการเงินอัตราดอกเบี้ยคงที่ 100 ที่มีอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงต่อปีเท่ากับร้อยละ 6 และขณะที่ LIBOR มีค่าเท่ากับร้อยละ 4 หลังจากนั้นกิจการได้ทำการป้องกันความเสี่ยงในสินทรัพย์เมื่อ LIBOR มีค่าเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 8 และมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์มีค่าลดลงเหลือ 90 กิจการคำนวณว่าหากซื้อสินทรัพย์ในวันที่กิจการได้เลือกกำหนดความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับอัตราดอกเบี้ย LIBOR ให้เป็นรายการที่มีการป้องกันทางการเงินเป็นครั้งแรก อัตราผลตอบแทนที่แท้จริงของสินทรัพย์ที่พิจารณาจากมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ล่าสุดจะเท่ากับ 90 หรือคิดเป็นร้อยละ 9.5 เนื่องจาก LIBOR มีค่าน้อยกว่าอัตราผลตอบแทนนั้น กิจการสามารถเลือกกำหนดองค์ประกอบ LIBOR ที่ร้อยละ 8 ซึ่งประกอบด้วยส่วนของกระแสเงินสดจากดอกเบี้ยตามสัญญาและส่วนของส่วนต่างระหว่างมูลค่ายุติธรรมปัจจุบัน (คือ 90) และจำนวนเงินชำระคืนในวันครบกำหนด (คือ 100)
- ข6.3.24 หากหนี้สินทางการเงินที่มีอัตราดอกเบี้ยผันแปร ตัวอย่างเช่น อัตราดอกเบี้ย LIBOR 3 เดือน หักร้อยละ 0.2 (ส่วนต่างอัตราดอกเบี้ยขั้นต่ำเท่ากับศูนย์) กิจการสามารถเลือกกำหนดให้การเปลี่ยนแปลงในกระแสเงินสดของหนี้สินทั้งหมดเป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง (กล่าวคือ LIBOR 3 เดือน ลบ ร้อยละ 0.20 ที่รวมอัตราต่ำสุด) ซึ่งเปลี่ยนแปลงไปตามการเคลื่อนไหวของ LIBOR ดังนั้น ตราบเท่าที่เส้นผลตอบแทนล่วงหน้าของ LIBOR 3 เดือนภายในช่วงระยะเวลาที่เหลือของอายุสัญญาหนี้สินดังกล่าว ไม่ต่ำไปกว่าร้อยละ 0.2 รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงก็ยังคงมีความแปรปรวนในกระแสเงินสดที่เท่ากับหนี้สินที่มีอัตราดอกเบี้ยที่ LIBOR 3 เดือน ที่บวกส่วนต่างขั้นต่ำที่ร้อยละศูนย์หรือส่วนต่างที่เป็นกำไร (positive spread) อย่างไรก็ตาม หากเส้นผลตอบแทนล่วงหน้าของ LIBOR 3 เดือนภายใน

ช่วงระยะเวลาที่เหลือของอายุสัญญาหนี้สินดังกล่าว (หรือบางส่วนของหนี้สินดังกล่าว) มีระดับต่ำกว่าร้อยละ 0.2 รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงก็จะมีความแปรปรวนในกระแสเงินสดต่ำกว่าหนี้สินที่มีอัตราดอกเบี้ยที่ LIBOR 3 เดือน ที่บวกส่วนต่างขั้นต่ำที่ร้อยละศูนย์หรือส่วนต่างที่เป็นกำไร (positive spread)

- ข6.3.25 มีตัวอย่างที่คล้ายคลึงกันเกี่ยวกับรายการที่ไม่ใช่รายการทางการเงิน คือ น้ำมันดิบประเภทหนึ่งจากแหล่งน้ำมันหนึ่งที่ราคาถูกกำหนดโดยเทียบกับน้ำมันดิบอ้างอิง หากกิจการขายน้ำมันดิบโดยกำหนดราคาตามสูตรคำนวณที่กำหนดในสัญญาที่ราคาน้ำมันดิบอ้างอิงต่อบาร์เรลลบ 100 โดยมีราคาขั้นต่ำอยู่ที่ 15 กิจการสามารถเลือกกำหนดความแปรปรวนของกระแสเงินสดทั้งหมดภายใต้สัญญาซื้อขายที่เปลี่ยนแปลงไปตามราคาน้ำมันดิบอ้างอิงให้เป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง อย่างไรก็ตาม กิจการไม่สามารถเลือกกำหนดองค์ประกอบความเสี่ยงที่มีค่าเท่ากับค่าเปลี่ยนแปลงทั้งหมดในราคาน้ำมันดิบอ้างอิงได้ ดังนั้นตราบิตที่ราคาฟอร์เวิร์ด (สำหรับแต่ละการส่งมอบ) ไม่ลดลงต่ำกว่า 25 รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงจะมีความแปรปรวนในกระแสเงินสดเท่ากับน้ำมันดิบที่ขายที่ราคาน้ำมันดิบอ้างอิง (หรือ มีส่วนต่างราคาเป็นบวกร่วมด้วย) อย่างไรก็ตาม หากราคาฟอร์เวิร์ดสำหรับการส่งมอบลดลงต่ำกว่า 25 รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงจะมีความแปรปรวนในกระแสเงินสดต่ำกว่าน้ำมันดิบที่ขายที่ราคาน้ำมันดิบอ้างอิง (หรือ มีส่วนต่างราคาเป็นบวกร่วมด้วย)

การเข้าเงื่อนไขการบัญชีป้องกันความเสี่ยง (หมวดที่ 6.4)

ประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยง

- ข6.4.1 ประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงคือ เมื่อการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมหรือในกระแสเงินสดของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงหักลบกับการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมหรือกระแสเงินสดของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง (ตัวอย่างเช่น เมื่อรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงเป็นส่วนประกอบความเสี่ยง การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมหรือกระแสเงินสดที่เกี่ยวข้องของรายการจะถือว่าเป็นความเสี่ยงที่มีการป้องกัน) การป้องกันความเสี่ยงที่ไม่มีประสิทธิผลคือเมื่อการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมหรือในกระแสเงินสดของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงมีค่ามากกว่าหรือน้อยกว่าการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมหรือในกระแสเงินสดของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง
- ข6.4.2 เมื่อเลือกกำหนดความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงที่ดำเนินต่อเนื่อง กิจการต้องวิเคราะห์สาเหตุที่ก่อให้เกิดการป้องกันความเสี่ยงที่ไม่มีประสิทธิผลที่คาดว่าจะมีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาของการป้องกันความเสี่ยงดังกล่าว การวิเคราะห์นี้ (รวมถึงข้อมูลใหม่ตามที่กล่าวในย่อหน้าที่ ข6.5.21 ที่เกิดจากการปรับสมดุลของความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยง) ถือเป็นเกณฑ์สำหรับกิจการในการประเมินว่าเป็นไปตามข้อกำหนดความมีประสิทธิภาพในการป้องกันความเสี่ยงที่กิจการจะต้องปฏิบัติตาม

ข6.4.3 เพื่อความชัดเจน ผลกระทบจากการเปลี่ยนแทนคู่สัญญาเดิมด้วยการชำระให้คู่สัญญา รวมถึงการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เป็นผลสืบเนื่องตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 6.5.5 จะต้องถูกสะท้อนในการวัดมูลค่าเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและในการประเมินและวัดประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยง

ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงกับเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง

ข6.4.4 เงื่อนไขที่ทำให้เกิดความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ หมายถึงเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงมีมูลค่าที่โดยทั่วไปแล้วจะเคลื่อนไหวไปในทิศทางตรงข้ามกันเนื่องจากมีความเสี่ยงประเภทเดียวกัน นั่นคือเป็นความเสี่ยงที่มีการป้องกันแล้ว ดังนั้นจะต้องมีการคาดการณ์ว่าเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและมูลค่าของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงจะเปลี่ยนแปลงอย่างเป็นระบบตามการเคลื่อนไหวในรายการอ้างอิงเดียวกันหรือรายการอ้างอิงที่มีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจที่มีการตอบสนองต่อความเสี่ยงที่มีการป้องกันแล้วในรูปแบบเดียวกัน (ตัวอย่างเช่น น้ำมันดิบเบรนท์และน้ำมันดิบดับบลิวทีโอ)

ข6.4.5 ถึงแม้รายการอ้างอิงต่างกันแต่ยังมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ มูลค่าของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงก็สามารถเคลื่อนไหวไปในทิศทางเดียวกันได้ ตัวอย่างเช่น เนื่องจากมีการเปลี่ยนแปลงในราคาส่วนต่างระหว่างรายการป้องกันความเสี่ยงสองรายการที่มีความสัมพันธ์กันขณะที่รายการอ้างอิงนั้นไม่มีการเคลื่อนไหวอย่างมีนัยสำคัญ ในกรณีนี้เครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงยังคงถือว่ามีคุณสมบัติสอดคล้องกับความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ หากมูลค่าของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงยังคงมีความเคลื่อนไหวปกติในทิศทางตรงกันข้ามเมื่อรายการอ้างอิงมีการเปลี่ยนแปลง

ข6.4.6 การประเมินว่าความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจเกิดขึ้นหรือไม่นั้นจะมีการวิเคราะห์พฤติกรรมความสัมพันธ์การป้องกันความเสี่ยงเพื่อทำให้มั่นใจว่า ยังคงสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยง ค่าสหสัมพันธ์ทางสถิติระหว่างค่าผันแปรสองตัวแปรเพียงอย่างเดียวนั้นไม่สามารถสนับสนุนข้อสรุปได้อย่างน่าเชื่อถือถึงความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจมีอยู่จริง

ผลกระทบจากความเสี่ยงด้านเครดิต

ข6.4.7 เนื่องจากแบบจำลองการบัญชีป้องกันความเสี่ยงมีพื้นฐานมาจากหลักการในการหักกลบระหว่างผลกำไรและขาดทุนของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง ประสิทธิภาพในการป้องกันความเสี่ยงไม่เพียงแต่ถูกกำหนดโดยความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างรายการเหล่านั้นเท่านั้น (กล่าวคือ การเปลี่ยนแปลงในรายการอ้างอิง) แต่ยังถูกกำหนดโดยผลกระทบจากความเสี่ยงด้านเครดิตในมูลค่าของทั้งเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความ

เสี่ยงและรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง ผลกระทบจากความเสี่ยงด้านเครดิต หมายถึง แม้ว่าจะมีความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงก็ตาม แต่ไม่อาจหักลบผลกำไรและขาดทุนของเครื่องมือดังกล่าวได้ ทั้งนี้อาจเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงในความเสี่ยงด้านเครดิตของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงหรือรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง โดยที่ความเสี่ยงด้านเครดิตมีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ามากกว่าที่จะเป็นผลจากความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ (กล่าวคือ ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในรายการอ้างอิง) ระดับขนาดของการเปลี่ยนแปลงที่มีอิทธิพล นั่นคือระดับที่ก่อให้เกิดผลขาดทุน (หรือ กำไร) จากความเสี่ยงด้านเครดิตที่มีผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงในรายการอ้างอิงของมูลค่าเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงหรือรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง แม้ว่าการเปลี่ยนแปลงเหล่านั้นจะมีนัยสำคัญ ในทางกลับกัน หากในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่ง รายการอ้างอิงมีการเปลี่ยนแปลงเพียงเล็กน้อย โดยที่การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงหรือรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่เป็นผลมาจากความเสี่ยงด้านเครดิตแม้เพียงเล็กน้อย ก็สามารถก่อให้เกิดผลกระทบต่อ มูลค่ามากกว่า เมื่อเทียบกับที่รายการอ้างอิงไม่ได้ส่งผลกระทบแบบมีอิทธิพลแต่อย่างใด

ข6.4.8 ตัวอย่างความเสี่ยงด้านเครดิตที่มีอิทธิพลต่อความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงคือเมื่อ กิจการทำการป้องกันความเสี่ยงจากราคาสินค้าโภคภัณฑ์โดยใช้ออนุพันธ์ที่ไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน หากคู่สัญญาของอนุพันธ์ดังกล่าวมีความน่าเชื่อถือในการชำระหนี้ลดลงอย่างยืดยาว ผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในความน่าเชื่อถือของคู่สัญญาอาจมีมากกว่าผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของราคาสินค้าโภคภัณฑ์ตามมูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง ขณะที่การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ารายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงในราคาสินค้าโภคภัณฑ์

อัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยง (Hedge ratio)

ข6.4.9 ตามเกณฑ์ในการพิจารณาความมีประสิทธิภาพในการป้องกันความเสี่ยง อัตราส่วนการป้องกัน ความเสี่ยงของความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยงจะต้องคำนวณจากจำนวนรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่กิจการป้องกันความเสี่ยงจริง และ ปริมาณเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงที่กิจการใช้เพื่อป้องกันความเสี่ยงจากรายการดังกล่าว ดังนั้น หากกิจการป้องกันความเสี่ยง ต่ำกว่าร้อยละ 100 ของความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น เช่น ร้อยละ 85 กิจการต้องเลือกกำหนด ความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงโดยใช้อัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยงที่ให้ผลร้อยละ 85 ของฐานะเปิดต่อความเสี่ยงทั้งหมด ตามปริมาณที่ใช้เครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงตามจริงที่ร้อยละ 85 เป็นต้น ในทำนองเดียวกัน ตัวอย่างเช่น กิจการป้องกันความเสี่ยงโดยใช้ เครื่องมือทางการเงินมูลค่าตามสัญญา 40 กิจการต้องเลือกกำหนดความสัมพันธ์ของการ ป้องกันความเสี่ยง โดยใช้อัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยงที่เป็นผลมาจากการใช้เครื่องมือ

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ทางการเงินมูลค่า 40 (กล่าวคือ กิจการต้องไม่ใช้อัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยงที่คำนวณมาจากปริมาณทั้งหมดของเครื่องมือทางการเงินที่ถืออยู่ซึ่งเป็นปริมาณที่สูงกว่าที่ใช้จริงหรือไม่ควรใช้อัตราส่วนที่คำนวณจากปริมาณที่ต่ำกว่าความเป็นจริง) กับ ปริมาณของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่กิจการต้องการป้องกันความเสี่ยงโดยใช้เครื่องมือทางการเงินมูลค่า 40 ดังกล่าวนั้น

- ข6.4.10 อย่างไรก็ตาม การเลือกกำหนดความสัมพันธ์การป้องกันความเสี่ยงโดยใช้อัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยงเดียวกันกับที่คำนวณจากจำนวนรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงและเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงที่กิจการใช้ตามจริง จะต้องไม่ทำให้เกิดความไม่สมดุลระหว่างสัดส่วนของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงและเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงที่ก่อให้เกิดความไม่มีประสิทธิผลของการป้องกันความเสี่ยง (โดยไม่เกี่ยวเนื่องกับการรับรู้หรือไม่รับรู้) ซึ่งอาจทำให้ผลทางบัญชีไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการบัญชีป้องกันความเสี่ยง ดังนั้นในการเลือกกำหนดความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยง กิจการต้องมีการปรับอัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยงที่เป็นผลมาจากจำนวนรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงและเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงที่กิจการใช้ตามจริง หากต้องการหลีกเลี่ยงปัญหาความไม่สมดุลดังกล่าว
- ข6.4.11 ตัวอย่างของการพิจารณาที่เกี่ยวข้องเนื่องกับการประเมินว่าผลลัพธ์ทางบัญชีนั้นไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการบัญชีป้องกันความเสี่ยงคือ

ข6.4.11.1 พิจารณาว่าอัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยงนั้นมีการกำหนดขึ้นเพื่อที่จะหลีกเลี่ยงการรับรู้ความไม่มีประสิทธิผลของการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด หรือกำหนดขึ้นเพื่อเป็นการปรับปรุงการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรม หรือสำหรับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่เพิ่มมากขึ้นเพื่อจุดประสงค์ในการเพิ่มการใช้บัญชีเพื่อบันทึกมูลค่ายุติธรรม แต่มิได้หักกลบการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงนั้น หรือไม่ และ

ข6.4.11.2 พิจารณาว่ามีเหตุผลเชิงพาณิชย์หรือไม่สำหรับการกำหนดสัดส่วนของจำนวนรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงและเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง ถึงแม้ว่าสัดส่วนดังกล่าวจะก่อให้เกิดความไม่มีประสิทธิผลของการป้องกันความเสี่ยงก็ตาม ตัวอย่างเช่น เมื่อกิจการเข้าทำสัญญาและเลือกกำหนดจำนวนเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงแต่มิได้เป็นจำนวนที่เป็นการป้องกันความเสี่ยงที่ดีที่สุดสำหรับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง เนื่องจาก ปริมาณมาตรฐานของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงไม่สามารถกำหนดให้พอดีกับจำนวนของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงได้ (ประเด็นปัญหาจำนวนมาตรฐาน (a 'lot size issue')) ดังเช่น เมื่อกิจการต้องการป้องกันความเสี่ยงสำหรับการซื้อกาแฟ 100 ตัน ด้วยการทำสัญญาซื้อกาแฟล่วงหน้ามาตรฐานที่มีมูลค่า 37,500 ปอนด์ กิจการสามารถเลือกที่จะซื้อได้เพียงห้าหรือหกสัญญาเท่านั้น (เทียบเท่า 85.0 และ 102.1 ตันตามลำดับ) เพื่อที่จะป้องกันความเสี่ยงของการซื้อกาแฟ 100 ตัน ในกรณีดังกล่าว

กิจการเลือกกำหนดความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงโดยใช้อัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยงที่คำนวณจากจำนวนสัญญาซื้อกาแพลงหน้ามาตรฐานที่กิจการใช้จริง เนื่องจากการไม่มีประสิทธิผลของการป้องกันความเสี่ยงอันเกิดจากการไม่สามารถจับคู่กันได้ในสัดส่วนของจำนวนรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงและเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง จะไม่ส่งผลลัพธ์ทางบัญชีไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการใช้การบัญชีป้องกันความเสี่ยง

ความถี่ในการประเมินว่าการป้องกันความเสี่ยงนั้นมีประสิทธิผลหรือไม่

- ข6.4.12 กิจการต้องประเมินความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงตั้งแต่วันที่เริ่มกำหนดความสัมพันธ์ดังกล่าว และต้องประเมินอย่างต่อเนื่องว่าความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงยังเป็นไปตามข้อกำหนดของความมีประสิทธิภาพในการป้องกันความเสี่ยงหรือไม่ อย่างน้อยที่สุดกิจการต้องประเมินทุกวันที่ยุติบัญชี หรือ ทุกครั้งที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญซึ่งกระทบต่อความมีประสิทธิภาพในการป้องกันความเสี่ยง แล้วแต่เหตุการณ์ใดจะเกิดขึ้นก่อน การประเมินนี้เกี่ยวข้องกับความคาดหวังเกี่ยวกับความมีประสิทธิภาพในการป้องกันความเสี่ยงและดังนั้นจึงเป็นการคาดการณ์ไปข้างหน้าเท่านั้น

วิธีที่ใช้ในการประเมินว่าการป้องกันความเสี่ยงนั้นมีประสิทธิผลหรือไม่

- ข6.4.13 แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้มีได้กำหนดวิธีใดวิธีหนึ่งเป็นการเฉพาะในการประเมินว่าความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยงนั้นเป็นไปตามข้อกำหนดของความมีประสิทธิภาพหรือไม่ อย่างไรก็ตาม กิจการควรใช้วิธีการที่สามารถบอกลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยง รวมถึง สาเหตุที่ก่อให้เกิดการไม่มีประสิทธิภาพในการป้องกันความเสี่ยง วิธีการที่ใช้อาจเป็นวิธีเชิงคุณภาพหรือเชิงปริมาณก็ได้ ขึ้นอยู่กับปัจจัยที่เกี่ยวข้อง
- ข6.4.14 ตัวอย่างเช่น เมื่อข้อกำหนดที่สำคัญ (เช่น จำนวนเงินที่กำหนดไว้ ระยะเวลาครบกำหนด และรายการอ้างอิง) ของทั้งเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงมีการจับคู่ หรือ มีลักษณะที่สอดคล้องกันอย่างมาก กิจการอาจสามารถสรุปได้จากเกณฑ์การประเมินเชิงคุณภาพของข้อกำหนดที่สำคัญของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงว่ามีมูลค่าในทิศทางตรงข้ามเนื่องจากมีความเสี่ยงที่เหมือนกัน และด้วยเหตุนี้ จึงมีความสัมพันธ์เชิงเศรษฐกิจระหว่างเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง (ดูย่อหน้าที่ ข6.4.4 ถึง ข6.4.6)
- ข6.4.15 การที่อนุพันธ์อยู่ในสถานะกำไรหรือขาดทุนเมื่อถูกเลือกกำหนดให้เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงนั้นมิได้หมายความว่าความสัมพันธ์เชิงคุณภาพนั้นไม่เหมาะสม หากแต่ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ว่าการไม่มีประสิทธิภาพของการป้องกันความเสี่ยงอันเกิดจากข้อเท็จจริงดังกล่าว

จะส่งผลให้เกิดผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญที่การประเมินเชิงคุณภาพนั้นไม่สามารถอธิบายได้หรือไม่

- ข6.4.16 ในทางกลับกัน หากข้อกำหนดที่สำคัญของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงไม่ได้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ก็จะก่อให้เกิดความไม่แน่นอนในการที่จะหักกลบผลของตราสารทั้งสอง ผลที่ตามมาก็คือ ความมีประสิทธิภาพในการป้องกันความเสี่ยงในระหว่างระยะเวลาของการกำหนดความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงก็จะคาดการณ์ยากขึ้น ในสถานการณ์ดังกล่าว กิจการอาจทำได้เพียงสรุปความโดยอิงจากการประเมินเชิงปริมาณว่ารายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงและเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงมีความสัมพันธ์เชิงเศรษฐกิจต่อกัน (ดูย่อหน้าที่ ข6.4.4 ถึง ข6.4.6) ในบางสถานการณ์ อาจจะต้องใช้การประเมินเชิงปริมาณเพื่อประเมินว่า อัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยงที่ใช้เพื่อเลือกกำหนดความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยงนั้นเป็นไปตามข้อกำหนดของความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยงหรือไม่ (ดูย่อหน้าที่ ข6.4.9 ถึง ข6.4.11) กิจการสามารถใช้วิธีการเดียวกันหรือแตกต่างกันก็ได้สำหรับวัตถุประสงค์ในการประเมินความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและประเมินความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยง
- ข6.4.17 หากมีการเปลี่ยนแปลงในคุณลักษณะที่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยง กิจการอาจจะต้องเปลี่ยนวิธีการในการประเมินความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยงเพื่อประเมินว่ายังเป็นไปตามข้อกำหนดของความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยงหรือไม่ เพื่อให้มั่นใจว่าวิธีการดังกล่าวนั้นยังคงสามารถใช้อธิบายและติดตามคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยง รวมถึงสาเหตุที่ก่อให้เกิดความไม่มีประสิทธิภาพในการป้องกันความเสี่ยงได้
- ข6.4.18 การบริหารความเสี่ยงของกิจการเป็นแหล่งข้อมูลหลักในการประเมินผลว่าความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยงยังเป็นไปตามข้อกำหนดของความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยงหรือไม่ นั้นหมายความว่าข้อมูลจากฝ่ายบริหาร (หรือบทวิเคราะห์) ที่ใช้ประกอบการตัดสินใจสามารถใช้เป็นพื้นฐานในการประเมินว่าความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยงยังเป็นไปตามข้อกำหนดของความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยงอยู่หรือไม่
- ข6.4.19 เอกสารที่เป็นลายลักษณ์อักษรในการกำหนดความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยงของกิจการนั้น หมายรวมถึง แนวทางที่ใช้ในการประเมินความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยง รวมถึงวิธีการต่าง ๆ ที่ใช้ประเมินด้วย เอกสารแสดงความสัมพันธ์ดังกล่าวต้องได้รับการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงในวิธีการที่ใช้ (ดูย่อหน้าที่ ข6.4.17)

การบัญชีสำหรับความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงที่เข้าเงื่อนไข (หมวดที่ 6.5)

- ข6.5.1 ตัวอย่างของการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรมก็คือการป้องกันความเสี่ยงต่อการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของตราสารหนี้ที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ย ทั้งนี้ ไม่ว่าผู้ออกตราสารหรือผู้ถือตราสารก็สามารถเข้าทำสัญญาเพื่อป้องกันความเสี่ยงได้

- ข6.5.2 จุดประสงค์ของการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด คือเพื่อชะลอการรับรู้กำไรหรือขาดทุนจากเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงอันเกิดจากกระแสเงินสดคาดการณ์ในอนาคตที่อาจส่งผลกระทบต่อกำไรหรือขาดทุนในระหว่างหนึ่งรอบระยะเวลาบัญชีหรือมากกว่านั้น ตัวอย่างของการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด คือการใช้ สัญญาแลกเปลี่ยนในอนาคต (swap) ในการเปลี่ยนตราสารหนี้อัตราดอกเบี้ยลอยตัว (ไม่ว่าจะวัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่ายหรือมูลค่ายุติธรรม) ให้เป็นตราสารหนี้อัตราดอกเบี้ยคงที่ (กล่าวคือ การป้องกันความเสี่ยงของธุรกรรมในอนาคตโดยที่กระแสเงินสดในอนาคตที่ถูกป้องกันความเสี่ยงคือดอกเบี้ยจ่ายในอนาคต) ในทางกลับกัน รายการซื้อตราสารทุนคาดการณ์ที่เมื่อมีการถือครองแล้วจะบันทึกบัญชีด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนนั้น เป็นอีกหนึ่งตัวอย่างของรายการที่ไม่สามารถเป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดได้ เนื่องจากผลกำไรหรือขาดทุนในเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงที่จะชะลอการรับรู้ นั้น ไม่สามารถที่จะเปลี่ยนประเภทเป็นกำไรหรือขาดทุนที่จะใช้หักลบความเสี่ยงในช่วงระยะเวลาใดๆ ได้อย่างเหมาะสม ด้วยเหตุผลเดียวกันนี้ รายการซื้อตราสารทุนในอนาคต ที่เมื่อมีการถือครองแล้วจะบันทึกบัญชีการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นนั้นไม่สามารถที่จะเป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดเช่นเดียวกัน
- ข6.5.3 การป้องกันความเสี่ยงของสัญญาผูกมัด (ตัวอย่างเช่น หน่วยงานผลิตไฟฟ้ามีสัญญาผูกมัดที่ยังไม่รับรู้ในการซื้อเชื้อเพลิงที่ราคาคงที่เพื่อป้องกันความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงของราคาเชื้อเพลิงในอนาคต) คือ การป้องกันความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรม ดังนั้น การป้องกันความเสี่ยงในลักษณะดังกล่าวถือเป็นการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรมตามย่อหน้าที่ 6.5.3 การป้องกันความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศของสัญญาผูกมัดสามารถเลือกใช้วิธีการบัญชีสำหรับการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดได้

การประเมินความไม่มีประสิทธิผลของการป้องกันความเสี่ยง

- ข6.5.4 ในการประเมินความไม่มีประสิทธิผลของการป้องกันความเสี่ยง กิจการต้องพิจารณามูลค่าเงินตามเวลาด้วย ดังนั้น กิจการพิจารณามูลค่าของรายการที่ได้รับมีการป้องกันความเสี่ยงโดยใช้มูลค่าปัจจุบันและการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงได้รวมผลกระทบจากมูลค่าเงินตามเวลาด้วย
- ข6.5.5 ในการคำนวณการเปลี่ยนแปลงมูลค่าของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงเพื่อวัดความไม่มีประสิทธิผลของการป้องกันความเสี่ยงนั้น กิจการอาจพิจารณาใช้อนุพันธ์ที่มีข้อกำหนดเหมือนกันกับข้อกำหนดที่สำคัญของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงหรือรายการที่คาดการณ์ที่มีการป้องกันความเสี่ยงก็ได้ (วิธีการนี้หมายถึง วิธีการอนุพันธ์เสมือน (hypothetical derivative)) ตราสารนั้นจะถูกนำมาปรับมาตรวัดโดยระดับของราคา (หรืออัตรา) ที่ป้องกันความเสี่ยงแล้ว ตัวอย่างเช่น หากการป้องกันความเสี่ยงทำขึ้นเพื่อป้องกันความเสี่ยงสองทางที่

ราคาตลาด อนุพันธ์เสมือน (hypothetical derivative) จะทำหน้าที่เป็นสัญญาฟอร์เวิร์ดสมมติ ที่มีมูลค่าตลาดเท่ากับศูนย์ ณ เวลาที่เลือกกำหนดความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยง หากการป้องกันความเสี่ยงทำขึ้นเพื่อป้องกันความเสี่ยงทางเดียว อนุพันธ์เสมือนจะแสดงมูลค่าที่แท้จริงของสิทธิเลือก ณ เวลาที่เลือกกำหนดความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงมีสถานะเท่าทุน (at the money) หากระดับราคาที่ถูกป้องกันความเสี่ยงนั้นอยู่ที่ระดับเดียวกับราคาตลาด หรืออยู่ในสถานะขาดทุน หากระดับราคาที่ถูกป้องกันความเสี่ยงนั้นอยู่สูงกว่าระดับราคาตลาด (หากเป็นกรณีของการป้องกันความเสี่ยงของสถานะซื้อ จะหมายถึง หากระดับราคาที่ถูกป้องกันความเสี่ยงอยู่ต่ำกว่าระดับราคาตลาด) การใช้อนุพันธ์เสมือนเป็นอีกวิธีที่สามารถคำนวณการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง อนุพันธ์เสมือนจะเลียนแบบรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง จึงส่งผลให้มีผลลัพธ์ประหนึ่งว่าการเปลี่ยนแปลงมูลค่านั้นถูกคำนวณโดยวิธีการที่แตกต่างออกไป ดังนั้น การใช้อนุพันธ์เสมือนจึงไม่ใช่วิธีการหามูลค่าของอนุพันธ์เสมือน หากแต่เป็นเครื่องมือคำนวณทางคณิตศาสตร์เพื่อหามูลค่าของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง ดังนั้น อนุพันธ์เสมือนจึงไม่สามารถรวมลักษณะที่มีผลต่อการกำหนดมูลค่าในเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงที่ปรากฏอยู่ในเฉพาะรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงเท่านั้น (แต่ไม่รวมอยู่ในรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง) ตัวอย่างเช่น ตราสารหนี้ที่เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศ (ไม่ว่าจะเป็นอัตราดอกเบี้ยคงที่หรือลอยตัว) เมื่อใช้วิธีอนุพันธ์เสมือนในการคำนวณหาการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าตราสารหนี้ดังกล่าว หรือ มูลค่าปัจจุบันของส่วนเปลี่ยนแปลงสะสมในกระแสเงินสด อนุพันธ์เสมือนจะไม่สามารถเพียงแค่อ้างเรื่องต้นทุนการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศสกุลเงินกันเท่านั้น ถึงแม้ว่า อนุพันธ์อ้างอิงนั้นจะมีต้นทุนที่เกิดจากการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศกำหนดไว้แล้วก็ตาม (ตัวอย่างเช่น สัญญาแลกเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยข้ามสกุลเงิน)

- ข6.5.6 การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงซึ่งถูกกำหนดโดยวิธีอนุพันธ์เสมือน อาจสามารถนำไปใช้เพื่อประเมินว่าความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงเป็นไปตามข้อกำหนดของควมมีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงหรือไม่

การปรับสมดุลความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงและการเปลี่ยนอัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยง

- ข6.5.7 การปรับสมดุล หมายถึง การปรับเปลี่ยนปริมาณของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงหรือเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงของความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยงที่ได้เลือกกำหนดมาก่อนหน้านี้แล้ว เพื่อเป็นการรักษาให้อัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยงยังคงเป็นการป้องกันความเสี่ยงที่มีประสิทธิผล การเปลี่ยนแปลงในปริมาณรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงหรือเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงเพื่อจุดประสงค์อื่นนอกเหนือจากนี้จะไม่เข้าเงื่อนไขที่กำหนดภายใต้แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้

- ข6.5.8 การปรับสมดุลจะถูกบันทึกในฐานะที่เป็นการขยายความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงให้ต่อเนื่องตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ ข6.5.9 ถึง ข6.5.21 ในการปรับสมดุล หากเกิดความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงตามความสัมพันธ์ที่กำหนดจะถูกพิจารณาและรับรู้ทันทีที่มีการปรับปรุงความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยง
- ข6.5.9 การปรับปรุงอัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยงจะทำให้กิจการสามารถปรับตัวให้เข้ากับความสัมพันธ์ที่เปลี่ยนแปลงไประหว่างเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงอันเกิดจากรายการอ้างอิงหรือตัวแปรความเสี่ยงต่างๆ ตัวอย่างเช่น ความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงที่เครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงมีรายการอ้างอิงที่ต่างกันแต่มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน มีการเปลี่ยนแปลงไปตามการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ของรายการอ้างอิงทั้งสองนั้น (เช่น ดัชนี อัตรา หรือ ราคาใดๆ ที่ต่างกันแต่มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน) ดังนั้น การปรับสมดุลจะทำให้ความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงยังคงมีดำเนินต่อไปได้ ในสถานการณ์ที่ความสัมพันธ์ระหว่างเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่ยังสามารถหักกลบกันได้โดยการปรับปรุงอัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยง
- ข6.5.10 ตัวอย่างเช่น กิจการต้องการป้องกันความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศสกุล ก โดยใช้ออนุพันธ์ประเภทเงินตราต่างประเทศที่อ้างอิงกับเงินตราต่างประเทศสกุล ข และเงินตราต่างประเทศทั้งสองสกุลเป็นประเภทอัตราคงที่ (กล่าวคือ อัตราแลกเปลี่ยนถูกกำหนดให้เคลื่อนไหวภายในกรอบ หรือ ที่ระดับอัตราแลกเปลี่ยนที่กำหนดโดยธนาคารกลางหรือหน่วยงานที่มีอำนาจรับผิดชอบอื่น ๆ) หากอัตราแลกเปลี่ยนระหว่างสกุล ก และ ข มีการเปลี่ยนแปลงไป (กล่าวคือ มีการกำหนดกรอบหรืออัตราแลกเปลี่ยนใหม่) การปรับสมดุลของความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงเพื่อสะท้อนอัตราแลกเปลี่ยนใหม่นั้น จะทำให้มั่นใจได้ว่าความสัมพันธ์ดังกล่าวยังคงเป็นไปตามข้อกำหนดของการประเมินประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงผ่านอัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยงที่ปรับให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปในทางกลับกัน หากอนุพันธ์ประเภทเงินตราต่างประเทศมีการปฏิบัติผิดสัญญา การปรับปรุงอัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยงอาจมิได้ทำให้ความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงยังคงมีประสิทธิผลตามข้อกำหนด ดังนั้น การปรับสมดุลจึงไม่ได้เป็นตัวกำหนดให้ความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงยังคงดำเนินต่อไปในสถานการณ์ที่ถึงแม้จะปรับอัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยงแล้ว ความสัมพันธ์ของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงก็ยังไม่สามารถหักกลบกันได้
- ข6.5.11 การเปลี่ยนแปลงที่ทำให้เกิดการหักกลบกันระหว่างส่วนเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและมูลค่ายุติธรรมหรือกระแสเงินสดของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงบางประเภทเท่านั้นที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงระหว่างเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง กิจการต้องวิเคราะห์หาสาเหตุที่ก่อให้เกิดความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงที่คาด

ว่าจะส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยงในช่วงระหว่างระยะเวลาสัญญา และประเมินว่าส่วนเปลี่ยนแปลงในการหักกลบนั้นมีลักษณะดังต่อไปนี้หรือไม่

ข6.5.11.1 อัตราส่วนการป้องกัน ความเสี่ยงมีความผันผวนแต่ยังสามารถสะท้อนความสัมพันธ์ระหว่างเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและรายการที่มีการป้องกัน ความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม

ข6.5.11.2 มีสิ่งบ่งชี้ว่าอัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยงนั้นไม่สามารถสะท้อนความสัมพันธ์ระหว่างเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงได้อย่างเหมาะสม

กิจการทำการประเมินผลตามข้อกำหนดของการประเมินประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยง กล่าวคือ เพื่อให้มั่นใจว่าความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงนั้นไม่ได้สะท้อนความไม่สมดุลงบในสัดส่วนของปริมาณเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและรายการที่มีการป้องกัน ความเสี่ยง อันจะก่อให้เกิดความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงขึ้น (ทั้งที่รับรู้แล้ว และยังไม่ได้รับรู้) ซึ่งทำให้ผลทางการบัญชีผิดไปจากวัตถุประสงค์ของการบัญชีป้องกัน ความเสี่ยง ดังนั้น การประเมินจึงต้องใช้ดุลยพินิจประกอบ

ข6.5.12 ความผันผวนของอัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยง (ซึ่งส่งผลให้เกิดความไม่มีประสิทธิผลในการ ป้องกันความเสี่ยง) จะไม่สามารถทำให้ลดลงได้โดยการปรับปรุงอัตราส่วนการป้องกัน ความเสี่ยงเพื่อตอบสนองต่อผลลัพธ์ใดโดยเฉพาะ ดังนั้น ภายใต้สถานการณ์ดังกล่าว การเปลี่ยนแปลงระดับของการหักกลบจึงเกี่ยวข้องกับประเด็นของการวัดมูลค่าและการรับรู้ ความไม่มีประสิทธิผลของการป้องกันความเสี่ยงแต่ไม่ต้องการปรับสมดุล

ข6.5.13 ในทางกลับกัน หากการเปลี่ยนแปลงระดับของการหักกลบมีการบ่งชี้ว่าความผันผวนเกิดจาก อัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยงที่แตกต่างจากอัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยงที่ใช้ในการ กำหนดความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยง หรือ มีสิ่งบ่งชี้ว่ามีแนวโน้มที่จะทำให้มีความแตกต่างจากอัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยงนั้นมากขึ้นแล้ว ความไม่มีประสิทธิผลของ การป้องกันความเสี่ยงในกรณีนี้สามารถปรับลดลงได้โดยการปรับปรุงอัตราส่วนการป้องกัน ความเสี่ยง ซึ่งหากปล่อยให้อัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยงนั้นยังคงอยู่ในระดับเดิม จะยิ่ง ส่งผลให้ความไม่มีประสิทธิผลเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น ในกรณีนี้ กิจการต้องทำการประเมินว่า ความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงนั้นได้สะท้อนความไม่สมดุลงบระหว่างสัดส่วนของ ปริมาณรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงกับปริมาณเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง ซึ่งจะ ก่อให้เกิดความไม่มีประสิทธิผลหรือไม่ (โดยรับรู้หรือไม่ก็ได้) ซึ่งอาจทำให้เกิดผลทางบัญชีที่ ไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการบัญชีป้องกันความเสี่ยง หากอัตราส่วนการป้องกันความ เสี่ยงถูกปรับปรุง ก็จะมีผลกระทบต่อการวัดมูลค่าและการรับรู้ความไม่มีประสิทธิผลได้ เนื่องจากในการปรับสมดุล ความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงของความสัมพันธ์ที่ ถูกกำหนดขึ้นจะต้องได้รับการพิจารณาและรับรู้ทันที ก่อนที่จะมีการปรับปรุงความสัมพันธ์ของ การป้องกันความเสี่ยงตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ ข6.5.8

- ข6.5.14 สำหรับจุดประสงค์ของการบัญชีป้องกันความเสี่ยง การปรับสมดุลนั้น หมายถึง หลังจากที่ความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงได้ถูกกำหนดขึ้น กิจการได้ปรับเปลี่ยนจำนวนของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงหรือรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงไปตามสถานการณ์ที่ทำให้เกิดผลกระทบต่ออัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยง โดยปกติแล้ว การปรับปรุงนี้ควรสะท้อนถึงจำนวนของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงหรือรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่กิจการใช้จริง อย่างไรก็ตาม กิจการจะต้องปรับปรุงอัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยงที่คำนวณมาจากจำนวนของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงหรือเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงที่ได้ใช้จริง หากเข้าลักษณะดังต่อไปนี้
- ข6.5.14.1 อัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยงที่คำนวณมาจากจำนวนของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงหรือรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่เปลี่ยนแปลงไปตามที่ได้ใช้จริง จะต้องสะท้อนถึงความไม่สมดุลอันก่อให้เกิดความไม่มีประสิทธิผลของการป้องกันความเสี่ยงซึ่งอาจก่อให้เกิดผลลัพธ์ทางบัญชีที่ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการบัญชีป้องกันความเสี่ยง หรือ
- ข6.5.14.2 กิจการได้คงจำนวนของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงตามที่ใช้จริงเอาไว้ ซึ่งสัดส่วนของจำนวนดังกล่าว ภายใต้สถานการณ์ใหม่ ได้ก่อให้เกิดอัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยงที่สะท้อนถึงความไม่สมดุลอันก่อให้เกิดความไม่มีประสิทธิผลของการป้องกันความเสี่ยงซึ่งอาจก่อให้เกิดผลลัพธ์ทางบัญชีที่ไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์ของการบัญชีป้องกันความเสี่ยง (นั่นหมายถึงว่า กิจการจะต้องไม่ทำให้เกิดความไม่สมดุลเกิดขึ้นเพียงเพราะละเลยการปรับปรุงอัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยงดังกล่าว)
- ข6.5.15 การปรับสมดุลไม่สามารถนำมาถือปฏิบัติหากวัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยงสำหรับความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงนั้นได้เปลี่ยนแปลงไป แต่จะต้องยกเลิกการบัญชีป้องกันความเสี่ยงสำหรับความสัมพันธ์ดังกล่าว (ถึงแม้ว่ากิจการอาจเลือกกำหนดความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงอันใหม่ที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงหรือรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงของความสัมพันธ์ที่มีมาก่อน ตามที่ได้อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ ข6.5.28)
- ข6.5.16 หากความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงมีการปรับสมดุล การปรับปรุงอัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยงอาจได้รับผลกระทบในหลายรูปแบบ ดังต่อไปนี้
- ข6.5.16.1 สัดส่วนของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงสามารถปรับตัวเพิ่มขึ้นได้ (ในขณะเดียวกันก็ลดสัดส่วนของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงลง) โดย
- ข6.5.16.1.1 เพิ่มปริมาณของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง หรือ
- ข6.5.16.1.2 ลดปริมาณของจำนวนเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง
- ข6.5.16.2 สัดส่วนของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงสามารถปรับเพิ่มขึ้นได้ (ในขณะเดียวกันก็ลดสัดส่วนของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงลง) โดย

ข6.5.16.2.1 เพิ่มปริมาณของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง หรือ

ข6.5.16.2.2 ลดปริมาณของจำนวนรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง

การเปลี่ยนแปลงปริมาณหมายถึงการเปลี่ยนแปลงจำนวนที่เป็นส่วนหนึ่งของความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยง ดังนั้น ปริมาณที่ลดลงไม่จำเป็นจะต้องหมายความว่ารายการนั้นหรือธุรกรรมนั้นจะไม่มีอยู่อีกต่อไป หรือ อาจจะไม่ได้ออกคาดว่าจะเกิดขึ้น แต่หมายถึง รายการเหล่านั้นไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยง ตัวอย่างเช่น การลดปริมาณของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงสามารถส่งผลให้กิจการนั้นยังคงใช้ออportunities นั้นต่อไปได้ แต่มีเพียงแค่บางส่วนของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงเหล่านั้นที่ยังคงถูกใช้เป็นส่วนหนึ่งของความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยง เหตุการณ์ดังกล่าวสามารถเกิดขึ้นได้ หากการปรับสมดุลยังสามารถใช้ได้โดยการลดเพียงปริมาณเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงของความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงลง แต่กิจการยังคงต้องถือตราสารนั้นถึงแม้จะไม่จำเป็นต้องใช้ตราสารนั้นอีกต่อไป ในกรณีนี้ ส่วนของออportunities ที่ไม่ได้ถูกใช้ไปในการป้องกันความเสี่ยงต้องถูกบันทึกด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน (ถ้าหากออportunities นั้นไม่ได้ถูกใช้เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงในความสัมพันธ์อื่น ๆ)

ข6.5.17 การปรับปรุงอัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยงโดยการเพิ่มปริมาณรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงไม่กระทบกับวิธีการวัดการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง การวัดการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับปริมาณที่ถูกกำหนดในครั้งก่อนหน้า ก็จะไม่ได้รับผลกระทบใดๆ เช่นกัน อย่างไรก็ตาม จากวันที่มีการปรับสมดุล ส่วนเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงต้องนับรวมกับส่วนเปลี่ยนแปลงมูลค่าของปริมาณรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงส่วนที่เพิ่มขึ้นเข้าไปด้วย การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวจะถูกวัดและใช้เป็นตัวอ้างอิง โดยเริ่มจากวันที่มีการปรับสมดุล แทนที่วันกำหนดความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงนั้น ตัวอย่างเช่น หากแรกเริ่มกิจการป้องกันความเสี่ยงในสินค้าโภคภัณฑ์ปริมาณ 100 ตัน ที่ราคาฟอร์เวิร์ด 80 (ราคาฟอร์เวิร์ดตั้งแต่เริ่มความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยงนี้) และต่อมาเพิ่มจำนวนเข้าไปอีก 10 ตันในการปรับสมดุล เมื่อราคาฟอร์เวิร์ดเปลี่ยนมาเป็น 90 รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงหลังจากปรับสมดุลแล้วประกอบไปด้วยสองกลุ่ม คือ 100 ตัน ที่ถูกป้องกันความเสี่ยง ณ ราคา 80 และ 10 ตัน ที่ถูกป้องกันความเสี่ยง ณ ราคา 90

ข6.5.18 การปรับปรุงอัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยงโดยการลดปริมาณเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงลง จะไม่กระทบกับวิธีการวัดการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง การวัดการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงในส่วนที่ยังใช้ในการเลือกกำหนดความสัมพันธ์ จะไม่ได้รับผลกระทบใดๆ อย่างไรก็ตาม จากวันที่มีการปรับสมดุล ปริมาณที่ลดลงของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงจะไม่ถูกนับเข้าเป็นส่วนหนึ่งของความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยงอีกต่อไป ตัวอย่างเช่น หากแรกเริ่ม กิจการป้องกันความเสี่ยงในราคาสินค้าโภคภัณฑ์โดยใช้ออportunities ปริมาณ 100 ตัน เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกัน

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ความเสี่ยง และต่อมาจะมีการปรับสมดุลโดยการลดปริมาณลง 10 ตัน ดังนั้นจะเหลือปริมาณเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงเพียง 90 ตัน (ดูย่อหน้าที่ ข6.5.16 เกี่ยวกับแนวปฏิบัติสำหรับปริมาณของอนุพันธ์ (จำนวน 10 ตัน) ที่ไม่ได้ใช้เป็นส่วนหนึ่งของความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงอีกต่อไป)

ข6.5.19 การปรับอัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยงโดยการเพิ่มปริมาณเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงจะไม่ส่งผลกระทบต่อวิธีที่ใช้วัดการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง การวัดการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดความสัมพันธ์ก็ไม่ได้รับผลกระทบด้วย อย่างไรก็ตาม จากวันที่มีการปรับสมดุล การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงจะต้องรวมส่วนเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของปริมาณเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงในส่วนที่ใช้เพิ่มเติมเข้ามาด้วย การเปลี่ยนแปลงจะถูกวัดโดยเริ่มตั้งแต่และอ้างอิงจากวันที่มีการปรับสมดุลแทนวันที่เลือกกำหนดความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยง ตัวอย่างเช่น หากแรกเริ่ม กิจการป้องกันความเสี่ยงในราคาสินค้าโภคภัณฑ์โดยใช้ออนุพันธ์ปริมาณ 100 ตัน เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง และต่อมาจะมีการปรับสมดุลโดยการเพิ่มปริมาณอีก 10 ตัน ปริมาณเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงจะเพิ่มเป็นทั้งหมด 110 ตัน การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงก็คือส่วนเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของอนุพันธ์ทั้งหมดที่รวมกันทำให้ปริมาณรวมเท่ากับ 110 ตัน อนุพันธ์เหล่านี้สามารถมี (หรืออาจจะไม่มี) ข้อกำหนดที่สำคัญแตกต่างกันไปก็ได้ เช่น อัตราซื้อขายล่วงหน้า เนื่องจากการทำสัญญาเกิดขึ้นในช่วงเวลาที่ต่างกัน (รวมถึงความเป็นไปได้ที่อาจจะเลือกกำหนดอนุพันธ์สำหรับความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยงหลังจากการรับรู้รายการเริ่มแรก)

ข6.5.20 การปรับอัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยงโดยการลดปริมาณรายการที่ได้รับการป้องกันความเสี่ยงถึงจะไม่ส่งผลกระทบต่อวิธีที่ใช้วัดการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง การวัดการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงในส่วนที่เกี่ยวข้องกับปริมาณซึ่งยังถูกกำหนดให้รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงต่อไปนั้น การเลือกกำหนดไม่ได้รับผลกระทบด้วยเช่นเดียวกัน อย่างไรก็ตาม นับจากวันที่มีการปรับสมดุล รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงในส่วนที่เป็นปริมาณที่ถูกปรับลดลงนั้นไม่เป็นส่วนหนึ่งของความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงอีกต่อไป ตัวอย่างเช่น เมื่อแรกเริ่ม กิจการป้องกันความเสี่ยงในสินค้าโภคภัณฑ์ในปริมาณ 100 ตัน ที่ราคาฟอร์เวิร์ด 80 และต่อมาลดปริมาณสินค้าโภคภัณฑ์ลง 10 ตันเพื่อปรับสมดุล รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงภายหลังการปรับสมดุลจะเหลือเพียง 90 ตัน และมีการป้องกันความเสี่ยงที่ราคา 80 รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงจำนวน 10 ตัน ที่ไม่เป็นส่วนหนึ่งของความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงอีกต่อไปจะถูกบันทึกตามข้อกำหนดของการยกเลิกการใช้การบัญชีป้องกันความเสี่ยง (ดูย่อหน้าที่ 6.5.5 ถึง 6.5.6 และย่อหน้าที่ ข6.5.22 ถึง ข6.5.28)

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- ข6.5.21 เมื่อมีการปรับสมดุลของความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยง กิจการต้องปรับปรุงการวิเคราะห์ถึงสาเหตุที่ก่อให้เกิดความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงที่คาดว่าจะส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยง สำหรับระยะเวลาที่เหลือให้เป็นปัจจุบันเสมอ (ดูย่อหน้าที่ ข6.4.2) เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงก็ต้องปรับปรุงให้เป็นปัจจุบันด้วยเช่นเดียวกัน

การยกเลิกการใช้การบัญชีป้องกันความเสี่ยง

- ข6.5.22 การยกเลิกการใช้การบัญชีป้องกันความเสี่ยงจะไม่มีผลย้อนหลัง โดยจะมีผลนับจากวันที่ไม่เข้าเงื่อนไขของการใช้บัญชีป้องกันความเสี่ยง
- ข6.5.23 กิจการต้องไม่เลือกกำหนดความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงและไม่ยุติความสัมพันธ์ดังกล่าว หาก
- ข6.5.23.1 ความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงนั้นยังคงเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยงบนพื้นฐานที่ยังเข้าเงื่อนไขของการบัญชีป้องกันความเสี่ยง (กล่าวคือ กิจการยังคงดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยงนั้นอยู่) และ
- ข6.5.23.2 ยังคงเข้าเงื่อนไขตามข้อกำหนดที่เหลืออยู่ทุกข้อ (หลังจากที่คำนึงถึงการปรับสมดุลของความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงนั้น หากมีการปรับสมดุลเกิดขึ้น)
- ข6.5.24 เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ กลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงของกิจการนั้นแตกต่างจากวัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยง กลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงจะถูกกำหนดขึ้นจากระดับสูงสุด ซึ่งเป็นการกำหนดว่ากิจการจะบริหารความเสี่ยงด้วยวิธีใด กลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงโดยทั่วไปจะมีการบ่งชี้ถึงความเสี่ยงที่กิจการจะต้องเผชิญและกำหนดวิธีการบริหารกับความเสี่ยงเหล่านั้น โดยปกติ กลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงจะเป็นเครื่องมือในระยะยาวและมีความยืดหยุ่นเพียงพอที่จะปรับเปลี่ยนตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป (ตัวอย่างเช่น อัตราดอกเบี้ยหรือระดับราคาสินค้าโภคภัณฑ์ที่แตกต่างกันซึ่งนำไปสู่ระดับของการป้องกันความเสี่ยงที่แตกต่างออกไป) กลยุทธ์นั้นมีการกำหนดเป็นลายลักษณ์อักษรลงในเอกสารที่มีการจัดสรรให้กับฝ่ายงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องผ่านทางนโยบายที่อาจมีการกำหนดแนวทางที่ลงเอยละเอียดมากขึ้น ในทางตรงกันข้ามวัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยงสำหรับแต่ละความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงมีผลบังคับใช้ในระดับของความสัมพันธ์นั้นๆ ซึ่งเกี่ยวกับวิธีการที่เลือกกำหนดเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงเพื่อป้องกันความเสี่ยงในฐานะเปิดต่อความเสี่ยงในรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง ดังนั้น กลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงอาจเกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยงที่แตกต่างกันซึ่งวัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยงนั้นสัมพันธ์กับการนำกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงในภาพรวม ตัวอย่างเช่น

- ข6.5.24.1 กิจการมีกลยุทธ์ในการบริหารความเสี่ยงในอัตราดอกเบี้ยจากการจัดหาเงินทุนในภาพรวมของกิจการซึ่งกำหนดเป็นช่วง (range) โดยอาจเป็นการผสมผสานกันระหว่างอัตราดอกเบี้ยลอยตัวและอัตราดอกเบี้ยคงที่ กลยุทธ์ดังกล่าวอาจกำหนดให้มีการคงสัดส่วนหนี้สินที่มีอัตราดอกเบี้ยคงที่ไว้ที่ระดับร้อยละ 20 ถึงร้อยละ 40 โดยกิจการมีการตัดสินใจในการปรับใช้สัดส่วนที่เหมาะสมตามแต่ช่วงเวลาตามกลยุทธ์ดังกล่าว (กล่าวคือ จะมีการตัดสินใจเกี่ยวกับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงในอัตราดอกเบี้ยคงที่ให้อยู่ในช่วงอัตราร้อยละ 20 ถึงร้อยละ 40) ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับทิศทางอัตราดอกเบี้ย หากอัตราดอกเบี้ยอยู่ในระดับต่ำ กิจการอาจจะออกตราสารหนี้ที่มีดอกเบี้ยคงที่มากกว่าเมื่ออัตราดอกเบี้ยอยู่ในระดับสูง หนี้สินของกิจการที่เป็นอัตราดอกเบี้ยลอยตัวมีจำนวนเท่ากับ 100 โดยในจำนวนนี้มี 30 ที่ถูกเปลี่ยนให้เป็นอัตราดอกเบี้ยคงที่ กิจการอาศัยช่วงที่อัตราดอกเบี้ยต่ำเพื่อความได้เปรียบจึงออกตราสารหนี้เพิ่มอีก 50 เพื่อจัดหาเงินทุนสำหรับการลงทุนสำคัญของกิจการ โดยเป็นการออกตราสารหนี้ที่มีอัตราดอกเบี้ยคงที่ด้วยเหตุที่อัตราดอกเบี้ยต่ำ กิจการตัดสินใจกำหนดสัดส่วนหนี้สินที่มีอัตราดอกเบี้ยคงที่ไว้ที่ร้อยละ 40 ของหนี้สินทั้งหมด โดยลดปริมาณที่กิจการเคยป้องกันความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยลอยตัวลงไป 20 ทำให้เหลือหนี้สินอัตราดอกเบี้ยคงที่เพียง 60 ในสถานการณ์ดังกล่าว กลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงไม่ได้เปลี่ยนแปลงไป อย่างไรก็ตาม ในทางกลับกัน การนำกลยุทธ์ไปใช้จริงได้เปลี่ยนแปลงไปและนั่นหมายถึงว่า สำหรับหนี้สินอัตราดอกเบี้ยลอยตัวจำนวน 20 ที่เคยถูกป้องกันความเสี่ยงโดยเปลี่ยนให้เป็นอัตราดอกเบี้ยคงที่นั้น ขณะนี้วัตถุประสงค์ของการป้องกันความเสี่ยงได้เปลี่ยนแปลงไป (กล่าวคือ ในระดับของความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยง) ผลที่ตามมาคือ สำหรับเหตุการณ์นี้ กิจการต้องยกเลิกการบัญชีป้องกันความเสี่ยงสำหรับจำนวน 20 ที่เคยป้องกันความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยลอยตัว โดยลดฐานะสัญญาแลกเปลี่ยนลง 20 ตามจำนวนเงินที่กำหนดไว้ แต่ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ กิจการอาจจะคงปริมาณสัญญาแลกเปลี่ยนนั้นโดยไม่ยกเลิกก็ได้ ตัวอย่างเช่น กิจการอาจจะใช้เพื่อการป้องกันความเสี่ยงประเภทอื่นหรืออาจจะเปลี่ยนให้มาอยู่ในบัญชีเพื่อการค้าก็ได้ ในทางกลับกัน หากกิจการเลือกที่จะเปลี่ยนหนี้สินอัตราดอกเบี้ยคงที่จำนวนใหม่บางส่วนให้เป็นอัตราดอกเบี้ยลอยตัว การบัญชีป้องกันความเสี่ยงยังคงต้องดำเนินต่อไปสำหรับในส่วนที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงอัตราดอกเบี้ยลอยตัวก่อนหน้านั้น
- ข6.5.24.2 ความเสี่ยงบางประเภทเป็นผลมาจากสถานะที่มีการเปลี่ยนแปลงบ่อยครั้ง เช่น ความเสี่ยงอัตราดอกเบี้ยจากตราสารหนี้ที่มีสถานะเปิด (open portfolio) จำนวนตราสารหนี้ที่เพิ่มขึ้นและการตัดรายการตราสารหนี้บางตัวทำให้ความเสี่ยงเปลี่ยนแปลงไปอยู่ตลอดเวลา (แตกต่างจากการที่สถานะลดลงเพราะตราสารหนี้ที่ครบกำหนด)

เหล่านี้เป็นกระบวนการบริหารความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง (dynamic process) ที่ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นและเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงไม่สามารถที่จะอยู่คงที่ได้ตลอดเป็นระยะเวลายาวนาน ผลที่ตามมาคือ กิจกรรมที่มีความเสี่ยงเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาดังกล่าวดังกล่าวจะต้องมีการปรับปรุงเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงอัตราดอกเบี้ยอยู่บ่อยครั้งเมื่อสถานะความเสี่ยงเปลี่ยนแปลงไป ตัวอย่างเช่น ตราสารหนี้ที่มีอายุคงเหลือ 24 เดือนถูกกำหนดให้เป็นตราสารที่มีการป้องกันความเสี่ยงสำหรับความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยเป็นเวลา 24 เดือน สำหรับตราสารหนี้ อายุคงเหลืออื่น ๆ ก็จะใช้วิธีการเดียวกัน หลังจากนั้นไม่นานกิจกรรมก็ยกเลิกความสัมพันธ์การป้องกันความเสี่ยงที่เคยถูกกำหนดก่อนหน้านี้สำหรับอายุคงเหลือต่าง ๆ ทั้งหมด หรือบางส่วน แล้วกำหนดความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยงครั้งใหม่โดยอิงจากขนาดและประเภทของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงที่มีอยู่ในขณะนั้น การหยุดใช้การบัญชีป้องกันความเสี่ยงในกรณีนี้สะท้อนให้เห็นว่าความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยงเหล่านี้ถูกกำหนดขึ้นมาจากวิธีที่กิจการมองเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและตราสารที่มีการป้องกันความเสี่ยงตัวใหม่แทนที่จะคำนึงถึงเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงและตราสารที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่ได้กำหนดความสัมพันธ์ไปก่อนหน้านี้ สำหรับกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงยังคงเหมือนเดิม แต่สำหรับความสัมพันธ์ที่เคยกำหนดก่อนหน้านี้ไม่มีจุดประสงค์ของการป้องกันความเสี่ยงคงอยู่อีกต่อไป ในสถานการณ์นี้ การหยุดใช้การบัญชีป้องกันความเสี่ยงจะขึ้นอยู่กับขอบเขตของจุดประสงค์ของการป้องกันความเสี่ยงที่เปลี่ยนแปลงไปตามแต่ละสถานการณ์ของกิจการและอาจกระทบกับความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงทั้งหมดหรือเพียงบางความสัมพันธ์ในแต่ละอายุคงเหลือ หรือ เป็นเพียงส่วนหนึ่งของความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงเท่านั้น

- ข6.5.24.3 กิจการมีกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยงที่ใช้จัดการความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศจากประมาณการยอดขายและลูกหนี้การค้าที่อาจมีเพิ่มขึ้น ภายใต้กลยุทธ์นี้ กิจการจัดการกับความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศที่ความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงรูปแบบหนึ่ง ณ จุดที่มีการรับรู้ลูกหนี้การค้านั้น หลังจากนั้น กิจการก็ไม่จัดการความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศในรูปแบบนี้อีกต่อไป แต่หันมาใช้การป้องกันความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศจากลูกหนี้การค้า เจ้าหนี้การค้าและอนุพันธ์ที่เป็นเงินสกุลเดียวกันในลักษณะแบบองค์รวม (ซึ่งจะไม่ขึ้นกับรายการที่คาดการณ์ที่ยังไม่เกิดขึ้นจริง) ในแง่ของการบันทึกบัญชี วิธีการนี้เรียกว่า การป้องกันความเสี่ยงแบบธรรมชาติ เนื่องจากผลกำไรหรือขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนที่เกิดจากรายการดังกล่าวจะถูกรับรู้ทันทีในกำไรหรือขาดทุน ผลที่ตามมาคือ ในแง่ของการบันทึกบัญชี หากความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงได้ถูกเลือกกำหนดขึ้นในช่วงเวลา

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

จนกระทั่งถึงวันครบกำหนดจ่ายเงิน ความสัมพันธ์ดังกล่าวจะต้องถูกยกเลิกเมื่อมีการบันทึกบัญชีลูกหนี้การค้าขึ้นเนื่องจากจุดประสงค์ของการป้องกันความเสี่ยงในความสัมพันธ์ที่ป้องกันความเสี่ยงนั้นไม่มีอีกต่อไป ความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศ ณ ขณะนี้ ได้ถูกจัดการภายใต้กลยุทธ์เดิมแต่ด้วยวิธีที่เปลี่ยนไป ในทางกลับกัน หากกิจการมีจุดประสงค์ในการป้องกันความเสี่ยงที่แตกต่างไปแต่ยังคงใช้วิธีการเดิมในการจัดการความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศที่เกิดจากการประมาณการยอดขายรวมถึงลูกหนี้การค้าที่อาจเกิดขึ้นตามมาตามความสัมพันธ์ในรูปแบบเดิมไปจนถึงวันจ่ายชำระ กิจการก็ยังสามารถใช้การบัญชีป้องกันความเสี่ยงนั้นได้จนถึงวันดังกล่าว

- ข6.5.25 การยกเลิกการบัญชีป้องกันความเสี่ยงสามารถส่งผลกระทบต่อ
  - ข6.5.25.1 ความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงโดยรวมทั้งหมด หรือ
  - ข6.5.25.2 บางส่วนของความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยง (ซึ่งหมายความว่า การบัญชีป้องกันความเสี่ยงยังคงมีผลอยู่สำหรับส่วนอื่นของความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยง)
- ข6.5.26 ให้อยู่ตีความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงโดยรวมทั้งหมดเมื่อไม่เข้าเงื่อนไขที่กำหนด ตัวอย่างเช่น
  - ข6.5.26.1 ความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในการบริหารความเสี่ยงที่ทำให้เกิดการใช้การบัญชีป้องกันความเสี่ยง (กล่าวคือ กิจการไม่ได้มีจุดประสงค์ในการบริหารความเสี่ยงนั้นอีกต่อไป)
  - ข6.5.26.2 มีการขายหรือยกเลิกของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงหรือเครื่องมือทางการเงิน (โดยเกี่ยวข้องกับปริมาณทั้งหมดที่เป็นส่วนหนึ่งของความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยง) หรือ
  - ข6.5.26.3 ไม่มีความสัมพันธ์เชิงเศรษฐกิจระหว่างรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงกับเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงอีกต่อไป หรือความเสี่ยงด้านเครดิตเริ่มมีผลกระทบต่อมูลค่ามากกว่าความสัมพันธ์เชิงเศรษฐกิจนั้น
- ข6.5.27 ให้อยู่ตีความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงในบางส่วน (และยังคงถือปฏิบัติการบัญชีป้องกันความเสี่ยงต่อไปสำหรับส่วนอื่นที่เหลือ) เมื่อเพียงบางส่วนของความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงไม่เข้าเงื่อนไขที่กำหนด ตัวอย่างเช่น
  - ข6.5.27.1 เมื่อมีการปรับสมดุลความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยง อัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยงอาจถูกปรับปรุงจนทำให้บางส่วนของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงนั้นไม่เป็นส่วนหนึ่งของความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงอีกต่อไป (ดูย่อหน้าที่ ข6.5.20) ดังนั้น ให้อยู่ตีการบัญชีป้องกันความเสี่ยงสำหรับส่วนของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่ไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงอีกต่อไป

- ข6.5.27.2 เมื่อมีบางส่วนของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่เป็น (หรือเป็นส่วนประกอบของ) รายการที่คาดการณ์นั้นไม่ได้ถูกจัดว่าเป็นรายการที่มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ในระดับสูงมากอีกต่อไป ให้ยกเลิกการบัญชีป้องกันความเสี่ยงเฉพาะในส่วนที่ไม่ถูกจัดว่ามีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ในระดับสูงมากดังกล่าวของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง อย่างไรก็ตาม หากกิจการเคยเลือกกำหนดการป้องกันความเสี่ยงของรายการที่คาดการณ์และต่อมาได้ประเมินว่ารายการที่คาดการณ์ดังกล่าวจะไม่เกิดขึ้นอีกต่อไป อาจก่อให้เกิดคำถามในความสามารถในการประเมินรายการที่คาดการณ์ที่คล้ายคลึงกันของกิจการ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการประเมินรายการที่คาดการณ์ที่คล้ายคลึงกันว่ามีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ในระดับสูงมากหรือไม่ (ดูย่อหน้า 6.3.3) และถือว่าเข้าเงื่อนไขเป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงได้หรือไม่
- ข6.5.28 กิจการสามารถเลือกกำหนดความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงขึ้นมาใหม่สำหรับเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงหรือรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงของความสัมพันธ์เดิมที่เคยมีการยกเลิกการใช้การบัญชีป้องกันความเสี่ยงแล้ว (บางส่วน หรือทั้งหมด) โดยไม่ถือว่าเป็นการดำเนินความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงต่อจากเดิม แต่ให้ถือเป็นการเริ่มความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงขึ้นมาใหม่ ตัวอย่างเช่น
- ข6.5.28.1 ความเสี่ยงด้านเครดิตของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงได้เพิ่มขึ้นอย่างมากจนทำให้กิจการต้องเปลี่ยนเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงใหม่ ซึ่งทำให้ความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงเดิมไม่บรรลุวัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยงและต้องยุติความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงทั้งหมดลงในที่สุด เครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงรายการใหม่ถูกเลือกกำหนดขึ้นเพื่อป้องกันความเสี่ยงของความเสี่ยงเดิมและเกิดเป็นความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงใหม่ ดังนั้น การวัดมูลค่าของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมหรือกระแสเงินสดของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงใหม่จะเริ่มและอ้างอิงจากวันที่มีการเลือกกำหนดความสัมพันธ์ในการป้องกันความเสี่ยงขึ้นมาใหม่แทนที่จะเป็นวันที่ความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงเดิมถูกเลือกกำหนดขึ้น
- ข6.5.28.2 ความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงหยุดลงก่อนครบกำหนดอายุของเครื่องมือทางการเงิน เครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงของความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงนี้จะสามารถถูกเลือกกำหนดขึ้นเป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงในอีกความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงได้ (ตัวอย่างเช่น เมื่อทำการปรับปรุงอัตราส่วนการป้องกันความเสี่ยงโดยเพิ่มจำนวนเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง หรือเมื่อเลือกกำหนดความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงขึ้นมาใหม่ทั้งหมด)

การบัญชีสำหรับมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือก

ข6.5.29 สิทธิเลือกเกี่ยวข้องกับช่วงเวลา เนื่องจากมูลค่าตามเวลาแสดงถึงสิ่งตอบแทนสำหรับการปกป้องผู้ถือสิทธิเลือกตลอดช่วงเวลาหนึ่ง อย่างไรก็ตาม มุมมองที่เกี่ยวข้องกับวัตถุประสงค์ของการประเมินว่าสิทธิเลือกนั้นเป็นการป้องกันความเสี่ยงของรายการธุรกรรมใด หรือรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงตามช่วงเวลาที่เกี่ยวข้องหรือไม่ คือลักษณะโดยทั่วไปของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง รวมถึงวิธีการและช่วงเวลาที่จะมีผลกระทบต่อกำไรหรือขาดทุน ดังนั้น กิจการต้องประเมินประเภทของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง (ดูย่อหน้าที่ 6.5.14.1) จากลักษณะโดยทั่วไปของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง (โดยไม่คำนึงถึงว่าความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงจะเป็นการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดหรือการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรม) ดังนี้

ข6.5.29.1 มูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือกสัมพันธ์กับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรม ถ้าลักษณะโดยทั่วไปของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงนั้นเป็นรายการที่มีมูลค่าตามเวลาเป็นต้นทุนของธุรกรรมดังกล่าว ตัวอย่างเช่น เมื่อมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือกสัมพันธ์กับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงซึ่งเป็นผลให้ในการวัดมูลค่าเมื่อเริ่มแรกนั้นต้องรวมต้นทุนการทำรายการเป็นส่วนหนึ่งของการรับรู้รายการนั้น (ตัวอย่างเช่น กิจการทำการป้องกันความเสี่ยงด้านราคาในการซื้อสินค้าโภคภัณฑ์ ไม่ว่าจะเป็รายการที่คาดการณ์หรือสัญญาผูกมัดก็ตาม และได้รวมต้นทุนการทำรายการเข้าเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนสินค้าคงเหลือ) ผลจากการรวมมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือกในการวัดมูลค่าเมื่อเริ่มแรกของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงคือ มูลค่าตามเวลากระทบกำไรหรือขาดทุนในเวลาเดียวกันกับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง ในทำนองเดียวกัน กิจการที่ทำการป้องกันความเสี่ยงในรายการขายสินค้าโภคภัณฑ์ ไม่ว่าจะเป็รายการที่คาดการณ์หรือสัญญาผูกมัดก็ตาม จะรวมมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือกเข้าเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับรายการขายดังกล่าว (ดังนั้น มูลค่าตามเวลาจะถูกรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนในรอบระยะเวลาเดียวกันกับรายได้ที่มาจากรายการขายที่ถูกป้องกันความเสี่ยง)

ข6.5.29.2 มูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือกสัมพันธ์กับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับช่วงเวลา ถ้าลักษณะโดยทั่วไปของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงนั้นมีมูลค่าตามเวลาเป็นต้นทุนในการได้มาซึ่งการป้องกันความเสี่ยงตลอดช่วงระยะเวลา (แต่รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงไม่ได้ส่งผลให้เกิดธุรกรรมที่ต้องรับรู้ต้นทุนดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนการทำรายการตามกล่าวในย่อหน้าที่ ข6.5.29.1) ตัวอย่างเช่น ถ้าสินค้าโภคภัณฑ์คงเหลือมีการป้องกันความเสี่ยงจากการลดลงของมูลค่ายุติธรรมในระยะเวลา 6 เดือนโดยใช้สิทธิเลือกสินค้าโภคภัณฑ์

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ที่มีอายุสัญญาเท่ากัน มูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือกจะถูกบันทึกเป็นส่วนเข้ากำไรหรือขาดทุน (กล่าวคือโดยการตัดจำหน่ายอย่างมีระบบและสมเหตุสมผล) ตลอดช่วงระยะเวลา 6 เดือน อีกตัวอย่าง เช่น การป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศเป็นระยะเวลา 18 เดือนโดยใช้สิทธิเลือกเงินตราต่างประเทศ ซึ่งเป็นผลให้มีการบันทึกส่วนมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือกตลอดช่วงระยะเวลา 18 เดือน

- ข6.5.30 ลักษณะของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง รวมถึงวิธีการและช่วงเวลาที่รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงนั้นมีผลกระทบต่อกำไรหรือขาดทุน และรวมถึงผลกระทบของช่วงเวลาที่มูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือกนั้นป้องกันความเสี่ยงให้กับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับช่วงเวลาจะถูกตัดจำหน่าย ซึ่งสอดคล้องกันกับช่วงเวลาที่มูลค่าที่แท้จริงของสิทธิเลือกมีผลกระทบต่อกำไรหรือขาดทุนตามที่กำหนดในการบัญชีการป้องกันความเสี่ยง ตัวอย่างเช่น ถ้ากิจการใช้สัญญาสิทธิที่จะซื้อในอัตราดอกเบี้ยสูงสุด (Cap) ในการป้องกันความเสี่ยงในการเพิ่มขึ้นของดอกเบี้ยจ่ายของพันธบัตรที่มีอัตราดอกเบี้ยลอยตัว มูลค่าตามเวลาของสัญญาสิทธิที่จะซื้อในอัตราดอกเบี้ยสูงสุด (Cap) ดังกล่าวจะถูกตัดจำหน่ายเป็นกำไรหรือขาดทุนตลอดช่วงเวลาเช่นเดียวกับช่วงเวลาที่มูลค่าที่แท้จริงมีผลกระทบต่อกำไรหรือขาดทุน
- ข6.5.30.1 ถ้าสัญญาสิทธิที่จะซื้อในอัตราดอกเบี้ยสูงสุด (Cap) ป้องกันความเสี่ยงจากการเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ยใน 3 ปีแรกของพันธบัตรที่มีอัตราดอกเบี้ยลอยตัวอายุ 5 ปี มูลค่าตามเวลาของสัญญาสิทธิที่จะซื้อในอัตราดอกเบี้ยสูงสุด (Cap) ดังกล่าวจะถูกตัดจำหน่ายตลอดอายุ 3 ปีแรก หรือ
- ข6.5.30.2 ถ้าสัญญาสิทธิที่จะซื้อในอัตราดอกเบี้ยสูงสุด (Cap) เป็นสัญญาที่เริ่มใช้สิทธิในอนาคต ซึ่งป้องกันความเสี่ยงจากการเพิ่มขึ้นของอัตราดอกเบี้ยในปีที่ 2 และปีที่ 3 ของพันธบัตรที่มีอัตราดอกเบี้ยลอยตัวอายุ 5 ปี มูลค่าตามเวลาของสัญญาสิทธิที่จะซื้อในอัตราดอกเบี้ยสูงสุด (Cap) ดังกล่าวจะถูกตัดจำหน่ายในระหว่างปีที่ 2 และปีที่ 3
- ข6.5.31 การบัญชีสำหรับมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือกตามย่อหน้าที่ 6.5.14 ยังบังคับใช้กับสัญญาสิทธิที่กิจการซื้อ (purchased option) และสัญญาสิทธิที่กิจการเป็นผู้ออก (written option) และที่ถูกกำหนดให้รวมกัน (สัญญาหนึ่งเป็นสิทธิที่จะขายและอีกสัญญาหนึ่งเป็นสิทธิที่จะซื้อ) ซึ่งมูลค่าตามเวลาสุทธิ ณ วันที่ถูกเลือกกำหนดให้เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงมีค่าเท่ากับศูนย์ (โดยทั่วไปหมายถึง Zero-cost collar) ในกรณีดังกล่าว กิจการต้องรับรู้การเปลี่ยนแปลงของมูลค่าตามเวลาในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น แม้ว่าผลสะสมของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าตามเวลาตลอดช่วงระยะเวลาของความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงจะเท่ากับศูนย์ ดังนั้น ถ้ามูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือกเกี่ยวข้องกับ
- ข6.5.31.1 รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรม มูลค่าตามเวลา ณ จุดสิ้นสุดความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงที่ปรับปรุงรายการที่มีการ

ป้องกันความเสี่ยง หรือจำนวนที่ถูกจัดประเภทใหม่เป็นกำไรหรือขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ 6.5.14.2) จะเท่ากับศูนย์

- ข6.5.31.2 รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับช่วงเวลา จำนวนที่ตัดจำหน่ายที่เกี่ยวข้องกับมูลค่าตามเวลาจะเท่ากับศูนย์
- ข6.5.32 การบัญชีสำหรับมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือกตามย่อหน้าที่ 6.5.14 บังคับใช้เฉพาะกับมูลค่าตามเวลาที่เกี่ยวข้องกับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง (มูลค่าตามเวลาที่สอดคล้องกัน) มูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือกจะเกี่ยวข้องกับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงถ้าข้อกำหนดที่สำคัญของสิทธิเลือก (เช่น จำนวนเงินที่กำหนดไว้ อายุของสัญญา และรายการอ้างอิง) สอดคล้องกับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง ดังนั้น หากข้อกำหนดที่สำคัญของสิทธิเลือก และรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงไม่สอดคล้องกันทั้งหมด กิจการต้องกำหนดมูลค่าตามเวลาที่สอดคล้องกัน ซึ่งก็คือมูลค่าตามเวลารวมถึงค่าใช้จ่ายในการทำสัญญา (มูลค่าตามเวลาที่เกิดขึ้นจริง) ที่เกี่ยวข้องกับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง (และต้องปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 6.5.14) กิจการกำหนดมูลค่าตามเวลาที่สอดคล้องกันโดยใช้มูลค่าของสิทธิเลือกที่มีข้อกำหนดที่สำคัญที่สอดคล้องกันอย่างสมบูรณ์กับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง
- ข6.5.33 ถ้ามูลค่าตามเวลาที่เกิดขึ้นจริง และมูลค่าตามเวลาที่สอดคล้องกันนั้นแตกต่างกัน กิจการต้องระบุจำนวนเงินซึ่งถูกสะสมและแสดงเป็นรายการแยกต่างหากในส่วนของผู้ถือหุ้นตามย่อหน้าที่ 6.5.14 ดังต่อไปนี้
- ข6.5.33.1 ถ้ามูลค่าตามเวลาที่เกิดขึ้นจริงสูงกว่ามูลค่าตามเวลาที่สอดคล้องกัน ณ จุดที่รับรู้ความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยง กิจการต้อง
- (1) ระบุจำนวนเงินซึ่งถูกสะสมและแสดงเป็นรายการแยกต่างหากในส่วนของผู้ถือหุ้นแยกตามเกณฑ์ของมูลค่าตามเวลาที่สอดคล้องกัน และ
  - (2) รับรู้ผลต่างจากการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมระหว่างมูลค่าตามเวลาที่เกิดขึ้นจริงและมูลค่าตามเวลาที่สอดคล้องกันในกำไรหรือขาดทุน
- ข6.5.33.2 ถ้ามูลค่าตามเวลาที่เกิดขึ้นจริงต่ำกว่ามูลค่าตามเวลาที่สอดคล้องกัน ณ จุดที่รับรู้ความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยง กิจการต้องระบุจำนวนเงินซึ่งถูกสะสมและแสดงเป็นรายการแยกต่างหากในส่วนของผู้ถือหุ้นโดยอ้างอิงกับจำนวนเงินที่ต่ำกว่าของการเปลี่ยนแปลงสะสมในมูลค่ายุติธรรมของ
- (1) มูลค่าตามเวลาที่เกิดขึ้นจริง และ
  - (2) มูลค่าตามเวลาที่สอดคล้องกัน
- การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของมูลค่าตามเวลาที่เกิดขึ้นจริงที่เหลืออยู่จะถูกรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน

การบัญชีสำหรับองค์ประกอบราคาล่วงหน้าของสัญญาฟอร์เวิร์ดและส่วนต่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของเครื่องมือทางการเงิน

- ข6.5.34 สัญญาฟอร์เวิร์ดมีความเกี่ยวข้องกับระยะเวลาเนื่องจากองค์ประกอบราคาล่วงหน้าแสดงถึงค่าตอบแทนของระยะเวลาดังกล่าว (ซึ่งหมายถึงระยะเวลาครบกำหนดที่ได้พิจารณาไว้) อย่างไรก็ตาม แกมมุมที่เกี่ยวข้องสำหรับวัตถุประสงค์ของการประเมินว่าเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงใช้ป้องกันความเสี่ยงของรายการที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรมหรือที่เกี่ยวข้องกับช่วงเวลานั้นคือต้องประเมินลักษณะของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง รวมทั้งรูปแบบและช่วงเวลาที่ส่งผลกระทบต่อกำไรหรือขาดทุน ดังนั้น กิจการต้องประเมินประเภทของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง (ดูย่อหน้าที่ 6.5.15 และ 6.5.14.1) โดยคำนึงถึงลักษณะโดยทั่วไปของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง (โดยไม่คำนึงว่าความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงจะเป็นการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดหรือการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรม) ดังนี้
- ข6.5.34.1 องค์ประกอบราคาล่วงหน้าของสัญญาฟอร์เวิร์ดสัมพันธ์กับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรม ถ้าลักษณะโดยทั่วไปของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงเป็นรายการที่มีองค์ประกอบราคาล่วงหน้าเป็นต้นทุนของรายการ ตัวอย่างเช่น เมื่อองค์ประกอบราคาล่วงหน้าสัมพันธ์กับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่ทำให้การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกรวมต้นทุนการทำรายการ (เช่น กิจการป้องกันความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศจากการซื้อสินค้าคงเหลือในรูปของสกุลเงินตราต่างประเทศโดยที่ไม่ว่าจะเป็นรายการที่คาดการณ์หรือสัญญาผูกมัด และได้รวมต้นทุนการทำรายการเป็นส่วนหนึ่งของสินค้าคงเหลือนั้นในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก) ผลของการรวมองค์ประกอบราคาล่วงหน้าในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงคือการที่องค์ประกอบราคาล่วงหน้ากระทบกำไรหรือขาดทุนพร้อมกับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง ในทำนองเดียวกัน กิจการที่ป้องกันความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศของการขายสินค้าโภคภัณฑ์ที่ไม่ว่าจะเป็นรายการที่คาดการณ์หรือสัญญาผูกมัด จะรวมองค์ประกอบราคาล่วงหน้าไว้เป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการขาย (ดังนั้น องค์ประกอบราคาล่วงหน้าจะถูกรับรู้ในกำไรหรือขาดทุนในรอบระยะเวลาเดียวกันกับรายได้จากการขายที่ถูกป้องกันความเสี่ยง)
- ข6.5.34.2 องค์ประกอบราคาล่วงหน้าของสัญญาฟอร์เวิร์ดสัมพันธ์กับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับช่วงเวลา ถ้าลักษณะโดยทั่วไปของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงมีองค์ประกอบราคาล่วงหน้าเป็นต้นทุนในการได้มาซึ่งการป้องกันความเสี่ยงต่อช่วงระยะเวลานั้น (แต่รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงไม่ได้ส่งผลให้เกิดธุรกรรมที่ต้องรับรู้ต้นทุนดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของต้นทุนการทำรายการตามที่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ข6.5.34.1) ตัวอย่างเช่น ถ้าสินค้าโภคภัณฑ์คงเหลือถูก

ป้องกันความเสี่ยงในการเปลี่ยนแปลงของมูลค่ายุติธรรมสำหรับช่วงระยะเวลา 6 เดือนโดยใช้สัญญาฟอร์เวิร์ดสินค้าโภคภัณฑ์ที่มีระยะเวลาครบกำหนดสอดคล้องกัน องค์กรประกอบราคาล่วงหน้าของสัญญาฟอร์เวิร์ดจะถูกบันทึกไปยังกำไรหรือขาดทุน (กล่าวคือ ตัดจำหน่ายอย่างเป็นทางการเป็นระบบและด้วยเกณฑ์ที่สมเหตุสมผล) ตลอดช่วงระยะเวลา 6 เดือน อีกตัวอย่างเช่น การป้องกันความเสี่ยงของเงินลงทุนสุทธิในหน่วยงานต่างประเทศเป็นระยะเวลา 18 เดือน โดยใช้สัญญาฟอร์เวิร์ดเงินตราต่างประเทศ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการบันทึกส่วนขององค์กรประกอบราคาล่วงหน้าของสัญญาฟอร์เวิร์ดนี้ตลอดช่วงระยะเวลา 18 เดือน

- ข6.5.35 ลักษณะของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง รวมถึงรูปแบบและช่วงเวลาที่รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงส่งผลกระทบต่อกำไรหรือขาดทุน ได้ส่งผลกระทบต่อช่วงเวลาต่อช่วงเวลา ที่องค์กรประกอบราคาล่วงหน้าของสัญญาฟอร์เวิร์ดที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงให้กับรายการที่เกี่ยวข้องกับช่วงเวลาที่มีการตัดจำหน่าย ซึ่งหมายถึงตลอดช่วงระยะเวลาที่เกี่ยวข้องกับส่วนของอัตราแลกเปลี่ยนล่วงหน้า นั้น ตัวอย่างเช่น ถ้าสัญญาฟอร์เวิร์ดป้องกันความเสี่ยงต่อความผันผวนของอัตราดอกเบี้ยสำหรับระยะเวลา 3 เดือน โดยเริ่มในอีก 6 เดือนข้างหน้า องค์กรประกอบราคาล่วงหน้าจะถูกตัดจำหน่ายในช่วงเดือนที่ 7 ถึงเดือนที่ 9
- ข6.5.36 ให้ถือปฏิบัติตามการบัญชีสำหรับองค์กรประกอบราคาล่วงหน้าของสัญญาฟอร์เวิร์ดในย่อหน้าที่ 6.5.15 สำหรับกรณีที่องค์กรประกอบราคาล่วงหน้า ณ วันที่สัญญาฟอร์เวิร์ดถูกเลือกกำหนดให้เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง และองค์กรประกอบราคาล่วงหน้ามีค่าเท่ากับศูนย์ ในกรณีดังกล่าว กิจการต้องรับรู้การเปลี่ยนแปลงของมูลค่ายุติธรรมขององค์กรประกอบราคาล่วงหน้าในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น แม้ว่าผลสะสมของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมขององค์กรประกอบราคาล่วงหน้าจะเท่ากับศูนย์ตลอดช่วงระยะเวลาความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยง ดังนั้น ถ้าองค์กรประกอบราคาล่วงหน้าของสัญญาฟอร์เวิร์ดเกี่ยวข้องกับ
- ข6.5.36.1 รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับธุรกรรม จำนวนเงินขององค์กรประกอบราคาล่วงหน้า ณ จุดสิ้นสุดความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงที่ปรับปรุงรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง หรือได้ถูกจัดประเภทใหม่ไปกำไรหรือขาดทุน (ดูย่อหน้าที่ 6.5.14.2 และ 6.5.15) เท่ากับศูนย์
- ข6.5.36.2 รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องกับช่วงระยะเวลา จำนวนที่ตัดจำหน่ายที่เกี่ยวข้องกับองค์กรประกอบราคาล่วงหน้านั้นเท่ากับศูนย์
- ข6.5.37 ให้ถือปฏิบัติตามการบัญชีสำหรับองค์กรประกอบราคาล่วงหน้าของสัญญาฟอร์เวิร์ดตามย่อหน้าที่ 6.5.15 กับเฉพาะองค์กรประกอบราคาล่วงหน้าที่เกี่ยวข้องกับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง (องค์กรประกอบราคาล่วงหน้าที่สอดคล้องกัน) องค์กรประกอบราคาล่วงหน้าของสัญญาฟอร์เวิร์ดจะเกี่ยวข้องกับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงถ้าข้อกำหนดที่สำคัญของสัญญาฟอร์เวิร์ด (เช่น จำนวนเงินที่กำหนดไว้ อายุของสัญญา และรายการอ้างอิง) สอดคล้องกับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง ดังนั้น ถ้าข้อกำหนดที่สำคัญของสัญญาฟอร์เวิร์ด และรายการที่มีการ

ป้องกันความเสี่ยงไม่สอดคล้องกันทั้งหมด กิจการต้องกำหนดองค์ประกอบราคาล่วงหน้าที่เกี่ยวข้อง เช่น จำนวนขององค์ประกอบราคาล่วงหน้าในสัญญาฟอร์เวิร์ด (องค์ประกอบราคาล่วงหน้าที่เกิดขึ้นจริง) ที่เกี่ยวข้องกับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง (และต้องปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 6.5.15) กิจการพิจารณากำหนดองค์ประกอบราคาล่วงหน้าที่สอดคล้องกันโดยใช้การวัดมูลค่าของสัญญาฟอร์เวิร์ดที่มีข้อกำหนดที่สำคัญที่สอดคล้องกันอย่างสมบูรณ์กับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง

ข6.5.38 ถ้าองค์ประกอบราคาล่วงหน้าที่เกิดขึ้นจริง และองค์ประกอบราคาล่วงหน้าที่สอดคล้องกันนั้นแตกต่างกัน กิจการต้องระบุจำนวนเงินที่ถูกสะสมเป็นรายการแยกต่างหากในส่วนของผู้เจ้าของตามย่อหน้าที่ 6.5.15 ดังต่อไปนี้

ข6.5.38.1 ถ้าค่าสัมบูรณ์ขององค์ประกอบราคาล่วงหน้าที่เกิดขึ้นจริงสูงกว่าองค์ประกอบราคาล่วงหน้าที่สอดคล้องกัน ณ จุดที่รับรู้ความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยง กิจการต้อง

- (1) ระบุจำนวนเงินที่ถูกสะสมเป็นรายการแยกต่างหากในส่วนของผู้เจ้าของตามเกณฑ์ขององค์ประกอบราคาล่วงหน้าที่สอดคล้องกัน และ
- (2) รับรู้ผลต่างจากการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมระหว่างองค์ประกอบราคาล่วงหน้าที่เกิดขึ้นจริงและองค์ประกอบราคาล่วงหน้าที่สอดคล้องกันในกำไรหรือขาดทุน

ข6.5.38.2 ถ้าค่าสัมบูรณ์ขององค์ประกอบราคาล่วงหน้าที่เกิดขึ้นจริงต่ำกว่าองค์ประกอบราคาล่วงหน้าที่สอดคล้องกัน ณ จุดที่รับรู้ความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยง กิจการจะต้องระบุจำนวนเงินที่ถูกสะสมเป็นรายการแยกต่างหากในส่วนของผู้เจ้าของโดยอ้างอิงกับจำนวนที่ต่ำกว่าของการเปลี่ยนแปลงสะสมในมูลค่ายุติธรรมของ

- (1) ค่าสัมบูรณ์ขององค์ประกอบราคาล่วงหน้าที่เกิดขึ้นจริง และ
- (2) ค่าสัมบูรณ์ขององค์ประกอบราคาล่วงหน้าที่สอดคล้องกัน

ส่วนของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมขององค์ประกอบราคาล่วงหน้าที่เกิดขึ้นจริงที่เหลืออยู่จะถูกรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน

ข6.5.39 เมื่อกิจการแยกส่วนต่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศออกจากเครื่องมือทางการเงิน และไม่รวมในการเลือกกำหนดเครื่องมือทางการเงินนั้นเป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง (ดูย่อหน้าที่ 6.2.4.2) แนวทางปฏิบัติในย่อหน้าที่ ข6.5.34 ถึง ข6.5.38 จะถือปฏิบัติกับส่วนต่างอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศในลักษณะเดียวกันกับที่ถือปฏิบัติกับองค์ประกอบราคาล่วงหน้าของสัญญาฟอร์เวิร์ด

การป้องกันความเสี่ยงของกลุ่มรายการ (หมวดที่ 6.6)

การป้องกันความเสี่ยงของฐานะสุทธิ

การใช้การบัญชีป้องกันความเสี่ยงและการเลือกกำหนดฐานะสุทธิ

- ข6.6.1 กิจการสามารถใช้การบัญชีป้องกันความเสี่ยงกับฐานะสุทธิได้ถ้าวัตถุประสงค์ของการบริหารความเสี่ยงของกิจการอยู่บนเกณฑ์สุทธิในการป้องกันความเสี่ยง โดยที่กิจการต้องทำการป้องกันความเสี่ยงในลักษณะดังกล่าวจริง (ไม่ใช่พิจารณาเพียงแค่คาร์บริงหรือการระบุในเอกสาร) ดังนั้น กิจการไม่สามารถใช้การบัญชีป้องกันความเสี่ยงบนเกณฑ์สุทธิเพียงเพื่อกำหนดผลทางการบัญชีที่เฉพาะเจาะจงได้ ถ้าหากผลนั้นไม่สะท้อนวิธีการบริหารความเสี่ยง การป้องกันความเสี่ยงของฐานะสุทธิต้องเป็นส่วนหนึ่งของกลยุทธ์การบริหารความเสี่ยง โดยปกติแล้วกลยุทธ์ดังกล่าวจะได้รับการอนุมัติโดยผู้บริหารสำคัญตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 24 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลและกิจการที่เกี่ยวข้องกัน
- ข6.6.2 ตัวอย่างเช่น กิจการ ก. ซึ่งมีสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงานเป็นสกุลเงินเดียวกับสกุลเงินท้องถิ่น มีสัญญาผูกมัดที่จะต้องจ่ายด้วยสกุลเงินตราต่างประเทศจำนวน 150,000 เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการโฆษณาในอีก 9 เดือนข้างหน้า และมีสัญญาผูกมัดที่จะขายสินค้าสำเร็จรูปด้วยสกุลเงินตราต่างประเทศจำนวน 150,000 ในอีก 15 เดือนข้างหน้า กิจการ ก. เข้าทำสัญญาอนุพันธ์เงินตราต่างประเทศที่จะจ่ายชำระเงินในอีก 9 เดือนข้างหน้า โดยจะรับเงินที่เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศจำนวน 100 และจ่ายสกุลเงินท้องถิ่นจำนวน 70 กิจการ ก. ไม่มีความเสี่ยงอื่นต่อสกุลเงินตราต่างประเทศ กิจการ ก. ไม่ได้บริหารความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศบนเกณฑ์สุทธิ ดังนั้น กิจการ ก. ไม่สามารถใช้การบัญชีป้องกันความเสี่ยงสำหรับความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงระหว่างอนุพันธ์เงินตราต่างประเทศและฐานะสุทธิจำนวน 100 ซึ่งเป็นสกุลเงินตราต่างประเทศ (ประกอบด้วยสัญญาผูกมัดที่จะซื้อ (ค่าโฆษณา) จำนวน 150,000 และสัญญาผูกมัดที่จะขายจำนวน 149,900 (จากจำนวน 150,000)) สำหรับระยะเวลา 9 เดือนข้างหน้า
- ข6.6.3 ถ้ากิจการ ก. บริหารความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศบนเกณฑ์สุทธิ และไม่ได้เข้าทำสัญญาอนุพันธ์เงินตราต่างประเทศ (เนื่องจากการเพิ่มความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศแทนที่จะเป็นการลดความเสี่ยง) กิจการจะอยู่ในฐานะการป้องกันความเสี่ยงโดยธรรมชาติ (Natural Hedge) สำหรับช่วงระยะเวลา 9 เดือน โดยปกติแล้ว ฐานะการป้องกันความเสี่ยงแบบนี้จะไม่สะท้อนในงบการเงิน เพราะรายการดังกล่าวถูกรับรู้ในรอบระยะเวลาที่รายงานที่แตกต่างกันในอนาคต ฐานะสุทธิที่หักกลบกกันหมดจะเกิดขึ้นในการบัญชีป้องกันความเสี่ยงหากเข้าเงื่อนไขในย่อหน้าที่ 6.6.6 เท่านั้น
- ข6.6.4 เมื่อกลุ่มของรายการที่รวมกันเป็นฐานะสุทธิถูกเลือกกำหนดให้เป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง กิจการจะต้องเลือกกำหนดภาพรวมของกลุ่มรายการให้เป็นรายการที่สามารถทำให้เป็นฐานะสุทธิได้ กิจการไม่สามารถที่จะเลือกกำหนดจำนวนของฐานะสุทธิแบบไม่เฉพาะเจาะจง

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ตัวอย่างเช่น กิจการมีกลุ่มรายการของสัญญาผูกมัดการขายในอีก 9 เดือนข้างหน้าเป็นสกุลเงินตราต่างประเทศจำนวน 100 และกลุ่มของรายการสัญญาผูกมัดการซื้อในอีก 18 เดือนข้างหน้าเป็นสกุลเงินตราต่างประเทศจำนวน 120 กิจการไม่สามารถเลือกกำหนดจำนวนของฐานะสุทธิเป็นสกุลเงินตราต่างประเทศเท่ากับ 20 แต่จะต้องเลือกกำหนดจำนวนเงินทั้งสิ้นของรายการซื้อและขายที่ร่วมกันก่อให้เกิดฐานะสุทธิของการป้องกันความเสี่ยง กิจการต้องเลือกกำหนดฐานะทั้งสิ้นที่ก่อให้เกิดฐานะสุทธิเพื่อที่กิจการจะสามารถปฏิบัติตามข้อกำหนดของการบัญชีสำหรับความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงที่เข้าเงื่อนไข

การประยุกต์ใช้ข้อกำหนดเกี่ยวกับประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงกับการป้องกันความเสี่ยงของฐานะสุทธิ

- ข6.6.5 เมื่อกิจการพิจารณาว่าข้อกำหนดเกี่ยวกับประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงตามย่อหน้าที่ 6.4.1.3 นั้นบรรลุหรือไม่เมื่อมีการป้องกันความเสี่ยงบนฐานะสุทธิ กิจการต้องพิจารณาการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของรายการในฐานะสุทธิที่มีผลกระทบที่คล้ายคลึงกันกับเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง โดยพิจารณาร่วมกันกับการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง ตัวอย่างเช่น กิจการมีกลุ่มของรายการสัญญาผูกมัดการขายในอีก 9 เดือนข้างหน้า เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศจำนวน 100 และกลุ่มของรายการสัญญาผูกมัดการซื้อในอีก 18 เดือนข้างหน้า เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศจำนวน 120 กิจการป้องกันความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศของฐานะสุทธิ เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศจำนวน 20 โดยใช้สัญญาซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าเป็นสกุลเงินตราต่างประเทศจำนวน 20 เมื่อมีการตัดสินใจว่าเข้าเงื่อนไขของข้อกำหนดเกี่ยวกับประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงตามย่อหน้าที่ 6.4.1.3 หรือไม่ กิจการจะต้องพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่าง
- ข6.6.5.1 การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของสัญญาซื้อขายอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศร่วมกับการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของสัญญาผูกมัดการขายอันเนื่องมาจากความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศ และ
- ข6.6.5.2 การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของสัญญาผูกมัดการซื้ออันเนื่องมาจากความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศ
- ข6.6.6 ในทำนองเดียวกัน ถ้าในตัวอย่างตามย่อหน้าที่ ข6.6.5 กิจการมีฐานะสุทธิเป็นศูนย์จะพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของสัญญาผูกมัดการขายอันเนื่องมาจากความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศและการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของสัญญาผูกมัดการซื้ออันเนื่องมาจากความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศ เมื่อมีการพิจารณาว่าเข้าเงื่อนไขข้อกำหนดเกี่ยวกับประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงตามย่อหน้าที่ 6.4.1.3 หรือไม่

การป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดที่ก่อให้เกิดฐานะสุทธิ

- ข6.6.7 เมื่อกิจการป้องกันความเสี่ยงในกลุ่มของรายการโดยการหักลบฐานะความเสี่ยง (กล่าวคือ ฐานะสุทธิ) การเข้าเงื่อนไขที่จะใช้การบัญชีป้องกันความเสี่ยงนั้นขึ้นอยู่กับประเภทของการป้องกันความเสี่ยง ถ้าเป็นการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรม ฐานะสุทธิอาจจะสามารถเป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงได้ อย่างไรก็ตาม ถ้าเป็นการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด ฐานะสุทธิจะเป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงได้ถ้าเป็นการป้องกันความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศ และการเลือกกำหนดฐานะสุทธิเป็นการระบุดูระยะเวลาที่รายงานที่รายการที่คาดการณ์ถูกคาดว่าจะส่งผลกระทบต่อกำไรหรือขาดทุน และเป็นการระบุลักษณะโดยทั่วไปและปริมาณของรายการด้วยเช่นกัน
- ข6.6.8 ตัวอย่างเช่น กิจการมีฐานะสุทธิที่ประกอบไปด้วยส่วนท้ายสุดของรายการขายเป็นสกุลเงินตราต่างประเทศจำนวน 100 และส่วนท้ายสุดของรายการซื้อเป็นสกุลเงินตราต่างประเทศจำนวน 50 ทั้งรายการขายและซื้อเป็นสกุลเงินตราต่างประเทศสกุลเดียวกัน ในการที่จะระบุฐานะสุทธิที่มีการป้องกันความเสี่ยงอย่างครอบคลุมนั้น กิจการต้องกำหนดในเอกสารแสดงความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงเริ่มแรกว่ารายการขายเป็นของผลิตภัณฑ์ ก. หรือผลิตภัณฑ์ ข. และรายการซื้อเป็นของเครื่องจักรชนิด ก เครื่องจักรชนิด ข และวัตถุดิบ ก กิจการยังต้องระบุปริมาณของรายการค้าแยกตามลักษณะโดยทั่วไปของรายการด้วย กิจการระบุในเอกสารว่าส่วนท้ายสุดของรายการขายที่เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศ (ที่สกุลเงินตราต่างประเทศจำนวน 100) มาจากรายการขายที่คาดการณ์ไว้เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศจำนวน 70 แรกของผลิตภัณฑ์ ก. และเป็นสกุลเงินตราต่างประเทศจำนวน 30 แรกของผลิตภัณฑ์ ข. ถ้ารายการขายดังกล่าวถูกคาดการณ์ว่าจะกระทบกำไรหรือขาดทุนในรอบระยะเวลาที่รายงานที่แตกต่างกัน กิจการต้องระบุดูระยะเวลาที่รายงานดังกล่าวไว้ในเอกสาร ตัวอย่างเช่น เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศจำนวน 70 แรกของรายการขายผลิตภัณฑ์ ก. ที่ถูกคาดการณ์ว่าจะกระทบกำไรหรือขาดทุนในรอบระยะเวลาที่รายงานแรก และเป็นสกุลเงินตราต่างประเทศจำนวน 30 แรกของรายการขายผลิตภัณฑ์ ข. ที่ถูกคาดการณ์ว่าจะกระทบกำไรหรือขาดทุนในรอบระยะเวลาที่รายงานถัดมา นอกจากนี้ กิจการยังต้องระบุในเอกสารว่าส่วนท้ายสุดของรายการซื้อ (เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศ จำนวน 150) มาจากรายการซื้อเป็นสกุลเงินตราต่างประเทศจำนวน 60 แรกของเครื่องจักรชนิด ก เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศจำนวน 40 แรกของเครื่องจักรชนิด ข และเป็นสกุลเงินตราต่างประเทศจำนวน 50 แรกของวัตถุดิบ ก ถ้ารายการซื้อดังกล่าวถูกคาดการณ์ว่าจะกระทบกำไรหรือขาดทุนในรอบระยะเวลาที่รายงานที่แตกต่างกัน กิจการต้องระบุระยะเวลาที่รายงานดังกล่าวไว้ในเอกสารแสดงการแยกรายการซื้อตามระยะเวลาที่รายงานที่ถูกคาดว่าจะกระทบกำไรหรือขาดทุน (ในทำนองเดียวกันกับการระบุในเอกสารของรายการขาย) ตัวอย่างเช่น รายการที่คาดการณ์อาจถูกระบุว่า

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- ข6.6.8.1 เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศจำนวน 60 แรกของรายการซื้อเครื่องจักรชนิด ก ที่ถูกคาดว่าจะกระทบกำไรหรือขาดทุนตั้งแต่ในรอบระยะเวลาที่รายงานที่ 3 เป็นต้นไปอีก 10 รอบระยะเวลาที่รายงาน
- ข6.6.8.2 เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศจำนวน 40 แรกของรายการซื้อเครื่องจักรชนิด ข ที่ถูกคาดว่าจะกระทบกำไรหรือขาดทุนตั้งแต่ในรอบระยะเวลาที่รายงานที่ 4 เป็นต้นไปอีก 20 รอบระยะเวลาที่รายงาน และ
- ข6.6.8.3 เป็นสกุลเงินตราต่างประเทศจำนวน 50 แรกของรายการซื้อวัตถุดิบ ก ที่คาดว่าจะได้รับของในรอบระยะเวลาที่รายงานที่ 3 และจะถูกขาย ซึ่งทำให้กระทบกำไรหรือขาดทุน ในรอบระยะเวลาที่รายงานถัดไป

การระบุลักษณะโดยทั่วไปของปริมาณของรายการที่คาดการณ์จะรวมถึงมุมมองต่าง ๆ เช่น รูปแบบการเสื่อมราคาของที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ที่มีลักษณะคล้ายกัน ถ้าลักษณะโดยทั่วไปของรายการดังกล่าวมีรูปแบบการเสื่อมราคาที่แตกต่างกันไปตามลักษณะการใช้สินทรัพย์ของกิจการ ตัวอย่างเช่น ถ้ากิจการใช้เครื่องจักรชนิด ก ในสองกระบวนการผลิตที่ต่างกันที่เป็นผลให้เกิดการเสื่อมราคาแบบเส้นตรงและตามจำนวนหน่วยของการผลิต ตลอดระยะเวลา 10 รอบระยะเวลาที่รายงาน ตามลำดับ การจัดทำเอกสารรายการซื้อคาดการณ์ของเครื่องจักรชนิด ก จะถูกแยกปริมาณรายการตามรูปแบบการเสื่อมราคาที่กำหนด

- ข6.6.9 สำหรับการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดของฐานะสุทธิ จำนวนที่กำหนดตามย่อหน้าที่ 6.5.10 ต้องรวมการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของรายการในฐานะสุทธิที่มีผลกระทบคล้ายคลึงกันกับเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง พร้อมกันกับการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง อย่างไรก็ตาม การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของรายการในฐานะสุทธิที่มีผลกระทบคล้ายคลึงกันกับเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงจะถูกรับรู้เมื่อรายการธุรกรรมที่เกี่ยวข้องถูกรับรู้ เช่น เมื่อรายการขายที่คาดการณ์ไว้ถูกรับรู้เป็นรายได้ ตัวอย่างเช่น กิจการมีกลุ่มของรายการขายที่คาดการณ์ที่มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ในระดับสูงมากในอีก 9 เดือนข้างหน้าเป็นสกุลเงินตราต่างประเทศจำนวน 100 และกลุ่มของรายการซื้อที่คาดการณ์ที่มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ในระดับสูงมากในอีก 18 เดือนข้างหน้าเป็นสกุลเงินตราต่างประเทศจำนวน 120 กิจการทำการป้องกันความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศของฐานะสุทธิเป็นสกุลเงินตราต่างประเทศจำนวน 20 โดยใช้สัญญาซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้าเป็นสกุลเงินตราต่างประเทศจำนวน 20 เมื่อมีการกำหนดจำนวนที่จะถูกรับรู้ในสำรองการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดตามย่อหน้าที่ 6.5.10.1 ถึง 6.5.10.2 กิจการต้องเปรียบเทียบ
  - ข6.6.9.1 การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของสัญญาซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของรายการขายคาดการณ์ที่มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ในระดับสูงมากอันเนื่องมาจากความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศ
  - ข6.6.9.2 การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของรายการซื้อคาดการณ์ที่มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ในระดับสูงมากอันเนื่องมาจากความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศ

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

อย่างไรก็ตาม กิจการรับรู้เพียงจำนวนที่เกี่ยวข้องกับสัญญาซื้อขายอัตราแลกเปลี่ยนล่วงหน้า จนกระทั่งรายการขายคาดการณ์ที่มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ในระดับสูงมากถูกรับรู้ในงบการเงินในช่วงเวลาที่ผลกำไรหรือขาดทุนจากรายการที่คาดการณ์ดังกล่าวถูกรับรู้ (กล่าวคือ การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของการเปลี่ยนแปลงในอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศระหว่างการเลือกกำหนดความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงและการรับรู้รายได้)

- ข6.6.10 ในทำนองเดียวกัน ถ้าในตัวอย่างที่กิจการมีฐานะสุทธิเป็นศูนย์ กิจการต้องเปรียบเทียบการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของรายการขายคาดการณ์ที่มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ในระดับสูงมากอันเนื่องมาจากความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศ กับการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าของรายการซื้อคาดการณ์ที่มีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ในระดับสูงมากอันเนื่องมาจากความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศ อย่างไรก็ตาม จำนวนดังกล่าวจะถูกรับรู้เมื่อรายการที่คาดการณ์ที่เกี่ยวข้องมีการรับรู้ในงบการเงิน

ส่วนของกลุ่มของรายการที่ถูกเลือกกำหนดเป็นรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง

- ข6.6.11 ในลักษณะเดียวกันกับที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข6.3.19 ในการเลือกกำหนดส่วนประกอบลำดับชั้นของกลุ่มของรายการที่ยังคงอยู่นั้น จำเป็นต้องระบุจำนวนเงินที่กำหนดไว้ที่เฉพาะเจาะจงของกลุ่มของรายการที่ส่วนของส่วนประกอบลำดับชั้นในการป้องกันความเสี่ยงถูกกำหนด
- ข6.6.12 ความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงสามารถประกอบด้วยลำดับชั้นจากกลุ่มรายการที่แตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น ในการป้องกันความเสี่ยงของฐานะสุทธิของกลุ่มของสินทรัพย์และกลุ่มของหนี้สิน ความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงสามารถประกอบด้วยส่วนประกอบลำดับชั้นของกลุ่มของสินทรัพย์และส่วนของกลุ่มของหนี้สินรวมกัน

การแสดงรายการผลกำไรหรือขาดทุนจากเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง

- ข6.6.13 ถ้ารายการที่ได้รับการป้องกันความเสี่ยงรวมกันเป็นกลุ่มในการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด กรณีดังกล่าวอาจส่งผลกระทบต่อรายการในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นที่แตกต่างกัน การแสดงรายการผลกำไรหรือขาดทุนจากการป้องกันความเสี่ยงในงบการเงินดังกล่าวขึ้นอยู่กับกลุ่มของรายการ
- ข6.6.14 ถ้ากลุ่มของรายการไม่มีฐานะความเสี่ยงที่หักกลบกันได้ (ตัวอย่างเช่น กลุ่มของค่าใช้จ่ายในสกุลเงินต่างประเทศที่กระทบรายการที่แตกต่างกันในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นที่มีการป้องกันความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศไว้) การจัดประเภทใหม่ของผลกำไรหรือขาดทุนจากเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงจะถูกบันทึกเป็นส่วนเข้าเป็นส่วนหนึ่งของรายการที่ถูกกระทบโดยรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง การบันทึกส่วนนี้จะมีการบันทึกอย่างมีระบบและสมเหตุสมผล และต้องไม่เป็นผลให้เกิดการเพิ่มขึ้นในผลกำไรหรือขาดทุนสุทธิจากเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงรายการใดรายการหนึ่ง

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- ข6.6.15 ถ้ากลุ่มของรายการมีฐานะความเสี่ยงที่หักกลบกันได้ (ตัวอย่างเช่น กลุ่มของรายการขายและค่าใช้จ่ายในสกุลเงินตราต่างประเทศถูกป้องกันความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศร่วมกัน) กิจการต้องแสดงผลกำไรหรือขาดทุนจากการป้องกันความเสี่ยงเป็นรายการแยกจากกันในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จจอื่น ตัวอย่างเช่น การป้องกันความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศของฐานะความเสี่ยงสุทธิจากรายการขายในสกุลเงินตราต่างประเทศเป็นสกุลเงินตราต่างประเทศจำนวน 100 และค่าใช้จ่ายในรูปเงินตราต่างประเทศเป็นสกุลเงินตราต่างประเทศจำนวน 80 โดยการใช้สัญญาซื้อขายอัตราแลกเปลี่ยนล่วงหน้าเป็นสกุลเงินตราต่างประเทศจำนวน 20 ผลกำไรหรือขาดทุนจากสัญญาซื้อขายอัตราแลกเปลี่ยนล่วงหน้าที่ถูกจัดประเภทใหม่จากรายการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดไปเป็นกำไรหรือขาดทุน (เมื่อฐานะสุทธิกระทบกำไรหรือขาดทุน) จะแสดงเป็นรายการแยกต่างหากจากรายการขายและค่าใช้จ่ายที่มีการป้องกันความเสี่ยง นอกจากนี้ ถ้ารายการขายเกิดขึ้นในงวดก่อนที่ค่าใช้จ่ายจะเกิดขึ้น รายได้จากรายการขายจะยังคงวัดมูลค่าด้วยอัตราแลกเปลี่ยนทันทีตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ เมื่อผลกำไรหรือขาดทุนจากการป้องกันความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องจะแสดงเป็นรายการแยกต่างหาก เพื่อให้กำไรหรือขาดทุนสะท้อนถึงผลกระทบของฐานะสุทธิที่ถูกป้องกันความเสี่ยง และปรับปรุงเข้าเป็นรายการสำรองการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสด เมื่อค่าใช้จ่ายที่ถูกป้องกันความเสี่ยงกระทบกำไรหรือขาดทุนในรอบระยะเวลาถัดมา ผลกำไรหรือขาดทุนจากการป้องกันความเสี่ยงที่เคยรับรู้ในสำรองการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดจากรายการขายจะถูกจัดประเภทใหม่เป็นกำไรหรือขาดทุน และแสดงเป็นรายการแยกต่างหากจากรายการที่อยู่ในค่าใช้จ่ายที่ถูกป้องกันความเสี่ยง โดยจะวัดมูลค่าด้วยอัตราแลกเปลี่ยนทันทีตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 21 (ปรับปรุง 2561)
- ข6.6.16 สำหรับการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรมบางประเภทนั้น วัตถุประสงค์ของการป้องกันความเสี่ยงไม่ใช่เพื่อการหักกลบการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง แต่เป็นการแปลงกระแสเงินสดของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยง ตัวอย่างเช่น กิจการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรมของความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยของตราสารหนี้ที่มีอัตราดอกเบี้ยคงที่โดยการ ใช้สัญญาแลกเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ย วัตถุประสงค์ของการป้องกันความเสี่ยงของกิจการคือการแปลงกระแสเงินสดจากอัตราดอกเบี้ยคงที่ไปเป็นกระแสเงินสดจากอัตราดอกเบี้ยลอยตัว วัตถุประสงค์นี้ถูกสะท้อนในการบัญชีสำหรับความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงโดยการรับรู้ดอกเบี้ยสุทธิจากสัญญาแลกเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยในกำไรหรือขาดทุนตามเกณฑ์คงค้าง ในกรณีของการป้องกันความเสี่ยงของฐานะสุทธิ (ตัวอย่างเช่น ฐานะสุทธิของสินทรัพย์ที่มีอัตราดอกเบี้ยคงที่ และหนี้สินที่มีอัตราดอกเบี้ยคงที่) ดอกเบี้ยคงค้างสุทธินี้ต้องถูกแสดงเป็นรายการแยกต่างหากในงบกำไรขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จจอื่น เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงการเพิ่มขึ้นของผลกำไรหรือขาดทุนสุทธิของตราสารหนึ่งโดยการหักกลบในจำนวนขั้นต้นของรายการนั้น และรับรู้เป็นรายการแยกต่างหาก (ตัวอย่างเช่น เพื่อหลีกเลี่ยง

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

การเพิ่มขึ้นของดอกเบี้ยรับสุทธิจากสัญญาแลกเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยสัญญาหนึ่งโดยการรับรู้รายการดอกเบี้ยรับขั้นต้นและดอกเบี้ยจ่ายขั้นต้น)

วันถือปฏิบัติ และการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง (บทที่ 7)

การปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง (หมวดที่ 7.2)

สินทรัพย์ทางการเงินถือไว้เพื่อค่า

ข7.2.1 ณ วันที่เริ่มต้นใช้แนวปฏิบัติทางการบัญชีครั้งแรกตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ กิจการต้องจัดประเภทสินทรัพย์ทางการเงินเงื่อนไขในย่อหน้าที่ 4.1 เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์นั้น กิจการต้องกำหนดว่าสินทรัพย์ทางการเงินเข้าค่านิยามของการถือไว้เพื่อค่าหรือไม่เมื่อกิจการซื้อสินทรัพย์ทางการเงินนั้น ณ วันที่แรกที่มีการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้

การด้อยค่า

ข7.2.2 สำหรับการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลง กิจการต้องหาความเสี่ยงด้านเครดิตโดยประมาณเมื่อมีการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกโดยพิจารณาข้อมูลที่สมเหตุสมผลและสนับสนุนได้ทั้งหมดที่มีอยู่โดยปราศจากต้นทุนหรือความพยายามที่สูงเกินไป กิจการไม่จำเป็นต้องหาข้อมูลอย่างละเอียดถี่ถ้วนในการกำหนดว่า ณ วันที่เปลี่ยนแปลงนั้นมีการเพิ่มขึ้นของความเสี่ยงด้านเครดิตมีนัยสำคัญตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกหรือไม่ ถ้ากิจการไม่สามารถทำการกำหนดการเพิ่มขึ้นของความเสี่ยงด้านเครดิตดังกล่าวได้โดยปราศจากต้นทุนหรือความพยายามที่สูงเกินไปตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 7.2.15

ข7.2.3 เพื่อที่จะกำหนดค่าเพื่อผลขาดทุนของเครื่องมือทางการเงินที่รับรู้เมื่อเริ่มแรก (หรือ ภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อ หรือ สัญญาค้ำประกันทางการเงินที่กิจการเข้าไปเป็นคู่สัญญา) ก่อนวันแรกที่มีการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินทั้งสำหรับการปฏิบัติในช่วงเปลี่ยนแปลงและจนกระทั่งการตัดรายการของรายการเหล่านั้น กิจการต้องพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องในการกำหนดหรือประมาณความเสี่ยงด้านเครดิต ณ การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก ในการกำหนดหรือประมาณความเสี่ยงด้านเครดิตเมื่อเริ่มแรก กิจการอาจพิจารณาข้อมูลภายในและข้อมูลภายนอก รวมถึงกลุ่มข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ ข5.5.1 ถึงย่อหน้าที่ ข5.5.6

ข7.2.4 กิจการที่มีข้อมูลในอดีตน้อยอาจใช้ข้อมูลจากรายงานภายนอกและข้อมูลสถิติ (ที่อาจจะเกิดขึ้นเมื่อมีการตัดสินใจที่จะออกผลิตภัณฑ์ใหม่หรือไม่) ข้อมูลเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ที่คล้ายคลึงกันหรือกลุ่มธุรกิจเดียวกันสำหรับเครื่องมือทางการเงินที่เปรียบเทียบกันได้ ถ้ามีความเกี่ยวข้องกัน

คำนิยาม (ภาคผนวก ก)

อนุพันธ์

- ขก.1 ตัวอย่างทางปฏิบัติของอนุพันธ์ คือ สัญญาฟิวเจอร์และสัญญาฟอร์เวิร์ด สัญญาแลกเปลี่ยน และสัญญาสิทธิเลือก โดยปกติอนุพันธ์มีจำนวนเงินตามสัญญาที่เป็นจำนวนเงินหน่วยสกุลเงินจำนวนหนึ่ง จำนวนหน่วยของน้ำหนักหรือปริมาณหรือหน่วยอื่นที่ระบุไว้ในสัญญา อย่างไรก็ตามตราสารอนุพันธ์ทางการเงินไม่ได้กำหนดให้ผู้ถือหรือผู้ออกที่จะลงทุนหรือได้รับจำนวนเงินตามสัญญา ณ วันเริ่มต้นของสัญญา ในอีกลักษณะหนึ่งอนุพันธ์สามารถกำหนดการจ่ายชำระคงที่หรือการจ่ายชำระจำนวนเงินที่สามารถเปลี่ยนแปลง (แต่ไม่ได้เป็นสัดส่วนตามการเปลี่ยนแปลงของรายการที่อ้างอิง) ตามผลลัพธ์ของเหตุการณ์ในอนาคตบางอย่างที่ไม่เกี่ยวข้องกับจำนวนเงินตามสัญญา ตัวอย่างเช่น สัญญาอาจกำหนดการจ่ายชำระคงที่เป็นจำนวนเงิน 1,000 หน่วย ถ้าอัตราดอกเบี้ย LIBOR สำหรับระยะเวลา 6 เดือน เพิ่มขึ้นร้อยละ 1 สัญญาดังกล่าว คืออนุพันธ์ แม้ว่าจำนวนเงินตามสัญญาไม่ได้ระบุไว้
- ขก.2 คำนิยามของอนุพันธ์ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้รวมถึงสัญญาที่จ่ายชำระด้วยยอดขั้นต้น (gross) โดยส่งมอบรายการที่อ้างอิง (เช่น สัญญาฟอร์เวิร์ดที่ซื้อตราสารหนี้อัตราคงที่) กิจการอาจมีสัญญาที่จะซื้อหรือขายรายการที่ไม่ใช่รายการทางการเงินที่สามารถจ่ายชำระสุทธิเป็นเงินสดหรือเครื่องมือทางการเงินอื่น หรือโดยการแลกเปลี่ยนเครื่องมือทางการเงิน (เช่น สัญญาที่จะซื้อหรือขายสินค้าโภคภัณฑ์ด้วยราคาคงที่ ณ วันที่ในอนาคต) สัญญาดังกล่าวอยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ยกเว้นสัญญาดังกล่าวซึ่งทำขึ้นและถือไว้โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรับหรือส่งมอบรายการที่ไม่ใช่รายการทางการเงิน ตามที่กิจการคาดว่าจะซื้อ ขาย หรือใช้ประโยชน์ อย่างไรก็ตาม มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติตามสัญญาดังกล่าวตามที่กิจการคาดว่าจะซื้อ ขาย หรือใช้ประโยชน์ ถ้ากิจการได้ทำตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 2.5 (ดูย่อหน้าที่ 2.4 ถึงย่อหน้าที่ 2.7)
- ขก.3 ลักษณะหนึ่งในหลายลักษณะของการนิยามของอนุพันธ์คือ อนุพันธ์มีการจ่ายเงินลงทุนสุทธิเมื่อเริ่มแรกด้วยจำนวนที่เล็กน้อยเมื่อเทียบกับสัญญาประเภทอื่นซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงของมูลค่าในลักษณะเดียวกันต่อการเปลี่ยนแปลงของปัจจัยตลาด สัญญาสิทธิเลือกเข้าคำนิยามนั้นเนื่องจากส่วนเกินมีจำนวนน้อยกว่าเงินลงทุนเพื่อให้ได้เครื่องมือทางการเงินที่อ้างอิงสำหรับเชื่อมโยงกับสิทธิเลือก การแลกเปลี่ยนสกุลเงินที่กำหนดให้มีการแลกเปลี่ยนเมื่อเริ่มแรกของสกุลเงินที่แตกต่างด้วยมูลค่ายุติธรรมที่เท่ากันเข้าคำนิยามนั้น เนื่องจากการแลกเปลี่ยนนั้นมีการจ่ายเงินลงทุนสุทธิเมื่อเริ่มแรกด้วยจำนวนศูนย์
- ขก.4 การซื้อหรือการขายตามวิธีปกติก่อให้เกิดภาวะผูกพันในราคาคงที่ระหว่างวันซื้อขายและวันจ่ายชำระซึ่งเข้าคำนิยามของอนุพันธ์ อย่างไรก็ตาม ภาวะผูกพันนั้นไม่ได้รับรู้เป็นตราสารอนุพันธ์ทางการเงิน เนื่องจากมีระยะเวลาสั้น ในการนี้ มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

ได้ให้วิธีทางบัญชีพิเศษสำหรับสัญญาตามวิธีปฏิบัติดังกล่าว (ดูย่อหน้าที่ 3.1.2 และ ข3.1.3 ถึง ข3.1.6)

- ขก.5 คำนิยามของอนุพันธ์อ้างอิงตัวแปรที่ไม่ใช่ทางการเงินซึ่งไม่เฉพาะเจาะจงกับคู่สัญญา ตัวแปรเหล่านี้รวมถึงดัชนีของผลขาดทุนจากแผ่นดินไหวในเขตประเทศเฉพาะ และดัชนีของอุณหภูมิในเขตเมืองหลวงเฉพาะ ตัวแปรที่ไม่ใช่ทางการเงินเฉพาะเจาะจงกับคู่สัญญา รวมถึงการเกิดขึ้นหรือไม่เกิดขึ้นของไฟไหม้ที่ทำให้เกิดความเสียหายหรือทำลายสินทรัพย์ของคู่สัญญานั้น การเปลี่ยนแปลงของมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่ไม่ใช่ทางการเงินเป็นเฉพาะเจาะจงกับเจ้าของ ถ้ามูลค่ายุติธรรมนั้นสะท้อนไม่เพียงแต่การเปลี่ยนแปลงในราคาตลาดสำหรับสินทรัพย์ดังกล่าว (ตัวแปรทางการเงิน) แต่ยังสะท้อนเงื่อนไขของสินทรัพย์ที่ไม่ใช่ทางการเงินที่ถือไว้โดยเฉพาะเจาะจง (ตัวแปรที่ไม่ใช่ทางการเงิน) ตัวอย่างเช่น ถ้าการค้าประกันของมูลค่าคงเหลือของรถยนต์ที่เฉพาะเจาะจงมีฐานะเปิดจากผู้ค้าประกันต่อความเสี่ยงของการเปลี่ยนแปลงในเงื่อนไขทางกายภาพของรถยนต์ การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าคงเหลือเป็นเฉพาะเจาะจงกับเจ้าของรถยนต์

สินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินที่ถือไว้เพื่อค่า

- ขก.6 โดยทั่วไป การค้าสะท้อนถึงการซื้อและขายที่มีสภาพคล่องและบ่อย และเครื่องมือทางการเงินที่ถือไว้เพื่อค่าโดยทั่วไปใช้เพื่อวัตถุประสงค์ก่อให้เกิดกำไรจากความผันผวนระยะสั้นในราคาหรือกำไรของตัวแทนจำหน่าย
- ขก.7 หนี้สินทางการเงินที่ถือไว้เพื่อค่า รวมถึง
- ขก.7.1 หนี้สินอนุพันธ์ที่ไม่ได้สำหรับเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง
- ขก.7.2 ภาระผูกพันในการส่งมอบสินทรัพย์ทางการเงินที่กู้ยืมโดยผู้ขายระยะเวลาสั้น (กล่าวคือ กิจการที่ขายสินทรัพย์ทางการเงินที่กิจการกู้ยืมมา และยังไม่ได้เป็นเจ้าของ)
- ขก.7.3 หนี้สินทางการเงินที่เกิดขึ้นด้วยความตั้งใจที่จะซื้อกลับคืนในระยะเวลาอันใกล้ (เช่น ตราสารหนี้ที่มีการเสนอซึ่งผู้ออกอาจซื้อกลับคืนในระยะเวลาอันใกล้ขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรม) และ
- ขก.7.4 หนี้สินทางการเงินที่เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มของเครื่องมือทางการเงินที่ระบุได้ซึ่งมีการจัดการร่วมกัน และมีหลักฐานของรูปแบบล่าสุดในลักษณะการทำกำไร ในระยะเวลาสั้น
- ขก.8 ข้อเท็จจริงที่ว่าหนี้สินใช้เป็นเงินทุนในกิจกรรมเพื่อค่าไม่เป็นหนี้สินที่ถือไว้เพื่อค่าในตัวเอง

ภาคผนวก ค

แนวทางปฏิบัติ เรื่อง การเปิดเผยข้อมูล

ภาคผนวกนี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้

ประเภทของเครื่องมือทางการเงินและระดับของการเปิดเผยข้อมูล (ย่อหน้าที่ 8.1)

- ค1 ย่อหน้าที่ 8.1 กำหนดให้กิจการจัดกลุ่มเครื่องมือทางการเงินเป็นประเภทต่างๆ ให้เหมาะสมกับลักษณะของข้อมูลที่เปิดเผย และคำนึงถึงลักษณะของเครื่องมือทางการเงินดังกล่าวด้วย ประเภทของเครื่องมือทางการเงินที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.1 ถูกกำหนดขึ้นโดยกิจการ ดังนั้นจึงแตกต่างจากประเภทของเครื่องมือทางการเงินตามที่กำหนดในแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ (ซึ่งกำหนดวิธีการวัดมูลค่าของเครื่องมือทางการเงินและวิธีการรับรู้การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรม)
- ค2 ในการกำหนดประเภทของเครื่องมือทางการเงิน กิจการต้องดำเนินการต่อไปนี้เป็นอย่างน้อย
- ค2.1 แยกเครื่องมือที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่ายออกจากเครื่องมือที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม
- ค2.2 แยกเครื่องมือทางการเงินที่อยู่นอกเหนือจากขอบเขตของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้เป็นเครื่องมือทางการเงินอีกประเภทหนึ่ง
- ค3 ภายใต้สถานการณ์หนึ่งๆ กิจการจะเป็นผู้ตัดสินใจถึงความละเอียดของข้อมูลที่ให้ เพื่อให้เป็นไปตามข้อกำหนดของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ และการให้ความสำคัญในข้อกำหนดแต่ละเรื่อง รวมทั้งวิธีการจัดกลุ่มข้อมูลทั้งหมดในการนำเสนอภาพรวมของข้อมูลนั้น เพื่อไม่ให้มีการรวมข้อมูลที่มีลักษณะแตกต่างกันไว้ด้วยกัน ดังนั้นจึงจำเป็นต้องหาจุดสมดุลระหว่างงบการเงินที่อาจนำเสนอข้อมูลละเอียดเกินความจำเป็นซึ่งไม่มีประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินกับงบการเงินที่อาจนำเสนอข้อมูลไม่ชัดเจนเพราะสรุปรวมข้อมูลมากเกินไป เช่น กิจการต้องไม่ทำให้ข้อมูลสำคัญมีความคลุมเครือ โดยการนำข้อมูลดังกล่าวไปรวมไว้กับข้อมูลอื่นๆ ที่ไม่นัยสำคัญ ในทำนองเดียวกันกิจการต้องไม่เปิดเผยข้อมูลที่สรุปภาพรวมมากเกินไป ที่จะปิดบังความแตกต่างที่สำคัญระหว่างรายการแต่ละรายการหรือระหว่างความเสี่ยงต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง

การเปิดเผยข้อมูลอื่น - นโยบายการบัญชี (ย่อหน้าที่ 8.16)

- ค4 ย่อหน้าที่ 8.16 กำหนดให้เปิดเผยเกณฑ์ในการวัดมูลค่าเกณฑ์ใดเกณฑ์หนึ่ง (หรือหลายเกณฑ์) ที่ใช้ในการจัดทำงบการเงิน และนโยบายการบัญชีอื่นที่เกี่ยวข้องต่อความเข้าใจในงบการเงิน ข้อมูลที่ควรเปิดเผยสำหรับเครื่องมือทางการเงินอาจรวมถึงรายการต่อไปนี้
- ค4.1 สำหรับหนี้สินทางการเงินที่กำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน ให้เปิดเผย

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- ค4.1.1 ลักษณะของหนี้สินทางการเงิน ซึ่งกิจการกำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน
  - ค4.1.2 เกณฑ์ที่ใช้ในการกำหนดหนี้สินทางการเงินดังกล่าวในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก และ
  - ค4.1.3 วิธีที่กิจการได้ปฏิบัติอย่างไรเพื่อให้เป็นไปตามเงื่อนไขในย่อหน้าที่ 4.2.2
- ค4.1ก สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่กำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน ให้เปิดเผย
- ค4.1ก.1 ลักษณะของสินทรัพย์ทางการเงิน ซึ่งกิจการกำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน และ
  - ค4.1ก.2 วิธีที่กิจการได้ปฏิบัติอย่างไรเพื่อให้เป็นไปตามเงื่อนไขในย่อหน้าที่ 4.1.8
- ค4.2 ในการซื้อหรือการขายสินทรัพย์ทางการเงินตามวิธีปกติ กิจการรับรู้หรือตัดรายการในวันซื้อขาย (trade date) หรือวันชำระ (settlement date) (ดูย่อหน้าที่ 3.1.2)
- ค4.3 วิธีการกำหนดผลกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิของเครื่องมือทางการเงินแต่ละประเภท (ดูย่อหน้าที่ 8.15.1) เช่น ผลกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิที่เกิดจากรายการที่แสดงด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน ได้รวมดอกเบี้ยรับหรือรายได้เงินปันผลด้วยหรือไม่

นอกจากนี้ ย่อหน้าที่ 122 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน กำหนดให้กิจการเปิดเผยไว้ในหัวข้อนโยบายการบัญชีที่สำคัญหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงินอื่นเกี่ยวกับการใช้ดุลยพินิจของฝ่ายบริหารซึ่งแตกต่างไปจากประมาณการที่เกี่ยวข้องที่ผู้บริหารจัดทำขึ้นตามกระบวนการในการนำนโยบายการบัญชีของกิจการไปถือปฏิบัติ และมีผลกระทบอย่างมีนัยสำคัญต่อจำนวนเงินของรายการที่รับรู้ในงบการเงิน

ลักษณะและระดับของความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงิน (ย่อหน้าที่ 8.25 ถึง 8.35)

- ค5 การเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.25 ถึง 8.35 ต้องเปิดเผยในงบการเงินหรือมีการอ้างอิงไปยังข้อมูลดังกล่าวในรายงานอื่น เช่น การวิเคราะห์และคำอธิบายของฝ่ายจัดการหรือรายงานความเสี่ยงซึ่งผู้ใช้งบการเงินสามารถเข้าถึงได้ภายใต้เงื่อนไขและช่วงเวลาเดียวกับงบการเงิน งบการเงินที่ไม่มีการอ้างอิงไปยังข้อมูลดังกล่าวถือเป็นงบการเงินที่ไม่สมบูรณ์

การเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณ (ย่อหน้าที่ 8.28)

- ค6 ย่อหน้าที่ 8.28.1 กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลสรุปเชิงปริมาณเกี่ยวกับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงของกิจการ โดยจัดทำขึ้นจากข้อมูลที่เสนอเป็นการภายในแก่ผู้บริหารสำคัญของกิจการ หากกิจการใช้วิธีในการบริหารฐานะเปิดต่อความเสี่ยงหลายวิธี กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลโดยใช้วิธีใดวิธีหนึ่ง

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

หรือหลายวิธีร่วมกันซึ่งให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและข้อมูลที่น่าเชื่อถือที่สุด มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด ได้อธิบายความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและความน่าเชื่อถือของข้อมูล

ค7 ย่อหน้าที่ 8.28.3 กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการกระจุกตัวของความเสี่ยง การกระจุกตัวของความเสี่ยงเกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงินซึ่งมีลักษณะคล้ายคลึงกันและได้รับผลกระทบที่คล้ายคลึงกันจากการเปลี่ยนแปลงในสถานะทางเศรษฐกิจหรือสถานการณ์อื่น ๆ การระบุถึงการกระจุกตัวของความเสี่ยงต้องอาศัยการใช้ดุลยพินิจในการตัดสินใจ โดยพิจารณาจากสถานการณ์ต่าง ๆ ของกิจการ การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการกระจุกตัวของความเสี่ยงต้องรวมถึงรายการต่อไปนี้

- ค7.1 คำอธิบายเกี่ยวกับวิธีการที่ฝ่ายบริหารใช้กำหนดการกระจุกตัวของความเสี่ยง
- ค7.2 คำอธิบายเกี่ยวกับลักษณะร่วมซึ่งเป็นตัวกำหนดการกระจุกตัวแต่ละประเภท (เช่น คู่สัญญา เขตทางภูมิศาสตร์ สกุลเงิน หรือตลาด) และ
- ค7.3 จำนวนเงินของฐานะเปิดต่อความเสี่ยง ซึ่งเกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงินทั้งหมดที่มีลักษณะดังกล่าวร่วมกัน

แนวปฏิบัติการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิต (ย่อหน้าที่ 8.29ฉ ถึง 8.29ข)

ค7ก ย่อหน้าที่ 8.29ฉ.2 กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับวิธีให้คำนิยามของการผิดสัญญาสำหรับเครื่องมือทางการเงินที่แตกต่างกันของกิจการ และเหตุผลในการเลือกใช้คำนิยามเหล่านั้น การพิจารณาผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุที่ควรรับรู้ซึ่งขึ้นอยู่กับความเสี่ยงของการผิดสัญญาที่เกิดขึ้นตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกที่เพิ่มขึ้นตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.5.10 หรือไม่ ข้อมูลเกี่ยวกับคำนิยามของการผิดสัญญาของกิจการจะช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจวิธีที่กิจการถือปฏิบัติเกี่ยวกับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตามที่กำหนดในแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ อย่างไร ซึ่งอาจรวมถึง

- ค7ก.1 ปัจจัยเชิงคุณภาพและปัจจัยเชิงปริมาณที่ใช้พิจารณาคำนิยามของการผิดสัญญา
- ค7ก.2 การใช้คำนิยามที่แตกต่างกันกับประเภทของเครื่องมือทางการเงินที่แตกต่างกัน และ
- ค7ก.3 ข้อสมมติเกี่ยวกับอัตราการแก้ไขปัญหา (กล่าวคือ จำนวนของสินทรัพย์ทางการเงินที่จะกลับสู่สถานะปกติ) หลังจากการผิดสัญญาสำหรับสินทรัพย์ทางการเงิน

ค7ข เพื่อช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถประเมินนโยบายการปรับโครงสร้างและการเปลี่ยนแปลงของนโยบายของกิจการ ย่อหน้าที่ 8.29ฉ.6.2 กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับกิจการติดตามอย่างไรว่าค่าเผื่อผลขาดทุนของสินทรัพย์ทางการเงินที่เปิดเผยในอดีตตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.29ฉ.6.1 มีการวัดมูลค่าในภายหลังให้มีจำนวนเงินเท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.5.4 ข้อมูลเชิงปริมาณจะช่วยให้ผู้ใช้งบการเงิน

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

เข้าใจความเสี่ยงด้านเครดิตของสินทรัพย์ทางการเงินที่เพิ่มขึ้นในภายหลัง ซึ่งอาจรวมถึงข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ทางการเงินที่เปลี่ยนแปลงไปตามเงื่อนไขในย่อหน้าที่ 8.29จ.6.1 ที่กลับไปวัดมูลค่าค่าเผื่อผลขาดทุนด้วยจำนวนเงินเท่ากับผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ (กล่าวคือ อัตรากារเสื่อมค่า)

- ค7ค ย่อหน้าที่ 8.29ข.1 กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับเกณฑ์พื้นฐานของปัจจัยนำเข้าและข้อสมมติและเทคนิคการประมาณการที่ใช้ที่ถือปฏิบัติตามข้อกำหนดแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ ข้อสมมติและปัจจัยนำเข้าของกิจการที่ใช้วัดมูลค่าผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นหรือพิจารณาระดับการเพิ่มขึ้นของความเสี่ยงด้านเครดิตตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก อาจรวมถึงข้อมูลที่ภายในในอดีตหรือรายงานการจัดอันดับและข้อสมมติเกี่ยวกับอายุที่คาดการณ์ของเครื่องมือทางการเงินและจังหวะเวลาในการจำหน่ายหลักประกัน

การเปลี่ยนแปลงในค่าเผื่อผลขาดทุน (ย่อหน้าที่ 8.29ข)

- ค7ง กิจการต้องอธิบายเหตุผลสำหรับการเปลี่ยนแปลงในค่าเผื่อผลขาดทุนในระหว่างรอบระยะเวลา รายงานตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.29ข นอกจากนี้ กิจการต้องกระทบยอดค่าเผื่อผลขาดทุนจากยอดคงเหลือต้นงวดไปยังยอดคงเหลือปลายงวด ซึ่งอาจจำเป็นต้องอธิบายการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวด้วย คำอธิบายนั้นอาจรวมถึงการวิเคราะห์เหตุผลของการเปลี่ยนแปลงในค่าเผื่อผลขาดทุนในระหว่างรอบระยะเวลา รายงาน รวมถึง

ข7ง.1 องค์ประกอบของกลุ่ม

ข7ง.2 ปริมาณของเครื่องมือทางการเงินที่ซื้อหรือได้มา และ

ข7ง.3 ความรุนแรงของผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น

- ค7จ สำหรับภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อและสัญญาค้ำประกันทางการเงิน ค่าเผื่อผลขาดทุนรับรู้เป็นประมาณการหนี้สิน กิจการควรเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในค่าเผื่อผลขาดทุนสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินแยกจากภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อและสัญญาค้ำประกันทางการเงินเหล่านั้น อย่างไรก็ตาม หากเครื่องมือทางการเงินรวมทั้งเงินให้สินเชื่อ (กล่าวคือ สินทรัพย์ทางการเงิน) และภาระผูกพันที่ยังไม่ได้เบิกใช้ (กล่าวคือ ภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อ) และกิจการไม่สามารถระบุแยกผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นขององค์ประกอบของภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อจากองค์ประกอบของสินทรัพย์ทางการเงินเหล่านั้น ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นของภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อควรรับรู้พร้อมกับค่าเผื่อผลขาดทุนสำหรับสินทรัพย์ทางการเงิน ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นที่เกินกว่ามูลค่าตามบัญชีขั้นต้นของสินทรัพย์ทางการเงิน ควรรับรู้เป็นประมาณการหนี้สิน

หลักประกัน (ย่อหน้าที่ 8.29ก)

- ค7ฉ ย่อหน้าที่ 8.29ก กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลที่จะช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจผลกระทบของหลักประกันและการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ ที่มีต่อจำนวนเงินของผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น กิจการไม่ต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่ายุติธรรมของหลักประกันและการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ และไม่ต้องแสดงมูลค่าที่แท้จริงของหลักประกันซึ่งรวมอยู่ในการคำนวณผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น (กล่าวคือ ผลขาดทุนที่อาจจะเกิดขึ้นเมื่อผิดสัญญา)
- ค7ซ คำอธิบายเชิงพรรณนาเกี่ยวกับหลักประกันและผลกระทบของหลักประกันที่มีต่อจำนวนเงินของผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น ซึ่งรวมถึงข้อมูลต่อไปนี้
- ค7ซ.1 ประเภทหลักของหลักประกันที่ถือครองไว้และการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ (ตัวอย่างเช่น การค้ำประกันในภายหลัง อนุพันธ์ด้านเครดิต และข้อตกลงหักกลับ ซึ่งไม่เข้าเงื่อนไขของการหักกลับตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน)
- ค7ซ.2 ปริมาณของหลักประกันที่ถือครองไว้และการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ และ ความสำคัญของหลักประกันในแง่ของค่าเผื่อผลขาดทุน
- ค7ซ.3 นโยบายและกระบวนการในการประเมินมูลค่าและการบริหารหลักประกัน และการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ
- ค7ซ.4 ประเภทหลักของคู่สัญญาที่มีต่อหลักประกันและการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ และ มีต่อความน่าเชื่อถือทางเครดิตของคู่สัญญาเหล่านั้น และ
- ค7ซ.5 ข้อมูลเกี่ยวกับการกระจุกตัวของความเสี่ยงภายในขอบเขตของหลักประกันและการปรับเครดิตให้ดีขึ้นด้านอื่น ๆ

ฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านเครดิต (ย่อหน้าที่ 8.29ฐ ถึง 8.29ท)

- ค7ซ ย่อหน้าที่ 8.29ฐ กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านเครดิตและการกระจุกตัวของความเสี่ยงด้านเครดิตที่มีนัยสำคัญของกิจการ ณ วันที่รายงาน การกระจุกตัวของความเสี่ยงด้านเครดิตจะเกิดเมื่อคู่สัญญาจำนวนมากตั้งอยู่ในเขตทางภูมิศาสตร์ที่คล้ายคลึงกัน หรือมีความเกี่ยวข้องในกิจกรรมที่คล้ายคลึงกันและมีลักษณะเชิงเศรษฐกิจที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งเป็นสาเหตุให้ความสามารถในการบรรลุมูลค่าตามสัญญาของคู่สัญญาถูกกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในสภาพเศรษฐกิจหรือเงื่อนไขที่คล้ายคลึงกัน กิจการควรให้ข้อมูลเพื่อให้ผู้ใช้งบการเงินสามารถเข้าใจว่ากลุ่มของเครื่องมือทางการเงินที่มีลักษณะเฉพาะเจาะจงอาจส่งผลกระทบต่อกลุ่มของเครื่องมือทางการเงินนั้นในสัดส่วนที่มากหรือไม่ เช่น การกระจุกตัวต่อความเสี่ยงใดความเสี่ยงหนึ่งเป็นพิเศษ ตัวอย่างนี้รวมถึง การกระจุกตัวของกลุ่มสินเชื่อต่อมูลค่า

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

หลักประกัน การกระจุกตัวตามลักษณะภูมิศาสตร์ การกระจุกตัวตามอุตสาหกรรม หรือการกระจุกตัวตามประเภทผู้ออกตราสาร

ค7ฅ จำนวนของระดับการจัดอันดับความเสี่ยงด้านเครดิตที่ใช้เปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.29ฐ ต้องสอดคล้องกับจำนวนที่กิจการรายงานต่อผู้บริหารสำคัญสำหรับวัตถุประสงค์ในการบริหารความเสี่ยงด้านเครดิต กิจการต้องให้ข้อมูลการวิเคราะห์สถานะของสินทรัพย์ทางการเงินค้างชำระ หากข้อมูลเกี่ยวกับการค้างชำระเป็นข้อมูลของผู้กู้เฉพาะรายเท่านั้นและกิจการใช้ข้อมูลดังกล่าวในการประเมินการเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญของความเสี่ยงด้านเครดิตตั้งแต่การรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.5.12

ค7ณ เมื่อกิจการวัดผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นแบบเป็นกลุ่ม กิจการอาจไม่สามารถปันส่วนมูลค่าตามบัญชีขั้นต้นของสินทรัพย์ทางการเงินหรือฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านเครดิตของภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อและสัญญาค้ำประกันทางการเงินแต่ละรายการไปยังระดับการจัดอันดับความเสี่ยงด้านเครดิตที่รับรู้ผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุ ในกรณีดังกล่าวกิจการควรถือปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 8.29ฐ สำหรับเครื่องมือทางการเงินเหล่านั้นที่สามารถปันส่วนตามระดับการจัดอันดับความเสี่ยงด้านเครดิตได้โดยตรงและเปิดเผยแยกต่างหากถึงมูลค่าตามบัญชีขั้นต้นของเครื่องมือทางการเงินที่วัดผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอดอายุแบบเป็นกลุ่ม

ฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิต (ย่อหน้าที่ 8.30.1)

ค8 ย่อหน้าที่ 8.29ฐ.1 และ 8.30.1 กำหนดให้เปิดเผยจำนวนเงินซึ่งเป็นตัวแทนที่ดีที่สุดของฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิตของกิจการ สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินให้เปิดเผยมูลค่าตามบัญชีขั้นต้น ซึ่งเป็นมูลค่าสุทธิจากรายการต่อไปนี้

ค8.1 จำนวนที่หักลบตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน และ

ค8.2 ค่าเผื่อผลขาดทุนที่รับรู้ตามที่กำหนดในแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้

ค9 ต่อไปนี้เป็นตัวอย่างของกิจกรรมซึ่งทำให้เกิดความเสี่ยงด้านเครดิต และฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิตที่เกี่ยวข้อง แต่ไม่จำกัดเพียงกรณีต่อไปนี้

ค9.1 การให้สินเชื่อแก่ลูกค้า และการฝากเงินกับกิจการอื่น ในกรณีนี้ฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิตคือมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ทางการเงินที่เกี่ยวข้อง

ค9.2 การทำสัญญาอนุพันธ์ เช่น สัญญาแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ สัญญาแลกเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยและอนุพันธ์ด้านเครดิต หากสินทรัพย์ที่เกิดขึ้นวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม ฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิต ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานจะเท่ากับมูลค่าตามบัญชี

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- ค9.3 การให้คำประกันทางการเงิน ในกรณีนี้ฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิต คือมูลค่าสูงสุดที่กิจการอาจต้องจ่ายหากการคำประกันดังกล่าวมีผลให้กิจการต้องชำระ ซึ่งอาจจะมีมูลค่าสูงกว่ามูลค่าที่กิจการรับรู้เป็นหนี้สินอย่างมีนัยสำคัญ)
- ค9.4 การมีภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อซึ่งไม่สามารถยกเลิกได้ตลอดอายุของสัญญาหรือสามารถยกเลิกได้เฉพาะกรณีที่เกิดการเปลี่ยนแปลงในทางลบอย่างมีสาระสำคัญ หากผู้ออกสัญญาดังกล่าวไม่สามารถชำระยอดสุทธิตามภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อเป็นเงินสดหรือเครื่องมือทางการเงินอื่น ฐานะเปิดสูงสุดต่อความเสี่ยงด้านเครดิต คือ มูลค่าเต็มตามภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อ เนื่องจากมีความไม่แน่นอนว่าวงเงินสินเชื่อที่ยังไม่ได้ใช้ จะถูกนำมาใช้ในอนาคตหรือไม่ ดังนั้น มูลค่าที่เปิดเผยดังกล่าว อาจสูงกว่ามูลค่าที่ได้รับรู้เป็นหนี้สินอย่างมีนัยสำคัญ

การเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณของความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง (ย่อหน้าที่ 8.28.1 8.32.1 และ 8.32.2)

- ค9ก ตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 8.28.1 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลสรุปเชิงปริมาณเกี่ยวกับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านสภาพคล่องของกิจการ โดยพิจารณาจากข้อมูลที่เสนอเป็นการภายในให้แก่ผู้บริหารสำคัญของกิจการ กิจการต้องอธิบายวิธีในการกำหนดข้อมูลดังกล่าว ในกรณีที่กระแสเงินสดออก (หรือสินทรัพย์ทางการเงินอื่น) ให้เปิดเผยข้อมูลอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้
- ค9ก.1 เหตุการณ์ที่มีนัยสำคัญที่เกิดขึ้นก่อนที่ระบุไว้ในข้อมูล หรือ
- ค9ข.2 เกิดผลต่างอย่างมีนัยสำคัญจากที่ระบุไว้ในข้อมูล (เช่น อนุพันธ์ที่รวมอยู่ในข้อมูลของการชำระแบบยอดสุทธิ ในขณะที่คู่สัญญามีสิทธิจะเลือกชำระทั้งจำนวน)
- กิจการต้องแสดงข้อเท็จจริงและให้ข้อมูลเชิงปริมาณที่ช่วยให้ผู้ใช้งบการเงินของกิจการสามารถประเมินระดับของความเสี่ยงได้ เว้นแต่ข้อมูลดังกล่าวจะรวมอยู่ในการวิเคราะห์ระยะเวลาครบกำหนดตามสัญญาตามย่อหน้าที่ 8.32.1 หรือ 8.32.2
- ค10 ในการจัดทำวิเคราะห์ระยะเวลาครบกำหนดตามย่อหน้าที่ 8.32.1 และ 8.32.2 กิจการใช้ดุลยพินิจในการกำหนดช่วงเวลาของการวิเคราะห์ที่เหมาะสม เช่น กิจการอาจกำหนดให้ช่วงเวลาต่อไปนี้เป็นช่วงเวลาที่เหมาะสม
- ค10.1 ไม่เกิน 1 เดือน
- ค10.2 มากกว่า 1 เดือน แต่ไม่เกิน 3 เดือน
- ค10.3 มากกว่า 3 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี และ
- ค10ก ในการปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 8.32.1 และ 8.32.2 กิจการต้องไม่แยกอนุพันธ์แฝงออกจากเครื่องมือทางการเงินแบบผสม (แบบรวม) สำหรับเครื่องมือดังกล่าวกิจการต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 8.32.1

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- ค10ข ย่อหน้าที่ 8.32.2 กำหนดให้กิจการต้องเปิดเผยการวิเคราะห์ระยะเวลาครบกำหนดเชิงปริมาณสำหรับหนี้สินทางการเงินที่เป็นอนุพันธ์โดยให้แสดงระยะเวลาครบกำหนดคงเหลือตามสัญญา หากมีความจำเป็นในการทำความเข้าใจจังหวะเวลาของกระแสเงินสด เช่นกรณีดังต่อไปนี้
- ค10ข.1 สัญญาแลกเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยที่มีระยะเวลาครบกำหนดคงเหลือ 5 ปี ในการป้องกันความเสี่ยงในกระแสเงินสดของสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินที่มีอัตราผันแปร
- ค10ข.2 ภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อทั้งหมด
- ค10ค ย่อหน้าที่ 8.32.1 และ 8.32.2 กำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูลการวิเคราะห์ระยะเวลาครบกำหนดสำหรับหนี้สินทางการเงิน ซึ่งต้องแสดงระยะเวลาครบกำหนดคงเหลือตามสัญญาสำหรับหนี้สินทางการเงินบางประเภท โดยเปิดเผยข้อมูลดังนี้
- ค10ค.1 หากคู่สัญญาที่มีทางเลือกว่าจะชำระเงินเมื่อใด หนี้สินทางการเงินจะถูกบันทึกส่วนไปยังช่วงเวลาเร็วที่สุดที่กิจการอาจถูกเรียกให้ชำระ ตัวอย่างเช่น หนี้สินทางการเงินซึ่งกิจการอาจถูกเรียกให้ชำระเมื่อทวงถาม (เช่น เงินฝากกระแสรายวัน) ซึ่งเป็นช่วงเวลาเร็วที่สุดที่กิจการอาจถูกเรียกให้ชำระ
- ค10ค.2 หากกิจการตกลงที่จะชำระเงินเป็นรายงวด เงินรายงวดจะถูกบันทึกส่วนไปยังช่วงเวลาเร็วที่สุดที่กิจการอาจถูกเรียกให้ชำระ เช่น ภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อที่ยังไม่ได้เบิกใช้ ซึ่งจะถือเป็นช่วงเวลาเร็วที่สุดที่เงินนั้นสามารถถูกเบิกใช้ได้
- ค10ค.3 สำหรับสัญญาค้ำประกันทางการเงิน มูลค่าสูงสุดของการค้ำประกันจะถูกบันทึกส่วนไปยังช่วงเวลาเร็วที่สุดที่สามารถเรียกให้ชำระได้
- ค10ง จำนวนเงินตามสัญญาที่ต้องเปิดเผยในการวิเคราะห์ระยะเวลาครบกำหนดตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.32.1 และ 8.32.2 ต้องเป็นกระแสเงินสดตามสัญญาที่ไม่คิดลด เช่น
- ค10ง.1 ภาระผูกพันตามสัญญาเข้าการเงินทั้งจำนวน (ก่อนหักค่าใช้จ่ายทางการเงิน)
- ค10ง.2 ราคาขั้นต่ำซึ่งระบุในข้อตกลงฟอร์เวิร์ดที่จะซื้อสินทรัพย์ทางการเงินด้วยเงินสด
- ค10ง.3 มูลค่าสุทธิของสัญญาแลกเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ย ที่จ่ายด้วยอัตราดอกเบี้ยลอยตัว หรือรับด้วยอัตราดอกเบี้ยคงที่ ซึ่งจ่ายชำระด้วยกระแสเงินสดสุทธิ
- ค10ง.4 จำนวนเงินตามสัญญาที่จะต้องถูกแลกเปลี่ยนตามเครื่องมือทางการเงินที่เป็นอนุพันธ์ (เช่น สัญญาแลกเปลี่ยนสกุลเงิน) ซึ่งจะต้องจ่ายชำระด้วยกระแสเงินสดขั้นต่ำทั้งจำนวน และ
- ค10ง.5 มูลค่าขั้นต่ำของภาระผูกพันวงเงินสินเชื่อ
- กระแสเงินสดที่ไม่คิดลดแตกต่างจากมูลค่าที่ปรากฏอยู่ในงบแสดงฐานะการเงิน เนื่องจากมูลค่าที่นำเสนอในงบแสดงฐานะการเงินคำนวณตามวิธีคิดลดกระแสเงินสด กรณีที่มูลค่าที่ต้องชำระไม่คงที่ มูลค่าที่ต้องเปิดเผยจะถูกกำหนดโดยอ้างอิงจากเงื่อนไขที่มีอยู่ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลา รายงาน เช่น ในกรณีที่มูลค่าที่ต้องชำระผันแปรตามการเปลี่ยนแปลงของดัชนีตัวใดตัวหนึ่ง

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

กิจการต้องเปิดเผยมูลค่าดังกล่าวโดยอ้างอิงจากระดับของดัชนีนั้น ณ วันสิ้นรอบระยะเวลา รายงาน

- ค10จ ย่อหน้าที่ 8.32.3 กำหนดให้กิจการอธิบายวิธีการบริหารความเสี่ยงด้านสภาพคล่องซึ่งมีอยู่ เป็นปกติวิสัยของรายการซึ่งเปิดเผยอยู่ในการเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.32.1 และ 8.32.2 กิจการต้องเปิดเผยการวิเคราะห์ระยะเวลาครบกำหนดของสินทรัพย์ทางการเงินที่ถือไว้เพื่อการบริหารความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง (เช่น สินทรัพย์ทางการเงินที่พร้อมขายหรือคาดว่าจะก่อให้เกิดกระแสเงินสดเข้าที่เพียงพอกับกระแสเงินสดออกของหนี้สินทางการเงิน) หากข้อมูลดังกล่าวเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินในการประเมินลักษณะและระดับของความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง
- ค10ฉ ปัจจัยอื่น ๆ ที่กิจการอาจใช้ในการพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลตามข้อกำหนดของย่อหน้าที่ 8.32.3 ซึ่งไม่จำกัดเพียงกรณีต่อไปนี้ที่กิจการ
- ค10ฉ.1 มีวงเงินกู้ยืมซึ่งไม่สามารถยกเลิกได้ (committed borrowing facilities) หรือวงเงินกู้ยืมสำรอง (เช่น stand-by credit facilities) ซึ่งสามารถเข้าถึงได้เพื่อสนองต่อความต้องการสภาพคล่อง
  - ค10ฉ.2 มีเงินฝากที่ธนาคารกลาง สำหรับเมื่อต้องการสภาพคล่อง
  - ค10ฉ.3 มีแหล่งเงินทุนที่มีความหลากหลาย
  - ค10ฉ.4 มีการกระจุกตัวของความเสี่ยงด้านสภาพคล่องที่มีนัยสำคัญในสินทรัพย์หรือแหล่งเงินทุนอย่างใดอย่างหนึ่ง
  - ค10ฉ.5 มีกระบวนการการควบคุมภายในและแผนฉุกเฉินสำหรับการบริหารความเสี่ยงด้านสภาพคล่อง
  - ค10ฉ.6 มีเครื่องมือที่มีเงื่อนไขการเร่งระยะเวลาการจ่ายชำระคืน (เช่น การถูกลดอันดับความน่าเชื่อถือของกิจการ)
  - ค10ฉ.7 มีเครื่องมือที่อาจกำหนดให้กิจการต้องวางหลักประกัน (เช่น การเรียกส่วนต่างราคาสำหรับอนุพันธ์)
  - ค10ฉ.8 มีเครื่องมือที่อนุญาตให้กิจการสามารถเลือกที่จะชำระหนี้สินทางการเงินโดยการส่งมอบเงินสด (หรือสินทรัพย์ทางการเงินอื่น) หรือส่งมอบหุ้นสามัญของตนเอง หรือ
  - ค10ฉ.9 มีเครื่องมือที่อยู่ภายใต้ข้อตกลงหลักของการหักกลบ

ความเสี่ยงด้านตลาด – การวิเคราะห์ความอ่อนไหว (ย่อหน้าที่ 8.33 และ 8.34)

- ค11 ย่อหน้าที่ 8.33.1 กำหนดให้วิเคราะห์ความอ่อนไหวสำหรับความเสี่ยงด้านตลาดแต่ละประเภทที่กิจการมีอยู่ ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ ค3 กิจการเป็นผู้ตัดสินใจวิธีจัดกลุ่มข้อมูลทั้งหมดเพื่อนำเสนอในภาพรวม โดยไม่รวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงจากสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญไว้ด้วยกัน เช่น

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

- ค11.1 กิจการที่ซื้อขายเครื่องมือทางการเงิน อาจเปิดเผยข้อมูลเครื่องมือทางการเงินที่ถือไว้เพื่อค้าแยกจากเครื่องมือทางการเงินที่ไม่ได้ถือไว้เพื่อค้า
- ค11.2 กิจการต้องไม่รวมฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านตลาดในภาวะเงินเฟ้ออย่างรุนแรงกับฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านตลาดประเภทเดียวกันแต่เกิดจากภาวะเงินเฟ้อระดับต่ำ หากกิจการมีอยู่ของฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านตลาดเพียงประเภทเดียวที่เกิดภายใต้สภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจเดียวกัน กิจการต้องไม่แสดงข้อมูลดังกล่าวแยกต่างหาก
- ค12 ย่อหน้า 8.33.1 กำหนดให้การวิเคราะห์ความอ่อนไหวต้องแสดงผลกระทบที่มีต่อกำไรหรือขาดทุนและส่วนของผู้ถือหุ้นที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องซึ่งมีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นอย่างสมเหตุสมผล (เช่น อัตราดอกเบี้ยตลาด อัตราแลกเปลี่ยนสกุลเงิน ราคาตราสารทุน หรือราคาสินค้าโภคภัณฑ์) เพื่อวัตถุประสงค์ต่อไปนี้
- ค12.1 กิจการไม่ถูกกำหนดให้พิจารณาว่ากำไรหรือขาดทุนสำหรับงวดจะเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร หากตัวแปรความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องแตกต่างไปจากเดิม แต่กิจการต้องเปิดเผยผลกระทบที่มีต่อกำไรหรือขาดทุนและส่วนของผู้ถือหุ้น ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงานตามสมมติฐานที่ว่า การเปลี่ยนแปลงของตัวแปรความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องซึ่งมีความเป็นไปได้อย่างสมเหตุสมผลได้เกิดขึ้น ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน และการเปลี่ยนแปลงนั้นได้ส่งผลต่อฐานะความเสี่ยงที่ปรากฏอยู่ ณ วันที่รายงานนั้น เช่น หากกิจการมีหนี้สินที่มีอัตราดอกเบี้ยลอยตัว ณ วันสิ้นงวดบัญชี กิจการต้องเปิดเผยผลกระทบที่มีต่อกำไรหรือขาดทุน (กล่าวคือ ค่าใช้จ่ายดอกเบี้ย) สำหรับรอบปีปัจจุบันหากอัตราดอกเบี้ยเปลี่ยนแปลงไปด้วยมูลค่าที่เป็นไปได้อย่างสมเหตุสมผล
- ค12.2 กิจการไม่ถูกกำหนดให้เปิดเผยผลกระทบที่มีต่อกำไรหรือขาดทุนและส่วนของผู้ถือหุ้นสำหรับการเปลี่ยนแปลงแต่ละครั้ง ซึ่งเกิดขึ้นภายในขอบเขตของการเปลี่ยนแปลงของตัวแปรความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องที่มีความเป็นไปได้อย่างสมเหตุสมผล การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปได้อย่างสมเหตุสมผลถือว่าเพียงพอแล้ว
- ค13 ในการพิจารณาว่าการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องซึ่งมีความเป็นไปได้อย่างสมเหตุสมผลมีความหมายอย่างไร กิจการควรพิจารณาประเด็นต่อไปนี้
- ค13.1 สภาวะทางเศรษฐกิจซึ่งกิจการดำเนินงานอยู่ การเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปได้อย่างสมเหตุสมผลไม่ควรรวมถึงสถานการณ์ที่ไม่น่าจะเกิดขึ้นหรือกรณีที่แย่ที่สุดที่อาจเกิดขึ้นหรือการทดสอบในภาวะวิกฤต นอกจากนี้หากอัตราการเปลี่ยนแปลงในตัวแปรความเสี่ยงที่อ้างอิงมีค่าคงที่ กิจการไม่จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนระดับการเปลี่ยนแปลงที่เป็นไปได้อย่างสมเหตุสมผลของตัวแปรความเสี่ยงที่กิจการเลือกไว้ เช่น สมมติอัตราดอกเบี้ยอยู่ที่ร้อยละ 5 และกิจการกำหนดว่า ความผันผวนในอัตราดอกเบี้ยที่ $\pm$ ร้อยละ 00.5 (50 basis points) มีความเป็นไปได้อย่างสมเหตุสมผล กิจการต้องเปิดเผยผลกระทบที่มีต่อกำไรหรือขาดทุนและส่วนของผู้ถือหุ้น หากอัตราดอกเบี้ยเปลี่ยนไปเป็นร้อยละ 4.5 หรือร้อยละ 5.5 และสมมติว่าในงวดบัญชีถัดไป อัตราดอกเบี้ยเพิ่มขึ้นเป็น

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ร้อยละ 5.5 โดยที่กิจการยังคงเชื่อว่าอัตราดอกเบี้ยจะผันผวนในระดับที่ $\pm$ ร้อยละ 00.5 (50 basis points) (กล่าวคือ อัตราการเปลี่ยนแปลงของอัตราดอกเบี้ยอยู่ในระดับคงที่) กิจการจะเปิดเผยผลกระทบที่มีต่อกำไรหรือขาดทุนและส่วนของผู้ถือหุ้นหากอัตราดอกเบี้ยเปลี่ยนไปเป็นร้อยละ 5 หรือร้อยละ 6 กิจการไม่จำเป็นต้องทบทวนความสมเหตุสมผลของความผันผวนในอัตราดอกเบี้ยที่ระดับ $\pm$ ร้อยละ 00.5 (50 basis points) เว้นแต่จะมีหลักฐานแสดงว่าอัตราดอกเบี้ยจะมีการเปลี่ยนแปลงไปหรือผันผวนอย่างมีนัยสำคัญ

- ค13.2 ในช่วงระยะเวลาที่กิจการทำการประเมินนั้น การวิเคราะห์ความอ่อนไหวต้องแสดงถึงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงซึ่งมีความเป็นไปได้ที่จะเกิดขึ้นอย่างสมเหตุสมผลตลอดช่วงเวลาจนกว่ากิจการจะนำเสนอการเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวในงวดต่อไป ซึ่งโดยปกติจะหมายถึงรอบระยะเวลารายงานปีถัดไป
- ค14 ย่อหน้าที่ 8.34 อนุญาตให้กิจการใช้การวิเคราะห์ความอ่อนไหวซึ่งสะท้อนถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรความเสี่ยงต่างๆ เช่น วิธีมูลค่าความเสี่ยง (value-at-risk) หากกิจการใช้การวิเคราะห์ดังกล่าวในการบริหารจัดการฐานะเปิดต่อความเสี่ยงทางการเงินของกิจการ การถือปฏิบัตินั้นสามารถทำได้แม้ว่าวิธีการดังกล่าวจะวัดมูลค่าได้เพียงแค่ผลขาดทุนที่อาจเกิดขึ้นและไม่สามารถวัดมูลค่าผลกำไรที่อาจเกิดขึ้น กิจการอาจปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 8.34.1 โดยเปิดเผยรูปแบบของแบบจำลองที่ใช้ (เช่น แบบจำลองนั้นใช้วิธีมอนติคาร์โล (Monte Carlo Simulation) หรือไม่) คำอธิบายเกี่ยวกับแบบจำลอง รวมถึงสมมติฐานหลักที่ใช้ (เช่น ระยะเวลาการถือครองและระดับความเชื่อมั่น) กิจการอาจเปิดเผยช่วงเวลาของข้อมูลในอดีตที่นำมาใช้และน้ำหนักความสำคัญที่ให้กับข้อมูลในแต่ละช่วงเวลา คำอธิบายเกี่ยวกับวิธีจัดการสิทธิที่จะซื้อหรือจะขายในการคำนวณ รวมทั้งค่าความผันผวนและค่าสหสัมพันธ์ (หรือ Monte Carlo probability distribution simulations) ที่นำมาใช้
- ค15 กิจการต้องทำการวิเคราะห์ความอ่อนไหวสำหรับธุรกิจทั้งหมด แต่อาจวิเคราะห์ความอ่อนไหวในรูปแบบที่แตกต่างกันสำหรับประเภทของเครื่องมือทางการเงินที่แตกต่างกันได้

ความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ย

- ค16 ความเสี่ยงด้านอัตราดอกเบี้ยเกิดจากเครื่องมือทางการเงินที่มีดอกเบี้ยซึ่งรับรู้ในงบแสดงฐานะการเงิน (เช่น ตราสารหนี้ที่กิจการได้รับหรือที่กิจการออก) และจากเครื่องมือทางการเงินบางประเภทซึ่งไม่ถูกรับรู้ในงบแสดงฐานะการเงิน (เช่น ภาวะผูกพันที่จะให้สินเชื่อบางประเภท)

ความเสี่ยงด้านสกุลเงิน

- ค17 ความเสี่ยงด้านสกุลเงิน (หรือความเสี่ยงด้านอัตราแลกเปลี่ยน) เกิดจากเครื่องมือทางการเงินที่ถูกกำหนดเป็นเงินตราต่างประเทศ กล่าวคือ กำหนดให้วัดมูลค่าในสกุลเงินที่ไม่ใช่สกุลเงินที่ใช้

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ในการดำเนินงาน สำหรับวัตถุประสงค์ของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ ความเสี่ยงด้านสกุลเงินจะไม่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงินซึ่งเป็นรายการที่ไม่เป็นตัวเงินหรือจากเครื่องมือทางการเงินที่ถูกกำหนดด้วยสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน

- ค18 กิจการต้องเปิดเผยการวิเคราะห์ความอ่อนไหวแยกตามแต่ละสกุลเงินที่กิจการมีฐานะเปิดต่อความเสี่ยงด้านสกุลเงินที่มีนัยสำคัญ

ความเสี่ยงด้านราคาอื่น ๆ

- ค19 ความเสี่ยงด้านราคาอื่น ๆ ของเครื่องมือทางการเงิน ที่เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงราคา เช่น ราคาสินค้าโภคภัณฑ์หรือราคาตราสารทุน เพื่อให้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 8.33 กิจการอาจเปิดเผยผลกระทบของการลดลงในดัชนีราคาหุ้นที่เฉพาะเจาะจง ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ หรือตัวแปรความเสี่ยงอื่น ๆ เช่น หากกิจการค้าประกันมูลค่าคงเหลือของเครื่องมือทางการเงิน กิจการต้องเปิดเผยมูลค่าที่เพิ่มขึ้นหรือลดลงของสินทรัพย์ที่มีการค้าประกันนั้น
- ค20 ตัวอย่างของเครื่องมือทางการเงินซึ่งทำให้เกิดความเสี่ยงด้านราคาของตราสารทุน ได้แก่ 1) การถือครองตราสารทุนในกิจการอื่น และ 2) การลงทุนในกองทุนรวมซึ่งลงทุนในตราสารทุนอื่น หรือตัวอย่างอื่น ๆ เช่น สัญญาฟอร์เวิร์ดและสิทธิที่จะซื้อหรือจะขายตราสารทุนที่เฉพาะเจาะจงจำนวนหนึ่ง และสัญญาแลกเปลี่ยนซึ่งขึ้นอยู่กับดัชนีราคาตราสารทุน มูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือทางการเงินดังกล่าวจะได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในราคาตลาดของตราสารทุนที่เป็นรายการอ้างอิง
- ค21 ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.33.1 ความอ่อนไหวของกำไรหรือขาดทุน (เช่น ที่เกิดขึ้นจากเครื่องมือทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน) ต้องเปิดเผยเป็นรายการแยกจากความอ่อนไหวของกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น (เช่น ที่เกิดขึ้นจากเงินลงทุนในตราสารทุนซึ่งการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมถูกแสดงในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น)
- ค22 เครื่องมือทางการเงินซึ่งกิจการจัดประเภทเป็นตราสารทุนที่ไม่มีการวัดมูลค่าใหม่ ดังนั้น กำไรหรือขาดทุนหรือส่วนของเจ้าของจึงไม่ได้รับผลกระทบจากความเสี่ยงด้านราคาของตราสารทุนจากเครื่องมือทางการเงินดังกล่าว จึงไม่จำเป็นต้องทำการวิเคราะห์ความอ่อนไหว

การตัดรายการ (ย่อหน้าที่ 8.35ค ถึง 8.35ช)

ความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง (ย่อหน้าที่ 8.35ค)

- ค23 การประเมินความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องในสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนสำหรับวัตถุประสงค์ในการเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.35จ ถึง 8.35ช จะประเมินที่ระดับของกิจการที่รายงานข้อมูล เช่น หากบริษัทย่อยโอนสินทรัพย์ทางการเงินไปยังบริษัทอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกัน ซึ่งบริษัทใหญ่ของบริษัทย่อยมีความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องด้วย บริษัทย่อยนั้นไม่ต้องรวม

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ความเกี่ยวข้องของบริษัทใหญ่ในการประเมินความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องในสินทรัพย์ที่โอนในงบการเงินเฉพาะกิจการ (กล่าวคือ เมื่อบริษัทย่อยเป็นกิจการที่รายงานข้อมูล) อย่างไรก็ตาม บริษัทใหญ่ควรรวมความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องของกิจการ (หรือของสมาชิกอื่นในกลุ่ม) ในสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนโดยบริษัทย่อยในการพิจารณาว่ามีความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องในสินทรัพย์ที่โอนในงบการเงินรวมของกิจการ (กล่าวคือ เมื่อกลุ่มเป็นกิจการที่รายงานข้อมูล)

ค24 กิจการไม่มีความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องในสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนหรือเป็นส่วนหนึ่งของการโอน หากไม่ได้คงไว้ซึ่งสิทธิหรือภาระผูกพันตามสัญญาของสินทรัพย์ทางการเงินที่โอน หรือไม่ได้มาซึ่งสิทธิหรือภาระผูกพันตามสัญญาใหม่ที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ทางการเงินที่โอน กิจการไม่มีความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องในสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนหากกิจการไม่มีส่วนได้เสียในผลการดำเนินงานในอนาคตของสินทรัพย์นั้นหรือไม่มีความรับผิดชอบในการจ่ายชำระซึ่งค้ำประกันถึงสินทรัพย์ทางการเงินที่จะโอนในอนาคต เงื่อนไขของการจ่ายชำระเงินในบริบทนี้ไม่รวมกระแสเงินสดของสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนซึ่งกิจการได้รวบรวมและถูกกำหนดให้ส่งให้แก่ผู้รับโอน

ค24ก เมื่อกิจการโอนสินทรัพย์ทางการเงิน กิจการอาจยังคงไว้ซึ่งสิทธิในการให้บริการสินทรัพย์ทางการเงินซึ่งได้รวมค่าธรรมเนียมาแล้ว เช่น สัญญาการให้บริการ กิจการประเมินสัญญาการให้บริการตามที่กำหนดเป็นแนวทางในย่อหน้าที่ 8.35ค และย่อหน้าที่ ค24 เพื่อให้ตัดสินใจได้ว่ากิจการมีความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องซึ่งเป็นผลของสัญญาการให้บริการตามวัตถุประสงค์ของการเปิดเผยข้อมูลหรือไม่ เช่น ผู้ให้บริการจะมีความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องในสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนตามวัตถุประสงค์ของการเปิดเผยข้อมูล หากค่าธรรมเนียมนการให้บริการขึ้นอยู่กับจำนวนหรือจังหวะเวลาของกระแสเงินสดที่ได้จากสินทรัพย์ทางการเงินที่โอน ในทำนองเดียวกัน ผู้ให้บริการมีความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องตามวัตถุประสงค์ของการเปิดเผยข้อมูล หากค่าธรรมเนียมนคงที่ไม่ถูกจ่ายเต็มจำนวนเนื่องจากการไม่ปฏิบัติตามสัญญาของสินทรัพย์ทางการเงินที่โอน ในตัวอย่างนี้ ผู้ให้บริการมีส่วนได้เสียในผลการดำเนินงานในอนาคตของสินทรัพย์ทางการเงินที่โอน การประเมินนี้จะประเมินโอกาสที่ค่าธรรมเนียมนที่ได้รับคาดว่าจะชดเชยให้กิจการอย่างเพียงพอสำหรับการให้บริการ

ค25 ความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องในสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนอาจเป็นผลมาจากประมาณการหนี้สินตามสัญญาจากข้อตกลงการโอนหรือข้อตกลงที่แยกต่างหากที่ทำกับผู้รับโอนหรือบุคคลที่สามที่เข้าทำสัญญา ที่เกี่ยวข้องกับการโอนนั้น

สินทรัพย์ทางการเงินที่โอนโดยไม่ตัดรายการทั้งจำนวน (ย่อหน้าที่ 8.35ง)

ค26 ย่อหน้าที่ 8.35ง กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลสินทรัพย์ทางการเงินที่โอนบางส่วนหรือที่โอนทั้งหมดซึ่งไม่เข้าเงื่อนไขของการตัดรายการ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเหล่านั้น ณ วันที่รายงานแต่ละวันที่กิจการยังคงรับรู้สินทรัพย์ทางการเงินที่โอน โดยไม่คำนึงว่าสินทรัพย์นั้นโอนเมื่อใด

ประเภทของความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่อง (ย่อหน้าที่ 8.35จ ถึง 8.35ซ)

- ค27 ย่อหน้าที่ 8.35จ ถึง 8.35ซ กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลเชิงคุณภาพและข้อมูลเชิงปริมาณสำหรับความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องแต่ละประเภทในการตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงิน กิจการต้องรวมความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องของกิจการและแยกตามประเภทที่เป็นตัวแทนของฐานะเปิดต่อความเสี่ยงของกิจการ เช่น กิจการอาจรวมความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องของกิจการตามประเภทของเครื่องมือทางการเงิน (เช่น การค้าประกัน หรือสัญญาสิทธิที่จะซื้อ) หรือตามประเภทของการโอน (เช่น การขายลดลูกหนี้การค้า การแปลงสินทรัพย์เป็นหลักทรัพย์ และการให้ยืมหลักทรัพย์)

การวิเคราะห์ระยะเวลาครบกำหนดสำหรับกระแสเงินสดออกที่ไม่คิดลดสำหรับการซื้อคืนสินทรัพย์ที่โอน (ย่อหน้าที่ 8.35จ.5)

- ค28 ย่อหน้าที่ 8.35จ.5 กำหนดให้กิจการเปิดเผยการวิเคราะห์ระยะเวลาครบกำหนดของกระแสเงินสดออกที่ไม่คิดลดสำหรับการซื้อคืนสินทรัพย์ทางการเงินที่ถูกตัดรายการหรือจำนวนค้างจ่ายอื่นต่อผู้รับโอนอันเนื่องมาจากสินทรัพย์ทางการเงินที่ถูกตัดรายการ โดยแสดงระยะเวลาคงเหลือก่อนครบกำหนดตามสัญญาของความเกี่ยวข้องอย่างต่อเนื่องของกิจการ การวิเคราะห์นี้จะแยกกระแสเงินสดที่กำหนดให้จ่ายชำระ (เช่น สัญญาฟอร์เวิร์ด) กระแสเงินสดที่กิจการอาจถูกกำหนดให้จ่ายชำระ (เช่น การขายสัญญาสิทธิที่จะขาย) และกระแสเงินสดที่กิจการอาจเลือกจ่ายชำระ (เช่น การซื้อสัญญาสิทธิที่จะซื้อ)
- ค29 กิจการต้องใช้ดุลยพินิจในการกำหนดช่วงเวลาที่เหมาะสมในการวิเคราะห์ระยะเวลาครบกำหนดตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.35จ.5 เช่น กิจการอาจกำหนดให้ช่วงเวลาต่อไปนี้เป็นช่วงเวลาที่เหมาะสมได้
- ค29.1 ไม่เกิน 1 เดือน
  - ค29.2 มากกว่า 1 เดือน แต่ไม่เกิน 3 เดือน
  - ค29.3 มากกว่า 3 เดือน แต่ไม่เกิน 6 เดือน
  - ค29.4 มากกว่า 6 เดือน แต่ไม่เกิน 1 ปี
  - ค29.5 มากกว่า 1 ปี แต่ไม่เกิน 3 ปี
  - ค29.6 มากกว่า 3 ปี แต่ไม่เกิน 5 ปี และ
  - ค29.7 มากกว่า 5 ปี
- ค30 หากสามารถระบุช่วงของระยะเวลาครบกำหนดที่เป็นไปได้ กระแสเงินสดจะถูกรวมตามเกณฑ์ของวันที่เร็วที่สุดที่กำหนดให้กิจการจ่ายชำระหรือได้รับอนุญาตให้จ่ายชำระ

ข้อมูลเชิงคุณภาพ (ย่อหน้าที่ 8.35จ.6)

- ค31 ข้อมูลเชิงคุณภาพตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.35จ.6 รวมถึงรายละเอียดของสินทรัพย์ทางการเงินที่ถูกตัดรายการ และลักษณะและวัตถุประสงค์ของความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องที่ยังคงไว้หลังจากการโอนสินทรัพย์เหล่านั้น ซึ่งรวมถึงรายละเอียดของความเสี่ยงที่กิจการได้เผชิญอยู่ รวมทั้งข้อมูลดังต่อไปนี้
- ค31.1 รายละเอียดวิธีที่กิจการได้บริหารความเสี่ยงที่มีอยู่ในความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องในการตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงิน
- ค31.2 กิจการต้องรับผลขาดทุนก่อนคู่สัญญาอื่น รวมทั้งอันดับและมูลค่าผลขาดทุนที่รับโดยคู่สัญญาอื่นซึ่งมีอันดับส่วนได้เสียต่ำกว่าส่วนได้เสียในสินทรัพย์ของกิจการ (กล่าวคือ ความเสี่ยงอย่างต่อเนื่องในสินทรัพย์ของกิจการ)
- ค31.3 รายละเอียดของข้อบ่งชี้ที่เกี่ยวข้องกับภาวะผูกพันในการให้ความช่วยเหลือทางการเงินหรือการซื้อคืนสินทรัพย์ทางการเงินที่โอน

ผลกำไรหรือขาดทุนจากการตัดรายการ (ย่อหน้าที่ 8.35ข.1)

- ค32 ย่อหน้าที่ 8.35ข.1 กำหนดให้กิจการเปิดเผยผลกำไรหรือผลขาดทุนจากการตัดรายการที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ทางการเงินที่กิจการมีความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลหากผลกำไรหรือผลขาดทุนจากการตัดรายการเกิดขึ้นเนื่องจากมูลค่ายุติธรรมขององค์ประกอบของสินทรัพย์ที่รับรู้ในงวดก่อน (กล่าวคือ ส่วนได้เสียในสินทรัพย์ที่ถูกตัดรายการและส่วนได้เสียที่ยังคงไว้กับกิจการ) แตกต่างจากมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่รับรู้ในงวดก่อนทั้งจำนวน ซึ่งในสถานการณ์ดังกล่าว กิจการต้องเปิดเผยการวัดมูลค่ายุติธรรมซึ่งรวมข้อมูลที่มีนัยสำคัญที่ไม่ได้อ้างอิงกับข้อมูลตลาดที่สามารถสังเกตได้

ข้อมูลเพิ่มเติม (ย่อหน้าที่ 8.35ค)

- ค33 การเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.35ง ถึง 8.35ช อาจไม่เพียงพอที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ของการเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้าที่ 8.35ข ในกรณีนี้ กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมที่จำเป็นที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของการเปิดเผยข้อมูลนั้น กิจการต้องพิจารณาว่าต้องให้ข้อมูลเพิ่มเติมมากน้อยเพียงใดเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้ข้อมูล และต้องให้ความสำคัญกับข้อมูลเพิ่มเติมแต่ละประเด็นอย่างไร ดังนั้นจึงจำเป็นต้องหาจุดสมดุลระหว่างงบการเงินที่นำเสนอข้อมูลละเอียดเกินความจำเป็นซึ่งไม่ได้ช่วยผู้ใช้งบการเงินและยังทำให้ข้อมูลไม่ชัดเจนหากมีการสรุปข้อมูลมากเกินไป

การหักกลบสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน (ย่อหน้าที่ 8.8ก ถึง 8.8จ)

ขอบเขต (ย่อหน้าที่ 8.8ก)

- ค34 การเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้าที่ 8.8ข ถึง 8.8จ กำหนดสำหรับการรับรู้เครื่องมือทางการเงินทุกประเภทที่มีการหักกลบหนี้ตามย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน นอกจากนี้ เครื่องมือทางการเงินอยู่ภายใต้ขอบเขตของข้อกำหนดการเปิดเผยข้อมูลในย่อหน้าที่ 8.8ข ถึง 8.8จ หากเป็นไปตามสัญญาหลักของการหักกลบที่มีผลบังคับใช้หรือข้อตกลงที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งครอบคลุมถึงเครื่องมือทางการเงินและรายการที่คล้ายคลึงกัน โดยไม่คำนึงว่าเครื่องมือทางการเงินนั้นมีการหักกลบหนี้ตามย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 หรือไม่
- ค35 ข้อตกลงที่คล้ายคลึงกันที่อ้างอิงในย่อหน้าที่ 8.8ก และย่อหน้าที่ ค34 รวมถึงข้อตกลงการชำระราคาอนุพันธ์ ข้อตกลงหลักในการซื้อคืนโดยรวม ข้อตกลงหลักในการให้ยืมหลักทรัพย์โดยรวม และสิทธิที่เกี่ยวข้องกับหลักประกันทางการเงิน เครื่องมือทางการเงินและรายการที่คล้ายคลึงกันตามที่อ้างอิงในย่อหน้าที่ ค34 รวมถึงอนุพันธ์ ข้อตกลงการขายและซื้อคืน ข้อตกลงการขายคืน และซื้อคืน การกู้ยืมหลักทรัพย์ และข้อตกลงการให้ยืมหลักทรัพย์ ตัวอย่างของเครื่องมือทางการเงินที่ไม่อยู่ภายใต้ขอบเขตของย่อหน้าที่ 8.8ก คือ เงินให้กู้ยืมและเงินรับฝากของลูกค้ำที่สถาบันการเงินเดียวกัน (เว้นแต่กำหนดให้มีการหักกลบหนี้ในงบแสดงฐานะการเงิน) และเครื่องมือทางการเงินที่เป็นไปตามข้อตกลงหลักประกัน

การเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่รับรู้และหนี้สินทางการเงินที่รับรู้ภายใต้ขอบเขตของย่อหน้าที่ 8.8ก (ย่อหน้าที่ 8.8ค)

- ค36 เครื่องมือทางการเงินที่เปิดเผยตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.8ค อาจอยู่ภายใต้ข้อกำหนดการวัดมูลค่าที่แตกต่างกัน (เช่น หนี้สินที่เกี่ยวข้องกับข้อตกลงการซื้อคืนอาจถูกวัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย ในขณะที่อนุพันธ์จะถูกวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม) กิจการต้องรวมมูลค่าของเครื่องมือที่กิจการรับรู้และอธิบายความแตกต่างของการวัดมูลค่าในการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้อง

การเปิดเผยมูลค่าขั้นต้นของสินทรัพย์ทางการเงินที่รับรู้และหนี้สินทางการเงินที่รับรู้ภายใต้ขอบเขตของย่อหน้าที่ 8.8ก (ย่อหน้าที่ 8.8ค.1)

- ค37 มูลค่าที่กำหนดตามย่อหน้าที่ 8.8ค.1 เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงินที่รับรู้ซึ่งมีการหักกลบหนี้ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน มูลค่าที่กำหนดตามย่อหน้าที่ 8.8ค.1 ที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงินที่รับรู้ภายใต้สัญญาหลักของการหักกลบที่มีผลบังคับใช้หรือข้อตกลงที่คล้ายคลึงกัน โดยไม่คำนึงว่าเครื่องมือทางการเงินนั้นเป็นไปตามเงื่อนไขของการหักกลบหรือไม่ อย่างไรก็ตาม

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

การเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.8ค.1 ไม่เกี่ยวข้องกับมูลค่าที่รับรู้ซึ่งเป็นผลของข้อตกลงหลักประกันที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขการหักกลบในย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 โดยมูลค่าดังกล่าวจะถูกกำหนดให้รายงานตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.8ค.4 แทน

การเปิดเผยมูลค่าที่หักกลบลบหนี้ตามที่กำหนดตามหลักเกณฑ์ในย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน (ย่อหน้าที่ 8.8ค.2)

- ค38 ย่อหน้าที่ 8.8ค.2 กำหนดให้กิจการเปิดเผยข้อมูลมูลค่าที่หักกลบลบหนี้ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน หากกิจการกำหนดให้แสดงด้วยมูลค่าสุทธิในงบแสดงฐานะการเงิน มูลค่าสินทรัพย์ทางการเงิน และหนี้สินทางการเงินที่รับรู้ซึ่งเป็นไปตามการหักกลบภายใต้ข้อตกลงเดียวกันจะถูกเปิดเผยทั้งในการเปิดเผยข้อมูลสินทรัพย์ทางการเงินและการเปิดเผยข้อมูลหนี้สินทางการเงิน อย่างไรก็ตาม มูลค่าที่เปิดเผย (เช่น ในรูปแบบตาราง) จะถูกจำกัดด้วยมูลค่าที่เป็นไปตามการหักกลบ เช่น กิจการอาจรับรู้สินทรัพย์อนุพันธ์และหนี้สินอนุพันธ์ตามเงื่อนไขการหักกลบในย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 หากมูลค่าขั้นต้นของสินทรัพย์อนุพันธ์มากกว่ามูลค่าขั้นต้นของหนี้สินอนุพันธ์ ตารางการเปิดเผยข้อมูลสินทรัพย์ทางการเงินจะรวมมูลค่าของสินทรัพย์อนุพันธ์ (ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.8ค.1) และมูลค่าของหนี้สินอนุพันธ์ทั้งหมด (ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.8ค.2) อย่างไรก็ตาม แม้ว่าตารางการเปิดเผยข้อมูลหนี้สินทางการเงินจะรวมมูลค่าของหนี้สินอนุพันธ์ทั้งหมด (ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.8ค.1) การเปิดเผยข้อมูลนี้จะรวมเฉพาะมูลค่าของสินทรัพย์อนุพันธ์ (ตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.8ค.2) ซึ่งเท่ากับมูลค่าของหนี้สินอนุพันธ์

การเปิดเผยมูลค่าสุทธิที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงิน (ย่อหน้าที่ 8.8ค.3)

- ค39 หากกิจการมีเครื่องมือที่เป็นไปตามขอบเขตของการเปิดเผยข้อมูลเหล่านี้ (ตามที่ระบุในย่อหน้าที่ 8.8ก) แต่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขการหักกลบในย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน มูลค่าที่กำหนดให้เปิดเผยในย่อหน้าที่ 8.8ค.3 จะเท่ากับมูลค่าที่กำหนดให้เปิดเผยในย่อหน้าที่ 8.8ค.1
- ค40 มูลค่าที่กำหนดให้เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 8.8ค.3 ต้องถูกระงับหรือระงับการที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงิน เช่น หากกิจการเลือกที่จะรวมหรือไม่รวมมูลค่ารายการในงบการเงิน เพื่อการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องมากขึ้น กิจการต้องระงับมูลค่าที่ถูกรวมหรือไม่ถูกรวมที่เปิดเผยในย่อหน้าที่ 8.8ค.3 ไปยังมูลค่ารายการที่แสดงในงบแสดงฐานะการเงิน

การเปิดเผยมูลค่าที่เป็นไปตามสัญญาหลักของการหักกลบที่มีผลบังคับใช้หรือข้อตกลงที่คล้ายคลึงกัน ซึ่งไม่รวมอยู่ในย่อหน้าที่ 8.8ค.2 (ย่อหน้าที่ 8.8ค.4)

- ค41 ย่อหน้าที่ 8.8ค.4 กำหนดให้กิจการเปิดเผยมูลค่าที่เป็นไปตามสัญญาหลักในการหักกลบที่มีผลบังคับใช้หรือข้อตกลงที่คล้ายคลึงกันซึ่งไม่ได้รวมอยู่ในย่อหน้าที่ 8.8ค.2 ย่อหน้าที่ 8.8ค.4.1 ระบุถึงมูลค่าที่เกี่ยวข้องกับเครื่องมือทางการเงินที่รับรู้ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขการหักกลบในย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการเครื่องมือทางการเงิน บางส่วนหรือทั้งหมด (เช่น สิทธิปัจจุบันของการหักกลบที่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขในย่อหน้าที่ 42.2 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 หรือสิทธิตามเงื่อนไขของการหักกลบที่มีผลบังคับใช้ และสามารถใช้สิทธิได้เฉพาะเมื่อเกิดเหตุการณ์การไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญา หรือเฉพาะเมื่อเกิดเหตุการณ์ขาดสภาพคล่องหรือล้มละลายของผู้สัญญา)
- ค42 ย่อหน้าที่ 8.8ค.4.2 ระบุถึงมูลค่าที่เกี่ยวข้องกับหลักประกันทางการเงิน รวมถึงหลักประกันเงินสด ที่ได้รับและที่วางเป็นประกัน กิจการต้องเปิดเผยมูลค่ายุติธรรมของเครื่องมือทางการเงิน เหล่านั้นที่นำไปวางเป็นประกันหรือที่ได้รับเป็นหลักประกัน มูลค่าที่เปิดเผยตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.8ค.4.2 ควรเกี่ยวข้องกับหลักประกันที่ได้รับหรือนำไปวางเป็นประกันจริง และไม่เกี่ยวข้องกับเจ้าหนี้หรือลูกหนี้ที่เป็นผลจากการรับรู้รายการเพื่อส่งคืนหรือรับคืนหลักประกันดังกล่าว

ข้อจำกัดของมูลค่าที่เปิดเผยในย่อหน้าที่ 8.8ค.4 (ย่อหน้าที่ 8.8ง)

- ค43 กิจการต้องคำนึงถึงผลกระทบของหลักประกันจากเครื่องมือทางการเงินที่มากเกินไป หากเปิดเผยมูลค่าตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.8ค.4 ซึ่งการกระทำเช่นนั้น กิจการต้องหักมูลค่าที่เปิดเผยตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.8ค.4.1 จากมูลค่าที่เปิดเผยตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.8ค.3 เป็นอันดับแรก กิจการต้องจำกัดมูลค่าที่เปิดเผยตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.8ค.4.2 ด้วยมูลค่าที่คงเหลืออยู่ในย่อหน้าที่ 8.8ค.3 สำหรับเครื่องมือทางการเงินที่เกี่ยวข้อง อย่างไรก็ตาม หากสิทธิตามหลักประกันสามารถใช้บังคับกับเครื่องมือทางการเงินต่างประเภท สิทธิดังกล่าวควรรวมอยู่ในการเปิดเผยข้อมูลตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.8ง ด้วย

รายละเอียดของสิทธิการหักกลบที่เป็นไปตามสัญญาหลักของการหักกลบที่มีผลบังคับใช้และข้อตกลงที่คล้ายคลึงกัน (ย่อหน้าที่ 8.8จ)

- ค44 กิจการต้องอธิบายประเภทของสิทธิการหักกลบและข้อตกลงที่คล้ายคลึงกันที่เปิดเผยตามย่อหน้าที่ 8.8ค.4 รวมถึงลักษณะของสิทธิดังกล่าว เช่น กิจการต้องอธิบายสิทธิที่มีเงื่อนไข สำหรับเครื่องมือที่เป็นไปตามสิทธิการหักกลบที่ไม่ใช่ภาระผูกพันของเหตุการณ์ในอนาคต แต่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขที่ปรากฏอยู่ในย่อหน้าที่ 42 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 เรื่อง การแสดงรายการ

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

เครื่องมือทางการเงิน กิจการต้องอธิบายสาเหตุที่ทำให้ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขดังกล่าว สำหรับหลักประกันทางการเงินที่ได้รับหรือวางเป็นประกันไว้ กิจการต้องอธิบายเงื่อนไขของข้อตกลงหลักประกัน (เช่น เมื่อหลักประกันมีข้อจำกัด)

การเปิดเผยข้อมูลตามประเภทของเครื่องมือทางการเงินหรือตามประเภทของคู่สัญญา

- ค45 การเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.8ค.1 ถึง 8.8ค.5 อาจจัดกลุ่มตามประเภทของเครื่องมือทางการเงินหรือรายการ (เช่น อนุพันธ์ ข้อตกลงการซื้อคืนและการซื้อที่มีสัญญาขายคืน หรือการกู้ยืมหลักทรัพย์ และข้อตกลงการให้ยืมหลักทรัพย์)
- ค46 กิจการอาจจัดกลุ่มการเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.8ค.1 ถึง 8.8ค.3 ตามประเภทของเครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลเชิงปริมาณตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 8.8ค.3 ถึง 8.8ค.5 ตามคู่สัญญา หากกิจการแสดงข้อมูลที่กำหนดตามประเภทคู่สัญญา กิจการไม่ถูกกำหนดให้ระบุชื่อคู่สัญญา อย่างไรก็ตาม การกำหนดคู่สัญญา (คู่สัญญา ก, คู่สัญญา ข, คู่สัญญา ค เป็นต้น) ต้องกำหนดให้สอดคล้องกันในแต่ละปีที่แสดงข้อมูลเพื่อให้เปรียบเทียบข้อมูลได้ ในการเปิดเผยข้อมูลเชิงคุณภาพต้องพิจารณาการแสดงผลเพิ่มเติมเกี่ยวกับประเภทของคู่สัญญา เมื่อคู่สัญญาให้ข้อมูลเพื่อเปิดเผยมูลค่าตามย่อหน้าที่ 8.8ค.3 ถึง 8.8ค.5 มูลค่าที่มีนัยสำคัญเมื่อเทียบกับมูลค่าคู่สัญญาทั้งหมดต้องเปิดเผยเป็นรายการแยกต่างหากและมูลค่าคู่สัญญาที่ไม่มีนัยสำคัญที่เหลือต้องรวมแสดงเป็นรายการเดียว

อื่น ๆ

- ค47 การเปิดเผยข้อมูลที่เฉพาะเจาะจงตามย่อหน้าที่ 8.8ค ถึง 8.8จ ถือเป็นข้อกำหนดขั้นต่ำ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ในย่อหน้าที่ 8.8ข กิจการอาจจำเป็นต้องเปิดเผยข้อมูล (เชิงคุณภาพ) เพิ่มเติม ซึ่งขึ้นอยู่กับเงื่อนไขของข้อกำหนดของสัญญาหลักของการหักกลบที่มีผลบังคับใช้และข้อตกลงที่เกี่ยวข้อง รวมถึงลักษณะของสิทธิการหักกลบ และผลกระทบหรือผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นที่มีต่อฐานะการเงินของกิจการ

ตารางสรุปความแตกต่างสำหรับแนวปฏิบัติทางการบัญชีและมาตรฐานการรายงานทางการเงิน* และเหตุผลของความแตกต่าง

ตารางนี้ไม่ถือเป็นส่วนหนึ่งของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ โดยตารางดังกล่าวข้างต้นจะเป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง

(1) แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ในบทที่ 1 ถึงบทที่ 7 ภาคผนวก ก และภาคผนวก ข กับมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และ

(2) แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ในบทที่ 8 และภาคผนวก ค กับมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเครื่องมือทางการเงิน

ย่อหน้าที่	แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7	เหตุผล
4.1.1	<p>ในกรณีที่ไม่ได้นำย่อหน้าที่ 4.1.8 มาถือปฏิบัติ กิจการต้องจัดประเภทสินทรัพย์ทางการเงิน ณ วันที่กิจการได้มาซึ่งเงินลงทุนดังต่อไปนี้</p> <p>4.1.1.1 หลักทรัพย์เพื่อค้า</p> <p>4.1.1.2 หลักทรัพย์เพื่อขาย</p> <p>4.1.1.3 ตราสารหนี้ที่จะถือจนครบกำหนด</p> <p>4.1.1.4 ลูกหนี้และเงินให้กู้ยืม</p> <p>4.1.1.5 อนุพันธ์</p>	<p>4.1.1 ในกรณีที่ไม่ได้นำย่อหน้าที่ 4.1.5 มาถือปฏิบัติ กิจการต้องจัดประเภทสินทรัพย์ทางการเงินเป็นสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าภายหลังด้วยราคาทุนตัดจำหน่ายด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น หรือด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน ตามเกณฑ์ทั้งสองข้อดังต่อไปนี้</p> <p>4.1.1.1 ตามโมเดลธุรกิจ (businessmodel) ของกิจการในการจัดการสินทรัพย์ทางการเงิน และ</p> <p>4.1.1.2 ตามลักษณะของกระแสเงินสดตามสัญญาของสินทรัพย์ทางการเงิน</p>	<p>เพื่อลดผลกระทบจากการจับคู่อย่างไม่เหมาะสมทางการบัญชีระหว่างสินทรัพย์และหนี้สิน โดยให้ยังคงสามารถจัดประเภทสินทรัพย์ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศอื่น ที่สอดคล้องกับการจับคู่ทางการบัญชีของหนี้สินจากสัญญาประกันภัยตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 4 เรื่อง สัญญาประกันภัย ไปจนกว่ามาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 17 เรื่อง สัญญาประกันภัย จะมีผลบังคับใช้</p>
4.1.3	<p>ตามปกติการค้าหลักทรัพย์เป็นการที่กิจการเข้าทำการซื้อขายหลักทรัพย์ที่มีสภาพซื้อขายคล่องและสามารถเปลี่ยนมือได้บ่อย ดังนั้น หลักทรัพย์เพื่อค้าจึงหมายถึง หลักทรัพย์ที่กิจการถือไว้เพื่อวัตถุประสงค์ในการหากำไรจากการขึ้นลงของราคาในช่วงเวลาสั้น ๆ โดยจัดรวมเป็นกลุ่มหลักทรัพย์ซึ่งกิจการจะจงถือไว้เพื่อค้า ทำให้หลักทรัพย์ในกลุ่มมีการหมุนเวียนอย่างต่อเนื่อง หลักฐานที่แสดงให้เห็นว่าหลักทรัพย์ที่กิจการ</p>	<p>ภาคผนวก ก คำนิยาม</p> <p>การถือไว้เพื่อค้า หมายถึง สินทรัพย์หรือหนี้สินทางการเงินที่ได้มาหรือก่อให้เกิดขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อขายหรือซื้อกลับคืนในอนาคัดอันใกล้</p> <p>(ข) ถูกกำหนดให้เป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มเครื่องมือทางการเงิน ซึ่งถูกบริหารเป็นกลุ่ม ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก และมีหลักฐานที่แสดงถึงรูปแบบของการทำกำไรระยะสั้น</p>	<p>กำหนดคำนิยามเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดประเภทตามย่อหน้าที่ 4.1.1 อย่างไรก็ตาม โดยหลักการแล้วไม่มีความแตกต่างกับนิยามตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 อย่างมีสาระสำคัญ</p> <p>การจัดประเภทเป็นสินทรัพย์เพื่อขาย โดย</p>

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ย่อหน้าที่	แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7	เหตุผล
	<p>ได้มาเป็นหลักทรัพย์เพื่อค้ำ ได้แก่ การที่กิจการทำการซื้อขายกลุ่มหลักทรัพย์อย่างสม่ำเสมอจนมีรูปแบบที่ชัดเจนว่าหลักทรัพย์ในกลุ่มมีการหมุนเวียนเพื่อทำกำไรช่วงสั้นอย่างแน่นนอน หลักทรัพย์ดังกล่าวแตกต่างจากหลักทรัพย์เพื่อขาย ซึ่งเป็นหลักทรัพย์ที่กิจการถือไว้เพื่อการอื่นโดยมิได้มีวัตถุประสงค์หลักที่จะค้าหลักทรัพย์นั้น แม้ว่ากิจการจะเต็มใจขายหลักทรัพย์ดังกล่าวทันทีที่โอกาสอำนวย ดังนั้นหลักทรัพย์ที่กิจการได้มาโดยไม่มีวัตถุประสงค์ที่แน่นนอน ต้องจัดประเภทเป็นหลักทรัพย์เพื่อขายในทันที ทั้งนี้ในกรณีที่เป็นเงินลงทุนในตราสารทุนเพื่อขายที่อยู่ภายใต้ขอบเขตของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ ต้องไม่เป็นสิ่งตอบแทนที่คาดว่าจะต้องจ่ายซึ่งเกิดจากการรวมธุรกิจตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 3 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การรวมธุรกิจ</p>	<p>ที่เกิดขึ้นจริงในปัจจุบัน หรือ</p> <p>(ค) เป็นอนุพันธ์ (ยกเว้นอนุพันธ์ที่เป็นสัญญาค้ำประกันทางการเงินหรือเลือกกำหนดให้เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงในส่วนที่มีประสิทธิผล)</p> <p>4.1.2ก สินทรัพย์ทางการเงินต้องวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นเมื่อเข้าเงื่อนไขทั้งสองข้อดังต่อไปนี้</p> <p>4.1.2ก.1 กิจการถือครองสินทรัพย์ทางการเงินนั้นตามโมเดลธุรกิจที่มีวัตถุประสงค์เพื่อรับกระแสเงินสดตามสัญญาและเพื่อขายสินทรัพย์ทางการเงิน และ</p> <p>4.1.2ก.2 ข้อกำหนดตามสัญญาของสินทรัพย์ทางการเงิน ซึ่งทำให้เกิดกระแสเงินสดซึ่งเป็นการจ่ายเพียงเงินต้นและดอกเบี้ยจากยอดคงเหลือของเงินต้นในวันที่กำหนดไว้</p>	<p>เทียบเคียงกับหลักการเดียวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศที่บริษัทประกันภัยในต่างประเทศที่ใช้ช้อยกเว้นการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เป็นการชั่วคราวใช้ คือการให้สินทรัพย์ทางการเงินที่ไม่เข้าเงื่อนไขการจัดประเภทอื่น ๆ เป็นสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อขาย</p>
4.1.4	<p>กิจการจะจัดประเภทตราสารหนี้เป็นตราสารหนี้ที่จะถือจนครบกำหนดก็ต่อเมื่อกิจการมีความตั้งใจแน่วแน่และมีความสามารถที่จะถือตราสารดังกล่าวไปจนครบกำหนด โดยที่กิจการจะขายตราสารดังกล่าวก่อนครบกำหนดหรือไม่โอนเปลี่ยนแปลงตราสารดังกล่าวเว้นแต่จะเกิดสถานการณ์ตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 4.1.5 กิจการจะต้องทบทวนความตั้งใจที่จะถือตราสารหนี้ที่จะถือจนครบกำหนดทุกรายการเพื่อโอนเปลี่ยนแปลงหากกิจการขายหรือโอนเปลี่ยนแปลงตราสารหนี้ที่จะ</p>	<p>4.1.2 สินทรัพย์ทางการเงินต้องวัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่ายเมื่อเข้าเงื่อนไขทั้งสองข้อดังต่อไปนี้</p> <p>4.1.2.1 กิจการถือครองสินทรัพย์ทางการเงินนั้นตามโมเดลธุรกิจที่มีวัตถุประสงค์การถือครองสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อรับกระแสเงินสดตามสัญญา และ</p> <p>4.1.2.2 ข้อกำหนดตามสัญญาของสินทรัพย์ทางการเงิน ซึ่งทำให้เกิดกระแสเงินสดซึ่งเป็น</p>	<p>โดยเทียบเคียงกับหลักการเดียวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศที่บริษัทประกันภัยในต่างประเทศที่ใช้ช้อยกเว้นการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เป็นการชั่วคราวใช้</p>

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ย่อหน้าที่	แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7	เหตุผล
	ถือจนครบกำหนดรายการใดรายการหนึ่งทั้งที่สถานการณ์ในย่อหน้าที่ 4.1.5 ไม่เกิดขึ้น	การจ่ายเพียงเงินต้นและดอกเบี้ยจากยอดคงเหลือของเงินต้นในวันที่กำหนดไว้	
4.1.5	<p>การเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ต่อไปนี้อาจทำให้กิจการต้องเปลี่ยนความตั้งใจที่จะถือตราสารหนี้ไปจนครบกำหนดโดยที่ไม่จำเป็นต้องทบทวนความตั้งใจที่จะถือตราสารหนี้รายการอื่นไปจนครบกำหนด การจำหน่ายหรือโอนเปลี่ยนประเภทตราสารหนี้ดังกล่าวจะไม่ถือว่าเป็นการกระทำที่สม่ำเสมอกับการจัดประเภทที่ทำได้เดิม</p> <p>4.1.5.1 มีหลักฐานที่แสดงว่าความน่าเชื่อถือของผู้ออกตราสารลดลงอย่างเป็นสาระสำคัญ</p> <p>4.1.5.2 มีการเปลี่ยนแปลงกฎหมายภาษีอากรซึ่งเป็นผลให้มีการยกเลิกหรือลดข้อลดหย่อนทางภาษีอากรเกี่ยวกับดอกเบี้ยที่จะได้รับตราสารหนี้ซึ่งกรณีนี้ไม่เกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงอัตราภาษีโดยทั่วไป</p> <p>4.1.5.3 มีการรวมกิจการหรือจำหน่ายกิจการที่สำคัญซึ่งทำให้กิจการต้องขายหรือโอนตราสารหนี้ที่จะถือจนครบกำหนดเพื่อให้กิจการรักษาระดับความเสี่ยงในอัตราดอกเบี้ยหรือความเสี่ยงด้านเครดิตของกิจการไว้ดังเดิม</p> <p>4.1.5.4 มีการเปลี่ยนแปลงกฎหมายที่ส่งผลให้กิจการไม่สามารถถือเงินลงทุนบางชนิดไว้ในระดับที่กิจการเคยถือไว้ได้ ทำให้กิจการจำเป็นต้องจำหน่ายตราสารหนี้ดังกล่าว</p> <p>4.1.5.5 มีการเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดหรือกฎหมายเกี่ยวกับ</p>	<p>ข4.1.2ก โมเดลธุรกิจของกิจการแสดงถึงวิธีการจัดการสินทรัพย์ทางการเงินของกิจการเพื่อให้ได้กระแสเงินสด ซึ่งหมายถึงโมเดลธุรกิจของกิจการที่ใช้ในการกำหนดว่ากระแสเงินสดจะมาจากการรับกระแสเงินสดตามสัญญาการขายสินทรัพย์ทางการเงิน หรือทั้งสองอย่าง ดังนั้นการประเมินนี้ไม่ได้จัดทำขึ้นจากข้อสมมติฐานที่กิจการคาดว่าจะเกิดขึ้นอย่างไม่สมเหตุสมผล เช่น สภาวะที่แย่มากที่สุด (Wors case) หรือสภาวะกดดัน (Stress case) เช่น ถ้ากิจการคาดว่าจะขายกลุ่มสินทรัพย์ทางการเงินเฉพาะในสภาวะกดดัน (Stress case) สถานการณ์นี้จะไม่กระทบการประเมินโมเดลธุรกิจของกิจการสำหรับกลุ่มสินทรัพย์เหล่านี้ ถ้ากิจการคาดการณ์อย่างสมเหตุสมผลว่าสถานการณ์นี้จะไม่เกิดขึ้น ถ้ากระแสเงินสดถูกรับรู้ในแนวทางที่แตกต่างจากที่กิจการคาดการณ์ ณ วันที่กิจการประเมินโมเดลธุรกิจ (ตัวอย่างเช่น ถ้ากิจการขายสินทรัพย์ทางการเงินได้มากกว่า หรือ น้อยกว่าที่คาดการณ์ไว้ เมื่อมีการจัดประเภทเป็นสินทรัพย์) ซึ่งไม่สะท้อนความผิดพลาดในงบการเงินงวดก่อน (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงการประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด) หรือ ไม่ได้เปลี่ยนแปลงการจัดประเภทในสินทรัพย์ทางการเงินสำหรับส่วนที่</p>	<p>ย่อหน้านี้กล่าวถึงข้อกำหนดในการประเมินความตั้งใจในการถือครองเพื่อจัดประเภทเป็นตราสารหนี้ที่จะถือไปจนครบกำหนด ซึ่งโดยหลักการแล้วไม่แตกต่างจากการประเมินโมเดลธุรกิจตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9</p>

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ย่อหน้าที่	แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7	เหตุผล
	<p>การรักษาระดับเงินทุนของกิจการทำให้กิจการต้องลดขนาดลงโดยการขายเงินลงทุนดังกล่าว</p> <p>นอกจากสถานการณ์ข้างต้น กิจการอาจไม่จำเป็นต้องทบทวนความตั้งใจหรือความสามารถที่จะถือตราสารหนี้รายการอื่นไปจนครบกำหนด หากกิจการต้องขายหรือโอนเปลี่ยนประเภทตราสารหนี้รายการหนึ่งเนื่องจากสถานการณ์ที่ไม่อาจคาดการณ์ได้ ซึ่งสถานการณ์นี้เกิดจากเหตุการณ์ที่ไม่เป็นปกติสำหรับกิจการหรือเกิดเหตุการณ์ที่เป็นเอกเทศและไม่คาดว่าจะเกิดขึ้นอีก กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการขายหรือโอนเปลี่ยนประเภทตราสารหนี้ดังกล่าวตามข้อกำหนดที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 8.7ง</p>	<p>เหลือที่อยู่ในโมเดลธุรกิจเหล่านั้น (เช่น สินทรัพย์เหล่านั้นรับรู้ในงวดก่อน และยังคงถืออยู่) เป็นเวลานานเท่าที่กิจการพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องซึ่งสามารถหาได้ในเวลาที่มีการประเมินโมเดลธุรกิจ อย่างไรก็ตาม เมื่อกิจการประเมินโมเดลธุรกิจที่มีการออกหรือซื้อสินทรัพย์ทางการเงินใหม่ กิจการต้องพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับวิธีการที่รับรู้กระแสเงินสดในอดีตควบคู่กับข้อมูลอื่นที่เกี่ยวข้อง</p>	
4.1.6	<p>กิจการต้องไม่จัดประเภทตราสารหนี้เป็นตราสารหนี้ที่จะถือจนครบกำหนดหากกิจการเพียงแต่ตั้งใจว่าจะถือตราสารหนี้นั้นไปอย่างไม่มีกำหนด หรือจะถือไว้เพื่อขายภายใต้สถานการณ์ต่อไปนี้</p> <p>4.1.6.1 อัตราดอกเบี้ยในตลาดของตราสารหนี้นั้นเปลี่ยนไป ทำให้ความเสี่ยงในการชำระหนี้สูงขึ้น</p> <p>4.1.6.2 กิจการมีความจำเป็นต้องเพิ่มสภาพคล่อง ตัวอย่างเช่น มีผู้มาขอคืนเงินมัดจำ มีผู้ต้องการกู้เงินเป็นจำนวนมาก หรือกิจการต้องจ่ายค่าเรียกร้องจากกรมธรรม์ประกันภัย</p> <p>4.1.6.3 เงินลงทุนที่สามารถใช้ทดแทนตราสารหนี้ดังกล่าวมีอัตราดอกเบี้ยที่จูงใจให้น่าลงทุนกว่า</p> <p>4.1.6.4 มีการเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขและแหล่งที่มาของเงินทุน</p>	<p>ข4.1.2ขโมเดลธุรกิจของกิจการในการจัดการสินทรัพย์ทางการเงินเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นจริง และไม่ใช่สมมติฐาน โดยปกติสังเกตได้จากกิจกรรมที่กิจการปฏิบัติเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของโมเดลธุรกิจของกิจการ กิจการต้องใช้ดุลยพินิจเมื่อทำการประเมินโมเดลธุรกิจของกิจการสำหรับการจัดการสินทรัพย์ทางการเงิน และการประเมินนั้นไม่ได้ถูกตัดสินจากปัจจัยเดียว หรือกิจกรรมเดียว กิจการต้องพิจารณาหลักฐานที่เกี่ยวข้องทั้งหมดที่มีอยู่ ณ วันที่ประเมิน หลักฐานที่เกี่ยวข้องรวมถึงข้อมูลต่อไปนี้</p> <p>ข4.1.2ข.1 ผลการดำเนินงานของโมเดลธุรกิจออกมาเป็นอย่างไรและการประเมินผลการถือสินทรัพย์ทางการเงินตามโมเดลธุรกิจและรายงานให้ผู้บริหารสำคัญของกิจการทราบ</p>	<p>การกำหนดเงื่อนไขการจัดประเภทเป็นตราสารหนี้ที่จะถือจนครบกำหนดตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้มีขอบเขตที่แคบกว่าข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ที่ให้พิจารณาถึงวัตถุประสงค์ในการบริหารธุรกิจ และการบริหารความเสี่ยง อย่างไรก็ตามหลักการที่ใช้ในแนวปฏิบัติทางการบัญชีเป็นหลักการเดียวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ระหว่างประเทศที่บริษัทประกันภัยในต่างประเทศที่ใช้ช้อยกเว้นการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เป็นการชั่วคราวใช้</p>

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ย่อหน้าที่	แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7	เหตุผล
	4.1.6.5 มีการเปลี่ยนแปลงในความเสี่ยงจากอัตราแลกเปลี่ยน	<p>ข4.1.2ข.2 ความเสี่ยงที่มีผลกระทบต่อผลการดำเนินงานของโมเดลธุรกิจ (และสินทรัพย์ทางการเงินที่ถือตามโมเดลธุรกิจ) และโดยเฉพาะวิธีการบริหารความเสี่ยง และ</p> <p>ข4.1.2ข.3 วิธีการที่ใช้คำนวณผลตอบแทนให้ผู้จัดการ (เช่น การชดเชยที่เกิดจากการบริหารจัดการมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ หรือการจัดเก็บกระแสเงินสดตามสัญญา)</p>	
4.1.7	<p>หากกิจการขายตราสารหนี้ในลักษณะตามข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้ จะถือว่าการขายนั้นกระทำเมื่อครบกำหนด</p> <p>4.1.7.1 กิจการขายตราสารหนี้เมื่อใกล้ถึงวันครบกำหนด หรือใกล้ถึงวันที่ผู้ออกตราสารสามารถใช้สิทธิไถ่ถอนก่อนครบกำหนดหากมีความเป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่ผู้ออกตราสารจะใช้สิทธิไถ่ถอนนั้น ซึ่งระยะเวลาจากวันที่ขายถึงวันครบกำหนดใกล้เคียงกันจนทำให้ความเสี่ยงจากอัตราดอกเบี้ยไม่เป็นตัวแปรที่สำคัญในการกำหนดราคาของตราสารอีกต่อไป</p> <p>4.1.7.2 กิจการขายตราสารหนี้หลังจากที่ได้รับชำระเงินส่วนใหญ่ของเงินต้นที่คงค้างอยู่ ณ วันที่ได้ตราสารมา</p>	4.1.3 ถึงแม้ว่าโมเดลธุรกิจของกิจการอาจถือสินทรัพย์ทางการเงินโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรับกระแสเงินสดตามสัญญา กิจการอาจไม่จำเป็นต้องถือตราสารทั้งหมดไว้จนครบกำหนดก็ได้ ดังนั้น โมเดลธุรกิจของกิจการก็ยังคงจัดเป็นการถือครองสินทรัพย์ทางการเงินเพื่อรับกระแสเงินสดตามสัญญา แม้ว่าการขายสินทรัพย์ทางการเงินเกิดขึ้นหรือคาดว่าจะเกิดขึ้นในอนาคต	ข้อกำหนดเกี่ยวกับการขายสินทรัพย์ทางการเงินก่อนครบกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ผ่อนคลายกว่า แต่หลักการที่ใช้ในแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้เป็นหลักการเดียวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศที่บริษัทประกันภัยในต่างประเทศที่ใช้ช้อยกเว้นการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เป็นการชั่วคราวใช้
4.3.2	อนุพันธ์แฝงในสัญญาแบบผสมต้องแยกออกจากสัญญาหลักและถือเป็นอนุพันธ์ภายใต้แนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้	4.3.2 ถ้าสัญญาแบบผสมประกอบด้วยสัญญาหลักซึ่งเป็นสินทรัพย์ที่อยู่ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ กิจการต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดตามย่อหน้าที่ 4.1.1 ถึง 4.1.5 สำหรับสัญญาแบบผสมทั้งสัญญา	เนื่องจากแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ไม่ได้ใช้หลักการประเมินโมเดลธุรกิจ และกระแสเงินสดซึ่งเป็นการจ่ายเพียงเงินต้นและดอกเบี้ยจากยอดคงเหลือของเงินต้นในวันที่กำหนดไว้ ซึ่งอนุพันธ์แฝงมีผลทำให้

แนวปฏิบัติทางบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ย่อหน้าที่	แนวปฏิบัติทางบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7	เหตุผล
		<p>4.3.3 หากสัญญาแบบผสมประกอบด้วยสัญญาหลักซึ่งไม่ใช่สินทรัพย์ที่อยู่ภายใต้ขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ อนุพันธ์แฝงต้องแยกออกจากสัญญาหลัก และถือเป็นอนุพันธ์ภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้</p>	<p>จำนวนเงิน และจังหวะเวลาของกระแสเงินสดเปลี่ยนแปลงไป ดังนั้น จึงใช้หลักการแยกอนุพันธ์แฝงจากมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ระหว่างประเทศที่บริษัทประกันภัยในต่างประเทศที่ใช้ช้อยกเว้นการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 9 เป็นการชั่วคราวใช้</p>
4.4.1	<p>กิจการต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการโอนเปลี่ยนสินทรัพย์ทางการเงินจากประเภทหนึ่งไปเป็นอีกประเภทหนึ่ง ดังต่อไปนี้</p> <p>4.4.1.1 การโอนเปลี่ยนเงินลงทุนในตราสารทุนและตราสารหนี้</p> <p>4.4.1.1.1 สำหรับการโอนเปลี่ยนหลักทรัพย์เพื่อคำไปเป็นเงินลงทุนประเภทอื่น กิจการต้องใช้มูลค่ายุติธรรม ณ วันที่โอนในการบันทึกบัญชีและรับรู้ผลต่างระหว่างมูลค่าตามบัญชีกับมูลค่ายุติธรรม ณ วันนั้นในกำไรหรือขาดทุนทันที</p> <p>4.4.1.1.2 สำหรับการโอนเปลี่ยนเงินลงทุนประเภทอื่นไปเป็นหลักทรัพย์เพื่อคำ กิจการต้องใช้มูลค่ายุติธรรม ณ วันที่โอนในการบันทึกบัญชีและรับรู้ผลต่างระหว่างมูลค่าตามบัญชีกับมูลค่ายุติธรรม ณ วันนั้น พร้อมทั้งกลับบัญชีทุกบัญชีที่เกี่ยวข้องกับเงินลงทุนที่โอนเปลี่ยนในกำไรหรือขาดทุนทันที</p> <p>4.4.1.1.3 สำหรับตราสารหนี้ที่โอนเปลี่ยนจาก</p>	<p>4.4.1 เฉพาะเมื่อกิจการเปลี่ยนแปลงโมเดลธุรกิจในการบริหารสินทรัพย์ทางการเงิน กิจการต้องจัดประเภทรายการใหม่สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่ได้รับผลกระทบทั้งหมดให้เป็นตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.1.1 ถึง 4.1.4 ดูย่อหน้าที่ 5.6.1 ถึง 5.6.7 ย่อหน้าที่ 4.4.1 ถึง 4.4.3 และ 5.6.1 ถึง 5.6.2 สำหรับแนวปฏิบัติเพิ่มเติมเกี่ยวกับการจัดประเภทรายการใหม่ของสินทรัพย์ทางการเงิน</p> <p>5.6.1 หากกิจการจัดประเภทรายการใหม่สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินตามย่อหน้าที่ 4.4.1 กิจการต้องถือปฏิบัติการจัดประเภทรายการใหม่โดยทันทีเป็นต้นไปนับจากวันที่จัดประเภทรายการใหม่ กิจการต้องไม่ปรับย้อนหลังผลกำไรขาดทุน (รวมถึงผลกำไรหรือขาดทุนจากการด้อยค่า) หรือดอกเบี้ยที่เคอร์รับรู้ ข้อกำหนดเกี่ยวกับการจัดประเภทรายการใหม่กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ 5.6.2 ถึง 5.6.7</p> <p>5.6.2 หากกิจการจัดประเภทรายการใหม่สำหรับสินทรัพย์ทางการเงิน จากประเภทที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่ายเป็นประเภทที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือ</p>	<p>แม้ว่ามาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 9 มีเงื่อนไขเรื่องการเปลี่ยนแปลงการจัดประเภทสามารถทำได้เฉพาะเมื่อเปลี่ยนแปลงโมเดลธุรกิจเท่านั้น แต่ในหลักการการวัดมูลค่าเมื่อมีการจัดประเภทใหม่ โดยรวมมีหลักการไม่แตกต่างกัน ส่วนในการปฏิบัติที่มีข้อแตกต่าง ได้แก่</p> <p>1. การโอนสินทรัพย์เพื่อขายเป็นสินทรัพย์ที่ถือจนครบกำหนดจะถือมูลค่ายุติธรรมเป็นราคาทุน และตัดจำหน่ายผลปรับมูลค่ายุติธรรมสะสมในองค์ประกอบอื่นของส่วนของผู้ถือหุ้นด้วยอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง ในขณะที่มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 จะนำผลปรับมูลค่ายุติธรรมปรับกลับทำให้มูลค่าตามบัญชีแสดงด้วยราคาทุนเสมือนวัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่ายตั้งแต่เริ่มแรก</p>

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ย่อหน้าที่	แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7	เหตุผล
	<p>หลักทรัพย์เพื่อขายไปเป็นตราสารหนี้ที่จะถือจนครบกำหนด กิจการต้องใช้มูลค่ายุติธรรม ณ วันที่โอนในการบันทึกบัญชี และปรับปรุงส่วนเกินทุนหรือส่วนต่ำกว่าทุนที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงมูลค่าของเงินลงทุนด้วยผลต่างระหว่างมูลค่าตามบัญชีกับมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่โอน ส่วนเกินทุนหรือส่วนต่ำกว่าทุนดังกล่าว ยังคงแสดงเป็นรายการแยกต่างหากในองค์ประกอบอื่นของส่วนของผู้ถือหุ้น และต้องตัดจำหน่ายตลอดอายุที่เหลืออยู่ของตราสารหนี้ ในลักษณะเดียวกันกับการตัดจำหน่ายส่วนเกินหรือส่วนลดของตราสารหนี้โดยใช้วิธีอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง หรือวิธีอื่นที่ให้ผลไม่แตกต่างกัน</p> <p>4.4.1.1.4 สำหรับการโอนเปลี่ยนตราสารหนี้ที่จะถือจนครบกำหนดไปเป็นหลักทรัพย์เพื่อขาย กิจการต้องใช้มูลค่ายุติธรรม ณ วันที่โอนในการบันทึกบัญชีและรับรู้ผลต่างระหว่างมูลค่าตามบัญชีกับมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่โอน เป็น รายการ แยก ต่ าง หาก ใน องค์ประกอบอื่นของส่วนของผู้ถือหุ้น</p> <p>4.4.1.2 ตามปกติ การโอนเปลี่ยนเงินลงทุนจากประเภทหนึ่งไปเป็นอีกประเภทหนึ่งจะไม่เกิดขึ้นบ่อย เนื่องจาก</p>	<p>ขาดทุน กิจการต้องวัดมูลค่าสินทรัพย์ทางการเงินดังกล่าวด้วยมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่จัดประเภทรายการใหม่ ผลกำไรหรือขาดทุนที่เกิดขึ้นจากความแตกต่างระหว่างราคาทุนตัดจำหน่ายก่อนหน้านี้ของสินทรัพย์ทางการเงิน และมูลค่ายุติธรรมให้รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน</p> <p>5.6.3 หากกิจการจัดประเภทรายการใหม่สำหรับสินทรัพย์ทางการเงิน จากประเภทที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนเป็นประเภทที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย มูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ดังกล่าว ณ วันที่จัดประเภทรายการใหม่จะกลายเป็นมูลค่าตามบัญชีขั้นต้นใหม่ (ดูย่อหน้าที่ 5.6.2 สำหรับแนวปฏิบัติในการกำหนดอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง และค่าเผื่อผลขาดทุน ณ วันที่จัดประเภทรายการใหม่)</p> <p>5.6.4 หากกิจการจัดประเภทรายการใหม่สำหรับสินทรัพย์ทางการเงิน จากประเภทที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย เป็นประเภทที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น กิจการต้องวัดมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่จัดประเภทรายการใหม่ ผลกำไรหรือขาดทุนที่เกิดขึ้นจากความแตกต่างระหว่างราคาทุนตัดจำหน่ายก่อนหน้านี้ของสินทรัพย์ทางการเงินและมูลค่ายุติธรรมนั้นให้รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น การจัดประเภทรายการใหม่นี้ไม่ก่อให้เกิดการปรับปรุงอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงและการวัดมูลค่าของผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น (ดูย่อหน้าที่ 5.6.1)</p>	<p>2. ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กล่าวถึงการปรับปรุงรายการปรับปรุงใดที่ถือเป็นการจัดประเภทรายการใหม่ตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง การนำเสนองบการเงิน</p>

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ย่อหน้าที่	แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7	เหตุผล
	<p>กิจการต้องมีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนในการถือเงินลงทุน นับตั้งแต่เริ่มแรกที่ได้เงินลงทุนมา หากกิจการไม่มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนกิจการต้องจัดประเภทเงินลงทุนนั้นเป็นหลักทรัพย์เพื่อขายในทันที อย่างไรก็ตาม สถานการณ์ที่เปลี่ยนไปอาจทำให้กิจการต้องโอนเปลี่ยนประเภทเงินลงทุน การโอนเปลี่ยนประเภทเงินลงทุนบางประเภทต้องมีหลักฐานสนับสนุนอย่างเพียงพอ เช่น การโอนเปลี่ยนระหว่างหลักทรัพย์เพื่อค้าและหลักทรัพย์เพื่อขายต้องมีหลักฐานสนับสนุนในเวลาต่อมาว่ากิจการได้ปฏิบัติตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้</p>	<p>5.6.5 หากกิจการจัดประเภทรายการใหม่สำหรับสินทรัพย์ทางการเงิน จากประเภทที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นเป็นประเภทที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย สินทรัพย์ทางการเงินที่จะจัดประเภทรายการใหม่ด้วยมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่จัดประเภทรายการใหม่ อย่างไรก็ตาม ผลสะสมของผลกำไรหรือขาดทุนที่รับรู้ไว้ก่อนหน้าในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นจะโอนออกจากส่วนของเจ้าของและปรับปรุงกับมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงิน ณ วันที่จัดประเภทรายการใหม่ ดังนั้นสินทรัพย์ทางการเงินดังกล่าวจึงวัดมูลค่า ณ วันที่จัดประเภทรายการใหม่ เสมือนหนึ่งว่าวัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่ายมาโดยตลอด การปรับปรุงนี้กระทบต่อกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นแต่ไม่กระทบต่อกำไรหรือขาดทุน ดังนั้นการปรับปรุงดังกล่าวจึงไม่ถือเป็นการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน) การจัดประเภทรายการใหม่นี้ไม่ก่อให้เกิดการปรับปรุงอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงและการวัดมูลค่าของผลขาดทุนด้านเครดิตที่คาดว่าจะเกิดขึ้น (ดูย่อหน้าที่ ข5.6.1)</p> <p>5.6.6 หากกิจการจัดประเภทรายการใหม่สำหรับสินทรัพย์ทางการเงิน จากประเภทที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนเป็นประเภทที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น สินทรัพย์</p>	

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ย่อหน้าที่	แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7	เหตุผล
		<p>ทางการเงินดังกล่าวยังคงวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมต่อไป (ดูย่อหน้าที่ ข5.6.2 สำหรับแนวปฏิบัติเกี่ยวกับการกำหนดอัตราดอกเบี้ยที่แท้จริงและค่าเผื่อผลขาดทุน ณ วันที่จัดประเภทรายการใหม่)</p> <p>5.6.7 หากกิจการจัดประเภทรายการใหม่สำหรับสินทรัพย์ทางการเงิน จากประเภทที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นเป็นประเภทที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน สินทรัพย์ทางการเงินดังกล่าวยังคงวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมต่อไป และให้โอนผลสะสมของผลกำไรหรือขาดทุนที่รับรู้ไว้ก่อนหน้าในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นออกจากส่วนของเจ้าของไปยังกำไรหรือขาดทุนซึ่งถือเป็นการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน) ณ วันที่จัดประเภทรายการใหม่</p>	
5.2.1	<p>หลังจากการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก กิจการต้องวัดมูลค่าสินทรัพย์ทางการเงิน ด้วยวิธี</p> <p>5.2.1.1 หลักทรัพย์เพื่อค้า ด้วย มูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน</p> <p>5.2.1.2 หลักทรัพย์เพื่อขาย ด้วย มูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น</p> <p>5.2.1.3 ตราสารหนี้ที่จะถือจนครบกำหนด ด้วย วิธีราคาทุนตัดจำหน่าย</p> <p>5.2.1.4 ลูกหนี้และเงินให้กู้ยืม ด้วย วิธีราคาทุนตัดจำหน่าย</p>	<p>5.2.1 ภายหลังจากการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก กิจการต้องวัดมูลค่าสินทรัพย์ทางการเงินตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 4.1.1 ถึง 4.1.5 ด้วย</p> <p>5.2.1.1 ราคาทุนตัดจำหน่าย</p> <p>5.2.1.2 มูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นหรือ</p> <p>5.2.1.3 มูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน</p>	จัดประเภทตามแนวปฏิบัติทางการบัญชี ฉบับนี้ แต่โดยหลักการการวัดมูลค่าไม่แตกต่างจากมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ย่อหน้าที่	แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7	เหตุผล
	5.2.1.5 ตราสารอนุพันธ์ ด้วย มูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน		
5.2.2	กิจการต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดเรื่องการด้อยค่าในบทที่ 5.5 สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่จัดประเภทเป็นหลักทรัพย์ เพื่อขายตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 4.1.1.2 สินทรัพย์ทางการเงินที่จัดประเภทเป็นตราสารหนี้ที่จะถือจนครบกำหนดตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 4.1.1.3 และลูกหนี้และเงินให้กู้ยืมตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 4.1.1.4	5.2.2 กิจการต้องถือปฏิบัติตามข้อกำหนดเรื่องการด้อยค่าในหมวดที่ 5.5 สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่ายตามย่อหน้าที่ 4.1.2 และสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามย่อหน้าที่ 4.1.2ก	จัดประเภทตามแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ แต่โดยหลักการการวัดมูลค่าไม่แตกต่างจากมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9
5.5.1	<p>กิจการต้องบันทึกการด้อยค่าของตราสารทุนซึ่งจัดประเภทเป็นหลักทรัพย์เพื่อขายเข้ากำไรหรือขาดทุนทันทีที่มีหลักฐานสนับสนุนว่าหลักทรัพย์นั้นด้อยค่า อย่างไรก็ตาม กิจการต้องรับรู้ค่าเพื่อผลขาดทุนในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและไม่ปรับลดมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ทางการเงินตราสารทุนในงบแสดงฐานะการเงิน ทั้งนี้หลักฐานสนับสนุนว่าหลักทรัพย์เพื่อขายเกิดการด้อยค่า มีดังต่อไปนี้</p> <p>5.5.1.1 กิจการที่ออกหลักทรัพย์กำลังประสบปัญหาทางการเงินอย่างมีสาระสำคัญ</p> <p>5.5.1.2 การผิดสัญญา เช่น การไม่จ่ายชำระ หรือการผิดนัดสัญญา ในการจ่ายชำระดอกเบี้ยและเงินต้น</p> <p>5.5.1.3 ผู้ให้กู้ยืมยอมผ่อนปรนเงื่อนไขการชำระหนี้ให้แก่ผู้ออกหลักทรัพย์ เนื่องจากเหตุผลทางเศรษฐกิจหรือทางกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับปัญหาทางการเงินของผู้ออกหลักทรัพย์ซึ่งหากเป็นกรณีอื่นผู้ให้กู้ยืมจะไม่พิจารณาอนุมัติ</p>	- ไม่มี -	<p>จากความแตกต่างในย่อหน้าที่ 5.6.8 ที่จะกล่าวต่อไป โดยแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้รับรู้ผลกำไรขาดทุนในงบกำไรขาดทุนสำหรับตราสารทุนที่จัดประเภทเป็นหลักทรัพย์เพื่อขาย จึงต้องมีการพิจารณาการด้อยค่า</p> <p>โดยการพิจารณาการด้อยค่าของตราสารทุนใช้หลักการเดียวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ระหว่างประเทศที่บริษัทประกันภัยในต่างประเทศที่ใช้ช้อยกเว้นการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เป็นการชั่วคราวใช้</p>

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ย่อหน้าที่	แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7	เหตุผล
	<p>5.5.1.4 มีความเป็นไปได้สูงที่กิจการผู้ออกหลักทรัพย์จะล้มละลายหรือฟื้นฟูกิจการหรือปรับโครงสร้างทางการเงิน</p> <p>5.5.1.5 หลักทรัพย์นั้นไม่มีการซื้อขายในตลาดที่มีสภาพคล่องอีกต่อไปเนื่องจากปัญหาทางการเงิน</p> <p>5.5.1.6 มีหลักฐานที่ชัดเจนว่ามีการลดลงในประมาณการกระแสเงินสดในอนาคตของกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงินตั้งแต่การรับรู้ดังกล่าวเมื่อเริ่มแรก ซึ่งถึงแม้ว่าการลดลงจะไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นของสินทรัพย์รายการใดในกลุ่ม ซึ่งรวมถึงเหตุการณ์ดังต่อไปนี้</p> <p>5.5.1.6.1 การเปลี่ยนแปลงในทางลบของความสามารถในการชำระเงินของผู้ออกหลักทรัพย์ (เช่นการเพิ่มขึ้นของจำนวนของจำนวนเงินกู้ยืม ประเภทบัตรเครดิตซึ่งมีการใช้สินเชื่อเต็มจำนวนและจ่ายชำระรายเดือนด้วยจำนวนเงินขั้นต่ำ) หรือ</p> <p>5.5.1.6.2 สภาพเศรษฐกิจในระดับประเทศหรือในระดับท้องถิ่นที่มีความสัมพันธ์กับการไม่ปฏิบัติตามสัญญาของสินทรัพย์ในกลุ่ม (เช่นการเพิ่มขึ้นของอัตรา การว่างงานในภูมิภาคของผู้ออกหลักทรัพย์ การลดลงของราคาอสังหาริมทรัพย์ในบริเวณที่เดียวกันกับที่ใช้ในการจำนอง การลดลง</p>		

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ย่อหน้าที่	แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7	เหตุผล
	<p>ของราคาน้ำมันสำหรับเงินให้สินเชื่อแก่ผู้ผลิตน้ำมัน หรือการเปลี่ยนแปลงในทางลบของสภาพอุตสาหกรรมที่กระผู้ออกหลักทรัพย์</p> <p>5.5.1.7 นอกเหนือจากประเภทของเหตุการณ์ที่ระบุในย่อหน้าที่ 5.5.1.1 ถึง 5.5.1.6 หลักฐานที่ชัดเจนของการต่อจ่ายค่าสำหรับการลงทุนในตราสารทุนรวมถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงอย่างมีนัยสำคัญที่มีในทางลบค่าสภาพแวดล้อมทางด้านเทคโนโลยี การตลาด เศรษฐกิจ และกฎหมาย ที่ผู้ออกหลักทรัพย์ประกอบกิจการอยู่ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าต้นทุนการลงทุนในตราสารทุนนั้นอาจไม่สามารถเรียกคืนกลับมาได้ การลดลงอย่างมีสาระสำคัญหรืออย่างต่อเนื่องของมูลค่ายุติธรรมของเงินลงทุนในตราสารทุนจนต่ำกว่าราคาทุนถือเป็นหลักฐานที่ชัดเจนของการต่อจ่ายค่า</p>		
5.6.1	<p>ผลกำไรหรือขาดทุนจากสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมต้องรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน เว้นแต่</p> <p>5.6.1.1 เป็นส่วนหนึ่งของความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยง (ดูย่อหน้าที่ 6.5.7 ถึง 6.5.13 และหากกิจการมีการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรมของความเสี่ยงอัตราดอกเบี้ยแบบเป็นกลุ่ม (fair value hedge for a portfolio hedge of interest rate risk) กิจการ</p>	<p>5.7.1 ผลกำไรหรือขาดทุนจากสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมต้องรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน เว้นแต่</p> <p>5.7.1.1 เป็นส่วนหนึ่งของความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยง (ดูย่อหน้าที่ 6.5.8 ถึง 6.5.14 และหากกิจการมีการป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรมของความเสี่ยงอัตราดอกเบี้ยแบบเป็นกลุ่ม (fair value hedge for</p>	เป็นการปรับปรุงถ้อยคำ เพื่อให้สอดคล้องกับการจัดประเภทในแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ย่อหน้าที่	แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7	เหตุผล
	<p>สามารถเลือกถือปฏิบัติตามแนวปฏิบัติที่ใช้อยู่ต่อไป) หรือ</p> <p>5.6.1.2 เป็นหนี้สินทางการเงินที่กิจการเลือกกำหนดให้แสดงด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน และกิจการต้องแสดงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามย่อหน้าที่ 4.4.1.4</p> <p>5.6.1.3 เป็นหลักทรัพย์เพื่อขาย และกิจการต้องรับรู้การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามย่อหน้าที่ 5.6.8</p>	<p>a portfolio hedge of interest rate risk) กิจการสามารถเลือกถือปฏิบัติตามแนวปฏิบัติที่ใช้อยู่ต่อไป)</p> <p>5.7.1.2 เป็นการลงทุนในตราสารทุนและกิจการเลือกที่จะแสดงผลกำไรหรือขาดทุนจากเงินลงทุนในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามย่อหน้าที่ 5.7.5</p> <p>5.7.1.3 เป็นหนี้สินทางการเงินที่กิจการเลือกกำหนดให้แสดงด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน และกิจการต้องแสดงผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามย่อหน้าที่ 5.7.7 หรือ</p> <p>5.7.1.4 เป็นสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามย่อหน้าที่ 4.1.2ก และกิจการต้องรับรู้การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามย่อหน้าที่ 5.7.10</p>	
5.6.8	<p>ผลกำไรหรือขาดทุนของสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ต้องรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ยกเว้นผลกำไรหรือขาดทุนจากการด้อยค่า (ดูหมวดที่ 5.5) และผลกำไรและขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของตราสารหนี้ (ดูย่อหน้าที่ ข5.6.2 ถึง ข5.6.2ก) จนกระทั่งมีการตัดรายการหรือจัดประเภทรายการใหม่สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินนั้น เมื่อมีการตัดรายการ</p>	<p>5.7.10 ผลกำไรหรือขาดทุนของสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามย่อหน้าที่ 4.1.2ก ต้องรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ยกเว้นผลกำไรหรือขาดทุนจากการด้อยค่า (ดูหมวดที่ 5.5) และผลกำไรและขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (ดูย่อหน้าที่ ข5.7.2 ถึง ข5.7.2ก) จนกระทั่งมีการตัดรายการหรือ จัดประเภทรายการใหม่</p>	<p>มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กำหนดให้เฉพาะการตัดรายการตราสารหนี้ที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นเท่านั้นที่รับรู้ผลสะสมกำไรหรือขาดทุนที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นไปยังกำไรหรือขาดทุน ในแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ จึงปรับถ้อยคำ</p>

แนวปฏิบัติทางบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ย่อหน้าที่	แนวปฏิบัติทางบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7	เหตุผล
	<p>สินทรัพย์ทางการเงิน ผลสะสมของผลกำไรหรือขาดทุนที่รับรู้ไว้ก่อนหน้าในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นให้จัดประเภทรายการใหม่จากส่วนของผู้ขายของไปยังกำไรหรือขาดทุนซึ่งถือเป็นการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน) หากมีการจัดประเภทรายการใหม่สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินออกจากประเภทที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น กิจกรรมต้องถือปฏิบัติกับผลสะสมของผลกำไรหรือขาดทุนที่รับรู้ไว้ก่อนหน้าในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ดอกเบี้ยที่คำนวณโดยใช้วิธีดอกเบี้ยที่แท้จริงให้รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนสำหรับแนวปฏิบัติเกี่ยวกับกำไรหรือขาดทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของตราสารทุน ให้อยู่ย่อหน้าที่ ข 5.7.3</p>	<p>สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินนั้น เมื่อมีการตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงิน ผลสะสมของผลกำไรหรือขาดทุนที่รับรู้ไว้ก่อนหน้าในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นให้จัดประเภทรายการใหม่จากส่วนของผู้ขายของไปยังกำไรหรือขาดทุนซึ่งถือเป็นการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การนำเสนองบการเงิน) หากมีการจัดประเภทรายการใหม่สำหรับสินทรัพย์ทางการเงินออกจากประเภทที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น กิจกรรมต้องถือปฏิบัติกับผลสะสมของผลกำไรหรือขาดทุนที่รับรู้ไว้ก่อนหน้าในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามย่อหน้าที่ 5.6.5 และ 5.6.7 ดอกเบี้ยที่คำนวณโดยใช้วิธีดอกเบี้ยที่แท้จริงให้รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน</p>	<p>เพื่อให้ทั้งตราสารหนี้และตราสารทุนยังคงรับรู้กำไรขาดทุนในงบกำไรขาดทุนเมื่อมีการตัดรายการ รวมทั้งได้ตัดการอ้างอิงการจัดประเภทรายการใหม่ตามย่อหน้าที่ 5.6.5 และ 5.6.7 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 ออก รายละเอียดตามที่กล่าวถึงในย่อหน้าที่ 4.4.1 ด้านบน</p> <p>โดยการรับรู้กำไรขาดทุนจากการตัดรายการของตราสารทุนเมื่อขาย ใช้หลักการเดียวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศที่บริษัทประกันภัยในต่างประเทศที่ใช้ช้อยกเว้นการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เป็นการชั่วคราวใช้</p>
6.1.1	<p>การบัญชีป้องกันความเสี่ยงมีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงผลกระทบในงบการเงิน ซึ่งเกิดจากกิจกรรมการบริหารความเสี่ยงของกิจการที่ใช้เครื่องมือทางการเงินในการจัดการฐานะเปิดที่เกิดขึ้นจากความเสี่ยงนั้น ๆ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อกำไรหรือขาดทุน วิธีการดังกล่าวมีเป้าหมายในการแสดงถึงบริบทของเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงภายใต้การบัญชีป้องกันความเสี่ยงเพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์และผลกระทบที่เกิดขึ้น</p>	<p>6.1.1 การบัญชีป้องกันความเสี่ยงมีวัตถุประสงค์เพื่อแสดงผลกระทบในงบการเงิน ซึ่งเกิดจากกิจกรรมการบริหารความเสี่ยงของกิจการที่ใช้เครื่องมือทางการเงินในการจัดการฐานะเปิดที่เกิดขึ้นจากความเสี่ยงนั้น ๆ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อกำไรหรือขาดทุน (หรือกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ในกรณีของเงินลงทุนในตราสารทุนที่กิจการเลือกแสดงผลการเปลี่ยนแปลงมูลค่ายุติธรรมในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามย่อหน้าที่ 5.7.5) วิธีการดังกล่าวมีเป้าหมายในการแสดงถึงบริบทของเครื่องมือที่ใช้</p>	<p>ตัดการอ้างอิงการเลือกการกำหนดให้ตราสารทุนแสดงผลการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นเนื่องจากในแนวปฏิบัติทางบัญชีฉบับนี้มีหลักการจัดประเภทตราสารทุนที่แตกต่างจากมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9</p>

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ย่อหน้าที่	แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7	เหตุผล
		<p>ป้องกันความเสี่ยงภายใต้การบัญชีป้องกันความเสี่ยง เพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์และผลกระทบที่เกิดขึ้น</p>	
6.2.2	<p>กิจการอาจเลือกกำหนดให้สินทรัพย์ทางการเงินที่ไม่ใช่อนุพันธ์หรือหนี้สินทางการเงินที่ไม่ใช่อนุพันธ์ที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนเป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง ยกเว้นหนี้สินทางการเงินที่เลือกกำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนที่การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมอันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงในความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินดังกล่าวแสดงในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 5.6.5 สำหรับการป้องกันความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศ องค์ประกอบของความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศของสินทรัพย์ทางการเงินที่ไม่ใช่อนุพันธ์หรือหนี้สินทางการเงินที่ไม่ใช่อนุพันธ์อาจเลือกกำหนดให้เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง</p>	<p>กิจการอาจเลือกกำหนดให้สินทรัพย์ทางการเงินที่ไม่ใช่อนุพันธ์หรือหนี้สินทางการเงินที่ไม่ใช่อนุพันธ์ที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนเป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง ยกเว้นหนี้สินทางการเงินที่เลือกกำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนที่การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมอันเป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงในความเสี่ยงด้านเครดิตของหนี้สินดังกล่าวแสดงในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 5.7.7 สำหรับการป้องกันความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศ องค์ประกอบของความเสี่ยงเงินตราต่างประเทศของสินทรัพย์ทางการเงินที่ไม่ใช่อนุพันธ์หรือหนี้สินทางการเงินที่ไม่ใช่อนุพันธ์อาจเลือกกำหนดให้เป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง ถ้าไม่ใช้เงินลงทุนในตราสารทุนซึ่งกิจการเลือกแสดงการเปลี่ยนแปลงมูลค่ายุติธรรมในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามย่อหน้าที่ 5.7.5</p>	<p>ตัดการอ้างอิงการเลือกการกำหนดให้ตราสารทุนแสดงการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นเนื่องจากในแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ยังคงมีการรับรู้กำไรขาดทุนจากการตัดรายการตราสารทุนเพื่อขายในงบกำไรขาดทุน ในย่อหน้าที่ 6.5.7.2 ที่จะกล่าวถึงต่อไป จะมีข้อกำหนดให้รับรู้ผลกำไรขาดทุนจากการป้องกันความเสี่ยงของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงในกำไรขาดทุน กล่าวคือแม้ว่าตราสารทุนเพื่อขายจะรับรู้การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ก็ต้องนำผลกำไรขาดทุนในส่วนที่มีการป้องกันความเสี่ยงมารับรู้ในกำไรขาดทุน (เช่น การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมในส่วนที่เกิดจากอัตราแลกเปลี่ยน)</p>
-	- ไม่มี -	<p>6.5.3 หากรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงเป็นตราสารทุนที่กิจการเลือกที่จะแสดงการเปลี่ยนแปลงมูลค่ายุติธรรมในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามย่อหน้าที่ 5.7.5 ฐานะเปิดที่มีการป้องกันความเสี่ยงตามที่อ้างอิงในย่อหน้าที่ 6.5.2.1 ต้องเป็นรายการที่</p>	<p>ในแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ยังคงมีการรับรู้กำไรขาดทุนจากการตัดรายการตราสารทุนเพื่อขายในงบกำไรขาดทุน ดังนั้น ฐานะเปิดจะไม่ได้อยู่ในกำไรขาดทุน</p>

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ย่อหน้าที่	แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7	เหตุผล
		ส่งผลกระทบต่อกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น เฉพาะในกรณีนี้เท่านั้น ให้แสดงความไม่มีประสิทธิผลในการป้องกันความเสี่ยงที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น	เบ็ดเสร็จอื่นทั้งหมด
6.5.7	<p>ตรวจที่การป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรมยังคงเข้าเงื่อนไขตามย่อหน้าที่ 6.4.1 ให้กิจการถือปฏิบัติกับความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยง ดังต่อไปนี้</p> <p>6.5.7.1 ผลกำไรหรือขาดทุนจากเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงต้องรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน</p> <p>6.5.7.2 ผลกำไรหรือขาดทุนจากการป้องกันความเสี่ยงของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงต้องนำไปปรับปรุ่กับมูลค่าตามบัญชีของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงนั้น (ถ้าสามารถปฏิบัติได้) และต้องรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน ในกรณีที่รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงเป็นสินทรัพย์ทางการเงิน (หรือเป็นส่วนประกอบของสินทรัพย์ทางการเงิน) ที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามย่อหน้าที่ 5.2.1.2 ให้รับรู้ผลกำไรหรือขาดทุนจากการป้องกันความเสี่ยงของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงในกำไรหรือขาดทุน ในกรณีที่รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงนั้นเป็นสัญญาผูกมัดที่ยังไม่ได้รับรู้รายการ (หรือส่วนประกอบของสัญญาผูกมัด) ผลสะสมของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงนับตั้งแต่การเลือกกำหนดให้เป็นรายการที่การป้องกันความเสี่ยงให้รับรู้เป็นสินทรัพย์</p>	<p>6.5.8 ตรวจที่การป้องกันความเสี่ยงในมูลค่ายุติธรรมยังคงเข้าเงื่อนไขตามย่อหน้าที่ 6.4.1 ให้กิจการถือปฏิบัติกับความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยง ดังต่อไปนี้</p> <p>6.5.8.1 ผลกำไรหรือขาดทุนจากเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงต้องรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน (หรือในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น หากใช้เครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงในการป้องกันความเสี่ยงตราสารทุนที่กิจการนั้นเลือกที่จะแสดงการเปลี่ยนแปลงของมูลค่ายุติธรรมในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามย่อหน้าที่ 5.7.5)</p> <p>6.5.8.2 ผลกำไรหรือขาดทุนจากการป้องกันความเสี่ยงของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงต้องนำไปปรับปรุ่กับมูลค่าตามบัญชีของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงนั้น (ถ้าสามารถปฏิบัติได้) และต้องรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน ในกรณีที่รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงเป็นสินทรัพย์ทางการเงิน (หรือเป็นส่วนประกอบของสินทรัพย์ทางการเงิน) ที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามย่อหน้าที่ 4.1.2ก ให้รับรู้ผลกำไรหรือขาดทุนจากการป้องกันความ</p>	<p>ตัดการอ้างอิงการเลือกการกำหนดให้ตราสารทุนแสดงการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น เนื่องจากในแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ ยังคงมีการรับรู้กำไรขาดทุนจากการตัดรายการตราสารทุนเพื่อขายในงบกำไรขาดทุน จึงให้รับรู้ผลกำไรขาดทุนจากการป้องกันความเสี่ยงของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงในกำไรขาดทุน</p> <p>หลักการนี้เป็นหลักการเดียวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศที่บริษัทประกันภัยในต่างประเทศที่ใช้ช้อยกเว้นการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เป็นการชั่วคราวใช้</p>

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ย่อหน้าที่	แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7	เหตุผล
	หรือหนี้สิน พร้อมกับรับรู้การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว เป็นผลกำไรหรือขาดทุนในกำไรหรือขาดทุน	เสียงของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงในกำไรหรือขาดทุน อย่างไรก็ตาม หากรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงเป็นตราสารทุนที่กิจการเลือกที่จะแสดงการเปลี่ยนแปลงของมูลค่ายุติธรรมในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามย่อหน้าที่ 5.7.5 ผลกำไรหรือขาดทุนจากการป้องกันความเสี่ยงดังกล่าวต้องคงไว้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ในกรณีที่รายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงนั้นเป็นสัญญาผูกมัดที่ยังไม่ได้รับรู้รายการ (หรือส่วนประกอบของสัญญาผูกมัด) ผลสะสมของการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงนับตั้งแต่การเลือกกำหนดให้เป็นรายการที่การป้องกันความเสี่ยงให้รับรู้เป็นสินทรัพย์หรือหนี้สิน พร้อมกับรับรู้การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเป็นผลกำไรหรือขาดทุนในกำไรหรือขาดทุน	
6.5.14.3	การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือกที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงแบบช่วงเวลาสัมพันธ์ต้องรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงนั้น และต้องสะสมในส่วนประกอบแยกต่างหากของส่วนของผู้ถือหุ้นมูลค่าตามเวลา ณ วันที่มีการเลือกกำหนดให้สิทธิเลือกเป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงในส่วนที่กับรายการที่มีการ	6.5.15.3 การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมของมูลค่าตามเวลาของสิทธิเลือกที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงแบบช่วงเวลาสัมพันธ์ต้องรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงนั้น และต้องสะสมในส่วนประกอบแยกต่างหากของส่วนของผู้ถือหุ้นมูลค่าตามเวลา ณ วันที่มีการเลือกกำหนดให้สิทธิเลือกเป็น	ตัดการอ้างอิงการเลือกการกำหนดให้ตราสารทุนแสดงการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นเนื่องจากในแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ ยังคงมีการรับรู้กำไรขาดทุนจากการตัดรายการตราสารทุนเพื่อขายในงบกำไรขาดทุน จึงให้รับรู้ผลกำไรขาดทุนจากการ

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ย่อหน้าที่	แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7	เหตุผล
	<p>ป้องกันความเสี่ยงต้องตัดจำหน่ายอย่างเป็นระบบและสมเหตุสมผลตลอดระยะเวลาที่การปรับปรุงการป้องกันความเสี่ยงสำหรับมูลค่าที่แท้จริงของสิทธิเลือกส่งผลกระทบต่อกำไรหรือขาดทุน ดังนั้น ในแต่ละรอบระยะเวลารายงาน จำนวนเงินที่ตัดจำหน่ายส่วนต้องจัดประเภทรายการใหม่จากส่วนประกอบแยกต่างหากของส่วนของผู้ขายของไปกำไรหรือขาดทุน โดยถือเป็นการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง (ปรับปรุง 2561)) อย่างไรก็ตาม หากมีการยกเลิกการบัญชีป้องกันความเสี่ยงสำหรับความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงที่มีการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าที่แท้จริงของสิทธิเลือกเป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง กิจการต้องจัดประเภทรายการใหม่ในทันทีสำหรับจำนวนเงินสุทธิ (กล่าวคือรวมการตัดจำหน่ายสะสม) ที่สะสมไว้ในส่วนประกอบแยกต่างหากของส่วนของผู้ขายต้องไปยังกำไรหรือขาดทุน โดยถือเป็นการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2561))</p>	<p>เครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยงในส่วนที่กับรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงต้องตัดจำหน่ายอย่างเป็นระบบและสมเหตุสมผลตลอดระยะเวลาที่การปรับปรุงการป้องกันความเสี่ยงสำหรับมูลค่าที่แท้จริงของสิทธิเลือกส่งผลกระทบต่อกำไรหรือขาดทุน (หรือกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น หากรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงนั้นเป็นตราสารทุนที่กิจการเลือกที่จะแสดงการเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามย่อหน้าที่ 5.7.5) ดังนั้น ในแต่ละรอบระยะเวลารายงาน จำนวนเงินที่ตัดจำหน่ายส่วนต้องจัดประเภทรายการใหม่จากส่วนประกอบแยกต่างหากของส่วนของผู้ขายของไปกำไรหรือขาดทุน โดยถือเป็นการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 เรื่อง (ปรับปรุง 2561)) อย่างไรก็ตาม หากมีการยกเลิกการบัญชีป้องกันความเสี่ยงสำหรับความสัมพันธ์ของการป้องกันความเสี่ยงที่มีการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าที่แท้จริงของสิทธิเลือกเป็นเครื่องมือที่ใช้ป้องกันความเสี่ยง กิจการต้องจัดประเภทรายการใหม่ในทันทีสำหรับจำนวนเงินสุทธิ (กล่าวคือรวมการตัดจำหน่ายสะสม) ที่สะสมไว้ในส่วนประกอบแยกต่างหากของส่วนของผู้ขายต้องไปยังกำไรหรือขาดทุน โดยถือเป็นการปรับปรุงการจัดประเภทรายการใหม่ (ดูมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 1 (ปรับปรุง 2561))</p>	<p>ป้องกันความเสี่ยงของรายการที่มีการป้องกันความเสี่ยงในกำไรขาดทุน</p> <p>หลักการนี้เป็นหลักการเดียวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศที่บริษัทประกันภัยในต่างประเทศที่ใช้ข้อยกเว้นการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เป็นการชั่วคราวใช้</p>
6.7.3.2	เครื่องมือทางการเงินที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านเครดิตไม่ได้กำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน	6.7.3.2 เครื่องมือทางการเงินที่ก่อให้เกิดความเสี่ยงด้านเครดิตไม่ได้กำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไร	ตัดการอ้างอิงโมเดลธุรกิจ เนื่องจากไม่ได้ใช้กับการจัดประเภทรายการตามแนวปฏิบัติ

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ย่อหน้าที่	แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7	เหตุผล
	หากไม่มีการเลือกกำหนดดังกล่าว	หรือขาดทุนหากไม่มีการเลือกกำหนดดังกล่าว (กล่าวคือ ไม่มีการเปลี่ยนแปลงโมเดลธุรกิจของกิจการ ในขณะที่ ดังนั้นจึงต้องมีการจัดประเภทรายการใหม่ ตามย่อหน้าที่ 4.4.1)	ทางการบัญชีฉบับนี้
8.3	<p>กิจการต้องเปิดเผยมูลค่าตามบัญชีของเครื่องมือทางการเงินแต่ละประเภทในงบแสดงฐานะการเงินหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน ตามที่กำหนดในแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ ดังต่อไปนี้</p> <p>8.3.1 สินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน โดยให้แยกแสดงระหว่าง (1) สินทรัพย์ทางการเงินที่กิจการกำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกหรือในภายหลังตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.7.1 และ (2) เงินลงทุนในหลักทรัพย์เพื่อค้าและสินทรัพย์ทางการเงินที่กำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน ตามที่กำหนดในแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้</p> <p>8.3.2 หนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน โดยให้แยกแสดงระหว่าง (1) หนี้สินทางการเงินที่กิจการกำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกหรือในภายหลังตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.7.1 และ (2) หนี้สินทางการเงินที่เป็นไปตามคำนิยามการถือไว้เพื่อค้าในแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้</p>	<p>8 กิจการต้องเปิดเผยมูลค่าตามบัญชีของเครื่องมือทางการเงินแต่ละประเภทในงบแสดงฐานะการเงินหรือในหมายเหตุประกอบงบการเงิน ตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน ดังต่อไปนี้</p> <p>8.1 สินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน โดยให้แยกแสดงระหว่าง (1) สินทรัพย์ทางการเงินที่กิจการกำหนดให้ วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกหรือในภายหลังตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.7.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และ (2) สินทรัพย์ทางการเงินที่มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน</p> <p>8.2-8.4 (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่ใช่)</p> <p>8.5 หนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน โดยให้แยกแสดงระหว่าง (1) หนี้สินทางการเงินที่กิจการกำหนดให้วัด</p>	กำหนดคำนิยามเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดประเภทตามย่อหน้าที่ 4.1.1 ในแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ อย่างไรก็ตามโดยหลักการแล้วไม่มีความแตกต่างกับนิยามตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7 อย่างมีสาระสำคัญ

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ย่อหน้าที่	แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7	เหตุผล
	<p>8.3.3 สินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย</p> <p>8.3.4 หนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย</p> <p>8.3.5 สินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น โดยให้แยกแสดงระหว่าง (1) เงินลงทุนในตราสารหนี้ และ (2) เงินลงทุนในตราสารทุนตามที่กำหนดในแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้</p>	<p>มูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกหรือในภายหลังตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.7.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และ (2) หนี้สินทางการเงินที่เป็นไปตามคำนิยามการถือไว้เพื่อค้าในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9</p> <p>8.6 สินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย</p> <p>8.7 หนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย</p> <p>8.8 สินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นโดยให้แยกแสดงระหว่าง (1) สินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.1.2ก ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และ (2) เงินลงทุนในตราสารทุนที่กิจการกำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.7.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9</p>	
-	- ไม่มี -	เงินลงทุนในตราสารทุนที่กำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น	กำหนดการเปิดเผยข้อมูลเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดประเภทตามย่อหน้าที่ 4.1.1

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ย่อหน้าที่	แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7	เหตุผล
		<p>11ก ในกรณีที่กิจการกำหนดให้เงินลงทุนในตราสารทุนวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามที่อนุญาตในย่อหน้าที่ 5.7.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลต่อไปนี้</p> <p>11ก.1 เงินลงทุนในตราสารทุนซึ่งกิจการกำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น</p> <p>11ก.2 เหตุผลของการใช้ทางเลือกในการแสดงรายการดังกล่าว</p> <p>11ก.3 มูลค่ายุติธรรมของเงินลงทุนดังกล่าวแต่ละรายการ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน</p> <p>11ก.4 เงินปันผลที่รับรู้ในระหว่างรอบระยะเวลารายงานโดยให้แยกแสดงเงินปันผลที่เกี่ยวข้องกับเงินลงทุนที่ถูกตัดรายการในระหว่างรอบระยะเวลารายงานออกจากเงินปันผลที่เกี่ยวข้องกับเงินลงทุนที่ถือไว้ ณ วันสิ้นรอบระยะเวลารายงาน</p> <p>11ก.5 การโอนผลสะสมของกำไรหรือขาดทุนภายในส่วนของผู้ถือหุ้นในระหว่างรอบระยะเวลารายงาน รวมทั้งเหตุผลของการโอนดังกล่าว</p> <p>11ข ในกรณีที่กิจการตัดรายการเงินลงทุนในตราสารทุนที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในระหว่างรอบระยะเวลารายงาน กิจการต้องเปิดเผย</p>	

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ย่อหน้าที่	แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7	เหตุผล
		<p>ข้อมูลต่อไปนี้</p> <p>11ข.1 เหตุผลของการจำหน่ายเงินลงทุนดังกล่าว</p> <p>11ข.2 มูลค่ายุติธรรมของเงินลงทุน ณ วันที่ตัดรายการ</p> <p>11ข.3 ผลสะสมของกำไรหรือขาดทุนจากการจำหน่ายรายการดังกล่าว</p>	
8.7ก.2	คำอธิบายเชิงคุณภาพของผลกระทบต่องบการเงินของกิจการ	12ข.2 คำอธิบายอย่างละเอียดของการเปลี่ยนแปลงโมเดลธุรกิจ (business model) และคำอธิบายเชิงคุณภาพของผลกระทบต่องบการเงินของกิจการ	กำหนดการเปิดเผยข้อมูลเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดประเภทตามย่อหน้าที่ 4.1.1 ซึ่งไม่ได้อ้างอิงหลักการของโมเดลธุรกิจในการจัดประเภทตราสารการเงิน
8.7ง	<p>กิจการต้องเปิดเผยข้อมูลสำหรับการขายหรือการโอนเปลี่ยนแปลงตราสารหนี้ที่จะถือจนครบกำหนดในหมายเหตุประกอบงบการเงิน ดังต่อไปนี้</p> <p>8.7ง.1 จำนวนต้นทุนตัดจำหน่ายของหลักทรัพย์ที่มีการขายหรือการโอนเปลี่ยนแปลง</p> <p>8.7ง.2 จำนวนรวมของรายการกำไรหรือขาดทุนสุทธิที่เกิดขึ้น</p> <p>8.7ง.3 จำนวนรวมของรายการกำไรหรือขาดทุนสุทธิที่ยังไม่เกิดขึ้น</p> <p>8.7ง.4 สถานการณ์อาจทำให้กิจการต้องเปลี่ยนความตั้งใจที่จะถือตราสารหนี้ไปจนครบกำหนดโดยที่ไม่จำเป็นต้องทบทวนความตั้งใจที่จะถือตราสารหนี้รายการอื่นไปจนครบกำหนด ตามย่อหน้าที่ 4.1.5 ของแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ ที่ทำให้กิจการขายหรือโอนเปลี่ยนแปลงตราสารนั้น</p>	-ไม่มี-	กำหนดการเปิดเผยข้อมูลเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดประเภทตามย่อหน้าที่ 4.1.1

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ย่อหน้าที่	แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7	เหตุผล
8.15.1	<p>ผลกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิที่เกิดจากรายการต่อไปนี้</p> <p>8.15.1.1 สินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน โดยให้แยกแสดงระหว่างผลกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิที่เกิดจากสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินที่กำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก หรือในภายหลังตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.7.1 และผลกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิที่เกิดจากสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินที่ต้องวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามที่กำหนดในแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ (เช่น หนี้สินทางการเงินที่เป็นไปตามคำนิยามถือไว้เพื่อค้าในแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้) สำหรับหนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน กิจกรรมต้องแยกแสดงระหว่างผลกำไรหรือขาดทุนที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและจำนวนเงินที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน</p> <p>8.15.1.2 หนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย</p> <p>8.15.1.3 ตราสารหนี้ที่จะถือจนครบกำหนด</p> <p>8.15.1.4 เงินลงทุนในตราสารทุนซึ่งจัดประเภทเป็นหลักทรัพย์เผื่อขาย</p> <p>8.15.1.5 หลักทรัพย์เผื่อขายตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.1.3</p>	<p>20.1 ผลกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิที่เกิดจากรายการต่อไปนี้</p> <p>20.1.1 สินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน โดยให้แยกแสดงระหว่างผลกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิที่เกิดจากสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินที่กำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนในการรับรู้รายการเมื่อเริ่มแรก หรือในภายหลังตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 6.7.1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และผลกำไรสุทธิหรือขาดทุนสุทธิที่เกิดจากสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินที่ต้องวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนตามที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 (เช่น หนี้สินทางการเงินที่เป็นไปตามคำนิยามถือไว้เพื่อค้าในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9) สำหรับหนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุนกิจกรรมต้องแยกแสดงระหว่างผลกำไรหรือขาดทุนที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและจำนวนเงินที่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุน</p> <p>20.1.2-20.1.4 (ย่อหน้าเหล่านี้ไม่ใช่)</p> <p>20.1.5 หนี้สินทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัด</p>	<p>กำหนดการเปิดเผยข้อมูลเพื่อให้สอดคล้องกับการจัดประเภทตามย่อหน้าที่ 4.1.1</p>

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ย่อหน้าที่	แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7	เหตุผล
	<p>โดยแยกแสดงระหว่างผลกำไรหรือขาดทุนที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในระหว่างรอบระยะเวลา รายงานและผลกำไรหรือขาดทุนที่จัดประเภทรายการใหม่จากกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสะสมไป ยังกำไรหรือขาดทุนสำหรับรอบระยะเวลารายงานเมื่อ มีการตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงิน</p>	<p>จำหน่าย</p> <p>20.1.6 สินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย</p> <p>20.1.7 เงินลงทุนในตราสารทุนที่กำหนดให้วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.7.5 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9</p> <p>20.1.8 สินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.1.2ก ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับที่ 9 โดยแยกแสดงระหว่างผลกำไรหรือขาดทุนที่รับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในระหว่างรอบระยะเวลา รายงานและผลกำไรหรือขาดทุนที่จัดประเภทรายการใหม่จากกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสะสมไปยังกำไรหรือขาดทุนสำหรับรอบระยะเวลา รายงานเมื่อมีการตัดรายการสินทรัพย์ทางการเงิน</p>	
คำนิยาม	กำหนดคำนิยามเพิ่มเติมสำหรับคำว่า “เงินลงทุน” “หลักทรัพย์เพื่อค้า” “หลักทรัพย์เพื่อขาย” “ตราสารหนี้ที่ถือจนครบกำหนด”	-ไม่มี-	เพื่อกำหนดคำนิยามของคำที่ใช้ในแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 มีนิยามของ “การถือไว้เพื่อค้า” ตามที่กล่าวไปแล้วในย่อหน้าที่ 4.1.3 ข้างต้น
ช3.1.6	วันจ่ายชำระ คือ วันที่สินทรัพย์ถูกส่งมอบแก่หรือส่งมอบโดยกิจการ การบัญชีวันชำระ ณ วันจ่ายชำระจะเกี่ยวข้องกับ	วันจ่ายชำระ คือ วันที่สินทรัพย์ถูกส่งมอบแก่หรือส่งมอบโดยกิจการ การบัญชีวันชำระ ณ วันจ่ายชำระจะเกี่ยวข้องกับ	ปรับปรุงถ้อยคำ โดยหลักการยังคงเหมือนมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ย่อหน้าที่	แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7	เหตุผล
	<p>(1) การรับรู้สินทรัพย์ในวันที่กิจการได้รับสินทรัพย์นั้น และ</p> <p>(2) การตัดรายการสินทรัพย์และรับรู้กำไรหรือขาดทุนใด ๆ จากการขาย ในวันที่กิจการได้ส่งมอบสินทรัพย์ เมื่อการบัญชีวันชำระถูกนำมาถือปฏิบัติ ให้กิจการบันทึกบัญชีสำหรับการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่จะได้รับระหว่างวันซื้อขายและวันจ่ายชำระในลักษณะเดียวกับการบันทึกบัญชีสำหรับสินทรัพย์ที่ได้มา กล่าวคือ การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าจะไม่ถูกรับรู้สำหรับสินทรัพย์ที่ใช้ราคาทุนตัดจำหน่าย แต่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนสำหรับสินทรัพย์ที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ทางการเงินที่แสดงด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน และรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.2.1.2</p>	<p>(1) การรับรู้สินทรัพย์ในวันที่กิจการได้รับสินทรัพย์นั้น และ (2) การตัดรายการสินทรัพย์และรับรู้กำไรหรือขาดทุนใด ๆ จากการขาย ในวันที่กิจการได้ส่งมอบสินทรัพย์ เมื่อการบัญชีวันชำระถูกนำมาถือปฏิบัติ ให้กิจการบันทึกบัญชีสำหรับการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ที่จะได้รับระหว่างวันซื้อขายและวันจ่ายชำระในลักษณะเดียวกับการบันทึกบัญชีสำหรับสินทรัพย์ที่ได้มา กล่าวคือ การเปลี่ยนแปลงในมูลค่าจะไม่ถูกรับรู้สำหรับสินทรัพย์ที่ใช้ราคาทุนตัดจำหน่าย แต่รับรู้ในกำไรหรือขาดทุนสำหรับสินทรัพย์ที่จัดประเภทเป็นสินทรัพย์ทางการเงินที่แสดงด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน และรับรู้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นสำหรับสินทรัพย์ทางการเงินที่วัดมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 4.1.2ก และสำหรับเงินลงทุนในตราสารทุนที่บันทึกบัญชีตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 5.7.5</p>	<p>คือทั้งตราสารหนี้และตราสารทุนที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ให้รับรู้การเปลี่ยนแปลงในมูลค่ายุติธรรมระหว่างวันที่ซื้อขาย และวันที่จ่ายชำระ ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น</p>
<p>ข3.2.15</p>	<p>ในกรณีที่มีการโอนสินทรัพย์ทางการเงินไม่เข้าเงื่อนไขเป็นการตัดรายการผู้รับโอนไม่ต้องรับรู้สินทรัพย์ที่โอนเป็นสินทรัพย์ของตน ผู้รับโอนต้องตัดรายการเงินสดหรือสิ่งตอบแทนจ่ายอื่น และรับรู้ลูกหนี้ที่เกิดจากผู้โอน หากผู้โอนมีทั้งสิทธิและภาระผูกพันในการซื้อการควบคุมในสินทรัพย์ที่โอนทั้งจำนวนกลับคืนมาด้วยจำนวนเงินที่แน่นอน (เช่น ภายใต้อสัญญาซื้อคืน) ผู้รับโอนอาจวัดมูลค่าลูกหนี้โดยใช้ราคาทุนตัดจำหน่าย</p>	<p>ในกรณีที่มีการโอนสินทรัพย์ทางการเงินไม่เข้าเงื่อนไขเป็นการตัดรายการผู้รับโอนไม่ต้องรับรู้สินทรัพย์ที่โอนเป็นสินทรัพย์ของตน ผู้รับโอนต้องตัดรายการเงินสดหรือสิ่งตอบแทนจ่ายอื่น และรับรู้ลูกหนี้ที่เกิดจากผู้โอน หากผู้โอนมีทั้งสิทธิและภาระผูกพันในการซื้อการควบคุมในสินทรัพย์ที่โอนทั้งจำนวนกลับคืนมาด้วยจำนวนเงินที่แน่นอน (เช่น ภายใต้อสัญญาซื้อคืน) ผู้รับโอนอาจวัดมูลค่าลูกหนี้โดยใช้ราคาทุนตัดจำหน่าย ถ้าเข้าเงื่อนไขที่ระบุในย่อหน้าที่ 4.1.2</p>	<p>ตัดการอ้างอิงถึงย่อหน้าที่ 4.1.2 เนื่องจากการจัดประเภทรายการในแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ไม่ได้ใช้หลักการประเมินโมเดลธุรกิจ และกระแสเงินสดซึ่งเป็นการจ่ายเพียงเงินต้นและดอกเบี้ยจากยอดคงเหลือของเงินต้นในวันที่กำหนดไว้</p>
<p>-</p>	<p>-ไม่มี-</p>	<p>โมเดลธุรกิจของกิจการในการจัดการสินทรัพย์ทางการเงิน</p> <p>ข4.1.1 ย่อหน้าที่ 4.1.1.1 กำหนดให้กิจการจัดประเภทสินทรัพย์ทางการเงินตามโมเดลธุรกิจของกิจการในการ</p>	<p>ตัดออกเนื่องจากแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ไม่ได้ใช้หลักการประเมินโมเดลธุรกิจ</p>

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ย่อหน้าที่	แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7	เหตุผล
		<p>จัดการสินทรัพย์ทางการเงิน เว้นแต่เป็นไปตามที่กำหนด ในย่อหน้าที่ 4.1.5 ในการประเมินว่าสินทรัพย์ทางการเงินของกิจการมีลักษณะเป็นไปตามข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 4.1.2.1 หรือย่อหน้าที่ 4.1.2ก.1 หรือไม่ ให้กิจการพิจารณาจากโมเดลธุรกิจซึ่งกำหนดโดยผู้บริหารสำคัญของกิจการ (ตามคำนิยามในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 24 (ปรับปรุง 2561) เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับบุคคลหรือกิจการที่เกี่ยวข้องกัน)</p> <p>ข4.1.2 – ข4.1.6</p>	
-	-ไม่มี-	<p>กระแสเงินสดตามสัญญาซึ่งเป็นการจ่ายเพียงเงินต้นและดอกเบี้ยจากยอดคงเหลือของเงินต้น</p> <p>ข4.1.7 ย่อหน้าที่ 4.1.1.2 กำหนดให้กิจการจัดประเภทสินทรัพย์ทางการเงินบนพื้นฐานของลักษณะของกระแสเงินสดตามสัญญา ถ้าสินทรัพย์ทางการเงินเกิดขึ้นภายใต้โมเดลธุรกิจของกิจการที่มีวัตถุประสงค์ที่จะถือสินทรัพย์เพื่อรับกระแสเงินสดตามสัญญา หรือภายใต้โมเดลธุรกิจของกิจการที่มีวัตถุประสงค์ทั้งที่จะถือสินทรัพย์เพื่อรับกระแสเงินสดตามสัญญาและขายสินทรัพย์ทางการเงิน ถ้าไม่ได้ถือปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 4.1.5 ในการกระทำเช่นนั้น เงื่อนไขในย่อหน้าที่ 4.1.2.2 และ 4.1.2 ก.2 กำหนดให้กิจการพิจารณาว่ากระแสเงินสดตามสัญญาของสินทรัพย์เป็นการจ่ายเงินต้นและดอกเบี้ยจากยอดคงเหลือของเงินต้น</p> <p>ข4.1.7ก – ข4.1.26</p>	ตัดออกเนื่องจากแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ไม่ได้ใช้หลักการประเมินกระแสเงินสดซึ่งเป็นการจ่ายเพียงเงินต้นและดอกเบี้ยจากยอดคงเหลือของเงินต้นในวันที่กำหนดไว้

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ย่อหน้าที่	แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7	เหตุผล
ข4.3.1	เมื่อกิจการเข้าเป็นคู่สัญญาของสัญญาแบบผสม ย่อหน้าที่ 4.3.2 กำหนดให้กิจการต้องระบุอนุพันธ์แฝงนั้น และประเมินว่าจำเป็นต้องแยกแสดงจากสัญญาหลักหรือไม่ ในกรณีที่ต้องแยกแสดงจากสัญญาหลัก กิจการต้องวัดมูลค่าอนุพันธ์ด้วยมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกและวัดมูลค่าภายหลังด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน	ข4.3.1 เมื่อกิจการเข้าเป็นคู่สัญญาของสัญญาแบบผสมที่สัญญาหลักไม่ได้เป็นสินทรัพย์ที่อยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ย่อหน้าที่ 4.3.3 กำหนดให้กิจการต้องระบุอนุพันธ์แฝงนั้น และประเมินว่าจำเป็นต้องแยกแสดงจากสัญญาหลักหรือไม่ ในกรณีที่ต้องแยกแสดงจากสัญญาหลัก กิจการต้องวัดมูลค่าอนุพันธ์ด้วยมูลค่ายุติธรรม ณ วันที่รับรู้รายการเมื่อเริ่มแรกและวัดมูลค่าภายหลังด้วยมูลค่ายุติธรรมผ่านกำไรหรือขาดทุน	ตัดคำว่าสัญญาผสมที่สัญญาหลักไม่ได้เป็นสินทรัพย์ที่อยู่ในขอบเขตมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ออก เพราะแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ไม่ได้ใช้หลักการประเมินโมเดลธุรกิจและลักษณะกระแสเงินสดทั้งสัญญาของสัญญาผสม แต่ใช้หลักการแยกอนุพันธ์แฝง ซึ่งเป็นหลักการเดียวกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศที่บริษัทประกันภัยในต่างประเทศที่ใช้ช้อยกเว้นการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เป็นการชั่วคราวใช้
-	-ไม่มี-	ข4.4.1 ย่อหน้าที่ 4.4.1 กำหนดให้กิจการจัดประเภทรายการใหม่สำหรับสินทรัพย์ทางการเงิน หากโมเดลธุรกิจในการจัดการสินทรัพย์ทางการเงินเหล่านั้นเปลี่ยนแปลงไป การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวคาดว่าจะไม่เกิดขึ้นบ่อย ผู้บริหารระดับสูงของกิจการกำหนดการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวโดยพิจารณาจากการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอก ซึ่งมีนัยสำคัญต่อการดำเนินงานของกิจการ และสามารถพิสูจน์แก่บุคคลภายนอกได้ ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงในโมเดลธุรกิจของกิจการจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อกิจการเริ่มต้นหรือสิ้นสุดสภาพในการดำเนินกิจกรรมที่มีนัยสำคัญต่อการดำเนินงานของกิจการ เช่น เมื่อกิจการซื้อ จำหน่ายหรือยกเลิกกลุ่มธุรกิจ ตัวอย่าง	ตัดออกเนื่องจากแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้ไม่ได้ใช้หลักการประเมินโมเดลธุรกิจในการจัดประเภทรายการสินทรัพย์ทางการเงิน

แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย

ย่อหน้าที่	แนวปฏิบัติทางการบัญชี เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน และการเปิดเผยข้อมูลสำหรับธุรกิจประกันภัย	มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 และมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 7	เหตุผล
		ของการเปลี่ยนแปลงในโมเดลธุรกิจรวมถึงรายการต่อไปนี	
-	-ไม่มี-	ข5.7.1 ย่อหน้าที่ 5.7.5 อนุญาตให้กิจการสามารถเลือกแสดงการเปลี่ยนแปลงของมูลค่ายุติธรรมของการลงทุนในตราสารทุนที่ไม่ได้ถือไว้เพื่อค่า ไว้ในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น โดยเมื่อเลือกแล้วจะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงวิธีการบัญชีได้อีก และให้เลือกนี้วิธีการเป็นรายตราสาร (หรือรายหุ้น) ทั้งนี้ จำนวนเงินที่แสดงในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น จะไม่สามารถโอนไปเป็นกำไรหรือขาดทุนในภายหลัง อย่างไรก็ตาม กิจการอาจโอนผลสะสมของกำไรหรือขาดทุนภายในส่วนของผู้ถือหุ้นได้ เงินปันผลจากการลงทุนดังกล่าว จะรับรู้ในกำไรหรือขาดทุน ตามย่อหน้าที่ 5.7.6 เว้นแต่เงินปันผลดังกล่าวจะแสดงอย่างชัดเจนว่าเป็นการได้รับคืนของต้นทุนการลงทุน	ตัดออกเนื่องจากแนวปฏิบัติทางการบัญชีฉบับนี้กำหนดให้ตราสารหนี้และตราสารทุนที่ไม่ได้มีวัตถุประสงค์ในการถือครองแน่นอน ต้องจัดประเภทเป็นหลักทรัพย์เพื่อขาย